

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

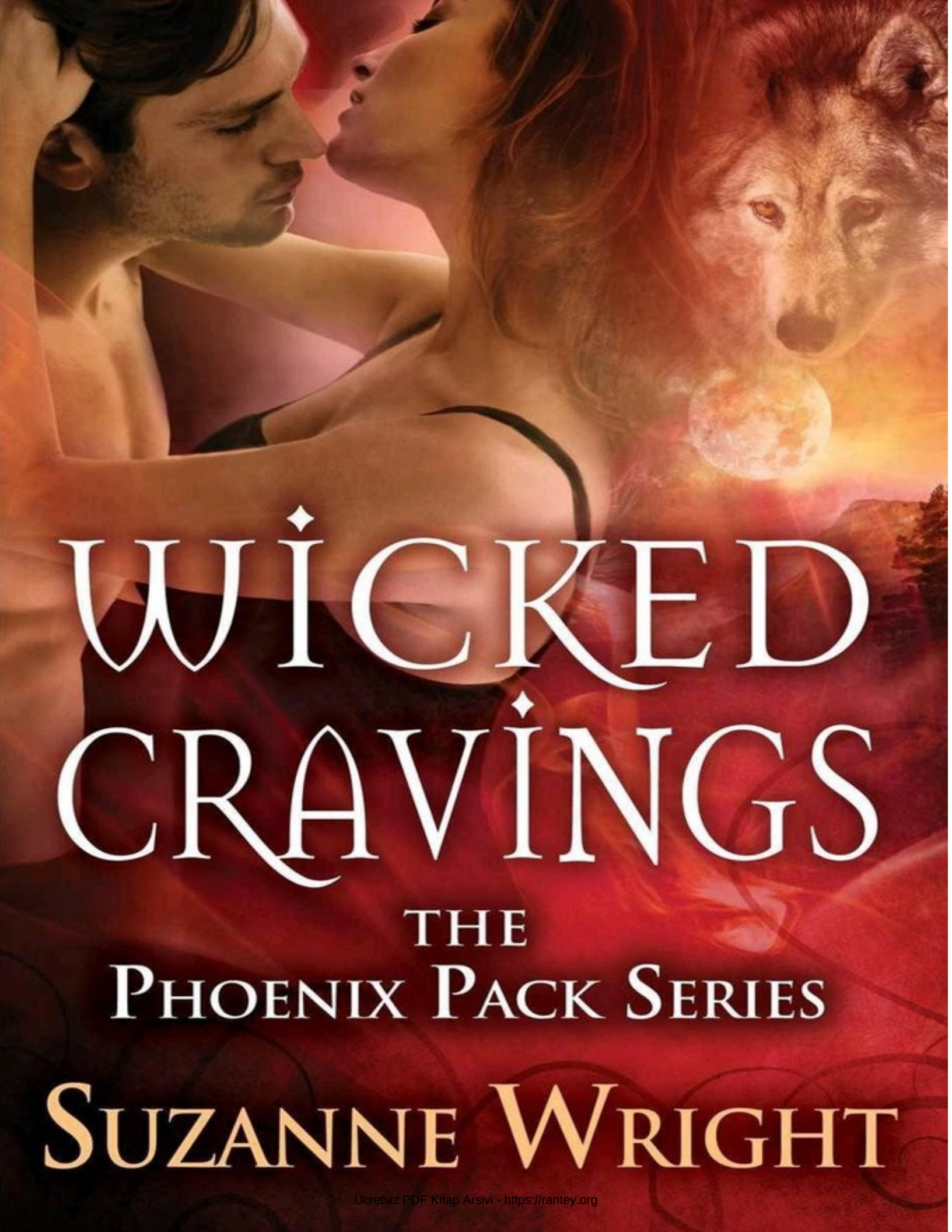
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

WICKED Ğ RAVINGS

WICKED CRAVINGS

SUZANNE WRIGHT

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Metin telif hakkı © 2013 Suzanne Wright

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Montlake Romance PO Box

400818 tarafından

yayımlanmıştır

Las Vegas, NV 89140

ISBN-13: 9781611099362

ISBN-10: 1611099366

Kongre Kütüphanesi Kontrol Numarası: 2012953340

Bebek Curtis'in sevgi dolu anısına

CON TEN **TS**

BÖLÜM BİRİ

BÖLÜM İKİ

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ

BÖLÜM BEŞİNCİ

BÖLÜM

ALTINCI BÖLÜM

YEDİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM SEKİZ

BÖLÜM DOKUZ

BÖLÜM ON

ON BİRİNCİ

BÖLÜM ON İKİNCİ

BÖLÜM

BÖLÜM ON ÜÇ BÖLÜM

ON DÖRT BÖLÜM ON BEŞ

ON ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM

ON SEKİZ BÖLÜM ON

DOKUZ BÖLÜM YIRMI

YAZAR HAKKINDA

BİLGİLER

E BÖLÜMÜ

Dante kahve fincanının üzerinden Dominic, Tao, Trick ve Marcus'a sert bir bakış fırlattı. "O benim eşim değil," diye onuncu kez tekrarladı. İnfazcıların kendisiyle oynadıklarını biliyordu ama işin komik tarafını göremeyecek kadar tedirgindi.

Onu "terk ettiğiniz" için taşaklarınızı bir tabakta isteyen yedi erkek kardeşine eş olduğunuzu söyleyen bir dişinin komik bir tarafı var mıydı?

"Tek söylediğim birlikte çok tatlı göründüğünüz."
uzun meşe masada Dante'nin karşısındaki koltuğunda arkasına yaslanırken Trick'e takıldı. Boş mısır gevreği kâsesini bir kenara bırakır bırakmaz Grace, tartışmasız dünyanın en iyi aşçısı, topladı. Trick'e alay ettiği için azarlayıcı bir bakış attı ama Dante onun bir gülümseme sakladığını görebiliyordu.

"Evet, iyi uyum sağladın," diye onayladı Marcus, her zamanki palyaço sırtışını takınarak, bu sırtış çoğu dişiye eritirken Dante'yi çok sinirlendirdi.

Marcus'a kuşkuyla baktı. "Şeytan'ın bir ajanıyla iyi eşleştim mi?"

"Şeytan'ın ajanı birilerinin elinde olmalı." Dominic kahvesinden bir yudum almadan önce masumca omuz silkti.

Trick, Dante'ye daha sahte olamayacak nazik ve anlayışlı bir gülümseme verdi. "Merak etme, eminim zamanla onu terk ettiğin için seni affedecektir." "Terk etme" kısmı Dante'yi en az sahte iddia kadar kızdırmıştı. Henüz onu bulmaya hazır olmasa da, eşini asla bırakıp gitmezdi. Bu, hayatında o bağı yokluğunu hissetmediğinden değildi. Hissediyordu ve kurdu da hissediyordu. Ama bu o kadar basit değildi. Eşi ortaya çıktığında, haklı olarak onun her şeyini isteyecek, hayatının merkezinde olmayı talep edecek ve ondan sadakat bekleyecekti her şeyden önce onunla birlikte olmak için. Bir Beta için bu bir sorun olabilirdi. Şu anda Dante'nin sadakati Trey'e bağlıydı ve hayatına sürüye karşı sorumlulukları hâkimdi.

Bir Beta, bir Alfa'nın sağ kolundan daha fazlasıydı, siyasi konularda tavsiyelerde bulunmaktan sorumluydu. Kendisi

Ayrıca tüm sürünün korunmasından ve güvenliğinden sorumludur, planların ve stratejilerin arkasındaki akıldır ve diğer sürülerle pazarlık yaparken Alfa'sı için bir aracı görevi görür. Ayrıca sürüyü eğitir ve komuta ederdi. uygulayıcılar. Betalar kimsenin istemediği işleri yaparak ellerini kirletirlerdi - özellikle de sorgulama ve Düşmanları infaz etmek. Dante bir sorgulayıcı olarak yetenekleriyle tanınırdı.

Her gün, hangi infazcı görevdeyse onunla birlikte sürü bölgesinde devriye gezerek, evrak işleriyle uğraşarak ya da Trey'in iş yükünü hafifletmek için önemli aramalar yaparak ve sürünün herhangi bir üyesinin sorunlarına kulak vererek zaman geçiriyordu. Sürünün fiziksel güvenliğinden olduğu kadar duygusal refahından da sorumluydu. Ayrıca, uygulayıcılarla sürekli iletişim halindeydi, böylece sürü bölgesinin sınırlarına yakın herhangi bir faaliyetten her zaman haberdar oluyordu. Ancak bu kadar ağır sorumluluklara sahip olmak sorun değildi, çünkü Dante pozisyonunu seviyordu ve bundan onur duyuyordu Beta olmak için.

Ancak eşi onu paylaşmaktan memnun olmayacaktı. Bunun olduğunu daha önce birçok kez görmüştü. Elbette, dişiler ilk başta genellikle mutlu oluyorlardı, çünkü bu Sürüdeki Beta dişi pozisyonu. Ama bir kez beraberinde gelen fedakarlıkların farkına varınca, ultimatoma çok geçmeden geldi:

"Ya senin işin ya da ben." Annesinin babasına verdiği işle aynıydı. Ve babası işini seçtiğinde... hayat oldukça boktan bir hal almıştı. Dante'nin eşi ona bu ultimatoma verirse, babasının yaptığı seçimi asla yapamazdı. Beta pozisyonundan vazgeçmek zorunda kalacaktı. Henüz buna hazır değildi.

"Biliyorsun, karmaşık bir ilişkide yanlış bir şey yok. Kadın," dedi Marcus, tabağını daha fazla yemekle doldururken. Tek yaptığı yemek yemek gibi görünürken bu kadar iyi durumda olması şaşırtıcıydı.

Dante kahvesinden bir yudum aldı. "Şahsen ben, benim gibi karmaşık olmayan kadınları tercih ederim." Rhett homurdandı. "Öyle biri seni çok sıkar, bunu sen de biliyorsun. Tıpkı senin o kadar da karmaşık olmadığını bildiğin gibi. Sakin ve rahat biri olabilirsin ama tüm bunların altında derin ve karmaşık bir yanın var."

"Tarif ettiğin Ryan bu." Dante yanındaki çatık kaşlı kurdu işaret etti - "bugün Dante'yi kızdıralım" olayına katılmayan tek infazcı. Çok az konuşan bir adam olan Ryan, dikkatini önündeki yemeğe vermeden önce sadece homurdandı.

"Ryan kesinlikle karmaşık biri," diye izin verdi Rhett. "Trey ve tüm infazcılar da öyle - hepinizin en başta arkadaş olmanızın bir nedeni de bu. Sevgi sevgiyi çağırır. Ama diğerlerinden bahsetmiyoruz, senden bahsediyoruz. Ergenlik çağında Beta rolünü üstlendiğinden beri Kendini her şeyden ikinci plana atıyorsun; sürüden, Alfa'dan, sorumluluklarından. Sen en kötü türden bir işkoliksin. İş/oyun dengesini bulmanız gerekiyor. Herkese karşı olduğu gibi kendinize karşı da korumacı olmalısınız."

Dante gerçekten de Rhett'i yumruklamak istiyordu. Adam içtendi, sadıktı ve sürü arkadaşlarından herhangi birine sırtındaki gömleği bile verirdi ama aynı zamanda onların her hareketini analiz eder, onları parçalara ayırır ve onları neyin harekete geçirdiğini bulurdu. İnek ve analitik zihni bu şekilde çalışırdı. Sinir bozucu bir şekilde, insanların kendi sorunlarına sahip olmalarına izin veremezdi. Hayır, herkesi "düzeltmek" istiyordu. Bu yüzden Taryn ona "Psikolojik tamirci." Ama Dante'nin tamir edilmeye ihtiyacı yoktu.

Kendini işine adanmıştı ama bağımlısı değildi. "Sakin olun, Dr. Freud. Büyürken gizlice annemle seks yapmak istediğimi de söyleyecek misiniz?"

Rhett başka bir şey söylemeye başladı ama Grace ona sert bir bakış fırlattı. İçini çekti. "İyi, kapa çenen. Çünkü haklı olduğumu biliyorsun."

"Şimdi asıl konumuza dönebilir miyiz? Glory neden yanlışlıkla onun eşi olduğumu iddia etsin ki?"

Bunun beni onunla çiftleştirmeyeceğini bilmeli."

"Belki de tek gecelik bir ilişkiden fazlasını beklediği için gururu incinmiştir ve senden öç almak için sorun çıkarmak istiyordur," diye önerdi Baş İnfazcı Tao.

"Ama daha ona dokunmadan önce bundan fazlasını istemediğimi söyledim." Dante içini çekti. "Neden daha fazlasını beklesin ki?"

"Bazı insanlar duymak ya da görmek istemedikleri şeyleri kabul etmezler." Rhett'in yüz ifadesi gerçekten sempattikti.

"Evet," diye onayladı Dominic. "Kardeşlerinin seninle işi bittiğinde muhtemelen mutlu olacaktır."

"Şeytanın ajanı." Bir kardeşler çetesinin Dante'yi hedef alması ilk kez olmuyordu. En azından bu sefer kendisinden değillerdi.

"Hepsi büyük piçler, biliyorsun." Trick'in dudakları bir gülümsemeye dönüştü. "Ben de çılgın bir grup olduklarını duydum. 'Eksantrik' çılgınlıktan bahsetmiyorum, 'biz jüri olarak...' çılgın buluyoruz demek istiyorum. Yerinizde olsaydım, kesinlikle biraz gergin olurum."

"Neyin gerginliği?" diye sordu Shaya odaya girip masaya otururken. Çocukluğundan beri Taryn'in yakın arkadaşı olan kızıl saçlı kadın yakın zamanda katıldı.

Normalde, Trey yeni gelenleri aralarına katmaktan hoşlanmazdı.

On altı kişilik nispeten küçük bir sürü. Aslında, Taryn hariç, sürgün edildiğinde Trey'le birlikte eski sürüleri olan Bjorn Sürüsü'nden ayrılanlardan oluşuyordu. Ama Taryn'in isteği üzerine Shaya'yı kabul etmişti ve o da Bjorn Sürüsü'nün iki üyesinin Phoenix'ten ayrıldıklarında Selma ve Kirk ile yer değiştirmelerine izin verdi.

Trick Shaya'ya gülümsedi. "Biz sadece Dante'yi eşini bulduğu için kutluyoruz." Sanki Dante'nin eşini bulduğunu hissetmiş gibi

Trick'i boğmaya çok yakındı - kontrol kaybından değil, sadece "Dante'nin tek gecelik bir ilişkisi, görünüşe göre onun sadece tek gecelik bir ilişki olmasından hoşlanmamış ve kardeşlerine onun eşi olduğunu söyleyip onları Dante'nin üzerine salmaya karar vermiş."

Shaya yüzünü buruşturdu. "Taryn bunu öğrendiğinde hiç hoşuna gitmeyecek. Onu bu işin dışında tutma konusunda Trey'e iyi şanslar."

Tao Dante'ye baktı. "Ne yapacaksın? Ben olsaydım, gidip onunla yüzleşmek isterdim."

"Muhtemelen benim de böyle yapacağımı umuyor. Onun oyunlarını oynamayacağım." Dante son kahvesini de içti. "Nick Axton'la Mo's Diner'da buluşup istediği gibi konuşacağız. Onun Alfa'sı olarak, bu karmaşayı daha ileri gitmeden çözmek onun hakkı. Ona bu şansı vermemek bizim sürüsüyle ittifak kurdu. Hiçbir şımarık küçük prenses buna değmez."

Ryan, "En azından Glory'nin neyin peşinde olduğunu arayıp

bize bildirecek kadar iyi biriydi," dedi.

"Toplantıdan önce Alfalarımıza bundan bahsedecek miyiz?"
Tao sordu.

"Hayır." Doğal olarak Alfalarınızdan bir şeyler saklamak iyi bir şey değildi ama Dante'nin Beta olarak rolünün bir parçası da onları korumaktı

-Kendilerinden bile. Shaya'nın da belirttiği gibi, Trey'in Taryn'i elinde tutması zor olacaktı.

hamile kalmasını engellemek için. "Onlara söylemeden önce toplantı yapmak daha iyi olacak. Böylece Taryn gitmeyi talep edemez ve Trey de onu sakinleştirmek zorunda kalmaz." Tao ve dört infaz memuru plandan memnun bir şekilde başlarını salladılar.

"Jaime kahvaltı için aşağı indi mi?" Shaya sürünün diğer iki yeni üyesinden bahsediyordu.

Dante ve Jaime, Jaime on dört yaşına gelip Trey ve diğer birkaç kişiyle birlikte sürüyü terk edene kadar aynı sürüde yer almışlardı ama Jaime'yi yakın zamana kadar hiç görmemişti.

Her zamanki gibi Jaime'den bahsedildiğinde Trick, Dante'ye şeytanca sırıtarak yanağındaki pençe izlerinin kararmasına neden oldu. "Hayır, henüz değil," diye cevap verdi Trick, ama bakışları Dante'nin Dante'den uzaklaştı. "Kim düşünebilirdi ki bir kızın normalde soğukkanlı olan seni korkutabilir mi? İzlemesi çok eğlenceli."

"Beni korkutmuyor."

"Evet öyle, her zaman öyleydi."

Tamam, bu doğrudu. Onlar çocukken, Jaime Dante'yi kayıp bir kedi yavrusu gibi takip ediyor, sanki tüm sorunlarının çözümüyümüş gibi onun peşinden gidiyordu. Çocukların hepsi bu kısa boylu, tombul, küçük kızın

Dört yaş küçük bir kız ona abayı yakmıştı. Hatta kız arkadaşlarına eşek şakaları bile yapmıştı ve Trick'in o

zamanki sataşmalarının hiçbirini onu durduramamıştı.
Görünüşe göre, Trick'in doğasına karşı bağışıklığı vardı. Ama
Dante

değildi ve Jaime yüzünden günlük dozlarda buna maruz kalıyordu.

Dante, aşık olduğu kızın şimdiye kadar ölmüş olmasını bekliyordu.

Görünüşe göre öyle değildi. Onunla utanmazca flört etmemiş ya da onu taciz etmemişti ama parlak gülümsemeler, ince dokunuşlar ve ateşli bakışlarla ona olan ilgisini açıkça belli etmişti. Ancak Dante'nin onun ilgisine karşılık vermeye hiç niyeti yoktu-

Dün gece Trick'e gayet açık bir şekilde ifade ettiği bir şey.

Dante'nin ondan etkilenmemesi söz konusu değildi. Her ne kadar bir erkeği durduracak türden bir yüze sahip olmasa da, onunla birlikte olduğu birkaç dakika içinde o erkek onun ne kadar çarpıcı olduğunu neden fark etmediğini merak ederdi. Ve ağzı... Dante sık sık kendini ağzını ısırarak isterken bulurdu. Kurdunun sahip olduğu hanımeli ve karamel kokusu

her zaman ilgi çekici bulmuştu... şimdi olgun bir dişinin kendine özgü tadı vardı ve bu onun kurdunu kışkırttı.

Jaime'den önce, kurdu hiçbir zaman itaatkar kadınlar. Bu konuda Dante de aynı fikirde değildi. Gücü kendininkiyle eşleşen alıngan kadınları severdi ve onların kendisine boyun eğdiğini görmekten kesinlikle hoşlanırdı. O değil de

Dante'nin kadınları bağlanmış, diz çökmüş ve Ona Milord demesi - her ne kadar Barselona'da bir kez eğlenceli olsa da. Hayır, kendisine meydan okuyan kadınları severdi, çünkü bu onların sonunda teslim olmalarını çok daha tatmin edici kılardı ve onlar üzerindeki hâkimiyetinin gerçek olduğu anlamına gelirdi. Doğalarında olduğu için boyun eğmiyorlardı, kontrol tamamen onda olduğu için boyun eğiyorlardı.

Bu ne onun ne de kurdunun saygı duymadığı bir şey değildi. itaatkar kurtlar; bir sürü için en az

Baskın kurtlar, onlar olmadan denge olmazdı. Tamamen baskın şekil değiştirenlerden oluşan bir sürü asla işe yaramazdı. İtaatkâr bir kurt olmak onların pasif, zayıf, yumuşak dilli ya da sessiz oldukları anlamına gelmezdi. Jaime kesinlikle bunların hiçbirisi değildi, hatta tam tersiydi. İtaatkâr bir kurt aslında zihinsel olarak baskın bir kurttan daha güçlü olabilirdi. Ancak, asla fiziksel olarak birinden daha güçlü olamazlardı. Bu nedenle, itaatkârlar asla kendilerinden daha yüksek rütbeli birine meydan okumazlardı. Çoğu ne pahasına olursa olsun yüzleşmekten kaçınır ve birine hayır demekte son derece zorlanırdı. Jaime karakterinin gücü sayesinde bu tür sorunlarla hiç karşılaşmamıştı.

Bu kadar güçlü olmasına rağmen, onun ya da başka bir itaatkâr kurdun

onun kişiliğinin tüm gücüyle başa çıkabilecekti.

Ama Jaime itaatkâr bir kurt olmasaydı bile, Dante o ateşli bakışlara karşılık vermezdi. Bir kurtla tek gecelik bir ilişki bile yaşamayacaktı.

Kendi sürüsünden bir dişi. Sonunda onu bulup eve getirdiğinde gerçek eşinin kendisini rahatsız hissetmesini istemiyordu. Dante bunun ne kadar garip olduğunu görmüştü.

Taryn için Selma'nın etrafında olmak çok zordu ve kendi eşine bunu yaşatmak istemiyordu. Selma sürüden ayrılmaya karar verdiğiğinde Taryn'in kalbi kırılmamıştı.

Dante zaten bir ilişki istemiyordu. Sadece zamanı zaten talep edildiği için değil, aynı zamanda geçmiş deneyimleri ona, şekil değiştirenler arasındaki ilişkinin tehlikeli bir şey olduğunu göstermişti. Biri aniden gerçek eşini keşfettiğinde işler çok zorlaşabilirdi. Dante'nin bu deneyimi tekrarlamaya hiç niyeti yoktu.

"Jaime'den bir iki şey öğrenebilirsin," dedi Trick. "O nasıl eğleneceğini biliyor." Dante kıs kıs güldü. "O aynı zamanda inanılmaz derecede inatçı ve biraz da deli." Alınganlığı severdi, ama deliliği? O kadar da değil.

Shaya işaret parmağını kaldırdı. "O 'ruhlu'yu tercih ediyor."

"Nasıl eğleneceğini kesinlikle biliyor," diye kıkırdadı Dominic. Dante'ye döndü. "Geçen gece onu ve Shaya'yı kötü bir porno filme gülerken ve yarın yokmuş gibi içerken buldum." Marcus neredeyse kahvesinde boğuluyordu.

Shaya gülümseyerek hülyalı bir şekilde iç çekti. "Ah, güzel zamanlar." "Onlar da kendilerine dokunuyor

muydu? Ya da daha iyisi, Birbirinize dokunarak mı?" Marcus'un bakışları sanki gerçekten hayal etmeye çalışıyorum.

"Hayır," diye yanıtladı Dominic, "ama kullanılmamış bir popo tıkaçıyla 'yakalamaca' oynuyorlardı. Jaime'ye doğum günü için aldığın, çünkü sen böyle tuhaf birisin." Marcus omuz silkti. "En azından bir şekilde kullanıyor."

Dominic'i onun kadar iyi tanıyan Dante kolayca tahmin etti: "Sen de katıldın, değil mi?" Dominic'in yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Evet, tamam, katıldım. Eğlenceliydi." Trick sanki uzaktaki bir sesi dinliyormuş gibi başını eğdi. "Ah, sanırım şimdi o geliyor." Öyleydi. O boğuk kahkahanın kaynağını yanlış anlamak mümkün değildi. Hem insanın hem de kurdun dikkatini çeken bir başka özelliği de buydu. Kayayı sivilaştırabilecek bir sesi vardı. Yine de fark etmez, dedi Dante kendi kendine. Ne kadar çekici bir paket olduğu önemli değildi. Kurdunun onu ne kadar istediği önemli değildi. Ne kadar Ağzının ne kadar ısırgan olduğu ya da erkek ve kurtların onun kokusunu ne kadar cezbedici bulduğu. Dante, Jaime Farrow ile ne kadar sıradan olursa olsun herhangi bir ilişki yaşamakla ilgilenmiyordu.

Derin bir nefes alarak, o ısıltılı gülümseme için kendini hazırladı.

Her zaman ona doğru gönderdiği bir gülümseme, asla itiraf edemeyeceği bir gülümseme, sikinin seğirmesine neden oluyordu. Marcus her sabah yaptığı gibi Dante'nin yanında boş bir koltuk olduğundan emin olmak için ayaklarını sürüyerek ilerledi. Hain.

Sürüye yeni katılan kardeşi Gabe ile kol kola mutfağa girdi... ve Gabe'in çenesi neredeyse yere çarpacaktı. Kurdu yırtıcı bir şekilde volta atıyordu, kızın kahkahasını duyduğu anda tetikte bekledi. Jaime, Dante'nin genelde giydiği bol kıyafetlerin altında saklandığını asla tahmin edemeyeceği lezzetli kıvrımları vurgulayan bir kıyafetle içeri girdi ve masaya gitmeden önce Grace'i selamladı.

Sonra daha önce hiç yapmadığı bir şey yaptı, Kurdunun sinirlenerek hırlamasına neden olan bir şey. Dante'ye herkese verdiği aynı kısa, kibar gülümsemeyi verdi ...ve onun yanından geçip Dominic ve Shaya'nın arasına oturdu.

Orospu çocuğu.

Jaime kendisine yönelen şaşkın ifadeleri fark etmemiş gibi davrandı. Sürü o kadar şaşırmamalıydı ki Dante'nin ümitsiz vaka olduğunu düşünüyordu. Elbette Jaime'nin Dante'ye karşı büyük bir ilgisi vardı ama lanet olsun, bir kadının da gururu vardı. Kayıtsızlığıyla ona hiç ilgi duymadığını açıkça belli etmişti. Onu istemeyen bir adamın peşinden koşmak Jaime'nin eğlence anlayışı bu değildi, adam ne kadar ateşli olursa olsun. Baştan çıkarmayı deneyebilir ve bakalım adam boyun eğecek mi... Snort. Jöleyi taş bir duvara çivilemeye çalışsa daha şanslı olurdu. Baştan çıkarma onun uzmanlık alanı değildi.

Ayrıca, dün gece onun Trick'le konuşmasına kulak misafiri olmuştu. Onu o şekilde düşünmediğini söylemişti. Onun tipi değilmiş. Kadınlarını ince severdi, demişti. Yüzeysel

pislik. Sanki bu yorumlar yeterince utanç verici değilmış gibi, ona kulak misafiri olduğunda yalnız da değildi. Hayır, Shaya da onun utancına tanıklık etmek için oradaydı. Groan!

Jaime bu sabah ona artık o kadar da tombul olmadığını göstermek için daracık New York tişörtünü ve daracık kot pantolonunu giymemişti. Her zaman sürdüğünden biraz daha fazla rimel, göz farı ve dudak parlaticısı sürmemişti. Ve bir kez bile Dante'nin fark edip etmeyeceğini merak etmemişti. Hayır, hem de hiç.

Cidden, Dante'yi bu kadar çok istediği için onu kim suçlayabilir ki?

Geniş omuzları, geniş göğsü ve sağlam kolları ile bağırان bir yapısı vardı

"güçlü," "ölümcül," "tehlikeli." İyi yapılı erkeklerin etrafında büyümüştü, çok sayıda kaslı vücut görmüştü, ama Dante kendi ligindeydi. Zorlayıcı, iddialı kişiliği onu gerçekte olduğundan daha fazla yer kaplıyormuş gibi gösteriyordu. Kalbini durduran, çarpık sırtışı olmasaydı yaklaşılmaz biri gibi görünebilirdi.

Muhteşem dişilerin onun etrafına üşüşme eğilimi göz önüne alındığında, Jaime onun soğukluğuna pek şaşırmamıştı. Kendisi gibi sade Janelerle yetinmek zorunda olduğu bir konumda değildi. Bir de kişiliklerindeki farklılıklar vardı. O kurallara çok bağlıydı, oysa Jaime onları öneri olarak görüyordu. Dante'nin katı bir ahlak anlayışı vardı, oysa Jaime'nin her zaman Dante'ninkiyle uyuşmayan kendi doğru ve yanlış anlayışı vardı; bir şey ancak yakalandığında hile sayılırdı ve intikam tedavi ediciydi. Dante Çok planlı biriydi, her senaryoya hazırlıklı olmak istiyordu, böylece kontrol tamamen onda olacaktı. Jaime mi? Jaime mi?

ilerledikçe bir şeyler uydurmayı tercih eder ve risk almayı severdi.

Ne yazık ki, ne kurdu ne de bedeni bu farklılıkları önemli olarak görmedi. Her ikisi de ona karşı Jaime'yi hiç şaşırtmayan sağlıklı bir heyecan. Çocukken bile -küçük, cılız, çatık kaşlı, savunmacı bir çocukken- onu büyülemişti. O zamanlar ona

Tüm ağabeyleri tarafından "bücür" olarak görülüyordu, bu da hayatını çekilmez hale getirdikleri anlamına geliyordu. Şu anda tüm kardeşlerinin en büyüğü, hatta bir Alfa olan Josh'tan bile daha büyük olması biraz ironikti. Ha.

Ona karşı tam bir piç olmalarına rağmen. Ne yaparlarsa yapsınlar ya da ne kadar çok yaparlarsa yapsınlar, onun asla dokunamadıkları ya da iz bırakamadıkları bazı kısımları olduğu anlamına gelen bu içsel güce sahip görünüyordu. Büyürken, Dante'nin kendine güvenen, yetenekli ve kendi teninde yüzde yüz rahat biri olana kadar fiziksel olarak güçlü ve formda olmak için çalışmasını hayranlıkla izlemişti.

Bunca yıl sonra, onda hâlâ hem onu hem de kurdunu baştan çıkaran bir şeyler vardı.

Belki de delici kızıl-kahverengi gözleri, ukala sırtışı ya da özgüven yayma şekliydi.

Ya da belki de şaşırtıcı ve hayranlık uyandırıcı bir şekilde kendini ve kurdunu her zaman kontrol altında tuttuğu içindir. Nedenini anlayamasa da, kontrolün onun için bir düzeyde önemli olduğu hissine kapıldı. Aslında bu onun için de bir o kadar önemliydi. Dante bunun farkında bile değildi.

Sorunlarından haberdar olan tek kişi kardeşiydi ve bu da onun hoşuna gidiyordu.

Her ne kadar çekici olsa da, artık Dante'ye özlem duymayacaktı. Artık onun kısa, ceviz kahvesi saçlarının hayal ettiği kadar yumuşak olup olmadığını merak etmeyecekti. Artık o koca ellerinin tahmin ettiği kadar yetenekli olup olmadığını merak etmeyecekti. Ve artık onun her yerde olduğu gibi alt katta da büyük olup olmadığını merak etmiyordu. Ama bunu nasıl merak etmezdi ki? Hadi ama, o sadece bir insandı. Yani, sayılır.

Aşk sadece fiziksel olmadığından, ona duyduğu arzunun irade gücüyle ortadan kalkması mümkün olmayacaktı. Ne yazık ki. Yine de Shaya'nın da belirttiği gibi, Jaime bunu ondan saklamasını sağlayabilirdi. O kayıtsızmış gibi davranabilir ve onu özleminin geçtiğine inandırarak kendine olan saygısını biraz olsun kurtarabilirdi. Yüzüne bir gülümseme yapıştırabilir ve hiç olmadığı kadar mutlu görünebilirdi.

Jaime'nin yapmak istediği de tam olarak buydu. Birileri tarafından hüngür hüngür ağlayan bir aptala dönüştürölmesine izin veremezdi. Bir adam. O sadece bir erkekti. Ve tüm kadınların bildiği gibi, erkeklere kadınlar üzerinde güç verilmemeli ve Kendilerine olan saygılarını ellerinden almak için. Bu evrende tam bir dengesizlik yaratır ve buna izin verilemez.

Jaime rolünü sürdürmeye kararlı bir tavırla masadan biraz tost aldı ve hakkında düşünölmemesi gereken kişiye aldırış etmemeye devam etti. Zaten endişelenmesi gereken çok daha önemli şeyler vardı. Kendini kontrol etmenin onun için ne kadar önemli olduğu gibi.

Bu göz önüne alındığında, belki de Dante'nin onunla ilgilenmemesi iyi bir şeydi. O kadar rahat biri olmasına rağmen

lakayt sanılabılırdı, aslında öyleydi, Sürekli tetikte ve gözlemciydi, her ayrıntıyı bir sünger gibi emerdi. Kadının bir şeyler sakladığından azıcık bile şüphelense, cevapları alana kadar onu taciz ederdi.

"İyi uyudun mu?" Karşısında oturan Gabe ağzına biraz karpuz tıktırdı.

Kulağa masum, sıradan bir soru gibi geliyordu ama diğerlerinin tahmin edebileceğinden çok daha derindi. "Peki, teşekkürler." Gülümsemesi ağabeyini tatmin etmiş görünüyordu, çünkü ağabeyi dikkatini kahvaltısına vermişti.

Shaya onu dürttü. "Bu öğleden sonra bir şey yapıyor musun?" "Hayır, neden?"

"Grace, Lydia ve ben alışverişe gitmeyi planlıyoruz. Biz Cuma günü Taryn'e sürpriz bir bebek partisi yapmaya karar verdik, o yüzden bir şeyler almamız gerekiyor. Gelmek ister misin?"

"Elbette." Jaime Alfa dişilerini sevmiştir. Neredeyse herkesin seveceği bir zekâsı vardı ve Jaime onun gücüne hayrandı. Dişi aslında gecikmesinin üstesinden gelmişti, böylece kurdu artık içinde hapsolmemiştir - ki bu şimdiye kadar duyulmamış bir şeydi.

Aslında Jaime sürünün her üyesini seviyordu... Trey'in uyumsuz büyükannesi Greta hariç... Greta özellikle çiftleşmemiş dişilere düşmanca davranıyordu. Onun küçük çılgın zihnine göre, eğer bir dişi çiftleşmemişse, "kendi çocuklarından" birini -ki bunlar Trey ve infazcılardı- tuzağa düşürmeye niyetliydi. Ve hiçbir Greta'nın çocukları için kadın yeterince iyiydi, bu yüzden Taryn'e karşı bu kadar nefret doluydu. Şansı yaver giderse, Jaime yaşlı kadın ortaya çıkmadan önce kahvaltısını bitirmiş olacaktı.

Kızıl bir kedi aniden kucağına fırladığında Jaime gülümsedi. Başını onun göğsüne sürterek okşamak istediğini ima etti. Jaime her zamanki gibi sevinçle bunu yerine getirdi.

"Hiç bu kadar yüksek sesle mırılayan bir kedi duymamıştım. Selam Hunk," diye mırıldandı Shaya, başını hafifçe kaşıyarak.

"O çirkin şeye Hunk demene ne sebep oldu?" Dominic yüzünü buruşturdu. "Demek istediğim, o tombul, tüylü ve yara izleriyle dolu."

"Hey!" Jaime dirseğini Dominic'in kaburgalarına sapladı. "O benim tıknaz Hunk'ım. Değil mi bebeğim?"

Köpek barınağında birlikte çalıştığım kızlardan biri olan Ivy, onu yaklaşık üç yıl önce neredeyse ölüm döşegindeyken buldu. Bir kedi olmasına rağmen, iyileşmesi için onu barınağa getirdi.

Neyse ki çabuk iyileşti ve yeniden sahiplendirilebilir. Ancak o benimle eve gelmeye karar verdi.

Belki de o oradayken onunla ilgilendiğim içindir, bilemiyorum." Dominic'in gülümsemesi her zamanki gibi çapkıncaydı. "Ben de seninle eve giderdim. Beni tutar mıydın?"

Gözlerini devirdi ve Hunk'a et ve ton balığı dilimleri yedirirken Shaya'ya döndü. "Peki nerede ve ne zaman buluşmak istiyorsun?"

"Alışveriş merkezinde öğleden sonra 2'yi düşünüyordum.

Senin için uygun mu?" "Harika. Daha önce hiç bebek partisine gitmemiştim."

"Ben de öyle," dedi Shaya heyecanlı bir sesle, "ama Lydia süslemeler konusunda harikadır, o yüzden ne alacağını bilir. Grace pasta ve diğer şekerlemeleri stoklamak istiyor. Ben sorumluyum

Hediyeleri seçme ve oyunları organize etme konusunda yardıma ihtiyacım olacak, işte bu noktada sen devreye giriyorsun." Daha yakına eğildi ve sessizce, "Bu arada yeni görünümünü tamamen onaylıyorum. Sahip olduklarınızla her zaman gösteriş yapmalısınız."

"Gösteriş yapmıyorum. Sadece açık saçık giyinmememin ve hayal gücüne hiçbir şey bırakmamamın bira göbeğim olduğu anlamına gelmediğini belirtiyorum."

"İçeri girdiğinde yüzünü görmeliydin. Ağzının sulanmasını bekliyordum."

"Sadece göğüsler. Benim kızlarım herkesin dikkatini çeker."

"Bu fısıldaşmalar da neyin nesi?" Dominic Jaime'ye sordu.

"Sana söyleyemem yoksa seni öldürmek zorunda kalırım."

Ona sahte bir kaş çattı, sonra aşağı baktı ve kaşlarını çattı. "O giydiğin uzay pantolonu mu?"

"Ha?"

"Çünkü senin kıçın bu dünyanın dışında."

Shaya ve Gabe homurdandılar ama Jaime güldü. Sürekli bayat laflar eden ve kendi iyiliği için fazla yakışıklı olan sarışın sapığı seviyordu. Sadece gülümsemesiyle bile bir kadını tavlayabildiği düşünülürse, neden replikleriyle uğraştığına dair hiçbir fikri yoktu. Sanki bu adamın onları püskürtmek için. Onun eşcinsel olduğunu düşünebilirdi. Yatak odasında ne kadar yetenekli olduğunu pek çok kadından duymamıştı.

"Elimde ne olduğunu görmek ister misin?" diye sordu.

"Duruma göre değişir, kaşınıyor mu ve bulaşıcı mı?"

Yine kaşlarını çatı. "Düşündüğün gibi bir sürtük olmadığımı bilmeni isterim." Kızın homurdanmasına aldırmadan tişörtünü çekti, harika karın kasları ve kalbinin hemen üzerinde ağzını sonuna kadar açmış kırmızı bir Çin ejderhasının muhteşem dövmesi ortaya çıktı. Ejderhanın vücudunun geri kalanı kolun altında kayboluyordu ve kız dövmenin adamın pazusunun üst kısmının etrafında kıvrıldığını tahmin etti.

"Bu harika görünüyor."

"Henüz bitmedi. Yakında bir seans daha yapmam

gerekıyor." "Bayıldım. Ve bu da, şu tabloyu görmek için

harika bir bahane oldu.

göğsünü ve göğüs kaslarını." Karamel bronzluğundaki teni tamamen yalanabilirdi.

"Bahaneye ihtiyacın yok, bebeğim. Bu vücudun herhangi bir parçasını görmek istediğin zaman, sadece sorman yeterli. Hey, Dante'nin başına gelenleri duydun mu?" Dominic ona hikâyesini anlatmayı bitirdiğinde Jaime'nin nefesi kesildi.

"Bu

kaltak." Bir an için kendini unuttu ve baskın dişiyle bizzat ilgilenmeyi teklif etmek üzereydi.

Kafasının içindeki bir ses, itaatkâr bir kurdun bunu yapmayacağını hatırlattı.

Shaya başını salladı. "Evet, intikam da bir sürtüktür. Hak ettiğini bulacak-

Umarım hamile Alfa'mızın onu delirtmesinin bir sonucu olmaz." Tostunu bitiren Jaime nazikçe

Hunk'ı yere bıraktı ve oturduğu yerden kalktı. "İşe gitmem gerekiyor. Hepinizle sonra görüşürüz." Çoktan geç kalmıştı, ne yazık ki bu onun kişilik özelliği gibi görünüyordu.

Dante'nin yanından geçerken, onun kendisine kaşlarını çatarak baktığını fark etti. Onun sorunu neydi? Görünüşe göre ne söylerse söylesin ya da ne yaparsa yapsın Göt. Erkekler. Uzun zaman önce hem düşünceli ve duyarlı hem de seksi erkekler bulmanın imkânsız olduğu sonucuna varmıştı. Zaten kendi erkek arkadaşları olmayanları bulmak da imkânsızdı.

Dante'nin düşüncelerini daha fazla meşgul etmesine izin vermek istemediğinden, konuyu omuz silkerek geçiştirdi.

Kızartma tavasına "kahretsin, kahretsin, kahretsin" diye küfreden Grace'e ulaşan -kadın çok fazla "kahretsin" deme eğilimindeydi- Jaime yanağına hızlı bir öpücük kondurdu. "Kahvaltı için teşekkürler. Sonra görüşürüz." Sırt çantasını odasından almak için tünel ağında yürürken, kendini bir kez daha hafif kumtaşı duvarların ne kadar pürüzsüz olduğuna hayret ederken buldu. Sürü, oyulmuş ve devasa bir ev haline getirilmiş mağaralarda yaşıyordu. Eski konutlar yıllar içinde modernize edilmiş olsa da, o hâlâ Taş Devri görünümüne sahip olacağını hayal etti. O ağdaş görünümü, lüks halıları ya da masif meşe ve am ağacından yapılmış modern mobilyaları kesinlikle beklemiyordum. Grafik tasarımcısı olan Lydia'nın yaratıcı olan her şeyi sevdiğini ve evin içini dekore etmekte ısrar ettiğini düşünürsek, belki de etmeliydi.

Taryn buraya "Bedrock" demeyi severdi, bu yüzden sık sık Trey'e "akmaktaş" diyordu. Sırt çantasını aldıktan sonra Jaime dışarı çıktı, uçurumun yüzüne oyulmuş pürüzsüz merdivenlerden indi ve gizli otoparka girdi. Sonunda Chevy'sine binerek sürü bölgesinden ayrıldı ve Lydia'nın arkadaşı, bebek yüzlü Cam. güvenlik kapısından geçerek on altı yaşından beri çalıştığı köpek barınağına gitti.

Oradaki tüm köpekler kötü muamele gördükleri ortamlardan kurtarılmıştı ve o kadar travma geçirmişlerdi ki yeniden sahiplendirilemiyorlardı. Çoğu durumda, bu gibi köpekler, özellikle de çok vahşi iseler, uyutuluyordu. Jaime'nin her hafta çoğu sabah orada çalışmasının nedenlerinden biri de buydu - bir şekil değiştirenle asla yapamayacağı şekilde onlarla ilişki kurabiliyordu.

Yirmi dakika sonra sığınağa vardı. Sonra kot pantolonunu ve tişörtünü lacivert bir tulumla değiştirerek soyunma odalarına girdikten sonra sırt çantasını dolabına bıraktı ve kutsal alanın şu bölümüne doğru ilerledi çalışıyordu. Barınağın işletilmesi ve bakımıyla ilgili pek çok iş vardı ama Jaime'nin rolü, hepsine tapmaya başladığı yirmi köpeğin bakımını üstlenmekti.

Dışarıdaki köpek kafeslerinden birinin yanına çömelmiş, bir grup Alman çoban köpeği yavrusuna bakıyorlardı; iş arkadaşlarından ve yakın dostlarından ikisi. Kardeşi dışında sırrını bilen tek insanlar onlardı.

"Hiç bu kadar muhteşem bir şey gördün mü?" diye haykırdı beyaz aslan olmayan bir şekil değiştiren Riley, Jaime'nin yaklaştığını fark ettiğinde.

Evet, Dante. Jaime bu düşüncayı zihninden hızla kovdu ve yüksek sesle söylemediği için şükretti.

"Yine geç kaldın," diye azarladı Ivy, ama cadının ses tonu şakacıydı. "Sonunda bize katıldığın için teşekkürler."

"Evet, çabukluk sıkıcıların bir özelliğidir."

Riley bir dizi bip sesine yanıt olarak cebinden telefonunu çıkardı. Kalp şeklindeki yüzü anında kızardı ve beyaz-sarı saçları daha da açık göründü.

"Aidan'dan bir mesaj mı?" Ivy temkinli bir şekilde sordu.

"Evet, yaban öküzünün ta kendisiydi," diye onayladı Riley acı acı.

"Yani ona bir şans daha vermen için seni ikna etmesine izin vermiyorsun." Ivy'nin yorumu bir sorudan çok bir öneriydi.

"Tabii ki hayır."

"Güzel. Biraz büyü yapmamı ve onu iktidarsız hale getirmemi ister misin?" Ivy'nin yüz ifadesi umut doluydu.

"Ben daha çok ona cinsel yolla bulaşan bir hastalık bulaştırmayı düşünüyordum."

"Kulağa hoş geliyor."

Riley gülümseyerek Ivy'yi dürttü. "Jaime'ye seni aldatan eski sevgiline ne yaptığını söyledin mi?"

"Ne?" Jaime bunun iyi olacağını biliyordu. Ivy harika bir insandı ama söz konusu erkekler olduğunda acımasız bir çizgisi vardı. Aslında bu hiç de şaşırtıcı değildi. Ivy benzersiz bir cadı tipiydi - bir Siren'di ama kayaların üzerinde oturan efsanevi versiyonu değil ve denizcileri boğdular. Ivy gibi sirenler güçlü şarkı seslerini içeri girmek ve büyülemek için kullanırlardı. Ayrıca, onlar sızdı seks ve duygusallık, erkekleri kendilerine çeker.

Ivy, erkeklerin onun yüzeysel güzelliği karşısında büyülenip daha ötesine bakmamalarına içerliyordu. Bir ilişki yaşama şansını pek sık yakalayamıyordu. Eğer erkek karşılığını ona kazık atarak öderse... bu asla iyi olmazdı.

Ivy'nin yüz ifadesi tamamen masumdu. "Onu tepeden tırnağa tıraş ederken derin bir uykuya daldırdım.

Sırtına, çuvalına ve çatlağına özel ilgi göster." Tipik Ivy, diye düşündü Jaime. "Uyandığında ne yaptı?"

"Oldukça sinirliydi ve çok bağıırıyordu ama bir manken gibi göründüğünde onu ciddiye almak zordu. Bu gerçekten utanç vericiydi. O bir puma şekil değıştiren ve erkek kedi şekil değıştirenlerin aşırı derecede oral sekste iyi olmalarının nedeni dillerinin hafif sertliğı mi? Bu söylentilerin aslı astarı var."

"Bunu ben de tecrübelerimden biliyorum." Riley başını salladı, acı çekmiş görünüyordu. "Erkekler ve seks hakkındaki tüm bu konuşmaları kesmeliyiz, beni azdırıyor."

"Ben de öyle." Ivy kuzguni siyah saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve Jaime bir kez daha kendi saçlarının da o kadar parlak olmasını dilerken buldu kendini. Jaime'ye saçlarının şık ve ışıltılı olduğu defalarca söylenmişti ama Ivy'ninki bambaşkaydı; parıldıyor ve yansıyor gibiydi. Işığın nasıl vurduğuna bağlı olarak saçları mor bile görünebiliyordu. "Gerçekten de öyle aç libidolarımızla ilgili bir şeyler yapmamızın zamanı geldi."

Jaime başını salladı. "Kesinlikle, özellikle de Dante'den vazgeçtiğimden beri." Ivy ve Riley'nin nefesleri kesildi. İkisi de onu tanımasa da Jaime'nin ondan sık sık bahsettiğini duymuşlardı.

"Yenilgiyi kabul mü ediyorsun?" Ivy inanamayarak başını salladı. "Seni tanıdığım onca yıl boyunca hiçbir şeyden vazgeçtiğini görmedim."

"Vazgeçmek var, bir de kendine saygıyı kurtarmak var." Onlara Trick'le aralarında geçen konuşmaya kulak misafiri olduğunu anlattı.

"Ne göt ama," dedi Ivy.

"O zaman kesinlikle dışarıda bir geceye ihtiyaçımız var," dedi Riley, "özellikle de BOB'u neredeyse taciz ettiğim için."

"BOB?" diye dürtükledi Ivy.

"Pille çalışan erkek arkadaş. Senin yok mu?" "Elbette.

Ben benimkine Jack Hammer diyorum. Peki ya sen

Jaime?" "Ben benimkine Funny Bone diyorum."

Ivy bir kahkaha patlattı. "Bunu sevdim. Her neyse, zavallı Jack Hammer'ın bir molaya ihtiyaçı var. Bu hafta sonu Enigma'ya gitmeye ne dersin?"

Enigma, doğaüstü varlıklara özel yerel bir kulüptü. İnsanlar kabul edilmiyordu, çünkü bu özel kulüpte cinsel temas yasak değildi.

Doğaüstü varlıklar sıradan-

seks hakkında küstahça olmasa da. Onların kültüründe, iki insanların yakınlıktan zevk alması güzel, doğal, çok temel bir şeydi ve ilkel dokunma ihtiyaçlarına cevap veriyordu - sosyal ve cinsel. Her zaman bir saygı ve zevk alışverişı vardı. İnsanlar şekil değiştiren kültürünü her zaman anlayamadılar. ve bazen bir şekil değiştiren onlara yakından dokunmaya çalıştığında rahatsız olur veya gücenirdi. Bu geçmişte pek çok soruna yol açmıştı, bu yüzden çoğu şekil değiştiren kulübü insanların girmesine izin vermiyordu.

"Bence Sakin Libido Operasyonu Cumartesi gecesi başlamalı." Riley Jaime'ye döndü. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Cumartesi gecesi Enigma'da o zaman," dedi Jaime. "O zamana kadar vibratörlerimizi eskitip sert dillerin hayalini kuracağız."

Ivy gülümsedi. "Ooh, iyi plan."

Bu konuda anlaştıktan sonra Jaime, Ivy ve Riley içeri girdiler. İşe gitmek için binaya girdim. Uzun bir koridorun her iki yanında kafesler vardı. Gürültü korkunçtu: köpekler uluyor, havlıyor, hırlıyor ve sızlanıyordu. Jaime orada sıkışıp kalmış, kafası karışmış ve korkmuş hayvanlar için üzülmekten kendini alamadı. Tüm çalışanlardan kulak koruyucuları takmaları istenmişti.

Gürültüyü bastırmak veya iş arkadaşlarıyla konuşmalarını engellemek için değil, gürültünün kulak zarlarına zarar vermemesi için.

Rutin olduğu üzere, Jaime sonraki birkaç saatini köpeklerini kafeslerinden teker teker çıkarıp dışarıdaki kafese yerleştirerek ve kafeslerindeki tüm eski, kirli gazeteleri çıkarıp yerleri durulayıp temizleyerek geçirdi. Daha sonra köpekleri tekrar içeri almadan önce kafeslere taze gazete kağıdı, yiyecek ve su yerleştirdi.

Hepsine karşı bir zaafı vardı ama özellikle bir tanesi yüreğini burkmuştu: Küçük, zayıf, kumlu kürklü bir melez olan Ben, her zaman olduğu gibi kafesinin köşesine kıvrılmış, titriyor ve titriyordu. Kardeşinin onun durumunu tarif ettiği gibi, sinirleri bozulmuş bir enkaz gibiydi. Bir keresinde Tüm kafesleri temizledikten sonra köpeğin yanındaki taze yatağın üzerine oturdu ve onu hafifçe okşayarak yumuşak bir sesle konuştu şey hakkında... aslında hiçbir şey. Birkaç dakika içinde kucağına tırmanıp tekrar kıvrılırken, elini kaba kürkünde gezdirmeye devam etti.

"Onu şımartıyorsun." O tanıdık derin sesi duyunca başını kaldırıp diğer işçilerden biri olan Shawn'ı gördü. Eski, kirli bir eşofman giymiş olmasına rağmen, bir şekilde bunu başarmış ve her zamanki gibi çarpıcı derecede sevimli görünüyordu.

"Evet, onu böyle görmek kalbimi kırıyor." Uyuyan, kumlu köpeği dikkatlice yere bıraktı ve ayağa kalktı.

"Vardiyan bittiğine göre, öğle yemeğine çıkmak ister misin diye sormaya geldim." Tanrım, bu adam çok inatçıydı. Nasıl olursa olsun

Kız birçok kez reddetmiş olsa da, adam yine de haftada en az bir kez ona çıkma teklif ediyordu. Bir zamanlar -beş yıl kadar önce-

kısa bir kaçamak yapmışlardı. İyi bir adamdı, yakışıklıydı ve kurdu da ondan hoşlanmıştı. Bu kısa kaçamak, eğer bir şey olmasaydı o kadar da kısa olmayabilirdi... Shawn insandı.

İnsanlara karşı değildi ama onlarla bir kaçamaktan fazlasını yapması tavsiye edilmezdi. Kültürleri tamamen farklıydı, bu yüzden gerçek bir eş bağının çekiciliğini veya önemini anlayamıyorlardı ve bu nedenle, ilişki içinde oldukları şekil değiştiren aniden bir eş bulduğunda kenara çekilme konusunda pek iyi değillerdi. Bu durum geçmişte pek çok kavgaya yol açmıştı - kimse bunu denememeliydi eşlerin arasına girmek. Sonra bu "İblisler Ölsün" grupları olaya dahil oldu ve olayları, şekil değiştirenlerin iğrenç yaratıklar olduğuna ve öldürülmeleri gerektiğine dair kanıt olarak kullandılar, falan filan.

Her neyse.

Şu anda bunların hiçbiri Jaime için sorun olmayacaktı çünkü ruhunun diğer yarısı olan kişiyi bulsa bile onunla çiftleşmek istemeyecekti. Kurduyla yaşadığı sorunlar nedeniyle, Jaime'nin hayatını riske atmadan eşiyle metafiziksel bir bağ kurmasının hiçbir yolu yoktu ve bu da yapmaya hazır olduğu bir şey değildi.

Ama belki de biriyle kısa bir kaçamak yapmak o kadar da kötü bir şey olmayabilir, diye düşündü Shawn'a tekrar bakarken. Ondan veremeyeceği bir şey bekleyecek değildi ya. Durumu biliyordu ve yatak odasında ne yaptığını kesinlikle biliyordu. Orada bir Ama bir sorun vardı. Shawn toparlanıyordu. Elbette, bu

sadece bir kaçamaktı, bu yüzden gerçekten önemli bir şey değildi, ama her ikisi için de özlem duyarken bir kaçamak yapmaları adil olur muydu?

Diğerleri mi? Bu, onunla biraz zaman geçiremeyeceği ve sonunda doğanın kendi akışına bırakıp bırakmadığını göremeyeceği anlamına gelmiyordu, değil mi? Bir bumerangın ona geri dönmeyeceği kadar sıkıcı olduğu gerçeğinden rahatsız olacak türden bir kız değildi. Aslında bu biraz sevimliydi.

Ben'in kafesini kilitlerken, "Elbette, öğle yemeği yiyebiliriz ama sadece arkadaş olarak," diye ısrar etti. "Şimdilik.

Sen hâlâ toparlanma aşamasındasın ve ben de birinden ayrılma sürecindeyim." Çıkmadığı birinden - ne kadar acınası bir durumdu?

Gülümseyerek başını salladı. "Şimdilik. Belki de şu anda ikimizin de en çok ihtiyacı olan şey karmaşık olmayan bir dostluktur."

Yirmi dakika sonra Mo's Diner'daydılar. Jaime ve Shawn siparişlerini verdikten kısa bir süre sonra kapı açıldı ve onun en kirli -tamam, en günahkâr- nesnesi içeri girdi.

fantezileri. Her zamanki gibi gözüpek, keskin, yetenekli ve o kadar ateşli görünüyordu ki kızın nefesi kesildi.

Onun baskın, kendinden emin, amaçlı yürüyüşü, ukalalığın sınırlarında gezindiği düşünülürse, bu kadar çekici olmamalıydı ama Jaime'nin kanını ısıtıyor ve kurdunu harekete geçiriyordu. Jaime onun yatakta da aynı derecede baskın ve yetenekli olduğuna bahse girerdi.

Hayır, artık özlem yok!

Ses haklıydı. Odağını Shawn'a çeviren Jaime ona ıslık ıslık gülümsedi ve Tanrı'dan, vücudunun bu tepkiyi o ukala herif yerine ona vermesini diledi. Lokantanın diğer tarafında. Groan.

İKİNCİ BÖLÜM

Dante, kendisi, Tao, Trick ve Marcus, Nick, Beta'sı, koruması ve Baş İnfazcı ile saygılı bir şekilde başlarını salladıktan sonra Nick'e, "Sanırım bu toplantıyı Glory'nin onurunu korumak için çağırmadınız," dedi.

Hepsi uzun masaya oturduktan sonra Nick, "Hayır," dedi. "Glory masal anlatmayı alışkanlık haline getirmekle kalmıyor, sanırım seni de bu masallara inanmayacağını bilecek kadar iyi tanıyorum. eşinden uzakta." Duruşu rahat olsa da Dante, Nick Axton'da rahatlık diye bir şey olmadığını biliyordu.

Güç onun etrafında uğulduyor, en ufak bir işaretle saldırmaya hazır olmuş gibi kaslarına dolanıyordu.

Nick'te Trey'in tehditkâr havası ya da yaklaşılmazlığı yoktu, ama yılmaz bir görünüşü vardı. insanları tedirgin ederdi. Keskin yeşil gözlerinde karanlık gizleniyor, neredeyse onları lekeliyordu. Görmek istemediği pek çok şeyi görmüş birinin gözleriydi bunlar.

Her biri kahve sipariş etti ve Marcus da -görünüşe göre hâlâ aç- bir hamburger söyledi.

Nick'e, "Muhtemelen tahmin ettiğin gibi, yaptığı şeyi görmezden gelemem ve gelmeyeceğim," dedi. "Sahte bir iddia ciddi bir şeydir ve hiçbir şekil değiştiren buna müsamaha göstermez. Bunu söyledikten sonra, onun Alfa'sı olarak onunla ilgilenmeye hakkın olduğunu kabul ediyorum. Asıl soru şu ki, ona bu işi yapmasını emretmeye istekli misin?

Bu yanlış iddiayı dile getirmeyi bırakın, yoksa ben mi müdahil olayım?"

Nick bir an sessiz kaldı. "Glory ile zaten uzun uzun konuştum. Yanıldığını iddia ediyor, ki hepimiz

saçmalıktan başka bir şey değil. Cezalandırıldı. ve sizden hak talep etmeyi bırakması emredildi. Ama kardeşleri hakkında bir şey yapamam. Hepsi farklı sürülerde çiftleştii, bu yüzden sözde onu terk ettiğii için senin peşine düşüp düşmeyecekleri konusunda hiçbir kontrolüm yok."

"Böyle bir konuda neden yalan söylediğii hakkında bir fikriniz olduğunu sanmıyorum, değil mi?" Tao Alfa'ya sordu.

Nick pufladı. "Bu soruya cevap vermek için kadınların nasıl çalıştığını anlamak. Hâlâ bunun üzerinde çalışıyorum."

"Anlaman gereken bir şey var, Nick." Dante'nin yüz ifadesi ciddiydi. "Onun iddiası hakkında benimle iletişime geçtiğii ve onu görevlendirdiğii için minnettarım. Ama yanlış bir iddiada bulunmaya ve hakkımda daha fazla yalan yaymaya devam ederse, senden benim adıma müdahale etmeni istemeyeceğim.

Senin sözün olsun ya da olmasın, bu konuda kendim harekete geçeceğim."

Nick omuz silkti. "Durum tam tersi olsaydı ben de aynı şeyi söylerdim. Sanırım Trey hamileliğı yüzünden Taryn'in toplantıya gelmesine izin vermedi."

"Onlara daha sonra söylemeyi planlıyoruz," diye açıkladı Tao.

"İyi karar." Nick başıyla onayladı. "Çoktan gerçekleşmiş bir toplantıya gelmek için mücadele edemez. Peki nasıl Hamileliğı nasıl gidiyor?" Dante gülümsedi. "Paytak paytak yürümekten ya da karnının şişmesinden pek etkilenmedi ve yaklaşık her sekiz dakikada bir ruh hali değişiyor, ama bunun dışında iyi."

"Babasıyla görüşüyor mu, yoksa babası onu yine evlatlıktan mı reddetti?"

"Geçen ay onunla birkaç kez konuştu ama bunun nedeni Shaya'nın bizim sürümüze katılması için pazarlık yapıyor olmasıydı."

"Peki, Shaya nasıl?" Dante, Nick'in konuşmasındaki rahatlığın zorlama olduğunu biliyordu.

Adam Shaya'yla gerçekten ilgileniyordu, Dante bundan emindi. Nick ne zaman onların bölgesine gelse, Taryn ve Trey'in çiftleşme töreninde olduğu gibi, aynı çıplak iştahla onu izliyordu. İşin tuhafı, Nick onunla hiç konuşmuyor, şen şakrak dişi de onunla konuşmak için hiçbir girişimde bulunmuyordu; sanki karşılıklı bir anlaşmayla her ikisi de diğeri yokmuş gibi davranıyordu. En hafif tabiriyle tuhaftı. "O iyi."

Uzun boylu, ince bir sarışın aniden yanından geçti, kıcını kışkırtıcı bir şekilde oynatıyordu... büyük olasılıkla bu yüzden masanın ağzının suyu akıyordu. Dante kendini... dikkati dağılmış hissetmeseydi muhtemelen aynı şekilde tepki verirdi. Havada sinir uçlarını canlandıran tanıdık bir kokunun izi vardı.

Lokantayı yavaşça taradı, şaşkın ve meraklıydı... ve bakışları belirli bir masaya indiğinde ağzı sert bir çizgiye sabitlendi. Orospu çocuğu. Dante'nin kurdu, o pelüş ağzı, uzun samur saçları ve yaramaz bir pırıltıya sahip bir çift dumanlı mavi gözü tanıdığı anda dikkat kesildi. Ama aleti sarsılıp sertleşirken bile ruh hali rahatlıktan tedirginliğe doğru hızla değişiyordu.

Çünkü yalnız değildi. Hayır, tam karşısında oturuyordu. Dante'yi etkilemekte asla başarısız olmayan o ısıltılı gülümsemeyi ona veren bir adam. Genelde bu gülümseme doğrudan kasıklarına vururken, şimdi bağırsaklarını büküyordu, çünkü kendisine yönelik değildi.

Bu sabah Jaime'nin Dominic'le şakalaşmasına tanık olduktan sonra o da aynı şekilde hissetmişti.

Ne yani, onu hiçbir şekilde teşvik etmediğiniz halde sizinle oturmasını mı bekliyordunuz?

Evet, aslında yapmıştı. Normalde her sabah yaptığı şey buydu.

Etrafında konuşmaların devam ettiğinin farkındaydı, hatta ara sıra kendisi de katkıda bulunuyordu ama dikkati esas olarak Jaime'nin üzerindeydi ve onun kendisine bakmasını istiyordu. Odağını bir dakikalığına da olsa o şerefsizden, her kimse ondan ayırmasını istiyordu. Sonra aniden bunu yaptı ve gözleri Jaime'yi buldu. Jaime'nin hafifçe ürperdiğine yemin edebilirdi ama sonra ona soğukkanlı, kibar bir gülümseme verdi ve dikkatini masasındaki adama geri verdi.

Dante'nin kurdu onun uzak duruşu karşısında hırlayarak yanına gitmesi için onu zorladı. Demek artık onunla ilgilenmemesinin nedeni buydu. Bu adamı bu kadar özel yapan neydi? Sadece güzel bir çocuğa benziyordu. Dante'nin gerçekten umurunda olduğundan falan değil. Egosu önemsiyordu ama bu farklıydı - Jaime'nin ani kayıtsızlığı bir darbeydi ve hiçbir baskın kurt bir ego darbesine iyi tepki verdi. Hepsi buydu.

Hırıltısını bastıran Dante bakışlarını Jaime'den uzaklaştırdı. Jaime'nin onu yakalamış olmasından dolayı rahatlamış olmalıydı.

İlgilenmediği mesajını verdi. Onun yerine, sinirlenmişti. Ve sinirlendiği için de sinirlenmişti. Şimdiye kadar fark etmemişti ki, kızın ona aşık olması kendisini rahatsız hissettirmiş olsa da, hoşuna gitmişti. Etrafında onu bu kadar çok isteyen, ona tüm dikkatini veren birinin olması hoşuna gitmişti. Egosunun hoşuna gitmişti. Ve şimdi oraya gitme dürtüsüyle savaşıyordu.

ve onu diğer adamdan uzaklaştırdı. Dikkatinin aniden dağılması soğuk hissettirdi.

Kadının boğuk kahkahasının sesi kulaklarına ulaştığında, sinirli haline rağmen Dante'yi tahrik etti. Belli ki çocuklar da duymuştu, çünkü hepsinin başı döndü.

Trick, Dante'ye sırtarak, "Hey, ben Jaime," dedi. "Bugün gerçekten iyi görünüyor, değil mi?" Tao bakmak için kendini zorladı. "Yanındaki adam kim?"

Trick Dante'ye dönmeden önce "Hiçbir fikrim yok," dedi. "Görünüşe göre resmen yer değiştirmişsin."

Dante dişlerini o kadar sert sıktı ki bu duyulabilirdi ve Trick'in gülümsemesinin genişlemesine neden oldu.

Nick şaşkınlığını gizleme nezaketini bile göstermedi. "Sanırım bu toplantı sona erdi."

Glory'nin kardeşleri hakkında başka bir şey duyarsam size haber veririm." Hepsi ayağa kalkıp kapıya yönelirken Dante başıyla onayladı.

Arkasından yine o boğuk kahkahayı duydu. arkasını dönmek için her şeyi yaptı. Kurdu, Dante'nin diğer erkeği uyarmak için neden oraya gitmediğini anlamayarak onaylamadığını homurdandı. Dante tam da bu yüzden bu kadından uzak duruyordu.

Daha önce sadece bir kez kurdu bir dişi tarafından bu kadar kışkırtılmıştı. Doğal olarak, Dante'nin bir dişi ile bir sorunu yoktu.

Bu arzuya cevap vermek -aslında tekrar tekrar- çünkü işlerin bu kadar kötüye gideceğinden şüphelenmemişti.

Daha sonra olduğu gibi karmaşık ve acı verici. Bunun bir daha olmasına asla izin vermezdi. Asla.

Yemekten sonra sürüyle birlikte oturma alanında toplanan Jaime, Dante'nin gözlerini üzerinde hissetmiyormuş gibi yaptı. Onun

Eve geldiğinden beri bakışları onu delip geçiyordu ve iyi anlamda değil. Bir kızın kanını kaynatacak türden bir bakış değildi bu; omurgasından aşağı bir ürperti gönderen delici bir kaş çatmaydı. Jaime'ye de lokantada aynı bakışı atmıştı ama Jaime'yi sinirlendirmek yerine bir sıcaklık şimşegi çakmıştı.

Jaime'nin bakışları Jaime'nin bakışlarıyla buluştuğu anda Jaime'nin içine bir ateş düşmüştü. Ama Jaime tehlikeye karşı hiçbir zaman uygun tepkiler vermemişti. Bir "kaçış" tepkisi yok gibiydi. Bu onu her türlü pislige bulaştırmıştı.

Dante'nin onu aniden kaşlarını çatmaya değer bulmasının nedenini düşünemediği için ona aldırış etmedi. Onun yerine, yanındaki sarışın sapığın dikkatini dağıtmasına izin verdi. Onu her zaman güldürebilen devasa kesitli kanepeler.

"Şu haline bak," diye söylendi Greta siyah deri koltuktan. "Bir an Dante'nin peşinden koşuyorsun, bir an sonra da Dominic'in üzerine atlıyorsun." Hunk, o sırada Jaime'nin kucağına sokuldu, yüksek sesle tısladı, ama Jaime sadece

tüylü saçlı yaşlı kadına gülümsedi. Kadının yüzü kaşlarını çatmış bir haldeydi.

Ana duvarın kumtaşına oyulmuş dekoratif girdaplar. Greta çocukken Jaime'yi hep korkutmuştu, tıpkı Trey, Dante, Tao, Marcus, Trick, Ryan ve Dominic dışındaki her çocuğu korkuttuğu gibi

-Oğulları.

"Bir noktada, zavallı Dante'yi takip ediyordun."

"Takip mi ettin?" diye yankılandı Jaime. "Hayır, sadece onu izledim. Geceleri. Bir çalının arkasından. Gece görüş gözlüğü kullanarak."

Şaşırtıcı bir şekilde Dante'nin kaşları eriyerek gülümsemeye dönüştü. Hiç kimse yaşlı kadını savunmak için devreye girmemişti çünkü hepsi onunla başa çıkmanın tek yolunun kısasa kısas olduğunu biliyordu. Eğer çiftleşmemiş dişiler Greta'yla başa çıkamazlarsa, asla sürünün içinde hayatta kalmak.

Greta onunla alay etti. "İlgilenmemesine şaşırmamalısın. Senin gibi koca göğüslü, koca götlü bir sürtükle ne işi olabilir ki?"

Jaime dramatik bir şekilde iç çekti. "Keşke büyücü sözünde dursaydı ve sana bir kalp verseydi." Bazı açılardan, Jaime onu eğlenceli buldu. Ancak kurdu öyle düşünmüyordu. Huysuz hayvan Greta'ya saldırmak ve ondan bir ısırık almak istiyordu. Bunda şaşılacak bir şey yoktu. Kurdunun her şeye cevabı ne yazık ki "saldırmak "tı. Jaime bir kez daha, yıllar önce o berbat geceye kadar içinde yaşamış olan sabırlı, besleyici, oyuncu kurdun yasını tutarken buldu kendini.

"Sanırım bugünlerde biraz daha iyi görünüyorsun. Her zaman şişman bir çocuktun."

"Ben 'hayırseverce şekillendirilmiş' terimini tercih ediyorum."

"Daha zayıf olmanın sana adamlarımdan birini kazandıracağını sanıyorsan çok yanılıyorsun. Senin gibi güce aç sürtüklerin içini görebiliyorlar. Beta dişisi olmak istedin ve bu işe yaramayınca infazcılardan birine geçtin, değil mi? Onlara sürü değiştirmek için başvurmanın tek sebebinin bu olduğunu söyledim. Seni kabul etmemelerini söyledim.

Ama beni dinlediler mi? Hayır, dinlemediler. Bunun Sen kazandın. Gözüm üzerinde. Oğullarıma her zaman göz kulak olurum. Dante ve Dominic de en az Trey kadar benim torunlarım."

"Bu çok güzel. Belki de bu yaşadığın duygusal krizde sana yardımcı olacakları anlamına geliyor."

Greta gözlerini kıstı. "Çok kötü bir tavrın var."

"Evet, nasıl kullanılacağını da biliyorum."

"Sen de ondan daha iyi değilsin." Seksiyonel kanepenin uzanmış ucunda gülmekte olan Taryn'e doğru başıyla işaret etti. Trey onun hamile karnına sahiplenici ve koruyucu bir el koydu. Aralarındaki bağ o kadar güçlü ve sağlamdı ki neredeyse gözle görülebiliyordu. Jaime biraz kıskançlık hissetti.

Ufak tefek, sarışın Alfa dişisi yaşlı kadına acıma dolu bir gülümseme verdi. "Greta, belki de bir Valium alıp güzel bir şekerleme yapmalısın. Sadece tansiyonunu yükseltiyorsun ve bunu istemeyiz."

Greta onu görmezden gelerek üst dudağını Jaime'ye doğru kıvırdı. "Her zaman böyle çekilmez bir çapkın mıydın?"

"'Minx' benim kullanacağım kelime olurdu."

Jaime'ye sertçe işaret etti. "Senin peşinde olduğumu unutma. Kartların işaretli. Yerinde olsam küçük baştan çıkarma planından vazgeçerdim, çünkü bu seni fazla uzağa götürmez. Sanki adamlarımdan biri senin gibi itaatkâr bir fahişeyi istermiş gibi -büyük göğüslü ya da değil!" Jaime başını eğdi ve kaşlarını çatı. "Biliyor musun... kulağa İngilizce gibi geldi ama..."

"İşte yine o ukala ağız."

"Eğer dinlemek istemiyorsan, Narnia'ya geri dönebilirsin. Zaten asanı ve tacını özlediğini tahmin ediyorum."

Greta odaya şöyle bir göz gezdirdi. "Hepiniz benimle nasıl konuştuğunu duydunuz mu?!" Birçoğu sanki

Greta'nın yüzündeki öfke ifadesine gülmemek için kendilerini zor tutuyorlardı. Taryn, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, gülmedi.

Yaşlı kadın ona yine dudak büktüğünde, Jaime ona gülümseyerek karşılık verdi. "Dürüst ol Greta, beni hep özledin. değil mi?"

Taryn Jaime'ye, "Ona aldırma," diye öğüt verdi. "O bunak kocakarının seni kızdırmasına izin verme. O bunun için yaşıyor."

"Bunu duydum," dedi Greta.

"Fısıldadığım falan yoktu." Taryn Jaime'ye yalvaran bir bakış attı. "Yaşlı Anne'yle nasıl başa çıkılacağına dair Hubbard burada mı? Onu benden daha uzun süredir tanıyorsun." Jaime dudaklarını büzdü. "Gözlerine ışık tutmayın, onu ıslatmayın ve gece yarısından sonra onu asla beslemeyin."

"Bu kadar yeter." Greta mırıldanarak oturduğu yerden kalktı. "Burada oturup hakarete uğramak zorunda değilim." O kendi kendine mırıldanarak pratik bir şekilde odadan çıktı.

Lydia kıkırdayarak başını salladı. "O kadın hepimizden uzun yaşayacak." Tao gülümsedi ve bir elini karmakarışık çikolata rengi saçlarında gezdirdi. "Hepimizin toplamından daha güçlü bir iradeye sahip."

Garip bir şekilde Jaime, ceviz kahvesi yerine çikolata kahverengisinin tonunu tercih etmesine rağmen neden Dante'nin saçını Tao'nunkine tercih ettiğini merak ederken buldu kendini. Aslında, eğer infazcılardan biri onun tipi olacaksa, bu Tao'ydu. Geçmişteki tüm erkek arkadaşları ona benziyordu: doğası gereği gergin, saçları kısa ama karıştırılabilecek kadar uzun ve kaslı ama iri yaridan çok atletik bir vücuda sahipti.

Dante onun tipine hiç uymuyordu ama yine de ona doğru çekiliyordu. Ve bu onu rahatsız etmiyor muydu?

Trey, Dante'ye dönerek, "Ee," dedi. "Bize gittiğin şu toplantıdan biraz daha bahset." Dante hikâyeyi anlatmayı bitirdiğinde, Taryn herhangi bir denizciyi gururlandıracak mavi bir çizgiye küfretti. Ona daha önce anlatmamakla kesinlikle doğru bir karar vermişti.

"O kaltağı hiç sevmedim. Nick'in topraklarındaki çiftleşme törenine gittiğimde Trey'le flört etmişti. Bir metre boyundaydım. o sırada uzakta."

"Evet, ama onu korkuttun." Trey şefkatle onun karnına daireler çizdi.

"Onu öldürmemi ister misin?" diye sordu Dante umutlu bir sesle. "Hayır, istemiyorum," diye kıkırdadı Dante.

"Cidden, Trey saçımı arkadan tutabilir ve ben de -" Trey arkadaşının çenesini kavradı. "Kimseyle herhangi bir çatışmaya girmeyeceksin.

Ayrıca, Nick bunu hallettiğini söyledi. Umalım da bu son olsun."

"Hâlâ kardeşleri meselesi var," dedi Marcus, kısa, koyu renk buklelerini düzeltmeye çalışır gibi bir elini saçlarında gezdirerek.

Dante kollarını başının arkasında kavuşturdu ve sandalyesine daha da gömüldü. Gözlerinin sürekli olarak Jaime'ye doğru atılıyordu ama etrafındaki kurtlardan duyduğu kızgınlığı gizlemeyi başarıyordu. "Glory ve kardeşlerini ter içinde bırakıp ne yapacağımızı ya da bir şey yapıp yapmayacağımızı merak etmelerini sağlamak daha iyi olabilir."

Trey başıyla onayladı. "Trick'e göre kardeşleri kaçıkmiş."

"Sürü halinde gelecek kadar kaçık olduklarını sanmıyorum. Yine de bölge onu arıyor," dedi Trick. "Bu bir intihar eylemi olur ve bunu bileceklerdir."

"Yani sence onu bir yerde köşeye sıkıştırmaya çalışmaları daha mı olası?" diye sordu Trey ve Trick başını salladı. "O halde benim gördüğüm, kardeşlerinin harekete geçmesini beklemek yerine saldırıya geçerek bu işin üstesinden gelebiliriz ya da zamanı geldiğinde onlarla başa çıkabiliriz."

"Bir grup insanı avlamaktan daha önemli işlerim var. deliler." Dante hırlamamak için kendini zor tuttu Dominic, Jaime'nin uzun saçlarından bir tutamı parmağının etrafında döndürmek için -kendini birçok kez yapmak isterken bulduğu bir şeydi bu. Saçları o kadar parlaktı ki davetkâr görünüyordu. Göründüğü kadar yumuşak olup olmadığını bilmek istiyordu. "Glory'ye bir tepki verme tatminini yaşatmazdım zaten."

"Bunu kendi başına açtığının farkındasın, değil mi?" Dominic inanamayarak başını salladı. "Dışarıdaki onca kız arasından onu seçtin. Beni yanlış anlama, kadınları severim ve onlara saygı duyarım ama hadi ama, bazı kızlardan uzak durmaya özen gösterirsin. Glory bowling topu gibi. Kaldırılıyor, parmaklanıyor ve bir çukura atılıyor ama yine de geri geliyor." Trey güldü ve bir şey söyleyecek gibi oldu ama dikkati hemen Taryn'in karnına dayadığı eli. "Vay canına, bu büyük bir şeydi."

"Ufaklık bugün nasıldı?" Marcus Taryn'e o meşhur omuz masajlarından birini yapmaya başladı.

" Hâlâ canıma okuyor. Neredeyse tekmeleyerek çıkmaya çalışıyor gibi. Sanırım o da en az benim kadar doğumun bitmesini istiyor."

"Ne yani, hamile olmaktan hoşlanmıyor musun?" Trick kaşlarını çatı. "Kadınların bunu sevdiğini sanıyordum." Taryn dudaklarını büzdü. "Bir bakalım... Sürekli yorgun, duygusal, aç ve azgınlm. Kıyafetlerimin çoğı üzerime olmuyor, sırtım hep ağrıyor ve ayaklarımı göremiyorum. Bu çok büyüölü bir deneyim.

Ayrıca şişman, deforme olmuş bir penguen gibi yürüyorum."

"Kendin hakkında böyle şeyler söyleme, Taryn," Dominic'e yalvardı. "Sen çok güzelsin. Eğer bir sayfadaki kelimeler olsaydın, 'ince yazı' dedikleri şey olurdun." Jaime hariç herkes inledi, o da güldü.

Trey'in, ulaşabileceğı bir yerde olsaydı infazcısına vuracağına hiç şüphe yoktu. "Sana daha kaç kere eşime karşı bu cümleleri kullanmayı bırakmanı söylemem gerekiyor?" Dominic elini kalbinin üzerine koydu. "Deniyorum, gerçekten deniyorum ama ona olan sevgim ishal gibi

-"Kendimi tutamıyorum." Yine inlemeler duyuldu.

Taryn etkilenmemiş görünüyordu. "İshalle karşılaştırılmak-harika."

"Bebeğın doğmasına sadece sekiz hafta kaldı." Dante'nin bakışları yine Jaime'ye kaydı. Sanki bunu hissetmiş gibi, doğrudan ona baktı. Dante, Jaime'nin yüzünde güzel bir çünkü gözleri kısa süreliğine açılmıştı. Yine de bakışlarını kaçırmadı. Bunun yerine, ona aklından geçenleri söylemesi ve sorununun ne olduğunu açıklaması için cesaretlendiren bir bakış attı. Kurdu bundan hoşlanmıştı.

"Belki o zaman hepiniz beni boğmayı ve şımartmayı bırakırsınız." Taryn, Trey'e hoşnutsuz bir hırıltı fırlattı.

"Şimdi, Taryn, biz sadece senin ve bebeğın güvende olmasını istiyoruz." Trey ona yumuşak, yatıştırıcı bir öpücük verdi. İşe yaramadı.

"Güvenli mi, kapalı mı? Cidden, daha önce beni herkesin pencereden bana el sallayabileceği sterilize edilmiş bir odaya yerleştirdi."

"Üzgünüm, Taryn, ama bütün bu Glory saçmalığının onu daha da kötüleştireceğinden eminim," dedi Tao arsız bir gülümsemeyle ve hiçbir sempati duymadan. Taryn Ryan'a neredeyse belli belirsiz bir baş selamı verdi, o da başını salladı ve Tao'nun kafasına uygun bir şekilde vurdu.

"Hey, saçımı karıştırma," diye mızızlandı Tao. Çikolata kahvesi saçları dağınık olsa da, bilerek bu şekilde şekillendirilmişti.

"Neden hep birlikte koşuya çıkmıyoruz?" diye önerdi Dante. "Hepimizin yakması gereken bir sürü hayal kırıklığı var." Herkes oturduğu yerden kalktı ve onunla birlikte odadan çıkmaya gitti. Neredeyse herkes.

"Jaime, gelmiyor musun?"

Gülümsedi ve başını salladı. "Duş almak için odama gidiyorum." Dante ancak o zaman fark etti Jaime'nin değiştiğini hiç görmemişti. Sürüyle birlikte hiç koşuya çıkmamıştı. Bir kere gitmiş olmalı. Gabe ya da bir başkasıyla, ama asla tüm sürüye eşlik etmemişti. Kurtların bu tür bir yakınlığa ihtiyacı vardı, o zaman neden bunu görmezden gelsin ki?

Kafa karıştırıcı kadın koltuktan kalktı ve Dante'nin gözleriyle karşılaşmadan ona kibarca gülümsedi. yanından geçip gitti. Kurdu onun kayıtsızlığından hoşlanmadı ve Dante onu durduramadan alçak bir hırıltı yükseldi. O lanet olası çirkin kedi omzunun üzerinden ona tısladı. Dante onu gördü hafifçe gerildi ama yürümeye devam etti. Ve onun nasıl olup da sürü halinde koşmadığını düşünmeye devam etti.

Kendini sürüden uzak tuttuğu için miydi? Yeterince rahat ve güvenilir olmadığı için miydi? Kendini sürünün bir parçası gibi hissetmediği için miydi?

Diğerleri? Bütün bunlar onu rahatsız ediyordu. O Beta'ydı; kurtlarının güvenliğini, refahını ve korunmasını sağlamak onun görevidi. Eğer bir sebepten ötürü Jaime burada kendini rahat hissetmiyorsa, nedenini öğrenmeli ve sorunu çözmeliydi.

Ertesi gün onu göl kenarındaki verandada oturmuş, neredeyse özlemle dağlara bakarken gördüğünde yavaşça ona yaklaştı. "Selam." Neredeyse fark edilmeyecek kadar sertleşti.

Tamamen ona odaklanmamış olsaydı, fark etmeyecekti. Peki, onu rahatsız eden o muydu?

Sürüye mi? Yoksa adam onu dolambaçlı bir yoldan reddettiği için mi kendini garip hissediyordu? Şey, reddetmek üzereydi. öğren.

Bu kötü cazibeyi yüzüne vurduğu için evrene sessizce lanet okuyan Jaime başını çevirdi ve gülümsemeye zorladı. Ukala kış o kadar muhteşem bir şekilde erkeksiymi ki lezzetli bir erkekti, bu hiç adil değildi. Kurdu anında uyanmış ve volta atmaya başlamıştı. "Merhaba." Sandalyelerden birine doğru başını salladı. "Oturabilir miyim?"

Aslında bu bir soru değildi ama Jaime yine de başını salladı. "Her neyse, ben yapmadım." Tanrım, bu ses... Gırtlaktan gelen bir mırıltı gibiydi. Dante'nin omurgasından aşağı bir cızırtı gönderdi ve şimdi hızla sertleşmekte olan sikini pratik bir şekilde okşadı. "Merak etme. Başın belada değil." Sandalyelerden birine oturdu. "Burada tek başına ne yapıyorsun? Kendini?" Jaime şu anda o sandalyeyi çok kışkırttığını hissediyordu. "Sadece düşünüyordum," diye cevap verdi umursamaz bir omuz siliklemeyle.

"Ne hakkında?"

Paylaşmaya hiç niyeti olmadığı şeyler hakkında. "İlginç bir şey yok. Peki ya sen?"

"Devriye geziyordum ve seni burada oturmuş asık suratlı gördüm. Seni bir kontrol edeyim dedim."

"Suratsız görünmüyorum," diye karşılık verdi, kızgın ama gülümseyerek.

Dante konuşurken onun bakışlarını kendi bakışlarıyla tuttu. "Jaime, konuşmak istediğin bir şey olursa bana gelebileceğini biliyorsun, değil mi?"

Bunun neyle ilgili olduğuna dair hiçbir fikri olmadığı için şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Elbette."

"Ciddiyim. Biliyorum aramız biraz... bilmiyorum... garipleşti çünkü ben-" Nasıl ifade edeceğini bilemediği için sözünü kesti. Bunu onun için yaptı, çok eğlenmiş görünüyordu.

"Çünkü beni istemiyorsun. Sorun değil, söyleyebilirsin. Ben büyük bir kıyım." Neredeyse gülecekti. Ne kadar yanıldığı hakkında hiçbir fikri yoktu; adamın siki onun sesiyle canlandı. Kokusu -İsa, o lanet koku- ağzını sulandırdı. "Jaime, ben bir erkek için iyi bir partner değilim. itaatkâr kurt." Kadının yapmasını beklediği son şey gülmekti. "Ne?"

"Senin de baskın bir kurt için iyi bir eş olduğundan emin değilim. Hiçbir dişi senin onları kontrol etmek istediğin kadar kontrol edilmekten hoşlanmaz." Onun kontrolcü çizgisi ilişkide olduğu bir kadınla şüphesiz on kat daha kötü olurdu.

Özür dilemeden omuz silkti. "Ben buyum işte. Ayrıca, sürümdeki dişilere dokunmam, Jaime. İlişki de kurmam; gerçek eşler bir araya geldiğinde sadece karmaşa olur.

gel." Ona bir ilişki teklif etmemişti ama neyse. "Kişisel deneyimlerimize dayanarak konuşuyor gibisiniz." Adam yanıt vermeyince ekledi: "Yani gerçek eşin dışında kimseye bağlanmayacaksın. Bu çok tatlı." Ve talihsiz. İç çekiyorum.

Bu konuya değinmek istemeyerek asıl konuya geri döndü. "Tek söylemeye çalıştığım, aramızda garip şeyler olsa da, bunun hiçbir şeyin önüne geçmesini istemiyorum. Bir şeyler hakkında bana gelememişsin gibi hissetmeni istemiyorum. Ben senin Beta'nım. Sürüde herhangi bir sorun yaşıyorsan bana gel ki sana yardımcı olabileyim."

Eğer herhangi bir sorun yaşarsa kendi başının çaresine bakardı; baskın kadınlar kendi başlarının çaresine bakardı. Ama onun itaatkâr olduğuna inanmaya devam etmesine ihtiyacı olduğu için sadece "Teşekkürler" dedi.

"Güzel yüzük."

"Ha?" Adam eliyle işaret edince, kız yere baktı ve dalgın dalgın yakutuyla oynadığını gördü - gergin olduğunda hep yaptığı bir şeydi bu. "Öyleydi. annemin nişan yüzüğü."

"Olanları duydum," dedi yumuşak bir sesle. Saldırı sırasında kendisinin ve kardeşinin evde olmamasının büyük şans olduğunu söylemek üzereydi ki gerçekten şanslı olduğu bir şey yoktu. Şanslı olan anne babasının hâlâ hayatta olmasıydı. "Özür dilerim, zor olduğunu biliyorum." Evet, biliyordu, diye düşündü. Yani, bir bakıma. Anne babasını kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Onu mezarlarının yanında otururken nasıl izlediğini hatırladı, sessiz gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Yardım edebilmeyi, onun nasıl hissettiğini anlayabilmeyi dilediğini hatırlıyordu. Dileği gerçekleşmişti ama

hiç istemediği şekilde.

"Seni bu kadar üzen bu mu? Onları mı düşünüyorsun?"
Bugün değil, ama bunu söylerse, ona bir cevap verene kadar onu sıkıştırmaya devam edecekti, bu yüzden başını salladı.

"Vites değiştirip kurdunun koşmasına izin verirsen yardımcı olabilir." Kızın yüzünde bir endişe belirdiğine yemin edebilirdi ama belirdiyse bile geldiği gibi gitmişti. "Ben de seninle geleceğim."

Jaime hızla ayağa kalktı ve geri çekildi. "Um, yapamam. Gitmem gereken bir yer var." Bu gece Riley ile sinemaya gitmeyi planlamıştı. Ama gitmemiş olsaydı bile, Riley gibi biriyle yalnız vakit geçirmekten daha iyisini yapacağını biliyordu.

tüm vücudunun onun için uğuldamasına ve erimesine neden oldu - iradesine rağmen, daha az değil.

Ayağa kalktı ve yavaşça ona yaklaştı. "Nereye?"

"Biriyle buluşacağım ve geç kalmak istemiyorum."

Güzel çocuk. Dante kendi kendine bütün bu olanları pek umursamadığını söylese de sorularının peşini bırakamıyordu. Bu erkeğin kim olduğunu bilmek istiyordu. Jaime için ne ifade ettiğini bilmek istiyordu. Ya da daha doğrusu, çürük egosu bilmek istiyordu.

Normalde Dante pek de kara kara düşünen biri değildi -bu Trey'in işiydi- ama cevapsız sorulardan hoşlanmazdı. İnsanları ve durumları okumakta çok iyiydi, sezgileri her zaman çok iyiydi. Ama nedense Jaime'nin yanında sezgileri onu hep yanıltıyordu. Bazen Jaime'nin Onun bir şeyler sakladığını, insanların görmesine izin verdiğinden çok daha fazlası olduğunu hissediyordu ama içgüdüleri onun yanında, sırları olan birinin yanında olduğu gibi harekete geçmiyordu.

Hiç mantıklı değildi.

"Randevu mu?" diye ısırdı. Kız cevap vermeden önce, "Seni lokantada gördüğüm adamla mı?" diye sordu.

Sesindeki gerginliği fark eden Jaime hayır demeye başladı ama yine ona konuşma fırsatı vermedi.

"Kim o?"

"Shawn birlikte çalıştığım bir adam."

"Sadece bir iş arkadaşı, başka bir şey değil mi? Çünkü kesinlikle daha fazlası gibi görünüyordu." Eğer ona sorular yöneltiyor olmasaydı, "randevu" konusunda onu düzeltebilirdi.

aniden. Adamın suçlayıcı ses tonu kadının kafasını tamamen karıştırmıştı. "Tüm bunların neyle ilgili olduğunu anladığımdan emin değilim."

Dante de anladığından emin değildi ama henüz peşini bırakamazdı. Soruları cevaplanana kadar egosundan kurtulamayacaktı. "Hangi sürüden?"

"O bir şekil değiştiren değil. O bir insan."

"İnsan mı?" diye tekrarladı inanamayarak. "Bir insanla çıkarak ne yapıyorsun? Aptal mısın sen?" Onunla konuşma tarzına sinirlenerek duruşunu düzeltti ve kollarını göğsünde kavuşturdu. İsteddiği cevapları vermesi için sesindeki doğal ve çok güçlü çekim, omurgasından aşağıya karıncalanmalar gönderdi. Bunun onu korkutmasına ya da telaşlandırmasına izin verirse lanet olsun. "Bunun seni ilgilendirmediğini anlıyorsun, değil mi?"

Dante bu sözlerin onu neden bu kadar rahatsız ettiğinden emin değildi ama hırlamasına engel olamadı. Onun kurdu kafasının içinde öfkeyle homurdandı. "Beni ilgilendirmez mi?" diye yankılandı sessizce, onun kişisel alanını işgal ederken.

Jaime gerildi. Dante çok baskın, iddialı bir kurt olmasına rağmen, sessiz bir şekilde zorlayıcıydı.

Sesini neredeyse hiç yükseltmezdi, ama yükseltmek zorunda da değildi. Ergenlik çağındayken bile, ruh halindeki değişim Bir odadaki duygusal sıcaklığı değiştirebilir ve görüş alanına giren herkese Tanrı korkusu verebilirdi. Bu kısmen neden bu kadar iyi bir sorgucu olduğunu merak ediyordu. Duyduğuna göre, kırmayı başaramadığı kimse yoktu. Tüm bunlara rağmen -ya da belki de bu yüzden-

insanlar ona saygı duyuyordu. Ya da ondan korkuyorlardı, hangisi olursa olsun. Sesini böyle alçalttığına, bu her zaman kötü bir şeydi. Bu tamamen ve tamamen kızgın olduğu anlamına gelirdi.

Yine de korku onu ele geçirmede. O çok kaslı vücuttan geçen güce ve kuvvete rağmen, onun kendisine asla zarar vermeyeceğini biliyordu. Hiçbir dişiye asla zarar vermezdi. İçgüdüğü onu terslemek, ona karşılık vermektir. Ama itaatkâr bir kurt böyle davranmazdı. Bu yüzden, bunu yapmak onu öldürse de, Jaime gözlerini indirdi ve gerginliğin vücudunu terk etmesine izin verdi. Bu Onu yatıştırmış gibi görünüyordu, çünkü tekrar hırlamasına rağmen, bu bir onay hırlamasıydı. Klitorisine bir zap gibi gelmemeliydi, ama şaşırtıcı bir şekilde öyleydi. Vücudu bazen çok tuhaf olabiliyordu.

"Seni o şekilde terslememeliydim," diye izin verdi. "Ama bir insanla çıkmanın neden akıllıca olmadığını biliyor olmalısın. Onunla ciddi bir ilişki kurmayı düşünüyor olamazsın." Onun kokusundan başka bir şey düşünmek zordu.

Çam iğneleri, tarçın baharatı ve sandal ağacının çekici karışımı duyularını okşadı. Başını kaldırarak, "Shawn skoru biliyor," dedi. Adam kıs kıs güldü. "Öyle derdi, değil mi?"

"O ve ben uzun zaman önce kısa bir kaçamak yaptık ve iyi bitti."

"Öyle mi?" Bu sessiz sözcüklerden Dante'nin kaynağını anlayamadığı bir tehdit damlıyordu. Yüz ifadesinden anlaşıldığı kadarıyla o da anlamamıştı. "İşler sarpa sarmadan önce ondan ayrılmalısın Jaime."

Beta'larla ilgili bir şeydi bu; genellikle "koruyucu" rollerini biraz fazla ciddiye alırlardı. Jaime'nin bu ağabey davranışına ihtiyacı yoktu ve özellikle de bunu asla kardeşçe göremeyeceği bir adamdan istemiyordu. "Cidden, Dante, kendini bu kadar yıpratmana izin veriyorsun. hiçbir şey."

"Ciddiyim, Jaime. Ondan ayrılmalısın."

Zavallı adam gerçekten onun razı olacağını düşündü. Çok şirindi. "Olmayacak, Temel Reis. Üzgünüm." Ona hafifçe el sallayarak arkasını döndü ve uzaklaştı.

"Jaime?" diye seslendi arkasından. "Jaime, beni görmezden gelme!"

Adımlarını bozmadan omzunun üzerinden ona baktı. "Seni görmezden geldiğimden değil.

Sadece konuşmaya olan ilgimi kaybettim."

Ukalaca yorum karşısında hırladı. Dişi kendi iyiliği için fazla inatçıydı. İçindeki kurt öfkeden kuduruyor, Dante'nin onun bu diğer erkekle buluşmasını engellemesini istiyordu. Doğrusu, Dante'nin de hoşuna gitmiyordu. Oraya gidip onu yakalama dürtüsüne karşı dişlerini sıktı. Güzel Çocuk'la bir yerlerde olacağını bilerek sürü bölgesinden ayrılmasını istemiyordu; insanın ona dokunmak ya da onu öpmek. Onu kendi üzerine çekmek istedi.

ve onu odasına kilitledi -ya da belki kendi odasına. Bu mantıksız tepki tam da onun gitmesine izin vermesinin nedeniydi.

Ancak zihni bunun peşini bırakmadı; ofisine döndüğünde, önünde dikkatini vermesi gereken evraklar dururken bile. Kurdu ciddi şekilde sinirlenmişti. Kurdunun öfkesinden değil sahiplenme duygusu Dante'yi şaşırttı. Kurdu, geldiğinden beri onu çok istemişti, biraz onu gördüğünde sahipleniyordu. Dante'yi şaşırtan şey ise o da bir parça sahiplenme hissetti.

Jaime'ye karşı koruyucu ve kontrolcü olmak, kolayca mantığa büründürebileceği iki şeydi. Elbette Dante koruyucuydu, çünkü Jaime onun kurtlarından biriydi. Elbette Jaime'ye karşı ona karşı biraz fazla kontrolcüydü - ya da en azından bunu yapmaya çalışıyordu - çünkü o böyle biriydi. Ama aniden kendini belli eden sahiplenme duygusu... işte bu yeni bir şeydi. Doğası gereği sahiplenici bir insan değildi. Hiçbir zaman kıskanç bir insan da olmamıştı ama yine de bu duygu içinde dolaşıyor, midesini bulandırıyor.

Dante bunun egosuna aldığı darbeye bağlantılı olduğunu düşündü. Ayrıca kendine ona sahip olamayacağını, olamayacağını söylemek onu daha çok istemesine neden oluyordu. Doğal olarak, bu kafasını karıştırıyor.

Doğal olarak.

Önündeki evrak işlerine ne kadar odaklanmaya çalışırsa çalışsın, kurdu ve egosu Dante'ye eziyet ediyordu, ta ki kendini cebinden cep telefonunu çıkarırken bulana kadar. Daha ne olduğunu anlamadan bir mesaj yazmaya başlamıştı. Bu özel kelimeleri yazma dürtüsünün tam olarak nereden geldiğinden emin değildi ama buna karşı koymadı.

Bir şeyi unutma Jaime: Bir insan seni istediğin şekilde tatmin edemez.

Yapabileceğim gibi değil, diye düşündü mesajı gönderdikten sadece bir saniye sonra. Tanrı'ya şükür ki yazmamıştı.

Kendisini azarladığı sessiz konuşmasını yarıda keserek Hayal kırıklıklarının onu daha iyi hale getirmesine izin verirken, cep telefonu bip sesi çıkardı. Hemen gelen mesajı okudu.

Geçmişte hep iyi idare etti, endişelenmeye gerek yok.
;) Dante dişlerini öyle bir sıktı ki canı acıdı. Orosu çocuğu. Aslında cep telefonunu cebine geri koymayı ve öfkesine küçük bir çıkış yolu bulduktan sonra her şeyi aklından çıkarmayı planlıyordu.

Bu alaycı cevabı görmezden gelmesine imkan yok. "İyi" senin için yeterli, değil mi? Seni hiçbir zaman İkinci en iyiye razı olan biri.

Sabırsızlıkla bir yanıt bekledi. Cevap bir dakika sonra geldi ama sanki çok daha uzun sürmüş gibiydi.

Beta ya da değil, seks hayatım seni ilgilendirmez.

Şiddetli bir hırıltı göğsüne doğru yükseldi. Bu sözler henüz anlayamadığı bir nedenden ötürü onu tekrar etkilemişti. Kız onu kıskırtmak istedi ve başardı.

Seninle ilgili her şey beni ilgilendirir. Bunu asla unutma.

Kafasının içindeki bir ses bunun tam olarak doğru olmadığını söylüyordu ama şu anda Dante için bu sadece arka plandaki bir gürültüden ibaretti. Verdiği yanıt hem onun hem de kurdunun dişlerini göstermesine neden oldu.

Her neyse.

Kadının umursamazlığı karşısında hırlayarak bir cevap yazdı.

Beni ekme, Jaime. İşler karışmadan önce insanla olan bu şeyi bitirmelisin. Eğer onunla aranız bozulursa, bu o kadar kötü olabilir ki

Aptal dini gruplar bunun üzerine atlar ve tekrar sürü bölgesinin dışında dolaşmaya başlar. Şu anda ihtiyacımız olan son şey bu.

Hiçbir şeyin onu şu anda olduğundan daha fazla kızdırabileceğini düşünemezdi. Çok yanılmıştı.

Dur bakalım Temel Reis, bu biraz paranoyakçaydı. Belki de uyuşturucu pipolarını bırakmalısın. Gitmem lazım.

O kadının kıkına bir şaplak atmayı çok istiyordu, hem de sertçe. Belki de o küçük tavrına şaplak atmak onu Sonunda onu yemlemeyi ve her emrine karşı çıkmayı bırak. Belki de kurdunun kıkını da tekmelemeli. Üzerinde hiçbir hakkı olmayan bir dişiyi mantıksızca sahipleniyordu. Kurdu bunun üzerine hırladı. O da en az onun kadar inatçıydı.

İstemeye istemeye de olsa bu raundu kazandığını kabul eden Dante, dikkatini şu işe verdi onu bekliyordu, kurdunun kötü ruh halini görmezden gelmeye niyetliydi ve egosunu iğneleyen yabancı hisler. Bu gece bir daha Jaime Farrow'u düşünmeyecekti. Bir kez bile.

Son mesajını gönderir göndermez Jaime cep telefonunu kapattı ve çantasına geri koydu, çünkü Film her an başlayabilirdi. Bu adamın nesi vardı? İnsanlara karşı bu kadar sert olduğunu fark etmemişti. İnsan olan birkaç arkadaşı olduğunu hatırlayınca yobaz teorisini bir kenara bıraktı. Hayır, görünüşe göre Dante'nin insanlardan hoşlanmaya başlamasının başka bir nedeni vardı.

işine burnunu sokmaktan ve hatta cinsel hayatına müdahale etmeye çalışmaktan uzaktı.

"Bu konuda ne düşünüyorsun?" diye sordu Riley'ye. ve hatta Jaime'ye nasıl cevap vermesi gerektiği konusunda tavsiyelerde bulunmaya çalışmıştı.

Riley konuşmadan önce atıştırdığı patlamış mısırı yuttu. "Her şey bana kıskançlık kokuyor gibi geliyor."

"Ama bu hiç mantıklı değil."

"O bir erkek, mantıklı olmak zorunda değil."

Haklıydı. Jaime'nin deneyimlerine göre, erkek şekil değiştirenler söz konusu olduğunda, genellikle

"Mantık isteğe bağlı." Yine de, Dante'nin ona karşı bir ilgisi olsaydı, bunu saklamak için bir neden olmazdı. Bir de Trick'e onun hakkında söylediği şeyler vardı. "Bu olamaz. kıskançlık."

"Buna inanmakta güçlük çekiyorum ama adamlar hiç konuşmadım bile, bu yüzden sadece tahminde bulunabilirim. Kıskanmadığından eminsen, belki de artık onun peşinden koşmaman hoşuna gitmiyordur."

"İtiraz ediyorum, onu hiç kovalamadım."

"Tamam, belki de artık ona hülyalı hülyalı bakmaman hoşuna gitmiyordur."

"Hayallere dalmadım."

Riley onun elini okşadı. "Elbette yapmadın, tatlım."

"Patronluk taslayan kaltak."

"Dev aşığı sürtük. Ŗimdi sus, film başlıyor."

Jaime şakacı bir homurdanmayla dikkatini film ekranına çevirdi, onun tuhaf davranışlarını düşünmekten kendisini alıkoymasına izin vermeye hazırdı. Filmin bir dakikasında homurdandı. Kahramanın adı "Dante" olmak zorundaydı, değil mi?

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Siyah kurt. Annem ığlık atıyor. Hırlıyor. Kan. Siyah kurt. Baba yer değiştiriyor. Başka kurtlar. Dişler. Pençeler.

Annem ığlık atıyor. Siyah kurt. Siyah kurt. Siyah kurt. Siyah kurt. Dişler. Daha fazla kurt. Babam kükrüyor.

Hırlıyor. Kan. Kan. Kan. Kan.

Jaime yatağında doğruldu, nefes nefese kalmış, titriyor ve terliyordu. Kalp atışları gürültülü ve pompalayıcıydı. agresif bir şekilde. Ryasından parçacıklar zihninde geziniyor ve keder içini parçalıyordu.

Kurdu da bu hafıza-şeridi rüyasından rahatsız olmuştu ve Jaime'nin kafesine şiddetle saldırıyordu. onu hapsetti, hırladı, uludu ve parmaklıklar gevşemeye başlayana kadar duvarları yumrukladı. Kramplar vücuduna saldırırken Jaime iki büklüm oldu ve haykırdı. kafasının içinde çarpıyordu. Değişimle savaştı, sahip olduğu tüm gle savaştı, hızla onarmak için savaştı kafese. Kurduna sakinleştirici görüntüler göndererek, artık tehlikede olmadıklarına, her şeyin bittiğine dair hayvanı rahatlatmayı umuyordu.

Dakikalar sonra kurdu sakinleşmeye başladı ve parmaklıklar nihayet düzeldi. Mide bulantısı aniden Jaime'yi vurdu ve çok tanıdık gelmeye başlayan bir acı içinde tuvalete şiddetli bir şekilde kustu. Midesinde hiçbir şey kalmadığında bile kuru kabarmalarla sarsılıyordu.

Jaime'nin yaptığı hiçbir şey onun kurdunu iyileştirememişti. Hiçbir şey. Hâlâ on iki yaşındayken ailesinin öldürülmesine tanık olduğu zamanki kadar travma geçiriyordu. Onun kurt-

korkmuş, endişeli, öfkeli bir şekilde onu korumak için ortaya çıkmıştı. Ancak üç hafta sonra Jaime'nin insan formuna geri dönebildi. Kurdu geri çekilemeyecek ya da saldırının sona erdiğini anlayamayacak kadar sıkıntılı ve savunmacıydı.

O gece kurduna zarar vermişti. İstismara uğramış bir hayvan gibi davranıyordu; güvensizdi, kolayca kıskırtılıyordu ve çabuk sinirlenirdi. Böylesine huysuz, ne yapacağı belli olmayan bir kurtla bir arada yaşamak Jaime'ye ağır geliyordu. Öfkelendiğinde, bu kurdunun huysuzluğunu besliyordu. Endişeli olduğunda ise kurdunun huzursuzluğu artıyordu. Böylesine güçlü duygular Ona kurt gücü veriyordu ve bu güç Jaime'nin itirazlarına rağmen kolayca yüzeye çıkmak için kullanılabilirdi.

Jaime ne zaman yer değiştirse bunu tek başına yapardı çünkü kurdu bir başkasıyla temas ettiğinde tek bir şey yapmak isterdi: saldırmak. Kurdu onun Jaime'yi potansiyel bir tehditten koruyordu. Bu yüzden Jaime her zaman kurt formunda tek başına koşmuş ve hiçbir sorunla karşılaşmamıştı, ta ki dört yıl önce koşarken başka bir kurtla karşılaşana kadar. Sonuçları o kadar kötü olmuştu ki Jaime kurdunu bir daha asla serbest bırakmamaktan başka çare görememişti.

Böylece kurdunun etrafında bir kafes oluşturmuştu. Onları tamamen ayıran bir kafes ki Jaime'nin duyguları artık kurdunu besleyemiyordu. Öyle aşılmaz bir kafes ki kurdunun yüzeye çıkmasını engelliyordu. Evet, bu doğal değildi ve evet, kendini bütün hissetmediği anlamına geliyordu ama kurdunun sürekli arka koltukta kalmasını sağlamanın tek yolu buydu.

Kurdunun onunla savaşıacağını biliyordu, her vahşi hayvanın istediği özgürlüğü isteyeceğini biliyordu ama Jaime onun bu kadar sert ve bu kadar çok savaşmasını beklemiyordu. acımasızca. Jaime gardını düşürürse ve kurdu tekrar özgür kalmayı başaracak kadar güçlenirse olabilecek en kötü şey neydi? Jaime'nin geri dönmesine asla izin vermeyebilirdi. Haydutlaşabilir, insan yarısını tamamen kaybedebilir ve sonra da öldürülmesi gerekebilirdi.

Dante, Trick konuşana kadar parmaklarını sabırsızlıkla masaya vurduğunu fark etmedi.

"Sinirli olmak sana göre değil. Ya da kahvaltını karıştırmak. Ya da her dakika kapıya bakıp durmak."

Dante'nin gözleri ona dikildi. Sesi alçaktı. "Bugün hiç havamda değilim, Trick." Akıllıca bir hareketle Dante ona sadece mor bir göz kazandıracaktı, Trick içini çekti ve sırtıtmayı bıraktı. "Sana acıyacağım. Bütün gece dışarıda kalmadı. On bir buçukta evdeydi."

"Kim?" Parmakları davul çalmayı bırakmasaydı bu rahat tavrı işe yarayabilirdi. Hem egosu hem de kurdu bütün gece boyunca kriz geçirmiş, Güzel Çocuk'un Jaime'yle ne kadar ileri gidebileceğini merak etmişti. Sormak istemişti Eğer dün gece dönmüş olsaydı, bu çok fazla şeyi açığa vurmak olurdu. Görünüşe göre vücut dili düşüncelerini ele veriyordu. Harika. Trick direnebilir

Şimdi zorluyordu ama daha sonra Dante'yi bu konuda acımasızca kızdıracağı kesindi.

Onu görmeden önce kokusunu aldı; o karamel ve hanımeli kokusu kurdunun hırlamasına ve içindeki düğümün Dante'nin göğsü gevşedi - o ana kadar orada olduğunu bile bilmediği bir düğüm. Ama kızın yüzüne baktığında, içinden geçen şey şehvet değildi. Endişeliydi. Solgundu, gözlerinin altında halkalar vardı ve her zamanki coşkusu yoktu. Dante'nin tüyleri hemen diken diken oldu ve kurdu volta atmaya başladı.

Masanın uzak ucunda, Gabe ve Hope'un yanına otururken ona hiç bakmadı.

-Birlikte çok zaman geçirdiklerini fark etmişti. Artık Selma gitmişti ve Hope'un yanında sürüye karşı çalışması için ona hükmetmeye çalışırken, Hope çok daha hoş bir üyeydi.

Dante, Jaime'nin solgunluğunu fark eden Gabe'in yüzünde önce şaşkınlık, endişe ve sonra da farkındalık ifadelerinin belirmesini izledi. O da Jaime'nin ağabeyine bakarken gözlerini hafifçe araladığını fark etti. Onun sorunu her neyse, Gabe tam olarak ne olduğunu biliyordu ve endişelenmişti.

Odanın etrafına göz atan Dante, diğerlerinin de Görünüşü ve her zamanki ışıltısının olmaması sürünün kafasını karıştırmış gibiydi. Yani bu bir aile sırrıydı. Hah. Daha uzun süre sır olarak kalmayacaktı. Dante bundan emin olacaktı. Kızın kendisine söylemek istemeyeceğinden hiç şüphesi yoktu ama o Beta'ydı; kurtlarının iyiliğinden sorumluydu ve bu da sorunun ne olduğunu öğrenmeye niyetli olduğu anlamına geliyordu.

"Kötü bir gece miydi?" Gabe sessizce Jaime'ye sordu.

Ne demek istediğini anlayan Jaime başını salladı. "Daha kötülerini de yaşadım." Tamam, bu bir yalandı ama onun çok fazla endişelenmesini istemiyordu.

"Bana hiç yalan söyleyemedin, o zaman neden Deniyor musun?" Kız cevap vermeyince içini çekti ama onu zorlamadı. Onu asla zorlamazdı ve bu yüzden ona tapardı. "Belki de bugün işten izin alıp uykunu almalısın."

"İyi olacağım."

"Kurdun en son kontrolü ele geçirmeye çalıştığından beri ne kadar zaman geçti? Bir ay mı?"

"Şşş. Sesini alçalt."

Yüzü kızardı, biraz utangaç görünüyordu. "Biliyor musun, hepsine gerçeği söyleyebilirsin."

"Dışlanma riskini göze mi alayım? Hayır, teşekkürler. Sürü ya da bölge olmaması... Bunun kurdumu uçurumun kenarına getireceğinden oldukça eminim. Ama burada kalmak yerine beni takip edeceğine ikna olmasaydım, şansımı denerdim."

"Seni dışarı atmayabilirler, belki-"

"Gabe, Trey'in Taryn'e karşı ne kadar aşırı korumacı olduğunu gördün. Sürüsünde dengesiz bir kurt istemeyecektir, özellikle de annesi hayduta dönüştüğünden ve onu öldürmek zorunda kaldığından beri. Hayır, en iyisi yapmam gereken şey kurdumu gömülü tutmak." Bu, insanların onun kurdunun baskın titreşimlerini hissedemeyeceği anlamına geliyordu, ama onlar sadece itaatkâr olduğunu düşündü. "Bana bir şey olmaz. Onu kontrol altında tutabilirim." Gabe ona nazik bir gülümseme verdi. "Buraya iyice yerleştiğimi düşündüğünde kaçıp gitmeyi planladığını bilmediğimi sanıyorsan aptalsın kardeşim."

Jaime bunu inkâr edebilirdi ama Gabe haklıydı, bir yalanı ondan asla saklayamazdı. Yine de devam edecekti Kurduyla her adımda savaşıırken, kurdu üstünlüğü ele geçirmeye yaklaşırsa sürüden ayrılmak için her türlü niyeti vardı. Haydut olma ve sürü arkadaşlarına zarar verme riskini göze alamazdı, asla.

Gabe'in onu sürü bölgesinde kalmaya ikna etme çabalarını görmezden gelerek her zamanki gibi işe gitti. Köpeklerle ilgilenmek bir anlamda tedavi ediciydi. Sadece o değil Kendi türünden kimseyle kuramadığı ilişkiyi onlarla kurabiliyordu ama onlara bakmak o kadar önemli bir işti ki, bir süreliğine sorunlarını unutmasını sağlıyordu. Ne kadar endişeli olduğunu unutmasını sağlıyordu.

Gabe'in, kurdunun üstünlük için son kez savaşmasının üzerinden bir ay geçtiği varsayımını düzeltmemişti. Gerçekte, sadece on sekiz gün olmuştu. Başlangıçta, bir seferde dokuz aya kadar böyle bir olay olmadan devam edebilmişti. Ama kurdu gittikçe güçlenmişti

-Büyük ihtimalle hapsedilmesine duyduğu öfke yüzünden. Artık aralarında bir irade savaşına dönüşmüştü. Bir savaş ki Jaime kazanmak zorundaydı.

Vardiyasının sonuna geldiğinde Jaime her zaman yaptığı gibi bir süre Ben'in yanında oturdu. Her zamanki gibi, kucağına uzanacak kadar rahatlaması için birkaç dakika geçmesi gerekti. Sonunda uykuya dalması daha da uzun sürdü. Uyurken bile huzursuzdu ve Jaime onun da kendisi gibi kâbuslar görüp görmediğini merak etti, acaba bu kâbuslar onu böylesine değiştiren bir zamana geri dönüşler miydi?

Artık eskisi gibi bir hayvan olmadığı temel bir seviyeydi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu şaşkın bir ses.

Kız köpek pisliği kokarken Dante de gelmek zorundaydı, değil mi?

Jaime yavaşça başını kaldırdı ve onu orada, her zamanki gibi muhteşem görünürken buldu. Tıpkı her zaman olduğu gibi, kurdu

onun varlığı ve muhteşem kokusu karşısında hemen kıpırdandı.

Kulak koruyucuları onu en azından biraz biraz aptalca, ama hayır. Bir kaşını kaldırarak onun cevabını bekledi.

"Ben gergin ve endişeli olduğunda her zaman deli gibi titrer. Sadece onu biraz sakinleştirmeye çalışıyorum."

Dante kaşlarının daha da çatıldığını hissetti. "Bir kafeste oturuyorsun... çünkü o gergin?"

"Beni bir kafeste otururken izliyorsun... çünkü, ne?" Aslına bakarsanız, neden oradaydı ki? O asla onu daha önce iş yerinde ziyaret etmişti. Genel olarak ondan hep bilerek uzak durmuştu.

Yaklaşan birinin sesi ikisinin de dikkatini çekti.

"Oh h-hi," diye kekeledi Riley, Dante'ye şehvet dolu gözlerle bakarak. Jaime'nin onu tokatlamasını mı istiyordu, öyle miydi? Jaime'nin onu suçladığından değil. Cüssesi yüzünden dişiler ona karşı çelişkili tepkiler verme eğilimindeydi. korkuttu ve büyüledi. Dünyada hiçbir şey yapamayacakmış gibi görünen biri kimin gözünü korkutmaz ki? Onu korkutmak ya da ürkütmek mi? Dante Riley'ye sadece başını salladı.

Jaime dikkatle Ben'i yerdeki küçük yerine geri götürdü. Arkasını döndüğünde Dante'nin ona elini uzattığını gördü. Jaime elini onunkinin içine soktu ve

dik durmasına yardım etti. "Teşekkürler," dedi ve elleri birbirine değdiğinde adamın da kendisinin hissettiği sıcaklık dalgasını hissedip hissetmediğini merak etti. Kaşlarını çatmasına bakılırsa, muhtemelen hissetmemiştir.

"Sadece Neo'ya iğnesini yapabildiniz mi diye sormak istemiştin?" diye sordu Riley.
sığınağa yeni gelmişti. Çekici olmayan pancar kırmızısı bir renkte kızararak, sürekli olarak Dante'ye endişeyle baktı.

"Evet, iyiydi." Jaime anahtarları kancaya yerleştirmeden önce Ben'in kafesini kilitledi. "Kızgındı ama iyiydi."

"Harika. Hepsi bu kadar, yarın görüşürüz sanırım." Bununla birlikte, kaçarcasına uzaklaştı. İçindeki dişi aslanın da Dante'nin yanında gergin olduğuna şüphe yoktu.

"Ee, bir sorun falan mı var?" Çıkışa doğru yürürlerken Jaime ona sordu, vücudu onun çok farkındaydı.

"Seni öğle yemeğine götürmeye geldim." Ve seni sorguya çekmeye, diye akıllıca eklemeydi.

Yine de onunla vakit geçirmekten hoşlanmadığını söylerse yalan söylemiş olur.

Tamam, bu tamamen beklenmedik bir şeydi, bu durumda hem şüpheli hem de endişeli hissetmekten kendini alamıyordu. "Neden?" Ona, vücuduna ilginç şeyler yapmakta asla başarısız olmayan çarpık sırtışlarından birini verdi.

"Bir kadını öğle yemeğine götürmeyi teklif ettiğimde genellikle böyle bir tepki almam."

"İkimiz de beni bir tür randevuya götürmeyi teklif etmediğini biliyoruz. Peki bu gerçekte neyle ilgili?"

"Seninle konuşmak istiyorum."

Uh-oh. Bu kulağa hiç hoş gelmiyordu. "Yaklaşık...?" çıkışa ulaştıklarında dürttü. İki kulak koruyucusunu da aldı ve kapıların yanındaki rafa yerleştirdi.

"Restorana gittiğimizde sana anlatırım." Ana kapıyı açtı ama elini kaldırarak kıza olduğu yerde kalmasını işaret etti.

Jaime onun etrafını tarayıp herhangi bir tehdit işareti olup olmadığını kontrol etmesine neredeyse gülecekti. Tam bir Beta davranışı. Adam kenara çekildikten sonra ana binaya yöneldi. "Bunun için çok meşgul olduğumu sanıyordum."

Öyleydi, ama bu önemliydi. O önemliydi. "Herkes gibi yemek yemeliyim."

"Tamam. Gidip üstümü değiştirmem ve sırt çantamı almam gerekiyor." Ona kısa bir baş selamı verdi.

Yıkandığı ve üzerini değiştirdiği süre boyunca bu durumdan nasıl kurtulacağını düşündü.

Unutmaya çalıştığı adamla vakit geçirmek ters etki yarattı. İyileşmekte olan bir alkolik gibi bir barda oturuyordu. Ayrıca, adamın konuşmak istediği şey her neyse o konuda biraz gergindi. Adamın onu kırabileceğini düşündüğünden değil. Jaime sır saklamaya alışkındı;

Bunu uzun zamandır yapıyordu. Ama bugün kendini pek iyi hissetmiyordu. İhtiyacı olan son şey bir sorguydu.

Kadın binadan çıkarken Dante'nin gözleri onun vücudunu inceledi ve yüzünde şeytani bir gülümseme belirdi. Bunu yüzünden silmesi gerektiğini biliyordu ama hiçbir yere gitmiyor gibi görünüyordu. Kadın hem şaşırmış hem de kafası karışmış görünüyordu ve tam bir yorum yapmak üzereydi ki ikisinin de dikkati

Birinin ona seslendiğini duydu. Başını çevirdiğinde, lokantadaki adamın onlara doğru koştuğunu gördü. Dante'den alçak bir hırıltı yükseldi. "Bak, bu senin insanın," dedi sahte bir sevinçle.

Jaime ona "uslu dur" der gibi bir bakış attı ama Dante'ye istemediği hiçbir şeyi yaptıramayacağını biliyordu. Shawn yaklaştığında, "Merhaba," dedi.

"Merhaba. Arkadaşın kim?" Shawn endişeyle ona baktı - ki bu anlaşılabilir bir şeydi, çünkü Dante ona etini soğan gibi soymak istermiş gibi bakıyordu.

Dante, "Evet, tanıştır bizi," dedi.

Dante her hakkı olduğu gibi onun kişisel alanına girerken uyarıcı bir hırıltı çıkarmamak için kendini zor tuttu. "Dante, bu Shawn. Shawn, bu da benim Beta'm." Karşılıklı sertçe başlarını salladılar. Shawn'ın hakkını vermek gerekirse, Dante'nin gözünü kırpmadan bakan bakışları altında bocalamamaya çalıştı. Denedi.

Sonunda Shawn dikkatini ona geri verdi. "Bu gece için hâlâ anlaşıp anlaşmadığımızı kontrol etmek istedim." Yerel barlardan birinde buluşmak üzere anlaşmışlardı. "Evet, tabii." Birden daha da yakınlaşan Dante'den alçak bir hırıltı daha. Kız ona sitemkâr bir dirsek darbesi indirdi ama iri yarı adam hiç oralı bile olmadı. hissetmek için.

"Harika. Oh ve-"

"Bu konuşmanın beklemesi gerekecek," diye araya girdi Dante, Güzel Çocuk'tan bir an önce uzaklaşmazsa onu yumruklama ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordu. Olacağından değil çok kötüydü ama Jaime'nin onun iş yerine sorun getirmesinden hoşlanmayacağından emindi. "Öğle yemeğine geç kalmak istemeyiz, değil mi Jaime?" Güzel Çocuk'a sırtıttı, Kafasının içinde ona tepkisinin yanlış olduğunu söyleyen sesi

duymazdan gelerek

biraz mantıksızdı. Jaime'nin bir insanla çıkmasını istemiyordu. Bunun getireceği sorunları göze alarak. Tamam, yani onun biriyle çıkmasını istemiyordu. Ya da daha doğrusu egosu istemiyordu. Ama mesele bu değildi.

Shawn boğazını temizledi. "Sanırım sonra görüşürüz." Jaime konuşmadan önce Shawn'ın duyma mesafesinin dışına çıkmasını bekledi. "Biliyorsun, ona zorbalık yapmana gerçekten gerek yok."

Dante eliyle onun bileğini kelepçeledi. "Hadi gel." Koluna yayılan sıcaklığın cızırtısını duymazdan gelerek onu cipine götürdü ve yolcu kapısını açtı.

"Arabam ne olacak? Onu burada bırakamam."

Dante homurdandı. "O bir araba değil. Olmayı bekleyen bir kaza. Onu kullanmana izin vermem mümkün değil. Bana anahtarlarını ver, Ryan'a daha sonra aldırırım. Daha iyi bir duruma geldiğinde geri alabilirsin." Nefret ediyordu. Onun o paslı eski şeyi sürmesi fikri.

Jaime'nin tüyleri hemen diken diken oldu. Dante'nin büyük bir hayranı olmasına rağmen kurdu bile bu emirlerden hoşlanmamıştı. "Arabamda hiçbir sorun yok. Ben sürerim ve takip ederim-"

"Hayır, kendini tehlikeye atmayacaksın. Bana anahtarlarını ver, sonra Ryan'a aldırırım," diye tekrarladı, bu kez emir verir gibi.

Lanet olası bok lekesi. İtaatkâr olsun olmasın hiçbir kadın kendisiyle böyle konuşulmasından hoşlanmaz ama itaatkâr bir kadın

Kadın, güvenliği söz konusu olduğunda Beta'sının emirlerini yerine getirirdi.

Jaime dişlerini sıkarak elini çantasına daldırdı, anahtarlarını çıkarıp uzattı ve tek kelime etmeden cipe atladı.

Öfkesi içinden taşarken kafasının içinde ona defalarca küfretti. Sadece onun küstah davranışları yüzünden değil, vücudunun sanki ona aitmiş gibi tepki verdiği biriyle bu kadar yakın olmak istemediği için de. "Peki nereye gidiyoruz?" diye sordu adam park yerinden geri geri çıkarken.

"Steakhouse. Senin için uygun mu?"

"Peki," diye homurdandı. Kendini beğenmiş pislik onu eğlenceli bir ruh hali. "Ne hakkında konuşmak istiyorsun ki?"

"Daha önce de söylediğim gibi, restoranda konuşuruz." O istedi onu sorgularken ona bakıyor olmak istiyordu. Onun duruşunu gözlemleyebilmek ve sırrını çözmeye çalışırken o yaramaz gözlerin içini görebilmek istiyordu.

Daha önce, Jaime'nin şu anki durumunu düşünürken, onu ilk kez böyle görmediğini fark etmişti. Dışarıdan bakıldığında her zaman

Güçlü, parlak ve canlı görünse de içinde bir melankoli vardı. Bazı günler yorgun görünüyordu. Fiziksel olarak değil ama zihinsel olarak, sanki üzerinde doğal coşkusunu tüketen ağır bir yük varmış gibi. Bundan hoşlanmıyordu ve kurdu da hoşlanmıyordu.

Gabe'e bunu sormayı denemişti ama erkek aptalı oynamıştı. Dante şaşırmamıştı ve Gabe'i de suçlamıyordu - ablasına olan sadakati takdire şayandı. Bu Dante'ye tek bir seçenek bırakmıştı: doğrudan kaynağa gitmeliydi. Bu gizemi çözmeye kararlıydı.

Jaime Farrow.

Yirmi dakika sonra restoranın önünde durdu. "Bekle, senin için kapıyı açayım." Kadın ona kendi başına yapabileceğini söyleyen bir bakış attı. "Biliyorum, ama yapmak istiyorum, o yüzden bekle." Yolcu kapısını açtığı anda, onu aldı

elini tuttu ve cipten kaymasına yardım etti. Onu serbest bırakmak yerine, restoranın içine götürürken elini kendi elinde tuttu. Muhtemelen sırf ona dokunmaktan hoşlandığı için onu serbest bırakmalıydı. Biraz fazla hoşuna gitmişti. Daha sonra bu konuda kendisine zor anlar yaşatacaktı.

Garsonu masalarına kadar takip ederken onu izleyen gözlerin sayısından habersiz değildi. O yapamazdı Erkekleri suçlayın, özellikle de çok seksi olduğu için Sanki boyanmış gibi görünen kot pantolonları. Yine de gözlerini hızla kaçırmalarına neden olan bakışlar fırlattı onlara. Kurdu biraz sakinleşti, onları uyardığı için memnundu.

Jaime, Dante'nin karşısındaki koltuğa otururken, sanki orada değilmiş gibi onu süzen garsona hırlamaktan kendini güçlkle alıkoydu - her ne kadar öyle olmamasını dilesse de. Vücudu onunla yakın temastan dolayı şimdiden ısınmaya başlamıştı ve Dante'nin bunu hissetmemesini umuyordu. Siparişlerini verirken, garsonun çapkın gülümsemesine karşılık vermedi ya da ona herhangi bir teşvikte bulunmadı.

Bu ona biraz puan kazandırdı. Garson kıza hiç dikkat etmediği için daha da fazla puan kazandı. Yanlışlıkla kalemini bıraktı ve ona kıcını gösterme fırsatı sundu. Onun yerine sadece Jaime'ye baktı.

"Ee," diye başladı nihayet bir dakikalık sessizliğin ardından, "o lanet insanla aranız nasıl?"

Bu iş sıkıcı olmaya başlamıştı. "İyi. Gerçi biraz ara versen daha iyi olacak."

"Sana göz kulak oluyorum, bu benim işim."

Onun için sadece bir görev olması canını yakıyordu. "Sana daha önce de söyledim, Shawn ve benim aramda olanlar

gerçekten seni ilgilendirmez."

Bu sözler kanını kaynattı ama emin değildi.
Neden? Kurdu da aynı şekilde güçlü bir tepki verdi. "Bunu bana asla söyleme Jaime. Sakın," diye gürledi.

"O zaman geri çekil ve beni biraz rahat bırak. Ciddiyim, Dante, eğer araya girmeyi bırakmazsan, ben... Ben..."
Kahretsin, neredeyse onu kışını tekmelemekle tehdit edecekti.
İtaatkâr bir kurdun asla yapmayacağı bir şey.

Çarpık bir şekilde gülümsedi. "Ne yapacaksın?" "Surat asmaya gidiyorum."

Kıkırdadı ama hemen ayıldı ve "Bugün biraz stresli görünüyorsun. Bunun nedenini bana söylemek ister misin?"

"Sadece kötü bir gün geçiriyorum," dedi omuz silkerek.

Kızın omuz silkmesi Dante'nin bakışlarını istemeden de olsa sürüye katıldığından beri hayalini kurduğu göğüslere çekti. Kahretsin, meme uçları sertleşmişti. Su mavisî tişörtünden hafifçe dışarı çıkan meme uçlarını görünce tüm vücudu kasıldı. Gözlerini ayırmak için mücadele etti. "Neden?" Kız masaya bakıyor, masanın üzerinde daireler çiziyordu. maun ağacından yapılmış ve alt dudağı endişeli. "Dün gece pek iyi uyuyamadım, hepsi bu." Birinin kendisine yalan söylediğini anlayacak kadar uzun süredir insanları sorguluyordu. Kadının çenesini kavradı ve başını kaldırarak bakışlarını yakalayabildi. Muhtemelen yapması gerektiği gibi elini bırakmadı. "Dün sana bir sorun olursa bana gelmen gerektiğini söylemiştim."

"Ve uykusuzluk için sana mı gelmeliyim?" "Bundan daha fazlası var, Jaime."

Tadının da kokusu kadar güzel olup olmadığını anlamak için elini yalamak gibi aptalca bir şey yapmadan önce onun elinden kurtularak koltuğuna geri uzandı. "Seni temin ederim ki değil."

"Neden ikna olmadım?"

"Kokain yüzünden paranoyaklaştığın için mi?" Öne doğru eğildi, hâlâ onun bakışlarını tutuyordu. "Söyle bana."

"Bak, anlatacak bir şey olsa bile, ben paylaşmayı seven biri değilim, tamam mı?" Onun gibi, diye düşündü. Bu bırakması için yeterli olmalıydı, ama yapamadı. İstese bile, koruyucu içgüdüleri buna izin vermezdi - konu Jaime olduğunda değil. O bile onu takip eden sevimli, tombul, sinir bozucu küçük bir çocuktuk, ona karşı korumacıydı; onun Zorbalar tarafından sürekli hedef gösterilmesi, ona evde kardeşleriyle birlikte tam olarak nelerle uğraşmak zorunda kaldığını hatırlatmıştı. "Bana sorunun ne olduğunu söylemezsen, sana yardım edemem."

"Yardımlarını istemiyorum."

"Ama alıyorsun, bebeğim."

Bu sevgi ifadesi midesindeki bir şeylerin sıkışmasına neden olmamalıydı, ama oldu. "Hadi ama Dante, artık ne yapman gerektiğini biliyorsundur. Sen beni rahatsız ediyorsun, ben de seni görmezden geliyorum." Ağzı bir sırıtışla kıvrıldı.

"Gerçekten bu kadar kolay vazgeçeceğimi mi sanıyorsun?"

Oh, Jaime, Jaime, Jaime. Ne yapman gerekiyor?

Kurtlarımı korumak için tetikte olduğumu anlayın. Eğer onlardan birinin korunmaya ihtiyacı olduğunu düşünürsem - kendilerinden bile

-O zaman bunu yapacağım. Benim işim bu ve ben buyum.

Bana istediğın kadar yalan söyleyebilirsin, ama ben bileceğım ve sen konuşana kadar sormaya devam edeceğım." Elini

Kalbi. "Vay be, neredeyse sikime takıyordum." Sırıtişı genişledi. "Sen inatçı küçük bir pislüksin."

"İnatçı değil, sadece kararlı." Garson kız içkileriyle geri döndü ve bir kez daha Dante'ye atıştırmalık bir şeymiş gibi baktı. Dante yine ona aldırış etmedi ve bu Jaime'nin oldukça hoşuna gitti.

"Hayır, sen inatçısın," diye ısrar etti garson gittiğinde. "Ama bil bakalım ne oldu? Ben daha inatçıyım. Şimdi bana seni bu kadar strese sokan şeyin ne olduğunu söyle." Kadın bir şey söylemeyince, adam ısrar etti. "Jaime." Tıpkı dün olduğu gibi, ona cevap vermek, istediğini vermek için sesindeki çekim, omurgasından aşağı hoş bir karıncalanma gönderdi. Kadınların etrafına üşüşmesine neden olan o baskınlık ve iddialılık vardı. Her ne kadar bunun tahrik edici olmamasını dilese de, kesinlikle öyleydi.

Bir mil uzunluğunda asi bir çizgiye sahip olduğunu anladıkları ve kabul ettikleri sürece bir erkekte baskınlığı severdi. Dante'nin yatak odasında bununla nasıl başa çıkacağını bildiğini hayal ediyordu. Bu düşünceye hemen kapıyı kapattı.

"Anlat bana."

"Neden?"

"Üzgünsün. Bundan hoşlanmadım. Bunu düzeltmek istiyorum." O istedi Onu yeniden parlak ve canlı görmek, omuzlarından taşıdığı ağırlığın gitmesini istiyordu.

"Sadece zor bir gün geçirdim. İnsanlar her zaman böyle şeyler yaşar, bilirsiniz."

"Belki daha sonra bir koşuya çıkarsan yardımcı olur. Sürü koşusuna çıkmadığını fark ettim. Kurdun çıldırmış olmalı."

Deli mi? Evet, kesinlikle öyleydi. Bir süredir öyleydi. "Belki sonra yaparım." Hiç düşünmeden uzandı ve sık sık yapmayı hayal ettiği gibi saçlarından bir tutamı parmağına doladı. "Çok yumuşak." Vanilya kokusu şampuan onun hislerini gıdıkladı. "Saçlarını uzun seviyorum. Eskiden hep kısaydı."

Jaime biraz afallamış bir halde, "Teşekkürler," diye mırıldandı. Dante'nin bakışlarındaki yoğunluktan rahatsız olarak gözlerini kaçırdı ve restoranı gelişigüzel taradı. Dante saçıyla oynarken gözlerinde nefretle ona bakan bir kadın dikkatini çekince neredeyse hırlayacaktı. "Vay, vay, vay, bakın burada kim varmış."

Onun bakışlarını takip eden Dante hırladı. Zafer. Onunla yüzleşmek istiyordu - ona zarar vermek değil, bir dişiye asla zarar vermezdi. Ama Glory'nin ona zarar vermemesini sağlamakla ilgileniyordu. ne kadar kızgın olduğunu anladım.

"Yapma," dedi Jaime nazikçe, onun dikkatini çekerek. "Bundan tek kazancın sürümüzün Nick'le olan ittifakını kaybetmek olur. Bırak onunla o ilgilensin." Aslında Jaime, Nick'in pek bir şey yapabileceğine inanmıyordu. Gerçek şu ki Glory kendi başına bir kanundu.

Jaime başkalarına tepeden bakan biri değildi ama Glory söz konusu olduğunda bunu yapmamak imkânsızdı.

Kız bir nevi kapı tokmağı gibiydi-herkese bir sıra geliyordu. Bu, yalan dedikodu yayma tutkusu ve başkalarının erkek arkadaşlarını çalma sevgisiyle birleşince ortaya çok zehirli bir insan çıkıyordu.

"Nasıl oldu da hiç 'ben sana söylemiştim' demedin?" Ona söylemişti, Glory'nin zehirli olduğu ve ondan uzak durmasının daha iyi olacağı konusunda onu uyarmıştı. Kendi içgüdüleri de ona bunu söylemişti.

Ama karşısında oturan kadın için çok ateşli ve sertti ve bir ertelemeye ihtiyacı vardı. Glory en çok ihtiyaç duyduğu anda orada olmuştu.

"Yarana tuz basmama gerek kalmadan dersini aldığını düşünüyorum. Ayrıca, beni dinlememiş olman sürpriz değildi. Her zaman çükünle düşündün."

"Bu doğru mu?"

"Evet, doğru."

"Bu durumda, aklımı başımdan almak ister misin?"

Jaime gülümsedi. "Bunu Dominic'ten aldın, değil mi?" "Belki de." O da güldü.

O sert kahkaha bir okşayış gibiydi. Tanrım, onu istemeyen birini arzulaması ne kadar acınası bir durumdu! Belki de bu bir şehvetten çok bir arzu gibi olmasaydı, bunu atlatabilirdi. Bu ona inanılmaz derecede aç olduğu ve tek düşünebildiği şeyin çikolata yemek olduğu zamanki hissini hatırlattı; bu ona her zaman anlamsız gelmişti, çünkü çikolata açlığını dindirecek ya da ona iyi gelecek bir şey değildi ama yine de bunu düşünmeden edemiyordu. Ancak açlık karnında olmak yerine çok daha aşağıda bir yerdeydi ve çikolata yerine Dante'ydi.

Neyse ki, sorularına cevap vermeyeceğini kabullenmiş görünüyordu ve onu sürü bölgesine geri götürdü. Ya da en azından şimdilik bunu kabullenmiş görünüyordu. Söylediğini yapacağına ve onu rahatsız edeceğine şüphe yoktu. Her ne kadar ağzından bir şey kaçırmayacağından emin olsa da, yine de onu son derece zayıf bir anında yakalayacağından endişelenmeden edemiyordu.

kokusunu alabilecek kadar tahrik olmuş ve

onun üzerine atlamayı düşünüyordu. Amacı onunla mümkün olduğunca az zaman geçirmek olmalıydı, diye karar verdi. Bu ve bu hafta sonu aç libidosunu ona saldırmadan önce doyurmak.

Üç gün boyunca kibarca gülümsemekten ve Jaime'nin onun arkadaşlığından ve sorularından ustalıkla kaçınmasından başka bir şey yapmadıktan sonra, Dante öyle bir noktadaydı ki Jaime'yi bir sandalyeye bağlayıp sırrını ondan işkenceyle almaktan başka bir şey istemiyordu. O

Jaime ile yaşadıklarını bir balığı tutma eylemine benzetebilirdi - daha küçük ve daha zayıftı ve bu nedenle yakalamak ve zapt etmek kolaydı, ama onun elinden kurtulmanın ve neşeli yoluna devam etmenin bir yolu vardı.

Başlangıçta onun sırrını ortaya çıkarma nedeni endişe iken, şimdi her şey daha çok bir saplantı haline gelmişti. Hayal kırıklıklarının, erkeklerin kadınları korkutmaması gerektiğine dair etiğinin önüne geçmesi uzun sürmemiştir.

Peki, adam ona söylemesini istediğinde ne yapmıştı? Başını okşadı ve şarkı söyledi, "Who's Büyük Kötü Kurt'tan mı korkuyorsun?" Dişi onu öldürüyordu.

Ondan kaçma çabalarına, onun nasıl işi çok zordu. Yine de, son üç gün boyunca her öğleden sonra onu öğle yemeğine götürmek için köpek barınağına gelmişti. Her seferinde kız ondan kaçmıştı. İlk gün geldiğinde onun erkenden ayrıldığını ve Pretty Boy ile öğle yemeğine gittiğini öğrenmişti. İkinci gün bir saat önce yemeğini yemiştir ve öğleden sonrasını başka birinin vardiyasında. Bugün doğum günlerinden biri için kadın iş arkadaşlarıyla öğle yemeğine çıkmayı planlamıştı. Buna ne diyebilirdi ki? Ancak daha sonra o günün gerçekten birinin doğum günü olup olmadığını merak etti.

Jaime'nin sinsi yönünü hesaba katarsak, muhtemelen değil.

Sabrı tükeniyordu. Hem de çok. Daha da kötüsü, Dominic'in sürekli onunla deli gibi flört etmesini izlemek zorunda kalıyordu. Sadece oyun oynadıklarını ve bundan bir şey çıkmayacağını biliyordu ama yine de hırpalanmış egosunu kızdırıyordu. Marcus, Dante'nin bunu ne kadar sinir bozucu bulduğunu anlamıştı ve onun yanıtı da Jaime ile flört etmeye başlamak olmuştu, çok. Ve Marcus flört etmekte iyiydi. Çiftleşmiş dişilerin bile yüzünü kızartabilirdi. Jaime de ne yazık ki bir istisna değildi. Marcus'a herhangi bir cesaret vermese de, onu cesaretlendirmekten de geri durmadı. Dante'nin egosu bununla gerçekten kötü bir zaman geçiriyordu. Şu anda hem Dominic hem de Marcus ile ciddi sorunları olan Wolf.

Dante'nin tedirginliğini artırsa da, o teneke kutu arabayı her gün kullanmaya devam ediyordu. Her sabah ona arabayı almamasını söylüyor, o da ona "sen nasıl istersen" der gibi bakıyor, sonra da gidip canı ne istiyorsa onu yapıyordu. Kısacası, onu kontrol etmek mümkün değildi. İtaat edilmeye ve emirlerine saygı duyulmasına alışkın biri olarak Dante bu kadınla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

Aynı şekilde, yaşadığı çığ isteklerle ya da alışılmadık sancılarla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. sahiplenme ve kıskançlık. Dahası, onu cinsel olmayan bir düzeyde de ilgi çekici bulmaya başlamıştı. Dante cinsel olmayan seviyelerde. Bütün bu olanlar yüzünden hem kendisine hem de ona kızgındı. Bu yüzden o akşam onu teneke kutunun kilidini açarken gördüğünde, içinde bir şeyler koptu. "Sana o şeyi sürme demedim mi?" Şaşırان Jaime sığradı, ve yavaşça ona doğru yaklaşan baş belasıyla yüzleşmek için döndü. Yorgun bir şekilde iç çekti. "Bunda yanlış bir şey yok."

"Sana söyledim, güvenli değil," diye ısrar etti, yaklaşarak. "Biri seni gideceğin yere götürürse daha iyi olur ve

sonra seni alır. Aslında bunu kendim yapacağım." SUV'u işaret etti

arabasının yanında. "Haydi. Nereye gidiyorsun?"

"Buna gerçekten gerek yok."

"Nereye gidiyorsun?"

Kahretsin, o ses. Onu kendine çekiyor, itaat etmesini istiyordu. Her zamanki gibi, Jaime'nin vücudu hemen cevap verdi

onu kaplayan baskınlık - nabızı aşırı hızlandı

Ve klitorisi, ne olacaksa olsun, ben de yapacağım, dedi. Ona duyduğu ihtiyaç, onun ham erkekliğine karşı sahip olduğu her savunmayı içten içe dövüyordu. "Shawn'la buluşacağım." Adamın hırlamasıyla neredeyse yeniden sıçrayacaktı. "Dante, onunla olan sorununu gerçekten aşman gerekiyor."

Muhtemelen haklıydı ama Dante yapamıyordu. Onun bir insanla birlikte olduğunu düşündükçe öfkeden deliye dönüyordu. Güzel Çocuk'un onu öptüğü, ona dokunduğu, onun içinde olduğu görüntüler kafasında uçuşuyor ve efsanevi öz kontrolünü tehdit ediyordu - bu dışı tarafından test edilen kontrol

Son birkaç gündür çok fazla kez.

Daha da kötüsü, kurdu onu tırmalıyor, Güzel Çocuk'la birlikte olma fikrine öfke duyuyordu. Kurduna göre başka hiç kimsenin ona dokunmaya hakkı yoktu. Kurdunun sahipleniciliğinin boyutunu hissetmek Dante'yi daha da çileden çıkarıyordu. Jaime Farrow söz konusu olduğunda, kurdunun kontrolü onunkinden daha fazla değildi. Şu anda parmakları ona dokunma ihtiyacıyla karıncalanıyordu. O ağzı almak, tıpkı sikiyle vücudunu yağmalamak istediği gibi diliyle de yağmalamak istiyordu.

Bu düşüncelerden elinden geldiğince sıyrılan Dante elini yüzüne götürdü ve dikkatini tekrar

konuşmalarına. "Ondan ayrılmalısın." İç çekti. "Bu iş gerçekten eskidi ve sıkıcı olmaya başladı."

"Zaten bir insandan daha iyisini yapabilirsin." "Tanrı aşkına, bırak artık şunu!"

"Bana onun seni tatmin ettiğini söyleyemezsin, Jaime. Bir insan sana ihtiyacın olanı veremez."

"Beni gayet iyi tatmin ediyor. Bu seni ilgilendirmez. iş!" Birdenbire her şey ölümcül bir sessizliğe büründü.

Bu sözler yine ona ve kurduna bir şeyler yaptı. Dante bir adım daha yaklaştı ve kaşlarını kaldırdı. "Neydi o?" Onun tekrar etmesi için ona meydan okudu.

Onun iri yapısıyla klostrofobik hissetmiş olmalı. Ama bu durum garip bir şekilde azgınlık seviyesinin yükselmesine neden oldu ve bu da onu daha da sinirlendirdi. "Bu. Hiç. Hiçbiri. Senin.

iş."

İşte o zaman Dante tüm kontrolünü kaybetti.

Jaime, güçlü eller saçlarının arasından geçerken ve talepkâr bir ağız aniden onunkini alırken nefesini tuttu. Dante

onu yedi, ele geçirdi ve harap etti. Kadın adamın ağzına doğru inledi ve adam da kendi iniltisini çıkarmadan önce onu yuttu. Öpüşme kısa sürede o kadar aç ve şehvetli bir hal aldı ki hayvani bir hal aldı: dudaklar şapırdıyor, diller birbirine dolanıyor, dişler ısırıyordu.

Aniden sırtı cipe değince homurdandı. Sonra elleri adamın biri tarafından başının üzerinde tutuldu ve kadın adamın güçlü, sahiplenici tutuşuna karşı mücadele etti. Adam

Ağzının içine doğru uyarıcı bir şekilde hırladı ve kalçalarını onunkilere saplayarak alt bedenini sabitledi. Mesajı almıştı; adam onu hazır olduğunda bırakacaktı, daha önce değil.

Kalçasını kızın bacaklarının arasına sokan Dante, boşta kalan eliyle kızın kıcını avuçladı -ve ne kadar tatlı bir kıçtı bu!

Onun kalçasına binmesini, klitorisini ona sürmesini sağladı. Ağzının içinde inerken, adam kalçalarını salladığında ona karşı koymadı.

Onun ne kadar duyarlı olduğunu, yaptığı her hareketi nasıl kontrol ettiğini seviyordu. Erkeksi bir tatmin hırıltısı içinden çıkıp o pelüş ağza doğru gürledi.

Birkaç ay önce sürünün topraklarında belirdiği andan beri bu ağzı istiyordu, ona takıntılıydı.

Tadına bakmak, ısırmak ve üzerinde diş izleri bırakmak istemişti.

Şu anda en çok istediği şey Jaime'nin üzerinde bir iz bırakmaktır; boşalması gerektiğinde aklına gelen kişi olmak istiyordu. Şehvet düşüncelerini bulanıklaştırıyor olmasaydı, motivasyonunu sorgulayabilirdi. Ama şu anda, Jaime'nin boşalmasını hissetme, duyma ve izleme ihtiyacıyla meşguldü.

BaĞka zaman olsa Jaime onun her zaman istediği gibi ağzını ve vücudunu ele geçirmesine izin vermekten mutlu olabilirdi... ama bu tamamen yanlıştı. Onu öpüşünde ve ona dokunuşunda öfke vardı. Söyledikleri için, ona karşı gelmeye cüret ettiği için onu cezalandırıyordu.

Kurdu da onun öfkesini hissedebildi ve aniden onu bir tehdit olarak gördü. Sınırlarına saldırdı, yüzeye çıkmak için savaştı. Ama savaşma çabası Jaime için olduğu kadar kurdu için de umutsuzdu.

Ham, ilkel şehvet onun savunmasını kırarken, Jaime onu tamamen ele geçirirken hissetmekten başka bir şey yapamadı.

Dilini ağzına aldı ve bir onay hırıltısı göğsüne doğru gürleyerek zaten boncuk boncuk olan meme uçlarını daha da sıkılaştırdı. Klitorisine olan sürtünme onu çıldırtıyor, doruğa ulaşmasını engelliyordu.

Dante acil bir hareketle kot pantolonunun düğmelerini yırtıp açtı ve eli külotunun içine girerek onu kavradı. Kızın ne kadar ıslak olduğunu, onun için ne kadar ıslak olduğunu görünce homurdandı.

Herhangi bir önsöz olmadan, iki parmağını içine soktu. Çok sıkı ve sıcaktı. Her sert itişte onun tatlı noktasını aradı, kıvranmasını ve kıpırdanmasını sağladı, ona bir insanla yetinerek neler kaçırdığını göstermeye kararlıydı. Güzel Çocuk'un ona ihtiyacı olanı asla veremeyeceğini göstermeye kararlıydı.

Onu Pretty Boy'un hiç olmadığı kadar sert boşaltmaya kararlıydı.

Kurdu onu teşvik ediyordu, daha fazlasını istiyordu. Dante'nin göz ardı edebileceği bir şey, eğer ateşli bir ihtiyaç ve köpüren öfke onu yönlendirmiyordu. Bu yüzden orgazmın yakın olduğunu hissettiğinde, ağzını onunkinden ayırdı ve emretti, "Benim için gel, Jaime. Tam parmaklarımın üzerine." Sonra da boynunun kıvrımını yaladı ve sertçe ısırdı. Kızın amciği açıldıkça tatmin hem onu hem de kurdunu doldurdu. parmaklarının etrafında kenetlendi ve dalgalandı ve yüksek sesli, boğuk bir çığlıkla boşaldı.

Jaime'nin düşüncelerini toparlaması en az on saniye sürdü. Bunu yaptığında, daha önce hiç yaşamadığı bir öfke kapladı içini. Az önce hayatının en iyi orgazmlarından birini yaşamıştı.

Onu istemeyen bir adamın hayatı... Piç kurusu, isyan ettiği için onu cezalandırmak amacıyla ona duyduğu arzuyu kullanmakla kalmamış, daha da kötüsünü yapmıştı. Beni ısırdı!

Dante parmaklarını geri çekmek için kendini zorladı, ama ondan tam olarak uzaklaşamadı, bunu neden yapmaması gerektiğini tam olarak hatırlayamadı. Tam dizlerinin üzerine çöküp onun tadına bakmayı düşünüyordu ki birden kendini yerde sırtüstü yatarken buldu ve nefesi kesildi. Bundan daha da şok edici olanı, gözleri kurt gibi parlayarak ona doğru küçümseyerek bakan dışiden yüksek sesli bir hırıltı geliyordu. Daha da şok edici olanı, dışiden dalga dalga yayılan baskın hisler onu boğuyordu. Ne. Ne? ne?

"Beni işaretledin, seni orospu çocuğu! Belki beni daha önce duymadın Temel Reis ama ben seni hiç ilgilendirmem! Beta'm olman sana beni işaretleme hakkı vermez! I senin işin olabilirdi, işaretlemek senin olabilirdi, ama sen beni istemiyorsun! Başka biri istiyor ve eğer onu becermek istersem, lanet olasıca beceririm!" Bununla birlikte arabasına bindi ve ağzı açık kalan Dante'nin üzerine kapıyı çarparak kapattı. Pislik.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bebek partisi sırasında Dante, Jaime'yi kısık gözlerle izledi. Bütün gece Jaime'nin otoparkta ona nasıl bağırdığını, gözlerinin nasıl kurt gibi parladığını ve onu nasıl kışının üstüne oturttüğünü düşünmüştü. Elbette itaatkâr kurtlar da herkes gibi öfkelenirdi; öfke nöbetleri ve kavgalar yaşarlardı.

Kapıları çarptılar ve ciddi anlamda iyi dövüş hareketleri yapabildiler. Ancak kızgın ve baskın bir kurdun gözlerinin içine bakmazlardı. Baskın bir kurdun öfkesi ya da davranışları karşısında meydan okunduğunu hissetmezlerdi. Kesinlikle, kesinlikle, kesinlikle baskın hisleri serbest bırakmadı.

Bu yüzden tek bir mantıklı sonuca varabilirdi: Jaime hiç de itaatkâr bir kurt değildi, baskın bir kurttu. Ve çok Hem de güçlü bir kurt. O sadece baskın bir kurt değildi. Onun Beta'sıydı. Ve yine de Jaime bunun ağırlığını taşıyarak onu etkisiz hale getirmişti.

Gerçekten de başka bir açıklaması yoktu. Ama anlayamadığı şey Jaime'nin gerçeği neden sakladığıydı. Başka biri olsaydı Dante muhtemelen şimdiye kadar bulmacayı çözmüş olurdu ama Jaime söz konusu olduğunda sezgileri ona hiç yardımcı olmuyordu. Belki de onun manyetik kokusu zihinsel süreçlerini karıştırıyordu ya da belki de onun içinde olma ihtiyacı başka bir şey alamayacak kadar büyük.

Bilmiyordu, bu durumda hakkında pek çok soru sorduğu bu kadına karşı oldukça sinirliydi. Aynı zamanda kendini çok da beğenmiş hissediyordu. Haklıydı; Jaime Farrow'da herkesin görmesine izin verdiğinden çok daha fazlası vardı. "Çok daha fazlası "nın tam olarak ne olduğunu yakında öğrenecekti.

Ayrıca Jaime'nin onun varlığını neredeyse görmezden gelmesi de onu sinirlendiriyordu. Jaime'nin artık ondan şüphelenmeye başladığını biliyor olmalıydı ama yine de en ufak bir gerginlik belirtisi göstermiyordu. Dün geceki küçük karşılaşmalarının onu etkilediğine dair herhangi bir işaret de göstermiyordu. Hayır, Dominic'le birlikte masanın yanında duruyor ve kim bilir ne hakkında gülüyordu. Palyaço bu ilginin tadını çıkarıyordu ama şaşırtıcı bir şekilde bugün çapkınlık yapmıyordu, sanki Dante'nin şu anda bunu iyi karşılayamayacağından şüpheleniyordu.

Dominic böyle düşünmekte haklı olabilirdi. Dante bunun bir ego darbesinden daha fazlası olduğunu istemeye istemeye de olsa kabul edebilirdi. Ama bunu zaten biliyordu, değil mi? Gerçek şu ki, hiçbir kadını Jaime Farrow'u istediği kadar istememişti. Onu izlemek istiyordu.

tekrar gelmek, onun içinde olmanın nasıl bir his olduğunu bilmek, bu asi kadının ona boyun eğdiğini görmek istiyordu.

Ama bunların hiçbirine sahip olamazdı. Sürünün bir parçası olarak sınırların dışında olmasaydı bile, ondan uzak duracağından emin olurdu. Geçmişî ona bu tür şeylere Bu kadar arzuladığı bir kadınla ilişkiye girmek sadece bela getirebilirdi. Elbette bu gerçeklerin hiçbirî duruma yardımcı olmadı, çünkü yasak meyve çok daha cazipti.

Bakışları tekrar kızın vücudunda gezinirken, Dante'nin siki seğıirdi. Ne kadar iyi uyduklarını hatırlamadan edemedi; kız neredeyse onun kadar uzundu, bu da onun Vücudu onunkiyle güzelce hizalanmıştı, göğüs göğüse, kalçalar kalçalara. Parmaklarının etrafında ne kadar sıcak ve ıslak hissettiğini hatırladı. Ve elinin üzerinde parçalandığında... Kahretsin.

Onu işaretlediğine hâlâ inanamıyordu. Kurdu o sırada kızın başka bir erkekle buluşmaya gittiğini bildiği için öfkelenmiş ve onu ısırarak, diğer erkeğı uyarmak için üzerine işaretini koymak için ilkel bir dürtü duymuştu. Dante daha önce kendini hiç bu kadar kontrol edememişti. Dişî onun için tehlikeliydi.

Jaime'nin bu sabah izi makyajla kapattığını fark etmişti. Belli ki bunu gururla taşıııyordu.

Ona haklı olarak kızgın olduğunu inkâr etmek mümkün değildi. Kahretsin, o da ona kızgındı. Ama gerçek şu ki İşaretin gizlenmesi onu ve kurdunu tedirgin etti. Dante'nin rahatlaması gerekirdi - bu, sürünün bunu görmeyeceğı ve ardından sorular sormaya başlamayacağı anlamına geliyordu. Bunun yerine, kapatıcıyı silmek istedi. Isırığını onun etinde görmek istedi. Bakışları defalarca boynundaki o noktaya gitti, sanki oraya çekilmiş gibiydi. Bu berbat bir şeydi.

İdeal olan ondan uzak durmaktı ama cevaplanması gereken soruları vardı.

Bu sefer ona dürüstçe cevap verecekti, yoksa Tanrı şahidim olsun ki avucunun içiyle onun mükemmel kıcını kabartacaktı.

Jaime daha önce hiç baby shower'a gitmemişti, bu yüzden ne bekleyeceğini gerçekten bilmiyordu. Tamam, evet, anne adayları için düzenlenen küçük partiler olduğunu biliyordu ama bildikleri bu kadardı. Ne eğlenmeyi beklemiyordu. Jaime partilerden pek hoşlanmazdı ama aslında harika vakit geçiriyordu.

Daha önce, Taryn öğle uykusundayken, Jaime, Shaya, Grace, Lydia ve Hope tüm süslemeleri asmışlardı. Winnie the Pooh teması bebeğin odasıyla uyumluydu ama Alfalar bebeklerini ilk birkaç ay boyunca kendi odalarında tutmayı planlıyorlardı.

Taryn o kadar sevinmişti ki ağlamıştı. Bugünlerde Taryn'i ağlatmak için fazla bir şey gerekmiyordu. Trey onu her teselli etmeye çalıştığında ona vuruyordu, bunu izlemek eğlenceliydi. Açık büfe muhteşemdi, özellikle de çoğu Marcus tarafından yenmiş olan pastalar ve oyunlar. Shaya'nın organize ettiği eğlenceliydi.

Taryn'in hediyeleri açma zamanı geldiğinde, daha fazla gözyaşı vardı. Bunun sadece hormonlardan kaynaklanmadığı açıktı; gerçekten duygulanmış ve minnettar olmuştu. Muhtemelen en güzel hediye Shaya'nın ona verdiği hediye idi. İçinde üç fotoğraf bulunan bir fotoğraf çerçevesiydi bu. Ortadaki boşluk boştu ama iki yanında Taryn ve Trey'in çocukluk fotoğrafları vardı.

Shaya Alfalarına "Aranızdaki benzerlikleri görebilmeniz için ortaya bebeğin bir resmini koyabilirsiniz" dedi. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde Taryn yine ağladı.

Muhtemelen en kötü hediye Greta'nınkiydi. Yaşlı ejderha Taryn'e eski bir masa örtüsünden yaptığı hamile elbisesini vermişti. Bu nasıl bir saçmalıktı böyle?

"O işlevsiz bir kadın," diye yorumladı Gabe. Dominic, Greta'yı canı bakışlı Taryn'den uzaklaştırmak için koşarak yanına geldi. "Şey... Beta'mızın tüm parti boyunca size bakmasının bir nedeni var mı? Şüpheli görünüyor, sanırım öyle diyebiliriz." Gerçekten başka bir şey bekleyemezdi, değil mi? Kuşkusuz o da çok sayıda soru

-Hiçbirine cevap vermeye niyeti yoktu. Dante'nin sınavına başlamak için neden henüz ona yaklaşmadığını biliyordu; Taryn'in bebek partisini mahvetme riskini asla almazdı. Neden tatlı bir tarafı olmak zorundaydı ki? Pislik.

Boynundaki ısıriğa dokunma isteği duydu, tıpkı bugün en az yüz kez yaptığı gibi.

O zamanlar olduğu gibi, bunu da görmezden geldi. Bunu yapmış olmasından nefret ediyordu. Bunu yapmış olması hoşuna gitmişti. Kurdu da bu konuda aynı şekilde ikilemde kalmıştı. ama aynı zamanda onun baskın çizgisinin derinliğini de seviyordu.

"Peki ne oldu?"

"Dün gece ona bağırdım. Ve hırladım. Ve onu incittim."

"Oh." Sesi eğlenmiş gibiydi. "O zaman muhtemelen "İtaatkâr bir kurdun onun hâkimiyetine nasıl böyle meydan okuyabildiğini merak ediyorum."

Evet, özellikle de kurdunun baskın hislerini almamış olması mümkün olmadığına göre. Şaşırmıştı.

Trey ve Taryn'e söylememişti. Elbette kurtlarından birinin onlara yalan söylediği gerçeği Alfalarına bahsetmeye değer bir şeydi. Her ne sebeple olursa olsun, bu bilgiyi kendine saklıyor gibi görünüyordu. Bunun onu tedirgin etmek, diken üstünde tutmak için olup olmadığını merak ediyordu. Eğer öyleyse, işe yarıyordu. "Ne diyeceğim?" diye fısıldadı.

"Peki ya gerçek?"

"Bunu yaparsam ne olacağını biliyorsun."

Gabe omuz silkti. "Senden gitmeni isteyecekleri kesin değer."

"Bunu riske atamam. Almayacağım."

Ellerini bir teslimiyet jestiyle kaldırdı. "Tamam."

Onun kendisine gülümseyen ve deli gibi kızaran Hope'a baktığını gören Jaime, "Aranızda bir şey mi var?" diye sordu.

"Henüz değer. Ama umarım olacak."

"Eğer size karşı koyabiliyorsa, onda bir sorun var demektir."

"Böyle şeyler söylemek zorundasın, sen benim ablamsın."
Adam başını eğerek ona tuhaf bir bakış attı. "Teşekkür ederim."

Kaşlarını çattı. "Ne için?"

"Annem ve babamla olanlardan sonra... Teyzemiz ve amcamız bize ev sahipliği yapmış olabilir ama geri kalanını siz yaptınız, ebeveynliği siz yaptınız. Ve sizin de baş etmeniz gereken kendi sorunlarınız vardı. Size hiç teşekkür ettiğimi sanmıyorum."

"Yapmak zorunda değilsin."

Gözlerini devirdi. "Teşekkürü kabul edecek misin? Muhtemelen bunu bir daha asla söylemeyeceğim, bu yüzden bu anı gerçekten değerlendirmelisin."

"İyi. Teşekkür ettiğin için teşekkür ederim."

"Shawn'la aranız nasıl?"

Yüzünü buruşturdu. "Öyle değiller. Her ne kadar kabul etmese de hâlâ eski kız arkadaşına takmış durumda, bu yüzden kirli işlerle uğraşmıyoruz bile."

"Tıpkı senin hâlâ Dante'ye takılı kaldığın gibi." Kadının hırlama sesi üzerine ellerini kaldırdı.

"Hey, yargılamıyorum. Keşke kendinize çeki düzen verseniz ve birbirinizi istemiyormuş gibi davranmayı bıraksanız."

"Eğer beni isteseydi, bu konuşmayı yapıyor olmazdık. Elde etmek için zoru oynamadım."

"Bazen insanlar bir şeyi ne kadar çok istediklerini anlamadan önce o şeyin ellerinden alınması gerekir."

Kardeşini seviyordu ama bazen ona hiçbir anlam ifade etmiyordu. Dante'yi yeterince iyi tanıyordu. bir şey istediğinde, etrafında dans etmedi, onu aldı. "Her neyse." Gabe sadece güldü.

Parti devam ettikçe ve Dante gözetimini gevşetme belirtisi göstermedikçe, Jaime huzursuzlanmaya başladı. Onun tüm dikkatinin üzerinde olması Jaime'yi rahatsız etmeliydi ama bu durum Jaime'nin kanını ısıtıyordu. Tıpkı kanı gibi daha fazla ısınmaya ihtiyacı vardı! İyi ki o, Ivy ve Riley yarın gece kulübe gidiyordu. Sakin Libido Operasyonu yeterince erken gelemezdi.

Sonunda parti sona erdi ve Jaime'yi şaşırtan bir şekilde, Dante onu köşeye sıkıştırma fırsatını kullanmadı. Bu onu tedirgin etti ama o da bundan faydalandı ve odasına kaçtı. Saklanmak için değil.

Hayır, tabii ki saklanmıyordu. Tamam, saklanıyordu. Ama bir polis tarafından sorgulanmak üzere olduğunu düşünürsek Sadece bu işte usta olmakla kalmayıp, sadece varlığıyla bile vücudunu hazırlayan biri, gerçekten şaşılacak bir şey miydi?

Birkaç dakika sonra kapısı hafifçe çalındı. Kendini toparlayarak derin ve sakinleştirici bir nefes aldı. Kapıyı açtığında Shaya'yı görünce şaşırdı. O daha da şaşırmıştı. Shaya içeri girip kapıyı hızla kapattığında şaşırdı.

"Bir iyiliğe ihtiyacım var."

Onun ellerini dua eder gibi kavuşturmuş öylece durduğunu gören Jaime gerildi. "Sorun nedir?"

"Bir süreliğine buradan çıkmam gerekiyor. Rouge Bar'a gitmeyi düşünüyordum. Sen de gelir misin? Sadece biraz uzakta."

"Neden, ne oldu?"

Uzun bir iç çekişten sonra konuştu. "Biri ziyarete geliyor ve o geldiğinde burada olmak istemiyorum. Gabe'i ve İstersen Hope'a git ve bir gece geçirelim. Sadece, lütfen, buradan çıkmam gerek."

"Shaya, kafamı tamamen karıştırdın ve endişelendirdin. Eğer seninle bir yere gelmemi istiyorsan, tamam, gelirim. Ama lütfen bana sorunun ne olduğunu söyle." Shaya alt dudağını sertçe ısırıldı. "Burada olmaz. Sürü bölgesinin dışına çıktığımızda sana anlatırım,

Tamam mı?" Öğrenmek için sabırsızlanan ama zorlamak istemeyen Jaime başını salladı. "Tamam. Hazırlanmam için bana on dakika ver."

"Odamda bekliyor olacağım."

Bu gizemli kişi gelmeden ve Shaya hiperventilasyona girmeden önce Shaya'yı bölgelerinden çıkarmaya hevesli olan Jaime, çam ağacından yapılmış üçlü gardırobunu hızla aramaya başladı

Şu anda giydiğinin aksine, çikolata lekesi olmayan bir şey giymek için en sevdiği yiyecek grubuydu. Kıyafetlerini çıkardığı sırada, neredeyse sıçramasına neden olacak kadar ağır ve ritmik bir ses duyuldu.

"Aç kapıyı, Jaime." Dante'nin sesi amansız, tamamen boyun eğmezdi.

Vay canına. Erteleyecek biri değildi, hızla iç çamaşırının üzerine beyaz ipek bornozunu geçirdi ve kapıyı açtı. Karşısında ona düşmanca bakan bir kurt bulmayı umuyordu. Onun yerine, Dante o kendini beğenmiş tavırlarından birini takınmıştı. Vücudunun anında ısınmasına neden olan bir sırtıış.

"Konuşmamız gerek Jaime." Dante onu görünce sertçe yutkundu. Daracık bir bornoz giyiyor olmalıydı, değil mi? "Beni içeri davet etmeyecek misin?" Böylece ben de Seninle bitmez tükenmez, cinsel bir seks, diye eklemekten kaçındı.

Ve o ukala herifin, üzerinde yarattığı ezici etkiyi hissetmesini sağla.

libidosunu nasıl etkiledi? Jaime içten içe homurdandı. Hiç olası değildi. Ne kadar acınası olsa da, Jaime onun dün gece kendisine verdiklerinden daha fazlasını istiyor, şehvetin tek yönlü olduğunu bilse de ellerini ve ağzını tekrar üzerinde görmek istiyordu. Hadi ama, bu ne kadar berbat bir şeydi? Bu yüzden, bu hiç de iyi bir fikir değildi.

Şehvetinin nesnesinin yatak odasında durması. İçinde
uzanmak, elbette. Bu düşüncesi için zihinsel olarak kendini
tokatladı.

Dante kaşlarını kaldırdı. "Eee?"

"Hayır."

"Neden?"

"Ben böyle bir kaltağım."

"Beni içeri al, Jaime." diye ısrar etti.

Onun sesindeki çekingenliği görmezden gelerek işaret parmağını çenesine götürdü. "Şimdi bir düşüneyim... Kediye besledim, işe gittim, çamaşırlarımı yıkadım, bebek partisine katıldım... Üzgünüm ama programımda seninle konuşmak yok gibi görünüyor. Bummer."

Dante'nin yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. Onun bu tavrı hoşuna gitmemeliydi ama gitmişti. "Beni içeri girmeye zorlama bebeğim. Zorlayacağımı biliyorsun."

Düzgün çenesinin inatçı duruşu ona her kelimesinde ciddi olduğunu gösteriyordu. Bıkkın bir iç çekişle arkasını dönüp içeri girdi ve kapıyı kapatması için onu yalnız bıraktı. Jaime onun odanın sahibiymiş gibi etrafta dolaşmasını şaşkınlıkla izledi. Tipik baskın erkek.

Garip bir şekilde, kurdu onun kişisel alanında olmasından hoşlanıyordu. Bu yeni bir şey. Kurdu genelde onun üzerinde çok hak iddia ederdi. Bu tür şeylerle iyi olmak için bir alan. Tüm şekil değiştirenler bölgeciydi ama Jaime'nin kurdu kadar kötü değillerdi.

Dante, odanın rustik görünümünü ve doğal, ahşap renklerin yarattığı sıcak hissi incelerken, "Hoşuma gitti," dedi. Jaime'nin dağınık bir insan olduğu belliydi. Grace'in temizlik yapmak için içeri girdiğinde çılgına döndüğünü tahmin edebiliyorum ama oda bir şekilde davetkâr ve sakinleştiriciydi. Odanın

beyaz gölgelikli yatak, beyninde bir dizi erotik görüntünün titreşmesine neden oldu. Hiç yardımcı olmadı.

"Demek konuşmak istedin."

Jaime'ye döndü ve onun alt dudağını ısırma şekli bir an için dikkatini dağıttı. Tanrım, o ağız. Onu tekrar istedi. Ne kadar yumuşak olduğunu hatırladı, nasıl-

Yeterli. "Evet. Dün gece ilginç bir konuşma yaptık. Kendimi sırtüstü yatarken bulmayı beklemiyordum.

Çok güçlüsün. Bana orospu çocuğu dedikten sonra ne demiştin? Evet, işte bu. Dedin ki, eğer biriyle yatmak istiyorsan

anasını satayım. Huh." Kurdu bu anıyı hatırlayınca hırladı.

"Hatta arabanın kapısını çarparak bunu noktaladın." Adam ona doğru bir adım atınca, Jaime'nin içini boğucu bir tensel ihtiyaç kapladı.

Lanet olsun. Vücudu artık resmen "Dante'ye Sahip Olmalıyım" modundaydı ve Dante'nin bunu hissetmesi sadece birkaç dakika sürecekti. Kahretsin, sesi neden bu kadar seksi ve hırçın olmak zorundaydı? Ve bu kadar erkeksi olmak zorunda mıydı? Ve neden, ah neden, kendinden eminliği onu kızdırmıyordu? midesinin bulanmasına neden olmak yerine?

Bütün bunlar berbattı. Her kız bir gün karasevdaya tutulduğu adamın yanında kayıtsız kalmayı başaracağını hayal etmez miydi? Sinir bozucu bir şekilde, Jaime'nin vücudu zihniyle aynı dalga boyunda değildi; meme uçları acı verici bir şekilde gerilmişti, göğüsleri ağrıyordu, klitorisi zonkluyordu ve o kadar ıslanmıştı ki Komikti. Sanki vücudu itaatkâr bir şekilde kendini ona hazırlıyor gibiydi.

"Buna söyleyecek bir şeyin yok mu?"

"Ne diyebilirim ki?" dedi uysalca gözlerini indirirken. "PMS tam bir sürtük."

"İtaatkâr davranışlar artık bende işe yaramayacak. Dün gece baskın hisler senden dalga dalga yayılıyordu. Ama şimdi kurdunu zar zor hissedebiliyorum. Belki bana bunun nedenini açıklayabilirsin."

"Belki de Olive Oyll'a gidip biraz daha ıspanak yiyebilirsin." Yine o ukala sırıtış vardı ve bu onu tüm doğru yerlerinden gıdıklıyordu.

"Neden kurdunu zar zor hissedebiliyorum Jaime?"

Adam ona doğru ilerlemeye devam ederken geri çekilmekten kaçınmak zorunda kaldı. Yüzündeki yırtıcı bakış ve yavaş adımlarındaki gizlilik ona takip ediliyormuş gibi hissettirdi. Kurdu onun kendisine doğru sinsice yaklaşmasından hoşlanıyordu. tek ilgi odağı.

"Jaime," diye uyardı adam, ona yaklaşmaya devam ederek. "Cevap ver bana." Jaime yine onun sesindeki çekiciliği görmezden geldi ama vücudunda dolaşan cinsel açlığı görmezden gelmesi imkânsızdı. Ve adam yatağına o kadar yakın duruyordu ki... Kendisini elleri ve dizleri üzerinde, ipek çarşaflara tutunmuş bir halde hayal etti.

"Gözlerini benden kaçırma."

Gözlerini tekrar onunkilere dikti. "Neden, bir numara mı yapacaksın?" Gülümsemek istemiyordu ama elinde değildi, kahretsin. Ukalaya misilleme yapmaya yemin eden bir bakış attı. "Oh, bebeğim, eğer-" Onun uyarılmışlığının belli belirsiz bir ipucunu yakalamak havada durdu. Hay sikeyim.

Derin derin içine çekmekten kendini alamadı; onun uyarılmışlığının saf, kışkırtıcı kokusu ile kendi kokusunun karışımı

Eşsiz koku bir yumruk gibiydi. İçinden alçak bir hırıltı yükseldi. Onun kokusunu bu şekilde içine çekmek kesinlikle bir hataydı; onun bu kadar ıslak ve onun için hazır olduğunu bilmek, acı verici bir şekilde sertleşmiş horozunun zonklamasına neden oldu.

Kurdu ona doğru gerildi, onu tekrar arzuluyordu. Kahretsin, tek isteyen o değildi. Dante sahip olduğu tüm kontrol gücünü kullanarak olduğu yerde kaldı. Ona saldıramazdı; onu ne kadar çok isterse istesin, ona sahip olmasına izin veremezdi. Ona duyduğu açlığı görmezden gelmek için yeterince nedeni vardı ve her birini sessizce kendi kendine tekrarladı.

Dante'nin onun uyarıldığını hissetmesini izlerken, Jaime içten içe kendini lanetledi. Onun o ukala sırtışılarından birini takınmasını beklerdi. Şaşırtıcı bir şekilde, ne bir sırtış ne de bir kendini beğenmişlik vardı.

Onun yerine gözlerinden saf erkek ihtiyacı parlıyordu. Bunu bir iltifat olarak algılayamazdı; olgun bir dişi kurdun uyarılma kokusu, Dante istese de istemese de şüphesiz onun kurdunu harekete geçirecek ve vücuduyla ilgilenecekti. Yine de verdiği tepki kurdunu heyecanlandırdı; hayvan durumu çevreleyen gerçeklerle ilgilenmiyordu, o sadece kendi uyarılmasıyla gayet güzel ilgilenecek güçlü, baskın, uyarılmış bir erkek görüyordu.

Evet, kurdunun hayal kırıklığına uğraması gerekiyordu çünkü Jaime'nin kendisi de durumu çevreleyen gerçeklerle ilgileniyordu. Bu, onu istemediğini açıkça belli eden bir erkekti. Aynı erkek sadece Burnunu onun işine sokarak, hiçbir hakkı ya da nedeni olmadığı halde onu işaretlemişti. Muhtemelen Tüm bunlardan daha kötüsü, Jaime ne olursa olsun onu istiyordu.

"Soruma cevap ver." Sesi, içinden geçen ateşli şehvetle gerilmişti.

"Sana hiçbir şey söylemek zorunda değilim."

Tabii ki sikişmek kelimesi Dante'nin beynini en sevdiği konuya, Jaime'yi sikme fikrine geri döndürdü. Kafasında başka fanteziler dönmeye başladı ve taşaklarını sızlattı. "Neden bu konuda bu kadar ketum davranıyorsun? Sadece şu lanet soruya cevap ver!"

"Yoksa ne olur? Trey'e söyleyecek misin? Devam et." Kapıya doğru bir el salladı. "Hadi, git söyle ona." Muhtemelen söylemeliydi. Hayır, o

kesinlikle yapmalıydı. Ama Dante, Trey'in sırf kurdunun baskın doğası hakkında yalan söylediği için onu sürgün etmeye karar vereceğini biliyordu

-Bir sürüde aldatmaya yer yoktu. Dante bunu anlasa da, bu fikirden pek hoşnut değildi.

Jaime'nin sürgün edilmesi. Kadının neden yalan söylediğini tam olarak öğrenene kadar olmazdı. Jaime kindar, vefasız biri değildi. Eğer

kurdunun gerçek durumunu gizli tutmaya çalışıyorsa, bunun çok iyi bir nedeni olmalıydı. "Bana karşı dürüst olmazsan sana yardım edemem." Kız ona buyurgan bir bakış fırlattığında homurdandı.

"Senden yardım istedim mi, Temel Reis?"

İki adımda aralarındaki mesafeyi kapattı. "Bu kadar inatçı olmayı bırak ve söyle bana," diye emretti, artık tamamen Beta'ydı. Kadının uyarılma kokusu etrafında dönüyor, kendi kokusuyla karışıyor ve onu neredeyse sarhoş ediyordu. Bu inatçı, meydan okuyan, asabi kadın aslında onun emrinden sıyrılabilirdi ve Tanrı yardımcısı olsun, bunu çok seksi buluyordu. Tek düşünebildiği onu çırılçıplak soymak ve Onu  iğ çiğ beceriyor, boyun eğdiriyordu. Genelde demir gibi olan kontrolü şimdi bu kadın yüzünden k ğit gibi inceydi. "Bunu yaptığının farkında bile değilsin, değil mi?" Gözlerini iki kez kırpıştırdı, kafası karışmıştı; adamın ne demek istediğini kanıtlıyordu. Kadın Ona ne yaptığına dair hiçbir ipucu yok.

Ona saldırıp ırzına geçmemek için kendini zor tuttu. Eğer şu anda bu odadan çıkmazsa, yakında çıkacaktı.

Ona sahip olamamasının tüm nedenlerini kendine hatırlatarak geri adım attı. "Bunun son olduğunu sanma Jaime. Sana dün de söyledim, cevap alana kadar seni taciz etmeyi bırakmayacağım." Dün gece olanlar için özür dilemeyi düşündü ama üzgün değildi, hatta garip bir şekilde onu işaretlediğı için bile. Bu yüzden topuklarının üzerinde döndü ve onun üzerine tekrar atlamadan önce kendini gitmeye zorladı.

Dante'den daha yabancı bir erkekle kesinlikle tanışmadığına karar vererek, dışarı çıkarken arkasından bakakaldı. Adamın doğal ukala havası onu kızdırmalıydı ama lanet olsun ki midesini yine ihtiyaçla sıkmasına neden olmamıştı. Pislik.

Jaime, Shaya'nın bir bardak votkayı buzlu su gibi içmesine neden olan şeyin ne olduğunu öğrenmeye hevesli olsa da, cevap vermesi için onu zorlamadı. Sadece bar taburesine oturup sabırla Shaya'nın konuşmasını bekledi. Shaya'yla biraz yalnız kalmaya ihtiyaçları olduğunu hisseden Gabe, Hope'u dans pistine götürmüştü. Bu konuda iyiydi.

Shaya sonunda, "Sana söyleyeceğimi söylediğimi biliyorum ama bu konuda konuşmak istediğimden emin değilim," dedi.

"Bence biliyorsun. Sanırım bu seni yiyip bitiriyor."

Shaya hüzünlü bir gülümseme sundu. "Bu Marcus'un söylediğı şeyin neredeyse aynısı."

"Seni üzen kişi Marcus mu?"

"Hayır, hayır, kesinlikle hayır. Utanmaz çapkın beni üzen bir şey olduğunu tahmin etti ve durmadı. Ben söyleyene kadar peşimi bırakmadı."

Jaime ikisini sürü bölgesinde birlikte özel gezintiler yaparken gördüğünü hatırlıyordu.

Ara sıra birbirlerinin kaşıntılarını kaşıyıp kaşımadıklarını merak etmişti ama görünüşe göre bu çok daha önemli bir şeydi.

"Ona söylediğim için memnunum. Onunla konuşmasaydım, kendimi kaybederdim. Bunu bilen tek kişi o. Eğer sana söylersem, bunu kendine saklamak zorundasın. Yani Gabe'den saklayacaksın, ve Dante, hatta Taryn ve Trey. Bunu sormanın adil bir şey olmadığını biliyorum, bu yüzden eğer bu konuda rahat değilseniz, bu konu hakkında konuşmayacağız."

Jaime Alfalarından sır sakladıkları için kimseyi yargılayacak durumda değildi. Bu fikir onu rahatsız etmiş olsa bile, yine de Shaya'yı bu her neyse onunla tek başına baş etmesi için bırakmayı kabul edemezdi. Elbette Shaya'nın Marcus'u vardı ama bazen bir kadının başka bir kadınla konuşması gerekirdi. "Bana söyleyeceğin tek bir şeyi bile tekrarlamayacağıma söz veriyorum." Shaya barın üzerine yığıldı. "Gerçek eşimin kim olduğunu biliyorum."

Bu Jaime'nin kaşlarını kaldırmasına neden oldu. "Sürüde mi?"

"Hayır. O adamların hiçbiri gerçek eşlerini bırakıp gitmez."

"Yani senin kim olduğunu biliyor mu? Yani, onun eşi olduğunu biliyor mu?"

"O biliyor." Votkadan bir yudum daha aldı. "Biliyorum Birinin biriyle tanıştıktan birkaç dakika sonra bunu anlaması gerçekten alışılmadık bir durum ama ben biliyordum. Belki de Taryn'i Trey'le çok mutlu gördükten sonra onu bulmaya o kadar hevesli olduğum için bunu hissedecek kadar açtım. Yüzünde önce bir tanıma, sonra da şok ifadesi gördüm. O anki halini gördüm."

beni bir şahin gibi izledi. Onun bilmediğine inanmamın imkanı yok."

"Onunla konuşmaya çalışmadın mı?"

Kıkırdaması esprisizdi. "Denedim. Bana nasıl baktığını görmeliydin. Ya da şöyle mi demeliydim, içime baktı. Beni istemediğini açıkça belli etti."

"Öyle mi dedi?" Jaime adamı çoktan öldürmeye hazırды.

"Mesele de bu, hiçbir şey söylemedi. Benimle konuşmuyor. Ne zaman bizim bölgemize gelse, benim varlığımı görmezden geliyor. Artık o oradayken etrafta takılmıyorum bile. Beni görmezden gelecekse bir anlamı yok diye düşündüm. Acıtıyor, biliyorsun. Gerçekten çok acıtıyor." Jaime sadece hayal edebiliyordu. "Neden Taryn'e söylemedin?"

"Onun kim olduğunu öğrenmek ister, burnunu kırar ve sonra da beni sahiplenmesi için onu zorlar. Beni sahiplenmesini istiyorum çünkü o istiyor."

"Belki de sana sahip çıkmamasının iyi bir nedeni vardır. Belki onunla tekrar konuşmayı deneyebilirsin."

"Ayakkabısının üzerindeki bir bok parçasıymışım gibi beni tekrar kovması için ona bir şans mı vereyim? Hayır, teşekkürler. Beni neden istemediği konusunda oldukça iyi bir fikrim var. Bana tepeden bakıyor." Jaime'nin içinden bir korumacılık dalgası geçti. "Neden seni küçük görsün ki?"

"Çünkü ben itaatkârım ve o öyle değil."

"Bu neden bir sorun olsun ki? Çünkü sen bir itaatkâr olmanız, eşinizin bir alfa erkeği olamayacağı anlamına gelmez."

Başka bir mizahsız kıkırdama. "O sadece bir alfa erkeği değil. O bir sürünün alfası." Şok, Jaime'nin gözlerinin açılmasına neden oldu. "Şaka yapıyorsun."

"Hayır. Yani sorunu görüyorsunuz."

Evet, sorunu görmüştü. Bir sürünün alfa çiftleri tam olarak bir çift alfaydı. İtaatkâr bir kurt asla Alfa dişi pozisyonuna sahip olamazdı ve

Eğer denerse sürekli meydan okunacaktı. Trey'in annesi bir istisnaydı, çünkü Rick Coleman'ın eşi olarak pozisyonunu kimse kıskanmamıştı, ancak hiçbir zaman her Alfa dişisinin sahip olması gerektiği gibi sürünün saygısına ve desteğine sahip olmamıştı.

Jaime rahatlatıcı bir şeyler söylemek istedi ama ağabeyinin aksine bu konuda çok kötüydü. "Tanrım, Shaya, ne söyleyeceğimi bilsem söylerdim."

"Teşekkürler. Sürüyü ziyaret etmeseydi her şey çok daha kolay olurdu."

"Neden ziyaret ediyor?"

Votkadan bir yudum daha almadan önce omuz silkti.

"Sanırım Trey ile iş konuşmak için."

"Bunu telefonda yapabilir. Pek çok sürü diğer sürülerle sosyalleşmez. Gitme sebebinin seni görmek olabileceğini düşünmüyor musun?"

"Eğer öyleyse, hayal kırıklığına uğrayacak, değil mi? O oradayken ben asla orada olmayacağım. Hiçbir zaman. Bir keresinde aniden ortaya çıkmıştı. Odamda saklandım." Kısa bir duraksamadan sonra ekledi, "Sürüden ayrılmayı düşünüyorum."

Jaime koltuğunda iki büküm olmuş, bön bön bakıyordu. "Ne?"

"Orayı sevdiğimi söylediğimde inanın bana, gerçekten seviyorum. Eski paketimden çok farklı-

Sıkı, aile odaklı ve destekleyici. Ama benim için güvenli bir sığınak değil çünkü o da oraya gidiyor. Evimi işgal edebilir. istediği zaman eve geliyor ve bu her şeyi bozuyor. İşler çok zorlaşırsa... Başka ne seçeneğim olur bilmiyorum. İşler ne kadar kötüye giderse gitsin, Taryn hamileyken onu asla terk etmem. Doğumda yanında olmak istiyorum. Ama ondan sonra... bakın."

"Nereye gideceksin? Eski sürüne mi?"

"Onunla karşılaşma şansımın hiç olmadığı bir yere giderdim. İnsanların dünyasında kendime bir yer açardım."

Jaime yine aval aval baktı. "Ciddi olamazsın. Shaya, yalnız kurt yaşam tarzının şakası yok."

"Hayır, değil, ama eşim olmazsa şekil değiştiren dünyasında bana yer yok, değil mi? Başka bir şekil değiştirenle gerçek bir ilişki kuramam. Gerçek eşlerini bulmaya henüz hazır olmayanlar bile onları bulmak istiyor eninde sonunda."

"Bu, seni etkileyecek kadar sana değer veren bir şekil değiştiren bulamayacağın anlamına gelmez." Shaya boş bardağını bardağın üzerine bıraktı ve koltuğunda döndü, böylece tamamen

Jaime ile yüzleşmek. "Sana şunu sorayım: Eşim beni istemeyebilir ama sence başka birinin beni almasına izin verir mi?

Ben mi?"

"Cehennem." Hiçbir erkek eşini başka biriyle görmeyi kabul etmez. Bir Alfa erkeği mi? Oldukça iyi bir Kendisi için istese de istemese de ona dokunan her erkeği öldürme şansı vardı.

"Biriyle mutlu olmak için tek şansım biri şekil değiştiren topluluğunu geride bırakmak olur, onu geride bırak. Alfa boku ve gerçek eş bağları gibi yüklerle gelmeyen iyi bir insan bulun."

"Bunu söylemekten nefret ediyorum - bunu söylemekten gerçekten nefret ediyorum - ama haklısın, buradan gitmek senin için en iyi seçenek gibi görünüyor. Yine de söylemeliyim ki... Ondan kaçmak iyi bir şey."

Bir avcıdan kaçmak, bir boğaya kırmızı bayrak sallamak gibidir."

"Evet," diye izin verdi Shaya, sesi çok küçük ve üzgündü, "ama ona sürümü terk ettiğimi söylersem, beni durdurmaya çalışır çünkü nerede olduğumu ve sürümle birlikte olmadığımı bilmek onun işine gelirdi. başka biri."

"Muhtemelen haklısın. Size bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette."

"Nick Axton mı?" diye sordu temkinli bir şekilde. O kadar da zor bir tahmin değildi, çünkü ziyarete gelen çok az sayıdaki Alfadan biriydi.

Shaya'nın ifadesi saf, katıksız bir acıya dönüştü. Derin bir iç çekti.

"Evet."

"Onu öldürebilir miyim?"

"Bunu kendim yapmak için birçok kez ayartıldım. Tanrım, sızlanışımı dinle. Beni depresyona sokmasına izin veriyorum. Yapmayacağıma dair kendime söz verdim." Ayağa fırladı. "Hadi, dans zamanı."

"Dans mı?"

"Evet. Dans etmeyi ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun. Ayrıca, eğer ağlamayı kesmezsem, sonunda ağlayacağım. Şimdi gel bakalım."

Jaime başını sallayarak Shaya'yı dans pistine kadar takip etti. Sonra o da Shaya gibi kendini tamamen müziğe bıraktı, müziğin bedenini istila etmesine, ruhunu şarj etmesine ve aklından diğer tüm düşünceleri çalmasına izin verdi.

Marcus bir paket cips yiyerek oyun odasına girdiğinde Dante sadece iki topu batırmış, geriye sadece sekiz topu kalmıştı. Etrafına bakınan Marcus, "Gabe'i görmediniz, değil mi?" diye sordu. Dante, Trey, Trick, Tao, Nick ve koruması Derren gibi hepsi başlarını salladı. Dante eğildi ve siyahı pota atmak için pozisyon aldı.

"Kızlarla dışarı çıktı," diye açıkladı Dominic.

Dikkati dağılan Dante siyahı tamamen gözden kaçırdı. "Hangi kızlar?" Dante'nin elindeki kızları seçme şansı olduğu için Önce siyah, Dominic genişçe gülümsedi ve bilardo masasının üzerine eğildi. Atışını yaptı ve ardından siyahı alıp rehin tutan Dante'ye kaşlarını çattı. "Hey!"

"Hangisi? Kızlar mı?"

Dominic gözlerini devirdi. "Jaime, Shaya ve Hope."

"Shaya mı?" diye yankılandı Nick ve herkesin meraklı bakışlarını üzerinde topladı. Dante, "Neredeler Dominic?" diye sordu.

"Neden, bu kadar büyütülecek ne var?" Ama Dominic asıl meselenin ne olduğunu çok iyi biliyordu. Dante şu anda onun küçük "bakalım Beta'mı ne kadar zorlayabilirim" oyunlarını oynayacak havada değildi.

"Neredeler?"

Dominic iç çekti. "Rouge Bar."

Yirmi dakika sonra Dante, Nick, Derren, Tao, Marcus ve Trick'in de arkasından gelmesiyle, dönüp duran bedenlerin arasına daldı. Gözleri barı dikkatle taradı ve Bu lanet yerde bulunma sebebini bulmak için özenle çalışıyordu. Burayı pek sevmemişti. Sürüler arasında her zaman bir sorun varmış gibi görünüyordu.

Dans pistinin uzak köşesine ulaştığında, her kasını büyüleyen bir görüntüyle olduğu yerde durdu Vücudu. Bir kadın müzikle o kadar uyumlu hareket ediyordu ki, sanki ruhuna kadar tüm benliği ritme uyum sağlamıştı. Jaime. İnce vücudu şehvetli, zarif ve büyüleyiciydi. Her zamanki gibi, ona sahip olmanın cazibesi teninin her santiminde geziniyor, onunla alay ediyordu. Hayır, ona musallat oluyordu.

Ve şimdi aleti sertleşmeye başlamıştı.

"Çok ateşli, değil mi?" dedi Marcus, Dante'nin bakışlarını takip ederek. Trick kaşlarını çatarak Marcus'a baktı. "Uzun boylu kadınları sevmiyorsun."

"Ben olsam yapardım."

"Kimse onu yapmıyor." Dante onun sesindeki emirden neredeyse irkilecekti. Adamların bunu sırf onu iğnelemek için yaptıklarını bilmiyor değildi; bu sıradan bir şeydi. Ama lanet olsun ki tepki vermekten kendini alamadı.

Tao'nun dudakları eğlenerek kıvrıldı. "Sonunda geçici bir hak iddia etmeye hazır mısın, Dante? Hadi ama, onu istediğin çok açık."

"İçkilerimizi sipariş etmeye ne dersiniz?"

"Yani bana buraya kadar geldik ve ona yaklaşmayacağını mı söylüyorsun?"

"Ben sadece dişilerimize göz kulak olmak için buradayım, hepsi bu. Bu benim işim. Gabe itaatkâr bir kurt; hepsini tam olarak koruyamaz."

Uygulayıcılarının her biri ona "Buna gerçekten inanmamızı mı bekliyorsun?" diyen bakışlar attı.

"Glory'nin durumunu hepiniz unuttunuz mu? Kardeşleri burada olabilir ve eğer buradalarsa, bana ulaşmak için dişilerimizi kullanmaktan mutluluk duyabilirler."

Trick boğazını temizledi. "D, hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm, ama konu zaten tartışmalı gibi görünüyor. Görünüşe göre bir iddia var
Jaime'ye çoktan kazık atıldı."

Bu sözler üzerine Dante'nin başı döndü ve gözleri, elleri Jaime'nin kalçalarına yerleşmiş halde göğsünü Jaime'nin sırtına bastıran iri yarı erkeğe kaydđ. Jaime başını çevirdi, gülümsedi ve ona daha sıkı yaslandı. Dante'den tehditkâr bir hırıltı kaçtı. Vücudundaki her hücre oraya hücum edip onu kaçırmaktan başka bir şey istemiyordu. Sadece bir şey onu durdurdu,

sadece tek bir şey onun rezil otokontrolünün onu başarısızlığa uğratmasını engelledi

-Eğer şimdi oraya gidip bunu yaparsa, aslında geçici bir hak iddia etmiş olur. Bunu yapamazdı. Sürüsünden herhangi bir dişiyle ilişkiye giremezdi. Yapamazdı.

Ama onu izleyebilir, dansın sadece bir dans olduğundan emin olabilirdi. Kendine itiraf etti.

İşler daha da ciddileşecek gibi görünüyorsa, kendisini müdahale etmekten alıkoyma şansı pek yoktu.

Jaime onun hararetli bakışlarını hissetmiş gibi gözleri Dante'ye kaydı. Bir an için gözleri genişledi ve sonra ona gülümsedi. Bu çapkın bir gülümseme ya da cinsel vaatlerle dolu bir gülümseme değildi. Bu bir tanıma gülümsemesiydi. Tanıdığınız ama sizi rahatsız etmeyen birine vereceğiniz bir şeydi; kibar ve sıcaktı ama çabucak kayboluyordu. Orospu çocuğu.

Trick sert bir nefes verdi. "Görünüşe göre şansını kaybettin, D."

"Hayır," diye karşı çıktı Tao. "Bence oraya gidip işler daha fazla kızışmadan onları ayırırsa bir şansı olabilir. Tabii ki bunu asla yapmayacağını biliyoruz. Bu." Dante adamlara bir bakış bile atmadı. Onunla oynadıklarını biliyordu. İsteddiği gibi davranacaktı. Ayrıca, eğer o hıyarın eli kızın göğsüne biraz daha yaklaşırsa, o lanet şeyi koparacağını da biliyordu. bir şey kapalı.

Temel Reis'in burada ne işi vardı? Jaime onun bu bardan hoşlanmadığını biliyordu, bu yüzden diğerlerinin onu gitmeye teşvik etti. Ona bakmaya cesaret edemedi, bir kadının onun üzerinde sinsice dolaştığını görmek istemiyordu. Ve göreceği şey de tam olarak buydu. Her zaman olan buydu.

Her seferinde midesini bulandırıyor.

Onun gözlerini görmezden gelerek - ve o bile bilmeden Hâlâ onun üzerinde olduklarına bakarak, bakışlarının ağırlığını hissedebiliyordu - arkasındaki jaguar şekil değiştirenle dans etmeye devam etti. Adam ondan rahatlıkla bir karış daha uzundu ve ereksiyonunun kıkından ziyade sırtıyla aynı hizada olması da bunu gösteriyordu. Çevresel görüşünden yakışıklı bir adam olduğunu söyleyebilirim.

Sağlam. Bu hoşuna gitmişti. Parmaklarını adamın karıştırdığı siyah saçlarının arasından geçirdi ve evet, görüldüğü kadar inanılmaz derecede yumuşaktı.

Boştaki elini kızın dış kalçasında gezdirdi ve ipeksi turkuaz straplez elbisesinin altından hafifçe sıyırdı. "Daha önce hiç bir jaguarla birlikte oldun mu kurt kız?" Kız başını iki yana salladı. Birden aklına Riley'nin Jaguar köpeklerini çok tavsiye ettiği geldi.

"Güzel. Bu gece biraz eğlenmeye var mısın?"

Hiç oldu mu? Doğru, Dante'yle olmasını tercih ederdi ama ukala herif onu istemiyordu ve eğer kaşıntısını o kaşımayacaksa, bunu başkasının yapması gerekecekti. Onun için yanıp tutuşmak sadece acınası bir durumdu. Bu şekilde devam ederse çok geçmeden dokuz kedi. Hunk'ı da sayarsak çoktan kız kurusu olma yolundaydı.

"Jaime?" diye seslendi Shaya.

Jag yüksek sesle tıslayarak dişiye uzaklaştırdı.

Onun elinden kurtulan Jaime, "Hayır, kötü kediciik," diye tersledi. Shaya'ya dönerek sordu,

"Ne oldu?"

"İşemem lazım."

Kızlardan hiçbirinin tek başına dışarı çıkmaması konuşulmayan bir kuraldı. "Hemen döneceğim," dedi Jaime, ona her türlü şeyi vaat eden çok şehvetli bir gülümseme veren cadaloza.

Tuvaleti kullandıktan sonra lavaboda ellerini yıkarken arkasında rahatsız edici bir ses duydu.

"Sen Jaime olmalısın."

BEŞİNCİ BÖLÜM

"Kaybolmuş olmalısın," dedi Jaime.

Glory, Jaime'nin kâğıt havlularla ellerini kuruladığı aynanın önünde, onun yanında durdu. "Doğrudan konuya gireceğim." Pembe eteğine uyan küçük, çivili pembe el çantasından dudak parlaticısını çıkardı - uzunluğu düşünüldüğünde daha çok bir kemer gibiydi.

"Bu güzel olurdu."

Glory dudak parlaticısına dokunup çantasına geri koydu ve yüzünü tamamen ona döndü. "Geçen gün seni Dante'yle gördüm. Ona nasıl baktığını ya da onun sana nasıl baktığını fark etmediğimi sanma. Ve bu gece onun sana nasıl baktığını da izlemediğimi sanma." Dudağını büktü. "Açık konuşayım. Dante benim. O benim eşim." Jaime'nin kurdu hırladı, sadece dişinin çatışmacı tavrına değil, Dante üzerindeki iddiasına da öfkelenmişti. "Senin eşin mi? Gerçekten mi? Vay canına. Gördün mü, inanmak isterdim Sen... Ben isterim diyorum."

"O benim. Onu gördüğüm anda anladım. Boğazını parçalamamamın tek nedeni onun kurtlarından biri olman ve bunun ona zarar verecek olması. Ama seni uyarıyorum, tıpkı ona doğru bakan diğer tüm serserileri uyardığım gibi... O benim. Soran herkese bunu inkar edeceğinden şüphem yok.

Çiftleşmeyi kabul etmeye hazır olmayabilir ama bu gerçekleri değiştirmez."

" Bunlar gerçek mi?"

Glory'nin elmacık kemiklerinin etrafındaki deri gerildi, ama ifadesi hızla gevşedi. "Eğer benim değilse neden benim olduğunu iddia edeyim ki?"

Jaime gülümsedi ve omuz silkti. "Bu senin yalanın tatlım, o yüzden devam et ve nasıl istersen öyle anlat."

"Hazır olduğunda bunu resmileştirecek. Ama ona zaman tanıyor olmam, onunla yatmasını sorun etmediğim anlamına gelmiyor.

senin gibi küçük itaatkâr sürtükler. " Jaime'nin kurdu yine hırladı. Volta atıyor ve pençeleriyle Jaime'yi önündeki dişiye saldırmaya teşvik ediyordu ama Jaime donuk ifadesini korudu. "Teşekkür ederim. Bunu arkadan bıçaklayan, dedikodu yayan, dikkat çekmeye çalışan, siyah bir kadından duymak gerçekten çok anlamlı.

İhtiyaç deliği. Ama sanırım bacaklarından başka bir şeyi açıyor olman iyi bir şey." Glory hırladı. "Yerinde olsam çok dikkatli olurum, tatlım."

"Bu doğru mu?"

"Ben itaatkâr değilim. Seni kolayca alt edebilirim ve bunu ikimiz de biliyoruz." Bu tehdit kurdunu memnun etmişti, bu noktada

bu sürtüğün boğazını parçalamaktan başka bir şey istemiyordu. Kurdu, her zamanki gibi, çözümün "saldırmak" olduğuna inanıyordu. Sınırlarına saldırdı, bedenini çarptı, onları pençeledi. Onu gömülü tutmak acı verici olmaya başlamıştı ama Jaime bir şekilde bunu başarıyordu. Ne yazık ki Glory dayanıklılığını test etmeye kararlıydı.

"Bu konuda üzücü olan ne biliyor musun? O ve ben arkadaş olmasaydık bile seninle gerçekten ilgileneceğini düşünmen. Gerçekle yüzleş, tatlım. O seni istemiyor. İsteseydi, o jaguarın sana yaklaşmasına izin vermezdi. Gel. Şu haline bak. Kurdun o kadar itaatkâr ki, yaşamayı bile hak

etmiyor. Sana ne yapmak istediğimi göstereyim.

Senin gibi itaatkâr kurtlar." Kurdunun kafesindeki parmaklıklardan biri yerinden çıktı ve Jaime'nin kurdu yüzeye doğru sıçradı.

Dante, Jaime'nin dışarı çıkmasını sabırsızlıkla bekleyerek tuvaletlerin kapısına bakıyordu ki, Shaya'nın dışarı fırladığını ve kalabalığın arasından hızla geçerek Gabe'e ulaştı. Ona her ne söylediye adamın gözleri irileşti ve sonra hızla tuvaletlere yöneldi.

Dante hiç düşünmeden, sorunun ne olduğunu bulmaya niyetli bir şekilde kalabalığın arasına daldı.

Shaya'ya ulaşarak omzunu kavradı ve onu etrafında döndürdü. "Ne oldu? Ne oldu?" Birden Nick yanında belirdi ama Dante ona aldırmadı.

Her şey bir anda ağzından çıkıverdi. "Kabinlerden birinde tuvaletteydim, tartışıklarını duydum ve anladım ki dururlardı ve içlerinden biri dışarı çıkardı ama sonra bir hırlama duydum ve dışarı baktım ve elini Glory'nin boğazına sarılmıştı ve kafasını duvara vuruyordu, Jaime'yi uzaklaştırmaya çalıştım ama beni dinlemedi ve-"

"Jaime mi?" Hâlâ neler olup bittiğine dair en ufak bir fikri yoktu ama Jaime'yle bir ilgisi varsa, onunla da bir ilgisi vardı.

Kadınlar tuvaletine daldığında görmeyi beklediği şey, Jaime'nin kanlar içindeki bir kadının üzerine oturup onu sıkıştırması değildi. Glory onun üzerinde yatıyordu. Gabe ona bakıyor, durması için Jaime'ye yalvarıyordu. Sonra Gabe kollarını ona doladı ve onu geriye, Glory'den uzağa doğru çekiştirmeye başladı.

"Bununla savaşmalısın Jaime. Lütfen, savaş onunla," dedi Gabe.

Savaşmak mı? İşte o zaman Dante onun gözlerini fark etti. Onlar kurttu. Jaime'den hiçbir iz yoktu. Kurt formunda olsaydı, vahşileşmiş olabileceğini düşünürdü. Ama bu vahşi değildi. Bu bir kontrol kaybı değildi. Kurt tarafından değil.

Kurdun gözlerinde gördüğü şey onu ürpertti. Öfke. Acı. Korku. Azap. İlkel bir savunma ihtiyacı. İlkel bir koruma ihtiyacı. Travma geçirmiş bir kurdun tehlikeye karşı bildiği tek yolla tepki verdiğini gördü.

"Lütfen Jaime, lütfen, lütfen savaş onunla," diye yalvardı Gabe, kız onun kucağında gerilirken. "Kurdunun bunu kazanmasına izin veremezsin."

Dante'nin Jaime'ye tam olarak neler olduğuna dair hâlâ bir fikri yoktu ama bildiği bir şey vardı; o baskın kurt Devlet, itaatkâr bir kurdun yalvarışlarına karşılık vermeyecekti. Ona doğru yaklaştı ve çok baskın bir hareketle eliyle boğazını sıktı. Bu hareket kurdun dikkatini çekti. Jaime anında dondu ve tüyler ürpertici bir hırıltı çıkardı.

Kendine ait bir hırıltı çıkardı, bu hırıltı onu geri adım atması için ısrar ederek meydan okumaması konusunda uyarıyordu. Bunun yerine, o Görünüşe göre onu bir tehdit olarak algılıyor ve sadece onu ortadan kaldırmak istiyordu. En azından dikkati artık Glory'nin üzerinde değildi. Bu onu düşündürdü.

"Tao!" Baş İnfazcı'nın onu içeri kadar takip ettiğini biliyordu. İnleyen Glory'yi işaret ederek, "Çıkarın onu buradan!" diye emretti. Onun varlığı ve kokusu Jaime'nin kurdunu daha da kötüleştirecekti.

Tao yanında Glory ile geçerken, Jaime ona öyle bir güçle saldırdı ki, Glory Tao'nun her iki kolundan da kurtulmayı başardı.

ve Gabe'in tutuşları. Tanrım, çok hızlı hareket ediyordu. Dante daha hızlı hareket etti. Glory'ye ulaştığı anda onu yakaladı ve kendine doğru çekti. Kolunu sıkıca sardı

kollarını iki yanına sıkıştırdı. Aynı anda serbest eliyle boğazını tekrar sıktı. Daha önce olduğu gibi, bu da kızın odağını ona çevirdi ve kız kısa bir süre donup kaldı. tekrar çılgınca mücadele ediyor.

"Dur," diye hırladı kulağına. Kız durmadı. Kapının yanında toplanmış olan diğerlerine baktı. "Hepiniz dışarı! Burada çok fazla kişi olursa kendini köşeye sıkışmış hissedecek!" Gabe oyalandı, endişeli ve sinirli görünüyordu. "Dışarı. Onunla ilgileneceğim, söz veriyorum," diye ekledi güven verici bir şekilde.

Yalnız kaldıklarında Dante dikkatini kollarında kıvranan dişiye verdi. "Jaime, onunla savaştığını biliyorum bebeğim, yoksa şimdiye kadar kurt formuna girmiş olurdun. Benim için daha sıkı savaşmanı istiyorum.

Bana konsantre ol, sesime konsantre ol." Çok ama çok hafifçe çırpınışları hafifledi. "İşte bu Jaime, benim için daha çok mücadele et, hadi." Onu bir o yana bir bu yana sallayarak kulağına usulca bir şeyler fısıldadı, hayvanın bunu yapmayacağını bilse de kurdunun ruh halini yatıştırmayı umuyordu kelimeleri anlamak.

Yavaş yavaş çırpınışları azaldı, ta ki bir dakika sonra ona doğru yığılana kadar. Rahatlamış bir şekilde iç çekerek onu yüzünü ona döndü, onu kollarının arasında tuttu ve yere kayd.

Onu göğsüne yaslamış otururken, adam onu hafifçe sallamaya devam etti. "Jaime," diye nefes aldı. Kızın göz kapakları kanat çırparak açıldığında şaşırdı. Duman mavisi gözler ona baktı.

"Artık biliyorsun." Sonra bayıldı. Kahretsin.

Tuvalet kapısının gıcirtısıyla başını kaldırıp baktı. Tao'nun yüzünde endişeli ve temkinli karışımı bir ifade vardı. "O iyi mi?"

"Bilmiyorum."

"Ne haltlar dönüyor burada?" Tao'nun sesi yumuşak ama talepkârды.

"Bunu ben de bilmiyorum."

"Ama onun kesinlikle itaatkâr bir kurt olmadığını biliyorsun, değil mi?
Baskın titreşimleri hissetmiş olmalısınız - havayı tıkıyorlardı."

"Evet, onları hissettim," dedi Dante sabırsızca, yine cevapsız sorularla baş başa kaldığı için sinirlenmişti. "Bak, ben Shaya ve Hope'un eve iyi döndüğünden emin olmak için sana ve çocuklara ihtiyacım var.

Gabe, Jaime ve benimle geliyor. Bazı cevaplara ihtiyacım var ve şu anda onlardan herhangi birini ondan alabileceğimden şüpheliyim."

Tao sertçe yutkundu. "Onu sürü bölgesine götürmenin iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

"Yapmamamı mı öneriyorsun?" Sesi onun için bile tehlikeli geliyordu.

"Bak, Jaime'den gerçekten ama gerçekten hoşlanıyorum. O harika bir kız ve sürüye iyi bir katkı sağlayacak ve onun tek başına bir yerde olması fikri hoşuma gitmiyor. Ama o tehlikeli, Dante."

"Belki ona meydan okuyan kadınlara karşı, ama başka kimseye karşı değil." Jaime'nin etrafta kavga çıkarmadığını biliyordu. Glory ona meydan okumuş olmalıydı.

"Onu gördün, Dante. Kurdu kendini kaybetti."

"Hayır, yapmadı." İç çekti. "Sanırım kurdunda bir sorun var. Bilmiyorum... zarar görmüş gibi görünüyor."

"Yani Jaime'nin onun kontrolünü kaybettiğini mi söylüyorsun? Bu onu hâlâ tehlikeli yapar. Trey bundan hoşlanmayacak, özellikle de bize yalan söylediği için itaatkâr." Haklıydı, Dante biliyordu. İçindeki Beta, sürü için en doğru kararın onun gitmesi olduğunu kabul ediyordu ama vücudunun her hücresi buna isyan ediyordu. Kurdu da onun gitmesi fikrine öfkeliydi.

"Dante-"

"Sana bir emir verdim Tao. Sadece buna konsantre ol ve bununla ilgilenmeyi bana bırak, tamam mı?" Aslında bu bir soru değildi. Sert bir baş hareketiyle Tao gitti. Jaime'nin ağırlığını hafifçe kaydırды, Dante dik durmayı başardı. Sonra bacaklarını beline dolayarak, tuvaletlerden çıkarken onu kendine yakın tuttu.

Shaya hemen öne çıktı ve Nick kolundan tutarak onu geri çekmeye çalıştı.

Shaya kaşlarını çatarak Nick'in elini silkti. "O iyi mi?" diye sordu Dante'ye, Hope gibi o da hem şaşkın hem de endişeli görünüyordu. Trick ve Marcus da Tao kadar temkinli görünüyordular. Gabe suçlu ve garip görünüyordu.

Dante Shaya'ya sadece başıyla onay verdi. "Sen, benimle gel," dedi.

Gabe'e söyledi, o da Dante'nin arkasından bardan çıkıp cipe doğru giderken onu takip etti. Jaime'yi arka koltuğa yatırmak daha mantıklıydı ama Dante onu yakınında istiyordu. Bu dürtüyü sorgulama zahmetine girmeden onu yolcu koltuğuna oturttu ve ceketini üzerine örttü.

Cevap almak için sabırsızlanan Dante, sadece Bir açıklama aramaya başlamadan önce park yerinden geri geri çıktı. Dikiz aynasından kıpırdanan erkek kurda bakarak, "Şey," dedi. arka koltukta sinirli bir şekilde. "Görünüşe göre itaatkâr değil."

"Hayır," diye onayladı Gabe.

"Ama Jaime onun kurdunu zapt ediyor?"

"Evet."

"Neden? Belli ki kurdunu çıldırtıyor ve onu-" Farkına varınca sözünü kesti. "Kurdu zaten böyleydi. Bu yüzden Jaime onu bastırıyor." Gabe'in sesi konuşurken hüzünlüydü. "Başka bir seçeneği olduğunu görmüyor."

"Ama biz çocukken onun bir kez değiştiğini gördüğümü hatırlıyorum ve kurdu iyiydi. Ne oldu da böyle oldu? Bu mu?"

"Bu Jaime'nin anlatması gereken bir hikâye." Gabe'in ses tonu saygısızca olmasa da kararlıydı.

Dante onun kız kardeşine olan sadakatini takdir ediyordu. "Ne kadar baygın kalacak?"

Gabe omuz silkti. "Bilmiyorum. Daha önce kurduyla bu kadar mücadele etmek zorunda kaldığını hiç görmemiştim. Genelde uyanması birkaç saat sürer. Bu onu tüketiyor."

"Bir dakika, daha önce kurduyla bu kadar sert mücadele etmek zorunda kaldığını hiç görmedim de ne demek? Daha da kötüye gittiğini mi söylüyorsun?"

"Bu konuda pek konuşmaz. Benim endişelenmemi istemiyor. Eskiden kurdu böyle bir mücadeleye girecek gücü bulana kadar aylar geçerdi."

"En son ne zaman oldu?"

"Birkaç gece önce. Kabus gördüğünde kurdu çıldırıyor." Dante'nin elleri direksiyonun etrafında kenetlendi. "Lanet olsun."

"Hiçbirinizi tehlikeye atmayacaktı," diye güvence verdi Dante'ye, kız kardeşinin sürüyle başının belada olmasından endişelendiği belliydi. "İşler kötüye gider gitmez gitmeyi planlıyordu. Bunu yüksek sesle söylemedi ama onu tanıyorum. Yarın ayrılırsa hiç şaşırmam." Sesi son kelimelerle birlikte kırıldı.

"Neden?" Hırıltılı bir ses çıkardı; hem onun hem de kurdunun buna izin vermeye hiç niyeti yoktu.

"Bu olaydan sonra kendini sürü için çok fazla risk olarak görecektir."

"Bana tek yaptığı bir meydan okumaya karşılık vermekmiş gibi geldi." Tamam, bundan çok daha fazlası vardı ama işin özü buydu.

"Evet, ama ikimiz de biliyoruz ki, şu anki aşırı korumacı durumu göz önüne alındığında, bu Trey için hiçbir şey ifade etmeyecek. Bu onun vicdanı için de bir şey ifade etmeyecek."

"Eğer ayrılırsa, bir sürüyle bağlantısı ve bölgesi olmazsa, bu büyük olasılıkla kurdunu daha da kötüleştirecektir."

"Biliyorum," diye mırıldandı. "Benim için çok şey yaptı, biliyorsun. Ailemiz öldüğünde teyzemiz ve eniştemizle yaşamaya başladık, onlar da harikaydı ama zaten

bakmaları gereken beş çocukları oldu. Bir yıl sonra ikizler dünyaya geldi. Dolu bir evde yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu bilirsiniz.

Biz sadece yeğenleriydik, o yüzden en son biz geldik. Jaime benimle onlardan daha çok ilgilendi-

Sanki yeterince derdi yokmuş gibi. Bu konuda ona yardım etmek için hiçbir şey yapamamaktan nefret ediyorum." Dante de öyle.

Nihayet sürü bölgesine vardıklarında Dante onu yolcu koltuğundan aldı ve uçurumun merdivenlerinden yukarı çıkarken göğsüne yasladı. Yanından geçerken Trey'in kaşlarını çatmış bir halde ana kapıyı kapatmamış olması, ne Tao'nun, ne Trick'in, ne de Marcus'un onu uyarmak için aramadığını gösteriyordu. Aramış olsalardı Dante onları suçlamazdı; anlayışla karşılardı. Ayrıca kışlarına tekme de basardı.

İçgüdüleriyle hareket ederek onu doğruca odasına götürdü ve

onu yatağına yerleştirdi. Kimse onun odasına izinsiz girmeye cesaret edemezdi, bu yüzden orada iyi olacağını biliyordu. Gabe'in saatlerce dışarıda kalacağını söylediğini hatırlayarak onu orada bıraktı ve Trey'in ofisine gitti. Birinin Alfa'ya bir şey söylemesinin an meselesi olduğunu biliyordu ve Dante bunun kendisinden gelmesini istiyordu. Ayrıca Trey'in aceleci davranmadığından emin olmak istiyordu. kararları - konu eşini ilgilendirdiğinde zaman zaman yapmaya eğilimli olduğu bir şey.

Kapıyı çalma zahmetine katlanmadan -Taryn dışında kapıyı çalmayan tek kişi oydu- doğruca içeri girdi. Yüz ifadesi endişesinin bir kısmını ele vermiş olmalıydı, çünkü Trey anında ayağa kalktı.

"Taryn mi?"

"Hayır, Jaime hakkında."

"Jaime?"

Dante derin bir iç çekti ve Jaime'nin durumunu tüm ayrıntılarıyla anlattı. Trey'in yüzündeki ifade onun için iyiye işaret değildi.

"Gitmesi gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

"Trey, onun dışarıda tek başına olmasını cidden kabul edemezsin. Sürgün edilmenin nasıl bir şey olduğunu bilirsin."

"Evet, biliyorum ve bunların hiçbirinin onun hatası olmadığını da biliyorum ama benim asıl endişem Taryn ve bebeğin güvende olması."

Dante yatıştırıcı bir el kaldırdı. "Şu anda Taryn'i korumamızın önemli olduğunu biliyorum, ama bu gerçekten de Jaime'yi bununla tek başına başa çıkması için dışarı atmanız gerektiği anlamına mı geliyor?"

"Evet, öyle."

Başka biri olsa Jaime'nin durumuna verdiği bu tepki soğuk gelebilirdi ama Trey çoğu insan gibi değildi. O çoğunlukla mantıkla, olasılıkla çalışırdı. Duygusal kararlar vermezdi, çünkü duygusal bir insan değildi, konu eşi olmadığı sürece, işte tam da bu yüzden mantık ona Jaime'yi burada tutmanın akıllıca olmayacağını söylüyordu.

Dante tekrar iç çekti. "Eğer istersen, Jaime'yle birlikte sürü bölgesinden ayrılır ve şu ana kadar onunla kalırım..."

Sürüsüz kalırsa ne olacağını tam olarak bilmiyorum ama işlerin onun için çok daha kötüye gideceğini varsaymak mantıklı. Onu bununla tek başına baş etmesi için bırakamam. Şu anda ihtiyacı olan şey destek ve koruma."

Trey ona merakla baktı. "O senin için önemli, değil mi?"
Onun için önemli mi? Dante onun için önemli olduğunu

söylemezdi.

onun için önemliydi. Evet, tamam, onun için önemliydi. "Öyle olmasa bile, yardıma ihtiyacı olduğu gerçeğini görmezden gelemezdim. Hiç kimse böyle bir şeyle tek başına başa çıkmak zorunda kalmamalı."

Trey birkaç dakika sessiz kaldı ve dikkatle onu inceledi. Başka biri olsa kıpırdanabilirdi ama Dante hareketsiz durarak sadece bakışlarını ona dikti; bu hareket Trey'e bu konuda geri adım atmayacağını gösteriyordu.

Sonunda Trey konuştu. "Bak, korunmaya ihtiyacı olan birine sırtını dönmenin senin doğana aykırı olduğunu biliyorum ve onun senin için önemli olduğunu görüyorum... bu yüzden kalabilir... ama o yirmi dört/yedi gözetim altında olması gerekiyor. Onu hiçbir zaman yalnız istemiyorum, anladın mı?"

"Anlıyorum." Dante zaten onu gözünün önünden ayırmaya niyetli değildi.

"Ve eğer haydutlaşırsa, Dante, o ölür. Haydut bir kurdun neler yapabileceğini gördüm ve bunun Taryn'in başına gelmesine izin vermeyeceğim."

"Ben de öldürmeyeceğim." Ama Jaime'yi gerçekten öldürebilir miydi? Alfa dışisini korumak için bile olsa? Dante, haydut olsun ya da olmasın, bunu yapabileceğinden emin değildi. Aslında, başka birinin ona zarar vermesine izin verebileceğinden de emin değildi, bu da ilk kez sadakatının bölündüğü anlamına geliyordu. Hayır, bu iyi değildi.

Çalar saati kim icat ettiyse götün tekiymiş. Jaime inledi ve gürültüden uzaklaştı. Gürültünün bir cep telefonu olduğunu fark etmesiyle aynı anda Kendisine ait olmadığı ve dolayısıyla onun sorunu olmadığı için görmezden gelmeye niyetliydi - aynı zamanda odasında olmadığını da fark etti. Nefis bir erkek kokusu burun deliklerini doldurdu. Gözlerini açtığında Dante'nin gülünç derecede büyük yatağın yanındaki sandalyede oturduğunu ve ona baktığını gördü. Bakışlarını onunkilerden ayırmadan

cebinden telefonunu çıkardı ve cevap verdi.

"Merhaba. Evet, uyandı," dedi Grace'in sorusuna yanıt olarak. Grace bir tepsi yemek getirmeyi teklif ettiğinde Jaime kahvaltısını yatakta yapabilir, diye homurdandı Dante'nin kurdu. Kulağa bir nezaket teklifi gibi geliyordu ama bunun aynı zamanda Sürünün Jaime'yi kendilerinden ayrı tutma yöntemi idi. Sertçe, "Teşekkürler," dedi.

Jaime geniş odaya şöyle bir baktı ve kendi odasından ne kadar farklı olduğunu fark etti. Sadece çok erkeksi meşe mobilyaları yüzünden değil, aynı zamanda Takıntılı bir şekilde düzenli ve her şeyin kendine ait bir yeri varmış gibi görünüyordu. Daha çok bir mobilya mağazasının teşhir salonuna benziyordu. Buna karşılık Jaime kaosun içinde bir düzen bulmuş gibiydi ve bir şeyi gidebileceği her yere yerleştirme eğilimindeydi. CD'leri kılıflarına geri koymamak ve o sırada nerede durursa dursun ayakkabılarını tekmelemek gibi bazı alışkanlıklarının onu dehşete düşüreceğine bahse girerdi.

Dante'nin aslında bir ayakkabılığı vardı.

Neden onu kendi odasına götürmek yerine buraya getirdiğini soracaktı ama cevap hemen aklına geldi. "Sürünün etrafında olmam konusunda bana güvenmiyorsun."

"Aslında seni buraya getirdim çünkü kaçmayacağına güvenmiyorum." Bu tam olarak doğru değildi.

-Onu yanında istemişti.

"Ve bazı cevaplar almayı umuyorsunuz."

"Henüz değil. Önce yemek yemelisin." Kadın yaşayan bir ölü gibi görünüyordu ama adam bunu yüksek sesle söylemedi, iyi karşılanmayacağını düşündü. Oturdular, sessizce birbirlerini incelediler, ta ki Grace kapıyı çaldı. Dante tek kelime etmeden tepsiyi aldı ve başıyla teşekkür etti. Suçluluk duygusuyla

Jaime'yi biraz ayrı tutma planı yüzünden kendini kötü hissettiğini tahmin etti ama bu suçluluk ne Dante'yi ne de kurdunu yatıştırdı.

Yemeklerini yerlerken sessizlik devam etti. Yumurta, domuz pastırması, sosis, patates, soslu bisküvi ve ardından şuruplu bir yığın krep ile dolu bir tabağı mideye indiren Dante'nin aksine Jaime her zamanki gibi sadece iki dilim kızarmış ekmek ve bir fincan kahve içti. O büyüyen bir çocuktü. Ancak o zaman koltuğunda geriye yaslandı. "Konuş."

OceanofPDF.com

Sırrının çoğunu zaten bildiği düşünülürse, özellikle de her iki durumda da sürgün edileceği için, tam olarak açıklamanın bir zararı yok gibiydi. Jaime derin bir nefes aldı. "Annemle babamın

Saldırı... Gördüm. Gabe ve ben bu gece teyzemiz ve amcamızda kalacaktık ama Gabe'in battaniyesini almayı unutmuştum, onsuz uyumazdı. Battaniyeyi almak için geri döndüm ve daha kulübeye girmeden sesler duydum. Annemle babamın tartıştığını sandım. Onlar Birlikte mutluydular ama aynı zamanda çok güçlü kişilikleri vardı ve bu da çok tartıştıkları anlamına geliyordu.

"Ama içeri girdiğimde erkek kurtların kokusunu aldım. Kokulardan birini tanıdım, annemin kardeşi olduğunu biliyordum. Her kelimeyi duyamadım ama yanındaki adamların borçlu olduğu kişiler olduğunu anladım. Parayı almak için onu oraya getirmişlerdi. Kumarbazın tekiydi, hep öyleydi ve annem çoğu zaman ona yardım etmişti. Yardım almaya gitmeliydim, biliyorum ama sanki kaskatı kesilmiştim. Zaten kaçma tepkisi de veremiyorum."

Dante bunu neden daha önce duymadığını merak etti, ama sonra bu konuyla ilgili olarak Birkaç ay öncesinden beri Bjorn Sürüsü'nden kimsenin olmaması belki de o kadar da şaşırtıcı değildi.

"Birden mutfakta kıyamet koptu. Herkes yer değiştirmişti ve kavga ediyorlardı. Bir şey yapıp yapmadığımı bilmiyorum. ya da onlardan biri beni kokladı, ama erkeklerden biri aniden döndü ve üzerime atladı. Anında yer değiştirdim, kurduma beni korumak için istediği özgürlüğü verdim. İçgüdüsel olarak kurdum savaştı, ama eminim ki eğer

Birisi seslere kulak misafiri olup yardıma gelmeseydi, şu anda bu konuşmayı yapıyor olmazdım.

"Ondan sonra ne olduğunu pek hatırlamıyorum çünkü sonraki birkaç hafta boyunca kurdum sakinleşmedi ve yeniden ortaya çıkmama izin vermedi. Korkmuştu ve Kafası karışık ve kızgındı. Başkalarının ona yakın olmasından hoşlanmıyor, herkesi bir tehdit olarak görüyordu. O hala düşündü beni koruması gerekiyordu. Birinin yaklaşmasına izin verip geri çekilmesi tam üç hafta sürdü." Dante bunu zihninde çok net bir şekilde canlandırabiliyordu. Kurdunun neye benzediğini hatırlıyordu: simsiyahtı ve kuyruğunun ucunda sanki boyaya batırılmış gibi bir tutam gri vardı. Güzel kurdunun dar bir alanda bir ileri bir geri volta attığını hayal etti, Sürü üyelerinin dokunuşunu özlüyor ama aynı zamanda ondan korkuyordu. Her küçük sestten, her beklenmedik hareketten, kendisine yaklaşan her insandan ya da kurttan korkuyordu.

"Bu yüzden ne zaman yer değiştirsem tek başıma koştum, eninde sonunda iyileşeceğini, huzur bulacağını ve eski haline döneceğini düşündüm. Ama hiç dönmedi. Sonra bir gün şekil değiştirdiğimde, yanlışlıkla başka bir şekil değiştirenle karşılaştım. Kurdum neredeyse onu öldürüyordu, neredeyse tamamen ele geçiriyordu. Onu kontrol altına almaktan başka bir seçeneğim yokmuş gibi hissediyordum. Ve çok korkuyordum.

Tekrar yer değiştirseydim, asla geri dönmezdim." Dante kendi kurdundan korkmanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemezdi.

onunla barış içinde bir arada yaşayamaz. Bir şekil değiştiren ve onun kurdu bir birim olarak hareket etmelidir, bir olarak... tamamen iki olarak değil

Birbirleriyle savaşan ayrı varlıklar. Jaime'nin nasıl aklı başında olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Bu yüzden ona hayranlık ve saygı duyuyordu. "En son ne zaman yer değiştirdin?" Sesindeki nezaket gözlerinin dolmasına neden

oldu. "Dört yıl,"
titreyerek fısıldadı.

"Oh, bebeğim, buraya gel." Dante onu kucağına aldı ve kucağına oturttu. Kız sessizce ağlarken ona sarıldı, yardım edememekten nefret ediyordu. Onun kurdu da çaresizlik hissinden nefret ediyordu.

Bir dakika sonra gözyaşlarını elinin tersiyle silerken "Merak etme," dedi. "Eşyalarımı toplayacağım ve bir saat içinde gitmiş olacağım." Ayağa kalkmaya çalıştı ama adam Tutuşunu

sıkılaştırdı.

"Cehennem gibi

olacaksın."

"Hemen şimdi gitmemi mi istiyorsun?"

"Gerçekten gitmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Tamamen şaşırılmış bir halde başını hafifçe salladı. "Az önce sana söylediklerimi duydun, değil mi? Dün gece ne olduğunu gördün mü?"

"Gördüğüm şey, kurdunun yüzeye çıkmasını engellemek için savaşıyor -ve çok savaşıyor- biriydi. Kurdun o durumda olmasına rağmen, onun üzerinde biraz kontrol sağlamayı başarmışsın, yoksa tamamen değişmiş olurdun."

"'Bazıları' anahtar kelime."

"Gitmene izin vermeyeceğim."

"Ben senin değilim. Bak Dante, bunun senin kimliğinin bir parçası olduğunu anlıyorum ama beni bundan koruyamazsın.

Er ya da geç -gerçi daha erken olacağından eminim- kurdum yönetimi devralacak kadar güçlenecek. Eğer haydutlaşırsa, geriye tek bir seçenek kalır. Trey bunu bilecek ve buradan

gitmem gerektiği konusunda bana hak verecektir."
Gözlerinde bir parça kendini beğenmişlik parlıyordu. "Ne?"

"Trey'le çoktan konuştum. Durumunu anlattım. Bu konuda pek heyecanlı değil ama kalmaya izin vermeyi kabul etti."

"O zaman dūřundūęūmden daha dengesiz biri. Buradan ayrılmak zorundayım. Trey için sorun olmasa bile dięerleri için sorun olmayacaktır."

"Peki ya kardeşin, ha? Onu öylece bırakacak mısın?" Bu fikir bile göğsünü ağrıtıyordu ama başka bir yol da göremiyordu. "Gabe anlayacaktır. Bir noktada bunun olacağını biliyordu. Buraya yerleşti, tıpkı istediğim gibi, umduğum gibi. O iyi olacak."

"Fiziksel olarak öyle olacak," diye izin verdi Dante, kadının sırtını dairesel hareketlerle ovarak. "Ama duygusal olarak? Enkaz haline geleceğini söyleyebilirim. İkiniz de çok yakınsınız ve ona kalan tek şey sizsiniz."

"O iyi olacak."

"Yani öylece pes mi edeceksin?"

Gözleri parladı. "Pardon?"

Güzel, kızgındı. Öfke iyi bir yakıt kaynağıydı ve şu anda buna kesinlikle ihtiyaçı vardı.

"Pes ediyorsun. Seni asla pes eden biri olarak görmedim Jaime." Kadın adamın elinden kurtulmaya çalıştı ama adam bunu fark etmedi bile. "Vazgeçmek mi? Pes eden biri olsaydım, yıllar önce kurduma boyun eğerdim. Beni yargılamaya nasıl cüret edersin! Sen böyle yaşamanın nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok."

"Eęer savařmaktan yorulduysanız, eęer Kaçınılmaz olduęunu dūřundūęūnüz řeyle savařmaktan

vazgeçmek size cazip geliyor-" "Kaçınılmaz olduęunu mu dūřünüyorsunuz? Kaçınılmaz."

Dudaklarını büzdü. "Belki de değil."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Söylediğim şey. Benimle bir yere gelmeni istiyorum." Onu ayağa kaldırarak yatağının yanındaki plastik torbayı işaret etti. "Shaya'ya senin için birkaç kıyafet hazırlattım. Banyoya git ve giyin. Ya da istersen burada da giyinebilirsin. Benim için hiç sorun değil." Adamın şeytani, ukala sırtışı kadının içinde ilginç bir etki yarattı. Kadın çantayı yerden kaptı ve banyoya girdi. On dakika sonra kendini yenilenmiş hissederek dışarı çıktı ve uzun kollu bir tişört ve kot pantolon giydi - ikisi de daracıktı. Shaya için ne kadar da tipik bir Sadece moda konusunda çok bilinçliydi ama her kıvrımı vurgulayan kıyafetlere son derece düşküncüdü.

Her zamanki gibi, Dante'nin aleti onu görünce zonkladı. Eliyle bileğini zincirledi.

"Benimle gel."

İç çekerek, onu tünel ağından geçirmesine, uçurumun merdivenlerinden aşağıya indirmesine ve verandada masa ve sandalyelerin kurulduğu nehre götürmesine izin verdi. "Burada ne işimiz var?" diye sordu adam onu bırakır bırakmaz.

Dante yavaşça onun etrafında dönmeye başladı. "Şu anki en büyük sorunun kurdunun giderek güçleniyor olması, değil mi?"

"Doğru," diye onayladı, adamın ne demek istediğini anlamamıştı.

"O halde onunla savaşmaya devam edebilmek için daha da güçlenmen gerekiyor. Kendini kontrol etmeyi mükemmelleştirmelisin. İyi olduğundan şüphem yok ama daha iyi olabilirdi. Bu konuda size yardımcı olabilirim."

"Nasıl?"

Etrafında iki tam tur attıktan sonra önünde durdu. "Seni eğiteceğim.

İnfazcılara verdiğim eğitimin aynısını sana da vereceğim. Cehennem kadar zor, Jaime. Sana öğrettiğim becerileri boğazımı kesmek için kullanmaktan başka bir şey istemeyeceğin zamanlar olacak. Ama bana yardımcı olduğu gibi sana da yardımcı olacak."

Bu yorum kaşlarını çatmasına neden oldu. "Size bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette, bebeğim."

Sevecenliği ve gözlerindeki yoğunluk kadının omurgasında bir ürperti yarattı. "Kontrol senin için neden bu kadar önemli? Bunun senin kurdunla bir ilgisi olmadığını biliyorum. Benimki gibi hasarlı değil ya da Trey'inki gibi yüzeye biraz fazla yakın değil."

"Hayır, değil," diye izin verdi Dante. "Bunun benim kurdumla hiçbir ilgisi yok."

"O zaman neden?"

"Eğitimde başarılı olursan belki sana söylerim. Buna hazır mısın Jaime?" Bu bir sorudan çok bir meydan okumaydı. "Dediğim gibi, kolay olmayacak. Ama seni daha güçlü kılacak. Her şey savaşımaya devam etmek isteyip istemediğine ya da pes edip etmeyeceğine bağlı."

ALTINCI BÖLÜM

"Kısa bir ısınma mı?" dedi Jaime soluk soluğa, ayağa kalkarken.

orman zemininde. "Daha çok irademi kırmak için etkili bir yol

gibi

yaşamak için. Şekil değiştiren gücü ve hızı olsun ya da olmasın, bu çok zor bir şeydi." Dante eğitimin ilk gününde de aynı şeyi düşündüğünü hatırlıyordu. Önce Jaime'ye biraz esneme hareketleri yaptırmış, ardından bir dakika içinde seksen şınav çektirmiş, ardından da bir dakika içinde seksen mekik çektirmişti. O da her egzersizi beş kez daha tekrarlattı. "Eğitiminin sonunda, bir dakika içinde her ikisinden de seksen tane yapabiliyor olmalısın."

"Lanet olsun."

Dante, "Bu eğitimin çok fazla olacağını düşünüyorsan her zaman burada durabilirsin," diye alay etti. Kızın asla göstermeyeceğini biliyordu. zayıflık. "Eğer yapamayacağını düşünüyorsan-" Jaime'nin yüz ifadesi ciddiye, "Devam et Temel Reis," diye cevap verdi.

"O zaman koşmaya

başlayalım." "Koşmak mı?"

"Sürü bölgesinde tam bir tur atmamız gerekiyor, ancak bir hafta içinde üç tur atabilecek kapasitede olmanızı hedefliyoruz.

Yirmi dakika. Tüm infaz memurlarına öğrettiğim şey bu ve sadece kondisyon seviyelerini artırmak için değil. Ne zaman göreve çıksalar, bölgemizde bir tur atmaları ve herhangi bir ihlal ya da sorun olup olmadığını kontrol etmeleri gerekiyor. Ama bir tur atacak kadar formda olmak yeterli değil. Ya bir sorun varsa ve bu durum hepsinin bir ekip olarak işe koyulmasını gerektiriyorsa? Nefeslerini toplarken oturup dinlenmeyi göze alamazlar, işte bu yüzden vücutlarını daha fazlasıyla baş edebilecek şekilde eğittiler. Şimdi siz de aynısını yapacaksınız çünkü gücünüzü artırmamız gerekiyor."

Jaime başıyla onayladı. "Evet, efendim."

Gölümsemesi şeytaniydi. "Bunu gerçekten söylememelisin, Jaime. Aklıma bir şeyler gelmesini istemezsin."

Gözlerini devirdi. "Ee, koşuya ne dersin?"

Turlarını atarlarken Dante, Jaime'ye infaz memurlarının devriye kontrolü yaparken kontrol etmeleri gereken şeyleri anlattı: olağandışı kokular, tanıdık olmayan kokular veya ayak izleri veya işaretler, ormanda hasar, çevre çitinde zorla giriş izleri veya hasara neden olabilecek devrilmiş ağaç dalları çevre çiti.

Nehre geri döndüklerinde deli gibi nefes alıyordu ve yan tarafına kramp girdiği için iki büküm olmuştu. Ama ayaktaydı, ki bu iyi bir şeydi. Bunu hatırladı Dominic ilk gününde bu noktada bayılmıştı. "Biliyorum, muhtemelen ilk seansını basit tutmalıyım, seni zorlamamalıyım ve sadece kondisyonunu geliştirmeye odaklanmalıyım.

Dante," diye başladı Jaime'nin önünde volta atarken. "Ama yapmayacağım, tıpkı diğerlerine yapmadığım gibi. Onlara ihtiyacım vardı.

Bunun bundan çok daha fazlası olduğunu anladım. Aynı zamanda birbirleriyle o kadar uyumlu bir ekip olarak çalışabilmeliler ki, iyi yağlanmış bir makine gibi olmalılar."

"Eklemlerimin yağlanmaya ihtiyacı varmış gibi hissediyorum."

"Sızlanmayı bırak. Hızlandırılmış iyileşme oranınız bir saat içinde kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlayacaktır."

"Bu durumda, bana bir saat verebilir misiniz?"

"İstersen kurdun seni rahat bırakır mı? Hayır. I. Öyleyse başlayalım. Her infazcının uzman olması gereken şeylerden biri gizlilik ve bu kendini kontrol etmede çok iyi yardımcı olan bir şeydir, bu yüzden size bunu öğreteceğim. Daha sonra sizi bu konuda test edeceğim, muhtemelen bazı çocuklar yardım edecek."

"Neden?"

"Çünkü bunu yapacağımı bilersen, bunu ciddiye alacağından emin olursun. Seni kimsenin önünde, özellikle de kendi sürünün önünde zayıflık göstermeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyorum." Haklıydı, pislik herif.

"Onları kandırmak için iyi olmak zorundasınız, çünkü inanın bana uygulayıcılar bu konuda uzmandır. Olmak zorundalar. Diyelim ki içlerinden biri sürü bölgesinde bir tur attı ve davetsiz misafirlere dair kanıt buldu. Oraya koşup sorunu tek başlarına halledemezler. Ekibi uyarmaları ve mümkünse beklemeleri gerekir. Eğer bu mümkün değilse, o anda müdahale etmeleri gerekiyorsa, harekete geçmeleri gerekir. Şekil değiştirenlerin kulakları pek çok şeyi algılayabilir. Diğer şekil değiştirenler tarafından bile fark edilmeden hareket edebilmeleri gerekir. Onları kandırmak için sen de öyle yapacaksın."

"Fark edilmeden hareket et," diye yineledi Jaime başını sallayarak. "Nefes nefese kalmak bu konuda bana yardımcı olmaz, ha?" Doğruldu ve nefes alışını sakinleştirmek için çaba gösterdi.

"Bu yüzden fitness seviyenizi geliştireceğiz ve nefesinizi daha iyi kontrol etmenize yardımcı olur. Ne olursa olsun, asla nefesini tutmayacaksınız." Dante elini karnının üzerine koydu ve Jaime'nin de aynı hareketi yapmasını işaret etti. "Önce göğsünden değil de buradan nefes almayı öğren. Bu, ciğerlerine daha fazla hava alabileceğin anlamına gelir. Yani yapmak istediğin şey, yavaş ve bilinçli bir şekilde karnından nefes almak.

Elin senin yaptığın gibi hareket edene kadar burnunu çek." Jaime talimatı yerine getirdiğinde memnun bir şekilde başını salladı. "Burnundan nefes almak her zaman daha sessizdir. Eğer bunu ağzınızdan yapmanız gerekiyorsa ya da ağır nefes almanız gerekiyorsa, ağzınızı iyice açın ve derin, yavaş nefesler alın." On saniye sonra Jaime'nin Nefes alış verişi kontrol altındaydı ve nefes nefese kalması durmuştu.

"İyi, çok iyi. Gizliliğin önemli bir yönü de uyum sağlamaktır.
Muhtemelen fark etmişsinizdir ki

devriye, erkekler koyu renk kıyafetler giyme eğilimindedir ama asla siyah giymezler. Siyah doğal görünmez ve silüetinizi belirginleştirir, bu da sizi daha kolay görmemizi sağlar." Jaime'nin ifadesi bunu düşünmediğini belirtti. "Koyu yeşiller, koyu kahverengiler, koyu griler veya koyu maviler giymek istersiniz, ama asla siyah değil. Mümkün olduğunca çok teni örtmek ve giysilerinizin sıkı olmasını istersiniz-

Hareket ettikçe hışırdayan bir şey olmasın. İleride eğitim için böyle bir şey giy."

"Hareketi engellemeyen koyu renk kıyafetler.

Anladım." "Çevrenizin sürekli farkında olmanız gerekir. Her zaman duyularınızı kullanın. Sadece dikkatli olmak istemezsiniz Ne kadar gürültü çıkardığınıza bakmaksızın, etrafınızdaki seslere karşı tetikte olduğunuzdan emin olmalısınız ki kimse size gizlice yaklaşmasın. Ayrıca rüzgarın yönüne de dikkat edin; başkalarının kokunuzu almasını istemezsiniz."

"Bu yüzden duyulmak, görülmek ya da koklanmak istemiyorum."

"Aynen öyle. Her zaman sabırlı olun. Gizli olmak yavaş hareket etmek anlamına gelmez, ancak bazı durumlarda bunu yapmanız zorunludur. Eğer sabırlı olmazsanız, hareketleriniz sarsıntılı ve koordinasyonsuz olacaktır. İşte o zaman varlığınızı riske atarsınız. fark edilmek. Sabır sessiz kalmanıza yardımcı olur.

Sessiz kalmak yakalanmamanıza yardımcı olur. Ve böylece ilk gizlilik egzersilerinize başlıyoruz. Ayakta duracaksın kesinlikle kıpırdamayın ve sanki infaz memurlarından birinden sadece bir adım uzaktaymışsınız gibi nefesinizi yarım saat boyunca sessiz tutun."

Jaime egzersizden pek etkilenmedi. "Otuz dakika boyunca kıpırdamadan durmamı ve sessiz olmamı mı istiyorsun?"

Kulağa geldiği kadar kolay olmayacaktı ama Dante bunu kendi başına çözmesini istiyordu. "Yani kıpırdanmak yok, ağırlığını ayaktan ayağa kaydırmak yok, ısıklık çalmak yok, iç çekmek yok, hiçbir şey yok. Ne zaman hareket etsen ya da ses çıkarsan

yeniden başlayın." Bununla birlikte Dante onun arkasındaki veranda sandalyelerinden birine oturdu ve izledi. Egzersizin bitmesine üç dakika vardı, boğazını temizledi. "Bir ses çıkardın, şimdi yakalandın."

"Siktir."

"Tekrar." Sekiz dakika geçti ve o başladı dalgın bir şekilde parmaklarını kalçasına vuruyordu. "Güzel melodi."

"Lanet olsun." Öfkeli bir iç çekiş çıkardı. "Bunu yaptığının farkında bile değildim."

"Yapmadığını biliyorum ve bu kötü bir şey. Tamamen tetikte olmalısın. Çıkardığın her sesin tamamen farkında olmalısın. Eğer sen duyabiliyorsan, emin ol infazcılar da duyabilir. Şimdi yeniden başlıyoruz. Hazır mısın?"

Jaime omuzlarındaki gerginliği bıraktı ve başını salladı. Şok edici bir on sekiz dakika boyunca hareketsiz kalmayı başardı ama sonra istemsizce dizlerini biraz bükerek bacaklarındaki sertliği hafifletti. Anında ne yaptığını fark etti ve küfretti. "Göründüğünden çok daha zor."

"Biliyorum." Dante oturduğu yerden kalktı ve onun yanına gitti. "İyi iş çıkardın. Merak etme, her seansta biraz daha yapacağız. Bu

Aslında her zaman pratik yapabileceğiniz bir şey. Bir odada ne kadar süre fark edilmeden kalabileceğinizi ya da masadaki sohbetin ne kadar süre dışında kalabileceğinizi görün. Her neyse işte. Bu önemli bir şey."

"Tamam, biraz daha pratik yapalım o zaman."

"Hayır, bunu bir sonraki seansta daha fazla deneyeceğiz. Şimdi sizi gizlice hareket etme sanatıyla tanıştıracam. Erkeklerin ve benim nasıl yürüdüğümüzü gördünüz: akıcı, dengeli, yumuşak, eşit-"

"Ve senin durumunda, ukalaca." Onun ukala çalımlarının çok seksi olduğunu asla kabul etmezdi.

Ona alaycı bir bakış attı. "Tüm vücudunu kullanmalısın, ama aynı zamanda ayak hareketleri doğru." Hareketi fiziksel olarak gösteren Dante

"Topuğunuzu yere koyun ve sonra ayağınızı dış taraf boyunca yere doğru yuvarlayın" dedi. Jaime hareketi tekrarladı. "Böyle mi?"

"Mükemmel. Bu şekilde yürümek, ihtiyaç duyduğunuzda anında durmanızı kolaylaştırır."

"En iyi yolun ayaklarınızın üzerinde yürümek olduğunu düşünürdüm."

"Bu hızlı ve sessiz hareket etmenize yardımcı oluyor, ancak bunun için büyük bir denge ve kararlılığa ihtiyacınız var. Daha ileri gittiğimizde bunu deneyeceğiz. Şimdilik buna bağlı kalacağız."

Jaime yüzünü buruşturarak, "Şu garip sinsice çömelip sürünme şeyini öğrenmek zorunda mıyım?" diye sordu.

"Evet, çünkü bu düşük bir siluet tutmanıza yardımcı olur. Ayrıca, her zaman ayakta olmanız daha iyi. Bu başka bir zaman üzerinde çalışacağımız bir konu. Şimdi odaklanacağımız şey, ormanda olabildiğince sessiz bir şekilde dolaşmak. yapabilirim." Dante, Jaime'ye kendisini küçük açıklıktan çıkıp ağaç kümesinin içinden takip etmesini işaret etti. "Ölü yapraklardan ya da dallardan kaçının ve ağaç kökleri, kayalar, çıplak toprak, hatta yosun parçaları gibi sert şeylerin üzerinde yürümeye çalışın." Egzersizden iki dakika

sonra, Jaime - ki o sırada

"Ya yer dallarla doluysa, o zaman ne yaparım?" diye sordu.

"Ormanın seslerini dinliyor ve ortama uyum sağlamaya çalışıyorsun. Ne duyabiliyorsun?" Jaime uzun uzun iç geçirdi ve sabırsız bir sesle cevap verdi. "Kuşlar, arılar, hışırdayan yapraklar, etrafta koşuşturan hayvanlar, nehir..."

"Güzel. Bu seslere uyum sağlamalısın. Yumuşak ve eşit yürüyüşün bittiği yer burası.

Elbette, yine de yumuşak adımlarla yürüyün, ancak ayak seslerinizin düzenli olmasını istemezsiniz. Belki birkaç adım attıktan sonra küçük bir hayvanın yapacağı gibi durabilirsiniz. Tekrar hareket etmek için esintinin yükseldiği anı bekleyin ve sonra durun."

"Bu arada bir dinlenmek anlamına da geliyor." Jaime'nin gülümsemesi hınzırcaydı. "Bu fikri sevdim." Dante sadece başını salladı. "Yine de ses çıkarmayı başarırsan, hangi pozisyonda olursan ol olduğun yerde donup kal. O pozisyonda kalabildiğin kadar kal, karşındaki kişi ya da kişilerin sana baktığını düşünsen bile. sesi duymadığınızı takip ediyor. Emin olun ki onlar da tamamen göz ardı etmeyeceklerdir, tıpkı sizin durumun tersi olması halinde yapmayacağınız gibi."

"Ya hiç göz ardı etmedilerse ve daha yakından bakmak için geldilerse?"

"Mümkünse çatışmadan kaçının."

Bu onu olduğu yerde durdurdu. "Savaşmak mı? Adamlarla dövüşmemi mi istiyorsun?"

"Sonunda, evet. Hareket ettiğini gördüm, beni kıcımlın üstüne yatırdın. Yine de öğrenecek daha çok şey var. Ama dediğim gibi, mümkünse çatışmadan kaçınmalısın. Gizlilik sadece sürünmek değildir.

Görünmeden etrafta dolaşmak, hiç orada olmamış gibi ortadan kaybolmaktır. İnfazcılara da aynı şeyi söylüyorum. Ayakta durup savaşmak onurlu bir davranış olabilir ama yalnız olmaları tehlikeli olabilir. Ayrıca, eğer bir plan yapmışlarsa ve içlerinden biri bu planı bozmuşsa ekibi de tehlikeye atabilir."

"Peki Houdini'yi nasıl yaparım?"

"Erkeklerle işiniz kolay olmayacak, çünkü onlar yer değiştiriyor ve kokunuzu takip edebiliyorlar, yani her şey hızla bitiyor. Hız, ve mümkün olduğunca sessiz hareket edin ki sizi bulmak için işitme duyularına da güvenemesinler. Sadece kokunuzu kullanarak sizi takip etmek onları yavaşlatabilir ve daha fazla aranızdaki mesafe."

Jaime ellerini havaya kaldırdı. "Sessizce yürüyemiyorum bile. Nasıl sessizce koşabilirim ki?"

"İşte burada pratik yapmak denen şey devreye giriyor bebeğim ve antrenman boyunca bol bol pratik yapacaksın. Koşarken ayaklarınızı çok yukarı kaldırmayın ve ayak bileğinizi koşu bandında yaptığınız gibi zemini geriye doğru itiyormuş gibi esnettiğinizden emin olun."

"Eğer bir şekil değiştiren değilse, infazcılarınız ne yapar? Onları takip etmek, sadece insanları mı? Bu saklanabilecekleri anlamına mı geliyor?"

"Evet, çünkü takip edilmelerini neredeyse imkansız kılacak kadar iyi olmalarını sağladım."

Siper bulmanız gerektiğinde ve sizi avladıklarında siz de öyle olacaksınız. Mutlaka bir siper bulmanıza gerek yok, ama en azından bir ağacın yanında durarak ya da belki böyle bir şeyin yanında diz çökerek gölgenizi kamufle edin büyük bir kaya veya çalı gibi. Bütün bunlar sizin

kendi zamanınızda pratik yapabilirsiniz. Belki deneyebilirsiniz Gabe'e gizlice yaklaşmak." Jaime'nin dudaklarında muzip bir gülümseme belirdi. "Bundan zevk alacağım. Sırada ne var?"

"Sırada," dedi vahşi bir sırıtışla, "dövüş tekniklerinizi geliştiriyoruz." Vahşi sırıtış, bu kurnaz hıyarın onu defalarca yere sermeye niyetli olduğu konusunda onu uyarmış olmalıydı. Belli ki, park yerindeki olay yüzünden onu henüz affetmemişti. Jaime ona boyun eğme zevkini tattırmadı. Hayır, acıya katlandı ve yoluna devam etti. Zorlu öğretim yöntemine rağmen, Jaime'nin Aslında standart bir ders olsaydı öğreneceğinden çok daha fazlasını öğrenmişti. Tersine, o bile tadını çıkarıyordu... ta ki aniden sertleşip dönene

kadar. "Ne istiyorsunuz, sizi meraklı piçler?"

Bakışları sağ taraflarındaki ağaçlara kilitlenmişti ama Jaime'nin onun neye baktığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Sonra, oldukça hoşnutsuz görünen infaz memurları ağaçların arasından çıktılar.

Dante Jaime'ye döndü. "Siluetlerini çevreleriyle nasıl harmanladıklarını görüyor musun? Ben de bundan bahsediyordum."

"Hâlâ burada mı?" diye sordu Tao sertçe. Jaime'ye ihtiyatla bakıyordu.

Dante'nin gülümsemesi kayboldu. "Dikkat et."

Jaime'nin kurdu, Tao'nun düşmanca ses tonu karşısında kafasının içinde hırlayarak Dante'yi geri püskürttü.

"Hadi ama Dante, adil ol - Glory'yi neredeyse öldürüyordu."

"Ve bu kötü bir şey mi?"

"Sürü için tehlikeli olabilir. Hayır, o sürü için tehlikeli. Ve Trey bunu öğrendiğinde-"

"O biliyor." Dante'nin sesi yumuşak, alçak ve kızgındı. "Ona söyledin mi?"

"Tabii ki söyledim. Ona göz kulak olmam şartıyla kalabileceğini kabul etti."

"Daha önce konuştuğumuzda bu kısmı atlamıştın," dedi Jaime. Sürekli izleniyor olma fikri inciticiydi, Ama o anlıyordu. Gururunun bazı şeylerin önüne geçmesine izin veren insanlardan biri değildi.

"Bilmeniz gerekiyorsa, Jaime kalmak istemedi. Onu ikna ettim ve hepinize uyguladığım eğitimin aynısını ona da uygulamama izin verdi. Kendini kontrol etme becerisini geliştirmeyi umuyoruz."

"Bu bizden birine saldırmadan önce mi yoksa sonra mı olacak?"

Jaime kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Yani hepiniz gitmemi mi istiyorsunuz?" Trick ve Marcus ondan başka her şeye baktılar, Ryan ise ona kişisel bir şey olmadığını söyleyen özür dileyen bir bakış attı.

Dominic ona nazikçe, "Jaime, tatlım, Tao'ya aldırma," dedi. "O sadece çıldırmış." Tao ona doğru döndü. "Dün gece orada olsaydın sen de öyle olurdun." Dominic ona döndü. "Dürüst olmak gerekirse, evet, bence gitmelisin." Tao'ya döndüğünde

Dante homurdandı. "Onu eğitmenin pek bir fark yaratacağını sanmıyorum. Çünkü bu işi bitirmesine imkân yok." Jaime kaşlarını kaldırdı. "Bitirmeme imkân yok mu?"

"Bu tür bir eğitimden geçebilecek potansiyele sahip biri varsa o da benim. Ben Baş İnfazcıyım."

Homurdandı. "Senin için yaşasın."

"Dante kolay lokma değildir. Bu çok zor."

"Ve ben bunu yapamam çünkü, ne? Kadın olduğum için mi? Kadınların yapabildiği ama erkeklerin yapamadığı pek çok şey olduğunu bilmenizi isterim."

Tao kıs kıs güldü. "Ne gibi?"

"Birincisi, hapisanede eğilmek. Çoklu görev yap, yol sor, onurlu bir şekilde göbek at, her ay beş gün kanama geçir ama ölme-"

"Birden fazla orgazm ol," diye teklif etti Dominic. Tao dönüp kaşlarını çatarak ona baktığında, masumca omuz silkti. "Ne?"

"Pekâlâ, pekâlâ," dedi Tao, ellerini yatıştırıcı bir hareketle kaldırarak. Jaime'ye döndü.

"Bak, eğer üstesinden gelebileceğini düşünüyorsan, elbette dene. Beni haklı çıkarmanı dört gözle bekliyorum.

Ama burada kalmandan memnun olmamı bekleme. Sen iyi bir kızsın Jaime, ama aynı zamanda sürü için bir tehlikesin ve burada kalmanı onaylayamam." Bununla birlikte, o ve diğer infazcılar uzaklaştı. Kurdu hafifçe gevşedi ama Jaime, Dante bu kadar yakınında olmasaydı ve kokusu etrafını sarmasaydı bunu yapacağından şüpheliydi.

"Sürüden kimse artık bana güvenmiyor, değil mi?" Bunun cevabını zaten biliyordu.

Dante bir elini onun omzuna koydu ve sıktı. "Ondan değil. Taryn hamile olduğu ve Glory başımıza bela olduğu için şu anda hepsi aşırı tedbirli davranıyor. Ayrıca, Trey'in annesi hayduta dönüştüğünde çoğu oradaydı. Haydut bir kurdun neler yapabileceğini gördüler ve Louisa'nın öldürölmek zorunda kalması hepsinin canını yaktı. Tüm bunları tekrar yaşamak istemiyorlar."

"Buna gerek yok. Neden kalmam konusunda ısrar ediyorsun? Trey'in sürekli izlenmemi istediğini söylemiştin. Sen Beta'sın, beni izlemeden de yapacak yeterince işin var." O çenesini kavradı. "Evet, ben Beta'yım. Betalar böyle yapar."

"Kurtlarınızın iyiliğini düşünöyorsunuz, biliyorum. Peki ya onların iyiliği ne olacak? Ben onlar için bir tehlikeyim."

"Sadece savaşmayı bırakırsan."

"Bana dürüstçe cevap verin. Beni bu tür bir eğitimden geçirmenin gerçekten bir fark yaratacağını düşünöyor musun?" Umut etmeye başlamayı bile reddetti.

"Biliyorum olacak," diye cevap verdi tam bir inançla. Neden bu kadar emindi? Onun için Jaime'nin güvende ve iyi olmasından başka kabul edilebilir bir alternatif yoktu.

Jaime tam olarak ikna olmamış olsa da eğitim fikrinden vazgeçmemişti. Tao onu uyarmadan da bunun hiç de kolay olmayacağını biliyordu. Ama kurduyla savaşmak da kolay değildi.

Dante haklıydı; yenilgiyi kabul edip pes edebilir ya da kendini güçlendirip savaşmaya devam edebilirdi. "I Umarım haklısındır."

"Öyleyim." Bir kolunu onun omuzlarına attı. "Hadi, eşyalarını benim odama taşıyalım." Kadın durdu.

"Ne?"

Kaşlarını çattı ve omuz silkti. "Sanırım onun yerine senin odana taşınabilirim. Ama benim yatağım daha büyük."

"Her ne olduysa sana bizim birlikte yatağa girmek?" Vücudu ve kurdu, şaşırtıcı olmayan bir şekilde bu potansiyel düzenlemeden memnundu.

"Gabe bana kâbuslardan bahsetti. Kurdunu korkuttuklarını ve sonra yüzeye çıkmaya çalıştığını söyledi. Merak etme, yatakta yanımda olmandan faydalanmayacağım." Yine de çok ama çok baştan çıkarılacak ve tüm bu süre boyunca taş gibi sertleşecekti. Cep telefonunun çalma sesi onu daha fazla kızdırmaktan alıkoydu. "Alo." Trey'in isteğine karşılık olarak, "Bana beş dakika ver," diye cevap verdi. Telefonu kapattıktan sonra ona şöyle dedi: "Trey bazı evrak işlerine bakmamı istiyor. Nerede kalacağımızı seç - benim odam mı yoksa senin."

"Senin yatağın daha büyük olduğuna göre, sanırım senin odan."

Gülümsedi. "Güzel. Seninle odana kadar yürüyeceğim. Eşyalarını toplamanı istiyorum. Ofisten döndüğümde eşyalarını benimkilere taşıyız. Tamam mı?" İsteksizce başını salladı. Kuşkusuz, bir yanı Dante'yle aynı yatağı paylaşacağı için hem meraklı hem de heyecanlıydı. Ancak, başka bir yanı kesinlikle dehşete düşmüştü, Çünkü ayartılmayı görmezden gelmekte iyi değildi. Söz konusu ayartı ilgisine karşılık vermediğinden, zavallı masum kurbanın üzerine atlarsa ortalık epey karıştırdı.

Dante'nin odasına götürmek üzere bazı eşyalarını toparlaması uzun sürmedi. Her şeyi paketlemesine ve taşımasına gerek olmadığını düşündü. Basit şeyler dışında ihtiyacı olan bir şey olursa bir noktada odaya geri dönmek yeterince kolay olacaktı.

Dante'nin odasının etrafında eşyalarını görünce biraz sinirleneceğini tahmin etmişti.

Bunun yerine, kendinden memnun görünüyordu. Kurdu hâlâ Dante'nin bir numaralı hayranı olsa da bu hareketten pek memnun değildi. Ağır Dante kokan bir alanda olmaktan hoşlanıyordu ama kendi kişisel, özel alanını kaybetmekten hoşlanmıyordu. Aslına bakarsanız Jaime de öyle. Ayrıca, Dante'yle çok fazla zaman geçirmenin, onun sürekli bir yerlerde burun tıkaçı bulamazsa, onun da farkında olacağı bir şeydi bu. Aslında iki çift burun tıkaçı iyi olurdu. Böylece onun muhteşem kokusu sürekli olarak onu ve kurdunu rahatsız etmeyecekti.

Tanrım, tüm bunlar bir felaketin habercisiydi. Özellikle de bu ellerin ne kadar yetenekli olduğunu bildiğinde ve özellikle de şimdi uyarılma durumu kritik seviyelere ulaştığında.

O anda aklına bugünün Cumartesi olduğu geldi. Ve bu gece için planladığı bir şey vardı. Sakin Libido Operasyonu. Evet, ihtiyacı olan şey buydu. Biraz şansla, bu gece için kendine bir erkek bulabilirdi ve bu da Dante'nin yanında normal bir insan gibi davranmasına yardımcı olurdu
-Sürü bölgesini terk etmesinden hoşlanmayacak olan.

Evet, sadece mutsuz olmak zorundaydı, çünkü herhangi bir kişinin onu kontrol etmesine izin vermesi mümkün değildi. Jaime'nin kendi aklı vardı ve onu nasıl kullanacağını biliyordu. Korumasını atlattığı için Trey'le başının ciddi bir belaya gireceğinin farkındaydı ama Jaime'nin düsturu, af dilemenin izin istemekten daha iyi olduğuydu. Trey'in bunu kendisine karşı bir saldırı olarak sayması ve onu sürgün etmesi ihtimali vardı ama bunun er ya da geç olacağını biliyordu.

Daha önce infazcıların ona nasıl baktıklarını görmüştü; gözlerindeki ihtiyatı ve güvensizliği görmüştü. Aynı ihtiyat ve güvensizlik öğle yemeğinde ve akşam yemeğinde sürünün geri kalanının gözlerinde de vardı. Sadece Dante, Shaya, Dominic, Gabe ve Hope ona aynı şekilde davranmışlardı.

daha önce olduğu gibi. Trey ve Taryn her iki seferde de gelmemişlerdi ve Jaime, Trey'in kasıtlı olarak eşini ondan ayrı tutmak. Bunu anlıyordu, onların tüm tepkilerini anlıyordu ama yine de canı yanıyordu. Bu Trey'in fikrini değiştirip onu kapı dışarı etmesi gerçekten an meselesiydi. Neden sadece bu işi bitirmiyorsun?

Dante ve infazcılar Nick Axton'la ofisinde toplantı yaparken - o zalim orospu çocuğu en iyisi

Umarım onu yakın bir zamanda görmez - çabucak yakalı siyah askılı elbisesini giydi.

sütyeninin ön klipsine kadar iniyor ve küçük bir göğüs dekoltesi gösteriyordu. Küçük siyah elbiseler her zaman kazanırdı, düşündü.

Sonra Dante'nin ona daha önce öğrettiği gizlilik ipuçlarını hatırlayarak mağaralardan dışarı fırladı ve otoparkta. Chevy'sine atladı ve anahtarların vizörün arkasındaki her zamanki yerlerinde olmadığını görünce lanet okudu. Dante. Gerçekten de bebeğini kullanmamasına kararlıydı, değil mi? Pislik herif. Yedek bir anahtar seti vardı ama odasındaydı.

Hiçbir şeyin cesaretini kırmasına izin vermeyerek Toyota Highlander'a bindi ve sürü bölgesinden uzaklaştı, Güvenlik kulübesinden ona ağzı açık bakan Cam'e hoş bir şekilde el sallıyordu. Evet, saniyeler içinde Dante'ye telefon edecekti. Geri döndüğünde ondan büyük bir azar işiteceğine hiç şüphe yoktu. Ama bu sadece Trey onu daha önce sürüden ayırmazsa olacaktı.

-Bu güçlü bir olasılıktı.

"Bugün Trey yok mu?" diye sordu Nick, Dante'nin karşısındaki sandalyeden. Oturan sadece ikisiydi. Tao, Marcus ve Ryan Dante'nin arkasında dururken, Nick'in Beta'sı, koruması ve infazcılarından biri de onun arkasında duruyordu. Nick'in tavrı genellikle rahat ve arkadaş canlısıyken, bugün çok daha resmiydi. Dante, Nick'in neden toplantıya çağırdığı konusunda oldukça iyi bir fikre sahipti.

Dante, "Taryn'i herhangi bir toplantı olduğunu bilmemesi için oyalıyor," diye açıkladı. "Onun herhangi bir şekilde stres altında olmasını istemiyor, ancak onu strese sokan şeyin aşırı korumacılığı olduğunu bir türlü anlayamıyor."

"Olanlar hakkında Glory ile konuştum. Ona göre, tuvaleti kullanmaya çalışmaktan başka bir şey yapmamış. Jaime'nin onu sıkıştırdığını, senden uzak durması için uyardığını ve senin hakkında dedikodu yaydığı için ona bir ders vereceğini söylediğini anlattı."

Dante yaratıcılığı için dışının hakkını teslim etmek zorundaydı. Alfa'sının bile ona inanmasını sağladı.

Hayır, diye düşündü Dante Nick'i daha yakından incelerken. Nick ona inanmıyordu. Ama olanlardan dolayı mutlu da değildi. "Peki sen ne düşünüyorsun?"

"Bence... Jaime ne yaparsa yapsın onun için yalan söyleyeceksin."

Dante bunu inkar etmedi. Güçlü bir ahlakı vardı ve Ama kurtlarını korumak için her ikisini de feda edebilirdi. Özellikle Jaime için bunu yapardı ama nedenini düşünmek istemiyordu. "Sadece başka bir dışının onu kışkırtmasına karşılık verdiğini söylemem yalan söylediğim anlamına gelmez."

"Yanıt vermek hafif kalır, öyle değil mi? Trey'in onu sürgün etmemesine şaşırdım."

"Eğer Alfa'mızın kararını sorgulayacaksan," diye gürledi Dante, sesi alçaktı, "bunu benim önümde yapmak istemezsin."

Nick başıyla onayladı. "Tamam, sınırlarımı aştım. Ama Jaime Glory'ye çok zarar verdi. Onu iyileştirmek dört seans sürdü, gerçi şifacımızın Taryn'den farklı bir şekilde çalıştığını ve bu yüzden daha uzun sürdüğünü söylemek doğru olur. Glory'ye özel bir düşkünlüğüm olmayabilir ama o hâlâ benim sürümün bir parçası. Hâlâ benim korumam altında."

"Jaime de benimkinin altında. Glory'nin ona söylediği şeyleri bana anlattı. Bana tekrar sahip çıkmakla kalmadı. Jaime'ye defalarca hakaret etti ve onu tehdit etti. Jaime'yi bir tehdide karşılık verdiği için cezalandırmayacağım. kendi Beta'sını savunur. Burada yaptığımız şey bu; birbirimize göz kulak olur, birbirimizi kollarız. Yemekte size Glory'nin benden hak talep etmeye devam etmesi halinde icabına bakılacağını söylemiştim. Halledildi de."

"Ve ona yapılanlar seni rahatsız etmiyor mu? Jaime'nin tüm kontrolünü kaybetmesi sizi rahatsız etmiyor mu?"

Dante'nin sabrı artık tükenmeye başlamıştı. "Hepsini kaybetmedi kontrol yoksa o kaymış olurdu-

Bu da senin bildiğin bir şey. Ama anlayamadığım şey Jaime'yle neden bu kadar ilgilendiğiniz."

"Sadece sürgün edilmemiş olmasına şaşırdım. Beni yanlış anlamayın, ondan gitmesini istemekte tereddüt etmenizi anlayabilirim ama sürünüzün diğer üyelerini de düşünmelisiniz.

Ya Jaime onlardan biri tarafından kışkırtıldığını hissederse?
Örneğin Glory'ye saldırdığı gibi Shaya'ya da saldırırsa sizin için sorun olur muydu?"

"Ne Shaya ne de diğer dişiler sizi ilgilendirmez, o yüzden..."
Marcus omuz silkerek cümleyi yarım bıraktı.

Dante, Nick'in ellerini parmak eklemlerini beyazlatacak kadar sertçe yumrukladığını fark etmekten kendini alamadı.
"Jaime de seni ilgilendirmez. Sana hiçbir şeyi haklı göstermek zorunda değilim ve göstermeyeceğim de. Glory kışına tekmeyi yemek istemiyorsa, Jaime'ye tavırlarını belli etmemeliydi. Bu
Bu kadar basit."

Ryan homurdanarak onaylarken Marcus "Evet" ve Tao "Kesinlikle" dedi.

"Hayır, bunda basit bir şey yok," diye itiraz etti Nick. "Belki Jaime'nin daha iyi kontrol altında olduğundan emin olana kadar senin süründen bazıları bir süre benimkilerle kalabilir. Örneğin çiftleşmiş çiftler ve dişiler."

"Sürümüzdeki insanlara ne olduğu neden umurunda olsun ki?" diye sordu Marcus. Basit bir soru gibi gelmişti ama Dante Marcus'u biriyle oynadığını anlayacak kadar uzun süredir tanıyordu.

"Bizim bir ittifakımız var. İttifakları olan sürüler birbirlerine yardım eder." Nick teklifinin basitliğini vurgulamak istercesine omuz silkti.

Marcus başını öne eğdi. "Cam ve Lydia gitmekten mutlu olabilirler. Grace gitmeyecek, bu da Rhett'in gitmeyeceği anlamına geliyor.
Trey gitmedikçe Greta buradan gitmez. Ki bu da olmayacak.

Hope gitmeyecektir çünkü Gabe'e oldukça bağlanmıştır ve eminim ki Gabe de kız kardeşiyle birlikte kalmaya kararlıdır."

"Peki ya Shaya?"

"Shaya ne Jaime'yi ne de Taryn'i terk eder. Ya da Dominic'i, bu konuda. Oldukça yakınlaştılar."

Nick'in yüzü sertleşti. "Anlıyorum."

"Şu anda birlikte bir yerlere gittiklerine eminim, Aslında. Eğer biri ona zarar vermeye kalkarsa Dominic onu her şeyiyle korur. O çok iyi durumda. eller." Dante'nin gözleri Marcus'tan Nick'e kaydı. Alfa, Marcus'un -nedense- onunla oynadığını anlamamış olsa da, yine de patlamak üzereymiş gibi görünüyordu.

"Başka bir şey var mı?"

Nick başını salladı. "Süründen herhangi birinin bir süre benimle kalması konusunda fikrini değiştirirsen bana haber ver." Sertçe sandalyesinden kalktı.

"Teklifinizi takdir ediyorum ve Trey'in de takdir edeceğini biliyorum, ancak bu teklifinizi kabul etmeyeceğiz, özellikle de tüm sorunların nedeni tam da sürünün bir kısmını göndermemi önerdiğiniz yerdeyken."

Marcus gülümseyerek, "Evet, Shaya onu öldürür," dedi. Nick'in bakışları ona yöneldiğinde başını salladı. "O bir İtaatkâr bir kurt, ama kendine nasıl bakacağını çoğu insandan daha iyi biliyor. Sanırım bunun için Taryn'e teşekkür edebiliriz. İkisi eskiden birlikte antrenman yaparlardı ve Taryn konu dövüş olduğunda işini biliyor."

Cep telefonunun çaldığını duyan Dante onu cebinden çıkardı. Cam. "Alo? Ne?" Orosu çocuğu.

YEDİNCİ BÖLÜM

Toyota'yı Ivy'nin evinin önünde bırakan Jaime, Riley ve Ivy, Enigma'ya gitmek için bir taksiye bindiler. Burası çoğu yerden daha büyüktü. Aslında bir kulüpten çok büyük bir depoya benziyordu. Müzik yeri titretiyor gibiydi. İkinci İçeri girdiğinde, bir dizi koku ona saldırdı: alkol, şehvet, ter, kurt, şahin, aslan, jaguar, saf erkek misk.

Jaime derin bir nefes aldı. Lezzetli kokular, sıcaklık ve heyecan ile doyunluğun çelişkili karışımı bir araya gelerek onu içine çekti ve vücudunun muhtaç halini besledi. Zaten hassas olan sistemine bir karıncalanma yayıldı, kalçalarının arasına yerleşiyor. "Kendimi kızışmış bir succubus gibi hissediyorum."

"Kendimi pek iyi hissetmiyorum," dedi Riley. "Meme uçlarımla kan çezebilirim, o kadar sertler ki." Küçük kırmızı eteği ve zar zor giydiği beyaz yeleğiyle kasıla kasıla yürümeye başladığında, Ivy onu geriye doğru çekti.

"Hayır, Nala," diye

söylendi Ivy.

"Bana öyle demeyi kesmeni söylemiştim!"

"Tek başına gitmek yok. Önce bara gidelim. Sonra dans ederiz."

"Elbette," dedi Jaime, "eğer bu kalabalıktan kurtulabilirsek "Dönen vücutlar." Barda yer bulmaları ve kendilerine servis yapılması için iki dakika daha geçmesi gerekti. "Bir, iki, üç, Yut şunu!" Jaime, Ivy ve Riley eş zamanlı olarak

bardakları bara çarpmadan önce tekila shot'larını içtiler. Jaime sıkıntılı bir iç geçirdi. "Bu da doğruluyor: mutluluk tekila denen bir içkidir."

"Bu bizim dördüncümüzdü, değil mi?" diye sordu Ivy.

"Beşinci," diye düzeltti Riley. "Şuradaki adamları fark ettin mi?"

"Eğer yaklaşık bir metre ötede, bize büyük sulu bifteklermişiz gibi bakanlardan bahsediyorsan, o zaman evet." Her birinin kokusunun çam, ıslak toprak, misk ve kurt karışımı olduğu gerçeğinden yola çıkarak, kurt değiştiren olduklarını tahmin etmek kolaydı.

"Şirinler, değil mi?" diye mırıldandı Ivy.

Riley, "Kesinlikle sinsice dolaşıyorlar," dedi.

Kesinlikle öyleydiler. Onlardan şehvet dolu ve ateşli titreşimler yayılıyordu. Jaime bu titreşimlerin istediği etkiyi yarattığını kendi kendine itiraf edebiliyordu. "Ortadakini çok beğendim.

Peki ya siz?"

Ivy ona endişeli bir bakış attı. "O devî geride bırakmaya gerçekten hazır mısın?"

"Evet. Sanırım kendimi utandırmaya devam edebilirim ama yapmamayı tercih ederim. Ayrıca, artık ne kadar berbat durumda olduğumu bildiğine göre, her halükarda umurunda olmayacaktır." Oraya giderken, Rouge Bar'da olanlarla ilgili her şeyi anlatmıştı. Ivy ile konuşmak on beş dakika sürmüştü. Glory'yi lanetliyor.

"Belki de eşcinseldir," diye önerdi Riley. "Bunu öylesine söylemiyorum.

çünkü ben senin arkadaşınım ve seni seviyorum, ama sen muhteşem ve eğlencelisin, yani eğer eşcinsel değilse, o zaman seni istemiyorsa onda bir sorun olmalı. Yani, etrafına bak, sana bakan bir sürü erkek var. Onlardan birini seç ve Dante'yi sisteminden çıkar."

"Peki sen Aidan'ı kesinlikle unuttun mu?" Ivy Riley'ye sordu.

"Ah evet. O iki yüzlü piç beni onunla yatmakla suçlama cüretini gösterdi. Hatta beni seninle bir tür ilişki yaşamakla suçladı." Ivy'den bir homurtu yükseldi. "Benim standartlarıma uymuyorsun."

"Sürtük," dedi Riley şefkatle, sonra bardağını itti uzakta. "Hadi kızlar, kalkın. Dans pistine çıkma zamanı."

Jaime daha fazla aynı fikirde olamazdı. Orada uzun süre kalmamıştı ki, bir erkek-şahin şekil değiştiren, burnu kokulu-ona doğru bastırdı. Dans ederken onun kollarında kıvrıldı ve kendi kollarını onun boynuna doladı. O gerçekten bir muhteşem görünümlü adam. Vücudunun tepkisi "oh evet" oldu. Kurdunun tepkisi ise "meh." Zihni... Zihnine her şey yanlış geliyordu. Gerçekten istediği tek bir adam vardı.

Ama ona sahip olamazsın, bu yüzden özlemi kes.

Normalde kendisine ne yapması gerektiğinin söylenmesinden hiç hoşlanmazdı ama sesin haklı olduğu bir nokta vardı. Bu yüzden onu düşünmeyi bıraktı ve önündeki muhteşem şahin şekil değiştirenle dans etmeye devam etti. Ağız tam onunkine yaklaşmıştı ki, arkasında hem onu hem de şahini donduran bir gümbürtü duydu. Alçak, uzun, kızgın bir gümbürtü. Aynı anda tanıdık, lezzetli bir koku üzerine sinerek kurdunu heyecanlandırdı. Tanrı aşkına, onun burada ne işi vardı?

Yavaşça döndü ve kendini katil görünümlü bir Dante'yle yüz yüze buldu: gözleri kurt gibi parlıyordu, kasları gerilmişti, ağzı sert bir çizgi halindeydi. Şahin-Belki aptaldı, belki de intihara meyilli bir dürtüydü; ellerini "o alındı" dercesine kızın kalçalarına koydu. Dante uzandı, bileğini yakaladı ve o kadar sert çekti ki vücudu onunkine çarptı. Karşı koymayı düşündü ama daha çok şahinin akıbeti hakkında endişeliydi. Dante'ye doğru bir hamle yaptı.

"Ben olsam gerçekten yapmazdım," diye uyardı Dante, gerçi o pisliği yumruklamak hiç de zor olmayacaktı.

Jaime şahinin durmasını izledi. Her zamanki gibi, Dante'nin o alçak sesi bir bağırış etkisi yaratmıştı.

Kurdu bunu onayladı ve tıpkı Jaime'nin hain bedeni gibi anında tahrik oldu.

Dante şahinin bakışlarını tuttu, başka tarafa bakmasına izin vermedi. "Şimdi sana ne yapacağını söyleyeyim. Gidiyorsun arkanı dönüp gitmek için. Bu kadar basit. Eğer dönmezsen, seni tam burada, hemen şimdi deşerim," dedi.

Aslında. "Sonra da bağırsaklarını sana yedireceğim. Duyduğuma göre tadı pek güzel değilmiş. Bunun doğru olup olmadığını öğrenmek ister misin?" Şahin ona baktı ve o da ona "sadece git" der gibi bir bakış attı. Kızgınlık ve tedirginlik karışımı bir ifadeyle topuğunun üzerinde döndü ve uzaklaştı. Akıllıca. Jaime, Dante'nin gözleri ürkekleri izleyen bir yırtıcı hayvan gibi aniden ona kilitlenince gerildi. "Av. "Burada ne yapıyorsun?"

"Senin için geldim."

"Nerede olduğumu nasıl bildin?"

"Tahmin etmesi kolaydı. Cumartesi geceleri iş arkadaşlarıyla birçok kez buraya gittin. Şimdi

git."

Kolunu serbest bıraktı. "Ben gizlice kaçan bir ergen değilim ve sürü bölgesini terk etmek için sizden izin almak zorunda değilim."

"Kurdun bir şeyden korkmuş olabilir ve
_."

"Benim kurdum kızarmış diyebileceğin türden. Beni alt edecek gücün yarısına bile sahip olması için bir ya da iki gün geçmesi gerekecek."

"Umurumda değil. Biz gidiyoruz." Onu yakalamak için uzandı ama Jaime ondan kaçtı. "Benden uzaklaşma Jaime. Bunu yaptığında kurdumu ne kadar rahatsız ettiğini tahmin bile edemezsin."

"Beni kontrol edemeyeceğini hâlâ anlamadın mı?"

Evet, bunu uzun zaman önce anlamıştı. Garip bir şekilde, bundan nefret ettiği kadar hoşlanıyordu da. Yine de şu anda, onun tarafından meydan okunacak havada değildi. "Beni zorluyorsun Jaime, hem de çok zorluyorsun. Yapma bunu, beni zaten olduğumdan daha fazla kızdırma." Mizahtan yoksun bir kahkaha attı. "Kızgın mısın? Güzel, çünkü şu anda gerçekten çok kızgıyım. Elinde bir şey varken peşimden geldin.

Buna ne hakkın ne de ihtiyacın vardı, o adamı kovaladın. Bana saldırdın ya da başka bir şey yaptın, şimdi de huysuz bir çocukmuşum gibi beni sürü bölgesine geri götürmeye çalışıyorsun. Senin derdin ne?"

Sorunu, onu o kadar çok istemesiydi ki bu yüzden acı çekiyordu, o kadar çok acı çekiyordu ki artık bu acıyı görmezden gelemiyordu. Eğer ona duyduğu çekim sadece fiziksel olsaydı -cehennem, çekim hafif bir kelimeydi- belki de görmezden gelmek yeterince kolay olurdu. Ama bundan çok daha fazlası vardı. Atlattığı her şey için, içinde taşıdığı mücadele için ona hayranlık ve saygı duyuyordu.

harika bir vücut. Onun arkadaşlığından, ukala yorumlarından hoşlanıyordu ve ondan korkmamasına değer veriyordu. Ne kadar öfkeli olursa olsun ya da emirleri ne kadar sert olursa olsun, ona asla boyun eğmedi, onu yatıştırmaya çalışmadı, asla sinmedi.

Geçmişte dişiler ondan her uzaklaştığında, bu hem onu hem de kurdunu çok rahatsız etmişti.

Dante, durum ne olursa olsun bir dişiye asla zarar vermezdi ve eğer o dişiler onun yapısının ötesine baksalardı, yeterince derinlemesine baksalardı, onun hakkında bunu bilirlerdi. Şimdiye kadar, yeterince derine bakan tek kişi Jaime'ydi. Ve bu onu hiç beklemediği bir şekilde etkilemişti.

Belki de ona yalan söylediğini bildiği için ona karşı güvensiz olmalıydı ama hiç de öyle değildi. Kendini korumak için sırrını saklamıştı ve bu yüzden onu asla yargılayamazdı. Bu sırrı saklamış olsa da, sahte değildi. Doğasını ya da kişiliğini saklamazdı; ne görüyorsanız onu alırdınız. Yine de açık sözlü olduğu kadar karmaşıktı da. Bu onu eğlendiriyor, eğlendiriyor ve kendine çekiyordu.

Kısacası, hiç denemeden bir şekilde kendini onun için önemli biri haline getirmişti. Onun için bir mıknaş gibiydi. Rhett'in dediği gibi, "sevmek sevmeyi çağırırdı". Ve kontrole ihtiyaç duymanın nasıl bir şey olduğunu bilen bu kişi onu çağırıyordu.

Birbirleri için kötü oldukları söylenebilirdi. Onların sorunu, birbirlerinin açlığını yansıtmaları ve birbirlerinin şehvetinden beslenmeleri idi, bu da her ikisi için de öz kontrolü inanılmaz derecede zorlaştırıyordu. Entelektüel düzeyde, yapabileceği en iyi şeyin hem kendi kontrolünü hem de kurdununkini yiyen bu dişiye yalnız bırakmak olduğunu kabul etse de, bu onu ona sahip olmaktan alıkoymayacaktı. O

bir şeyin yapabileceğinden emin değildi. Sadece onun için çok acı çektiği için değil, aynı zamanda onu kendisininmiş gibi görmeye başladığı için.

Dışarıda bir yerlerde gerçek eşi olan ve onu sahiplenmesini bekleyen bir dişi olduğunu düşünürsek, belki de kendini aptal gibi hissetmeliydi. Ama gerçek şu ki, onu bulmak istemiyordu.

Kendini kandırıyordu.

Beta pozisyonundan vazgeçmek; sürüsünü terk ediyormuş, onların güvenliği ve refahı yerine kendi mutluluğunu seçerek bencilce onları hayal kırıklığına uğratıyormuş gibi hissetmesine neden olacaktı. Gerçek kimliğinden vazgeçen ilk kişi o değildi.

eşini -belki de hiç bulamayacağı birini- ve sonuncusu da olmayacaktı. Artık onu Jaime'yi almaktan alıkoyan hiçbir şey yoktu. Olsaydı bile, bununla daha fazla mücadele edebileceğinden emin değildi.

Kurdu, sonunda ona duyduğu açlığı harekete geçirme kararını çok onayladı. "Kulüpten çık ve cipe bin."

"İstersen gidebilirsin ama ben kalıyorum." Sonra etrafındaki duygusal sıcaklık değişti - belli ki artık kızgından daha fazlasıydı.

"Özür dilerim, neydi o?" Yüz ifadesi ve ses tonu onu tekrar etmeye cesaretlendirirken aynı zamanda tekrar etmemesi konusunda da uyarıyordu.

"Ben. Kalıyorum. Buraya dans etmeye ve eğlenmeye geldim. Sen, işkolik olduğun için Bu." Adamın anevrizma geçireceğini düşündü, gerçekten de öyle.

Ama sonra yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi; bu gülümseme onu tedirgin etti.

"Tamam. Dans etmek istiyorsan, dans ederiz." Bir kez daha onu kendine çekti, vücudunun onunkıyla iç içe geçmesini

sağladı; bir

Dante'nin ellerinden biri kızın ensesini kavradı, diğeri ise çok sahiplenici bir şekilde kığını sıktı. Kız isyan edercesine sertleşti ve ona baktı ama Dante sadece onu daha sıkı tuttu ve alt dudağını ısırdı.

"Dişlerini kendine sakla!"

"Seni ısırmama alışsan iyi olur bebeğim, çünkü bu çok sık olacak."

"Hiç sanmıyorum, Temel Reis. Son birkaç ayını benimle geçiren bir adamın yatağına atlamaktan daha fazla gururum var.

beni reddediyor. Kapımı çalmak için biraz geç kaldın." Dante bir elini kızın saçlarında dolaştırdı; bu sahiplenmenin onu tahrik ettiği kadar kızdırdığını da gördüğü bir şekil değiştirme jestiydi. Onu bir bakışla kıstırdı. "Benimle birlikte Birinin yatağında, Jaime. Sen benimkinde olacaksın. Evet, istersen inkar et, ama ikimiz de bunun olacağını biliyoruz. Ben

O amcığın içine girmek. Her santimimi alacaksın ve buna bayılacaksın." Adamın ses tonundaki hâkimiyetten ya da bakışlarındaki kararlılıktan hoşlanmaması gerekirdi ama yine de sapkınca hoşlanmıştı. Adamın ses tonunda en ufak bir uzlaşma belirtisi olmamasından da hoşlanmaması gerekirdi, Ne kadar tuhaf olsa da hoşuna gitmişti. Yine de bu ona istediğini vereceği anlamına gelmiyordu. Oh hayır.

Eğer o

Onu görmezden gelebileceğini ve sonunda aramaya karar verdiğinde atlayacağını düşünmüştü, ama çok yanılmıştı.

"Hiç şansın yok, koca adam. Ayrıca ben senin tipin değilim, unuttun mu? Beni o şekilde düşünmüyorsun. Sen kadınlarının güzel ve ince olmasını seversin."

Sersemleyen Dante donakaldı. Ya Trick söylediklerini ona söylemişti ki bu pek olası değildi ya da konuşmalarına kulak misafiri olmuştu. Birden kendini bok gibi hissetti.

"Kötü hissetmene gerek yok. Aşırı şişirilmiş egon için sürpriz olabilir ama artık seni istemiyorum."

"Öyle mi? Uyarılmanın kokusu bana farklı şeyler söylüyor. Zaten ıslaksın, elinde değil. Tıpkı benim de sen yakınımıdayken kaya gibi sertleşmeme engel olamadığım gibi."

"Vücudumdan bir tepki alamayacağını söylemedim. Bu, ona göre hareket etmem gerektiği anlamına gelmiyor."

"Ama yapacaksın, bebeğim. Yapacaksın çünkü ne kadar iyi olacağını biliyorsun. Şimdi benimle dans et." Bu hem bir talep hem de bir meydan okumaydı.

Oynamak istiyordu, değil mi? Jaime onun rollerin değişmesinden ne kadar hoşlandığını görecekti. Başkasının liderliği ele almasından nasıl hoşlandığını görecekti. Jaime onun kollarını boynuna doladığında gözlerindeki şaşkınlıktan zevk aldı ve ona karşı yere. Müziğin vurucu, zonklayıcı ritminin vücudunu istila etmesine izin vererek, sallandı, kıvrandı ve pelvisini döndürdü. Dante onun hareketleriyle senkronize bir şekilde hareket etti ve karanlık, şehvetli dansları her geçen dakika onu daha da ıslattı.

Sallanırken ve öğütürken, ellerini kızın sırtında gezdirdi ve kabaca kıcını avuçladı, içinde kısa sürede onu sıvı ve ona karşı uysal hale getiren bir ihtiyaç yarattı, böylece dansı yöneten oydu - sinsi sikici. Jaime kısa süre sonra dansa başladığına pişman oldu. Tek istediği Onu bir pislik olduğu için kızdırdı, ama sonunda kendini kızdırdı. Sertleşmiş meme uçlarının adamın göğsüne sürtünme şekli, klitorisine doğru alaycı zevk dalgaları gönderiyordu. Islaktı ve ağrıyordu ve hiç bu kadar boş hissetmemişti.

Dürüst olmak gerekirse, hayatında hiç bu kadar rahatlamaya ihtiyacı olduğunu düşünmemişti.

Bu cinsel işkencenin en kötüsüydü. Adam kulak memesini ısırp kısa bir süre ağzına alıp emdikten sonra nefesi kesildi. kulağına konuşuyordu.

"Arkanı dön." Sözleri yine bir talep ve meydan okumaydı. Yavaşça onun kollarında döndü ama Dante bunu sadece geri adım atmaya hazır olmadığı için yaptığından emindi.

"Kollarını boynuma dola." Çok yavaşça kollarını kaldırdı ve boynuna dolayarak kadının göğsüne doğru hafifçe eğilmesini sağladı. "Çok iyi. Şimdi onları orada tut." Jaime istemsizce titrerken, ensesinden sıcak sıcak nefes alarak, ellerinden birini çok ama çok yavaşça elbisesinin üzerinden yukarı, göğüslerinin hemen altına kadar kaydırды. Diğer eli düz karnından aşağıya doğru baştan çıkarıcı bir şekilde kaydı ve

ve uyluklarının birleştiği yere yaklaştı, ama parmaklarının uçları klitorisinin hemen üstüne ulaştığında durdu. Temas zaten çok fazlaydı, ama hiçbir şekilde çırpınacak ve bunu görmesine izin verecekti. Hayır, bu zevke dayanacak ve onu ne kadar az istediğini gösterecekti. Elbette bu tamamen yalan olacaktı ama bunu bilmek zorunda değildi.

Dante onun ensesinden kulağına doğru öptü. "Artık benimsin, Jaime." Elinin kızın göğsünde gezinmesine izin verdi. "Sadece bir gece için değil. Benimsin dediğimde, gerçekten benimsin demek istiyorum.

Ama bakın, mesele şu. Şimdi benimle uğraşmak zorundasın ve benimle uğraşmak kolay değil." Göğüs ucunu okşadı, kızın sarsılıp inlemesinin tadını çıkardı.

Jaime onun bir geceden fazlasını istediği iddiasına karşı çıkmak üzereydi ki parmakları aşağı indi ve klitorisinin üzerinde bir kez gezindi. Resmen dikkati dağılmıştı. Ama elini tekrarlamadı. Bunun yerine, eli yavaşça kalçasından aşağı kayarken, diğeri diğer göğsüne geçti ve sertçe sıktı. Kadından gelen bir inilti duyunca kendine zihinsel bir darbe indirdi. Bu zevke dayanması gerekiyordu, değil mi! Evet, tamam, bunu yapabilirdi.

Gerçekten mi?

Adamın eli kızın elbisesinin kenarına ulaştığında, elini kızın altına soktu ve aniden onu sahiplenerek kavradı. "Benim, Jaime." Dante, kendisiyle ona ait olan şey arasında bir bariyer görevi gören tangadan rahatsız olarak onu zahmetsizce kopardı ve arka cebine tıktı. Sonra eli tekrar elbisesinin altına giriyordu ve parmakları kıvrımlarının arasından sıyrılıyordu. "Çok ıslak." Parmağı kızın açıklığında daireler çizdi ve kızın kalçaları içgüdüsel olarak adamın eline doğru kaydı. "İşte bu, bebeğim." Parmağını sertçe kadının içine soktu, yüksek sesle inledi ve bir, iki kez döndürdü.

Jaime'nin gözleri, mutluluk ve sıcaklık vücudunda orman yangını gibi hızla ilerlerken kapandı. Kahretsin, daha birkaç dakika önce kendine bu zevke dayanacağını söylememiş miydi? Snort.

Biraz kararlıydı. Yine de bir orgazm o kadar da kötü olmazdı, değil mi? Kesinlikle olmayacağına karar vererek, parmağını yavaşça içine sokup çıkarmaya başladığında inleyerek adamın boynuna sarıldı. Her itiş ustacaydı, tıpkı onun gibi.

"Sıcak. Sıkı. Islak. Seni sikimin etrafında hissetmek için sabırsızlanıyorum." Bir parmağını daha kızın içine soktu ve kızıdan bir inilti kopardı. "Şahini sevdin mi Jaime?" Gözlerini açtı ve Dante'nin onu dikkatle izlediğini görmek için boynunu çevirdi.

O anda tehlikeli görünüyordu. Dudakları sert bir çizgi halinde sabitlenmiş, burun delikleri açılmış ve gözleri kurda dönmüştü.

"Seni bu kadar ıslatan o mu?

Mantıklı cevap hayırdı. Aynı zamanda doğru cevap da buydu. Başını iki yana salladı.

"Yani bu benim için mi?" Tekrar sokmadan önce parmaklarını onun içinde oynattı. Başını sallamasıyla yetinmeyerek, "Cevap ver

Ben, Jaime."

"Evet."

Parmaklarını döndürdü. "Geri döndüğümüzde ne olacağını bilmek ister misin? Seni becereceğim. Gerçekten, gerçekten sikeceğim. Hiç kimsenin yapmadığı gibi. Bunu istiyorsun, değil mi?" İç kaslarının kasılma şekli parmaklarının etrafından dolaşarak ona bunun cevabını verdi. "Güzel, çünkü bu olacak. Ve benim için çılgılık atacaksın. Güzel Çocuk için değil, şahin için değil, başkası için değil. Benim için. Sadece benim için." Parmaklarını sert ve derin bir şekilde kızın ağzına soktu. Geçen seferki gibi, öpüşme saf bir hayvani şehvete dönüştü ve adam kızın ağzının içinde hırlarken, kız da onunkinin içinde inliyordu. "İşte bu kadar. Gel amına koyayım."

Sanki vücudu bunu bekliyormuş gibi, Jaime'nin doruk noktası onun üzerine yıkıldı ve ona doğru sarkarken onu yakaladı. Bacakları tir tir titriyordu. Adam ölümcüldü. Jaime gözlerini açtığında, dudaklarının bir zafer gülümsemesine dönüştüğünü gördü. Bu onu kızdırmış olmalıydı, ama bu müthiş bir orgazm olduğu için ukalalığı görmezden geldi.

Parmaklarını kızın içinden çekip ağzına götürdü ve bakışlarını kızinkilerden ayırmadan önce birini, sonra diğerini emdi. Kadının karanlık ve zengin tadı dilinde patladı ve daha fazlasını istemesine neden oldu. Tamamen daha fazlasını istemeye niyetliydi. "Tadının güzel olduğunu biliyordum. Şimdi gitme zamanı." Jaime bu kez itiraz etmedi. Muhtemelen karşı çıkmalıydı ama şu anda tek düşünebildiği onun içinde olmasıydı. O aradığında atlamamam gerektiği konusunda yarın kendine ders verirdi. Şu anda ona ihtiyacı vardı.

onun içinde. Ivy ve Riley'i verdikten sonra Ağzı açık hayranlıkla izliyordu - kısa bir el sallayıştan sonra Dante'nin onu kulüpten çıkarmasına izin verdi. İkisi de

eve dönüş yolculuğu boyunca konuşmadılar. Aslında, odasına girene kadar ikisi de tek bir kelime bile etmedi.

Adam kapıyı kapatır kapatmaz Jaime kendini kapıya yaslanmış buldu. Adamın ağzı aniden Jaime'nin ağzına geldi ve

Dili ona sahipmiş gibi içine girdi. Dünyada Dante gibi öpüşen biri olduğundan şüpheliydi; dili, dişleri ve dudaklarıyla hükmediyor, yutuyor ve fethediyordu. Öpücük hızla çiğ ve ilkel bir hal aldı ve o kadar derindi ki sanki ağzıyla ruhunu çekiştiriyordu. Vücudundaki her bir sinir alarma geçti, onu doldurması ve bir türlü geçmeyen o yakıcı ağrıdan kurtulması için istekli ve sabırsızdı.

Tişörtünü çekiştirdi ve ellerini altına kaydırды, Tişörtünün sadece ima ettiği pürüzsüz ama sıkı karın kasları boyunca gezdirdi. Tırnaklarını köprücük kemiğinden aşağıya doğru geçirirken midesi sıkıştı ve homurdandı. Pantolonunun bel bandı. Adam aniden alt dudağını sertçe ısırp ağzına aldığı anda nefesi kesildi. Kurdu bu sahiplenici hareketten hoşlanmıştı.

Sonunda geri çekilen Dante, bakışlarının onun vücudunu boydan boya dolaşmasına izin verdi. Bu küçük elbise ona ikinci bir deri gibi yapışmış, sevdiği narin kıvrımları ortaya çıkarmıştı. Yapamazdı

Şeytanın yaratılışını beline dolamak mı yoksa altındakini daha iyi görebilmek için tamamen soymak mı istediğine karar veremedi. Onu o kadar çok kez çıplak hayal etmişti ki, artık gülünç olma sınırına gelmişti.

Bu gece, hayal gücünün ne kadar doğru olduğunu öğrenecekti.

Kadının bileklerini kavrayarak başlarının üzerinde sabitledi. "Onları orada tut. Şimdi ben sana dokunurken izle."

Bu derin, baskın, kontrollü ses, vücudunda ateşli bir titreme yarattı. Adamın gözlerinin kararlılık ve sahiplenmeyle parladığını gören Jaime, tam olarak ne istediğini anladı kendini içine sokacaktı. Alışkın olduğu erkekler gibi olmayacaktı, ondan gelen bir parça itaatkârlıkla tatmin olmayacaktı. Yoğun ve açgözlü olacaktı, emrediyor ve teslim olması için ısrar ediyordu - ki bu yapmaktan hoşlanmadığı bir şeydi. Peki neden hayatında hiç olmadığı kadar ıslanmıştı?

Dante başparmağının ucuyla kızın alt dudağını sıyrırken, kız da diliyle dudağına hafifçe vurdu.

Gülümseyerek başparmağını çenesinde, boğazının sütununda ve göğüslerinin arasındaki vadide gezdirdi. Sütyeninin ön klipsine ulaşarak fiskeyle açtı. Elleri yavaşça sutyeni ve elbiseyi kenara kaydırды, böylece çıplak göğüslerini çerçevesliyordu. Yuvarlak, dolgun ve mükemmeldiler. Onları ellerinin arasında şekillendirdi, dikkatini çekmek için yalvaran pembe, gergin meme uçlarını okşadı. Onları hayal kırıklığına uğratmak zalimlik olurdu.

Jaime'nin nefesini kesercesine eğildi ve bir meme ucunu ağzına aldı. Emdi, kemirdi, yaladı, ısırды ve diğleriyle meme ucunu çizdi. Her seferinde rotasyonu değiştirerek bunu tekrar tekrar yaptı. Kısa süre sonra nefes nefese inlemeleri hıçkırıklara dönüştü ve saçlarını çekiştirerek onu serbest bırakmasını istedi.

Dante kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Ellerini başının üstüne koy." Onu gülümseten alçak bir hırıltıyla ellerini başının üzerine koydu. Diğer meme ucuna doğru yalayarak ilerledi, onun teninin eşsiz güneş öpücüğü tadını seviyordu. Bir kez daha inlemeleri hıçkırıklara dönüşene ve ona karşı mücadele edene kadar aynı ezici ilgiyi ona da gösterdi. Onu hemen orada almak için çok istekliydi ama bu bedenle işi henüz bitmemişti. "Ben istiyorum

Şu haline bak." Saniyeler içinde elbiseyi kafasına geçirmiş ve sutyeni kenara atarak ona bir sahip olmayı takıntı haline getirdiği o bedenin engelsiz görüntüsü.

Çok güzeldi. Karnı güzelce şekillenmişti, muhteşem biçimli bacakları sonsuza kadar uzanıyordu ve Tanrı ona yardım etsin, tam bir Brezilyalı vardı. "Topuklular kalabilir. Benim için yatağa sırt üstü uzanmanı istiyorum."

Bu sert gümbürtünün içindeki emir ve güç onu ürpertti. Kurdu onun sesindeki otoriteyi sevdi, hatta bu otoriteden dolayı meydan okunduğunu hissetti; onu idare edebilecek ve ona ihtiyacı olanı verebilecek bir erkek gördü. Jaime onun hakkında düşündü

Ama gözlerindeki kararlılık onu emrini görmezden gelmemesi konusunda uyarıyordu ve bunu yaparsa sadist pisliğin onu bir süre asılı tutacağını biliyordu. Hayır, şimdi serbest bırakılmaya ihtiyacı vardı. Başka zaman isyan ederdi.

"Çok iyi," dedi Dante, kadın sözünü dinlediğinde.

Adam yavaşça yatağa yaklaşıp soyunurken Jaime onun vücudundan gözlerini ayıramıyordu. Onun bronzlaşmış, inanılmaz derecede tonlanmış göğsüne bakarken alt dudağını yaladı ve dilini muhteşem karın kaslarının olukları arasında gezdirmeyi hayal etti. Adam kelimenin tam anlamıyla gücün vücut bulmuş haliydi ve bu onun kurdu için bir narkotik görevi görüyordu. Gerçekten de Dante'nin onu becermesine izin verecek miydi? Bu gerçekten olacak mıydı?

Umarım öyledir. Eğer bu bir rüyaysa, şimdiye kadar gördüklerinin en iyisiydi.

Bakışlarının daha aşağıda gezinmesine izin veren Jaime'nin gözleri adamın sikini görünce genişledi. Vay anasını. "İyi asılmış"

az bile sayılırdı - gerçi bu şaşırtıcı değildi, çünkü her tarafı

iri bir adamdı. Sikiinin evresi de hayal kırıklığına uğratmadı. Çok büyük değildi.

Doğal görünmeyen bir şekilde; iyi donanımlı olmanın hemen sağ tarafındaydı.

Dante'nin ağzı, onun için her şeyini ortaya koyan kadını görünce kurudu. "Benim için bacaklarını aç." Açmadı. Meydan okurcasına ona baktı. "Seni cezalandırmak zorunda bırakma beni, bebek." Bu kulağa ilginç geliyordu. "Peki beni tam olarak nasıl cezalandıracaksın?"

"Gelmene izin vermeyerek."

"Pislik."

"Bacaklarını aç, Jaime." Çok ama çok yavaşça bacaklarını ayırdı ve Jaime kızın ne kadar ıslak olduğunu, ne kadar Giğmiğ, pembe ve parlak olduğunu görünce keskin bir nefes aldı. Onun çekici kokusundan etkilenen Jaime kalçalarının arasına yerleşti ve dilini ıslak kıvrımlarında gezdirerek onun çığlık atmasına neden oldu. Onun Karanlık ve zengin tadı o gece ikinci kez inlemesine neden oldu. "Tadın çok güzel." Her ne kadar onun içinde olmak için yanıp tutuşsa da, bir süre daha onun tadıyla karnını doyuracağından şüpheleniyordu.

Onu kalçalarından kavrayan Dante, onu sabit tutarken Kıvrımlarının arasını yalıyor, dilinin ucuyla klitorisinin etrafında dönüyor, klitorisinin başlığını kemiriyor ve dilini içine sokuyordu. En çok o yaptı inanılmaz sesler: boğuk küçük inlemeler, boğuk çığlıklar ve Gırtlaktan gelen iniltiiler sikini zonklatıyordu. Tanrım, o kadar duyarlı, o kadar alıcıydı ki. "Tadının neye benzediğini biliyor musun? Günah. Tadın günah gibi." Ve o buna doyamıyordu.

Kahretsin, bu adamın iyi olmadığı bir şey var mıydı? Bundan çok faydalanmasaydı can sıkıcı olurdu. Yine de ona içinde ihtiyacı vardı. "Dante, alay etmeyi bırak ve beni becer!"

Bunun yerine, bir parmağını içine soktu ve ağzını klitorisinin üzerine kapatarak sertçe emdi. İşte böyle. Altında parçalandı. Bu yüzden. Lanet olsun. Duyarlı. Öptü, ısırdı, titreyen bedenine doğru ilerledi ve kendini onun üzerine bıraktı. "Merak etme bebeğim, sana ihtiyacın olanı vereceğim ve seni öyle bir boşaltacağım ki çılgılık atacaksın."

Bundan hiç şüphesi yoktu. Bir eli saçlarında düğümlenmiş, diğer eliyle de kalçasından tutarak, sonunda kendini onun içinde rahatlatmıştı. Kalınlığının baskısı en lezzetli acı sancılara neden oldu; hiçbir şekilde mazoşist değildi, ama acının bir kenarı her zaman onun için zevki yoğunlaştırdı. Daha önce hiç Dante kadar büyük biriyle birlikte olmamıştı ve onun kendisini girmesinin verdiği his inanılmazdı.

Jaime o kadar ıslaktı ki, içeri itmekte hiç zorlanmadı, ama yine de yavaşça hareket etti - kızın hoşuna gitmeyecek kadar yavaş - onu inç inç beslerken. Yarısına geldiğinde durdu

İçine girerek ona alışması için zaman tanıdı ama bu ne istediği ne de ihtiyaç duyduğu bir zamandı. Ne Jaime ne de kurdu dikkatle idare edilmek istiyordu. Bacaklarını onun kalçalarına doladı ve onu daha derine götürmek için kendine doğru çekmeye çalıştı. O da Çekiştirmek işe yaramadı. Göt deliği bir santim geri çekildi ve gözleriyle onu kendi hızında hareket edeceği konusunda uyardı. "Eğer ben Porselen bir bebek gibi muamele görmek isteseydim, bunu söyledim!" diye hırladı. "Bunu kaldırıabilirim, Temel Reis!"

"Öyle mi?" Kurdu da onunla aynı fikirdeydi ve Dante'yi ona sertçe sarılmaya teşvik ediyordu.

"Evet!" Ona meydan okumaktan daha iyisini bilmeliydi; adam geri çekildi ve sonra eve çarptı, horozunu gömdü İçinde o kadar derindi ki, onu boğazında hissedemediğine şaşırdı.

Sırtı eğilirken haykırdı. Hayatında hiç bu kadar dolu hissetmemişti ve lanet olsun, acıyordu ama iyi bir acıydı.

Dante, şimdiye kadar hissettiği en sıkı, en sıcak, en ıslak amcığın etrafında kasılmasıyla inledi. O kadar iyiydi ki aynı zamanda işkenceydi. Kadının pençelerini sırtında hissetmek sadece zevke zevk kattı. "Gözlerini aç ve bana bak. Gözlerini benden ayırma, Jaime." Gözlerini açtığı anda, adamın yüzündeki alev alev yanan yoğunlukla karşılaştı. Daha önce hiç kimse ona böyle bakmamıştı, sanki her parçasına sahip olmak istiyormuş gibi. Adam aniden hareket etmeye başlayınca inledi.

İtişleri yavaş, sığ ve şehvetliydi, cennet gibi oldukları kadar alaycıydılar da. Ama yeterli değildi. "Daha hızlı." Onu görmezden geldi. "Daha hızlı."

"Daha hızlı gitmeye hazır olduğumda daha hızlı gideceğim." Sinsi küçük sürtük kaslarını Dante'nin sikinin etrafında sıkılaştırdı ve kalçalarını sertçe Dante'ye doğru savurarak onun hamlesine karşı koydu. Dante kalçasına sertçe bastırarak onu sakinleştirdi, pençelerini uyarıcı bir şekilde deriye batırdı ama kan akıtmadı. "Yapma.

Çekil." Bunun yerine, onun gözlerini tutarak, yine meydan okurcasına Etrafında kenetlendi, onun acı dolu iniltisine çok memnun bir şekilde gülümsedi. Kendini burun buruna getirerek Dante onu boğazından kavradı. "Çekilmemi ve seni böyle asılı bırakmamı istemiyorsan, sana söyleneni yap." Lanet olası pislik! Koca herifin bunu gerçekten hissedeceğini düşünseydi ona vururdu. Kurdu da bu emirden etkilenmemişti. Onu kızdırmanın ve istediğini elde etmenin birden fazla yolu vardı. Yüz ifadesini yumuşattı ve ona sempatik bir gülümseme verdi. "Ah, Dante, şişirmek zorunda olmadığın bir kadının içinde olmaya alışmaya çalıştığını söyleseydin, seni bu şekilde zorlamazdım."

Kadının boğazını bir kez daha sıktı. "Jaime."

"Biliyor musun, eğer çok tuhaf hissediyorsan, kafayı içeri sokabilirsin."

"Jaime."

"Merak etme, gerçek kadınlar konusunda biraz tecrübesiz olmanı anlıyorum."

-" Adam aniden ona çarpınca haykırdı-
cezalandırıcı bir itiş. Yine de erkekliğini kanıtlamak için onun
içine pompalamaya başlamadı. Lanet kurt.

"Küçük oyunlar oynamak bana sökmez bebeğim."

Evet, bunu anlamıştı. Gerçek şu ki, Dante'ye tamamen yabancı bir bölgedeydi.

Erkekler söz konusu olduğunda, hatta zorba bir şekilde baskın olanlar söz konusu olduğunda bile kendi yolunu bulmaya alışkındı. Onları her zaman kendi ince yöntemiyle kontrol edebilmişti. A

Biraz ters psikoloji ya da sadece egolarını beslemek, çoğu zaman istediğini elde etmede uzun bir yol kat etti. O değildi. Ve eğer bunları başka bir erkeğe söyleseydi, erkekliğini kanıtlamak için onu becerirdi. Ama Dante öyle değildi. Onunla dans edebilecek ya da ona aşık olabilecek bir erkek değildi.

küçük numaralar. Garip herif. "Bu nazik saçmalığa ihtiyacım yok! Sana söyledim, bunu kaldırabilirim!"

"Emin misin?" diye alay etti, onu kızgın görmek

hoşuna gidiyordu. "Eminim," diye ısırdı. "Eminim"

diye ısırdı.

aniden ona vurmaya başladı. Her bir damgası Vuruşlar tam ve mutlak bir mutluluk hissiydi. Tek sorun, onun kendini tuttuğunu bilmesiydi.

Çek. Onun her şeyini istiyordu. Bacaklarıyla sırtına vurarak ve onu pençeleyerek homurdandı, "Kendini tutmayı bırak Bana!" Bildiği bir sonraki şey, adamın ondan çekildiği ve kabaca yüzüstü çevrildiği idi. Sonra Dante onun üzerine kapanmış, boynunda bıraktığı izi kemiriyordu. "Bakın, mağaralarda yaşadığınızı biliyorum ama bu tarih öncesi adam davranışı kesinlikle kabul edilemez."

"Bu dövmelere bayılıyorum." Sol omzunun arkasında bir melek, sağ omzunun arkasında ise bir şeytan dövmesi vardı. Ancak melek elinde bir şişe içki tutuyordu, dövmelerle kaplıydı ve dudaklarını çapkınca büzüyordu.

"Beni dinliyor musun ki?"

"Benim verebileceğim kadar sert istiyorsun, değil mi?" Bir kolunu ona doladı ve onu elleri ve dizleri üzerine çekti. "Ne istediğine dikkat etmelisin." Bir elini saçlarına daldırdı, başını geriye doğru çekti, boynunun kıvrımını ısırdı ve eve çarptı. Dante kasları gevşerken inledi. onun etrafında sıkıldı. Boynundaki taze ısırtıcı yatıştırıcı bir şekilde yaladı, oradaki görüntüsü hoşuna gitmişti. Kurdu onaylarcasına hırlayarak Dante'nin onu tekrar işaretlemesini istedi. Bunu planlıyordu.

Dante dilini kızın kulağının kabuğunun etrafında döndürdü ve sonra kulağın lobunu ağzına aldı.

"Hisset beni, Jaime. Daha önce hiç bu kadar derine inen oldu mu?"

Sen?" Kadın başını salladı ve adam bu konuda kendini beğenmiş hissedecek kadar erkekti. "İyi hissettiriyor mu?" Kız başını sallayınca, adam ona ödüllendirici bir hamle yaptı.

"Seni becerdiğimde iyi hissediyor musun?" Kadın şiddetle başını sallayınca, adam ona ödüllendirici bir hamle daha yaptı.

"Pretty Boy'un seni siktiği zamandan daha mı iyi?"

Erkekler ve egoları! Ona büyümesini söylemeyi düşündü ama onun ödüllendirme şekli hoşuna gitti. "Evet." Bu ona istediği güçlü itiş sağladı.

"Kıçını yemesine izin mi verdin?"

"Hayır." Bir başka şiddetli, ödüllendirici

itiş. "Başka birinin almasına izin verdin

mi?"

"Hayır." Bu kez ödülü iki şiddetli itiş oldu.

"Bunu yapmama izin vereceksin, değil mi bebeğim?
Vücudundaki her deliği sikmeme izin vereceksin, değil mi?"

O anda, bunu yapmasına izin vereceğinden oldukça emindi. onu boşaltırsa her şeyi yapabilirdi. Kadın başıyla onayladı. Adamın ağırlığı aniden kadının üst bedenini terk etti ve sonra homurdanarak, tam da kadının istediği gibi şiddetle ona vurmaya başladı. Şiddetli bir

Adam acımasızca ona daha önce hiç kimsenin yapmadığı kadar hızlı, daha sert ve daha derin bir şekilde girerken, doruk noktası ona doğru sürünüyordu.

"Sen benimsin, Jaime. Ve başka kimsenin amıma yaklaşmasına izin vermeyeceksin, değil mi bebeğim?" Bu bir soru değil, bir ifadeydi. Kadın ona karşı çıkmayınca, adam onu inanılmaz derecede sert bir şekilde içine girerek ödüllendirdi.

"Dante... Gelmem gerek."

"Güzel, çünkü üzerime boşalmanı istiyorum." Elini vücudunun etrafında dolaştırdı ve parmağı ve başparmağıyla klitorisini buldu. "Gel, Jaime. Şimdi yap." Omzunu ısırdı ve aynı anda klitorisini çimdikledi ve Jaime'nin tüm vücudu, içinden o kadar mükemmel ama bir o kadar da kötü bir zevk dalgası geçerken kaskatı kesildi. Adamın söz verdiği gibi

O kadar sert boşaldı ki çığlık attı.

İç kasları adamın etrafında kapandı ve çırpındı. "Sikeyim, Jaime." Üç şiddetli itişten sonra Dante onun içinde patladı, titredi ve onu boşalmasıyla doldurdu. Beyni hayatında yaşadığı en yoğun orgazmdan kurtulduğunda aklından geçen tek düşünce "Yine" oldu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Dante'nin cep telefonunun aralıksız çalması Jaime'yi rüya aleminden çıkardı. Onu dürterek uyanmasını ve şu lanet şeye cevap vermesini istedi. Ya da belki duvara fırlatacaktı, her neyse, yeter ki gürültü kesilsin. Adamdan gelen yanıt bir homurtuydu. Titreşimler gönderen bir homurtu. Gecenin büyük bir kısmında ağzının yapıştığı meme ucunu. Bu yeterince kötü değilmiş gibi, iki parmağını da içine gömülü tutuyordu. Yani evet, huysuzluk derecesinde azgındı.

Hafifçe omzuna vurdu. "Telefon." Bir homurtu daha. Ardından ağzıyla meme ucunu emmeye başladı. "Telefon," diye tekrarlardı biraz nefessiz kalarak. Bunun bir telefon olup olmadığından emin değildi.

Vücudunu bir enstrüman gibi çalabilmesi iyi bir şey miydi yoksa kötü bir şey mi? Onca yıl merak ettikten sonra, sonunda onun içinde ne kadar iyi hissedeceğini biliyordu - çok iyi. Parmakları içinde dönerken nefesi kesildi.

Gergin tomurcuğu ağzına geri çekmeden önce "Çok ıslak," diye mırıldandı.

"Evet, tabii. Bütün gece parmaklarını içime soktuktan sonra kuru bir dönem geçirmem çok zordu."

Kadının sesindeki kızgınlığı duyan Dante, meme ucunun etrafında gülümsedi. O anda, telefon pes etti ve onun

vücudum biraz rahatladı. Belli ki Jaime sabah insanı değildi. "Bu hayal kırıklığını seninle konuşmadan önce halletmemi ister misin?

eğitim seansı, bebeğim?" Jaime kıs kıs güldü. "Öyle olsa iyi olur." "Ses tonunu beğendiğimden emin değilim."

"Umurumda olduğundan emin değilim."

Göğsünün kıvrımını ısırdı ama sonra yaladı. yatıştırıcı bir şekilde. Tam kendini onun etrafında şekillendirmek ve bacaklarını ayırmak üzereydi ki telefonu tekrar çalmaya başladı.

"Parçalamadan önce şu lanet şeye cevap ver. Hey!" pantolonunun cebinden telefonunu almaya gitmeden önce kışını tokatladığında mızımızlandı.

Dante merhaba demekle uğraşamayacak kadar cinsel açıdan hüsrana uğramıştı. "Dom, bu iyi olsa iyi olur."

"Sadece Nick'in dün gece sana yaptığı teklifin aynısıyla Trey'i aradığını bilmeni istedim," dedi Dominic, sesi oldukça kızgın geliyordu. "Açıkçası, o değildi cevabınızdan memnunum. Dişilerimizi ve çiftleşmiş çiftlerimizi güvende tutmakla neden bu kadar ilgilendiğini anlayamıyorum." Dante'nin bunun nedeni hakkında bir fikri vardı ama emin olana kadar bundan bahsetmek niyetinde değildi.

"Peki Trey ne dedi?"

"Ona kendi işine bakmasını ve kararlarını sorgulamayı bırakmasını yoksa ittifakın biteceğini söyledim."

"Olabileceğini düşünmüştüm."

Jaime homurdandı, "Dominic'e söyle gidip kışına atlasın. Telefon görüşmeleri için çok erken!" Ama yine de

Eğer antrenmandan sonra kahvaltıya yetişecekse muhtemelen her sabah daha erken kalkmaya alışmalıydı.

Dominic kıkırdadı. "Yani sabah insanı değil mi?"

"Aldırma ona, sadece azgın." Kadın saç fırçasını ona doğru fırlattığında homurdandı.

"Anladığım kadarıyla onun durumuyla ilgilenmek zorunda olduğunuz için eğitim seansı gecikecek." Dante sırtıttı.
"Onun tüm ihtiyaçlarıyla ilgilenmezsem pek de iyi bir koruyucu sayılmam, değil mi?"

"Ah yaptığımız fedakarlıklar."

"Siz ikiniz pisliksiniz," diye tersledi Jaime.

"Sana bir sik göstereceğim," diye hırladı Dante aramayı sonlandırıp kızın üzerine atlarken. Aralarında nazik bir şey yoktu.

Birleşme; sert, hızlı ve vahşiydi ve o kadar sert boşaldı ki bayılmak üzereydi - bu gece boyunca tekrarlanan bir şeydi. Görünüşe göre Jaime onun için bir afrodizyaktı.

Eğitim seansı boyunca kızın kendisine bol bol dert yanmasını beklemişti ama kız çırpınmasına ve bilincini kaybetmek üzere olmasına rağmen nadiren ona çıkıştı. Görünüşe göre ona bir tepki vererek tatmin olmak istemiyordu. Öte yandan kurdu, birçok kez tepki gösterdi. Kurdu birkaç kez yüzeye çıkıp ona saldırmaya çalıştı, açıkça onu bir tehdit olarak görüyordu.

Jaime'ye acı verse de kurdunun kontrolünü elinde tutmayı başardı. Onunla çok gurur duyuyordu ve duştan sonra onu diliyle becererek bunu bilmesini sağladı.

On beş dakika sonra mutfağa girdiğimde, Jaime iyiydi, Greta'yı uzun yemek masasında gördüğünde az önce son derece tatmin edici bir orgazm yaşamış olmanın verdiği ruh hali bozuldu. Jaime kahvaltıya biraz geç kaldıkları için çoğu insanın

şimdiye kadar gitmiş olurdu. Greta'nın da bu sayıya dahil olmasını umuyordu, çünkü hiç Yaşlı kadının kurdunun durumu hakkında ona eziyet edeceğinden şüpheleniyordu.

Grace modern mutfağın ocağından, "Günaydın," diye seslendi. Gözlerindeki pırıltı Dante ve Jaime'yi bildiğini ve onayladığını gösteriyordu. Yine de her zamanki coşkusundan yoksundu ve Jaime bunun, kadının artık kendisine karşı temkinli davranmasından kaynaklandığını biliyordu.

Jaime kahveyi içine çekerek, "Teşekkürler," dedi. Lydia, Cam ve Rhett'in yüzüne bile bakmadıkları gerçeğini görmezden gelmeye karar verdi. Gabe, Hope, Shaya ve Dominic ona gerçek gülümsemeler ve onlarla birlikte oturması için işaretler yaptılar. başka bir yere oturabilirdi. Diğerlerinin neden masanın diğer ucuna oturduklarını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

Greta konuşmaya başlamadan önce Jaime'nin kıcı koltuğuna ancak değmişti.

"Bütün gece zina mı yaptın?" diye çıkıştı yaşlı kadın ve Shaya gözlerini devirdi. Nedendir bilinmez, Greta seks kelimesini hiç kullanmazdı.

Jaime masanın üzerindeki tostlardan birini alarak Greta'ya sahte bir öfkeyle baktı. "Biz sadece yayların dayanıklılığını test etmek için yatakta zıplıyor. Aklın hep çukurda mı?" Dante bir kahkaha attı ama hiçbir şey söylemedi. Bunun için minnettardı. Kendi savaşını kendisi vermeyi severdi.

"Benim zamanımda, çiftleşmediğimiz sürece bir erkekle aynı odayı paylaşmazdık."

"Oh, işte başlıyoruz," diye homurdandı Shaya.

Greta, "Öyle yatıp kalkma falan yoktu," diye devam etti. "Kendimizi gerçek eşimize sakladık. Bunu yapmayan herkes fahişe olarak damgalanırdı." Öfkelendi. "Sanki bir fahişe olman yeterince kötü değilmiş gibi, bir de dengesizsin. Bir tik tak bomba senin olduğun şeydir."

Kurdu hırladı ama Jaime sadece başını eğerek, "Sanırım psikolog olsaydım seni ilginç bulurdum, ha?" dedi.

"İşte yine o kötü tavır."

Jaime ona sempatik bir bakış attı. "Ah, Greta, tavırlı ya da tavırsız kötü olduğumu hâlâ anlamadın mı?"

"Bu da başka bir sorun: Hiç saygın yok."

"Bir sorun varmış gibi gelmiyor." Hunk aniden kucağına atlayıp ona sokuldu ve Jaime'nin dinlediği saçmalıklara rağmen gülümsemesine neden oldu.

"Dante'm seni koruyor diye istediğin gibi davranabileceğini sanıyorsun, değil mi?"

Humph. Sana haberlerim var. Seni Trey'e karşı koruyamaz ve torunumun seni burada istemediğini biliyorum. Taryn hayatının sonuna yaklaşırken ihtiyacı olan son şey. Hamilelik her türlü tehlike ya da beladır ve sen de tam olarak busun. Dante seni yanında tutmak için deli oluyor."

"Greta," diye mırıldandı Dante, gözleriyle onu durması için uyararak.

"Bu doğru," diye ısrar etti. "Her an herhangi birimize düşman olabilir. Seni böyle kandırmasına nasıl izin verirsin? Seninle sadece onu yanında tutman için zina yapıyor. Ve bana karşı sürekli saygısızca davranıyor -benimle nasıl konuştuğunu duydun." Jaime'yle alay etti. "Seni kıskanan Dante ile olan ilişkim."

Jaime başını eğdi ve merakla Greta'ya baktı. "Biliyor musun, eskiden bana hırladığını düşünürdüm, ama şimdi görüyorum ki... aslında sadece yüzün." Dante'nin kahvesi ağzından masanın üzerine püskürdü. Jaime onun sırtını sıvazlarken bir yandan öksürüyor bir yandan da gülüyordu.

"Dante, oğlum, onun sürüye getirdiği tehlikeyi göremiyor musun? Tanrı aşkına, o dengesiz biri!

Deli!"

Jaime Shaya'ya döndü. "Hiç 'Büyükanneye polo tokmağıyla vurma' oyununu oynadın mı?"

"Unut gitsin!" Greta ayağa fırladı. "Eğer dinlemek istemiyorsan, Dante, devam etmemin bir anlamı yok. Seni uyarmadığımı söyleme."

Artık öksürük krizinden kurtulduğuna göre, Dante Kahvesinin son suyunu da içti ve elini Jaime'nin saçlarında gezdirdi. "İyi misin, bebeğim?"

Gülümsedi. "Peki."

"Seni işe götüreceğim. Tartışma, seni o teneke kutunun içinde düşünmekten nefret ediyorum." Tabii ki tartıştı. En iyi yaptığı şey buydu. Yine de sonunda pes etti ve onu götürmesine izin verdi - çoğunlukla onun yanında olmayı sevdiği için, onu o korkunç eğitime tabi tutarken bile ağrıyordu. Elini kızın kalçasının üzerinde tuttu.

ve sonunda mabede vardığında ona derin, uyuşturucu bir öpücük verdi.

"Vardıyan bitince seni alırım."

"Yapman gereken yeterince şey var." "Yine de seni alacağım. Bunu kabullen."

Gözlerini devirdi. "Bu arada, Toyota SUV Ivy'nin evinin önünde park halinde. Dün gece kulübe gitmeden önce oraya sürdüm ama orada bırakmak zorunda kaldım. İçmeye niyetim varken araba kullanmamın imkanı yok."

"Daha sonra çocuklardan birine aldırırım."

Ona Ivy'nin adresini söyledi ve tam araçtan inmek üzereydi ki, adam aniden Ivy'nin boynunu kavradı ve onu kendine doğru çekerek dudaklarını Ivy'nin dudaklarına sertçe yapıştırdı. Sahiplenici bir yanı olan yıkıcı bir öpücüktü bu. Onu bıraktığı anda nedenini anladı. Shawn ana binanın kapısından izliyordu. "Bir gecelik sevişme, beni senin erkeğin olarak işaretleme hakkını sana vermez. bölge," dedi ona hırlayarak.

Eliyle tekrar boğazını sıktı. "Sana kulüpte söyledim, sen benimsin. Bir geceden daha fazlasını istiyorum ve sadece sevişmekten daha fazlasını istiyorum. Bunu sonra konuşuruz. Devam et." Mutlu mu yoksa kuşkulu mu olduğundan emin olamayan Jaime cipten indi.

ve iş kıyafetlerini giymek için ana binaya yöneldi. Shawn ona tek kelime bile etmemişti, zaten etmesini de beklemiyordu. Öte yandan Ivy ve Riley bilgi almak için onu sıkıştırıyorlardı. Yatakta iyi miydi? Onu kaç kez boşaltmıştı? Boynunu ne zaman ısırmıştı?

"Bir geceden fazlasını istediğini söyledi."

"Daha fazla mı?" Ivy'nin kaşları havaya kalktı. Jaime'nin yüz ifadesinden, "Ona inanmıyorsun," diye tahmin etti.

"Bilmiyorum. Yani, Dante'nin bu konuda yalan söyleyeceğini sanmıyorum.

Böyle bir şey, ama asla ilişki kurmaz. Bunun arkasında bir hikaye olması gerektiğini biliyorum ama ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Senin için bir istisna yapacağına inanmak neden bu kadar zor?"

"Bana bak, Ivy. Çirkin olduğumu düşündüğümü söylemiyorum, ama sadeyim ve bunu biliyorum. Büyük göğüslerim olmasaydı, fazla dikkat çekeceğimi sanmıyorum. Dante'nin kendi sözleri onun tipi olmadığım yönündeydi. Ayrıca, Shawn'la birlikte olduğumu düşünene kadar bana hiç ilgi göstermediğini de belirtmek gerekir. Belki de bu erkeklere özgü bir şeydir."

Ivy itiraz edecek oldu ama sonra içini çekti. "Ne demek istediğini anlıyorum. Egosuna basılmış olması mantıklı olabilir ve bu yüzden

okşanmasını istedi. Ama senin için bir istisna yapması da mantıklı olurdu. Jaime, sana milyonlarca kez söyledim, sıradan değilsin. Kurdunla yaşadığın durum yüzünden kendini kötü bir av olarak gördüğünü biliyorum ama bu erkeklerin de böyle düşüneceği anlamına gelmez." Jaime homurdandı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"İltifatlara devam etmekten daha iyisini biliyorum. Özgüveninin düşük olması iltifatların sana ulaşmasını engelliyor. Ama şunu söyleyebilirim ki dün gece Dante'nin sana nasıl baktığını gördüm.

Sana sanki ona aitmişsin gibi baktı. I Dürüst olmak gerekirse şahini lime lime edeceğini düşünmüştüm."

"Evet," diye onayladı Riley. "Biraz korkutucu biri. Peki sen ne yapıyorsun?"

ne yapacaksın?" Jaime bir nefes verdi. "Onunla konuşacağım sanırım. Bunu daha sonra tartışacağımızı söyledi."

"İyi fikir," dedi Ivy başını sallayarak. "Pekâlâ, işe koyulmamız gerekiyor. Sadece bir şey söylemek istiyorum.

Dün gece Dante'ye ilk kez bu kadar yaklaştım, onunla ilk kez göz göze geldik. Bana çekilmedi Jaime. Büyü onun üzerinde işe yaramadı. Buna karşı koyabilecek tek erkek, başka birine kafayı tamamen takmış olanlardır. Bunun üzerinde düşünmek isteyebilirsin." Bu sözlerle Ivy arkasını döndü ve yürüdü.

Uzakta.

Bu bilgiyle ne yapacağını bilemeyen -düşünceleri yeterince karmakarışık- Jaime bunu aklının bir köşesine koyup çalışmaya başladı. Ama görünüşe göre o ve Karmakarışık düşünceleri tam olarak anlayamadım, Çünkü çok geçmeden ona tekrar eziyet etmeye başladılar. Doğrusunu söylemek gerekirse, şu anda nasıl kafası karışık hissetmezdi ki? Her şeyiyle istediği adam uzak durmaktan birdenbire onunla bir tür ilişki kurmayı istemeye dönüşmüştü.

Bunu daha da kafa karıştırıcı yapan şey, onun ne kadar kırık olduğunun tamamen farkında olmasıydı - kırık bir kadın baskın bir erkek için çekici olmazdı. Bunların hiçbiri mantıklı gelmiyordu. Elbette Dante'yle bir ilişki Ama eğer bu ilişki onun için onun kadar önemli değilse. Ve onun için de o kadar anlamlı olmayacaktı. Onunla birlikte olmak, onu önemsemek ve onun için bir anlam ifade etmek isterken, onu sadece uygun bir beden olarak görmesi içini kemirecekti.

Mesaisi bitmek üzereyken, her zamanki gibi birkaç çöp torbası çıkardı. Onları büyük çöp kutusuna atarken Çöp konteynerinin etrafını birkaç yabancı koku sardı. Döndüğünde, sırttan yedi erkek kurt şekil değiştireni buldu

ve kıkırdıyorlardı. Hepsi açıkça akrabaydı ve hepsi de Glory'ye çok benziyordu.

"Merhaba tatlım," dedi ortadaki, yedi kişinin en uzun ve tıknaz olanı.

Gözleri onun vücudunu inceledi ve yüzünü ürpertici bir gülümseme kapladı. Onun gözlerine baktığında, arabayı başka birinin kullandığı hissine kapılmaktan kendini alamadı. "Senin için neden eşini görmezden gelmeye meyilli olduğunu anlayabiliyorum."

"Kız kardeşin nasıl?" diye sordu sesini çıkarmadan. Kurdu, onların duruşunu tehdit olarak algılayarak huzursuzca volta atıyordu ve aşırı endişeli hissetmeye başlamıştı. Aslında Jaime de kendini pek sakin hissetmiyordu ama bunu görmelerine izin vermedi.

"Onu çok kötü yaraladın. Tahmin edebileceğiniz gibi, buna izin veremem. Ve sen Dante'nin kızı olduğuna göre, bu ona da zarar vermenin bir yolu olduğun anlamına geliyor. Seninle ilgilenerek bir taşla iki kuş vurmuş olacağız."

Kurdu onun sınırlarına doğru hamle yaptı ama Jaime acıyla nefes aldı ve bunu görmezden geldi. "Yani bir kızın üzerine çullanıp onu döveceksin. Hah. Cesaretin beni şaşırtıyor." Burun delikleri alevlendi. "Kızın yüzünü mahvettin."

"Yine olsa yine yaparım. Kız kardeşinizin anlamadığı şey, gökyüzündeki devasa ateş çemberinin dünyanın etrafında döndüğü şey olduğu, onun değil. Dante'yi istiyor ve bu nedenle, o kendisini istemese bile, ona sahip olmaya hakkı olduğunu düşünüyor.

Gerçekten üzücü ve acınası bir durum." Ona baktı merakla. "Sende bir sorun olmalı. Burada, seni eşek sudan gelinceye kadar dövmeye niyetli yedi erkek şekil değiştirenle karşı karşıyasın ve yine de... bize tavır yapıyor ve kız kardeşimize hakaret ediyorsun. Bir bakıma, sana saygı duyuyorum.

" Kardeşlerine işaret etmek üzere olduğunu görünce

ona doğru hareket edince içini çekti ve elini kaldırdı. "Bakın çocuklar, bunu yapmadan önce iki kez düşünmek isteyebilirsiniz. Ben kolay bir hedef değilim. Ve CSI'ı gördüm. Cesetlerden ve her şeyden nasıl kurtulacağımı biliyorum." Çılgın herifler gerçekten de güldüler, bu da sadece kurdunu kızdırmaya yaradı, şimdi kafesine saldırmaya devam ederken hayal kırıklığını uluyor ve dışarı çıkmak istiyordu. İlk defa aşırı tepki vermiyordu.

Yedi erkeğe karşı bir dişi, inkar edilemeyecek kadar kötü bir orandı. Ivy ve Riley'yi arayamazdı. Kulak koruyucuları takılıyken onu asla duyamazlardı. Yapmayı düşündüğü tek şey, iş arkadaşlarından biri dışarı çıkana kadar dikkatlerini dağıtmaktı.

Jaime yanındaki boş alana baktı. "Bize kötü bir şekilde zarar vermek niyetinde olduklarından eminim, Mr.

Dungworth. Şiddetten hoşlanmıyoruz, değil mi Bay Dungworth? Nasıl bir hareket tarzı önerirsiniz?" Sanki bir fikri değerlendiriyormuş gibi yüzünün spekülatif bir ifade almasına izin verdi.

"İlginç. Yasa ve ahlak dışı ama ilginç." Kardeşlere döndüğünde, yedisinin de birbirlerine "Ne oluyor lan?" diyen ifadelerle baktıklarını gördü.

Ortanca kardeş diğerlerine baktı, zorlukla yutkundu ve gergin görünüyordu. "Hadi şu işi bitirelim." Hiçbiri kıpırdamadı.

"Glory haklı, o bir deli," diye tısladı solundaki. "O da bir dişi.

Şimdi gel bakalım."

Ana binanın arkasından çıkan Dante homurdanarak,

"Ben olsam bunu yapmazdım," diye araya girdi.

"Gerçekten, gerçekten yapmazdım." Ana binaya

yaklaşırken devasa kamyonu fark etmişti.

Sığınak ve altıncı his ona Glory'nin kardeşleri olduğunu söylemişti. Bir parçası yarışmak isterken

Park yerine gidip onlarla yüzleşmek istese de, içindeki Beta dikkatli olmanın önemli olduğunu biliyordu. Eğer duymuşlarsa Jaime daha cipten inmeden paniğe kapılıp üzerine atlamış olabilirler.

İnfaz memurlarına hızlı bir çağrı yaptıktan sonra, sessizce araştırmak için yaklaştı. Tanrı'ya şükür zamanında gelebilmişti.

"Tamam mı bebeğim?" diye sordu Jaime'ye bakmadan.

"Süper." Kurdu onun sesi ve varlığıyla biraz sakinleşti ama hâlâ çok gergindi.

"Güzel." Kardeşlerle arasında sadece küçük bir boşluk kalana kadar ileri doğru adım attı.

"Size ne olacağını söyleyeyim. Hepiniz arkanızı dönüp buradan gideceksiniz. Kız kardeşinizin benim onun eşi olduğumla ilgili küçük tatlı yalanlar yaymayı bırakmasını sağlayacaksınız ve onun cehennemde kalmasını sağlayacaksınız. Jaime'den uzak dur."

Onun sözleriyle ürperdi. Her heceden katıksız bir hâkimiyet ve güç damlıyordu.

Ortadaki kardeş kıs kıs güldü, belli ki gergin olamayacak kadar aptal ve deliydi. Açıkça en baskın ve lider olduğunu gören Dante'nin her türlü niyeti vardı Diğerlerini tedirgin etmek için onu mümkün olan en hızlı şekilde etkisiz hale getirmek.

Çılgın aptal Dante'ye doğru bir adım ilerledi. "Yoksa ne olur?"

Dante gülümsedi ama bu hoş bir gülümseme değildi. "Bunun cevabını gerçekten bilmek istiyor musun?" Aptalın yanıtı, yumruğunu Dante'nin burnuna doğrultmak oldu. Dante hamleyi engelledi

ve aptalın tökezlemesine ve üç kez göz kırpmasına neden olacak kadar sert bir kafa darbesi indirdi. Çabucak kendini toparladı ve Dante'ye bir hamle yapmadan önce pençelerini açtı.

Pençelerden kaçan Dante boynuna saldırdı, baskı noktalarını hedef aldı ve onu kolayca denklemin dışına çıkardı. Beklediği gibi, diğerleri kardeşlerinin baygın düştüğünü gördükleri anda birdenbire kararsız ve sarsılmış göründüler. Ne yazık ki bu durum onları yapmaya geldikleri şeyi yapmaktan tamamen vazgeçirmedi.

İçlerinden biri Dante'ye doğru hamle yaptı ama kaburgalarına yediği tekmeyle nefesi kesildi ve kış üstü yere yığıldı. Kendisi ya da sürüsünden herhangi biri tehdit edildiğinde, özellikle de söz konusu Jaime olduğunda, adil dövüşen biri olmayan Dante, bu kez yüzüne bir tekme daha atmakta tereddüt etmedi ve saldırganın burnundan kan fışkırmasına neden oldu.

Bu sefer iki kişi üzerine geldi. Şakağını hedef alan darbeden kaçan Dante, saldırganlardan birini boğazından kavradı, onu kolayca kaldırdı ve kendisine doğru gelen diğer kurda çarpmasını sağladı. Her ikisi de araçlardan birine çarptı ve inleyerek yere sıçradı.

Biri ayağa fırlamayı başardı ve tekrar Dante'ye doğru uçarak onu bir dizi darbe ve tekmeyle maruz bıraktı. Birkaç eğilme, savrulma ve engellemeden sonra Dante düelloyu yüzüne bir avuç içi topuk darbesiyle bitirdi.

Dante'yi hazırlıksız yakalayan beşinci kardeş ona yandan yaklaştı ve Dante'nin refleksleri bu kadar mükemmel olmasaydı dişlerini boğazına geçirmeyi başaracaktı. Başını eğerek erkeğin üzerine devrilmesine ve yüzüstü düşmesine neden oldu. Diğer kurt hızla ayağa sıçradı ama daha fazla tehdit oluşturamadan

Dante kolunu doğal olmayan hızlı ve akıcı bir hareketle savurdu ve yumruğu erkeğin şakağına sertçe çarptı. Adamın kafası sağa doğru uçtu ve tüm vücudu gevşeyerek garip bir şekilde kaldırıma düştü. Ağır bir darbe.

Soğuktan

bayılmış.

Diğer iki erkekten hiçbir iz göremeyen Dante'nin kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Jaime. Aniden döndü ve gördüğü manzara karşısında küfretti. Jaime kaşlarını çatmış iki adama bakıyordu. Biri yerinden çıkmış omzunu yerine oturtmaya çalışıyordu ama pek şansı varmış gibi görünmüyordu - büyük olasılıkla başı döndüğü için. Diğer adam yerde kıvrılmış, kırık gibi görünen bileğiyle hayalarını avuçluyor ve kanlar içinde ona bakıyordu. gözünün üstündeki çirkin yaradan damlıyordu.

Daha da şaşırtıcı olanı, üzerinde tek bir çizik bile yoktu. Hatta bir salatalık kadar soğukkanlı görünüyordu. Öte yandan kurdunun çok kızgın olduğunu hissedebiliyordu. Hah. Eğitim sırasında düşündüğünden daha fazla dikkat etmişti. Aferin kızıma.

Taşaklarını avuçlayan erkek, "Bunun için seni geri alacağım, sürtük," diye homurdanmayı başardı.

Ona patronluk taslayan bir gülümseme verdi. "Bunun egonuz için acı verici olduğunu biliyorum. Bunu yenilmek olarak düşünmemeye çalış. Sadece bir kız tarafından dövüldüğünü düşün." Karıştırma sesleri Dante'nin başını döndürdü. Hâlâ baygın olan ikisi dışında, arkasındaki kardeşler tekrar ayağa kalkmışlardı ve görünüşe göre daha fazlası için hazırdılar. Ayrıca Jaime'nin başı dönen kurbanı da kolunu yerine oturtmuştu ve Tıpkı yanındaki kardeşi gibi kendini sürükleyerek ayağa kalktı. Hiç iyi değil.

Hepsi birden Dante ve Jaime'nin üzerine atılmaya hazır görünüyordu ama sonra yedisi de birdenbire durdu. Dante'nin şimdiye kadar duyduğu ses havayı doldurdu. Ivy'nin Jaime'nin arkasında, avuç içi dışarıya bakacak şekilde kolunu uzatmış olduğunu görmek hiç de şaşırtıcı değildi.

Jaime, Ivy'nin bir Siren olduğunu ve sesinin etrafındakileri transa geçirebildiğini açıkladığında, sesinin koro benzeri ve meleksi olmasını bekliyordu. Ama hiç de öyle değildi. Onu tarif etmenin gerçek bir yolu yoktu. Dumanlı, boğuk bir sestti, ve kadifemsiydi ama alçak ya da sessiz değildi. Hayır, güçlüydü ve artık ona ve Jaime'ye doğru ilerlemeye niyetli olmayan kardeşlerin her birinin dikkatini çekiyordu. Bunun yerine, Ivy'nin büyüüne kapılmış bir halde şaşkın şaşkın bakıyorlardı. O durduğunda, oldukları yerde hareketsiz ve sessiz kaldılar.

"Aptal bok kafalılar," diye mırıldandı Ivy. "Onları daha önce duymadığım için üzgünüm." Dante ya da Jaime bir şey söyleyemeden altın rengi bir Chevrolet Tahoe yanaştı. Tao ve infaz memurları arabadan atladılar. "Acele etmediniz, değil mi?"

"Neyse ki Ivy devreye girdi." Jaime, Tao, Trick, Dominic, Ryan ve Marcus'un şaşkınlık içinde Ivy'ye bakmalarını izledi. Tao'nun çenesi yere düşme tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Ryan bakışları Ivy'nin üzerinde gezinirken yutkunuyordu. Dominic şimdiye kadarki en çapkın sırtışını takınmıştı. Trick'in neredeyse ağzının suyu akıyordu. Marcus'un gözleri şehvetle parlıyordu. Ve Dante... Ivy'ye kısa bir bakış attıktan sonra dikkatini tekrar kardeşler. Yani Ivy haklıydı, Dante onun cinsel cazibesine karşı bağışıklıydı.

Sonradan çok şanslı olacaktı.

Birden Dominic'in ifadesi muzipleşti ve kadın onun sevimsiz repliklerinden birinin gelmekte olduğunu anladı. Başını eğdi

Ivy. "Yanılıyorsam beni boş ver, ama daha önce tanışmamış mıydık?"

Jaime, Ivy'ye özür dileyen bir bakış atmadan önce, "Kes şunu Dominic," diye yakındı. "Onu mazur görmelisin. Sevimsiz sözler söylemek gibi bir alışkanlığı var. Bir tür bozukluk olabilir, araştırıyoruz." Şaşırtıcı bir şekilde, Ivy sinirlenmek yerine eğlenmiş görünüyordu.

Dominic elini kalbinin üzerine koyarak incinmiş gibi yaptı. "Bu sevimsiz değildi. Bunu söylediğine inanamıyorum."

Sonunda bakışlarını kaçırın Trick, saldırganların durumuna baktı ve kaşları çatıldı.

"Daha ne kadar böyle kalacaklar?"

"Onları trans halinden kurtarana kadar," diye yanıtladı Ivy, gözlerinde nefretle kardeşlerine bakarak.

"Ya da onları öldürün, hangisi olursa."

"Harika," dedi Marcus, Ryan da homurdanarak onayladı. "İyi misin güzelim?" Marcus tereddütle Jaime'ye sordu, Mesafesini koruyor, sanki her an patlamasını bekliyormuş gibi.

Tao kaşlarını çatarak ona baktı. "İyi ki Dante buraya geldi ve sen kontrolünü kaybedip onları yemeden önce onlarla ilgilendi."

"Yapma Tao," diye hırladı Dante.

"Bilmen gerekiyorsa," dedi Ivy ukalaca, "Jaime orada Altı ve Yedi Numaralı Pisliklerle uğraştı ve yine de burada sakin ve akli başında. O yüzden ona biraz rahat ver yoksa hâlâ sallanan çeneni kırabilirim. gevşek."

Jaime, Dominic'in sırtışının daha apkın bir hal alabileceğini düşünmezdi ama öyle oldu. Ivy'ye sanki ona sahip olmak istiyormuş gibi bakıyordu. Tanrı aşkına.

Dante Jaime'nin yanına gitti ve yatıştırıcı bir şekilde sırtını ovdu. "İyi olduğuna emin misin?" Jaime başını salladı. "İyiyim."

"Güzel. Dolabından eşyalarını al. Ben ve çocuklar o pisliklerin icabına bakarken Tao seni toplanma bölgesine geri götürecektir. Bundan sonra ne olacağını görmek istemezsin."

Haklıydı, yapmadı. Adamların, mesajlarını ilettiklerinden emin olmak için onlara bir örnek vereceklerini biliyordu, böylece sürülerinden kimsenin başına bir daha asla gelmeyecekti.

Tao kaşlarını çatarak, "Onu Ryan kullanabilir," dedi.

Dante onun bakışlarını tuttu. "İnan bana, onun yakınında olmamanı tercih ederdim."

Ama seni gözümün önünden ayırmazsam, lanet boğazına yapışacağım. Onu evine götür."

Oh, ve Tao? Onu gaza getirmeye çalışma. O bu işte daha iyi, ve seni gözyaşlarına boğacak." Jaime'yi şaşırtan Tao bunu denememişti. Arabayı sürdüğü süre boyunca sessiz kaldı. O da

Ondan yayılan gerginliği ve öfkeyi hissedebiliyordu ve ona aklının bir parçasını vermek için can attığını biliyordu, ama kendini tuttu.

Sürü bölgesine döndüğünde uzun, rahatlatıcı bir duş aldı ve yeni kıyafetler giydi. Yavaş bir tempoda, kurdunun ruh halini hafifletmeyi umarak biraz müzik dinlerken saçlarını kuruttu. Yeterince işe yaramıştı. Bir saat sonra, çamaşırhaneye doğru yol aldı.

Glory'nin kardeşlerinin iğrenç kokusunu tulumundan temizledi. Yanında Dante olmadan hiçbir yere gitmemesi gerektiğini biliyordu ama şimdiye kadar hepsinin bunu

öğrenmiş olması gerekirdi

Jaime'nin kurallara uymadığını biliyordu. Ayrıca, Jaime'nin henüz dönüp dönmediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Yaşam alanını geçerken durdu ve konuşmanın bir bölümünü yakaladı.

"...onun senin kız kardeşin olduğunu biliyorsun, Gabe, ama haklı olduğumuzu da kabul etmelisin."

"Tatlım, seni ve kız kardeşini seviyorum," dedi Lydia yumuşak bir sesle, "ama Cam haklı."

"Sürüden ayrılmanın onun için işleri daha da kötüleştirebileceğini ve sonunda ölebileceğini biliyorum," dedi Rhett, "ama buradayken haydutluk yaparsa öldürülür, yani zaten ölecek."

"Rhett!" diye azarladı Grace. "Tanrı aşkına, o bizim kurtlarımızdan biri."

"Hey, onu sürgüne gönderelim demiyorum ama haklı olduğum bir nokta var." Grace arkadaşına homurdandı. "Dante onu sürekli izleyecek, yani bu kadarı yeterli." Greta'nın

Sonra cadı sesi geldi. "O sadece bir kişi. Onu her gün her dakika izleyemez ve bunu istediğinden de şüpheliyim."

Grace iç çekerek, "Tamam, o zaman belki bazı infaz memurları yardım edebilir," diye önerdi.

"Yaparım," diye teklif etti Ryan. Belli ki çocukların hepsi evdeydi. Jaime, Dante'nin odada olup olmadığını merak ediyordu ama kıpırdayıp bakmaya cesaret edemiyordu. Her kelimeyi duymak istiyordu.

"O tehlikeli, Ryan!" Greta kıs kıs güldü. "Zaten buraya sadece sizden biriyle çiftleşmeye çalışmak için gelmişti. Hiçbirinizin

Onunla çiftleşecek kadar cazibesine kapıldın yoksa onunla birlikte ölürsün."

Trick onlara, "Dante, bize verdiği eğitimin aynısını ona da verir ve daha iyi kontrol etmeyi öğretirse, bunun yardımcı olabileceğini düşünüyor," diye bilgi verdi.

Greta ofladı. "Evet olabilir. Başka ne olabileceğini söyleyeyim mi? Taryn'e saldırabilir."

"Tanrı aşkına," diye homurdandı Shaya. "Onun yardıma ihtiyacı var. Bütün bunlara değil."

"Bu doğru, Shaya," diye ısrar etti Greta, "ve eğer Taryn'e ya da bebeğe bir şey olursa, Trey tamamen kendini kaybeder ve tüm sürü dağılır ve tüm bunlar bizim yüzümüzden olur. Jaime'yi burada tuttum, böylece normalde yaşayacağından biraz daha uzun yaşayabilirdi. Dante'min ne istediğini bilmiyorum. onu burada tutmak isteyerek."

"Trey'le bu konuda konuşmaya çalıştım ama sözümü kesti." Tao iç çekti. "Tek düşünebildiğim Taryn'in ona bu konuda konuşmamasını söylediği. Jaime gitsin. Şu anda Taryn'i üzecek bir şey yapmayacaktır."

"Onun burada olması hakkında ne düşünüyorsun, Marcus?" diye sordu Cam.

Ağır bir iç çekiş. "Onu orada tek başına görmek istemem."

"Ama onun burada olmasının bizim için güvenli olmadığını kabul etmek zorundasınız. Kendi kardeşi bile bu kadarını kabul edebiliyor, sen edemiyor musun? Gabe?" dedi Cam.

"Hepinizin bu şekilde konuştuğuna gerçekten inanamıyorum." Gabe'in acısı sesinden belli oluyordu.

"Ne yaptığını bilmediğimi mi sanıyorsun? Jaime'nin beni dinleyeceğini biliyorsun ve eğer bunu yapabilirsen Beni gitmesinin en iyisi olduğuna ikna ederse, ondan gitmesini isterim. Hepinizin canı cehenneme. Hiçbiriniz onun kurdunun nasıl bu hale geldiğini merak etmediniz mi? Hiç biriniz onun neler yaşadığını merak etmedi mi? Hayır. Sürünün güvende olmasının önemli olduğuna katılıyorum ama Jaime bir sürü."

Shaya'nın söylediği gibi Dominic de "Aynen öyle," dedi, "Kesinlikle." Greta onları görmezden geldi. "Dante'nin hâlâ Beta pozisyonunda olması gerekip gerekmediğini merak ediyorum." Birkaç kişi soluk soluğa kaldı. "Onu seviyorum, o benim adamlarımdan biri ama doğru düşünemiyor. Sürüsünü ilk sıraya koymuyor. Görevine ara vermeye ihtiyacı olup olmadığını sorgulamak zorundayım." Kısa bir sessizlik oldu. "Belki de haklıdır," dedi Tao.

"Belki," diye kabul etti Cam.

Kırgın ve öfkeli Jaime daha fazla gizli kalamazdı. Herkesin onu yargılaması bir şeydi ama Dante'nin yargılaması asla. "Ben neden partiye davet edilmedim?" İçeri girer girmez gerginlik ve gariplik havayı doldurdu. oda. "Yani, hayatımı ve tam olarak ne zaman sona ermesi gerektiğini tartışıyorsunuz, bu yüzden burada olmaya hakkım olduğunu düşünürdüm."

Greta rahatsız görünmesine rağmen hırladı. "Kendi sürüleri için tehlike oluşturdıklarını bilen her düzgün insan oradan ayrılırdı."

Shaya, "Sürülerinden birinin desteğe ihtiyacı olduğunu bilen her iyi insan destek verirdi," diye karşı çıktı.

Jaime kollarını göğsünde kavuşturdu. "Sana bir şey sorayım Greta. Eğer bu Dante, Tao, Dominic ya da diğer 'oğlanlardan' biri olsaydı, sen de aynı şeyleri söyler miydin?"

şey?" Greta şaşırtıcı bir şekilde bakışlarını kaçırdı. "Bu bana neyi hatırlatıyor biliyor musun? Trey'in sürgün edildiği günü.

Herkes etrafta durmuş, onun hakkında fikirlerini haykırıyordu; dengesiz olduğunu, tehlikeli olduğunu ve öldürülmesi ya da gitmesinin emredilmesi gerekiyordu. Bunun onun için nasıl bir his olduğunu, bu ihanetin onu ne kadar derinden yaralamış olabileceğini tahmin edebiliyorum. Tanrı'ya şükürler olsun ki onu yeterince desteklediler, hatta onunla birlikte gittiler. Aynı destekçi grubun şimdi tıpkı bir zamanlar kızdıkları insanlar gibi davranması komik."

"Jaime-"

"Hayır, Trick, duymak istemiyorum. Duymama da gerek yok. Bence hepiniz yeterince konuştunuz."

"Jaime, tatlım, bekle," diye yalvardı Dominic.

"Beni en çok ne kızdırıyor biliyor musunuz? Herhangi birinizin Dante'nin Beta olarak yeterliliğini sorgulayabilir. Bunu düşünerek bile ona ihanet ettiniz. Hiçbiriniz o pozisyonda ondan daha iyisini yapamazsınız. Hiçbiriniz onun yerini alıp dolduramazsınız. Eğer deneseydiniz, sizi öldürürdüm.

Mezardan geri dönmek anlamına gelse bile."

Onun odadan çıkmak üzere olduğunu gören Gabe ayağa kalktı ve ona doğru bir adım attı. Elini kaldırdı. "İhtiyacım var Biraz yalnız kalalım, tamam mı?" dedi usulca. Adam gülümseyerek başını salladı.

Daha doğrusu ihtiyacı olan şey oradan temelli ayrılmaktı ama bunu yüksek sesle söyleseydi ya o, ya Shaya ya da Dominic büyük ihtimalle onu durdurmaya çalışırdı. İşte bu Hoşuna gitse de gitmese de yapmak zorunda olduğu bir şeydi bu. Bu onun kurdunu uçuruma sürükleyebilirdi ve

birkaç gün içinde haydut olabilirdi, ama o sadece

Kaçınılmazdı. Sadece hoş karşılanmadığı değil, aynı zamanda korkulduğu bu yerde kalamazdı. Özellikle de Dante'nin Beta olarak pozisyonunun tehlikede olabileceği anlamına geliyorsa. Dante'nin işini ne kadar sevdiğini biliyordu ve işini kaybetmesinin nedeni o olamazdı.

"Bunun son olduğunu düşünmek isterdim," dedi Dante ofisinde ağır ağır ilerleyen Trey'e. "Ama yedikleri dayağın bile onları tekrar peşime düşmekten alıkoyacağından şüpheliyim.

Ya da Jaime." Trey koltuğunda öne doğru eğildi ve dirseklerini masaya dayadı. "Kavgaya karıştığını ama kontrolünü kaybetmediğini mi söylüyorsun?"

"Açıklamaya çalıştığım gibi, onun kurduyla olan durumu sizinki gibi değil. Yüzeye yakın yaşadığı için Jaime'yi vahşileşme riskiyle karşı karşıya bırakmıyor. Onun kurdu sadece travma geçirmiş. Bu da sürekli saldırgan olduğu anlamına geliyor ama bunun sebebi korkmuş olması. Çoğu zaman Jaime onu kontrol ediyor ama bazen kurdu yüzeye doğru hamle yapacak kadar güçleniyor. Son dört yıldır bunu yapıyor olmasına rağmen, Jaime onun form değiştirmemesini sağlayacak kadar kontrolü elinde tutuyor."

"Demek bu yüzden onu eğitmeye başladın. Daha iyi kontrol ederse, kendini daha güçlü kılarsa kurdunu bastırabileceğini düşünüyorsun." Trey iç çekti. "Üzgünüm Dante, ama bunun nasıl işe yarayacağını anlamıyorum. Bir süreliğine işe yarayacağı kesin. Hatta belki birkaç yıl. Ama yakında kurdu tekrar yeterli gücü toplayacaktır, çünkü olan şey doğal değil. Kurdunu hapsetmek doğal değil. Ona gerçekten yardım edebileceğinizi düşünerek kendinizi kandırmayın, çünkü edemezsiniz."

Dante başını salladı. "Bunu bilemezsin."

"Evet, biliyorum, sen de öyle. Bu, vücudun kalbi olmadan çalışmaya çalışmasıyla aynı şey olurdu.

Kalbiniz bedeninizin bir parçasıdır, tıpkı kurdunuzun ruhunuzun bir parçası olduğu gibi. Biri olmadan diğeri var olamaz."

"Belki kurdu kapalı kalmaya alışır ve yüzeye çıkmak için savaşımayı bırakır."

"Bunu yapmayacağını biliyorsun - o baskın bir kurt. Dante, ona yardım edemiyor olman seni başarısız yapmaz."

"Peki ya bahsettiğimiz kişi Taryn olsaydı? Ne yapardınız?" Trey'in yüz ifadesi sertti. "Deli kadını hayatta tutmak için elimden gelen her şeyi yapardım, ne olursa olsun."

Dante başka bir cevap beklemiyordu. "O zaman benden Jaime'den vazgeçmemi isteme. Vazgeçmeyeceğim."

Trey kaşlarını çatarak, "O senin için düşündüğümde de önemli," dedi.

"Jaime benim." Cep telefonunun sesi Trey'in söylemek üzere olduğu şeyi yarıda kesti.

Cevap vermeden önce Trey'e "Ben Tao," dedi. "Merhaba."

Tereddütlü bir duraksama oldu ve sonra Tao sanki boyun eğmiş gibi derin bir iç çekti. "Ben Jaime."

Dante'nin kurdu hareketsiz kaldı. "Peki ya

o?" Bir duraklama daha. "O gitti."

"O ne?"

"Yaklaşık on beş dakika önce," diye yanıtladı isteksizce. "Şişkin bir sırt çantası taşıyan Chevy'siyle gitti."

"Neden bana sadece şimdi söylüyorsun?" Farkına vardığında Dante'den bir hırıltı yükseldi. "Söylemeyecektin, değil mi? Tanrım, Tao!"

"Bana bağırmana gerek yok! Kendimi yeterince kötü hissediyorum, tamam mı! Sadece gidip onu al ve geri getir. O bir sürü ve dışarıda yalnız olmamalı."

"Seninle sonra ilgileneceğim," diye söz verdi Dante aramayı sonlandırmadan önce, tek derdi Jaime'yi bulup omzunun üzerinden geri götürmekti.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Jaime lastiği üç kez tekmeledi. Bunun arabanın aniden canlanmasını sağlayacağını düşündüğünden falan değil ama iyi hissettirdiği kesindi. Yani Dante haklıydı. Chevy'sinin ömrü dolmak üzereydi. Ve şimdi burada, toprak bir arazinin ortasındaydı.

Yolun geri kalanında çantasını alıp Ivy'nin evine kadar taşımaktan başka çaresi yoktu. Oflayıp puflayarak sırt çantasını omzuna attı ve kapıyı çarparak kapattı, ve yürümeye başladı.

Sürü bölgesinden ayrılırken sadece kapı görevine başlayan Tao'yu görmüştü. Çantasını görmüştü, onun temelli ayrılmak. Bir an için onun yüzünde suçluluk duygusu gördüğünü sandı... Hayır.

Kesin olarak bildiği şey, Dante'yi büyük devin farkına varmayacağı kadar uzun süre meşgul edecekti. kaçmak için yeterli zamanı olana kadar gitti. O onun peşinden gelmek isteyebileceğinden şüpheleniyordu. Dante tanıdığı en kararlı insandı ve işini ciddiye alıyordu.

kurtlarından birini başarısızlığa uğrattı. Ama Trey onun peşinden gelmesine izin vermezdi, onunla konuşurdu, onu son derece rahat bir şekilde sürü bağlantısından koparırdı.

O noktada bir geri sayım başlayacaktı. Kurdunun sonunda kontrolü ele geçirmesinin ne kadar süreceğinden emin değildi.

en azından birkaç günü olacağından emindi. Bu süreyi iki en iyi arkadaşıyla geçireceğini ve sonra... Ivy'nin Jaime'nin kendisinden isteyeceği şeyden hoşlanmayacağını düşündü. Ama Jaime'nin haklı olduğunu kabul edecek kadar da pratik bir insandı.

Gabe'e veda edememek zor olmuştu ama onu daha sonra arayacak ve durumu açıklayacaktı. Cinayete meyilli bir ruh hali içinde olacağı kesindi ama anlayacaktı. Hunk'a göz kulak olacağına dair ona yemin ettirmesi gerekecekti, diye düşündü.

Uzakta bir aracın sesini duyunca döndü. Otostop yapmak pek cazip bir fikir değildi ama Ivy'nin evine kadar yürümekten çok daha iyiydi. Ancak araç yaklaştığında ne olduğunu anladı.

bakıyorum. Sürünün Toyota Highlander'ı. Oh.

Harika.

İç çekerek cip yaklaşıp kadar bekledi. Dante neredeyse motorun durmasıyla aynı anda dışarı çıkmıştı. Yırtıcı bir şekilde ona doğru yaklaştı. Kurdu onu bir tehdit olarak görüp görmeyeceğinden emin olamayarak adımlarına ara verdi. Dante onun önünde durdu, yüzü okunamaz ve boştu. gözeneklerinden sızan öfke hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

"Beni terk etmeye çalıştın."

Jaime onun sert sözleri karşısında şaşırarak hızla gözlerini kırptırdı. Gizlice kaçtığı için bir tür azar işitmeyi bekliyordu. "Burada kalamazdım.

Orada."

"Neden?" Ses tonu sertti.

"Nedenini biliyorsun."

Alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı. "Bu kadar erken mi pes ediyorsun, Jaime?"

Öfkesini kontrol altında tutmayı zar zor başardı. "İşleri daha da kötüleştirecek olsa bile gitmekten başka seçeneğim yok."

"Başka seçeneğin yok mu?"

"Orada istenmiyorum."

"Eğer orada istenmiyor olsaydın, sürgün edilirdin."

"Sürünün çoğunun istediği kesinlikle bu. Kendi adıma o kadarını duydum." Tüm vücudu hareketsiz kaldı. İşte o zaman gözlerindeki acı titreşimlerini fark etti. Onu teselli etmek istiyordu ama şu anda ona dokunmak için kendine güvenmiyordu. İçini öfke kaplamıştı ve kurdu onu ısırmaya, ona kendisinin olduğunu hatırlatmaya zorluyordu. "Seni kim üzdü?"

"Sadece zaten bildiğim şeyleri söylediler. Sonra başladılar Beta olarak yetkinliğini sorguluyorsun, hepsi benim kalmamı istediğin için. Bunu kabul edemem."

Bu ona dokunmuş olsa da sesini yumuşatamadı. Gittiği için ona hâlâ çok kızgındı. "Yani tek kelime etmeden kaçıp gideceğini mi düşündün?"

"Beni durdurmaya çalışırdınız, tıpkı şu anda yaptığınız gibi."

Kısa, esprisiz bir kahkaha attı. "Hayır bebeğim, seni durduracağım. Nereye gitmiş olabilirsin ki? Shawn'a mı?"

"Aslında Ivy'ye. Birkaç gün onunla kalacak ve vardiyam bittiğinde bana bir iğne yapmasını isteyecektim."

"Seni öldürecek bir iğne mi? Lanet olsun, Jaime!" Düşüncesi bile midesini bulandırıyordu.

"Bak, sorumlu olduğun kurtlardan birini yüzüstü bırakmış gibi hissetmenin senin için zor olduğunu anlıyorum ama ben ayrıldım. Artık sürünün bir parçası değilim, artık benden sorumlu değilsin." Bir elini kızın saçlarında sahiplenici bir şekilde dolaştırırdı. "Sen.

Onlar. Benim. İşte bu, hepsi bu kadar." Kurdu da tamamen aynı fikirdeydi.

Kız adamın tutuşuna karşı mücadele etti ama adam sadece daha da sıkılaştırdı. Kurdu onun hâkimiyetinden hem hoşlanıyor hem de hoşlanmıyordu. "Beni becermek sana ait olduğum anlamına gelmez!" Adamın ağzı aniden onunkine sertçe indiğinde nefesi kesildi, ona her kelimesinde ciddi olduğunu söyleyen cezalandırıcı, sahiplenici, talepkâr bir öpücük verdi, ondan başka hiçbir yere gitmiyordu.

Sonunda ayrıldığında ikisi de nefes nefese kalmıştı.

"Dediğim gibi, sen benimsin. Benim olanı korurum. Sen de Benimle geri gel ve seni daha güçlü kılmak için öğrettiğim her bir beceriyi öğreneceksin ve birlikte gelen şeylerle başa çıkacağız. Şimdi cipe bin Jaime." Sesi şimdi daha yumuşaktı ama tonu değişmemişti.

Çizdiği resim çok cazipti, Jaime'nin istediği şey buydu ama sahipleniciliğinin hiçbir anlamı yoktu. Koruyuculuk, tabii. Ama sahiplenme değil. "Bana ilişki kurmadığını söylemiştin."

"Ben sevmiyorum. Sadece gerçek eşler ortaya çıktığında bir karmaşa olur." Adamın gözlerindeki acı göğsünü sızlattı. "O zaman

Neden? Neden daha fazlasını istiyorsun?" Hafif bir duraklama. "Çünkü sen önemlisin."

Adamın sözleri karşısında midesi bulandı. Hayır, bu bir tür romantik beyan değildi. Bu, saçmalamadan söylenmiş basit bir gerçektir ve bu yüzden daha da hoşuna gitmişti.

"Söylediklerimle alay etmeyi düşünmeden ve bana senin için önemli olmadığımı söylemeden önce, bunun seni burada bırakmama neden olmayacağını bil. Her halükarda benimle geri döneceksin." Duygularını inkâr etmek akıllıca olabilirdi ama onun gözlerindeki acıyı almak istiyordu, daha da kötüleştirmek değil. "Biliyorsun ki önemli değil," dedi sertçe, bu da ona ukala bir gülümseme kazandırdı. Sonra kolunu ona doladı ve onu kendine doğru çekti. Yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömdü ve derin bir nefes aldı. "Bana ne olduğunu anlat, Dante."

Ne demek istediğini anlayınca sertleşti. Konuşmak istediği son şey buydu, ama o bunu tamamen yapmayacaktı. ona anlatana kadar her şeyi anlayamazdı. Onu öptü. alnına koydu ve birkaç metre ötedeki ağaç kütüğünün üzerine oturdu. "Adı... Laurie'ydi. Kurdum o etraftayken çılgına dönerdi, tıpkı sana yaptığı gibi." Kızın yüzündeki şaşkınlığa neredeyse gülümseyecekti. Ona ne yaptığı hakkında gerçekten hiçbir fikri yoktu.

"Açık konuşmak gerekirse, tavşanlar gibi seviştik. Ama bundan daha fazlası vardı, ben... şey, onu önemsiyordum.

Onu sevmiştim. Üç ay sonra, bilinçli olarak karar vermemize bile gerek kalmadan baskı başladı, ama ikimiz de bundan memnunduk. Birkaç hafta sonra gerçek eşi geldi. Fark etmemişti, çünkü kısmen benim üzerime basılmıştı. Bu onun çiftleşme bağıını hissetmesini engelledi. Ama o biliyordu ve bunu sağlamak için yola çıktı. Baskı durdu." Sesindeki acıyı duyan kadın

daha fazla konuşmasına gerek olmadığını söylemek için ağzını açtı ama adam başını salladı ve onu durdurmak için elini kaldırdı.

"Beni aldatması için onu baştan çıkardı. Kısmi bağ sayesinde aldığı zevki gerçekten hissedebiliyordum. Başka biriyle birlikte olduğunu biliyordum, bundan ne kadar zevk aldığını biliyordum."

Aman Tanrım. O daha bunu düşünmeden, Jaime Ona sarıldı ve kollarını boynuna doladı. "Gerçekten yapmak zorunda değilsin-"

"Hayır, istiyorum." Hazırlayıcı bir nefes aldı, ellerini sırtında aşağı yukarı ovuşturarak ondan güç aldı. "İkisinin de peşine düştüm, onu öldürmeye hazırdım. Beni durdurdu, onu seçtiğini söyledi.

Bu yeterince acı vericiydi ve baskı bağının kopması daha da acı vericiydi. Sürekli migrenim tutuyordu, garip bir boşluk hissi vardı ve bazen tıbbi olarak depresyonda olmak. Tüm bunlara bir de onun gerçek eşinin... aslında benim kardeşim olması eklendi." Jaime bön bön baktı. "Ne?"

"Blane'i hatırlıyorsun, değil mi?"

Bu isim kurdunun hırlamasına neden oldu. Blane altının en büyüğüydü ve Dante'yle alay etme konusunda en kötüsü olmuştu. Hepsi ona eziyet etmişti. Ama Blane... Sık sık onun dengeli olup olmadığını merak ederdi. O iyileştiğinde rahatlamıştı.

Dante gittikten dört yıl sonra başka bir sürüyle çiftleşmişti. Onu bulduğunda eşinin Dante'nin yarısı olduğunu bir kez bile düşünmemişti. "Bir keresinde bana örümcek yedirmişti. Yüzüne tükürmüştüm."

Dante kıkırdadı. "Aferin kızıma. Bildiğiniz gibi, ben çocukken babam Beta'ydı ve kendini işine oldukça kaptırmıştı.

O kendi pozisyonunu anneme tercih ettiğinde, annem bir

nevi söndü. Eski halinin bir gölgesi haline geldi. Yaşamadı, sadece var oldu, hareketlerini sürdürdü."

"Sence sen yedi yaşındayken bu yüzden mi öldü? Bağın zayıfladığını hissetmek onu zayıflattı mı?"

Başını salladı. "Babam kayıptan kurtulamadığında ve Blane En büyüğümüz olduğu için vasimiz oldu, beni her zaman hedef almasını engelleyecek kimse yoktu, bu yüzden zorbalık daha da kötüleşti. Diğerleri de onu örnek aldı. I Sanırım bu yüzden kontrol benim için çok önemli. Çocukluğum bir kasırga gibiydi. Etrafımda ve başıma o kadar çok şey geldi ki, hiçbiri hakkında bir şey yapamadım, durdurmanın bir yolu yoktu, kendimi korumanın bir yolu yoktu, hiçbir Anneme yardım ederken onun yavaş yavaş zayıflayıp bir kabuk haline gelmesini izledim."

"Anlıyorum," dedi usulca. Ayrıca, onunla herhangi bir ilişkisi olacaksa, onun kontrolcü çizgisini kabul etmesi ve zaman zaman buna uyum sağlaması gerektiğini de anladı.

"Hayatım boyunca Blane benden bir şeyler aldı-oyuncaklar, kıyafetler, CD'ler, para. Ve sonra onu aldı. Ve bunu yapabildiği için çok mutluydu. Onu bu kadar çok istemesini anlayabiliyorum ama o ben olsaydım ve eşimi bulsaydım başka biriyle mutlu bir ilişkisi olsaydı, çekip giderdim. Onu açıkça değer verdiği birinden ayırarak acı çekmesine neden olmak istemezdim."

Hayır, yapmazdı, diye düşündü Jaime. O böyle bir şey yapmayacak kadar iyi bir insandı.

Adama kafayı taktığı için onu gerçekten suçlayabilecek biri var mı?

Dalgın dalgın Jaime'nin bir tutam saçını parmağının etrafında döndürmeye başladı. "Bu yüzden gerçek eşim olana kadar bir daha asla bir ilişkiye girmeyeceğime yemin ettim. Ama sonra sen çıkageldin." Parmağının ucuyla Jaime'nin dudaklarında gezinerek gülümsedi.

"Kurdum neredeyse sana takıntılıydı ve ben
Senin için sürekli ateşli ve serttim. Seni uzak tuttum ama
sonra bu mesafeden nefret ettim. Biliyorsun, çocukken bile
seni koruyordum. Nerede olduğunu bilmediğimde bundan
hoşlanmıyordum."

"Benden nefret ediyordun," diye karşı çıktı.

"Hayır, yapmadım. Beni rahatsız ettin," diye kıkırdadı, "ama
ben
Senden nefret ediyorum. O zorbalar grubunu sırtından kim
indirdi sanıyorsun? Bana kendimi hatırlattın. Seninle dalga
geçildiğini gördüm,
Bu da bana evde nelerle uğraşmak zorunda kaldığımı
düşündürdü."

"Tüm bunlarla uğraşmak zorunda kaldığın için üzgünüm.
Ben de o kaltakla olanlar için üzgünüm." Dudakları bir
sırıtişla kıvrıldı. "Bu duyduğum kıskançlık mı?"

"Çok doğru. Çirkin bir kıskançlık çizgim var. Bir sürü
çirkin yanımlar var. Bu yüzden neden bu konuşmayı
yaptığımı anlayamıyorum. Ne kadar kırıldığımı
biliyorsun, sen-"

"Sen kırılmadın," diye ısrar etti hemen. "Kendin hakkında
böyle konuşma. Tam tersine, tanıdığım çoğu insandan daha
güçlüsün."

"Güçlü değil, sadece kurduma boyun eğmeyecek kadar
inatçı."

Başını iki yana salladı ve iç geçirdi. Kendisini asla onun
gördüğü gibi göremeyecekti. "Sana Laurie'den bahsetmemin
nedeni neye bulaştığını anlamam içindi." Ses tonu artık
ciddiydi, ağırbaşlıydı. "Eğer bu işi daha ileri götürürsek,
gitmene izin vermeyeceğim. Eğer gerçek eşin ortaya çıkarsa,
kenara çekilmem. Eğer seni almaya çalışırsa, onu öldürürüm.
Benim kurdum onu
Senin üzerinde hakkı olan biri de değil. Onu bir tehdit olarak

görecek ve boğazını parçalamaktan başka bir şey istemeyecektir. Eğer şimdi evet dersen, bu kadar. Bununla başa çıkıp çıkamayacağını bana söylemelisin." Yoğun sahiplenme duygusu

tahrik edici olabilirdi, ama öyleydi. Yakında onun sorununun ne olduğunu anlayacaktı. "Ya gerçek eşin ortaya çıkarsa?" Kendi burnuyla onun burnunu okşadı. "Büyük ihtimalle benden nefret edecek, çünkü seni terk etmeyeceğim. Kendime onu bulmak istemememin nedeninin henüz hazır olmamam olduğunu söyleyip duruyorum ama gerçek şu ki hiçbir zaman hazır olamayacağım. Benden çok fazla şey isteyecek ve sonunda benden Beta pozisyonumu bırakmamı isteyecek, tıpkı annemin babama yaptığı gibi."

"Bunu yapacağından emin misin?"

"Bunun pek çok Beta çiftinin başına geldiğini gördüm. Dişi, eşinin sadakatinin, ilgisinin ve zamanının bölünmesinden hoşlanmaz. Bu anlamın gereken başka bir şey. İşim çok zor, Jaime. Çok fazla sorumluluğum var ve bu da sana başka bir erkeğin verebileceği zamanı ve ilgiyi veremeyeceğim anlamına geliyor.

gerçek bir dost olabilir. Bunun senin için yeterli olup olmadığını bilmem gerek." Söylemediği şey, eğer onu istemediğini söylerse, onu yalnız bırakma şansının olmadığıydı. Fikrini değiştirene kadar peşini bırakmayacaktı.

"Sen dürüst davrandın, ben de öyle yapacağım. Kulağa ne kadar zalimce gelse de, ben de gerçek eşimi bulmak istemiyorum. Bunu kötü anlamda söylemiyorum. Sadece ona tüm benliğimi veremem. Kurdumun dışarı çıkmasına izin vermeden duvarlarımı yıkamam.

Ayrıca, onunla çiftleşirsem hayatını riske atmış olurum. Eğer kurdum ortaya çıkar ve haydutlaşırsa, öldürülmesi gerekecek. Bunu atlatması onun için kolay olmayacaktır." Anlayışla başını salladı ve belki de aralarında bir ilişkinin yürüyebileceğini düşündü.

Jaime onu anlıyor ve işine ne kadar önem verdiğine saygı duyuyordu ve ondan daha fazla baskı yapmak istemezdi.

"Ama beni hiçbir zaman istediğın gibi kontrol edemeyeceğın gibi küçük bir ayrıntı var. Yine de deneyeceğinden hiç şüphem yok. Kendine yardım edemezsin. Ama sonunda sadece hüsrana uğrayacak ve sinirleneceksin."

Omuz silkti. "Sorun değıl. Makyaj seksi iyidir." Bu kez ağzını nazikçe aldı, uzun, yavaş bir tat aldı. "Beni bir daha terk etme." Bu bir emirdi ama o bile kelimelerdeki hafif yalvarışı duymuştu.

"Yapmayacağım," diye söz verdi. En azından isteyerek değıl.

Jaime ertesi sabah onu tekrar koşmaya niyeti olmadığına dair kaç kez temin ettiyse de onu rahatlatamadı. Antrenman seansının fiziksel yorgunluğu bile tedirgin halini yatıştıramamıştı. O artık Sürü ona zor anlar yaşatırsa ya da Beta olmaya uygun olup olmadığı hakkında daha fazla konuşursa Gitmek için cazip. Haklıydı; baştan çıkacaktı.

Ama onu bir daha terk etmeyeceğine dair söz vermişti ve Jaime sözünden dönmezdi.

Yine de Dante, sürünün bir tetikleyici görevi görebilecek ve onun bu sözü bozmasına neden olabilecek başka bir şey söylememesini sağlamaya kararlıydı, bu yüzden kahvaltıya gittiklerinde kolunu ona dolamıştı. Tutuşu onu Onu kendisinin saydığı, üzerinde hak iddia ettiğine inandığı açıktı.

Masadaki herkes başını kaldırıp onun sahiplenici duruşunu fark edince Dante gülümsedi. "Hepiniz istediğınızı aldınız. O gitti. Onu geri getirdim ve burada kalıyor. Jaime'nin şu anda ihtiyacı olan şeyin destek olduğunu söylememe gerek yok. Eğer bunu ona veremiyorsan, tamam. Ama eğer böyle hissediyorsan, ondan tamamen uzak dur." Jaime'yi şaşırtan bir şekilde kimse tek kelime etmedi. O da

Bir tür kargaşa ya da en azından birkaç itiraz bekliyordu. Bunun yerine, daha dün gitmesinin en iyisi olduğuna karar vermiş olan bazı insanlardan gülümsemeler aldı. Görünüşe göre, ayrılma jesti ve Dante'yi koruyup kollaması onlar için uzun bir yol kat etmişti.

Gabe, Shaya ve Dominic kaçtığı için ondan pek memnun değillerdi ve bunu sitem dolu bakışlarla belli ediyorlardı ama Sessiz davranışları iki dakikadan fazla sürmedi ve kısa süre sonra kulağını bir şey hakkında çiğniyorlardı.

Aşırı yüklü tabağını rekor bir sürede bitiren Dante koltuğunda arkasına yaslandı.

"Bugün çalışmıyorsun, değil mi?"

"Evet," dedi yüksek sesle mırıldayan Hunk'ı okşarken.
"Pazar günleri benim için dinlenme günüdür."

"Dinlenmek mi?"

Adamın kelimeyi şaşkınlıkla yinelemesine gülümseyerek, "Evet, dinlenmeyi ya da eğlenceli bir şeyler yapmayı severim. Shaya ve ben birkaç günlüğüne alışverişe çıkmayı ayarladık bile. saat." Yanına iki infazcı alacağını da eklemek üzereydi ki Dante başını çılgınca sallamaya başladı.

"Glory ve kardeşleri sizi ele geçirmek için yanıp tutuşurken siz ikiniz alışverişe yalnız çıkamazsınız, Jaime."

Tartışmaya açık olmayan ses tonu Jaime'nin yavaşça kaşlarını çatmasına neden oldu. "Yapamaz mıyım?" Dante tekrar başını salladı, yüzü karardı. "Hayır. Hiç şansın yok." Jaime ona sempatik bir gülümseme verdi. "Ah, Dante, iradeni benim üzerimde kullanman tamamen zaman kaybı. Bunu zaten biliyorsun. Aspirin ister misiniz?"

"Gitmiyorsun. Bu kadar." "Her neyse."

"Ben ciddiym! Kendini böyle bir tehlikeye atmana asla izin vermem!" İzin vermek mi? "Dante, seni ölümüne tekmelemek zorunda bırakma beni."

Onun bu tavrına sinirlenerek hırladı. Kurdu da onun niyetinden aynı derecede mutsuzdu.

"Bakın, kaçma tepkisi vermemek bir şeydir, ama kendini koruma duygusuna sahip olmamak başka bir şeydir. Glory sadece seninle yüzleşmekle kalmadı, kardeşleri de sana saldırmaya çalıştı."

"Gözlem için on üzerinden on."

"Gidip kendini kolay bir hedef haline getiremezsin. Buna izin vermeyeceğim." Jaime içini çekti. "Bunu dün konuştuğumuza eminim koca adam. Seninle en iyi şekilde yakınlaşmamız beni kontrol edebileceğin ya da bana bebeklik yapabileceğin anlamına gelmiyor."

"Sana pek çok şey yapmak istiyorum. 'Bebeklik yapmak' bunlardan biri değil."

"Güzel. O zaman her şey halloldu." Ona kazanan bir gülümseme verdi. "Ne kadar kolay olduğunu gördün mü?"

"Jaime," diye homurdandı. Onun güzel yüzündeki kararlılığı görünce, "Tamam. Ben de seninle geleceğim."

Onu yanlış duymuş olmalıydı. "Pardon?"

Burnunun kenarını sıkarak, "Seninle geleceğim," diye tekrarladı.

"Alışverişe mi gideceksin?" dedi yavaşça, afallamıştı.

"Evet."

"Ama sen Beta işleriyle uğraşıyor olacaksın."

"Tao ve dört infazcım var, onları görevlendirebilirim."
Etrafındakilerin yüzündeki şaşkınlığı fark etti ama onlara aldırmadı. Tek ilgilendiği, yanındaki inatçı kadının Glory'nin kardeşlerine kendini bir tepside teslim etmediğinden emin olmaktı.

İşkolik gerçekten de günün büyük bir kısmını izinli geçirmeye hazır mıydı? Hayır, kesinlikle değil.
"Punk'lanıyorum, değil mi?" derken odaya şöyle bir göz gezdirdi.

"'Becerilmek' senin alacağın şey, ama bu sonrası için." Hâlâ kuşkuyla onun yüzünü inceliyordu. "Ama alışveriş merkezinden nefret ediyorsun." Evet, nefret ediyordu. Alışverişten nefret ederdi, nokta. "Senin tehlikede olduğun düşüncesinden daha çok nefret ediyorum." Böyle şeyler söylediğinde ona nasıl karşı koyabilirdi ki? "Tamam, koca adam. Gelebilirsin."

"Teşekkür ederim," diye sert bir şekilde cevap verdi.

"Harika," dedi Dominic, "siz çocuklar beni önce dövme stüdyosu. Dövmeme son rötuşları yaptırıyorum."

Jaime ona bunu sormaya gitti ama Dante'nin sözleri dikkatini dağıttı.

"Yine de bir şartım var."

"Neyin koşulu?" diye sordu, hem şüpheli hem de şaşkın bir ifadeyle.

"Seni rahatsız ederek gününü berbat etmek yerine seninle alışverişe gelmek. Sana bir şeyler alabiliyorum."

Adam bunu bir tehdit gibi söylememiş olsaydı bu onu heyecanlandırabilirdi. "'Bir şeyi' tanımla." Arsız gülümsemesi ortaya çıktı. "Sen bakın."

Beş saat sonra gördü. Ve aval aval baktı. Sonunda konuşabildiğinde, "Şaka yapıyor olmalısın." dedi.

"Hayır."

"Bunu bana satın alamazsın."

Kollarını göğsünde kavuşturdu; bunun pazarlığa açık olmadığını gösteren bir hareketti bu. Direneceğini tahmin etmişti çünkü Jaime'yi, onun en ufak bir materyalist olmadığını bilecek kadar iyi tanıyordu. "Evet, yapabilirim. Sen benimsin, benim olanı korurum ve sen de bunu kabul edeceksin. Son."

"Dante, ben ciddiylim."

"Bebeğim, ben de

öyleyim."

"Çikolata ya da bir çift ayakkabı falan demek istediğinizi sanmıştım. Yepyeni, son model bir araba değil!" Adamın sırtışı hiç özür dilemiyordu, bu da onu daha da sinirlendirdi. "Dante, benim için o kadar para harcamana izin vermeyeceğim."

Ona doğru ilerledi. "Hey, istersem, istediğim zaman paramı senin için harcarım." Elleriyle bir kesme hareketi yaptı. "Bak, teklifin için minnettarım ama bu çok fazla."

"Hayır, daha fazla tartışmak yok. Bugün bir azizin sabrına sahiptim. Beni alışveriş merkezinde sürüklemene izin verdim ve hiç inlemedi."

O haklıydı. Ona kötü diyebilirsiniz ama Jaime

Onu, Tao'yu ve Ryan'ı mağazadan mağazaya sürükleyerek.
Her ne zaman

Dante onu acele ettirmeye çalışmış, sonunda mesajı alıp onu rahatsız etmeyi bırakana kadar hızını yavaşlatmıştı.

Ryan sık sık girişte nöbet tutarken, Dante Tao Shaya'ya eşlik ederken Dante de ona her mağazada bizzat eşlik ediyordu. Dante'nin kocaman gövdesini izlemek çok eğlenceliydi. giysi rafları arasında sıkışmaya çalışıyordu. Kadın asistanların ona açıkça bakması ya da flört etmesi hiç de komik değildi.

Jaime birkaç kez kadınlara hırlamış ya da elini onun koluna koyarak onları uzaklaştırmıştı. Kelimenin tam anlamıyla kendini bunu yapmaktan alıkoyamamıştı.

Doğal olarak bunu komik bulmuştu. Onu kafasına bir darbe yemekten kurtaran tek şey, bir kez bile -hayır, bir kez bile-bakışlara ya da flörtlere karşılık vermemiş olmasıydı. Kendisini süzenlerin çoğu model olmasına rağmen, sadece Jaime'ye odaklanmıştı. Bu ona puan kazandırmıştı. bazı ciddi bonus puanlar.

Ona ne giyip giyemeyeceğini söylemeye çalıştığında söz konusu puanların bir kısmını kaybetti.

Aslında vücudunun her santimetresinin her zaman kapalı olmasını istiyordu. Az önce ona hoşgörü göstermişti,

"Elbette" diye gülümsedi ve sonra yine de istediğini aldı. Çok geçmeden pes etti.

"Bu kot kıcımlı büyük mü gösteriyor?" ve "Bu etek baldırlarımı şişman mı gösteriyor?" gibi sorular sormaktan kendini alamamıştı.

Sanki doğru bir cevap olmayabileceğini hissetmiş gibi, her seferinde yüzünde saf ve mutlak bir korku belirmişti. Ancak her seferinde, "Hayır bebeğim, sen

çok güzel görünüyorsun, bunu kesinlikle almalısın"

"Lütfen beni bu durumdan kurtarın.

lanet olası dükkan." Tam onun "durumunu" unuttuğunu düşündüğü anda, ona bir tane daha olduğunu söyledi.

Dominic'i dövme stüdyosundan almadan önce gidebileceği bir yer. Onun bir araba galerisini kastettiğinden bir an bile şüphelenmemişti. Neden şüphelensin ki? Normal insanlar gidip

Sadece iki dakikadır görüştükleri bir kız için yirmi bin dolardan fazla para harcadılar.

Tamam, gümüş rengi Chevy Captiva'yı ciddi beğendiğini itiraf edebilirdi ama lanet olsun, konu bu değildi. Başını ona doğru salladı. "Dante-"

Bir elini kızın saçlarında dolaştırdı. "Güvende olman benim için önemli ve her ne kadar sana her yerde şoförlük yapmak istesem de, işim bunun için çok zorlu. Ayrıca, bunun seni boğulmuş hissettireceğini biliyorum ve sonra bana sürekli kızardı. Sen kızmaz mıydın? Sen yapmaz

mıydın?" "Evet," diye itiraf etti.

Saçlarını serbest bıraktı ve düzeltti. "İlişkiler konusunda iyi değilim bebeğim. Büyük ihtimalle on sekiz yaşımdan beri bir ilişki yaşamadığım içindir. Laurie'den öncekiler ciddi değildi.

Özellikle kontrolcü ve aşırı korumacı olduğumda sık sık hata yapacağımın farkındayım. Bu araba bir uzlaşma -O teneke kutuyu kullanmadığını bilmeliyim.

Düzeltememiz için ısrar ediyordun, ve bağımsızlığını elde ettin. Tamam, bir kısmına sahip olacaksın. Bunun bir uzlaşma olabilmesi için benimle yarı yolda buluşmalısın."

Gerçekten deniyordu, birden fark etti. Kontrolcü bir insanın herhangi bir şey yapmasını sağlamak pek sık rastlanan bir şey değildi.

herhangi bir konuda uzlaşmak. Onu rahatsız eden şey, bu uzlaşmanın ne kadar pahalı olduğuydu.

Aklından geçenleri okuyarak, "Sadece para, Jaime. Param var.

Bol miktarda var ve bir kısmını benim için önemli olan birine harcamak istiyorum." Çoğu Alfa gibi Trey'in de birçok işte parmağı vardı ve onu iş konusunda eğiten kişi Dante'ydi. Kendi yatırımları vardı ve hepsi de karşılığını vermişti ve savurgan biri değildi. Ama Jaime'yle durum farklıydı. Jaime'ye bir şeyler almak istiyordu, daha gençken ailesinin asla yapamadığı şekilde onu şımartmak istiyordu. "Bu gerçekten çok mu kötü?"

Yumuşak, kandırıcı sesi neredeyse hiç düşünmeden hayır demesine neden oluyordu. Adamın bunu karşılayabileceğini biliyordu ama amacı bu değildi. "Bunu şimdi kabul edersem, bana başka bir şey almaya çalışacaksın. pahalı şeyler de var."

"Hayır, bebeğim, bunu yapmaya çalışmayacağım. Yapacağım. Ama bunu kabul etmesen bile yapacağım." Kızın inlemesini duymazdan gelerek onu yavaşça araca bakacak şekilde çevirdi ve kollarını ona doladı. Kulağına fısıldadı, "Bunu istediğini biliyorsun, Jaime. İsteddiğini biliyorum. Seni daha önce bir kez duymuştum. Yeni araba kokusunu sevdiğini söyle. Vaftiz etmek için sabırsızlanıyorum. Ön koltukta bana binebilirsin. Yukarı ve aşağı, yukarı ve aşağı, yukarı ve aşağı benim horoz kadar-"

"Sen lanet olası bir pisliksin!"

Kızın kollarından kurtulma çabasını görmezden gelen adam, kızın uyarılma kokusunun tadını çıkararak güldü.

"Yeni SUV'unu dövme stüdyosuna götürmeye hazır mısın?"

İçinden bir heyecan ve beklenti cızırtısı geçti. Elbette, onun kendisi için bu kadar pahalı bir şey almasından hâlâ biraz rahatsızdı ama aynı zamanda şunu da

biliyordu

bu ona bir hediyeden daha fazlasıydı. Bu, garip bir yöntem olsa da ilişkilerini yürütmek için bir çabaydı. Aşırı korumacı tavrı onu çıldırtma potansiyeline sahip olsa da, onu değiştirmek istemiyordu. Onu olduğu gibi önemsiyordu ve bu ilişkinin yürümesi için zaman zaman şunları yapması gerektiğini anlıyordu tuhaf yöntemlerine uyum sağlamak. "Bunun her zaman istediğini elde edeceğin anlamına geldiğini sanma Temel Reis."

Adam onun ensesine doğru sırttı. "Bunu asla düşünmezdim." Onun ne düşündüğünü anladığında sırtışı tamamen kayboldu. araba sürmektir. "Bizi öldürteceksin! Yavaşla!" "Oh, biraz yaşa, olur mu," dedi. "Sadece seksenle gidiyorum." "Saatte yüz on mil hızla gidiyorsun!"

"Elbette, eğer teknik bir konuya girmek istiyorsanız."

Bir yayayı zar zor atlattığında kalbi küt küt atmaya başladı. "Yavaşla, Jaime, yoksa yemin ederim seni arka koltuğa iter ve arabayı kendim kullanırım!"

"Tamam büyükanne, yavaşlıyoruz, şimdi mutlu musun?" Onun gürleyen kaşları karşısında gözlerini devirdi.

"Hatta Tao'nun yetişebileceği kadar yavaşlayacağım, tamam mı?" On dakika sonra cipi park ettiğinde Dante'nin kaşları hâlâ çatıktı. "Onu bana verdiğin için pişmanlık duyuyor musun?" Onun alaycı sırtışı karşısında hırladı. "Hayır, ama ben şoförlük yapmana izin verme fikrini ciddi olarak yeniden düşünmelisin. Kendini koruma duygusunu daha hızlı geliştir."

"Efendim, evet, efendim."

Tekrar hırlayarak araçtan indi ve sürücü kapısını açtı. Hâlâ o

lanet sırtışıını takınıyordu. At

En azından arabalardan inebilme yeteneğini tartışmaktan vazgeçmiş ve onu bu konuda hoşgörüyü karşılamıştı. Eliyle bileğini kavrayarak onu stüdyoya götürdü. Shaya ve diğer çocuklar Toyota'nın güvenli koltuğunda eğlenerek bakıyorlardı.

Dante stüdyonun içini görünce şaşırdı. O medikal, motorcu ya da Zen görünümü bekleniyordu. Burası bir sanat galerisi ya da plak dükkânı gibiydi. Çok temizdi ve sakinleştirici, misafirperver bir havası vardı ve Dante'nin merak etmesi gereken şey, insanların biraz büyü orada çalışanlar aslında cadılardı. Bir şekil değiştiren olmanın getirdiği hızlanan iyileşme, onu neredeyse dövme yapılması imkansızdı. Ancak cadılar, şekil değiştirenlere etkili bir şekilde dövme yapabiliyordu.

Bunun mürekkebi büyüledikleri için mi yoksa onlar da doğaüstü varlıklar oldukları için mi olduğundan emin değildi.

Duvarlarda muhteşem dövmelerin çerçeveli fotoğrafları vardı - o zamana kadar hiç düşünmemiş olsanız bile sizde dövme yaptırma isteği uyandıracak türden. Toplamda altı dövme sanatçısı iş başındaydı ve hepsi de yaptıkları işe tamamen odaklanmış bir şekilde onlara sadece kısa bir bakış atıyordu.

Kızaran resepsiyonistle konuşan -daha doğrusu flört eden- Dominic işaret parmağını kaldırarak bir dakika içinde geleceğini işaret etti. Jaime içini çekti ve gözlerini devirdi. Tipik bir durumdu.

Dante resepsiyonun köşesindeki sehpanın üzerinde duran portföylerden birini karıştırırken Jaime'nin kulağına fısıldadı: "Sence adıma kıcına dövme yaptırabilir miyiz?"

Ağzını açarak adamın üst kolunu tokatladı. "Şaka yaptığını düşünseydim gülerdim."

"Seni bir yerden alıp bir yere götürmek ve kışında adımı gör." Bunu düşünmek bile onu sertleştiriyordu.

Hem tatlı hem de alaycı bir sesle, "Oraya da 'Chattel of' dövmesi yaptırayım mı?" diye sordu.

"Sanırım bu iyi olurdu." Kız tekrar kolunun üst kısmına vurduğunda kıkırdadı.

"Kız arkadaşın diğer kadınlarla flört etmekten hoşlandığını biliyor mu?" diye sordu derin, gürültülü bir ses.

Dante ve Jaime başlarını kaldırdıklarında Nick Axton'ın stüdyoya hızla girdiğini gördüler, gözleri Dominic'in üzerindeydi. Katlanmış bir kâğıdı cebine sokuşturdu.

Jaime'nin müdahale etmek istediğini hisseden Dante Başını hafifçe salladı. Bunun nasıl sonuçlanacağını görmek istiyordu, Nick'in tuhaf davranışları hakkındaki şüphelerinin doğru olup olmadığını öğrenmek istiyordu.

O ve Jaime bir adım öne çıkarsa bu gerçekleşmeyecekti. Şimdiye kadar Alfa onları köşede fark etmemişti çünkü dikkati sadece Dominic'in üzerindeydi.

Jaime, karşısında kendisine dik dik bakan güçlü bir Alfa olduğunu düşününce, Dominic'in ya hafifçe eğilmesini ya da tam boyuna ulaşp Nick'in yüzleşmeye hazır duruşunu taklit etmesini beklemişti.

Bunun yerine, bir adım ötesine kadar Alfa'ya doğru kayıtsızca yürüdü ve en ufak bir tedirginlik göstermedi. Jaime etkilenmişti. Ama o boşuna infazcı olmamıştı.

Dominic başını eğerek, "Kız arkadaşım mı var?" diye sordu.

"Başka kadınların numaralarını da aldığınızı biliyor mu?"

"Bunu fark etmişsiniz. Benimle çok ilgileniyor gibi görünüyorsunuz. İki takım için de vuruş yapmıyorum, üzgünüm."

Nick aralarındaki küçük mesafeyi kapattı. "Ondan ayrıl." Sözlerinden güç ve otorite damlıyordu. Yine de Dominic omuz silkti ve "Kimden bahsettiğini bilmeden bunu yapmak zor olacak" dedi. Dante, Nick'in Dominic'in sinmemesine şaşırdığını görebiliyordu. İnsanlar bu oyuncu kurdun ne kadar yetenekli olduğunu hafife alma eğilimindeydi. Dominic'in baskınlığı belli belirsizdi ama fazlasıyla oradaydı ve Nick'in de bunu yeni yeni fark ettiği açıktı.

"Her halükarda," diye devam etti Dominic, "emir aldığım tek Alfa Trey'dir. Kendine iyi bak Nicky."

Yanından geçmeye çalıştığında Nick yoluna çıktı ve tehditkâr bir şekilde hırladı. "Daha işim bitmedi."

İşlerin buradan sonra hızla tırmanacağını bilen Dante onlara doğru bir adım attı. "Bırak geçsin, Nick." "Bırak geçsin, Nick."

Alfa hiçbir tepki vermedi, sanki onu öldürmenin en tahrik edici yolunun hangisi olacağını hayal ediyormuş gibi Dominic'e bakmaya devam etti. "Dominic, git Toyota'da bekle. Tao, Ryan ve Shaya içeride seni bekliyor."

"Mükemmel," dedi Dominic sırtarak ve şu anda Toyota'yı kısık gözlerle izleyen Alfa'nın etrafından dolaştı.

"Bütün bunların ne hakkında olduğunu bana söylemek ister misin?" Dante Nick'e sordu, ama ne hakkında olduğundan kesinlikle emindi.

Nick cevap vermeden çıkıp gitmeye niyetliymiş gibi görünüyordu ama Jaime'yi görünce durdu. "Demek henüz dışarı atılmadın." Jaime Nick'e bir ışıltılı bir gülümseme. "şok edici, değil mi?"

"Bunu komik mi buluyorsun? Kurdunu zar zor kontrol ediyorsun. Srndeki insanlara zarar verebilirsin."

Homurdandı. "Srmdaki insanlara zarar vermekten bahsedecek kadar iyi birisin, değil mi? Onu hak etmiyorsun." Dante'nin bakışlarını görmezden geldi, artık sadece karşısındaki pislikle ilgileniyordu. "O daha iyisini hak ediyor."

"Sana söyledi," diye tahmin etti sessiz bir sesle. "Bu kadar yakın olduğunuzu fark etmemiştim."

"O kadar yaklaştım ki taşaklarını koparıp sana yedirmeyi ciddi ciddi düşünüyorum. Kontrolm kaybettiğim için değil, sen bir pislik olduğun için." Gözleri Dante'ye kaydı. "Sana da söyledi."

"Hayır. Anladım. Böyle davranmaya devam edersen sürünün geri kalanının da anlaması uzun sürmez. Sürüden ayrılmayı planlayıp planlamadığını anlayamıyorum. ya da hiç niyetiniz yok."

Jaime onun yerine, "İkincisi," diye cevap verdi.

Nick'in dikkati tekrar ona döndü. "Ona neden sahip ıkamadığımı biliyor olmalısın."

"Bildiğim tek şey, bu konuyu onunla konuşma nezaketini bile gstermediğiniz. O yokmuş gibi davranıyorsun. Ona kendini küçük ve değersiz hissettiriyorsun. Ne tür bir erkek eşine bunu yapar? Tuzu kuru hiçbir erkek bunu yapmaz."

Nick'in güçlü bir Alfa olduğunu bilse bile, Dante'nin içinde onu yumruklamak için yadsınamaz bir dürtü vardı. Trey'e bundan bahsedip Nick'in sürü bölgesine gelmesini engellemesini isteyebilirdi, eğer Trey'in bunu yapacağından emin olmasaydı

Nick'i öldürmek istiyor. "Eğer onu sahiplenmeye niyetin yoksa, bundan sonra sürüden uzak durmalı ve telefon görüşmelerine bağlı kalmalısın. Taryn öğrenirse hiç de merhametli davranmayacaktır. Trey, Taryn'i birazcık bile üzgün görürse cinayete meyilli olur. Olacaklar hiç hoş olmayacak."

"Biliyorum," dedi Alfa ısırarak.

"O zaman uzak dur."

"Yapamam," demedi ama yüz ifadesi her şeyi anlatıyordu. Jaime onun yüzündeki katıksız ve mutlak eziyet karşısında ruh halinin hafifçe yumuşadığını hissetti. Shaya'nın onu öldürdüğünü iddia etmemek. Yine de bunun gidebileceği tek bir yol vardı. "Uzak dur. Bunu ona borçlusun."

"Haklısın, biliyorum."

Ama yine de Shaya'dan uzak durmuyordu. Jaime bu kadarını söyleyebilirdi. Onun Shaya'ya karşı Eşini aramaya mecburdu ama onu sahiplenmemeyi seçiyordu ve bu da çekilişi görmezden gelmesi gerektiği anlamına geliyordu. Jaime bunu yapmazsa Shaya'nın ne yapacağını çok iyi biliyordu. "Shaya hakkında bilmediğin çok şey var. Sence onun İtaatkâr olması zayıf olduğu anlamına mı geliyor? Pfft. Bu dışının zayıf bir tarafı yok. Eğer onu zorlarsanız, tepki verir ve bu sizin hoşunuza gidecek bir şekilde olmaz."

"Bu da ne demek oluyor?"

Ayrıntıya girmek istemedi ve basitçe, "Tam olarak benim dedi." Dante başıyla onayladı. "Ya ona sahip çık ya da onu

rahat bırak. Sadece Shaya'ya haksızlık olduğu için değil,
aynı zamanda

sürülerimiz arasında bir savaşı neden olabilir." Alfa kıs kıs güldü. "Siz ikiniz kim oluyorsunuz da bana eşinize sahip çıkma konusunda vaaz veriyorsunuz?

İkiniz de kendi kurtlarınızı terk ettiniz. Onları terk edip başka kurtlarla düşüp kalktınız." Jaime içten içe irkildi. Adam haklıydı, bundan kaçmak ya da yaptığı şeye yağ çekmek mümkün değildi. Dante onun hissettiği suçluluk duygusunu sezmiş gibi elini kendi elinin içine aldı.

Dante başını Nick'e doğru eğerek buna izin verdi. Bir yanı bu konuda kendini kötü hissediyordu ama Jaime'nin gitmesine izin vermesine imkân yoktu, işte bu kadar. "Ama onların işlerine burnumuzu sokmakta ve etraflarında dolaşmakta ısrar etmiyoruz, değil mi?"

"Gerçek eşiniz karşınıza çıktığında onu görmezden gelebileceğinizi düşünerek kendinizi kandırmayın. Başka bir dişiyle ne kadar mutlu olursanız olun, çekim orada olacaktır. Kendinize ne kadar çok sakın olmanızı söylemeniz de ondan uzaklaşırsanız, bunu yapamazsınız. İkinizden birinin yerinde olsaydım, yapabiliyorken bu ilişkiden uzaklaştırdım. Biriniz incinmeden önce." Dante ya da Jaime yanıt veremedi gitmişti. Jaime kendisinin yanıt verip vermeyeceğinden ya da nasıl yanıt vereceğinden tam olarak emin değildi. Nick yine haklı çıkmıştı. Eğer Dante'nin eşi yarın ortaya çıkarsa onu kaybedecekti. Onu terk etmese bile, Jaime onun kendisiyle birlikte olduğunu ve başka birini düşündüğünü bildiği için yine de incinecekti. Eşini bulmak istemediğini söylemişti ama Jaime biliyordu ki eğer onu bulursa, artık her şey onun için o kadar da siyah ve beyaz olmayacaktı. Eşinin dışarıda bir yerde olduğunu bilmek başka, onu gerçekten görmek bambaşkaydı, değil mi?

Jaime için eşini bulmak gerçekten de olabilecek en kötü şeydi. Her ne kadar kurdunun onu ele geçirme arzusuyla savaşmaya kararlı olsa da, hâlâ bir şansı olduğunu biliyordu

yapabilirdi. Bu nedenle eşiyle birleşmek onun hayatını riske atmak anlamına gelirdi ve bunu yapamazdı. Dante'de bulmuştu

Değer verdiği, verebileceğinden fazlasını talep etmeyecek biri. Ona bir şey olursa üzülecek kadar önemseyecek ama onunla birlikte ölmeyecek biri. Onda, ihtiyacı olan şeyi bulmuştu. Ve bunu kaybetmek, biraz melodramatik olsa da, içinde bir şeyleri kıracaktı.

Dante başparmağını kızın çene çizgisinde gezdirirken nazikçe, "Hey," dedi. Kızın bu kadar sessiz olmasından hoşlanmamıştı, Nick'in söylediklerinin onu etkilediğini biliyordu. "İyi misin?" Başını sallayarak onu dışarıya, Chevy'ye götürmesine izin verdi. Arabayı onun kullanmasına itiraz etmediğinde, aklının deli gibi çalışıyor olması gerektiğini biliyordu.

Normalde hareketli olan Jaime arabayı sürerken sessizdi. Toplanma bölgesine yarı yolda, yolun kenarına çekti. "Konuş benimle."

"Ben iyiyim," dedi ona bakmadan.

"İyi değilsin." Çenesini kavradı ve gözlerini görebilmek için başını çevirdi. Çok fazla kafa karışıklığı ve Orada bir endişe. Göğsünde garip bir çekilme hissine neden oldu. "Konuş." Gergin bir duraksamadan sonra nihayet sordu: "Dante, istediğinin bu olduğuna emin misin? Sen, ben, bu ilişki?"

"Beni yeterince iyi tanıyorsun, önemli kararları iyice düşünmeden vermediğimi biliyorsun."

"Biliyorum ama... Bak, bir ilişki istediğini söyledin ama senin için bir ilişkiyi oluşturan şey nedir?"

"Size söyledim, onlarla fazla deneyimim yok. Benim için bu kalıcı. Özel."

"Bahsettiğim şey bu değil. Kim olursam olayım bu kadar sahiplenici olurdun.

İlişkiler - kalıcı olsun ya da olmasın, özel olsun ya da olmasın - sıradan olabilir, yarı ciddi olabilir ya da çok daha derin bir şey." Onun bu işe duygusal olarak ne kadar yatırım yapmaya istekli olduğunu bilmek istiyordu.

Omuz silkti. "Bağlanma fikrine bu kadar karşı olan iki insan arasında ne kadar derinleşebilirse. Bunun ne kadar derine inebileceğini bilmiyorum Jaime."

O da bilmiyordu ama bağlanma konusunda gösterdikleri direncin ilişkiyi daha güvenli hale getirdiğini biliyordu. Rüzgârdaki bir tüy gibi sakinleşmişti. Bu da Nick'in haklı olduğu anlamına geliyordu; eşi gelirse Dante onu kolayca terk edebilirdi. Bu fikir bile göğsünü ağrıtıyordu. Onu bu kadar incitebileceğini hiç düşünmemişti. "Belki de Nick'in tavsiyesine uymalı ve bunu şimdi bitirmeliyiz."

"Ne? Neden?" Yüzünü tamamen ona dönmek için koltuğunda döndü.

"Neden eşini bulmak istemediğini anlıyorum. Ama diyelim ki buldun. Pozisyonunuzun onun kabul edebileceği bir şey olup olmadığını merak ederdiniz. Onunla konuşmak, nasıl bir insan olduğunu anlamak istersiniz. Bu çok doğal. Eğer Beta olmanızın onun kabul edebileceği bir şey olduğu ortaya çıkarsa, ona gidersiniz. Farklı bir şey beklemiyorum."

"Böyle bir şey olmayacak. Benim olasılığım Onu görür görmez tanımak zaten milyonda birdir. Nick ve Shaya'ya olanlar çok nadirdir."

"Ama öyle olsaydı, beni onun için terk ederdin. Seni suçlamazdım ama yine de çıplak ellerimle kalbini göğsünden söküp çıkarmak isterdim. Ve onun kalbini de." Onun

yüz ifadesi sertleşti. "Seni benden almaya çalışan herkese aynı şeyi yapardım, hatta eşine bile. Bunu sana söylemiştim."

"Aradaki fark şu ki, onunla çiftleşme konusundaki fikrimi hiçbir şey değiştiremez. Bunu asla yapmam.

Ama seninle... Yanıldığın ve Beta olayını kabul ettiği ortaya çıkabilir ve o zaman sen gitmiş olursun ve ben yalnız kalırım ve bu çok acı verir!" Sesi hafifçe kırıldı ve gözlerindeki yaşları kırpma için başını başka yöne çevirdi.

"Bana bak, Jaime. Bana bak." Sonunda baktı. "Bunu istiyorum. Seni tutuyorum. Başka seçeneğin olduğunu düşünüyorsan, bu benim sorunum değil."

"Beni tutmak mı? Ben başıboş bir kedi yavrusu değilim, ben bir insanım."

"Eğer başıboş bir kedi yavrusu olsaydın, kıçına bir tekme atar ve eker giderdim." Kız iki kez baktı. "Bir kedi yavrusunu mu tekmelerdin?"

"Cinin ayağımı yiyeceğini düşünmesem Hunk'ı tekmelerdim."

"Pekâlâ, konudan uzaklaşıyoruz." Derin bir nefes alarak uzun bir nefes verdi. Konuştuğunda sesi kısıktı. "Bu ilişkide rahat olursam ve daha sonra beni terk edersen buna dayanabileceğimi sanmıyorum." İşte, o ayarlamıştı gururunu bir kenara bıraktı ve korkusunu itiraf etti.

Onun ensesini kavradı ve alnını onunkiyle birleştirdi. "Ah, bebeğim, bu asla olmayacak.

Seni terk etmiyorum ve senin de beni tekrar terk etmene imkân yok, o yüzden bunu aklından bile geçirme." Onun ağzını kendi ağzıyla ezdi, dilini ağzına soktu ve onu ikna etti

oynamak için kendi. Kız şöyle cevap verdiğinde içini bir rahatlama kapladı

Her zaman yaptığı gibi coşkuyla. "Dediğim gibi, bunun ne kadar derinlere gidebileceğini bilmiyorum. İkimiz de bağlanmak istemiyoruz, birbirimizin otokontrolünü test ediyoruz, iyi bir iş/oyun dengem yok, seni kontrol etmeye çalışırken seni kesinlikle delirteceğim ve sen de isyan ettiğinde beni delirteceksin... Belki de bu lanet olası bir sondur, bilmiyorum. Ama bilmek istemiyor musun?"

Hayır, bilmek istemiyordu, bilmek zorundaydı. Ve bu onu kızdırmadı mı? Başıyla onayladı.

"Güzel. Çünkü hiçbir şey ve hiç kimse beni hayatından uzak tutamayacak Jaime. Sen bile."

ONUNCU BÖLÜM

Sonraki birkaç hafta boyunca, Dante eğitimi yoğunlaştırdı, Jaime, Tao'nun neden istifa etmesini beklediğini anlamaya başladı.

Doğrusu, birçok kez bırakma noktasına gelmişti. Kim bırakmazdı ki? Dante Trainer modundayken çok acımasızdı.

Her seans, onu her zaman bir ortaçağ işkence aletine bağlanmış gibi hissettiren ısınma hareketleriyle başladı. Çevredeki turlarını tamamladıklarında, Dante ona daha fazla gizlilik çalışması yapmasını söylerdi. Kız ilerleme kaydetmeye başladığında, Dante süreleri artırır, ta ki kısa bir süre sonra ondan bir saat boyunca hareketsiz kalmasını isteyene kadar. Zor iş.

Eğitimlerinin yalnızca bir haftasında onu saldırı parkuruyla tanıştırmıştı. Eğer cehennemin bir oyun alanı olsaydı, orası orası olurdu. Sadece çok sayıda engelden geçmesi gerekmiyordu, aynı zamanda bazen aşırı yükseklerde ve

hatta

Suyun altında. Sonra yılan çukurları, yılan havuzu ve bir yaban arısı yuvasının altında limbo oynaması gereken zamanlar vardı. Hiç eğlenceli değildi.

Kurdu birkaç kez Jaime'nin ondan bir parça koparmasını istemişti. Cazibenin orada olduğunu kabul etmek zorundaydı. Hadi ama, onun ne olduğunu sanıyordu ki, lanet bir Gurkha rehberi mi?

Her antrenman seansının sonunda bilincini kaybetmeye yaklaşmaması ve avuç içi topuk vuruşu, el üştü, dirsek vuruşları, yuvarlak tekme, yan tekme, süpürme, boğma ve eklem kilitleri gibi ona öğrettiği her dövüş hareketini mükemmelleştirmesi iki hafta sürdü. Daha sonra göz oyma, eki yumruklar, diz vuruşları, yer dövüşü, saldırılara karşı koyma ve boğma ve tutma gibi daha fazla dövüş hareketini tanıttı. Hâlâ bunları mükemmelleştirmeye çalışıyordu, bu yüzden şu anda kıının üzerindeydi. "şeytan," dedi, nefes nefese. "Bu şu anda seni tanımlamak için iyi bir kelime." Dante ona gülümsemekle yetindi. "Eğitim sırasında tüm infazılar böyle derdi. Ama onlar öğrendi, sen de öğreneceksin." Jaime'nin onun eğitiminde ne kadar ilerleme kaydettiği hakkında bir fikri olup olmadığını merak ediyordu. Tao'nun ona öğrettiği her şeyi özümsemişti. Tao'nun sözlerinin pes etmeyi reddetmesinin büyük bir parçası olduğundan şüpheleniyordu ama bunun çoğu, dişinin çelikten yapılmış olmasından kaynaklanıyordu. Biliyordu ki kontrolünü iyileştirmenin uzun vadede herhangi bir fark yaratacağına ikna olmamıştı ama her halükarda rejime bağlı kalıyordu. Onunla inanılmaz derecede gurur duyuyordu.

Artık sadece daha fit ve dövüş konusunda daha deneyimli olmakla kalmıyor, kurdu üzerindeki kontrolü de gelişiyordu. Başlangıçta, kurdu antrenman sırasında hırlayacak kadar yüzeye çıkmayı başarmıştı ama artık başaramıyordu. Jaime şimdi bile rakibi tepesindeyken yerdeyken, kurdunun kendisine saldırmak için duyduğu aşırı düştüyü bastırabiliyordu

ve onu uyarmak için. Ve bunun kurdunun istediği şey olduğunu biliyordu. Kurdu gibi o da onun tedirginliğini hissedebiliyordu.

Sürüden birkaç kişi bir hafta önce onu izledikten ve kurdunu ne kadar iyi dizginlediğini gördükten sonra, endişeleri

Trey'in onun sürekli korunması konusunda ısrar etmediği ölçüde azaldı. Hâlâ Taryn'in yanında yalnız kalmasına izin vermiyordu ama bu beklenen bir şeydi.

Dante uzandı ve ona elini uzattı. Kız elini tutmadı, tıpkı Dante'nin onun tutmayacağını bildiği gibi. Bunun yerine, nefes alış verişini düzenlemek için belirgin bir çaba sarf ederek ayağa fırladı.

"İnfazcılarla kedi fare oyunu oynama zamanım geldiğinde ve iş çatışmaya geldiğinde geri çekilmeyeceklerini düşünmekte haksız mıyım?"

"Böyle düşünmekte kesinlikle haklısınız. Dominic bile kendini tutamaz. Bence onu dövüşürken görseydiniz çok şaşırdınız. Neşesi ve rahat yüzü tamamen kaybolur. Öyle olmak zorunda.

Söz konusu savaş olduğunda, bu resmen bir ölüm kalım meselesidir. Rakipleri onların Sürüyü korumak için gelen bir infazcı ile karşılaştıklarında, bunun ne anlama geldiğini çok iyi bileceklerdir: öleceklerdir. Hiçbir infazcı farklı bir şeye izin vermez. Bu güzel olurdu. O noktada teslim oldular ama ne yazık ki teslim olmadılar. İnfaz memurlarıyla savaşmak için her şeyi yapıyorlar ve savaşarak ölmeyi tercih ediyorlar."

O konuşmaya devam ederken birbirlerinin etrafında yavaşça dönmeye başladılar. "Temiz dövüşmüyorlar Jaime ama infazcılarım da öyle. Her biri bunun sadece birey olarak kendileriyle ilgili olmadığını bilir; infazcılar birbirlerinin güvenliğinden sorumludur ve benim verdiğim ham, agresif becerileri kullanmayı bilirler.

Çünkü bunun alternatifi ya kendilerinin ya da sürü arkadaşlarından birinin ölümüdür ve buna izin verilmez." Emredici, baskın, iddialı tonu neredeyse kadının ürpermesine neden oluyordu. Bu şekilde şeytani olabilirdi ama aynı zamanda çok da seksiydi.

"Kendini bir daha bir çatışmanın içinde bulursan aynı 'ya ben ya onlar' zihniyetine girmeni bekleyeceğim. Glory'nin çılgın kardeşlerinden biri seni ele geçirirse, onlara ilk hamleyi yapma şansı verme. Yapmanız gereken onları bastırmak için elinizden gelen her şeyi yaparsınız: önce vurursunuz, sert vurursunuz ve mücadeleyi en kısa sürede bitirmeyi hedeflersiniz. mümkün olduğunca çabuk. Bu da yüz, boyun, kasıklar gibi vücudun savunmasız bölgelerini hedef almak anlamına geliyor. Birkaç hafta içinde infazcılarla çatışmaya girdiğinizde onları rakip olarak düşünmeli ve onlara aynı şekilde davranmalıyız."

"Bu bir sorun olmayacak," dedi Jaime. "Başlarına gelecek bir karma var." Kurdu onun acımasız tavrından hoşlanmış, vahşi bir sırıtışla dişlerini göstermişti. Aynı şekilde Dante de kendini sırtırken buldu. Jaime'sinin intikama karşı bir düşkünlüğü vardı, ve uygulayıcıların, Özellikle de Tao, onun eğitimi tamamlama ve geçme yeteneğinden şüphe ettikleri için üzgün olacaktı.

"Güzel. Hadi tekrar gidelim."

Jaime yirmi dakika boyunca var gücüyle savaştı, bildiği her hareketle ona vurdu... ama çok geçmeden sırt üstü yatmış, gözlerini ona dikmişti. "Sen hiç de sonra şansım yaver gider."

"Sen de hep böyle dersin," diye kıkırdadı. Hem kendisi hem de kurdu Jaime'nin acı içinde olduğunu görünce gerildiler. Kurdunu bastırma çabası. Çömeliyor,

Dante kurdunun dikkatini çekmek için eliyle boğazını sıktı. Her ne kadar güvensiz ve tedirgin olsa da, kurdu Dante'nin onun üzerindeki hâkimiyetini kabul etmeye başlamıştı. Bazen onunla ilgilenmesi kurdunun sakinleşmesine yardımcı oluyordu.

Diğer zamanlarda, kurdu onun davranışlarını bir meydan okuma olarak görüyordu.

Ve o da bu meydan okumanın üstesinden geldi ya da en azından gelmeye çalıştı ama Jaime onu her zaman elinde tutmayı başardı. Hayvan onun tepkilerini tahmin edemeyeceği kadar huysuzdu ama Jaime ne zaman acı çekse bunu göze almaya hazırdı.

Jaime'nin kurduyla doğrudan iletişim kurarak gözlerinin kurt gibi parlamasına izin verdi. Jaime'nin bedenindeki gerginlik yavaş yavaş kayboldu ve kurdunun sakinleştiğini anladı. "Daha iyi misin, bebeğim?"

"Bileğinizin kolunuza bağlı olmasından hoşlanıyorsanız, beni serbest bırakmak isteyebilirsiniz." Bunun üzerine gülümsedi. Kurt kızın baskın bir hareketle anında boyun eğmesini sağlayabilse bile, ki bu pek olası değildi, Jaime'nin bunu yapmasını asla sağlayamazdı. Boşta kalan elini Jaime'nin başının yanına koyarak ona doğru eğildi ve ağzını ısırıldı. "Seni böyle tutmamdan hoşlanıyorsun." Tamam, evet, hoşuna gidiyordu, Jaime bunu kendine itiraf edebilirdi. Ama Temel Reis'e itiraf edebilir miydi? Hiç şansı yoktu. Alaycı bir şekilde homurdandı. "Buna gerçekten inanıyor olman çok hoş." Jaime onun dudaklarına gülümsedi, sonra da kendi dudaklarına yapıştı. Kadın gevşedi, ona istediğini verdi ve onun inleme sesine gülümsedi. Sonra, ona daha yeni öğrettiği bir hareketle onu sırt üstü çevirdi ve üzerine çıktı. "Gardını düşürdün. Tut, tut, tut."

Orantısız bir şekilde sırtarak elleriyle kadının belini şekillendirdi. "Bu senin için bir alışkanlık. Bununla nasıl dikkatim dağılmaz?"

Tamamen bana ait olan nefis bir vücut mu? Onu sıcak ve terli görmek günümün en önemli olayı."

"Ben de senin için aynısını söyleyebilirim." O aslında Eğitim bittiğinde hayal kırıklığına uğramıştı. Şu anda, her gün onunla birkaç saat yalnız kalması garantiydi. Adam neredeyse bütün gün, her gün çalışıyordu. Bu nedenle, bazen bu birkaç saat geçirebildikleri tek kaliteli zamandı. Onu hâlâ yemek zamanlarında görüyordu ama etrafları sürünün geri kalanıyla çevriliydi ve o zamanlar hâlâ Beta modundaydı, bu yüzden aynı şey değildi.

Onun çok fazla sorumluluğu olduğunu anlıyor ve onunla gurur duyuyordu. Ama bu o kadar kötü bir şey miydi? gittiğinde onu özledi mi? Aslında onu orada olduğu zamanlarda özlüyordu, çünkü yanında olsa bile her zaman tam olarak orada olmuyordu. Akli bazen yapması gereken ya da yapmadığı şeylerde olabiliyordu ve cep telefonu telefon bir yardım hattı gibiydi.

Buna hazırlıklı olmasına rağmen, yakın zamana kadar onun ne kadar etkili olduğunu fark etmemişti. işine olan bağlılığının ilişkilerini nasıl etkileyeceğini merak ediyordu. Ona iş/oyun dengesini nasıl kuracağını öğretmeyi umuyordu, ama bu çok zordu. Neden mi? İki nedenden dolayı. Birincisi, Dante denge eksikliğinin bir sorun olduğunu düşünmüyor gibiydi. İkincisi, bilinçaltında Dante'nin bu dengeyi bulmak istemediğini fark etmişti.

Nedenini anlaması biraz zaman almıştı ama Sonunda Dante'nin aslında yakınlaşma sorunları olduğunu anladı. Cinsel olarak değil ama duygusal olarak. Dante'nin aşık olduğu ve sevdiği kadın düşünüldüğünde bu o kadar da sürpriz değildi. ona ihanet etmişti. Ama değer verdiği kişinin, ona ihanet etme şansından kaçındığını bilmek zordu. Bilinç düzeyinde olmasa bile aynı şeyi hissediyordum.

Onu önemsemekle onu önemsemek aynı şey değildi. Onun hayatında ikinci sırada olduğunu bilmek zordu,

Özellikle de ona ilk o geldiği için.

"Peki akşamını nasıl geçireceksin?" diye sordu.

"Gitmem gereken bir poker oyunu var."

"Poker, ha?" Gülümsedi, onun kazanacağını biliyordu çünkü kaybetmekten nefret ediyordu. Kaybettiği zaman bile bunu saymazdı. "Kim oynuyor?"

"Ben, Shaya, Gabe ve Dominic."

"Dominic," diye yineledi dişlerini sıkarak. "Seninle benim hoşuma gitmeyecek kadar çok vakit geçiriyor."

Onun tuhaf ses tonunu duymazdan geldi. "Arkadaşlar birlikte bir şeyler yapma eğilimindedir."

"Evet, bütün gece seninle flört eden bir erkek olmadığı sürece 'şeyler' iyidir."

"Buna flört denebilirse," dedi homurdanarak. "Dominic asla izinsiz girmez, bunu sen de biliyorsun."

Bunu biliyordu, ama yine de bu onu kızdırıyordu. kendisinden uzakta, yolu açık olsa seve seve ona doğru hamle yapacak olan o sapıkla birlikteydi. Tamam, daha çok onunla Dominic kadar çok vakit geçiremediği için kıskanıyordu.

"Sen de maça gelebilirsin."

"Gelemem, bebeğim. I-"

Elini kaldırdı. "Açıklamak zorunda değilsin. Meşgul olduğunu biliyorum. Sadece bir düşünceydi." Kadın ne kadar anlayışlıysa, onu hayal kırıklığına uğrattığında o kadar kötü hissediyordu. "Yarın Josh'un doğum günü partisi var. Gidebiliriz eğer

istiyorum." Trey'in amcasının ölümünden sonra Josh kısa süre önce Bjorn Sürüsü'nün Alfa'lığını devraldığı için bunun büyük bir olay olacağına şüphe yoktu.

"Umursadığını düşünmezdim."

Omuz silktili ve ellerini kadının kalçalarında aşağı yukarı gezdirdi. "Dürüst olmak gerekirse, onunla ilişkiyi yeniden inşa etmekle pek ilgilenmiyorum. Bunun için çok fazla şey oldu.

mümkün olabilir. Ayrıca, Trey'in sürgün edilmesini aktif olarak teşvik etti. Ama eşinin hamile olduğunu duydum. Belki de her şeyi bir kenara bırakmak iyi bir fikir olabilir. Kendi çocuğumu tanımak istiyorum.

yeğenim." Çok tatlıydı. Pek çok insan Josh'la aralarında var olan saçmalığı bir kenara bırakamazdı. Jaime kendisinin bunu yapabileceğinden şüpheliydi. Josh gerçekten de sadece Blane'i örnek almış olsa da, ona göre bu bir mazeret değildi. Kendi aklı, kendi iradesi vardı ve bunu kullanmalıydı. Kullanmalıydı.

küçük kardeşini korudu. "Seninle vakit geçirmek için bulabileceğim her fırsatı değerlendireceğim."

Bunu gülümseyerek söylemiş olmasına rağmen Dante hafif bir hüznü hissetmişti. Dik oturdu ve kollarını onun etrafında kavuşturdu. "Biliyorum çok fazla-

"Bu senin işin, anlıyorum."

Dante onun melankolisini hissetti ve iç geçirdi. Son birkaç hafta içinde onu ne kadar değiştirdiğine dair bir fikri olup olmadığını merak etti. Ondan önce neredeyse üç günü uykusuz geçirdiği ya da ofis koltuğunda kısa bir şekerleme yaptığı zamanlar olmuştu. Şimdi her gece odasına dönüyordu, çünkü döndüğünde onun orada olacağını biliyordu. Onu karşılıyor, ona sarılıyor, ona tavır yapıyor ve onu güldürüyordu.

Ayrıca onu delirtiyordu. O odada, onca dağınıklığın arasında hiçbir şey bulamıyordu. Bir sürü Ayakkabılarından birine takılıp neredeyse boynunu kırdığı zamanlar gerçek dışıydı. Onun tertipli ve düzenli hayatını olduğu kadar, tertipli ve düzenli odasını da darmadağın etmişti. İlk kez, hayatının belki de fazla düzenli -ya da Jaime'nin düşünmekten hoşlandığı gibi sıkıcı- olup olmadığını merak etmişti. Jaime onun siyah-beyaz dünyasına renk getirmişti. Şimdiye kadar biri ona, tahmin edilebilir dünyasını karmaşıklaştırmak isteyeceğini söyleseydi, burun kıvrırdı.

Cep telefonundan gelen bip sesi onu düşüncelerinden kopardı. Jaime'ninkinin yanında yerde duran ceketine uzandı ve cep telefonunu çıkardı. Trey'den onu ofisine çağıran bir mesaj aldığını görünce özür dileyen bir gülümsemeyle ona baktı. "Eğitim bugünlük bitti, bebeğim."

Hayal kırıklığını gizleyerek gülümsedi ve adamın altından kalkabilmesi için yerden kalktı. "Merak etme. Sonra görüşürüz." Dik durdu, ona bir gülümseme attı ve sonra yüzündeki şakacı, şefkatli ifade kayboldu ve Beta maskesi tekrar takıldı. Dante gitmişti. Ona bir kez daha bakmadan ceketini kaptı ve koşarak uzaklaştı.

Kollarını ceketinin içine sokarak, kaybettiği için hissettiği ürpertiyle savaştı. Sadece onun vücut ısısını değil, aynı zamanda onu da - Beta Dante'nin aksine kişi olarak Dante'yi - kaybetmişti. Kahvaltıdan önce hızlı bir duş alma niyetiyle mağaralara doğru yol almaya başladı. Yolun yarısında cep telefonu çaldı. Arayanın Ivy olduğunu görünce gülümsedi. "Hey, sürtük, naber?" Bir duraklama. "Um...Jaime, ben..."

Gıcırtilı ses Jaime'yi olduğu yerde durdurdu. "Ivy? Ivy, her şey yolunda mı?"

"Köpeklerden biri, Jaime..."

Jaime'nin anlaması için Ivy'nin başka bir şey söylemesine gerek yoktu. Köpeklerin uyutulmasına ne kadar hazırlıklı olurlarsa olsunlar, bu onları her zaman çok etkilemişti.

"Kim?" Cevap yok. Bu, kelimelerin anlatabileceğinden çok daha fazlasını anlatıyordu ama Jaime yine de yanıldığını umarak ısrar etti. "Kim uyutuldu, Ivy?" Uzun bir duraklama. "Ben.

Çok özür dilerim, tatlım."

Duyguları boğazını tıkadı ama gözyaşlarını tuttu. "Ne oldu?"

"Dün gece çalışanlardan birine saldırdı. Onu çok kötü yaraladı, Jaime."

"Ama Ben vahşi bir hayvan değildi."

"Siz de benim kadar iyi biliyorsunuz ki size zarar vermemiş olması başkasına da zarar vermeyeceği anlamına gelmez. Geçmişlerini ve onları neyin travmatize ettiğini bilmezsek, onları neyin tetikleyebileceğini de bilemeyiz. Gerçekten çok üzgünüm, Jaime."

"İyiyim," diye yalan söyledi, sesi dengesizdi.

"Bugün izin al. Bugün gerçekten burada olmak istemiyorsun."

Hayır, yapmadı, çünkü personelin suçsuz olduğunu anlamasına rağmen, hiç şüphesiz kendisini onu öldürmek isterken bulacaktı. "Yarın görüşürüz. Kendine iyi bak." Telefonu kapattıktan sadece bir saniye sonra gözyaşları akmaya başladı. Evet, şimdiye kadar buna alışmış olmalıydı, ancak köpeklerinden biri öldüğünde bu onun için her zaman bir darbe olmuştu.

uyutulması gerekiyordu. Bir noktada aynı Başına bir şey gelebilirdi - bir şey kurdunu tetikleyebilir ve yüzeye çıkması için ona yeterli gücü verebilirdi. Ve

Tanrı bilir kurdu ne yapardı. Jaime sadece birilerinin, o kimseye zarar vermeden önce onunla ilgilenmesini umuyordu.

Birden kucağa alınma ihtiyacı hissetti -dominant kadın olsun olmasın, taştan yapılmamıştı- içgüdüsel olarak Dante'ye seslendi. Cevap vermedi. Beş dakika sonra tekrar denedi. Cevap yok. On beş dakika sonra tekrar denedi, tekrar ve tekrar. Çok geçmeden tam üç saat geçmişti ve Onu arama girişimlerine hiçbir şekilde cevap vermemişti. Acil bir durum olmadığını biliyordu, Trey'le görüşmesinin iki saat önce bittiğini de biliyordu. Nerede olduğunu bile biliyordu, lanet olası ofisinde. Ama onun peşinden gitmeyecekti.

Öğle yemeğine gelmediğinde, ıssızlık hissi daha da arttı. Yine ona seslenmeyi denedi ama olmadı. Akşam yemeğine de gelmeyince, kendini o kadar kötü hissetti ki kurdu bile depresyona girdi.

Ben yüzünden üzgün, yakında onun gibi ölebileceği için üzgün ve Ben'i sevdiği tek kişi yüzünden üzgün. orada değildi. Bu yüzden bir şeyi bir süreliğine unutmak istediğinde her zaman yaptığı şeyi yaptı. Sarhoş olmayı kendine görev edindi.

Ofisinin kapısının çalınması Dante'yi inletti. Saat akşamın onuydu ve tek yapmak istediği Jaime ve onu yatağa götür. Onu aramaya çalıştığını biliyordu ama o kadar meşguldü ki. Önce Trey'le başka bir sürüyle olası bir ittifakı görüşmek üzere bir toplantı yapması gerekmişti; Trey ondan gerekli araştırmayı yapmasını istemişti bir karar verilmeden önce paketin içine.

Sonra Dante kendi sürüsünden bazılarını görmek zorunda kaldı.

bireysel olarak gündeme getirdikleri konuların üzerinden geçtiler. Sonra orada yapması gereken telefon görüşmeleri ve incelemesi gereken

bir sürü evrak işi vardı. Her ne kadar konuşmak istese de

Jaime'ye göre, ihtiyacı olan son şey onun boğuk sesini duymak ve dikkatini dağıtmasını sağlamaktı.

"İçeri gel." Trick'in yüzünde bir gülümsemeyele içeri girdiğini görünce şaşırdı.

"D, um, bunu görmek isteyebilirsin."

"Sonra, yapacak çok işim var."

Trick gözlerini "Ne var ne yok?" dercesine devirdi. "Hayır, bunu gerçekten şimdi görmek istiyorsun.

Haydi."

Kızgınlık, merak ve şaşkınlık karışımı bir duyguyla Dante oturduğu yerden kalktı. "Ne?"

"Endişelenecek bir şey yok, o iyi, ama-" "Jaime?"

"Gel de bir bak."

Jaime kollarını başının arkasında kavuşturup gökyüzüne bakarken, "Dostum, sen benim en iyi kankamsın," dedi. "Yani, ben öyle herkesle yıldızları saymaya gitmem, biliyorsun."

Çimlerin üzerinde onun yanında yatan Shaya, parmağını dudaklarına. "Bunu Taryn'e söyleme, tamam mı, ama sen de benim en iyi arkadaşımsın. Vay canına, bak, bu parıldıyor. Pırıltı, pırıltı, küçük yıldız, la, la, la, la, la, la, la."

"Neyi anlamıyorum biliyor musun? Neden 'Parılda, parılda küçük yıldız, ne olduğunu merak ediyorum' şarkısını söylüyorlar? Neden merak ediyorlar? Ne olduğunu zaten biliyorlar - daha sormadan kendi sorularını cevapladılar."

"Ah, evet. En sevdiğim tekerleme her zaman 'Georgie Porgie puding ve turta, kızları öptü ve onları ağılattı ve erkekler oynamak için dışarı çıktığında... onları da öptü.
"Çünkü o bu şekilde komik."

Jaime bir kahkaha patlattı ve içki arkadaşına neredeyse elini iskalayarak bir beşlik çaktı.

"Bu kadar üzücü bir günde beni ancak sen güldürebilirsin." O bir iç çekti. "Ben çok güzel bir köpekti, biliyorsun. Onu titrerken ve sarsılırken gördüğümde kalbim onun için sızlardı."

"Olaya şu açıdan bakmalısınız... O artık huzur içinde. Köpek cennetinde." Jaime kaşlarını çatarak Shaya'ya baktı. "Köpekler için ayrı bir cennet olduğunu mu düşünüyorsun?" Shaya ona aptalmış gibi baktı. "Bütün Köpekler Cennete Gider filmini izlemedin mi sen?"

Kız haklıydı. "Hâlâ öldüğü için üzgünüm. Ben de öyle öleceğim. Tıpkı onun gibi, kendimi kaybedip yakınımıdaki birine saldıracağım." Şu anda kurdu sessizdi. Bazı nedenlerden dolayı, büyük miktarlarda alkol, hayvanlarını batırıyor gibi görüldüğü için şekil değiştirenlerin form değiştirmesini zorlaştırıyordu, bu yüzden şekil değiştirenlerin büyük miktarlarda içtikleri çok nadirdi. Ama Jaime'ye bir sorun çıkarsa bir şey olmazdı, çünkü azıcık bile sarhoş değildi.

"Dante ölmene izin vermeyecek."

Jaime'den çirkin bir homurtu yükseldi. "Acil bir durumda benim yanımda pek işe yarayacağından şüpheliyim. Onu yaklaşık elli kez aramayı denedim ama cevap verdi mi? Hayır. Beta Boy benim için dikkatini bir saniye bile işinden ayırabilir mi? Hayır. Onu aramalıyım. Onu aramalı ve onun hakkında ne düşündüğümü söylemeliyim. Hayır, söylememeliyim. İşte, al benim

Telefon. Onu aramama izin verme." Cebinden BlackBerry'sini çıkardı ve Shaya'ya uzattı.

"Ben senin arkadayım. Sen benim hiç sahip olmadığım kız kardeşim gibisin. Bunu sana hiç söylemiş miydim?"

"Tatlım, ben de sana. Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi? Ciddiyim, sarhoş olduğum için söylemiyorum. Seni gerçekten seviyorum. Sen ve ben çok yakınız. Biz böyleyiz." Parmaklarını çapraz yaptı. Shaya başını sallayarak hareketi taklit etti. "Yani, bu gece yanımda olmasaydın ne yapardım bilmiyorum."

"En azından bunu yapabilirim. Sen de benim için buradaydın. Nick olayında olduğu gibi. Nasıl davrandığına hâlâ inanamıyorum."

"Biliyor musun, kesinlikle bir silah ve kürek alıp o adamın icabına bakmalıyız. Ona senden uzak durmasını söyledim, biliyorsun. Evet, onu uyarmıştım. Uzak duracağını sanmıyorum. Ama buraya geldiğinde onu vurabiliriz."

Shaya'nın yüzünü saf bir heyecan ifadesi kapladı. "Evet! Hadi gidip hemen bir silah alalım!"

"Ooh evet, kesinlikle yapmalıyız. Ama bekle, benim iznim yok. Senin var mı?"

"Hayır. Kahretsin. Yarın bir tane alırsın, sonra da Alfa'lığına suikast düzenlemek." O ve Jaime el sıkışıp başlarını salladılar.

Jaime'nin aklına aniden rastgele bir düşünce geldi. "Sence örümcekler neden yalnız seyahat ediyor? Oldukça yalnız olmalılar.

Gerçekten yalnızım. Ben yalnızım." Shaya'nın kafası dönüp ona baktı. "Ne? Neden? Hayır, yalnız olamazsın. Buna izin yok."

"Dante ile aramızda büyük bir uçurum var. Ama sorun yok. Tamamen sorun yok."

"İyi değil."

"Hayır, değil. Bunu ona söylemeliyim. Telefonumu ver." Elini uzattı ama eli göğsüne düştü.

"Biliyor musun, bence sana gerçekten değer veriyor."

Jaime birden iyimserleşerek nefesini tuttu. "Öyle mi?"

"Neredeyse alnında dövme var. Ooh- hadi dövme yaptıralım."

"Evet!" Jaime yan yattı. "Kesinlikle yapmalıyız. Yarın yapalım."

"Kesinlikle. Kesinlikle. Ne alacaksın? "Nick Axton Bir Pisliktir "i almayı düşünüyorum.

tam alnımın ortasından."

Jaime bunu düşünürken dudaklarını büzdü. "Hoşuma gitti. Farklı bir şey. Bir kenarı var."

"Biliyorum, değil mi?"

Solundaki zemini sıvazlayan Jaime kaşlarını çatı. Etrafına bakınıp aradığı şeyden hiçbir iz bulamayınca kaşları daha da çatıldı. "İçkilerimi sakladın mı?" Shaya başını salladı.

"Hayır, neden?"

"Sekiz tane falan aldım ve hepsi bitti." "Hepsini

içmediğine emin misin?"

"Yapamam, yoksa sarhoş olurdum, değil mi?"

"Evet, hiç böyle düşünmemiştim."

Birdenbire dört kafa onlara bakıp eğlenerek gülümsedi ama Jaime'nin dikkatini sadece bir tanesi çekti. "Hey, Temel Reis, nasıl gidiyor?"

"Temel Reis," diye kıkırdadı Shaya domuza benzer bir homurtuyla. Tao, Trick ve Marcus da kıkırdadı.

"Orada ne yapıyorsun, bebeğim?" Dante gülümseyerek sordu. Kız kesinlikle zil zurna sarhoştu. Ayaklarının dibindeki sekiz boş şişeyi görünce nedenini tahmin edebiliyordu.

"Sadece konuşuyoruz," diye yanıtladı Jaime. "Konuşmak diye bir şey duydun, değil mi? İnsanların telefonda yaptığı şey. Yani, telefona cevap verenlerin."

Dante yüzünü buruşturdu. Evet, bunu hak etmişti. "zr dilerim, gerçekten. Bir sürü evrak işim vardı ve onları halletmeye çalışıyordum. Böylece sana geri dnebilirdim."

"Ah, bu çok güzel," diye fısıldadı Shaya, sesi ağlamak üzereydi.

meldi ve Jaime'nin saçlarını okşadı. "Hadi bebeğim, seni içeri alayım."

"Dostum, yapamazsın." Sesinde panik vardı.

"Neden?"

"Sarhoş olmamız gerekiyordu."

"Sanırım ikiniz de bunu başardınız. Hadi, beni yatağa yalnız gönderme. Seni zledim."

Shaya Jaime'ye baktı. "ok iyi, değil mi?"

"Ağız birden fazla yönden yetenekli. Bir keresinde neredeyse bayılacağımı hatırlıyorum." İki kız da kıkırdama krizine girdi.

Dante başını sallayarak ve gülümseyerek onu kucağına aldı ve kendisine yasladı. Onun kokusuyla çevrelenen adam Birdenbire kendini çok daha rahat hissetti ve bütün gün üzerine çöken gerginlik vücudunu terk etmeye başladı. Onu bu şekilde sakinleştirme ve yatıştırma yeteneğine sadece o sahipti. "Haydi.

Belki bana seni sarhoş olmaya iten şeyin ne olduğunu söyleyebilirsin."

"Seni bu yüzden aradım," diye mırıldandı adam onu taşıırken tişörtüne doğru. "Sana söylemek istedim."

"Neyi söyleyeceksin

bebeğim?" "Ben öldü."

"Ben mi? Ben kim?"

"Barınaktaki köpek. Onun kafesinde otururdum. onu." Suçluluk duygusu onu dürttüğünde gözleri kapandı. "Ah, bebeğim, özür dilerim." Kadının köpeği nasıl şefkatle okşadığını, ona nasıl sevgiyle baktığını hatırladı. Tanrım. Dante hayatında hiç bu kadar bok gibi hissettiğini sanmıyordu. Orada, kafasını işine gömmüş, onun kendisiyle iletişim kurma çabalarını kasıtlı olarak görmezden geliyordu ve tüm bu zaman boyunca o gerçekten ona ihtiyacı vardı.

Elbette sürüyle ilgilenmek onun göreviydi ama Jaime de sürüden biriydi. Onu dikkat dağıtan bir kız arkadaş olarak düşünüyordu ve onun da sürüye katılanlar arasında olduğunu unutmuştu.

ona ihtiyacı vardı. Asla yüzüstü bırakmak istemeyeceği tek kişiyi, bunu hak etmeyen tek kişiyi yüzüstü bırakmıştı.

"Ben için çok üzgünüm bebeğim," dedi tekrar odalarına girdiklerinde. Onu yatağın kenarına oturtarak

ayakkabılarını çekiştirerek çıkardı. "Ve yanında olamadığım için özür dilerim. Telefona cevap vermemem ya da seni geri aramamam çok boktandı."

"Neden yapmadın? Artık beni istemiyor musun? Artık seni sıkıyor muyum? Bekle! Buna cevap verme. Bilmek istemiyorum."

Suçluluk duygusu onu tekrar bıçakladı. Onun kendisinden şüphe etmesine, kendi öz değerini sorgulamasına neden olmuştu.

Tanrım, gerçekten de piçin tekiydi. "Beni asla sıkamazsın ve evet, seni kesinlikle istiyorum. Seni her zaman isteyeceğim."

"Kanıtla," diye meydan okuyarak arkasına yaslandı.

"Oh hayır. Şimdi olmaz. Zil zurna sarhoşsun ve biraz uyumalısın." Ona sahip olmak için kesinlikle çaresiz olmadığından değil.

"Hayır, istemiyorum. Sana içimde ihtiyacım var." Hâlâ onu istediğini bilmeye ihtiyacı vardı. Ona duyduğu arzuyla kendini yeniden güvende hissetmeye ihtiyacı vardı. Ama adam ayakkabılarını ayakkabılığa düzgünce yerleştirirken başını salladı. Ucube.

"Sabah sana bunu kanıtlayacağım."

Onun bu kadar kolay vazgeçebileceğini düşünmesi çok hoştu.

Dante'nin geldiğini görmediği hızlı ve akıcı bir hareketle, Jaime ayağa fırladı, önünde diz çöktü ve adamın fermuarını açtı. "Bebeğim, hayır."

"Hayır mı? Ha. Vücudun evet diyor." Onun sert, hazır sikişinin başını yaladı ve üzerine üfledi.

Dante ürperdi ve bir iniltiyi bastırdı. Henüz ona sakso çekmemişti ve nedenini biliyordu: baskın kadınlar sadece kendi şartlarında oral seks yaparlardı. Ne yazık ki bu

sayılmazdı. "Hayır, Jaime, sen sarhoşsun."

"İtiraz ediyorum, çakırkeyifim." Adamın sikini dibinden ucuna kadar uzun uzun yaladı ve dudaklarına doğru seğirdiğinde gülümsedi.

Bunu yapmasına izin veremezdi, yapamazdı. O bu durumdayken ondan faydalanmak olurdu. Ama Tanrım, inanılmaz bir his olurdu, değil mi? O dudaklar onun etrafında inanılmaz

-

O meşhur otokontrolünü kullanarak geri çekildi. "Bu gece olmaz." Küçük cadı onu takip etti. O tekrar geri çekildi. Cadı yine onu takip etti, bu sefer uzanıp sikini kavradı - canını acıtacak kadar sıkı değil, ama tekrar ondan uzaklaşmaya çalışırken tereddüt etmesine neden olacak kadar sıkı.

"Kal, Temel Reis."

Kadın yumuşak elini sert ve emin bir tutuşla boynunu aşağı yukarı hareket ettirmeye başladığında dişlerini sıktı. Kendini zevki görmezden gelmeye ve onunla mantık yürütmeye zorladı.

hareketlerini durdurmak için elini onunkinin üzerine koydu. "Bu gece olmaz, sen sarhoşken olmaz." Sanki o hiç konuşmamış gibi, kadın dilini çıkarıp adamın sikiinin başının etrafında dolaştırdı. "Siktir."

"Sevişebiliriz ama sen istemiyorsun. Onun yerine sana sakso çekmeyi düşünüyorum."

Kız onu tekrar yaladığında gözleri kapandı ve bu zevkin onu sürüklemesine izin vermek için çok istekliydi. Hayır. Kafasını toparlamak için derin bir nefes aldı ama onun yerine uyarılmasının tatlı kokusu tarafından saldırıya uğradı. Bu gerçekten yardımcı olmadı. Sonra yarığı yaladı ve precome there. "Orospu çocuğu, Jaime, dur." Durmadı. Başını ağzına aldı ve sertçe emdi, ondan bir inilti daha çıkardı. Ağzının sıcaklığı

İnanılmazdı ama bunu yapmasına izin veremezdi. Saçlarından çekerek başını geriye doğru itti. "Dur dedim." Başını kaldırdığında adamın dudaklarının sert bir çizgiye dönüştüğünü ve gözlerinde yakıcı bir kararlılık olduğunu gördü; her ikisi de ona itaatsizlik etmemesini söylüyordu. Snort. Şimdiye kadar onu bundan daha iyi tanıması gerekirdi. "Seni tatmak istiyorum."

İnledi. Hangi erkek bu sözleri duymak istemezdi ki? Ve bunları önünde diz çökmüşken o şehvetli sesle duymak... Bu onun fantezisinin hayata geçmesiydi ve bunu çok istiyordu. "Sabah hâlâ yapmak istiyorsan, kesinlikle varım. Ama şimdi olmaz. Eğer yapmana izin verirsem, alkolün etkisi geçtiğinde bana kızarsın. sistemi." Onu kavrayışının gevşemesiyle gevşediğini hissetti ve başını salladı. "Aferin kızıma."

Adam kızın saçlarını çözdü ve elini kızın kolunun altına sokup onu ayağa kaldırmak üzereydi ki kız onu şaşırtarak öne doğru fırladı ve o pelüş dudakları tekrar sikinin etrafına sıkıştırdı. "Kahretsin!

Jaime... Jaime, ben bir aziz değilim." O kadar sert emdi ki, kafası onun üzerinde aşağı yukarı sallanırken yanakları çukurlaştı. "Jaime..." Cadı daha sert emerken aynı zamanda bir eliyle taşaklarına masaj yapıyordu. Onu daha derin emerken başı boğazının arkasına çarptığında ürperdi. Daha da kötüsü, boğazının onun etrafında daraldığını hissetmeden hemen önce dişleriyle onu hafifçe sıyırdı. Sikerim böyle işi. Bir elini başının arkasına kaydırды ve saçlarına doladı. "Daha sert. Evet bebeğim, işte bu. Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor."

Jaime sikinin etrafında zaferle gülümsedi. Ona sahipti. Kendini kontrol etme yetisini parçalamıştı, bu da onu hâlâ eskisi kadar çok istediği anlamına geliyordu. Ödüllendirici bir şekilde, dilini onun şaftı boyunca dans ettirdi ve bir süredir istediğini bildiği bu zevki ona sunmanın tadını

çıkardı.

"İşte bu kadar." Başının arkasındaki tutuşunu koruyarak, onu daha fazla besledi. "Beni derinden em, Jaime. Alabildiğin kadarını al."

Sesinin tonundan, onun bir şey yapmadığını anlayabiliyordu. Ondan bu kadarını almasını beklemiyordum. Ama orada Onun hakkında bilmediği bir şey vardı ve bu onu içten içe gülümsetiyordu.

Dante onun, daha önce hiç kimsenin yapmadığı bir şeyi, tüm uzunluğunu yutmasını izlerken

-O anda neredeyse boşalıyordu. Öğürme refleksi yok.
"Kahretsin, bebeğim." Kızın oluşturduğu görüntüyü hafızasına kazındığını bilerek içti. "Ağzında sikim varken çok güzel görünüyorsun." Gözleri kısa bir süreliğine onunkilere kaydı.
"Sen benim misin, Jaime?"

Bu bir soru değildi, Jaime biliyordu. Tekrar yüzüne baktığında, gözlerinde ona istediği cevabı vermesi için yapılan uyarıyı gördü. Hafifçe bile itiraz etmezse tüm kontrolünü kaybedeceğini bildiğinden, sadece başını salladı. Adam onaylarcasına homurdandı, kızın saçlarını iki yumruğuna doladı ve ağzını sikmeye başladı.

"Daha sert em, Jaime. Beni boşalt." Kadının itaati ve pençelerinin kalçalarında gezinmesi hissinin birleşimi onu uçurumun kenarına itti. Adını haykırarak ağzına sertçe boşaldı ve hepsini yuttuğundan emin olmak için elinin tersini boğazının sütununa sürttü.

Onun için bu, onu kendisinin olarak işaretlemenin bir başka yoluydu. Onu eşi olarak kabul edemeyebilirdi ama onu elinden geldiğince çok şekilde işaretleyebileceğinden emindi.

Kadın aniden kendini denizyıldızı pozisyonunda yatağa attığında, adam da ona karşılık vermeye hazırды ve daha başı yastığa değmeden uyuduğuna yemin edebilirdi. Çılgın sürtük.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Annem çığlık atıyor. Siyah kurt. Kan. Hırlıyor. Siyah kurt. Baba yer değiştiriyor. Dişler. Daha fazla kurt. Pençeler.

Annem çığlık atıyor. Siyah kurt. Baba kükrüyor. Pençeler. Siyah kurt. Kan. Dişler. Daha fazla kurt. Babam kükrüyor. Kan. Kan. Kan. Kan. Kan.

"Jaime, uyan bebeğim."

Siyah kurt. Kan. Hırıltılar. Annem çığlık atıyor. Siyah kurt. Dişler. Pençeler. Kan.

"Uyan."

Annem ılık atıyor. Pençeler. Siyah kurt. Kan. Kan. Siyah kurt. Kan. Kan. Kan. Kan. Kan. Kan.

"Jaime, Şimdi!"

Jaime yüksek sesli bir solukla yatakta dik bir Şekilde sıçradı. Onun

Kurdu kafesinden kaçmak ve onunla başa çıkmak için her Şeyiyle savaşırken nefes nefese kalması hızla yüksek sesli bir acı ılığına dönüştü

anlamadığı tehdit çoktan ortadan kalkmıŐtı. Jaime içgüdüsel olarak acıyla iki büklüm oldu ve spazmları hafifletmek için kollarını karnına doladı. Onun kurdu

Sınırlarından kaçmaya çalıŐmakta ısrar etti, duvarlara sıçradı, onları tırmaladı ve endişe içinde ulurken bedenini çarptı. Nefes almak ve düşünmek

Jaime tanıdık bir acıyla kontrolü elinde tutmak, deđiŐimi önlemek için savaştı.

"Buraya gel bebeğim, buraya gel." Dante vücudunu onun etrafında kıvırdı. Kurdu onun acısını dindirmek için bir Şeyler yapma ihtiyacıyla çılgına dönmüştü. Bir elini boğazına dolayan Dante kulağına fısıldadı, "Geçti, geçti." Ama onun kurdundan bir tepki gelmediğini hissetti. "Sakin ol Yere yat," diye emretti, sözlerine otorite katarak. Bu, kurdunun dikkatini çekmiş gibi görünüyordu, çünkü asi bir hırıltı

Jaime'den damladı. İyi oldu. Eğer kurdu ona odaklandıysa, geçmiŐe değil Şimdiye odaklanmıştı.

"Dur."

"Hasta olacağım," diye uyardı Jaime, kurdu yzeyeye çıkmak için savaşmaya direnecek kadar dikkati dađılmıŐken.

Dante'nin elinden sıçrayarak banyoya koştu ve hiçbir Şey kalmayana kadar defalarca tuvalete kustu. Tüm bu süre boyunca Dante onun saçlarını yolundan çekip sırtını okşadı.

"Barda o zamankinden çok daha sert dövüştü." Jaime

ağır ağır nefes alarak başını salladı.

"Ama kontrolü elinde tuttun bebeğim. Yine de onun yer değiştirme çabalarına karşı koydun."

"Sadece birazcık."

Kurdunun yönetimi ele geçirmesi halinde neler yapabileceğinden neden bu kadar korktuğunu şimdi anlıyordu. Kurdunun korku ve endişesini, savunma ve koruma ihtiyacını ve orada olduğuna inandığı tehdidi ortadan kaldırma ihtiyacını hissetmişti. Eğer o halde yüzeye çıksaydı,

ona ya da yakınındaki herhangi birine kesin saldırırdı. "Beni

hâlâ burada tutmak istediğine emin misin?"

Retorik bir soruydu, biliyordu. Gerçekten de şimdi onun kurdundan korkacağını düşünüyordu. Onun çenesini kavradı. "Sen hiçbir yere gitmiyorum."

Sesi kendi kendine bile yorgun ve yenilmiş geliyordu. "Dante, benim için en iyisinin bu olduğunu biliyorsun-"

"Beni terk etmiyorsun. Bırakmayacağına söz vermiştin Jaime. Evet, o güçlüydü. Ama sen daha güçlüydün. Ve güçlenmeye devam edeceksin."

"Evet, ama o da öyle olacak."

Tıpkı Dante'nin tahmin ettiği gibi, Josh doğum günü için her şeyi abartmıştı. Renkli fenerler, balonlar ve doğum günü pankartları her yerdeydi, özellikle de ormanın girişinde. Hey, Dante de herkes gibi iyi bir partiyi severdi, ama her şey adamın çok önemli olduğunu ve tapınılmayı hak ettiğini düşündürecek şekilde ayarlanmıştı.

Alfa olmak, sürünün ona bunu borçlu olduğu anlamına

gelmiyordu.

Onların güvenini ve saygısını kazanmak onun işiydi.

"Biraz fazla abarttığını düşünen bir tek ben miyim?" diye homurdandı Jaime. Josh'un doğum gününü kutlamakla hiç ilgilenmese de, eski sürü arkadaşlarını görmekten oldukça keyif alıyordu.

"Hayır, hiç de değil."

Başka bir adamın daha Jaime'ye baktığını gören Dante, bir kolunu Jaime'ye doladı ve kalçasını sahiplenici bir şekilde kavradı. Adamı gerçekten suçlayabileceğinden değil. Dante için Jaime her zaman güzeldi ama bu gece beyaz straplez elbisesi ve beyaz stilettolarıyla özellikle büyüleyici görünüyordu. Adam zar zor

Onlar gitmeden önce onu sert ve hızlı bir şekilde almaya direndi. Elbisesini yırtıp onu domaltmayı ve nefes almayı unutana kadar sismeyi dört gözle bekliyordu.

Ona hayranlık duyan bu kadar çok erkek görmek kurdunu sanki meydan okunmayı bekliyormuş gibi germiştii. Dante yardım edemedi

Bu sürüdeki adamlardan herhangi birinin onun eski erkek arkadaşı olup olmadığını merak ediyordu. Muhtemelen bilmemesi en iyisiydi. Öyle oldukları ortaya çıkarsa onları yumruklamayacağından emin olamazdı.

Onu düşüncelerinden sıyıran yaşlı bir çift yaklaştı. Onları gençliğinden hemen tanıdı. Tıpkı eski sürüsünün diğer üyeleri gibi

ona soru üstüne soru yönelttiler: Nasıldı? Anka Sürüsü'nün geri kalanı ne yapıyordu?

O ve Jaime çiftleşmişler miydi? Sonra Jaime'ye geri dönmeye niyeti olup olmadığını ve Gabe'in nasıl olduğunu soruyorlardı. Kısa sürede Jaime ve Gabe'in sürüde popüler olduklarını fark etti ve neden ayrıldıklarını merak etmek zorunda kaldı.

Eski sürü üyelerini görmek güzel olsa da, sık sık zihninin sürüklendiğini fark etti. Ofisinde onu ne kadar çok işin beklediğinin farkındaydı ve bu durum zihnini meşgul ediyordu. Burada olmak Tüm bunları yapmak için kullanabileceği değerli zaman.

Birkaç kez insanlar onunla konuştuklarını fark edene kadar sorularını en az iki kez tekrarlamak zorunda kalmıştı. Neyse ki Jaime iyi bir konuşmacıydı.

"Biliyor musun, en azından eğleniyormuş gibi görünebilirsin." Onun sözleri karşısında gözlerini kırptırdı, ancak o zaman yaşlı çift gitmişti. Gitmeye hevesli olduğu her halinden belliydi. "Kusura bakmayın. Çok işim var. zihin." Evet, onun sorunu da hep buydu, diye düşündü Jaime iç çekerek. Anlayışlı olmak istiyordu, gerçekten istiyordu ama bazen kendisine bu kadar az ilgi gösterilmesine içlerimden kendini alamıyordu. Görevleriyle ilgilenmesi bir şeydi, ama olması gereken zamanda kendi dünyasında olması başka bir şeydi. onunla vakit geçiriyordu. Onunla tartışma dürtüsüne direnmek zordu ama bunu başardı.

"Dante," dedi neredeyse Dante'ninki kadar hırçın bir ses. Jaime içten içe gözlerini devirdi.

Tanrım, bu adamdan nefret ediyordu. Tüm kardeşler arasında Dante'ye en çok benzeyen oydu ama onun kadar çekici değildi.

"Josh," dedi Dante başını sallayarak ve elini sıkarak. "Mutlu yıllar."

"Teşekkürler. Bu benim eşim Rhea. Diğerleriyle birlikte Taryn'i sormak için bölgenize geldiğimizde onu kısa bir süre görmüştünüz."

Dante başıyla onu onayladı. "Hamileliğiniz için tebrikler."

"Teşekkür ederim," dedi bir elini düz karnının üzerine koyarak. Josh daha sonra Jaime'ye döndü.

"Jaime, uzun zaman oldu. Nasılsın?"

"Süper," diye cevap verdi ve dikkatini hızla Rhea'ya çevirerek ona kısa bir süre sarıldı. Kızıl saçlı kız fazla konuşmaması bakımından Ryan'a çok benziyordu ama keskin bakışları ve güçlü ahlak kuralları vardı.

Josh, Jaime'nin kendisine karşı gösterdiği saygısızlık karşısında kaşlarını bile çatmayınca Dante kaşlarını çattı. Belli ki bu onun için sürpriz değildi.

Dante'ye, "Çocukken sana karşı davranışlarımdan dolayı beni asla affetmeyecek," dedi. "Bana saygı duyabileceğini ve onu takip edebileceğini hissetmedi.

Alfa." Davranışlarının sebebi bu muydu? Sürüyü bu yüzden mi terk etmişti? Dante sertçe yutkundu.

ve bir elini saçlarında gezdirdi. Onun tüm erkek kardeşlerine kızgın olduğunu biliyordu ama Josh'u takip etmesini imkânsız kılan şeyin bu öfke olduğundan şüphelenmemiştir.

Bunun, doğup büyüdüğü sürüyü terk etmesine yeteceğinden şüphelenmemiştir.

Bir başka kızıl saçlı aniden yaklaşıp Rhea'yı hafifçe dürttü. "Beni tanıştırmayacak mısın?"

Rhea'nın kız kardeşinin bakışları Dante'nin üzerinde gezinirken, Jaime'nin içinden o dik dik bakan gözleri kızın kafasından söküp atmak geldi. Bu

Gece boyunca çeşitli kadınlar ona gülümseyerek onunla geçirdikleri güzel zamanları hatırladıklarını söylediklerinde aynı dürtü tekrar tekrar aklına gelmişti. Pislik.

Rhea başıyla onayladı. "Dante, bu kız kardeşim Marley. Marley, bu Josh'un kardeşi. O da Anka Sürüsü'nün Beta üyesi."

Marley ona göz kamaştırıcı bir gülümseme verdi ve Jaime'ye bir bakış bile atmadan onunla sohbet etmeye başladı. O ve Jaime'nin

Jaime hiç iyi arkadaş falan olmamıştı. Tam tersi. Biriyle arkadaş olmak biraz zordu.

Bir keresinde yüzünü tuvalete sokmaya çalışmıştı ve Jaime de kin tutuyordu. Marley'nin şimdi alt dudağını davetkâr bir şekilde Dante'ye yalattığını ve daha da yaklaştığını gördü, Jaime yumruklarını sıktı. Kurdu onu dişlerini göstermeye zorluyordu. "Sanırım gözlerini dikip bakman ve salyalarını akıtman ilaçlarının yan etkileri?"

Marley'nin gözleri sonunda Jaime'ye kaydı ve gerçekten de kızardı. "Ah. Sensin." Tekrar Dante'ye döndü. "Lütfen bana onunla birlikte olmadığını söyle. Yani, buradaki neredeyse her erkekle birlikte oldu." İşte böyle, Dante'nin kanı kaynıyordu. Dikkati, kızgın ya da savunmacı görünmek yerine sıkılmış görünen Jaime'ye yöneldi.

Jaime içini çekti. "Gerçeklerin yoluna çıkmasına asla izin vermiyorsun, değil mi Marley?"

"Yalan mı söylüyor?" Dante onun bunu yüksek sesle ve net bir şekilde söylediğini duymak zorundaydı.

Gücenen Jaime aval aval baktı. "Tabii ki yalan söylüyor! Öyle olmadığını nasıl düşünebilirsin?!" Hakarete uğrayan kurdu pençelerini esneterek ona bir yumruk atmak istedi.

Marley, Dante'yle konuşurken yüzünde sempatik bir ifade vardı. "Oh, bilmiyor muydun? Sanırım ben olsaydım bunu yayınlamak istemezdim. Bu konuda neden yalan söylediğini anlayabiliyorum." Dante'nin gerçekten de kuşkulu görüldüğünü gören Jaime kime daha çok vurmak istediğinden emin değildi. Adam zaten Meryem Ana değildi ki,

Öyle miydi? Bu ne kadar ikiyüzlüydü! Onu en çok inciten şey, Marley'nin gerçekten doğruyu söylediğini düşünmesiydi.

"Marley, yeter," diye azarladı Rhea.

"Bilmeye hakkı var. Aslında zaten biliyordur diye düşünmüştüm." Jaime'ye başını salladı.

"Kendinden başka suçlayabileceğin kimse yok."

Jaime, Marley'nin karnını deşmek isteyen kurdunu bir şekilde bastırarak ona nahoş bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Biliyor musun, dün Friends'in eski bir bölümünü izledim. O kadar komikti ki göğüslerini düşürebilirdi... Ah, gördün demek." Hem Rhea'dan hem de Josh'tan şaşkın kahkahalar yükseldi. Marley'nin ifadesi bir anda eğlenmekten dehşete dönüştü.

Jaime parmağıyla Dante'nin göğsüne vurdu. "Ve sen... Sanki testis alma ameliyatı hakkında bir merakın varmış gibi."

Kadın yürümeye başladığında Dante arkasından yürüdü ve kolunu ona dolayarak onu göğsüne doğru çekti. "Özür dilerim bebeğim."

"Bırak beni."

"Senden şüphe etmemeliydim, özür dilerim. Kafam şu anda her türlü şeyle dolu." Elbette öyleydi. Sertçe omuz silkerek adamın elinden kurtuldu ve yüzünü ona döndü. Adam Sanki çarpışmaya hazırlanır gibi kaskatı kesildi. Ne yani, bu işkolik pislik onun zor kazanılmış otokontrolünü gerçekten kıldığını ve ona saldıracağını mı düşünüyordu? Düşünmeliydi. Bunu düşünüyordu. Şimdi olsa iyi olurdu.

"Kızma, bebeğim-"

"Biz gidiyoruz."

"Ne?"

Adamın sesinin gerçekten şaşırmış gibi geldiğine inanamadı. "Tam orada duruyor olabilirsin ama aslında yanımda değilsin. Kafan her zamanki gibi başka bir yerde. Benimle vakit geçirmenin seni bu kadar sıktığını gördüğüm için üzgünüm."

"Seninle vakit geçirmek istemediğimden değil. İstediğimi biliyorsun."

"İşin içinde seks varsa, tabii ki. Ya da bunu bildiğinde seks yakında işin içine girecek, elbette." Yüzünün sertleştiğini hissetti. "Öyle bir şey değil."

Onu görmezden gelerek devam etti, "Ama başka zaman, kafan ofisine geri döner."

"İşimin zor olduğunu biliyordun, Jaime."

"Evet, seni işinle paylaşmak zorunda kalacağımı biliyordum. Bilmediğim şey, benim ikinci sırada geleceğimdi."

"Sen ikinci değilsin." Bunu nasıl düşünebilirdi ki?

"Evet, öyleyim. Ama bunu hak etmiyorum." Bir şey söyleyecek gibi oldu ama o sırada uzun boylu, asil görünümlü bir esmer İncilerle süslenmiş bir adam belirdi ve ağzı bir karış açık kalarak Jaime'nin içten içe kaşlarını çatmasına neden oldu. Hayranlık mıydı bu? Şok mu? Korku mu? Üçü birden mi?

"Laurie," diye mırıldandı kendi kendine, sersemlemiş bir halde.

Jaime'nin midesinin dibi göründü ve birden sanki ciğerleri delinmiş gibi hissetti. Tanrım, o olamaz. Bir zamanlar bağlanacak kadar sevdiği kadın değil. Onun kurdu

Anında hırladı, onu bir rakip olarak görüyordu. Sonra Jaime yere baktı ve ayaklarının dibindeki çocuğu gördü, tıpkı Dante'nin on yaşındayken görüldüğü gibi görünen bir çocuk ve

mide bulandırıcı bir his onu ele geçirdi. Dişi şekil değiştirenlerin, kendilerinden başka birinden hamile kalamadıkları iyi bilinirdi.

çiftleşmemişlerdi ama Laurie kısmen Dante'ye aşılanmıştı. Kısa bir süre için onun eşi, yani yarı eşi olmuştu.

Bu sayılabilir mi?

"Dante, nasılsın?" Laurie bir adım öne çıktı ve ona sıkıca sarıldı. Dante'nin eli Jaime'nin sırtından ayrıldığında ve Jaime garip bir şekilde sarılmaya karşılık verdiğinde, Jaime dürüst olmak gerekirse onun hasta olacağını düşündü. Ya da ikisini de hemen orada katledeceğini.

Geri adım atıp dengesini yeniden kazanmaya çalışan Dante, "Ben harikayım. Ya sen?"

"Harika, teşekkürler. Bu kim?"

Gözlerini iki kez kırptırarak Jaime'ye döndü ve onun ne kadar kaskatı olduğunu gördü. Yüzü tamamen boştu ama ona kızgın olduğunu hissedebiliyordu. Başka bir kadına sarılmak bela aramak demektir. Bir zamanlar kısmen olduğu bir kadına sarılmak intihara meyilliydi. İçinden bir ses bu gece ciddi bir yalakalık yapması gerekebileceğini söylüyordu. "Jaime, bu Laurie, Blane'in eşi. Laurie, bu Jaime, benim _"

"Paket arkadaşı," diye bitirdi Jaime.

Dante yüzünü buruşturdu. Evet, boka batmıştı. Laurie'ye sarılmak istemiş de değildi.

Sadece şoktaydı ve kız neredeyse üzerine atlayacaktı. Her zaman onu tekrar görürse en azından üzüntü ve özlem karışımı bir duygu hissedeceğini düşünmüştü ama hiçbir şey yoktu. Bir zamanlar ona çektirdiği acılar yüzünden öfke bile duymuyordu. O acı Jaime'yle birlikte olduğundan beri körelmişti ve şimdi hafif bir ihanet sızısından başka bir şey değildi. Jaime kadar muhteşem ve ona mükemmel bir şekilde uyan bir kadın varken nasıl başka birini arzulayabilirdi ki?

Laurie'yi bir zamanlar kısmen çiftleştirdiği dişi olarak tanımasına rağmen, kurdu ona hiç dikkat etmedi. Daha çok Jaime için endişeleniyor, onun ne kadar tedirgin olduğunu düşünüyordu. Şu anda Dante, en büyük kardeşlerini ve eşini davet ettiği konusunda kendisini uyarmadığı için Josh'u öldürmeyi düşünüyordu. "Blane nerede?"

"O gelemedi. Yani sadece ben ve Leif varız."

Dante o ana kadar çocuğu fark etmemişti bile. Yüzünün renginin solduğunu hissetti. Çocuğun kendisine çok benzediği gerçeğini görmezden gelmeye karar verdi. Ayrıca çocuğun yaklaşık on yaşında olduğunu ve Laurie'yle on yıl önce birlikte olduklarını da görmezden gelmeye karar verdi. Pek çok insanın kardeşlerine benzeyen çocukları vardı. Bu bir şey ifade etmiyordu.

Laurie bir kolunu Leif'e doladı ve gururla gülümseyerek ona sarıldı. "Gördüğün en yakışıklı çocuk değil mi?"

Jaime, Leif'in bu temas karşısında gerildiğini ve annesine şaşkın bir ifadeyle baktığını fark etti, sanki ona duyduğu sevgi ve gurur olağandışı bir şeymiş gibi.

"Bu Garcea kanı, değil mi evlat?" Dante ona şöyle dedi.

Leif, Dante'ninkine çok benzeyen çarpık bir gülümsemeyle gülümsedi ve Jaime'nin kalbi neredeyse kırılacaktı.

Olası sonuçları o anda kaldıramayacağı kadar fazlaydı. Uzaklaşmaya ihtiyacı vardı, her ne kadar tek kadinken ayrılmak iyi bir hareket olmayacak olsa da O güne kadar sevdiği kız neredeyse üzerine uzanmış, muhtemelen kendisinden olan bir çocuk hakkında çılgınca konuşuyordu. Pislik, ellerini ondan çekmiyordu bile!

Başka bir zaman olsa Jaime kaltağı pençeler ve Dante üzerindeki hak iddiasını açıkça ortaya koyardı ama sahiplenici bir jest yapmasının ne anlamı vardı ki? Jaime, Dante'yi önemsiyordu.

Dante -aslında itiraf etmek istediğinden daha fazla- ama bu da sorunun bir parçasıydı. Tıpkı tahmin ettiği gibi, onunla birlikte olmak, ona bu kadar değer vermek ve bu duygulara karşılık bulamamak onu yiyip bitiriyordu.

Onun "önemli" olduğunu söylerdi. Öyle mi derdi? Onun için "önemli olmak" ilişkide kendini güvende hissetmesi için yeterli değildi.

Bu yüzden kendini onun gibi hissetmiyordu. Eğer Yüzündeki memnun ifadeye bakılırsa, Laurie'ye hâlâ çok aşıktı. Bütün gece boyunca en mutlu görüldüğü andı. Bir zamanlar ona ihanet etmiş ve onu terk etmiş olan kadınla yeniden bir araya gelmesini mahvetmek onun haddine değildi. Eğer gerçekten de aptalca bir şekilde bu kadar vefasız ve dönecek birini tercih ettiyse, birbirlerini hak ediyorlardı.

Dante Jaime'nin yanında olmadığını ilk fark ettiğinden beri on beş dakika geçmişti. Belki de Jaime'nin Bir içki daha almaya ya da tuvaleti kullanmaya gitmişti ama hâlâ ortaya çıkmamıştı. Biriyle konuşmaya gitmiş olabilirdi ama hem o hem de kurdu bunun böyle olmadığını hissediyordu.

"Affedersiniz," diye mırıldandı bir şeyler geveleyen Laurie'ye. Onun ne kadar kibirli ve yüzeysel olduğunu unutmuştu. Ya da belki de daha önce fark etmemişti. Onun kendisine seslendiğini duyana kadar dört adımdan fazla atmamıştı.

"Dante, bekle."

Döndü. "Yapamam, Jaime'yi bulmam gerek. Hangi yöne gittiğini gördüğünü sanmıyorum, değil mi?"

Onun yüzünü inceledi ve sonra gülümsemesi düştü. "O senin için bir sürü arkadaşından daha fazlası, değil mi?" Alt dudağını ısırды, aniden gergin görünüyordu. "Konuşmak için bir yere gidebilir miyiz? Yalnız?"

"Ne hakkında?"

"Sadece bazı şeyleri açıklığa kavuşturmak istedim. Verdiğim kararın farkındayım, seni Blane için terk etmek... Bunun seni incittiğini biliyorum ve-"

Hemen sözünü kesti. "Laurie, sen eşinle birlikte olmayı seçtin. Bunun için seni suçlayamam."

"Ben seni terk ettikten sonra biriyle çıkmayı bıraktığını duydum."

Ve bunun onu gururlandırdığını fark etti. "Olanlar beni tekrar bir ilişkiye girme konusunda tereddütte bıraktı, evet."

"Ama Jaime için bir istisna yaptın?" Sesi bu konuda pek mutlu gelmiyordu. Sanki hâlâ onun peşinden koşması gerektiğini düşünüyormuş gibi.

"Evet. Bak, gidip onu bulmam gerek."

"Bekle."

"Ne var Laurie?" diye sordu sabırsızca. Kadın onun ses tonundan irkildi.

"Benden nefret ediyorsun, değil mi? Lütfen yapma, Dante. Benden nefret etseydin buna dayanamazdım." Neden tüm bunların onunla kalması ve onu rahatlatması için bir oyun olduğu hissine kapılmıştı?

"Senden nefret etmiyorum. Uzun zaman önceydi. Leif'e benim için hoşça kal de." Kız başka bir şey söyleyemeden adam uzaklaştı.
ve Josh'un sadece birkaç adım ötede durduğu yere yöneldi.
"Jaime'yi görmedin, değil mi?"

Kıkırdadı. "Kaçınacağından emin olabileceğin tek kişi benim."

"Yani onu görmedin mi?"

"Hayır. Yanından ayrılmasına izin vermene

şaşırdım." "Laurie'nin burada olduğu konusunda

beni uyarabilirdin."

Josh utangaç bir ifadeyle bakma nezaketini gösterdi. "Aslında hiçbirinizin gelmesini beklemiyordum ve-"

"Her neyse, önemli değil."

"Eski sevgilin yüzünden Jaime'yi ihmal edecek kadar dikkatin dağıldıysa, emin ol şimdiye kadar gitmiştir."

Dante de aynı şeyi düşünüyordu. Başını sallayarak cebini karıştırdı ve uzaklaşırken cep telefonunu aldı, kalabalığı taramaya devam etti. Şaşırtıcı bir şekilde, dördüncü zil sesinde telefonu açtı. Oh.

Sessiz bir muamele bekliyordu. Belki de o kadar da kızgın değildi. "Hey, bebeğim, neredesin?"

"Sana ne lan?"

Hayır, kesinlikle kızgındı. "Neredesin sen?"

"Bir taksinin içindeyim ve sürü bölgesinden yaklaşık beş dakika uzaktayım." Hızını artırarak neredeyse cipe doğru yürümeye başladı. "Şimdi geri dönüyorum."

"Benim yüzümden gitme! Kıymetli Laurie'nin yanında kal ve eski zamanların hatırına seviş! Umarım o lanet incilerle kendini boğar!" Kıskançlığının onu sertleştirdiğini ona söylemek muhtemelen iyi bir fikir olmayacaktı. "Bana tavır yapmaya devam et, bebeğim. Ben seni becermek için sabırsızlanıyorum."

"Hiç sanmıyorum, Temel Reis! Benden uzak dur! İşimiz bitti!" Kalbinin bir anlığına durduğundan emindi. "İşimiz bitti de ne demek?"

"İşimiz bitti, bitti, bitti!"

Kurdu öfkeyle hırladı. "Hem de nasıl. Bunu döndüğümde konuşuruz. Yakında orada olacağım." Telefonu çoktan yüzüne kapatmıştı.

Kıçına çok sert bir şaplak atacaktı.

Ne yazık ki bu plan, onun odalarında olmadığı gerçeğiyle bozuldu. Kokusunun ne kadar zayıf olduğuna bakılırsa, daha önceden beri orada olmadığı açıktı. Dante için nerede saklandığını tahmin etmek yeterince kolaydı. Onun eski odasına gelene kadar tünellerde sinsice ilerledi ve kapının tokmağını çevirdi. Kapı yerinden oynamadı ve neredeyse yüzünü kapıya çarpacaktı. Orospu çocuğu. Onu dışarıda bırakmıştı. "Aç kapıyı, Jaime."

"Siktir git."

Kadının sesindeki gözyaşlarını duymasaydı buna sinirlenebilirdi. "Ah, bebeğim, beni içeri al. Bunun nasıl olduğunu biliyorum. sana bakmış olabilirim, ama o umurumda bile değil. Hadi, aç kapıyı."

"Sadece git."

"Hiç şansın yok."

"Sana zaten işimizin bittiğini söylediğime eminim."

Bunun üzerine hem o hem de kurdu hırladı. "İşimiz asla bitmeyecek Jaime. Şimdi beni içeri al da bu işi çözelim."

"Beni rahat bırak ve o kaltağa geri dön!"

"Onu istemiyorum, seni istiyorum. Şimdi aç şu lanet kapıyı."

"Bir de şu açıdan bakın: Artık zamanınızı bölmek zorunda kalmayacaksınız. Gidip ofisinde yaşayabilir, yiyebilir, uyuyabilir ve sıçabilirsin ve seni arayacak bir kız arkadaşın olmayacak." Kadının sesindeki ciddiyeti duydu ve kendini paniklemeye başlarken buldu. Bunu sadece öfkeyle ya da üzgün olduğu için söylemiyordu. Bunu gerçekten bitirmek istiyordu.

Sikerim böyle işi. Birlikte oldukları haftalarda onun için önemli olmaktan çıkıp vazgeçilmez olmuştu. Artık Jaime'yi sadece istemiyordu, ona ihtiyacı vardı. O ana kadar ona ne kadar ihtiyacı olduğunu fark etmemişti bile. Ona ihtiyaç duymanın kendisini zayıf düşürüp düşürmeyeceği umurunda bile değildi. "Sana birkaç hafta önce söyledim, hiçbir şey ve hiç kimse -sen bile bebeğim- beni hayatından uzak tutamaz. Aç kapıyı. Bunu çözmemiz gerek."

"Milyon yıl geçse de olmaz, Beta Çocuk! Şimdi beni rahat bırak! " Eğer kız o anda gözyaşlarına boğulmasaydı, adam ısrar edebilirdi. Keskin bir acı zigzaglar çizerek

göğsüne doğru. Onu ağlatmıştı. Dişisini bu kadar kötü incitmişti. "Tamam. Eğer gerçekten istediğin buysa, seni yalnız bırakacağım."

Dante'nin ayak sesleri uzaklaşırken, Jaime yastığına daha da sert bir şekilde ağlamaya başladı. Bu noktada çenesi ağrıyor ve boğazı acıyordu ama duramıyordu. Gözyaşları arasında zorlukla nefes alabilmesine ve gözlerinin yanmaya başlamasına rağmen duramıyordu.

Bir parçası onun gitmesini istememişti, onun odasına ve bedenine girmesine izin vermek istemişti ve sadece ikinci en iyi olmanın yeterli olmasına izin vermişti. Bir süre için bu gerçekten de yeterli olmuştu ama ona daha fazla değer vermeye başladıkça, sadece bununla yetinmek daha da zorlaşmıştı. Onun Beta rolünden vazgeçmesini ya da görevlerini ihmal etmesini istemiyordu. Sadece kendisinin onu istediği gibi onun da kendisini istemesini istiyordu.

Kalbinde ilk sırada olmak istiyordu. Üzücü gerçek şu ki, o buna yaklaşamadı bile.

Önceki gece olanlar, kadının öncelikler listesinde ne kadar alt sıralarda yer aldığını gözler önüne sermişti. Nasıl olursa olsun meşgul olsaydı, gününün bir dakikasını ayırıp onun telefonlarına cevap vermek çok zor olmazdı. Ama o Özrünü kabul etmiş, ona şüpheyile yaklaşmıştı. Sonra gününün çoğunu bu gece için, onunla eğlenmek için biraz zaman geçireceği için heyecanlanarak geçirmişti. Dört gözle beklediği tek şey, Dante'nin kendisini hiç dinlemeden boş bir ifade takınmasıydı.

Ama eski üvey arkadaşı geldiğinde, onun için gülümsüyordu. Kız onun dikkatini kolayca çekmiş ve sonra da o kadar iyi korumayı başarmıştı ki Jaime'nin yürüdüğünü fark etmemişti bile uzakta. Laurie fark etmişti ve son derece Bu konuda kendini beğenmiş. Başka bir zaman olsa Jaime

Ama Jaime gözyaşlarının geleceğini biliyordu ve lanet olsun ki herkesin önünde böyle ağlayabilirdi.

Hayatında ilk kez bir kadınla karşılaşılıyordu.

"kaçma" içgüdü. Kendisini güvende ve emniyette hissetmesini sağlaması gereken kişinin, kaçmak istemesine neden olan kişi olması ne kadar ironikti?

Bu düşünce onu neredeyse yıkmıştı. Gözyaşlarıyla mücadele etmeye bile çalışmadan ağlayarak uyudu.

Büyük, sert bir beden sırtını kaplayıp etrafını sararken Jaime hafifçe kıpırdandı.

Çam iğneleri, tarçın ve baharat kokteyli
Burun deliklerini dolduran sandal ağacı onu gülümsetti.
Bu kokuyu biliyordu, nerede olsa tanırdı. Elbette tanırdı. Bu kurt onundu.

Adam ensesine tüy kadar hafif bir öpücük kondurduğunda mırıldandı. Adamın sıcak nefesini teninde hissetmek omurgasında bir ürperti yarattı ve hafifçe sarsıldı.

"Şşş, bebeğim. Benim için rahatla." Kız rahatlayınca, adam onu ödüllendirmek için boynunun yan tarafını hafifçe öptü. "Aferin kızıma. Benim iyi kızım." Yavaşça, ulaşabildiği kadar boynuna tüy kadar hafif öpücükler kondurdu. Arada sırada derisini ısıyor ya da oradaki ısırık izlerini yalayarak kızın inlemesine neden oluyordu.

Adamın sert aletinin kıkına bastırıldığını hissederek -evet, lütfen, biraz da ondan istiyordu- ona doğru geri itti ve aniden üzerlerinde kıyafet olmamasını diledi. Adam Boynuna doğru inledi ve ona karşı sallanmaya başladı, bu da klitorisinin her seferinde yatağa sürtünmesine neden oldu. Omurgasından aşağı beyaz bir zevk dalgası aktı ve nefes alış veriş hızlandı. Neredeyse ilk andan beri ıslaktı.

Onun kokusunu alıyordu ve şimdi onun için yanıp tutuşuyordu. Onun dudaklarını yanağında hissettiğinde yüzünü ona çevirdi.

Dilini onunkiyle alay etmek için dışarı çıkardı. "Aç mısın, bebeğim?" Başını salladı. "Beni affettiğini söyle."

Jaime kaşlarını çattı. Onu affetmek mi? Ne için affedecekti?

"Özür dilerim," diye fısıldadı kulağına, sonra lobunu ısırıldı. "Seni ağlattığım için nefret ediyorum."

Ağlamak mı? Onu ağlatmamıştı, neden ağlatsın-

Jaime'nin gözleri fal taşı gibi açıldı ve gerçeklik bir anda yüzüne çarptı. Ohhhhhh, piç kurusu. Onun altında debelenip kıvranıyor, hırlıyor ve küfrediyordu. Vücudunu onunkinin üzerine daha da indirdi, onu oraya hapsetti ve ellerini onunkini sıkıştırmak için kullandı yatağa doğru. Sırt üstü yatıyor olsaydı, herifi ısırabilirdi. Bildiği her dövüş hareketini hatırlayarak, tekrar tekrar durumu tersine çevirmeye ve üstünlüğü ele geçirmeye çalıştı. Onun eğitimci olarak, her lanet şeyi biliyordu. deneyecekti ve o her biri için hazırlıklıydı.

Sonunda çabalamayı bıraktı, istemeye istemeye de olsa bunun faydasız olduğunu kabul etti. Kurdu bu duruma çok sinirlenmişti. "Kapıyı kilitledim."

"Kilitli bir kapı beni senden uzak tutamaz," dedi. Dudaklarını ensesinde gezdirip dişlerini hafifçe derinin üzerinde gezdirirken usulca söyledi. Yapmak istediği şey Onu sertçe ısırıldı, kime ait olduğunu anlaması için onu tekrar işaretledi ama hâkimiyetini etrafa saçmanın burada işe yaramayacağını biliyordu. Kurdu bile bunu anlamıştı. Her şeyi berbat etmişti, onu incitmişti ve şimdi bunu düzeltmesi gerekiyordu.

"Mesele şu ki, seni görmek istemiyorum."

"Biliyorum." Onun boynunu bir kez daha nazikçe öptü. "Ve seni suçlamıyorum. Ama konuşmamız gerek."

"Biliyor musunuz? Gerçekten bilmiyoruz."

"İşi bitirmenin ne kadar iyi hissettirdiği hakkında bir fikrin var mı?

Her gece döndüğümde seni yatağımızda bulmak? Bunu kaybetmek istemiyorum." Odasını onların odası, yatağını da onların yatağı olarak düşünmeye bu kadar çabuk başlaması garipti.

"nk muslukta seks yapmayı seviyorsun."

Dante onun kulağını cezalandırırcasına ısırđı. "Demek istediğim bu değil ve sen de bunu biliyorsun." Boynuna ve çıplak omzuna doğru öpücükler kondurdu, askısız elbise giymiş olmasına sevinmişti. Kendini sakinleştirmek için onun tenine olabildiğince çok erişmesi gerekiyordu. Tabii bu aynı zamanda onu olduğundan daha sert yapıyordu. "Eğer daha az bencil olsaydım, istediğini yapar ve gitmene izin verirdim. Eğer iyi biri olsaydım, geride durur ve senin Senin için daha iyi olan birini bul. Ama mesele şu ki, o adamın yaşamasına izin vermem. Bu yüzden bu işi çözmeliyiz."

"Ne anlamı var ki? Zaten neredeyse hiç birlikte olmuyoruz."

Biraz savunmacı hissetmekten kendini alamadı. "İşimin zorlu olduğu konusunda sizi uyarmıştım."

"Bundan daha fazlası var. Neredeyse hiç delege etmiyorsunuz. Her zaman gerçekten yapmanız gerekmeyen işleri yapıyorsunuz. Bitmemiş işlere kafayı takıyorsunuz. Benimleyken bile

BlackBerry'nizden sürekli e-postalarınızı kontrol etmek veya arama yapmak. Sanki sürekli meşgul olmak zorundaymışsınız gibi hissediyorsunuz.

Bir noktada tükeneneceğinden endişeleniyorum."

"Pozisyonumu bırakmamı istediğini mi söylüyorsun?"
Beklediği, korktuğu tek şey buydu. Kadının cevabı onu şaşırtmıştı.

"Hayır, kesinlikle olmaz. Burada sana ültimatım vermiyorum. Bunu asla yapmam. Sadece neden bu ilişkinin içinde olamayacağımı açıklıyorum - tabii buna ilişki denebilirse. Hiçbir şey yapamazsın. başka bir yerde olmayı düşündüğünü bildiğin birine sarılmanın ne kadar zor olduğunu bilemezsin. Gerçekten bunu kaldıracabileceğimi düşünmüştüm Dante, ama yapamıyorum. İkinci gelmeyi kaldıramam. Seni bu kadar önemsemiyor olsaydım belki yapabilirdim."

Onu önemsediyiğini duymak gülümsemesine neden olurken, sesindeki gözyaşları kendini yumruklamak istemesine neden oldu. Onun boynunu tekrar öptü, teninin güneşten öpülmüş tadına doyamadı. "İkinci sırada değilsin. Sakın böyle düşünme."

"Başka ne düşünmem gerekiyor? Çok çalışman gerektiğini anlayabiliyorum, bunu kabul ediyorum. Ama ikimiz için hiç zaman ayırmıyorsun. Birlikte olduğumuzda, antrenman yapmaktan başka bir şey yapmıyoruz. ve sikiş." Onun irkildiğini hissetti. "Bu doğru, Dante. Bu bir ilişki değil. Bu beni bir ganimet çağrısı yapar ve ben bundan daha iyisini hak ediyorum."

Ağır bir iç geçirdi. "Haklısın. Daha iyisini hak ediyorsun. Açıkçası aramızdaki ilişkiyi azalttığımı fark etmemiştim. bir ilişki var. Mesele şu ki, ben bu işte nispeten yeniyim ve sadece senden ipuçları alıyorum. Bir çiftin parçası olmaya, başka birine zaman ayırmaya ve sürekli onu düşünmeye alışık değilim-"

"Çünkü kendini geri tutuyorsun."

"Ne?"

"Duygusal yakınlıktan kaçınmak için işini bahane olarak kullanıyorsun. Başta bildiğini sanıyordum, artık birlikte olduğumuz için biraz açılırsın diye düşünmüştüm. Ama bunu yaptığının gerçekten farkında değilsin, değil mi?"

Kadının iddiasına itiraz etmek istedi ama yapamadı. Kadın haklıydı. Bunu yapıyordu ve uzun zamandır farkında bile olmadan yapıyordu. Tamamen merkezden uzaklaşarak yüzünü onun saçlarına gömdü, tanıdık ve rahatlatıcı Şampuanının vanilya kokusu.

"Bunu neden yaptığınızı anlayabiliyorum. Dürüst olmak gerekirse, başka bir ilişkiye girebileceğimden emin değilim. Kısmen bağlandığım biri bana ihanet etti ve beni terk etti- ve kardeşimle birlikte olmak için. Senin bile Denemek beni şaşırtıyor. Özellikle de onu hâlâ sevdiğin belliyken," diye ekledi yutkunarak.

Kaşlarını çatarak başını kaldırdı. "Ne? Hayır-"

"Onunla nasıl birlikte olduğunu gördüm. Gözlerini ondan alamıyordun." Kurdu bu anıyı hatırlayınca hırladı.

Ellerindeki tutuşunu gevşeterek başparmaklarıyla avuç içlerine masaj yapmaya başladı. "Biraz garip davrandığımı biliyorum ama sadece şoktaydım. Beklediğim son şey onu görmektir. Ona karşı hiçbir şey hissetmedim, Jaime. Hiçbir şey. Kurdum da onunla ilgilenmiyordu." İçgüdüleri ona doğru söylediğini söylese de Jaime buna pek inanmadı. "Sen ona benden daha fazla ilgi gösterdin. Tanrım, gittiğimi fark etmedin bile." Yüzünü buruşturdu. "Dediğim gibi, hazırlıksız yakalandım ve bana yeğenim hakkında her şeyi anlatıyordu ve ben de ilgilendim. Tıpkı Josh'un kendisiyle pek ilgilenmememe rağmen Josh'un bebeğini tanımakla ilgilendiğim gibi. Çocukların kendi bebekleri için para ödemesi gerektiğine inanmıyorum.

ebeveynlerin hataları." Adamın kendisinden bahsettiğinin farkında olup olmadığını merak etti. "Evet, yeğenin kesinlikle sana benziyor."

Kadının ne demek istediğini anlamıştı. "O benim değil." "Ona sordun mu?"

"Hayır. Ama biliyorum ki Blane çocuğun kendisinden olduğundan emin olmasaydı onu yanında tutmazdı.

Ayrıca, benden ayrılmadan önce hamileliğinin kokusunu alırdım. Hamile bir şekil değiştirenin kokusunda hata olmaz."

Tamam, haklı olduğu bir nokta vardı. Kıskançlık onunla alay etmeseydi bunu kendisi de düşünebilirdi.

"Bu gece bir pislik gibi davrandığımı biliyorum. İşle ilgili düşüncelerimin dikkatimi dağıtmasına izin vermem sana haksızlıktı-"

"-ve Bitch Face."

"Ve Sürtük Surat," diye izin verdi, gülümsemesini bastırarak. Jaime'nin ondan başka birini istediğini nasıl düşünebildiği hakkında hiçbir fikri yoktu. O da Ona ne kadar ihtiyacı olduğunu bildiğini varsayıyordu, ama o zaman neden bilsin ki?

Ona söylememişti, ima bile etmemişti. Bunun yerine O kadar çok ve sıkı çalışıyordu ki, onun kendisinden sonra geldiği izlenimini vermişti.

Eğer ona bu sözleri söylemezse, onu gerçekten kaybedeceği aklına geldi. "Beni önemsemen iyi bir şey bebeğim, çünkü ben seni önemsiyorum. Hem de çok. Hiçbir yere gitmiyorum. Senden vazgeçemem Jaime, vazgeçmeyeceğim de.

Artık senden bir şeyler sakladığının farkındayım ve bunu değiştirmeye odaklanabilirim."

"Yapabileceğini sanmıyorum. Sürekli Beta modunda takılıp kalıyorsun. İşinin seni tanımlamasına izin veriyorsun.

İşin senin kim olduğun değil Dante, ne yaptığındır. Arada bir fark var ama sen bunu göremiyorsun." Bunu bir an düşündü ve sonra içini çekti. "Haklısın. Her şey doğru olduğunu söyledin. Rhett ve diğerleri bunu bana binlerce kez söylemedi değil. Sadece bunun bir sorun olduğunu hiç düşünmemiştim. Ama o zaman düşünmem gereken sen yoktun. Senin ihtiyaçların var ve ben onları karşılamıyorum ve bu ikimiz için de kabul edilebilir bir şey değil.

Bunu düzeltmem için bana bir şans ver, bebeğim.

İş yükümlülüklerimi hafifletmek için elimden geleni yapacağım. Daha fazla yetki devretmeye başlayacağım ve birlikte daha fazla zaman geçirmemizi sağlayacağım ve-"

"Büyük değişiklikler yapmaya çalışma," diye araya girdi, jestten etkilenmiş ve öfkesinin erimeye başladığını hissetmişti. "Bu asla işe yaramaz. Senden büyük değişiklikler yapmanı istemiyorum, hiçbir zaman da istemedim. Sadece programında bir yerlerde görünmek istedim."

"Bundan sonra öyle yapacaksın," diye yemin etti ve bakışlarındaki ciddiyeti görebilmesi için ağırlığını kaldırarak onu sırt üstü çevirdi. "Kendim ve infazcılar için program yaptığımda, sen de benimkine katılacaksın - tam orada siyah beyaz olarak. Bazen gerçekten yapmam gerekmeyen şeyler yaptığımı söylediğinde haklıydın. Sadece bir şeyler yapma, meşgul olma dürtüsü var içimde. Ama bunun üzerinde çalışacağım.

-Kelime oyunu yapmak istemedim. Her akşam belli bir saatte bitireceğim, tamam mı? Ara sıra dışarı çağrılmayacağımı söyleyemem.

bir şeyler yapmak ya da bir şeyleri çözmek. Bu işimin bir

parçası. Ama ben yapacağım

Senin için, bizim için zaman." Gözlerinde bir parça çaresizlikle ona bakarken, çok yalnız ve kaybolmuş görünüyordu.

Ona sanki can simidiymiş gibi, sanki ona gerçekten ihtiyacı varmış gibi bakıyordu. Jaime, onun bu şekilde ilişki onun için çok önemliydi. Hayatında bu tür değişiklikler yapmaya hazır olduğunu asla tahmin edemezdi. Kızgınlığının daha da arttığını hissetti.

Kız konuşmayınca Dante paniklemeye başladığını hissetti. Kurdu da aynı derecede endişeliydi.

Alnını onunkine yaklaştırdı. "Biraz berbat durumda olduğumu biliyorum. Benden vazgeçme bebeğim. Her şeyin birdenbire mükemmel olacağını söylemiyorum. Ben bir erkeğim ve erkekler aptal olabilir. Biraz dağılmak için odaya ihtiyacım olduğunu kabul ediyorum. Seni bir daha kızdırmayacağıma söz veremem ama seni asla kasten incitmeyeceğime söz verebilirim. Benim için hiçbir şey senden daha önemli değil. Hiçbir şey." Kız ona kızgın kalmaya çalışırken neden böyle şeyler söylemek ve o savunmasız ifadeyi takınmak zorundaydı? Daha önce, ilişkilerinin bittiği konusunda kararlıydı. Ama onun bunları söylediğini duymak, ona değer verdiğini ve hazırlıklı olduğunu bilmek

Bu işi yürütebilmek için hayatında pek çok değişiklik yapması gerekiyordu... Buna karşı koymak zordu. Oh ve şimdi de boynuna şehvetli yalamalar yapıyordu, bunun onu nasıl erittiğini çok iyi biliyordu. "Bu alçakça bir hareket."

Kıkırdadı. "Sinsi yöntemler kullanmaktan çekinmem. Beş yaşımdayken babam bana, eğer yavruların en küçüğü olmasaydım, iyi bir Beta olacağımı söylemişti. Daha küçük bir çocukken bile tek yönlü bir zihnim olduğunu, istediğim bir şey varsa, hiçbir şeyin onu elde etmeye çalışmaktan beni alıkoyamayacağını söyledi. Ve şimdi seni istiyorum. Ve sana şu anda söz verebilirim ki, eğer bana hala bunu bitirmek istediğini söylersen.

seni yalnız bırakmayacağım. Seni yıpratmak için elimden geleni yapacağım. Ağlayana, panikleyene ve teslim olana kadar seni takip edeceğim."

Eğlenerek gülümsememeye çalıştı ama nafileydi. Ona karşı koymaya çalışmak umutsuzdu.

"Biliyor musun, senden önce çok daha uzun saatler çalışıyordum ve başka hiçbir şeye zaman ayırmıyordum.

Herkes bu kadar çok çalıştığım için mutlu olamayacağımı düşünüyordu ama öyleydim. Sen gelene kadar hiç de mutlu olmadığımı fark ettim. Memnun sayılırdım ama bu mutlu olmakla aynı şey değil. Pek sayılmaz. İçimde var olduğunu bilmediğim bir tür ihtiyaca cevap veriyorsun. Beni duyuyor musun?

Sana ihtiyacım var. Bunu başka birine söylemeyi hiç hayal etmemiştim. Sen ya da işim arasında bir seçim yapmamı isteseydin, seni seçerdim bebeğim."

Onun bakışlarındaki gerçeği gördüğünde gözleri yaşardı. Parmaklarıyla onun saçlarını taradı.

"O ağzınla çok iyisin."

Sırıttı ama onun kendisini terk etmeyeceğini söylediğini duyana kadar rahatlayamadı.

"Bu beni affettiğin, bana bir şans vereceğin anlamına mı geliyor?

Bunu düzeltmek için bir şansın var mı?" Uzun süre acı çeken bir iç çekti. "Sanırım öyle."

Rahatlama üzerine çökerken, vücudu bulunduğu yerden çözülüp sarkar gibi oldu. Dante dudaklarını onunkilerle birleştirdi, onun tadını içine aldı, ona olan ihtiyacını onun ağzına akıttı. Çenesinden aşağıya ve boynuna doğru bir yol öptü, kendini onun kokusunda boğulmaya bıraktı. Yanağını ovuşturdu

Onun kokusunu kendi teninde, kendi kokusunu da onun teninde hissetmek istiyordu.

"Ama Kaltak Surat'a sarıldığın için seni affetmeyeceğim," diye ekledi hırlayarak.

Ağzı bir gülümsemeye dönüşürken, yüzünü göremediği için mutluydu. Onun kıskançlığını eğlenceli ve hatta çok ateşli bulmasının hoşuna gitmeyeceğini biliyordu.

"Gülümsediğini bilmediğimi sanma."

Yüzünü kaldırdı ve onun dudağını ısırdı. "Bu bir rahatlama gülümsemesi, bebeğim." Kadın homurdandı. "Elbette öyle."

"Yemin ederim her şey değişecek," dedi ona ciddi bir sesle.

Jaime iyi niyetine rağmen bunu yapabileceklerinden emin değildi. Ama ilişkilerde önemli olan kötüyle iyi, değil mi? Onu işine tercih edeceğini söylemişti ama kadın bunu ondan istemek istemiyordu. Onu incitecek bir şey yapamayacak kadar çok önemsiyordu.

Belki doğru destekle işler zamanla değişebilir. "İstersen Beta konusunda sana yardım edebilirim."

"Yardım mı?"

"Yapmanız gereken işler olduğunda bunun aklınızı kurcaladığını biliyorum ve omuzlarınızda büyük bir yük olduğunu görüyorum. Çoğu sabah sığınakta çalışıyorum ama öğleden sonralarım hâlâ boş." Duyguları boğazında düğümlendi. "Bunu yapar mısın?"

"İşinizi yapamayacağınızı düşündüğümü söylemiyorum," dedi adam alınmasın diye hızlıca. "Ben sadece yardım et."

"Bu bazen sizin de uzun saatler çalışacağınız anlamına gelse bile mi?"

"Eğer sizin için iyi olacağını düşünüyorsanız, evet."

Buna gerçekten inanamıyordu. Ona  ltimatolom vermek yerine, onunla birlikte çalışmayı teklif ediyordu. Bu Kadın onu asla ifade edemeyeceği bir şekilde etkiledi. Dudaklarını tekrar onun dudaklarına sertçe indirdi ve Dilini onunkiyle dans etmesi için ağzına soktu ve onu açlıkla, neredeyse şiddetle öptü. Onun içinde olmak için duyduğu acil ihtiyaç onu vurdu. Kadının ona yapıştığını, onu işaretlediğini ve etrafında parçalandığını hissetme ihtiyacı.

"Bu benim yardım etme fikrimi sevdiğin anlamına mı geliyor? Beni sekreterin falan olarak düşünebilirsin."

Yüzünde muzip bir sırıtma belirdi. "Bunu gerçekten s ylememeliydin. Bu bana gerçekten kirli şeyler düşündürüyor.

"Seni ofis masamda sikmeyi düşünüyorum." Kadının bacağını kaldırdı, beline doladı ve kalçalarını kadıninkilere geçirerek inledi.

Kıkırdadı. "Sanki bunu yapmana izin verecekmişim gibi!" Sesindeki nefessizlik sözleriyle tamamen çelişiyordu ama baştan çıkarıcı bir ritimle içine girmeye devam ettiği için bu onun su uydu. Hâlâ az önceki gibi muhtaç hissediyordu ve bu daha da kötüleştiriyordu. Jaime makyajlı seksi çok severdi.

"Ah yapardın," diye mırıldandı, kızın kulağına sıcak bir nefes verdi. "Ve buna bayılırdın. Seni domaltıp kot pantolonunu indirdiğimde bayılırdın, böylece o muhteşem kı ını g rebilirdim.

senin." Elbisesini beline kadar sıyrarak tangasını çıkardı ve parmaklarını kaygan kıvrımlarının arasına kaydırđı. "Benim için güzel ve ıslak olduğundan emin olmak için kontrol ederdim, tıpkı şimdi olduğu gibi. Sonra da bunu yapardım." Adam iki parmağını içine soktuğuunda Jaime haykırdı.

Tanrım, buna ihtiyacı vardı. Çaresizce

Parmaklarıyla onu yavaşça becerirken boynunu ısırıp emerken inledi. İtişlerini yavaş ve sıkı tuttu, onu inletmeye yetecek kadar, ama boşalmasına yetecek kadar değil. Tam bir göttü.

"Sen daha fazla dayanamayana kadar onları içeri ve dışarı, içeri ve dışarı iterdim." Boştaki eliyle fermuarını açtı. ve sikinin başını kadının kıvrımlarının arasına sürttü. "Ve sonra... Seni sahibimmişsin gibi becerirdim. Çünkü sahibim." Dante

parmaklarını çıkardı ve yavaşça ve kasıtlı olarak horozunu içine itti, her santiminin daha derine battığını hissetmesini istedi. Hiç bu kadar muhteşem bir am hissetmemiştir.

-Çok sıcak, ıslak, emici ve etrafında çok sıkı. Dünyada hiç kimsenin bu kadar güzel bir amcığı olmadığından emindi. "Benim. Hepsi benim," dedi dudaklarına karşı.

"Dante."

"Sus. Ben hallederim bebeğim." Çok, çok yavaşça geri çekildi ve sonra ona çarptı.

Yavaş gitmeyi umuyordu ama... "Kahretsin, buna ihtiyacım var." Sonra derin, damgalayıcı itişlerle ona vurmaya başladı. Bölgesel bir hırıltı ondan kaçtı. Bu muhteşem dişi onundu.

Sürekli arzuladığı bu beden onun bedeniydi. Kısa bir süre duraklayıp dizlerinin üzerine çöktü ve kızın bacaklarını kendi bacaklarına doladı.

Omuzları, her şiddetli itişte daha da derine inmesine izin veriyordu. Kadının boğazından kopan çığlıkların bir zevk ve acının karışımı. Kadının bu ikisi arasındaki çizgiyi çok iyi biliyordu ve ona tam olarak istediğini verdi.

Jaime'nin nefes nefese kalmasına şaşırان adam, aniden onu ısırdı

elbisesinin içinden meme ucu. Sertçe emdi ve dişleriyle tekrar tekrar kopardı. "Dante, boşalacağım." Güzel, çünkü daha fazla dayanamayacaktı. Değil

Onu kaybettiğinde hissettiği panik hâlâ üzerindeydi. "Isır beni, bebeğim. Sertçe ısır beni." Doğrulup dişlerini tişörtünün üzerinden adamın omzuna geçirdi. Adam hırladı. "Evet, işte bu."

Jaime onun hareketlerindeki çaresizliği hissetti, çünkü bu hissettiği çaresizliğin aynısıydı. Yeniden bağlanmak ve birbirlerinin yanında olduklarından ve her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için çaresizlik. Pençelerinin kalçalarına battığını ve ele geçirme izleri bıraktığını hissederek boğazının arkasından hırladı. Güçlü bir yumruğun saçlarında düğümlenip sertçe çekilmesi onu şaşırtmadı.

Kendisine ait olduğunuzu düşünen baskın bir erkeğin sizi işaretlemesine itiraz etmek bela aramak demektir. Ama o belayı severdi.

"Benim, Jaime. Bu amcığın bir daha kimse sikemeyecek. O bana ait, sen de bana aitsin. Kabul et." Kabul etmeyince saçlarını daha sert çekti. "İtiraf et yoksa hemen şimdi durur ve üstüne boşalırım."

"Böyle lanet bir pislik olmak zorunda mısın?!" "İtiraf et!"

"Ben seninim," diye homurdandı.

"İşte benim iyi kızım." Sonra kızın boynunu sertçe ısırıp ve kız boşalırken amcığın onun etrafında daraldı, Çıglık atıyor ve titriyordu. Yüksek sesli, gırtlaktan gelen bir iniltiyle içinde patladı ve onu sahip olduğu her şeyle doldurdu-
Tıpkı pençeleri ve dişleriyle yaptığı gibi, onu boşalmasıyla işaretliyordu.

Ve o anda bu dişiye sevmeye çok yakın olduğunu anladı, eğer henüz sevmeydiyse.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Dante sonraki birkaç haftayı Jaime'nin bir daha asla onun işinden sonra geldiğini düşünmemesini sağlamaya adanmıştı. Ona söz verdiği gibi yaptı.

uygulayıcılara daha fazla yetki verdi (ki bu durumdan memnundular ve Jaime'yi "ışığı görmesini" sağladığı için içtenlikle seviyorlardı), baş başa geçirmeleri için kesintisiz kaliteli zaman planladı ve her zaman her gece aynı saatte.

Meşgul olma hissi zaman zaman onunla alay ediyordu ama tek yapması gereken Jaime aralarındaki ilişkiyi bitirmeye çalıştığında nasıl hissettiğini kendine hatırlatmaktı. İşte böyle, dırdır arka plandaki gürültü haline geldi. Bunu tekrar yaşamayı reddetti, onu gerçekten kaybetmeyi reddetti.

Jaime öğleden sonraları ona yardım edeceğine dair verdiği sözü tutmasaydı, uyum sağlamak muhtemelen çok daha zor olurdu. İlk başta yardım etmesine izin vermek zor olmuştu çünkü

Mutfakta başka bir aşçının olması -özellikle de dağınık bir aşçının- rahattı ama onun yardımının yarattığı fark aslında şok edici. Şikâyetleri olan sürü üyeleriyle özel toplantılar yapmayı üstlenmişti,

ve aslında onunla konuşmayı tercih eder hale gelmişlerdi.

Bunun nedeninin büyük olasılıkla bir kişiye tüm dikkatini vermesi olduğunu tahmin etti; muhtemelen bu, sorunlarının ele alınacağı konusunda onlara güven veriyordu.

Buna ek olarak, sık sık önemli aramaları yanıtlıyor ve yapıyordu. Boğuk seks hattı sesi onu popüler bir iletişim aracı haline getiriyordu ve ona sık sık çiftleşip çiftleşmediğinin sorulduğunu biliyordu. Bu onu kızdırıyordu, ama kadın onun kıskanç homurdanmalarına sadece gülüyordu.

Onun kendisine yardım etmesine izin vermediği tek şey evrak işleriydi. Güzelce organize edilmiş bir sistemi vardı ve onun bu sistemle uğraşmasını istemiyordu. Neyse ki kız evrak işlerinden pek hoşlanmıyordu, bu yüzden adamın yardımını kabul etmemesine sadece omuz silkmekle yetindi - tıpkı beş dakika önce yaptığı gibi. Dağınık olduğunu biliyordu ve

Bu konuda özür dilemiyordu. Bu durum onu çıldırtsa bile şaşırtıcı derecede sevimliydi.

Sürüdeki yeni görevleri, kurdunu giderek daha iyi kontrol etmesi ve ona verdiği eğitimdeki azmi sayesinde sürü onun etrafına yerleşmişti. Greta, Cam ve Trey gibi hâlâ bazı çekinceleri olanlar da vardı. Ama bunları dile getiren sadece Greta'ydı ve bu da artık gerçek bir endişeden kaynaklanmıyordu. Greta bunu sırf Jaime'ye eziyet edip eğlenmek için yapıyordu.

Greta'nın aslında Jaime'ye gösterdiği güçten dolayı hayranlık duyduğunu hissedebiliyordu. Ama belli ki yaşlı kadın bunu asla yüksek sesle itiraf etmeyecekti.

Dante, bazı şeyleri yüksek sesle itiraf etmeyen insanları eleştirecek durumda değildi.

Son zamanlarda aklından geçirdiği ve kendine sakladığı düşünceleri hesaba katmıyordu. Altı gece önce, yattığı yerden Jaime'nin uyuyan yüzüne bakmış ve onun ne kadar farklı olduğunu düşünmüştü.

O geldiğinden beri hayatı değişmişti. Destek teknesi, asistanı ve sırdaşı olarak Beta dışisine çok benziyordu, diye düşündü. Bir saniye sonra bu düşünceden vazgeçti, çünkü hayır, bundan daha fazlasıydı.

O bir infazcı, bir Beta dışisi ve bir eşin bir araya gelmesi gibiydi. Ve işte o zaman ilk kez imprinting fikrini düşünmeye başlamıştı.

Şimdiye kadar çiftleşme konusundaki isteksizliği, sürüdeki konumundan vazgeçmek zorunda kalmak istememesinden kaynaklanıyordu. Ama Jaime'nin ondan bunu asla istemeyeceğini biliyordu. Onu ihmal ettiği ve incittiği zamanlarda bile ona ültimatol vermemişti. Aslında, işini destekliyordu ve hatta

iş/yaşam dengesini kurabilmesi için sorumluluklarını yerine getirmesine yardımcı oldu. Sadece bu da değil, onu önemsiyordu.

İtiraf edebileceğinden çok daha fazla değer veriyordu. Kısacası, ihtiyacı olan ve istediği her şey oydu. Şu anda istediği tek şey ondan daha fazlasıydı. Onun her bir parçasını istiyor, ona ihtiyaç duyuyordu.

Ancak onu kendine bağlamak zor olabilirdi. Her ne kadar kurdunun kontrolünü elinde tutmak için büyük bir mücadele veriyor ve bu savaşı uzun vadede kazanmaya niyetli olsa da, onun şüpheleri olduğunu biliyordu. Onunla asla çiftleşmeyecekti çünkü bunu hayatını riske atmak olarak görecekti. Başka biri olsaydı, onu zamanla yıpratılabileceğinden emin olabilirdi ama Kadının aslında kendisinden daha inatçı olduğunu istemeyerek de olsa kabul etti. Kadının rüşvet ve duygusal şantaja karşı dirençli olduğunu çabuk öğrenmişti. Ayrıca ters psikoloji girişimlerine kanmayacak kadar zekiydi, bu yüzden küçük numaralar onu hiçbir yere götürmeyecekti.

Kendisine elindekiyle yetinmesini söylüyordu ama şimdi baskı ihtimalini keşfettiğine göre, bunun peşini bırakamazdı. Ona bedenen, kalben, zihnen ve ruhen sahip olana kadar tatmin olmayacaktı. Bu ona daha da büyük bir sorun çıkardı. Eğer ona bağlanmayı bu kadar çok istiyorsa, bu sürecin

baskı otomatik olarak başlayacaktı. Yapması gereken şey Şimdi karar vermesi gereken şey, ona ne istediğini söylemeli miydi, yoksa aniden başladığında öğrenmesine izin mi vermeliydi?

onun kokusunu alıyor ve duygularını hissediyordu. Evet, Jaime'nin ikincisinden hoşlanacağını sanmıyordu. Ama ona

ne olduğunu söylemek

Onu terk etme riskini göze almak istiyordu. Bunu yapamazdı. Yapamazdı.

"Dik dik bakıyorsun," diye suçladı Jaime, masasının solundaki küçük kanepeden, şakıyan bir sesle.

Bunu anlamak için dizüstü bilgisayarından başını kaldırmasına gerek kalmamıştı; Pack Web'i kontrol etmesi gerekiyordu ama solitaire oynamaya başlamıştı. Onun gözlerini üzerinde hissetmişti; her zaman hissedirdi. Ona öyle bir bakışı vardı ki

Ona görebildiği tek şeyin, hayatıyla ilgili tek şeyin kendisi olduğunu hissettirdi. Ona duyduğu ihtiyaç -hem cinsel hem de duygusal- istediği zaman görebileceği şekilde gözlerinin önündeydi. Artık bunu gizlemiyor, ondan saklamıyordu. Ve kadın bunu seviyordu.

Jaime, ofisinin bu kadar kalabalık olmasını hiç de şaşırtıcı bulmamıştı.

tertemiz ve düzenli. O kadar düzenliydi ki, çoğu zaman sırf eğlence olsun diye ortalığı dağıtmak istiyordu. Dürüst olmak gerekirse, temiz yerler onun için büyük, kırmızı, cazip "Basma" düğmelerine eşdeğerdi. Ama Dante muhtemelen hiperventilasyon geçirirdi, ve bunu izlemek de eğlenceli olsa da, işinin daha uzun sürmesine neden olur.

Kendisinin de onu etkileme düşünceleri içinde kaybolduğunu söylemekten vazgeçen Dante, bunun yerine, "Bana bir ile yirmi arasında bir sayı söyle," dedi.

Bunun nereye gittiğini anlayamayınca omuz silkti. "On bir."

"Kaybettin. Şimdi elbiselerini çıkar."

Güldü, onun bazen ne kadar çapkın olabildiğine bayılıyordu. Doğuştan güler yüzlü bir insan olmasına rağmen, sadece ona karşı bu kadar şakacıydı. Onun bu halini seviyordu. Onun için gardını indirecek kadar rahattı. "Sen değil misin

"Sürü koşusuna mı çıkacaktın?" Gidiyordu ama onsuz gitmek istemiyordu. Onu geride bıraktığı için kendini kötü hissediyordu,
Yalnız olduğu ve onlarla birlikte koşmayı arzuladığı ama bunu yapamadığı fikrinden nefret ediyordu. "Yapacak çok fazla evrak işi var."

"Saçmalık. Çık oraya. Son birkaç seferdir gitmekten kaçınıyorsun ve nedenini bilmediğimi sanma. Kurdunun Bu."

"Sana daha çok ihtiyacı var." Bu doğrudu.

"İşte yine o ağız," diye kıkırdadı. "Defol git buradan. Seni yatakta çıtır çıtır bekliyor olacağım. Kulağa nasıl geliyor?"

Oturduğu yerden kalkarak onun önüne çömeldi. Dizüstü bilgisayarı ondan alıp kanepenin üzerine koyduktan sonra ellerini ellerinin arasına aldı ve başparmaklarıyla avuç içlerine masaj yaptı.

"Bizimle gel." Onu içine çekti, lezzetli, büyüleyici kokusunun onu harekete geçirmesine ve uyandırmasına izin verdi.

"Yapamam. Bunu biliyorsun."

"Yer değiştirmek zorunda değilsin. Hâlâ bizimle gelebilirsin. Taryn gecikmesinin üstesinden gelmeden önce bunu her zaman yapardı."

"Biliyorum ama diğerleri onun tarafından tehdit edilmiş hissetmedi. Sürü benim kurdumun berbat durumda olduğunu kabul etmiş olabilir ama bu onların kurtlarının da kabul edeceği anlamına gelmez." O

Dudaklarını onunkilere değdirdi, hâlâ o şehvetli ağza her zamanki gibi takıntılıydı. "Onların kurtları senin kurdunun mizacını hissedecek, evet, ama aynı zamanda senin kurdun üzerindeki kontrolünü de hissedecekler.

Size meydan okumaya kalkışacaklarını düşünseydim, bunu asla teklif etmezdim."

"Trey bundan hoşlanmayacak. Şu anda Taryn'e karşı çok aşırı korumacı."

"O ve Taryn orada olmayacaklar. Akşam yemeğinden hemen sonra onu yatağa götürdü. Hamilelik onu bitirir." Boynundaki izlerden etkilenen adam öne doğru eğildi ve izleri yaladı. O

Dişlerini belli bir noktaya sürterek, sahiplenme işaretinin tam orada mükemmel görüneceğini düşündü. Ve onu sahiplenecek, geri dönülmez bir şekilde ona ait olmasını sağlayacaktı. "Gel. Seni yanımda istiyorum. Kurdum seni bizimle istiyor."

Bu duygudan etkilenen kız sertçe yutkundu. Bir sürü koşusuna çıkmayalı uzun zaman olmuştu ve bu onu ilkel bir düzeyde çağırıyordu - çok uzun zamandır görmezden geldiği bir çağrı

uzun bir süre. "Tamam." Tünellerden geçip ana kapıya doğru yürürlerken, Dante onun hareketlerinin ne kadar sessiz ve akıcı olduğuna gülümsedi. Sadece iki aylık bir eğitimden sonra, zahmetsizce gizlenebiliyordu ve Dante onunla gurur duyuyordu. Gösterdiği kararlılık, sebat ve azim tüm infaz memurlarını şok etmişti. Başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde onların saygısını kazanmıştı. Aslında Tao onun hakkında yanıldığını kabul etmişti ve yanıldığını kolay kolay kabul edecek biri değildi.

Tünellerden birinin ortasında Gabe'e rastladılar. Jaime ona kocaman bir gülümseme verdi.

"Merhaba. Sürü koşusuna gitmiyor musun?"

Gülümsemesine karşılık verdi. "Hayır. Hope'la planlarımız var. Bak, seninle bir saniye yalnız konuşmak istiyorum." Jaime'nin memnun olmadığından şüphelendiği Dante'ye kısa bir bakış fırlattı.

"Elbette." Arkasından gelen itiraz dolu hırıltıyı duyunca içini çekti. "O benim kardeşim, Dante.

Bizi yalnız bırakırsanız cinsel bir yaklaşımda bulunmayacağından eminim."

"Kötü bir şey değil," diye Dante'ye güvence verdi Gabe. "Sadece başkasına bahsetmeden önce Jaime'yle bir şey konuşmak istiyorum."

Dante, Jaime ile aralarında sırlar olmasından hoşlanmıyordu ama Gabe'in sık sık Jaime'ye gittiğini biliyordu.

güvence ya da tavsiye. Aralarında yakın bir kardeşlik ilişkisi vardı ve bu Dante'nin asla empoze edeceği bir şey değildi. Onun şakağını öptü ve başını salladı. "Seni dışarıda bekleyeceğim."

"Bir sorun yok, değil mi?" diye sordu Gabe'e, Dante'nin duyma mesafesinin dışında olduğunu anlar anlamaz. Her ne kadar Dante'ye kötü bir şey olmadığına dair güvence vermiş olsa da, ağabeyi Dante'nin gitmesini sağlamak için duymak isteyeceğini düşündüğü şeyleri söylemiş olsaydı şaşırmazdı.

"Hayır, hiç de değil. Bu iyi bir

haber." "Beni merakta

bırakma."

Derin bir nefes aldı. "Hope ve ben birbirimizi etkilemeye başladık." Beklediği şey bu değildi, ama belki de olmalıydı, ne kadar

birlikte geçirdikleri zaman. "Vay canına. Gabe, bu harika." Anlayışlı gözleri hafifçe kısıldı. "Bunu gerçekten kastetmiş gibi görünmüyorsun." Onun bunu hissedeceğini bildiği için Yalan söylediğini anlayınca ellerini yatıştırıcı bir hareketle havaya kaldırdı. "Hey, bak, istediğinin bu olduğundan emin misin diye sormayacağım. Hope'u sevmediğin sürece gerçek eşinden asla vazgeçmeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyorum seni. Ben sadece... diyelim ki kısmen de olsa Hope'a aşık olan birini tanıyorum.

gerçek eşiyle tanışan biriyle basıldı. Sonrasında olanlar hiç

hoş değildi. Ama Hope'u bunu riske atacak kadar önemsiyorsan, senin adına sevindim." Onun

Onun desteği ve onayı karşısında yüz ifadesi yumuşadı. Buraya geldiklerinde onun için istediği şey buydu. Kadın Gitmek zorunda kalırsa diye onun mutlu olmasını ve buraya yerleşmesini istemişti. Gabe'in çiftleşmesi umduğundan çok daha fazlasıydı ve bu Gabe'in onu asla takip etmeyeceği anlamına geliyordu. Jaime giderse.

"Bunun artık burada kapana kısıldığım anlamına geldiğini düşünüyorsun, değil mi?" diye tahmin etti gülümseyerek.

Tam bir baş belasıydı. "Aklımı okumayı bırak."

"Senin beyninin nasıl çalıştığını biliyorum. Bu kadar destekleyici olduğun için teşekk rl r. Minnettarım.

Umarım aynı şey sen ve Dante için de olur. bir gün." Bunu istediği inkâr edilemezdi ama bu asla gerçekleşebilecek bir şey değildi.

Gabe'in bu konuyu açtığını duymak yaraya tuz basmaktan başka bir işe yaramadı. "Gabe, bunu biliyorsun-"

"Bildiğim tek şey, adamın sana kesinlikle hayran olduğu. Senin için yaptığı onca şeye, yaptığı onca değişikliğe bak. Sizin için çok şey ifade etmeyen biri için bunu yapmazsınız."

"Bu bağlanmak istediği anlamına gelmiyor."

Gabe homurdandı. "Aptal değilsin Jaime. Baskının başlaması an meselesi.

Bunu zaten biliyor olmalısınız."

Başını iki yana salladı. "Dante bunu asla istemezdi. Özellikle de Trey'in bir noktada beni sürüden ayırmayacağının garantisi yokken. Kurdumla savaşmaya devam edeceğim.

Ama her zaman bunu yapabileceğimi düşünme lüksünü kendime asla tanımayacağım. Kurdum çok güçlenirse Trey beni dışarı atmakta haklı olur. Dante "benimle gelmek ya da baskı bağını koparmak arasında bir seçim yapmak zorunda kalacaktı" -yine- "ve ikincisini asla seçmeyeceğini biliyorum. Buna izin vermezdim."

"Ne olursa olsun gitmene asla izin vermeyeceğini biliyorsun. herhangi biri söyledi. Eğer gitmeye çalışırsan, seni bulur ve buraya geri getirir. İkimiz de biliyoruz ki "Seni elinde tutmak için savaşırsa ya da seni etkilemek isterse ona karşı koy."

Onu bu kadar iyi tanıdığı için kardeşine lanet olsun. Sözleri sessiz ve hüzünlüydü. "Ona baskı yaparsam hayatını riske atmış olurum."

Kolunu ona doladı ve onu kendi tarafına çekti. "Jaime, kurdunun ne kadar iyi olduğunu farkına varmalısın. Dante'ye karşılık veriyor, onu güvende hissettiriyor. Eğer bağlanırsanız kendini daha da güvende hissedecektir."

"O istese bile ben bu riski asla alamam." Onun bu acıyı tekrar yaşamayı göze alamayacağından emindi.

"En azından istediğini kabul ediyorsun. Bu beklediğimden de fazla. Eğer onu gerçek eşine kaptırmaktan korkuyorsan, korkma. Eğer onu isteseydi, bu kadar seninle derin. Ve eğer gerçek eşinizi beklemediğiniz için kendinizi kötü hissediyorsanız, bunu da yapmayın."

"Beklemediğin için kendini kötü hissetmiyor musun?"

İç çekti. "Bir parçam istiyor. Ama onu bulacağımın garantisi yok. Pek çok şekil değiştiren bulamaz.

Onunla bağ kuracak kadar sevdiğim birini buldum. Bunu görmezden gelmek aptallık olur. Sen de öyle." Bir öpücükle Alnındaki, kışındaki acı onu serbest bıraktı ve tünelden aşağı devam etti.

Her zaman düşüncelerini karıştırmak gibi bir huyu vardı.

Ana kapının dışında Dante'yi sabırsızlıkla beklerken buldu. "Bensiz de gidebilirdin. Ben de peşinden gelirdim."

Kızın elini tuttu ve ağzına bir öpücük kondurabilmek için onu kendisine doğru sürükledi. "Hayır.

Birlikte gidiyoruz."

Bunu sık sık yapıyordu; kızın sahip olduğu her bir kişisel alanı işgal ediyordu. Bundan hoşlanmamalıydı, bunun yerine kendini tehdit altında hissetmeli ya da bunu heybetli bulmalıydı. Bunun yerine, bu ona kendini güvende, önemsenmiş, korunmuş ve kollanmış hissettirdi. Adamın vücut ısısının onu sarıp sarmalaması sadece bu güvenlik hissini arttırdı, yakın teması daha da güçlendirdi. Rahatlatıcı. Bu kadar çok sevmesi onu korkutuyordu, çünkü artık ona sahip olmazsa nasıl başa çıkacağından emin değildi. Bu endişenin bir kısmı yüzüne yansımış olmalıydı, çünkü adam yanağını avuçladı ve başparmağını ağzının üzerinde gezdirdi.

"İyi misin, bebeğim?" Parlak gülümsemesi onu sakinleştirdi ve canlandırdı.

"Tamam. Hadi gidelim."

Sürü bölgesinin uzağındaki küçük bir açıklıkta sürünün geri kalanını buldular. Gölün yakınında toplandıklarında onları yatak odasının penceresinden birçok kez izlemişti, Jaime hangi kurdun hangisi olduğunu biliyordu. O gülümsedi tuz ve biber kürklü bir kurt izledi-Dominic-

Yüzü, boynu ve kulaklarının iç kısımları dışında kürkü simsiyah olan bir kurda şakacı bir şekilde bağlanmıştı. Ryan olduğunu biliyordu. O bir şekilde darbeye dayandı ve tuzlu ve biberli kurda sadece üstün olarak tanımlanabilecek bir bakış attı. Sonra da pençesini ona doğru savurdu ve onu yere düşürdü.

Birdenbire iki gri-kahverengi-sarı kurt -Trick ve Marcus- tuz ve biber kurdunun üzerine çıktı. Üçü birden boğuşuyor ve güreşiyor, tiz havlamalar çıkarıyorlardı.

"Belki bir gün Dominic, Ryan'ı oynaması için ikna etme şansının olmadığını fark eder.

Kurdun nasıl?" Dante bir elini onun saçlarında gezdirip dudaklarını onunkilere değdirirken yüz ifadesini dikkatle inceledi.

"Biraz temkinli. Bunların sürü arkadaşları olduğunu biliyor ama daha önce onların kurtlarıyla hiç karşılaşmamıştı. Sizinkileri görmekten mutlu olacağına eminim."

"Güzel. Umarım yerleşmesine yardımcı olur." Jaime'nin önünde çırılçıplak soyunurken onun gözlerindeki açlığa gülümsedi. "Yakında bebeğim," diye söz verdi. Birkaç saniye içinde yer değiştirmişti.

Jaime önündeki iri gri-siyah kurda doğru çömeldi. Yanağını onunkine sürttü ve kokusunu içine çekerek kulağının arkasını kokladı. Gülümseyerek onu ağzından itti. "Devam et.

Git oyna." Elini yaladı ve şakacı bir şekilde havladı. Sonra da simsiyah bir kurtla birlikte sahte dövüş katılmak için uzaklaştı
-Tao.

Beş kurdun birbirini kovalamasını, saldırmamasını, pusu kurmasını ve omuz atmasını izlerken sadece gülebiliyordu. Ayrıca çok sayıda çene güreşi ve birbirlerini enselerinden tutup yere düşürme mücadelesi de vardı. Diğer kurtlar etrafta uzanmış, sahneyi sadece hafif bir ilgiyle izliyorlardı.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, kendini kurdunu serbest bırakamadığı ve diğerleriyle oynayamadığı için hayıflanırken buldu. Dante'yle yer değiştirebilmek ve kurtlarının birlikte koşmasına izin vermek istiyordu, onunla savaşmak yerine kurduyla bir olmak istiyordu. Her ne kadar kurdu da erkeğiyle birlikte koşmak istese de, bunu gerçekten arzulamayacak kadar dikkati dağınık ve temkinliydi.

Jaime'yi düşüncelerinden uzaklaştıran zarif, kızıl bir dişi kurt yanında belirdi. Shaya. Jaime parmaklarını Shaya'nın kürkünde gezdirdi ve kırmızı kurt defalarca yüzünü yalayınca kaşlarını çatı. "Kötü kız."

Görünüşe göre kıskanç olan muhteşem gri-siyah kurdu tırısla yaklaştı ve dişi kurdun bedenini kenara itti. Kızıl kurt şikâyetle ona çıkıştı ama baskın erkek kurda meydan okumadı. Bunun yerine, yere yığılmış, nefes nefese kalmış tuzlu ve biberli kurdun yanına uzandı Çılgınca.

Jaime bu aidiyet duygusunu hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Erkeği burada olduğu için kurdu biraz sakinleşmişti ve Jaime'nin içinde tembellik ediyordu, hala tetikte olsa da memnundu - her zaman tetikteydi.

Gri-siyah kurt önünde uzanıp sırt üstü dönerek beyaz postunu gösterdiğinde Jaime onun ne istediğini anladı. Kıkırdayarak, hafifçe karnını kaşımakla sadece okşamak arasında gidip geldi

onu. O tekrar insan formuna geçene kadar neredeyse bir saat boyunca bu şekilde kaldılar. Diğerlerinden bazıları da onu takip etti.

Dante dirseğine yaslanarak alt dudağını ısırđı ve ağzına götürdü. "Kurdum onu okşamandan hoşlanıyor. Ama şimdi sıra bende. Hadi gidelim." Dante onun gözlerinin parladığını gördü.

Aynı açlığın onun içinde de olduğunu biliyordu. Ayağa kalktı ve tişörtünü çekiştirerek yerdeki kot pantolonu işaret etti Hala oturduğu yere. "Bunları bana ver, bebeğim." Giysilere bakarken içini çekti, kendini tamamen ikiye bölünmüş hissediyordu. Bir yandan, kendisi giyindiğı için onun giyinmesi anlamsız görünüyordu.

Odalarına döndüklerinde onu tekrar çıplak bırakmaya niyetliydi ama diğer dişilerin önünde doğum günü kıyafetiyle dolaşmasını istemiyordu. Vites değiştirirken bunu yapması bir şeydi, ama başkalarına onu süzme şansı vermesi başka bir şeydi. Nasıl bakmasınlar ki? Bu yüzden Kot pantolonu ona doğru fırlattı ve fermuar göğüs kollarından birine takılınca güldü. Ve işte o zaman hissetti... bir şeylerin "doğru" olmadığını hissettim. Orada olmaması gereken bir şey vardı. Hayır, biri.

İçgüdüleriyle çevre kapısını çevreleyen ağaçların arasındaki küçük bir açıklığa baktı. Gözleri yakınlaştınca anladı. "Herkes kımıldasın!" Daha yeni ayağa fırlamıştı ki sanki biri bacağına balyozla vurmuş gibi hissetti. Bacağı kırılıp sırt üstü düştüğünde acı ve öfke dolu bir çığlık attı. "Git! Git! Yürü!" Sürüdeki itaatkâr kurtlar hareket etmekte tereddüt etmedi ama Dante ve infazcılar kaldı. Trick, Dante ve Tao onun yanında diz çöktü.

Tao inanmayarak, "Vurulmuşsun," dedi.

"Bariz olanı gösterdiğin için teşekkürler. Şimdi biri gidip ateş edeni bulsun!" Yanma hissi - vurulmanın böyle bir his olduğunu duymuştu. Yanma hissi, benim solgun, şişman

Göt. Sanki baldırının içinde bir bomba patlamış ve yaraya sıcak sülfür dökülmüştü.

Trick ona, "Ryan ve Dominic çoktan işe koyuldular," dedi.

"Onu öldüreceğim." Dante'nin sesi bir kırbaç gibiydi. "Öldüreceğim. Her kimse, o öldü." Dante'yi tetikçiyi yakalamak için Ryan ve Dominic'e katılma dürtüsüyle hareket etmekten alıkoyan tek şey Jaime'nin yaralanmış olmasıydı. Baldırındaki yarayı daha iyi görebilmek için kot pantolonunun paçasını yırtarak açtı.

İçgüdüsel olarak onu kucaklayıp kendine doğru çekmek ve içeri sokmak istiyordu ama önce kurşunun çıktığından emin olmak istiyordu. Eğer mermi hassas bir yere saplanmışsa, onu hareket ettirmek mermiyi acı verici bir şekilde yerinden oynatabilirdi.

Marcus, "Ben gidip Grace'in muayene odasını hazırladığından emin olacağım," dedi.

Dante sadece başını salladı, Jaime'ye odaklanmıştı, endişeli ve eşit ölçüde kızgındı. Bahse girerim kendisi de şu anda ondan daha kül rengiydi. Bacağını inceleme girişimi vücudu sarsıldığında ve haykırdığında başarısız oldu. Kıvrılmaya çalışırken kollarını karnına doladığını görünce ne olduğunu anladı. Kadının boğazını sıktı. "Dur."

Jaime onun bu baskınlık gösterisinin kurdunun öfkesini daha da artırdığını hissedince elini çekmeye çalıştı. Jaime'nin yaşadığı şok, acı, endişe ve öfkenin birleşimi kurdunu büyük ölçüde tedirgin etmeye ve panikletmeye yetmişti. Tehdidin hâlâ yakınlarda olabileceği gerçeği kurdunun durumunu daha da kötüleştiriyordu. Şu anda alıcı bir ruh halinde değildi ve Dante'nin hareketini sadece bir müdahale olarak görüyordu. Ancak aptal herif onu serbest bırakmadı.

"Dur," diye tekrar emretti, boğazındaki tutuşunu esneterek. Hâlâ işe yaramayınca, ağzını sertçe onunkinin üzerine indirdi, dilini zorla ağzına soktu ve onunkini aramaya başladı. Yutan, güçlü, acil bir öpücüktü bu. dikkat istiyordu, bir yanıt istiyordu. Bu yanıt aldığı anda, kurdu sakinleştirmek ve güven vermek umuduyla öpücüğünü yumuşattı. "Daha iyi misin?" diye sordu kısık sesle. çekildi.

Jaime başını salladı ama kurdunun tekrar ortaya çıkmak için savaşmasının çok da uzun sürmeyeceğinin farkındaydı.

"Güzel. Şimdi bacağına daha iyi bakmam gerekiyor. Dikkatli olacağım." Çıkış yarası olmadığını görünce lanet okudu. "Çoktan iyileşmeye başladı ve eğer kurşunu yakında çıkarmazsak, kalıcı olarak oraya gömülecek." Dante hızla tişörtünü çıkardı, bir şerit yırttı ve yaraya basınç uygulamak için baldırının etrafına bağladı. "Üzgünüm bebeğim ama seni taşımam gerek." Adam onu kucağına alırken, Jaime acıya karşı dişlerini sıktı. Adamın onu ağaçların arasından mağaralara taşıırken mümkün olduğunca dikkatli davrandığını biliyordu ama her hareket onu irkiltiyordu. Sessiz kalmak için elinden geleni yaptı ama tıslamasına engel olamadı. uçurumun merdivenlerinden çıktılar. Kapının yanında bekleyen endişeli bir Grace buldular.

Grace, tünel labirentinde Dante'nin yanında yürürken onlara, "Muayene odasını hazırladım ve Lydia'yı da orada bekletiyorum," dedi.

Muayene odasının içinde, Jaime'yi nazikçe yatağa yatırdı ama asıl istediği onu kendine doğru çekmekti. Ona dokunma ihtiyacı duyarak bir elini omzuna koydu. "Baldırından vurulmuş. Kurşun hâlâ orada."

"Geri çekilmeni istiyorum Dante," dedi Grace.

Dante içinden kaçan hırıltıya engel olamadı. Kimse onu Jaime'den uzak tutamazdı, hiç kimse, özellikle de o acı çekerken.

Grace ona ihtiyatla baktı ama kararlılığını korudu. "Onun için endişelendiğini biliyorum ama biraz alana ihtiyacım olacak. Kabul edelim, çok yer kaplıyorsun."

"Dante, sorun yok," dedi Jaime.

Kadının yumuşak sözleri adamın kontrolündeki pürüzleri yumuşattı. Dişlerini gıcırdattı ve yumruklarını sıktı. İsteksizce kenara çekildi, Jaime'nin bakışlarını bir kez bile bırakmadı. O acı çekerken ondan ayrı kalmak sahip olduğu her içgüdüye aykırıydı. Onunla birlikte yatmak, onu hissetmek istiyordu.

tenine dokunmak, kokusuyla yıkanmak ve onu rahatlatmak için elinden geleni yapmak istiyordu. İnatçı kadın herhangi bir teselliye kabul etmezdi ama onun da en az onun kadar temasa ihtiyacı vardı. Birinin ona zarar vermek isteyeceği düşüncesi bile kanını kaynatıyordu. Kurdu hırlıyor ve volta atıyordu, endişeli, öfkeli ve intikam istiyordu.

Jaime her acı içinde haykırdığında, ona doğru ilerledi. Grace'den sadece "geri çekil" bakışını almak için. Tanıdığı en nazik ruhlardan biri olmasına rağmen, Grace gerektiğinde çok sert olabiliyordu. Bu durum onu dışından ayrı tuttuğu için ona hırlamasına engel olmuyordu, her ne kadar biraz mantıksız olsa da Jaime'nin yarasıyla

ilgileniyordu. "Dante."

Alfa'sının ona seslendiğini duyan Dante donakaldı. İçindeki Beta çağrıya cevap vermesi için ısrar etti ama yapamadı. Jaime'den uzaklaşamazdı. Bir parçası biliyordu ki

onun yanından ayrılmak istemeyerek aşırı tepki gösteriyordu. Aynı parçası onun iyileşeceğini de kabul etti. ve kesinlikle iyi olacaktı - başka bir sonuca izin yoktu. Ama başka bir yanı da öfkeliydi; bu Jaime'ydi, onun Jaime'si, ve lanet bacağında bir delik vardı. Kanıyordu ve acı çekiyordu ve bu kesinlikle kabul edilemezdi.

"Dante," diye tekrar seslendi Trey. Sanki Dante'nin çırpınışlarını hissetmiş gibi, "Odadan çıkmak zorunda değilsin, sadece buraya gel," diye ekledi.

Jaime ona nazikçe, "Devam et," dedi. Adam kıpırdamayınca, "İhtiyacım olursa seni ararım," diye güvence verdi.

Başını sallayarak -Grace'in keskin bakışını görmezden gelerek- Lydia'nın yanından geçti ve Jaime'nin saçlarını öpüp kokusunu içine çekti. Çok ama çok isteksizce, Trey'in Trick ve Tao'yla birlikte kapı aralığında durduğu yere doğru yürüdü. Dante, Jaime'yi hâlâ izleyebilmek için belli bir açıyla duruyordu.

Tao kanları görünce yüzünü buruşturdu. "Vurulduğuna hâlâ inanamıyorum." Dante de inanamıyordu. Glory'nin kardeşlerinin er ya da geç bir şeyler yapmaya kalkışacaklarını biliyordu elbette ama işin içine silahların gireceğini düşünmemişti.

Şekil değiştirenler diş ve pençe ile savaştı.

Silahlar korkakça kabul edilirdi ve pek çok şekil değiştiren onları kullanmazdı.

Trey Trick'le konuşurken kollarını göğsünde kavuşturdu. "Glory'nin kardeşlerinin deli olduğunu söylediğinde, bölgemde bir tüfekte dolaşıp kurtlarımdan birini vuracak kadar deli olduğunu kastettiğini düşünmemiştim."

"Ve tüm bunların nedeni küçük kız kardeşlerinin istediklerinin reddedilmesinden hoşlanmaması," diye hırladı Dante, damarlarında öfke fokurdarken sakın kalmaya çalışıyordu.

Trey onu dikkatle inceledi ve gözlerini kıstı. "Jaime'nin bacağı iyileştikten sonra o pislikleri avlamak için oraya gitmeyeceksin, anladın mı?" Dante tekrar homurdandı, Trey'in onun içini görmesi onu daha da öfkelenlendirmişti. "Onu vurdular, Trey. Onu vurdular. Buna izin veremem. kaydırın." Kurdu da aynı fikirdeydi. Kimse Jaime'ye zarar vermemeli ve yaşamamalıydı.

"Ve bunun peşini bırakmayacağız, size bunun sözünü verebilirim. Bu yüzden bize karşı kanunsuz davranmanıza gerek yok. Eğer mecbur kalırsam, bunu yapmamanızı emredeceğim ve sonra da uygulayıcıların bu işi halletmesini sağlayacağım."

"Hayatta olmaz. Jaime benim. Onun pisliği benim pisliğim ve o piçler de benim. Nick'in bölgesine gidip Glory'nin boğazını parçalamamak yeterince zor zaten; onun dışı olması şu anda benim ya da kurdum için hiçbir şey ifade etmiyor."

"Evet, bunu görebiliyorum," dedi Trey. "Ama kendine hakim olmalısın, Dante."

"Kendimi tutmak mı? Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Taryn'e onunla çiftleşmek istediğini söylediği için Tao'ya neredeyse saldırdığım zamanı hatırlıyor musun?"

Tao aniden onlardan başka her yere bakmaya başladı.

"Bana ne dediğini hatırlıyor musun?" diye ısrar etti Trey. "Hangisinin daha önemli olduğunu seçmem gerektiğini söylemiştin - Tao'nun canına okumak mı, yoksa Taryn'in Kaldı. Sürü içinde kavgaya neden olduğunu düşünseydi gideceğini söylediğinde haklı olduğunu biliyordum. Sen ona gitmemi ve iyi olduğundan emin olmamı söyledi. Ben de beni sakinleştirdi ve ona gittim. Şimdi sen de aynısını yapmalısın. Hangisinin daha önemli olduğunu seç. Kendi kişisel mücadelesine devam etmek mi, yoksa Jaime'nin yanında olmak mı?"

sana ihtiyaçı var. Duyduğuma göre, daha önce sana ihtiyaçı olduğunda onu hayal kırıklığına uğratmışsın. Bunu gerçekten yapmak istiyor musun?
Yine mi?"

Dante uzun bir süre konuşmadı. "Haklı olmandan nefret ediyorum."

"Biliyorum. Haklı olmandan nefret ediyorum. Sabah bununla nasıl başa çıkacağımızı konuşuruz. Şimdilik sadece Jaime'ye konsantre ol."

"Neden kimse bana Jaime'nin yaralandığını söylemedi?"
Taryn

Dante'nin söylemek üzere olduğu şeyi keserek onlara doğru tepinirken pratik olarak çığlık attı. Marcus onun çok gerisinde değildi ve Trey'e özür dileyen bir bakış attı.

"Onu senin koruman gerekiyordu," diye hırladı Trey Marcus'a.

"Yani odadan çıkmamı engellemesi gerekiyordu." Trey onun yolunu kesti ama küçük kadın
Kolunun altından bakarak Jaime'yi görmeye çalışıyordu.
"Vuruldu!"

"Evet, vuruldu ama-"

"İyileşmeye ihtiyaçı var."

Trey, öfke nöbeti geçiren zihinsel bir insanı yatıştırmak için kullanılabilecek bir ses tonuyla, "Grace ve Lydia ilgileniyor," diyerek ona güvence verdi.

"Evet, cımbızlar, bandajlar ve tüm o tıbbi saçmalıklarla. I bir dakikadan kısa sürede tamamen iyileşmesini sağlayabilir."

"Evet bebeğim, yapabilirsin ama hamileyken iyileştirme yeteneğini kullanmayacağın konusunda anlaştığımız, unutma. Senin

hediye sizi yorgun ve güçsüz yapar-"

Kadın homurdandı. "Bu konuda anlaşmıştık Çakmaktaş. Ben öyle bir şey yapmadım." Trey iç geçirerek onu kucağına aldı ve odalarına doğru yöneldi. "Hadi, seni yatağına geri götürelim.

Hiding Pedro oynayacağız. Bu seni sakinleştirir." "Neden beni sakinleştirmek için hep seksi kullanmaya çalışıyorsun?"

"Çünkü işe yarıyor, benim küçük çılgın nemfomanım." "Göt."

Alfaları tünelde gözden kaybolduktan sonra Dante Jaime'ye döndü. Onu orada, solgun ve yorgun görünce kendini tekmelemek istedi. Bunu nasıl hissetmemiştii Orada onları izleyen biri mi vardı? Tüm eğitimine rağmen bunu hemen anlamalı ve ona ya da başka birine zarar vermeden önce o piçi yakalamalıydı. Kız onun kızıydı. onu korumalıydı, işler böyle yürüyordu.

"Eğer orada durup kendini suçlarsan, seni tokatlarım, Dante. Ciddiyim, bana bunu yaptırma."

Jaime'nin sesi onu düşüncelerinden kopardı ve gülümsemesini sağladı. Grace ve Lydia'nın da gülümsediğini fark etti. Yatağa yaklaşarak bir elini saçlarında gezdirdi ve iç çekti. "Orada olduğunu hissetmeliydim." Grace onu Jaime'den uzak tutmaya çalışmaktan vazgeçmişe benziyordu çünkü bu kez ona kaşlarını çatmadı ama Greta'ya benzer bir mırıldanma sesi çıkardı.

"İnfaz memurları da onu hissetmedi. O her kimse, ne yaptığını biliyor. Ateş etmeden önce on saniyeden fazla pozisyon almamışsa şaşırmam. Bu onun en iyi atışı olurdu -

kelime oyunu yapmak istemedim -

tespit etmek." Birkaç ay önce olsa asla böyle bir tahminde bulunmazdı ama Dante'nin eğitimi onu pek çok açıdan değiştirmişti.

Tam olarak onun düşünceleri. "Sen iyi bir öğrencisin."

"Kötü olduğum zamanları tercih ediyorsun." Lydia koluna bir iğne batırdığında irkildi.

"Lanet olsun, Lydia."

"Bu sadece başka bir ağrı kesici," diye açıkladı, mahcup bir ifadeyle. "İlkinin etkisi çabuk geçti." Grace Jaime'ye özür dileyen bir gülümseme verdi. "Kusura bakma ama iyi şeyleri Taryn doğuma girdiğinde kullanmak üzere saklamalıyız. Dante, Jaime'ye giymesi için temiz bir şeyler getirir misin? Kıyafetleri kan içinde. Aslında seninkiler de öyle. Hızlı bir duş alabilirsin." Evet, diye düşündü ama bu Jaime'nin yanından ayrılmayı gerektirecekti.

"Devam et," diye yumuşak bir sesle teşvik etti Grace. "Sadece bir dakikanı alır. Derine ve kıyafetlerine onun kanı bulaşmışken kurdun sakinleşmeyecektir." Hayır, muhtemelen sakinleşmezdi ama yine de...

Jaime homurdandı. "Tanrı aşkına Dante, git bir duş al, ben iyi olacağım."

"Tamam, ben gidiyorum." Eğer ona hırlayıp tersleyecek kadar iyiye, birkaç dakika yalnız kalabilecek kadar da iyiydi. "Sen soyunurken ben kapıyı kapatacağım." Dünya tarihinin en hızlı duşunu aldıktan sonra, elinde Jaime'nin giydiği tişörtlerden biriyle onun yanına döndü.

uyumayı severdi. Giyinmesine yardım etti ve tam onunla yalnız kalmak için ısrar edecekti ki birden adının sessizce söylendiğini duydu. Kapıda yine Trey'i görünce kaşlarını çattı. "Ne oldu?" diye sordu.

Alfa'sının neden sessizce konuştuğunu merak ederek ona yaklaştı.

"Dominic az önce beni aradı. Ryan o piçi yakalamış."

Dante homurdandı. "Tabii ki öyle. İz sürerken hayalet gibi oluyor."

"Tetikçi... Glory'nin kardeşlerinden biri değil."

Şaşıran Dante kafasını temizlemek istercesine salladı. "Ne? Kim o?"

"Bilmiyorlar. Konuşmayacak."

"Onu kulübeye mi koydular?" Kulübe, davetsiz misafirleri "sohbet" için götürdükleri yerd.

"Evet. Normalde sorgulamanın size bağlı olduğunu biliyorum ama..." Trey ona spekülatif bir şekilde baktı ve Dante nedenini biliyordu.

"Bununla iyi olacağım."

"Bu mesele senin için eve çok yakın."

"İşte bu yüzden ben olmalıyım. Bu Taryn olsaydı sen de aynı şeyi söyledin." Birkaç dakika sonra Trey başını salladı.

"Ben de gidiyorum."

Hem Dante hem de Trey, solgun ama korkusuz adama kaşlarını çatarak baktılar. kulak misafiri olduğu için yatağın üzerindeki kadına bakıyordu. "Hayır, dinlemiyorsun," diye tersledi Dante. "Sen burada kalıyorsun."

"Bana emir veremezsin, Temel Reis."

"Hayır," diye kabul etti Trey. "Ama benim

var."

"Eğer biri beni vurduysa, nedenini öğrenmeye hakkım var," dedi dişlerini sıkarak.

"Dante bunu senin için öğrenecek." Tekrar Dante'ye döndü.
"Git. İnfazcılarını çağırdım.

Biz konuşurken hepsi kulübeye doğru yol alıyor."

Dante ona başıyla teşekkür etti. Şu anda Jaime'nin yanından ayrılmak isteyeceği son şeydi ama bu yapması gereken bir şeydi. Ona son bir kez baktıktan sonra oradan ayrıldı.

"Buna inanamıyorum," diye yakındı Jaime.

Trey ona aptalmış gibi baktı. "Sen de en az Taryn kadar kötüsün. Vuruldun, iyileşebilmen için dinlenmen gerek."

"O pisliği görmem lazım ki gözlerini oyabileyim. İhtiyacım olan şey bu."

"Dante'nin birini sorguladığını hiç görmedin, değil mi?" Büyük olasılıkla kızın yutkunmasına karşılık olarak, doğru tahminle,
"Ama duymuşsundur. Onun en iyi olmasının bir nedeni var. Cevapları almak için ne gerekiyorsa yapar. Ne gerekiyorsa. Onu bu şekilde görmeni istemiyor."

"Onu asla yargılamam." Asla.

"Belki sen yapmazdın ama o bunu riske atmaz. Dominic'in deyimiyle o 'bölgeye' girdiğinde, aynı kişi olmuyor. Zalim olduğu ya da acı çektirmeyi sevdiği için değil. Çünkü koruması altındaki insanları asla tehlikeye atmaz ve eğer bu acı çektirmek anlamına geliyorsa, o zaman bunu yapar.

Kulübedeki kurt, sadece bir adam değil.
Bölgemize çok yakın dolaşıyor.

Sen. Dante'nin sisteminde zerre kadar merhamet olmayacak, tıpkı Taryn olsaydı benim olmayacağım gibi.

Eğer onu önemsiyorsan Jaime, bunu sensiz yapmak istemesine saygı duy ve daha sonra bu konuda ona zorluk çıkarma."

"Her ne haltsa," diye homurdandı.

Onun geri adım attığını anlayan adam onaylarcasına başını salladı. "Umarım onu yargılamamak konusunda söylediklerinde ciddiydin, Çünkü o adamın yaşamasına izin vermesine imkân yok." Dante kulübeye adını atar atmaz sırık gibi kurdun gözleri büyüdü ve bağlarına karşı mücadele etmeye başladı. Belli ki, o zaman, Dante'nin bir sorgucu olarak ününü biliyordu. Çoğu kişi bilmiyordu, bu yüzden kurdun çırpınması alışılmadık bir tepki değildi. Dante bu süreçten hiçbir zaman zevk almamış ya da tatmin olmamış olsa da, bu sefer biraz farklı olup olmayacağını merak ediyordu.

Jaime'yi incitmeye cüret eden kişinin, onun ellerinde çektiği acının aynısını çekmesini görmek için yanıp tutuşuyordu. Belki bu yanlış, iğrenç ve hatta duygusuzcaydı ama o anda umurunda bile değildi. Her zamanki ahlaki değerleri, içinden akan ve bir tür intikam talep eden öfkenin altına gömülmüştü. O O kurtlar Taryn'e saldırdıktan sonra Trey'in kendini tutup bekleme oyununu oynamasının ne kadar zor olduğunu şimdi anlıyordu. Jaime onundu ve her zaman ondan önce gelecekti. diğer her şeyi, hatta vicdanını bile.

Dante yavaş ve rahat adımlarla erkeğin önünde durdu. İnfazcılar gibi Dante de onu ya da kokusunu tanımiyordu. Kendisine zarar vermek isteyebilecek ve bunu yapmak için Jaime'yi kullanmayı düşünebilecek insanları düşünmeye çalışarak beynini zorladı. Onun da herkes kadar düşmanı vardı. Ama bir Yakınlarından birine zarar verecek kadar ondan nefret eden

düşman

Onu mu? Aklına gelenler sadece Glory ve kardeşleriydi; bu da ona karşısındaki erkeğin bir şekilde onlarla bağlantılı olduğunu düşündürdü. Ama bu kardeşlerin karakterine aykırı görünüyordu. Deli insanlar kendi pis işlerini yapma eğilimindeydi, çünkü bundan zevk alırlardı.

Dante'nin kurdu homurdandı ve boyun eğdi, Jaime'ye zarar veren bu erkeği parçalayabilmek için özgürlük istiyordu;

onun

Özgür olma mücadelesi o kadar şiddetliydi ki Dante'nin gözleri kurt gibi parladı. Önündeki erkek, her iki bileğini de sandalyenin kollarına bağlayan ipi çekerek daha sert bir şekilde mücadele etti.

Dante'nin kurdu, erkeğin korkusunun adeta havada titreşiyor olmasından hoşlanmış, kokusundan zevk almıştı.

"İsim?" Erkek cevap vermedi ve Dante de cevap vermesini beklemiyordu. Baskın kurt olsun ya da olmasın, o

Dante ve infazcıların görüntüsü gözünü korkutmuştu ama bu, kurdun kırılması için epey bir baskı gerekmeyeceği anlamına gelmiyordu. "İsim." Bu kez bir soru değil, bir talepti.

Tutsağın alnından boncuk boncuk ter akıyor ve saçlarını yağlıyordu. "Siktir git."

"Güzel isim, beğendim. Hatırlaması kolay. Sana kısaca Fuck dememin sakıncası var mı?" Kendisine yöneltilen kaş çatma hareketini görmezden geldi. "Neden seni bu işe iten şeyin ne olduğunu açıklayarak başlamıyorsun?

bir tüfekte bölgemizin etrafında dolaşıyor?" Erkek hiçbir şey söylemedi. Dante öne doğru eğildiğinde, erkeğin havadaki korku kokusu yükseldi. "Sana bir soru sordum. Cevap vermek zorunda değilsin. Aslında, umarım cevaplamazsın."

"Siktir git."

Dante arpık bir şekilde gülümsedi. "Sen olmayacaksın işbirlikçi mi? Böyle şeylere bayılırım. Araya biraz işkence karıştırılmadan sorgulama eēlenceli olmaz, öyle deēil mi?"

"Eēer beni  ld recekse, şu işi bitir."

"Yapabilseydim yapardım, Kahretsin, ama görünüşe göre ihtiyacım olan bazı bilgilere sahipsin. Lütfen paylaşmaya hazır olmadığını söyle, çünkü henüz işin eēlenceli kısmına

gelmedim." "Sana hiçbir şey

s ylemeyeceēim," diye hırladı.

"Güzel." Dante, Fuck'ın sol elinin küçük parmaēını yakaladı ve kemiēi kırdı. Acı ıēlıēı azaldıktan sonra, Dante, "Siz kimsiniz ve neden benim kadını mı hedef aldınız?" diye sordu.

"Siktir git."

Dante sol elinin bir sonraki parmaēını kavradı ve geriye doēru kırdı. Fuck'ın acı dolu uluması da en az bir önceki kadar kulak tırmalayıcıydı. Dante soruyu bir kez daha tekrarladı.

daha önce olduēu gibi aynı miktarda sabır. "Kimsiniz ve neden benim dişimi hedef aldınız?"

"Siktir git."

Fuck'ın üçüncü parmaēını sertçe sıktı. Belki de ıēlıklar onu irkiltmeli ve öfkeli haline nüfuz etmeliydi, ama Dante'nin tek d ř nebildiēi bu parmakların Jaime'ye silah doērultup onu vuran bir ele aitti. "Eēer bu işi uzatırsanız, bunun bir süre daha devam edeceēini s ylemememe gerek yok sanırım."

"Siktir git."

"İngilizce dil bilginizin çok sınırlı olduğunu düşünmeye başlıyorum." Dante işaret parmağını şıklattı. "Bu cevap sana henüz gelmedi mi?"

"Sana bir şey söylemenin ne anlamı var?" diye hırıldadı, yüzüne acı kazınmıştı. "Nasıl olsa beni öldüreceksin."

Dante iç çekti. "Bir de şu açıdan bakalım, sikik. Bana bilmek istediklerimi söylediğinde, artık sana ihtiyacım kalmayacak ve çabucak ortadan kaldırılacaksın. Ama bu işi uzatırsan, önce çok ciddi acılar çekeceksin.

Kadınımı vurdunuz, bacağında bir delik açtınız, kanamasına neden oldunuz, ona ciddi miktarda acı çektirdiniz ve ben tüm bunlarla ilgili büyük bir sorunum var. Hiçbiri benim için kabul edilebilir değil ve hiçbirisi benim için affedilebilir değil. Doğal olarak, bu kulübeden canlı çıkma şansınız yok. Çabuk mu yoksa acı çekerek mi öleceğiniz size kalmış. Ne olacak?" "Git

kendini becer!"

Dante omuz silkti ve sonra hızla başparmağını şıklattı. "Bana tekrar kendimi becermemi tavsiye etmeden önce, diğer parmaklarınızın her birinde çalışmak niyetinde olduğumu belirtmeliyim. Sonra bileklerinize geçeceğim. Sonra da omuzlarınızı yerinden oynatmak için sabırsızlanacağım. Ve ondan sonra-"

"Pekala, tamam! Ben yalnız bir kurdum. Ben... iş yaparım," diye isteksizce itiraf etti.

Dante ıslık çaldı. "Kiralık bir silah, ha?" Yalnız kurtlar için alışılmadık bir durum değildi. Para, iyilik ya da koruma kazanmak için iyi bir yoldu.

"Senin kadının uzun bir listede sadece bir isimdi," dedi hiçbir pişmanlık duymadan.

"Onun adını sana kim verdi?"

"Kendini tanıtmadı."

Zafer. "Devam et." O yanıt vermeyince, Dante tekrarladı,
"Devam et. "

"Sana yeterince söyledim al-" Dante diğer işaret parmağını şıklatırken aniden durdu ve bağırdı. "Sadece o kaltağın öldüğünden emin olmamı söyledi!"

"Öldü mü?" diye yankılandı Dante alçak, tehditkâr bir sesle. Yani tetikçi yaralamayı değil, öldürmeyi hedeflemişti ve Jaime onun varlığını fark edip hızla hareket etmeseydi muhtemelen bunu başaracaktı.

Kadının başına neler gelmiş olabileceği gerçeği kafasına dank edince, içinden uğursuz bir hırıltı yükseldi.

Şu anda ölmüş olabilirdi. Onu kaybedebilirdi, onun yasını tutmak zorunda kalabilirdi-

Hayatının geri kalanında her gün yapacağı bir şeydi. Hiçbir şey ilerlemesine yardımcı olamazdı. Hiç kimse onun yerini tutamazdı. Gerçek eşinin bile. O

"Ve onun öldüğünden emin olmak için her şeyi yaptın, değil mi?" diye homurdandı. Fuck sefil bir şekilde ona baktı. "Şimdi beni öldüreceksin, değil mi?"

"Gözünü kırpmadan."

Dante'nin mağaralara dönmesi bir saat sonra oldu. Başka zaman olsa biraz yalnız vakit geçirirdi ama Jaime'yi görmesi gerekiyordu. Onun güvende ve iyi olduğundan emin olmak istiyordu. Ayrıca ona sadece onun verebileceği huzur duygusuna da ihtiyacı vardı. Şaşırtıcı bir şekilde, Jaime uyuyordu ve Hunk da onu korumak için yanına kıvrılmıştı.

Grace yatağın yanındaki sandalyeden başını kaldırıp gülümsedi. "O iyi," diye sessizce ona güvence verdi. "Sabaha kadar tamamen iyileşmiş olacağını söyleyebilirim."

"Teşekkürler Grace." Lydia'ya yarın teşekkür etmeyi aklına not etti.

"Burada onunla mı kalacaksın? Lydia ya da ben yapabiliriz."
_"

"Hayır, ben yaparım."

"Tamam. Gece boyunca acı içinde uyanırsa gelip beni al, tamam mı?"

"Yapacağım. Tekrar teşekkürler Grace." Grace'in boşalttığı sandalyeye çökerek Jaime'nin uyuyan yüzüne baktı, Uyurken nasıl hiç ama hiç huzurlu görünmediğine hayret ediyordum. Her zaman kaşları çatık, suratı asık ya da Küçük sevimli burnunun kırıışmasına neden olan tuhaf, küçük bir ifade. Öne doğru eğilerek kızın alnına yumuşak, kalıcı bir öpücük kondurdu ve ona sokulan kocaman, çirkin kediden gelen tıslamayı duymazdan geldi. Jaime'nin gözleri irkilerek açıldığında küfretti. "Üzgünüm bebeğim, seni uyandırmak istememiştim. Bak, sana geride kalmanı söylediğim için bana kızgın olduğunu biliyorum, ama

_"

"Ben değilim. Ben öyleyim. Ama beni neden orada istemediğini anlıyorum. İyi misin?" Başını onun omzuna yaslayışından iyi olmadığı anlaşılıyordu. "Ondan cevap aldın mı?"

"Sabah bebeğim, sabah konuşuruz, yemin ederim. Şu anda her şeyi düşünemiyorum."

Çünkü sakinleşmeye ihtiyacı olduğunu fark etti. Dışarıdan bakıldığında sakinliğin resmiydi elbette. "Sen o adamı öldürdüğüm için kendimi kötü hissetmeliyim." Durum tersine dönseydi hissetmezdi.

"Bilmiyorum. O seni incitti." Dante biraz pişmanlık duyması gerektiğini biliyordu, bunu yapmamasının onu muhtemelen kötü bir insan yaptığını da biliyordu. Ama bu cinayet onun için küçük bir kıymık kadar önemliydi, çünkü piçin Jaime için planladığı şey buydu.

"Sen kötü bir insan değilsin," dedi ona, düşüncelerinin onu nereye götürdüğünü biliyordu. "Mükemmel olduğunu söylemiyorum.

Kendini beğenmiş ve her şeyi bilen birisin ve çalışmaya bağımlısın. Ama güzel, büyük bir penisin ve harika yatak odası becerilerin var, bu yüzden tüm bunları görmezden gelmeye hazırım." Güldü ve başını kaldırdı. Sadece Jaime onun yüzüne bir gülümseme yerleştirebilirdi. bu ruh halindeyken yüzünü. "O zaman yarın büyük aletimi ve yeteneklerimi iyi bir şekilde kullanacağımdan emin olacağım. Ama şimdi uyumalısın."

Onun yanında uyumak istiyordu ama bırakın ikisini, tek kişilik yatakta ona bile zor yer vardı. Ayrıca, Dante denerse Hunk muhtemelen yanağını keserdi. Onun elini kavradı. "Benimle kal."

Onu usulca öptü, bu kadar basit bir temasın onu yatıştırabilmesine şaşırmıştı. "İstesen bile benden kurtulamazsın."

İkisi de onun bu geceden daha fazlası hakkında konuştuğunu biliyordu.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Grace ertesi sabah Jaime'nin bacağını dikkatle muayene ettikten sonra, "Yara tamamen iyileşmiş," dedi. "Sanırım birkaç saat yürümek için hâlâ biraz hassas olacak. Akşama kadar tekrar iyi olacak."

Jaime, sanki vücut ağırlığı onu kırabilecekmiş gibi yatağın üzerinde hantalca oturan panik halindeki kurda baktı. "Şimdi mutlu musun?"

Dante onun yanağını öptü ve ciğerlerini onun kokusuyla doldurarak hem kendine hem de kurduna onun iyi olduğuna dair güvence verdi. "Ben sadece emin olmak istedim. Dün gece neredeyse öldürülüydün. Her zamankinden daha aşırı korumacı olmam için bana biraz zaman verin."

"Nefes almam için bana biraz zaman verin. İşe gitmemeyi kabul ettim ama bütün gün bu lanet yatakta oturmayı kabul etmemin imkanı yok."

Kapı açıldı ve Lydia elinde bir tepsi yemekle içeri girdi. Gabe hemen arkasındaydı ve iki fincan kahve taşıyordu. Dante dün gece yalnız kurdu sorgulamaya gittiğinde, ağabeyi muayene odasına dalmış ve en az otuz dakika boyunca onunla uğraşmıştı. Hope, Lydia ve Rhett'in onu yatmaya ikna etmesi gerekmişti.

Onun dünyanın en kötü hastası olduğunu bilen Gabe, "Günaydın, günışığı," dedi.

Kaşlarını çatarak kahve fincanını aldı. "Yine yaygara koparmaya geldiysen, hemen şimdi gidebilirsin."

Temel Reis'ten yeterince çektim."

Dante onun kulak memesini cezalandırırcasına ısırıldı. "Ben olsaydım sen de aynısını yapardın." Kız homurdandı. "Hayır olmazdım, çünkü bu yatakta bile olmazdın. Bandaj takıldığı anda yataktan çıkmış olurdun."

Buna itiraz edemezdi, o yüzden gülümsemesini bastırarak şöyle dedi
hiçbir şey söylemedi ve Lydia'nın kendisi için tepsiye koyduğu krepleri mideye indirmeden önce kahvesinden bir yudum aldı.

"Sessizliğiniz sizin adınıza konuşuyor."

Gabe kıkırdadı ve onu alnından öptü. "Ona bir şans ver."

Nefes nefese kaldı. "Kimin tarafındasın sen?"

"Bu durumda onun. O sadece seninle ilgilenmek istiyor. İzin ver ona."

"Hain."

Birden kapı hafifçe vuruldu ve hemen ardından Shaya içeri baktı.

"İçeri girebilir miyim?"

Dante onun huzur ve sessizliğe ihtiyacı olduğuna dair aptalca bir şey söyleyemeden Jaime hemen, "Evet, lütfen yap," diye cevap verdi.

Shaya gülümseyerek içeri girdi ve ardından kalabalık bir grup onu takip ederek odaya doluştu.

Dante itiraz edecek oldu ama Grace başını sallayarak, "Sadece onun iyi olduğunu görmek istiyorlar," dedi.

Greta dışında her bir sürü Jaime'ye kısa bir süre sarılırken istemeyerek de olsa yorum yapmadı, ancak erkeklerden biri Jaime'yi kucakladığında alçak sesle bölgesel bir hırıltı çıkardı.

ona dokundu. Marcus, Jaime'yi sırf kızdırmak için ağzından şapır şupur öptüğünde kafasına bir şaplak yemeyi hak etti. Jaime

Dante'ye kaşlarını kaldırdı ama Dante ona geniş ve pişmanlık duymayan bir sırıtışla karşılık verdi.

"Bacağını nasıl hissediyorsun?" Taryn'in kıpırdanışından, içindeki şifacının, yanında birinin yaralı olduğunu bilmekte zorlandığı anlaşıyordu.

"Biraz hassas, ama o kadar," diye yanıtladı Jaime, esneterek. "Bana birkaç gün verin, Glory'ye meydan okumaya hazır olacağım."

Dante neredeyse yemeğinde boğuluyordu.
"Boğulmayacaksın."

Kurdu onun itirazından ve ses tonundan hoşnut olmayarak hırladı.

Dante dün gece yalnız kurttan öğrendiği her şeyi ona anlatmıştı. Jaime'nin artık yapabileceği tek bir şey vardı. "Dante, o deli kadın beni öldürtmeye çalıştı. Bana tuhaf diyebilirsin ama bunun peşini bırakmaya hazır değilim."

"Yaptıklarının bedelini ödeyecek. Bu ona meydan okumanız gerektiği anlamına gelmiyor."

"Birkaç ay önce, yapmazdım. Ama senin eğitimin bana dövüşürken kurdumun kontrolünü nasıl elimde tutacağımı öğretti. Neden bu yeteneklerimi iyi bir şekilde kullanmayayım? Ayrıca, o sadece

Ben yapana kadar bir şeyler yapmak. Genelde birinin ölmesini isteyen insanlar bunu başarıya kadar durmazlar."

"Evet," diye kabul etti, saçlarıyla oynayarak, "ama sana ulaşması için beni geçmesi gerekecek ve bu olmayacak. Sen hiç karışma. İnfaz memurları ve ben bununla ilgileneceğiz."

"Herkes pisliği kürekle temizlerken ben kırımın üstüne oturacak biri değilim." Yaşlı kadından bir huff kaçtı kapının yanında duruyordu. "Eğer kurdun deli olmasaydı ve sen de böyle bir yük olmasaydın, bunu yapmak zorunda kalmazdın, değil mi?"

"Uh-oh," dedi Jaime. "Greta'nın ağız açık ve kelimeler dökülüyor. Bu iyi bir şey olamaz."

"Bu yüzden sorumluluk artık zavallı çocuklarıma düşüyor." Jaime inledi. "Lütfen bana bir noktada önlük yaylarını keseceğinizi söyleyin. Cidden, bu biraz rahatsız edici."

"Rahatsız edici olan senin kurdunun durumu. Dante'nin neden akılsız, kaba, sürtük ve şişman olmayan biriyle yetinemediğini anlamıyorum. Hayatında çok güzel kızlar oldu. Neden seni seçmek zorunda kaldı, anlamıyorum."

Jaime onun kulağını avuçladı. "Özür dilerim, ne? Zor oldu tüm bu saçmalıklar ağzından dökülürken seni anlıyorum."

Dante Greta'yı susturmak için bir elini kaldırdı ve Jaime'nin çenesini kavrayarak yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdı. "Kendini tehlikeye atmana izin vermeyeceğim, Jaime. Bunu kabullen."

"Bundan sonra ne yapacağımıza karar vermeden önce Nick'le olanlar hakkında konuşmamız gerekiyor," diye araya girdi Trey.

Jaime, Nick'in adının geçmesi üzerine iyi olup olmadığını anlamak için Shaya'ya bakma isteğine karşı koydu. Aklından geçirdi
Daha sonra görüşmek üzere.

Tao duvara yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ne anlamı var ki? Hiç yardımcı olmadı."

Trick başıyla onayladı. "Şimdiye kadar tek yaptığı Glory'yi korumak oldu."

Trey omuz silkerek, "Bu beklenen bir şey," dedi. "Kız onun kurtlarından biri. Onu öldürmeden önce kesin kanıt isterdim. herhangi birinizi cezalandırılması için birine teslim ettim. O zaman bile bunu yapmak istemezdim."

Dante içini çekti. "O zaman bu konuda onunla temasa geçmeyiz. Onunla lokantada karşılaştığımda, eğer bu işe izin vermezse

bırakırsam, onun onayı olmadan onunla kendim ilgilenirim. Durum tersine dönseydi o da aynı şeyi yapacağını söyledi."

"Yine de bunu gerçekten kabul edeceğinden şüpheliyim. Ve şu anda istediğim son şey başka bir sürüyle savaşmak. Taryn'in böyle bir strese ihtiyacı yok-" Taryn homurdandı. "Çakmaktaş, lütfen sana hassas olduğum izlenimini verecek ne yaptığımı açıklar mısın?"

"Taryn, her an doğum yapabilirsin." İfadesi sert ve sesi keskindi ama fısıldayarak da konuşabilirdi. eşinin gözünü korkutmak.

"Bu, sürüdeki kimsenin acı çekmesi gerektiği anlamına gelmez. Bu yüzden. Bence Jaime haklı. Bence Glory biri ona durması için iyi bir sebep verene kadar bunu sürdürecektir. Eğer tek başına hareket ettiyse, kardeşlerinin artık bu işe karışmak istememesi mümkün."

"Dante, Jaime ve Ivy'nin hayvana geldiklerinde onlara yaptıklarını düşünürsek bu beni şaşırtmaz. Sığınak," dedi Marcus.

"Hayır." Jaime başını salladı. "Yüzlerindeki ifadeyi gördüm. Beni incitecekleri için heyecanlıydılar. Bundan zevk alacaklardı. Özellikle de inanılmaz derecede Küçük kardeşlerine karşı aşırı korumacılar ve onu çok incittiğimi biliyorlar. Karşılığında başka birinin bana zarar verme ayrıcalığına sahip olmasını isteyeceklerini sanmıyorum. Bunu soyulmak olarak görürler."

"O haklı." Dante onun elini tuttu, tenini kendi teninde hissetmek istiyordu. "Kardeşler bunun peşini bırakmaz. Ama şimdiye kadar bizimle yüzleştiklerinde tam olarak ne olacağını biliyorlardı. Büyük olasılıkla zaman kazanmak isteyecekler, hatta 'Oh, bıraktılar' numarasına kanacağımızı bile düşünebilirler."

Belki de Glory beklemek istemedi ve bu kez tek başına hareket etti. Durum ne olursa olsun, bunun peşini bırakamayız." Jaime başını salladı. "İşte bu yüzden ona meydan okumaya niyetliyim." Dante elini sıkıca kavradı. "Jaime-"

"Seni öldürmeye teşebbüs etmekle kalmayıp benim onun eşi olduğumu iddia eden bir adama ne yapardın?"

Bu bir cevap bile gerektirmiyordu. Kadının haklı olduğunu biliyordu, bu dünyada hiçbir şeyin onu sahiplenmeye çalışan birine meydan okumaktan alıkoyamayacağını biliyordu ama şu anda adil olmak onun için önemli değildi. Tüm korku ve Dün gece hissettiği endişe hâlâ damarlarında dolaşıyordu.

Göz yumabileceği son şey, onun bir daha herhangi bir şekilde tehlikeye girmesi olurdu. Ve gerçekten bunu yapmasını mı bekliyordu? Onu daha da tedirgin eden şey, kurdunun onun niyetine itiraz etmemesiydi. Bunu sadece dışisinin yaralanmasından sorumlu olan kişiye meydan okuması olarak görüyordu.

"Senden izin istemiyorum," dedi yumuşak bir sesle, "ama desteğini istiyorum."

"Yapamam." Elini bıraktı, fincanını komodinin üzerine çarptı ve sertçe ayağa kalktı. Hışımla odadan çıkarken, arkasından kızın nefesinin kesildiğini duydu, tepkisinin onu incittiğini biliyordu. Bir parçası U dönüşü yapıp kollarını ona dolamak, dudaklarını onunkilerle birleştirmek ve ona üzgün olduğunu söylemek istedi. Ama yapamadı, çünkü üzgün değildi. Onun Glory'ye meydan okumasını istemiyordu ve Bu konudaki fikrini hiçbir şey değiştiremez.

Jaime ortaya çıkana kadar, hiç kuluçkaya yatmamıştı. Yalnız kalmak için bir yerlere gitmenin cazibesini hiç görmemişti. sadece duyguları üzerine düşünmek. Ama sonraki birkaç saat boyunca kendini bunu yaparken buldu. Sanki sürünün geri kalanı

yaşam alanında tam olarak ne yaptığını, onlar tüm zaman boyunca tamamen kaçındı. Biri hariç hepsi. "Sen bir pisliksin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Dante başını kaldırıp karşısında duran ufak tefek, çatık kaşlı sarışına baktı ve içini çekti. "Taryn, tatlım-"

"Bana 'Taryn, tatlım' deme, Barney Moloztaş." Taryn onun yanındaki kanepeye tünedi ve sanki şöyle inledi ayaklarından kurtulduğuna sevinmişti. Büyük mobilya parçası onu adeta yutmuştu. "Bak, farkındayım ki sen ilişkiler konusunda tecrübesizim, bu yüzden seni uyaracağım. Size sürekli destek olan bir kız arkadaşınıza destek vermeyi reddetmek kötü bir şeydir."

"Onun incinmesini istememem neden bu kadar kötü?" Gerçekten anlamamıştı.

"Şu anda onu desteklemeyerek ona zarar veriyorsun."

"Onu kendinden korumaya çalışıyorum. Ölebilirdi, Taryn. Adam öldürmek için ateş etti."

"Evet, ve onu öldürmek istedi. Ama öldürmedi. Sen öldürdün. İntikamını aldın. Eminim almasaydın burada bu kadar sessiz oturuyor olmazdın."

Belki de değil, ama konumuz bu değildi. "Ya geçen seferki gibi kurdu yüzeye çıkarsa, ha?"

Ona iğrenmiş bir bakış attı. "Bunun olacağına sen de en az benim kadar inanmıyorsun. Senin eğitimin ona çok yardımcı oldu. Sen onun için iyisin, o da senin için iyi. Bunu kendin için mahvetme."

"Onun hayatta ve iyi olmasını istemenin her şeyi nasıl berbat edeceğini anlamıyorum."

"Tabii ki bilmiyorsun. Ama bunun nedeni aptal olman. Aletin olduğu için daha baskın olduğunu, tüm kararları senin vermen gerektiğini ve her şeyin istediğin gibi gideceğini sanıyorsun. Eğer tüm sorunlarıyla senin ilgilenmene izin verecek bir dişi istiyorsan, git kendine güzel bir itaatkâr kurt bul. Diğer insanların arkasına saklanmak baskın bir kurdun doğasında yoktur. Bunu biliyorsun. Jaime'den olmadığı bir şey."

"Kendi güvenliğini önemsemesini bekliyorum."

Bıkkın bir iç çekiş çıkardı. "Sence Jaime için önemsendiği kişiye birinin sahip çıkması nasıl bir duygu?
Ne hakkında? Bunun senin ve kurdun için ne kadar zor olacağını biliyorsun.

İşi daha da zorlaştıran, aynı kişinin onu daha önce de tehdit etmiş ve kurdunun yüzeye çıkmaya çalışmasına neden olmuş olması. Şimdi de onu öldürtmeye çalışıyor. Başka ne bekliyorsun ki?

Jaime ne yapsın? Yaptığı şeyi yaparak, Glory etkili bir şekilde ona meydan okudu. Hayır, kaltak onun hayatta kalmasını beklemiyordu ama Jaime hayatta kaldı ve şimdi bununla başa çıkması gereken bir konumda."

"Onu koruyabilirim."

"Elbette yapabilirsin. Ama bu senin maço luk seviyenle ilgili değil. Bu seninle ilgili değil, o yüzden bunu seninle ilgili hale getirmeye çalışmayı bırak."

Onun hakkında değil mi? "O benim kadını m, o-"

"Ne kadar uğraşırsanız uğraşın asla kontrol edemeyeceğiniz, kendi akli olan bir insan," diye bitirdi Taryn.
Şaşırtıcı derecede sabırlı bir sesle. "Onu önemsiyorsun. Anlıyorum. Sen

onun güvende olmasını istiyorum. Ben anlıyorum. O da anlıyor. Ama Glory ile savaşılamazsın. Kardeşleriyle elbette. Ama bir dişiyle dövüşemezsin ve asla da dövüşmezsin."

Haklıydı ama bu hislerinde bir değişiklik yaratmamıştı. "Kendini herhangi bir şekilde tehlikeye atmasını kabul edemem."

"Kimse senden bu konuda mutlu olmanı istemiyor." Hafif bir mücadeleyle ayağa kalkmayı başardı. "Ama bu konuda Jaime'ye destek olman gerekiyor. Ya bunu yaparsın ya da onu kaybedersin. Ya biri ya diğeri."

Neden haklı olmak zorundaydı ki? Tek istediği Jaime'nin güvende olmasıydı. Ondan böbreğini ya da kendi ayağını yemesini falan istemiyor gibiydi. Lanet olası baskın dişiler ve onların bağımsız çizgileri. Her ne kadar

Onu çileden çıkarmıştı ama Jaime'den bunu görmezden gelmesini ve olmadığı bir şey olmasını istemenin adil olmayacağını kabul etmek zorundaydı. Kendini buna razı edemiyordu ama Jaime'nin onu desteklediği gibi o da Jaime'yi destekleyebilirdi. Bunun üzerine kurdu biraz sakinleşti.

Dante iç geçirerek nihayet oturma odasından çıktı ve kendisini her yönden alt üst eden kadını aramaya koyuldu. Sonunda onu Shaya, Gabe, Hope ve infazcılarla birlikte oyun odasında buldu. Şaşırtıcı bir şekilde, içeri girdiğinde her biri ona kaşlarını çatmıştı, genellikle pasif olan Hope bile.

Görünüşe göre onunla ilgilenmeyen Jaime, onun varlığına hiçbir tepki vermedi. Bilardo masasının etrafında topallayarak atışını yaptı, ona bir gece önce olanları hatırlattı, şu anda burada durmaması gerektiğini hatırlattı, onu kaybetmekten ne kadar korktuğunu hatırlattı. Dante korkuyla ve çaresizlikle başa çıkma konusunda iyi değildi. Burada her ikisiyle de başa çıkmak zorunda olduğu bir durumdaydı.

Başının ucuyla diğerlerine kendisini Jaime'yle yalnız bırakmalarını işaret ettiğinde, onu tamamen görmezden geldiler. Harika. Kendi dışısı ondan korunuyordu.

"Dışarı."

Komut dikkatlerini çekti ve sürünün her bir üyesi homurdanarak ve kaşlarını çatarak yavaşça odayı terk etti. İçlerinden birkaçı ona "Onu bir daha üzme" diyen uyarı bakışları attı.

Jaime bilardo masasında kalan topların her birini batırmadan önce, "Surat asmayı bitirdin, değil mi?" dedi. Nasıl oluyordu da aynı anda hem onun bağırsaklarını deşmek hem de onu öpmek isteyebiliyordu? Zaman mı? Tıpkı kurdu gibi o da çok kızgındı. Ama lanet olsun, yine o yumuşak, savunmasız ifadeyi takınmıştı. Her ne kadar bunu bilerek yaptığından şüpheleniyor olsa da, bu onu her seferinde etkiliyordu.

Sesi yumuşak ve yalvarır gibiydi. "Neden kimseye meydan okumanı istemediğimi anlamalısın."

"Bu konuda endişelenmene gerek yok."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Yani Nick'i aradım ve ona bir bildiri yayınlamak istediğimi söyledim.

Glory'ye meydan okudu ve bana onun kayıp olduğunu söyledi." Omurgasız kaltak. Kurdu bu değerlendirmeye tamamen katılıyordu.

"Nick'i mi aradın? Bunu benimle konuşmadan mı yaptın?"

"Bunu sizinle tartıştım. Duruşunuzu açıkça belirttiniz."

Kızın öfkesinin derinliğini hissettiğinde, inanmayarak başını salladı. "Bunun onu ne kadar korkuttuğunu bilemezsin. Şu anda ölmüş olman gerektiğini fark ettiğim zamanki halimi hatırlıyorsun, değil mi? Bunun bana ne yapacağını anlamıyorsun. Hiçbir şey bunu atlatmamı sağlayamazdı. Hiçbir şey Jaime. Tıpkı annemin son zamanlarında olduğu gibi olurdum.

Hareketler, var olmak ama yaşamamak. Sana bir şey olmasını istememem gerçekten o kadar korkunç mu?" Yetenekli ağzının onu bu işten kurtaracağını düşündüyse çok yanılmıştı. "Sen, sen, sen, tek duyduğum bu. Gerçekleri tekrar gözden geçirelim koca adam. Bu olay benim başıma geldi. Dün ölmesi gereken bendim. Ve sabahtan beri Topal-A-Lot diye çağırılan da benim. Ama bekle, hayır, burada kurban sensin, değil mi? Çok üzücü. Umarım bindiğin o acıma uçağı arızalanır ve lanet bir dart gibi yere çakılır!"

Tam odadan çıkmak üzereyken onu yakaladı ve her iki kolunu da ona dolayarak sırtını göğsüne yasladı. "Haklısın."

"Bunu biliyorum."

İçini çekti ve onun saçlarını öptü. "İster inan ister inanma, buraya ihtiyacın olan şey buysa sana destek olacağımı söylemek için geldim. Ama sonra seni solgun ve topallarken gördüm... Ben koruyucu olmaya alışkınım. Seni korumak istiyorum ve senin yapabileceğini bildiğim halde kendini korumak zorundasın." Kadın şaşkınlıkla ona yan yan bakarak, "Yani yapabileceğime itiraz etmiyorsun, öyle mi?" dedi.

"Hayır. Kesinlikle olmaz. Senin ne kadar yetenekli olduğunu biliyorum." Onu çevirdi ve elleriyle boynunu kavradı, başparmaklarını kullanarak yüzünü kendisine doğru kaldırdı. "Bunu kendimle ilgili yaptığımı biliyorum. Sadece bir başkasının benimle ilgilenmesine alışkın değilim.

düşün. O kadar uzun süredir tek başımayım ki bazen ne kadar benmerkezci davrandığımın farkına bile varmıyorum."

"İstersen bu konuda sana birkaç iyi niyetli kaltak tokadıyla yardımcı olabilirim. Yakında öğrenirsin."

Sırıtmaktan kendini alamadı. "Sana biraz ortalığı karıştırmak için odaya ihtiyacım olduğunu söylemiştim. Aşırı korumacı ve kontrolcü olmak gerçekten kötü bir kombinasyon, değil mi?"

Başını salladı ve onun kendini suçlayan ses tonu karşısında ruh halinin sakinleştiğini hissetti. Mükemmeliyetçi biriydi ve mükemmel olmaktan çok uzak olduğu bir şeyle yüzleşmek zorunda kalmıştı ve bu onu rahatsız ediyordu. Bu kadar uzun süre ilişkilerden kaçmasına neden olduğu için eski sevgilisinin ağzını burnunu kırmak istiyordu. Onun başka kadınlarla birlikte olması fikrinden hoşlanmıyor değildi ama kafasının karışık olması ve kendinden şüphe duyması fikrinden daha da az hoşlanıyordu. "Ama şirretlik ve inatçılık da öyle. Düşündüğün zaman, hiç uyuşmamamız gerekiyor, değil mi?"

"Evet, yapmalıyız." Onu hafifçe öptü ve ellerinin sırtının alt kısmında kilitlenene kadar vücudunda aşağı doğru kaydı. "Her ne kadar kontrolü sevsem de, her zaman ona sahip olmak benim için sağlıklı değil. Senin isyankâr damarın bunun icabına bakıyor. Bu kadar şirret olmasaydın, muhtemelen seni ezmeme ve pamuklara sarmama izin verirdin."

"Sanırım."

"Benim aşırı korumacılığım senin korkunç kaçış tepkisi eksikliğini telafi ediyor ve benim kontrolcü yöntemlerim sana şirretlik damarını kullanman için bir yol veriyor. Kabul etmelisin ki seninki o kadar derine işliyor ki daha çok bir kas gibi. İhtiyacın olduğunda onu esnetmek ve germek için sana bir yol veriyorum." Gülümsemeye çalıştı ama nafi. "Pislik."

Ellerini aŖağıya doğru indirerek onun kıcını avuçladı ve "Yatağa gidip doktorculuk oynamak ister misin?" dedi. Kıkırdayarak onun kolunu yumrukladı. "Hayır, istemiyorum."

"Üzgünüm, bu çocukçaydı. Oynasak nasıl olur? Jinekologlar mı?" Yine kıkırdadı. "İsterdim ama öğle yemeği yüksek sesle ve net bir şekilde beni çağırıyor."

"Bebeğim, adını istediğin kadar yüksek sesle ve net bir şekilde söyleyeceğim." Onu hafifçe öptü. "Bunu sonraya sakla, koca adam."

"Çük-alay."

Yirmi dört saat geçmeden Dante yine onunla tartışıyor ve yine kaybediyordu. Ona vermek istediği Jaime ona iyileşmesi için fazladan zaman tanımak amacıyla bir sabah daha antrenman yapmadı ama inatçı dişi dinlenmeyi reddetti.

Sonunda kadının iki konuda haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Birincisi, bacağı aslında tamamen iyileşmişti. İki, o başkasına asla fazladan zaman vermezdi. Jaime özel muamele istemiyordu. Kurdu onun gücünü seviyordu.

Her zamanki gibi ısınmayla başladılar ve sürü bölgesinde birkaç tur attılar. Artık gizlilik alıştırmaları yapmalarına gerek kalmamıştı; bu durum bir önceki sabah baskı alıştırmalarını başlattığında açıkça ortaya çıkmıştı. Bu sırada Tatbikatta ondan gözlerini kapatmasını ve ormanda sinsice dolaşan Dominic, Marcus ve Trick'ten kaçınırken sadece diğer duyularına güvenmesini istemişti. Sadece o değil fark edilmeden kalmayı başarmıştı ama ona gizlice yaklaşmak uyuyan bir kediden daha zordu. Çocuklar ormanda onu izlemeye çalışırken Jaime onu görmenizi istemedikçe göremeyeceğinizi kısa sürede öğrenmişlerdi.

Aslında Şimdi Jaime fiziksel olarak mükemmel bir infazcıydı. Sadece her dövüş hareketini mükemmelleştirmek ve gizlilikte ustalaşmakla kalmamış, aynı zamanda Dante kadar fit ve onlar kadar dirençliydi. Sürü bölgesindeki turlarını bitirip bir şeyler içmek için durduklarında Dante ona, "Son birkaç aydaki eğitiminde inanılmaz başarılı oldun Jaime," dedi.

veranda masası. Bir zamanlar sandalyelerden birine yığılıp kalabilirken, Şimdi dik, hazır ve tetikte duruyordu. "Ama bunu bildiğinden oldukça eminim." Kendinden memnun sırtışı onun haklı olduğunu kanıtlıyordu.

"Adamların neden ormanda saklandıklarını sorabilir miyim?"

Sırıttı. Ne kadar iyi olurlarsa olsunlar, etrafta biri olduğunu her zaman hissedirdi.

"Bu birazdan anlaşılacak. Dediğim gibi, iyi iş çıkardın. Ve sana öğrettiğim her şey Glory'ye meydan okurken sana yardımcı olacak. Ama dövüş hareketlerinden daha fazlası var. Şimdi bir tehditle karşı karşıya kaldığında karşılaşacağın bir numaralı zorluğu ele almanın zamanı geldi - ki yakında öyle olacak. Kendin."

Jaime'nin alnı kırıştı. "Ben mi?"

"Aklınız doğru yerde değilse tehlikeli bir durumda kendinizin en büyük düşmanı olabilirsiniz. Unutmayalım ki bu mücadele ancak biriniz etkisiz hale getirildiğinde ya da öldürüldüğünde sona erecek.

Çoğu zaman ikincisidir. Öldürmeyi düşünebilirsiniz kolay olacaktır. Ya siz ya da onlar, bu yüzden sorun olmaz, değil mi? Böyle düşünmeniz yanlış olur." Gerçekten, Jaime bunun onun için bir sorun olacağını biliyordu. Hiç yoktu İntikamcı olabileceğini inkar ediyordu ama geçmişte bu hep eşek şakası ya da birini bayıltmak şeklinde olmuştu. Ama birini öldürmek? Bu yeni bir şey olurdu.

Bir. Her ne kadar içine sinmese ve Glory'nin dövüş sırasında teslim olmasını umsa da, Jaime onun ölmesini bu kadar çok isteyen birinin teslim olacağından kesinlikle şüpheliydi.

"Hazırlıklı olman gereken başka bir şey daha var Jaime. Her ne kadar kurdunu kontrol edebileceğinden emin olsan da, ikimiz de biliyoruz ki pusuda bekleyen şüphelerin olacak. Bu şüpheler dikkatini dağıtacaktır. Ve eğer kurdunu güçlü bir şekilde hissedersen yüzeye çıkmak için savaşırsanız, biraz ürkersiniz. Bunu göze alamazsınız."

Bunların hiçbirini inkâr etme zahmetine girmede. "Tamam, o zaman bana korkumu nasıl yeneceğimi söyle." Dante ona kuşkuyla baktı.

"Bunu neden yapayım ki? Korku temel bir hayatta kalma mekanizmasıdır.

Hayatta kalmanıza yardımcı olur. Bu, kan dolaşımına adrenalin pompalayan ve bize yardımcı olan otomatik bir tepkidir."

Jaime'nin yüzü buruştu. "Deli gibi terlemenin, kalbinin hızla çarpmasının ve sıçan bir köpek gibi titremenin bize yardımı olur mu?"

Dante kıkırdadı. "Hayır, ama adrenalin yardımcı olacaktır hızınızı ve gücünüzü arttırmak ve Acıya karşı tolerans. Sorun haline geldiği zaman, bu korkunun başka bir şeye -panik- dönüşmesine izin verdiğiniz zamandır. Bir kez paniklemeye başladığınızda, mantıklı düşünme yeteneğiniz genellikle pencereden dışarı çıkar."

"Peki. Peki bunu nasıl yapacağım?"

"Korkunun gerçekte ne olduğunu kabul edin - bu sadece beyninizdir Vücudunuza tehlike algıladığını bildirir. Korkuyu olduğu gibi kabul edin ve onunla birlikte çalışın. İşte o zaman gücü kaybolur."

"Bunu bana yardım etmek için orada olan kimyasal bir reaksiyon olarak kabul et."

"Evet, çünkü bunu yapmazsan, seni kontrol etmesine izin verirsen, açık konuşmak gerekirse, boku yersin. Öldürülebilirsin. Ve bu benim için kabul edilebilir bir şey değil. Evet, eğitim sırasında kurdunu kontrol altında tuttun ama benimle antrenman yapmak gerçekte karşılaşacağın şeyden çok farklı."

"Biliyorum, biliyorum," dedi Jaime kesin bir ifadeyle. "Sürümden biriyle savaşırken güvenli bir ortamda olamayacağım, anlıyorum."

"Hayır, bildiğinden emin değilim. Glory dövüşmek istemeyecektir Jaime. Amacı seni olabildiğince çabuk öldürmek olacaktır, özellikle de onu daha önce bir kez alt ettiğin için. I Değişeceğinden çok şüpheliyim çünkü senin kurdunun ne kadar baskın olduğunu biliyor. Sana öyle hızlı saldıracak ki, geldiğini göremeyebilirsin. Sana bir şey vermek istemeyecektir. herhangi bir hareketini onun üzerinde kullanma şansın yok.

Çok sayıda iyi darbe indirmeyi başarsanız bile, tek yapmanız gereken bu olmayacaktır. Onun da kendine has hareketleri olacaktır. Daha önce sayısız dövüşe katıldı. Yaralanmaya ve acıyı görmezden gelip devam etmeye alışkın olacaktır."

"Birimiz ölene kadar duracağını sanmıyorum," dedi sessizce.

Yumruklarını tekrar tekrar sıktı. "Ben de öyle. İşte bu yüzden bir zihin yapısından diğerine hızla geçebilmeniz, yani öldürmeye hazır olabilmeniz şart. Bu tür şeyler kolay değildir. Hayatınız boyunca, size aşılarmış ahlaki değerleriniz oldu. Yaptığınız her seçime müdahale eden bir vicdanınız var. Bir bakıma beyin yıkamaya benziyor. Bunların hiçbirisi önemli değil Jaime. Meşru müdafaa bağlamında bile, bir insanı öldürmeyi vicdanınıza tam olarak haklı gösteremezsiniz. Olan olmuştur. Bunun için mazeret üretmek yerine bunu kabul edebilmeniz gerekir."

"Senin gibi mi?"

"Tüm infazcılar gibi, ama evet, benim gibi. Doğru ve yanlış konusunda çok sert bir anlayışım var ama iş bu sürüyü savunmaya ya da korumaya geldiğinde, aşmamam gereken her çizgiyi aşarım.

Aksi takdirde çapraz. Sizin de aynı şeyi yapabilmeniz gerekir. Bu, iyi bir insan olmaktan vazgeçmeniz ve sertleşmeniz gerektiği anlamına gelmez. Ancak hoşunuza gitsin ya da gitmesin, bu sizi bazı açılardan değiştirecektir. Hala şu anda olduğunuz kişi olabilirsiniz, ancak gerektiğinde etik çizgileri aşma yeteneğine sahip olabilirsiniz. Glory ile bir mücadeleye girdiğinde buna ihtiyacın olacak. Peki, bunu yapabilir misin?"

"Yapabilirim." Jaime çenesini ayarladı.

"Glory'nin tekrar ortaya çıkmasının ne kadar süreceğini bilmiyorum ama sanırım çıkacağından emin olabiliriz. O zamana kadar eğitiminiz egzersiz ya da alıştırma içermeyecek. Sizden bundan çok daha zor bir şey yapmanızı isteyeceğim. Şu andan itibaren, artık antrenman olmayacak.

Sadece saldırılar olacak. Sadece benimle değil, çocuklarla da." Jaime kötü kötü gülümsedi. "Güzel."

"Bunun eğlenceli olacağını düşünüyor olabilirsiniz, ama inanın bana, size hiç de kolay davranmayacaklar. Canını yakacaklar ve sen teslim olana ya da bayılana kadar devam edecekler, tabii aldığın kadar iyi veremezsen. Bunların sürü arkadaşlarınız olduğunu umursamaya gücünüz yetmez. Onları incitmenin zor olacağını umursayamazsınız. Aslında, yakın insanları incitmek sana Glory'yi incitmekten on kat daha fazla acı verir. Sana öğrettiğim her şeyi yapıyorsun. Kirli dövüşüyorsun, hile yapıyorsun, kanlarını akıtıyorsun.

Aynısını sana da yapacaklar, tıpkı benim yapacağım gibi. Buna hazır mısın?" Birkaç dakika sonra nihayet güçlü bir sesle cevap verdi. "Ben hazırım." Jaime, Dante'nin şimdiye

kadar yaptığından çok daha iyisini yapmıştı.

hayal edebilirdi. Çocukların da en az onlar kadar şaşırıldığından emindi. Jaime ilk dövüşünde tereddütlü ve beceriksizken, Marcus hiç geri adım atmamıştı. Bu nedenle, duygularının dikkatini dağıtmasına izin verdiğinde neler olduğunu zor yoldan öğrenmişti. Ondan sonra acımasız davranmıştı. Hiçbir noktada tek kelime etmemişti, sanki kendini önemli olan tek şeyin hayatta kalmak olduğu bir tür alana sokmuştu ve Dante de tam olarak bunu yapıyordu umuyordum.

Jaime'yle ne kadar yakın olduklarını bildiği için Dominic'i bilerek en sona bırakmıştı ki bu Dante'nin asla hoşuna gitmeyecek bir şeydi. Kısa bir süre için de olsa yüz ifadesindeki tedirginlik çabucak kaybolmuş ve Jaime, Marcus'la olduğu gibi kirli bir şekilde dövüşmüştü, Trick, Ryan ve Tao. Beklendiği gibi, Tao en kötüsünü aldı. Ve Her şey bittikten sonra, infaz memurları onu kucakladılar. Rahatlatıcı bir hareket değil, bir saygı gösterisiydi.

Kısa bir mesafe ötede durup her şeyi izleyen Trey, Jaime'den gerçekten etkilenmiş görünüyordu. İnfaz memurları hâlâ Jaime'yle uğraşırken -hepsi de Jaime'yle erkeklerden biriymiş gibi şakalaşıyordu- Trey Dante'ye yaklaştı. "Onunla iyi iş çıkardın."

"Bütün övgüyü ben alamam. Çok çalıştı. Beni sadece iki kez öldürmeye çalıştı."

"İyi bir infazcı olurdu. Ama... bence daha da iyi bir Beta dişisi olurdu." Dante'nin bakışları onunkilere kaydı. "Ne demek istiyorsun?"

"Sadece kalması konusunda artık o kadar endişeli değilim. Bu kadar güç ve kararlılık gösteren herkese hayranım. Ve o seni ilk sıraya koyuyor. Sen kendini hiçbir şeye öncelik vermiyorsun. Rolüne çok odaklandın.

Beta-sen de kendine ait bir şeye sahip olmayı hak ediyorsun ve onun üzerinde iz bırakmak istediğini biliyorum. Benim onayıma ya da kutsamama ihtiyacın olmasa da, buna sahipsin." Bununla birlikte Trey arkasını döndü ve uzaklaştı.

Bu bir sürpriz olmuştu. Trey haklıydı, Dante onun onayını almak istemezdi ama bunu aldığı için mutluydu. Şimdi Tek ihtiyacı olan Jaime'nin onayındı. Dante başını çevirdiğinde söz konusu dışının - kendi dışısının - gülümseyerek ona doğru koştuğunu gördü. Çürükler içindeydi ve her tarafı çizik ve şişliklerle kaplıydı. Bunların birkaç saat içinde iyileşeceğini bilmeseydi çıldırırdı.

"Kurdum şu anda kendini çok beğenmiş hissediyor."

Gülümsemesine karşılık verdi ve onu kendine çekti. "Bahse girerim."

Adamın yüzündeki tuhaf ifadeye ve sesindeki gerginliğe karşılık olarak başını eğdi.

"İyi misin?"

Kızın alnında kan bulaşmamış bir noktayı öptü. "İyiden de öte. Seninle gurur duyuyorum." Ama benim seni korkutmadan nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum.

"Güzel. Hadi gidip duş alalım."

Dante onunla el ele mağaralara doğru yürürken kendi kendine, bu konuyu onunla odalarında konuşacağını söyledi. Ne yazık ki kelimeler ağzından çıkmadı. Bunun beraberinde getireceği bağlılıktan korkmuyordu. Ona göre, birlikte olsalar da olmasalar da, kız onun için her şeydi. Bağlanmış ya da bağlanmamış. Ama yine de kızın bağ kurmayı kabul etmeden önce gitmesinden endişe ediyordu.

Onu kaybetmek izin verebileceği bir Şey değildi.

Yine de bu konu hakkında konuŐacakları konusunda kararlıydı. Bu konuda yeterince uzun sŭre sessiz kalmıştı ve zaten patlamadan Önce çok fazla dayanamayacaktı. Eğer kız istemezse, her Şeyin olduğu gibi kalmasını kabul edebilirdi. Sonra, doğal olarak, onu zaman içinde yıpratmak için elinden geleni yapardı.

Kendi kendine, duŐtayken bu konuyu açacağını sŭyledi. Evet, onu orgazmın eŐiđine gelene kadar diliyle becerecek ve sonra durup ona sŭyleyecekti. Ama bu pek işe yaramadı ŭnkŭ bir kez daha korktu. Őđle yemeğine gitmeden Önce ona sŭyleyecekti, kendi kendine sŭz verdi. Tercihen o çıplakken, ŭnkŭ o zaman onu terk edemezdi.

Ancak, kızın çıplak vŭcudu ve muzip gŭlŭmsemesiyle dikkati dağılmakla kalmadı, kız o anı dizlerinin ūzerine ŭkŭp ona sakso çekmek için seti. Yani, evet, aklı o anda herhangi bir konuŐma yapamayacak kadar dağınıktı.

Ondan sonra Beta işleriyle meşgul olmuŐlardı - zaten onun da bahanesi buydu. Ne olduğunu anlamadan Önce, Uzun yemek masasında oturmuş akşam yemeklerini yiyorlardı ve adam hala ona sŭylememiŐti.

Dominic Jaime'ye, "İŞte Şimdi bencillik ediyorsun," dedi, başını sallayarak. "Hayatının sonuna kadar o vŭcuda sahip olacaksın. Ben onu sadece bir geceliğine istiyorum." Ne kadar Şakacı olursa olsun, sŭrŭ arkadaşının hamle yaptığını duyacak havada değildi. Dante homurdandı. "Dominic, hayır. Jaime'ye değil."

"Ama-"

"Hayır."

Dominic teslimiyetle iç çekti. "Peki, tamam."

Trey'in tüm bu olanları son derece eğlenceli bulduğunu fark eden Dante kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Bu saçmalıkları Taryn'e söylemediği için şimdi komik mi oldu?" Trey gülümsedi. "Elbette."

Dominic muzip bir sırıtışla, "Muhteşem Alfa dişime her zaman biraz ayırmışımıdır," dedi.

Trey'in yüzündeki gülümseme anında kayboldu. "Dom, yapma."

Dominic ellerini havaya kaldırarak masum olduğunu iddia etti. "Ben sadece ona izciliğe gidip gitmediğini soracağım... çünkü kalbim düğüm düğüm oldu."

Taryn aynı anda hem inledi hem de kıkırdadı. Ama sonra yüksek sesle soludu ve herkes dondu kaldı.

"Sanırım suyum geldi. Evet. Suyum geldi."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Trey'in muayene odasının dışında endişeyle bir aşağı bir yukarı yürümesini izleyen Jaime, onun için üzülmekten kendini alamadı. Yine de yerinden kıpırdamıyordu. O, Dante ve infaz memurları kapıyı korumak ve Trey'in içeri girmemesini sağlamakla görevlendirilmişlerdi. Grace'e dört kez sinirlendikten sonra, sanki bebeğin henüz doğmamış olması sadece onun suçuymuş gibi, Taryn onun dışarıda beklemesinde ısrar etmişti. tamamen genişlemişti. Eğer çıkardığı sesler bir şey ifade ediyorsa, çok uzakta değildi.

"Onunla birlikte orada olmalıyım."

"Yalnız değil," dedi Jaime. "Shaya onu sakın tutmaya yardım edecek. Grace ve Lydia çok sayıda bebek dünyaya getirdiler, bu yüzden ne yaptıklarını biliyorlar."

"Mesele bu değil. Ben onun eğiyim. Orada olmalıyım."

"Bebek doğmaya hazır gibi görünür görünmez, Grace gelip seni alacak." Dante onun sırtını bir kez sıvazladı. geçti. "Merak etme. Taryn bunu kaırmana asla izin vermez."

"Ne kadar acı çektiğini hissedebiliyorum, yani birazcık hissedebiliyorum, ki bu da yeterince kötü ve taşaklarına tekme yemenin doğumdan daha kötü olduğunu söylediğimi geri alıyorum. Ayrıca sersemlemiş

hissediyorum.

Sarhoş."

Jaime gülümsedi. "Bu gaz ve hava olacak."

Birden yüzünü buruşturdu ve soldu. "Kasılmalar gerçekten güçleniyor. Yardım edememekten nefret ediyorum."

"Trey! "

Taryn'in çığlık sesiyle birlikte Jaime, Dante ve infazcılarını geçmek için çabaladı.

"Trey, seni piç! "

Adam anında sustu.

Jaime ona acıyan bir gülümseme verdi. "Evet, henüz oraya girmek istemezsin." Daha önce doğum yapan şekil değiştirenlerin yanında bulunmuştu ve havanın ne kadar renkli olabileceğini ve dişilerin eşlerine ne kadar kolay sırt çevirebileceğini çok iyi biliyordu.

Sanki kendini toparlıyormuş gibi doğruldu ve yüksek sesle kapıyı çaldı.

"Henüz değil, Trey," diye seslendi Shaya odanın içinden. "Beni içeri al, Shaya. Onunla birlikte olmak istiyorum."

"Evet, o piçi içeri alın da burnunu kırıp içine sokayım-"

"Tamam, Taryn, onu içeri alacağım." Shaya kapıyı sadece bir aralık açtı ve Trey iterek içeri girdi, kapıyı kapattı arkasından. Arkadaşı ona herkesin dudaklarını titreten bir dizi küfür savurdu. Jaime kapalı kapının yanındaki yerinden kıpırdamadı, sonunda biri içeri girmelerine izin verdiğinde bebeği ilk görenlerden biri olmaya kararlıydı. Dante ve infaz memurları da aynı şeyi düşünüyor olmalıydılar çünkü hiçbiri kıpırdamadı.

Yarım saat ve bir sürü küfür, homurtu ve ağlama sesinden sonra, Taryn'in "Bunu yapamam!" dediğini duydular. Onu orada bırak. O iyi olacak."

Lydia ona, "Gerçekten iyi gidiyorsun," diye güvence verdi.

"Hayır, ben bittim! Yorgunum, terliyim, acı çekiyorum ve neden sıçmam gerekiyormuş gibi mi hissediyorum?"

Grace yatıştırıcı ve sakinleştirici bir sesle, "Böyle hissetmeniz çok doğal," dedi. "Bazı kadınlar doğum sırasında bile böyle hisseder."

"Ne?" Kelimeden dehşet damlıyordu. "Kadınlar doğum sancısı çekerken sıçabilir mi? Bunun benim başıma gelmeyeceğini söyle! Sıçmama izin verme Grace!" Yüksek sesli, uzun bir çığlık yeni bir kasılma yaşadığını gösteriyordu.

Trey'in sesi yumuşak ve cesaret vericiydi. "Sadece nefes al, bebeğim."

"Nefes alıyorum amına koyayım! Ve neden bu gaz ve hava sesimi Darth Vader gibi çıkarıyor?"

"İşte, onu yolumdan çekmeme ne dersin-"

"Sakın dokunma," diye hırladı ona. "O benim. Anladın mı? Benim."

"Tamam, tamam, sende kalsın,

senindir." "Denemek ister misin?"

"Hayır, teşekkürler bebeğim." Gülümsemesi sesinden anlaşılıyordu. Ses tonunun bu şekilde yumuşadığı tek zaman eşinden bahsettiği ya da onunla konuştuğu zamanlardı. Bu ses tonu tamamen Onun için ayrılmış.

Yüksek sesli bir inilti. "Tanrım, işte bir tane daha geliyor."

"Çok iyi gidiyorsun Taryn," diye övdü Shaya. "Sanırım sadece bir parmağımı kırdın."

"Sanırım sıçtım, Shaya." Zavallı kadının sesi sıkıntılı ve mahcup geliyordu. "Öyle mi, Grace? Bana yalan söyleme."

"Hayır, yapmadın."

"Var, yalan söylüyorsun. Yalan mı söylüyor, Lydia?"

"Hayır," dedi Lydia hemen, "yapmadınız, söz veriyorum."

"Shaya, neden yatak havada süzölüyormuş gibi geliyor?" Taryn yüksek sesle fısıldayarak sordu ama Jaime, Taryn'in onun sessiz olduğunu düşündüğünden emindi.

Trey, "Belki de gaz ve havayı ondan almalıyız," diye önerdi.

"Bir dene bakalım."

"Bana hırlamayı kes," diye sızlandı.

"Hırlamıyorum lan ben! Lanet olası bir işitme cihazına ihtiyacın var!" Başka bir kasılma ile daha fazla acı çıığı.

"Grace... Sanırım başını hissedebiliyorum."

"Başı, Taryn," diye onayladı Grace. "Bir sonraki kasılmada benim için ıkınmanı istiyorum, tamam mı?" Uzun bir duraklama. "Hazır mısın? Başla."

"İt," diye cesaretlendirdi Trey.

"İtiyorum, aptal." Birkaç dakika sonra bir hıçkırık duyuldu.

"Neden hiçbir şey olmuyor?"

"Yorgun olduğunu biliyorum bebeğim, ama-"

"Bana dokunma Çakmaktaşı, bu senin hatan! Bir daha Saklanan Pedro oynayacağımızı sanma!"

Shaya'nın sesi sert ama eğleniyor gibiydi. "Taryn, bu hiç hoş değildi."

"Kes şunu benden!" Muhtemelen Taryn tamamen görmezden gelindi, çünkü hırladı, "İyi. Bana bir bıçak ver, ben yaparım!"

"Bir kez daha Taryn, sonra her şey bitecek, söz veriyorum. Bu sefer gerçekten çok zorlamayı istiyorum."

"Bunca zamandır ne yaptığımı sanıyorsun? "

Grace'in, Taryn'in kendisine yönelttiğı bir dizi hakarete aldırış etmediğı kuşkusuzdu. Çok geçmeden Grace şöyle dedi,

"İşte yine başlıyoruz. Hazır mısınız? Bir, iki, üç." Jaime, Taryn'in sesini duyunca tüm sürünün irkildiğinden emindi. tiz bir çığlık. Çığlık silikleşirken, bir bebeğin ağlama sesi herkesin kulaklarını doldurdu. Odanın dışında, herkesin yüzü anında aydınlandı, ancak kimse Grace'in Taryn ve Trey'e ne açıklayacağını duymak için sabırsızlanarak ses çıkarmadı. On saniye sonra...

"Tebrikler, bir oğlunuz oldu!"

"Hep erkek olduğunu söyledim. Erkek olduğunu söylemedim mi, Trey?" "Evet bebeğim, dedin," dedi boğuk bir sesle.

O anda odanın dışındaki herkes zıplamaya ve yüksek sesle kutlama sesleri çıkarmaya başladı. Jaime bu çocuğun tüm sürü tarafından şımartılacağını biliyordu.

Eski sürüsü böyle değildi. Herkes birbirini kollasa da, bu kadar yakın değillerdi. ve sıkı sıkıya bağlı. Bebek Coleman kesinlikle hiçbir şey istemezdi.

Ancak yirmi dakika sonra kapı açıldı. Trey elinde mavi bir battaniyeye sarılmış minik bir kundakla dışarı çıktı, yüzünde gurur ve hayranlık okunuyordu. "Millet, bu Kye River Coleman." Tao hemen onu almaya çalıştı ama Trey başını salladı. "Daha sonra. Onu sadece bir saniyeliğine görebilmeniz için getirdim."

Jaime eğildi ve parmaklarını hafifçe başındaki yumuşak sarı çizgilerin üzerinde gezdirdi. "Ah, çok tatlı."

"Trey, tıpkı senin bebekliğine benziyor," dedi Greta ona. "Sarı saçları hariç. Ama onu kesebiliriz, sorun değil."

"Oğlumun saçına yaklaşırsan, seni bunak yaşlı cadı, ben de Sonunda şu dudağını tıraş et!" diye seslendi Taryn odanın içinden.

Greta'nın ağzı, Trey'in iç çekip başını sallamasına neden olan kendinden memnun bir gülümsemeye dönüştü.

"Arkadaşımı kızdırmaya çalışmadan önce daha sonrasını bekleyemedin mi?" Greta özür dilemeden omuz silkti ve bebeği almaya gitti. "Onu daha sonra hepiniz kucağınıza alabilirsiniz."

"Lütfen, sadece küçük bir tutuş!" diye yalvardı Jaime.

Bir an düşündü ve derin bir nefes verdi. "Sadece birkaçınız. Ve çabuk olun. Başını dirseğinizin kıvrımına koyun ve sonra diğer kolunuzu onun etrafına sarın."

sanki kendisine söylenenleri tekrar ediyormuş gibi sert bir tavırla anlattı.

Jaime dikkatle bebeği Trey'den aldı ve gülümsedi, Ne kadar muhteşem olduğuna hayret ediyordum. Buruşuk ve buruşuk haliyle bile kelimelerle ifade edilemeyecek kadar sevimliydi. En güzeli de kokusuydu. Daha önce hiç böyle bir şey koklamamıştı.

Gerçekten karşılaştırılabilecek hiçbir şey yoktu. Bu sadece onu eriten tatlı, topraksı, ilahi, bağımlılık yapan bir kokuydu. Onu ilkel bir düzeyde çağırıyor ve daha önce düşünmediği şeyleri düşünmesine neden oluyor, onu biraz merkezden uzak hissettiriyor ve

açıklayamadığı bir şekilde açığa çıktı. Bu durum onda Kye'ı başkasına teslim etme isteği uyandırmak yerine, onu olduğu yerde tutma isteği uyandırdı. Onun kurdu da Kye'ı yakınında tutmak için bir dürtü duyuyordu - Jaime'nin duymadığı bir dürtü.

anladım ama sorgulamadım.

Dante, Jaime'nin yüzünde saf bir mutluluk gülümsemesiyle Kye'ı tutuşunu izledi ve göğsünde bir sancı hissetti. Aniden ve beklenmedik bir şekilde, Jaime'nin bebeklerini kucağına

aldığını hayal etti. Resim zihninde o kadar netti ki, aslında
bir yumru

boğazında belirdi. Belki de o anın mucizesiydi, emin değildi ama birdenbire sahip olduğu tüm duvarlar yıkıldı. Her korku ve şüphe beyninin gerisine itildi ve kendini çırılçıplak hissetti.

Jaime'nin sertçe yutkunduğu ve Kye'a gülümsemeye devam ederken bile alt dudağını ısırıldığı görülüyordu, Dante aynı şeyin ona da olduğunu tahmin etti. Sonra ona baktı, gülümsedi ama bakışları buluştuğunda, çok ilkel ve mutlak bir bilgi neredeyse canını yakacak bir güçle ona çarptı. Kızın gözleri açıldığında, aynı bilginin ona da çarptığını biliyordu ve kızın gözlerindeki şaşkınlık, şok, kafa karışıklığı ve tanımanın kendi gözlerine de yansıyacağından emindi.

"Onu kapıyor. Yoldan çekil de torunuma ulaşabileyim," diye yakındı Greta, adamın tişörtünün arkasını çekiştirirken. Kendini bir tür şaşkınlık içinde hisseden adam kenara çekildi.

Jaime Kye'ı beceriksizce Greta'ya uzatırken, onun da aynı şaşkınlık içinde olduğunu gördü. Greta ona dönüp baktığında yüzünde başka bir duygu daha gördü. Tam bir panik.

Hayır. Bu kelime Jaime'nin beyninde sürekli dönüp duruyordu. Eşi. Onun eşiydi.

Bunu şimdiye kadar nasıl fark etmediğini kendine sormasına gerek yoktu. Nereden bilebilirdi ki? Küçük bir kızken annesine çiftleşme bağları hakkında soru sorduğunu hatırlıyordu. Annesi çiftleşme bağının bir frekans gibi olduğunu söylemişti; eğer bir şey tarafından -korkular, zihinsel engeller, şüpheler, bir baskı bağı, çiftleşmeye karşı bir isteksizlik - frekans alınamadı.

Kurdunu kafese kapatarak ve o kadar çok duvar örerek Jaime'nin bunu hissetmesine imkân yoktu.

Dante de ondan daha açık değildi. Kendi duvarları vardı, gerçek eşini bulmaktan tamamen kaçınmasından bahsetmiyorum bile. Ve onun da aynı isteksizliğe sahip olması nedeniyle, ikisinin de bunu hissetmek gibi bir umudu yoktu.

Belki de çocukken bile ona ilgi duyduğu için bunu düşünmesi gerekirdi.

İnsanlar aşık olurdu. Bir kız yıllar boyunca pek çok erkeğe aşık olabilir, o sırada her birine tamamen ve sorgusuz sualsiz aşık olduğunu düşünebilirdi. O erkeklerin hiçbirine aşık olduğunda bunun onun eşi olduğu anlamına gelip gelmediğini merak etmemişti, öyleyse neden Dante'ye olan aşkın basit bir aşktan daha fazlası olduğunu düşünsündü ki?

Bu noktada gerçekten önemli değildi. Artık gerçeği bildiğine göre, bu konuda ne yapması gerektiğini bulması gerekiyordu. Bu konuda ne yapabilirdi ki? Kesinlikle yapamazdı.

bariz nedenlerden dolayı onu talep etti. Ama bunu yapmadan nasıl her gün onun etrafında olabilirdi? Şimdi bile, hissedebiliyordu

Kendisine ait olanı alma dürtüsü vücudunda birikiyor, onunla alay ediyor, peşini bırakmıyor ve onu rahatsız ediyordu.

Şimdi Shaya ve Nick'in neler yaşadığını tam olarak anlayabiliyordu. Adamın Shaya'dan uzak durmakta bu kadar zorlanmasına şaşmamalıydı. Çekim basit bir cazibeden, bir çekimden çok daha fazlasıydı. Manyetikti, baştan çıkarıcıydı, zihnin üzerinde gidecek hiçbir yeri olmayan bir baskıydı. Sanki bir bağımlılığı beslemesi gerekiyormuş gibi ezici ve bunaltıcı bir arzuydu. Dürüst olmak gerekirse, yakında ona sahip olma ihtiyacından titreyecekmiş gibi hissediyordu.

Eşler direndikçe, sahiplenme dürtüsü daha da kötüleşiyordu. Birden Nick için biraz üzüldüğünü hissetti. Bu onun davranışını mazur göstermiyordu. Ama bunu anlayabiliyordu, tıpkı Shaya'nın bundan uzaklaşma ihtiyacını anlayabildiği gibi

asla çiftleşemeyeceğini bildiği kişi. Orada

Jaime'nin her gün Dante'nin etrafında olması mümkün değildi.

Bu dürtü içini kemirirken. Sahip olduğu tek seçenek, bu fikir vücudunu ve ruhunu bıçaklayan donuk bir acıya yol açsa bile, ayrılmaktı. Ya bu olacaktı ya da tamamen delirecekti.

Birden aklına Gabe'in sözleri geldi: Eğer ayrılırsa Dante'nin onu bulup getireceği iddiası

Geri. Ama Dante aptal değildi. Birbirlerini eş olarak kabul etmelerinin mümkün olmadığını bilirdi. Bırakın çok baskın, kontrolcü, sahiplenici bir erkek kurdu, herhangi bir kurdun bile eşini sahiplenmeye direnmesini sağlamak kolay olmazdı. Ama acı gerçek şu ki, yollarını ayırmaktan başka çareleri yoktu ve o da bunu biliyordu.

Jaime daha kokusunu bile almadan onun kendisine yaklaştığını biliyordu. Artık onun ve yaptığı her hareketin tamamen farkındaydı ve bu farkındalık tüm tenini karıncalandırıyor, sinir uçlarını tahrik ediyordu.

"Sanırım seninle konuşmamız gerekiyor," dedi Dante onun kulağına. Sesindeki şehveti ve çaresizliği kolayca duyabiliyordu. Eğer yakında onun içine girmezse, ona sahip çıkmazsa, kendini kaybedecekti.

"Gerçekten mi? Ne hakkında?" Aptalı oynamak muhtemelen işe yaramayacaktı, ama onu inkâr etmeye devam ederse sinirlenip hışımla yürüyüp gidebileceğini düşündü - istemeden de olsa

Ona toparlanıp gitmesi için zaman veriyorum.

Dante onun tepkisine şaşırmadı. Onun buna karşı çıkacağını biliyordu. Bunun mantıklı ve doğru olduğunu kabul etmekle birlikte, hiçbir şeyin onu sahiplenmesini engelleyemeyeceğini de biliyordu. Ne o, ne onun endişesi, ne de

Haydut olup öldürülürse onunla birlikte ölme ihtimali. "Bizim odamız. Şimdi."

"Neden?" Hem onu hem de kurdunu kızdıracağını bildiği için tavrını soğuk tuttu. Uyarı hırıltısı onun haklı olduğunu kanıtladı.

"Özel olarak konuşmamız gerek."

Kafası karışmış gibi davranarak omuz silkti. "Tamam ama bunu ofiste de yapabiliriz." Eğer ofiste yaparsak ne olacağını çok iyi biliyordu. yatağa yakın bir yerdeydiler.

"Orada biri bizi rahatsız edebilir. Hadi biraz yürüyelim. Dışarıda." Jaime isteksizce Dante'nin onu dışarı çıkarıp göl kenarındaki açıklığa götürmesine izin verdi.

Ancak o zaman Jaime'nin önünde durmadan önce elini bıraktı. "Artık oyun oynamak yok Jaime. Biliyorsun ki tam olarak ne hakkında olduğunu."

"Garip davrandığının farkındayım."

"Korktuğunu anlıyorum bebeğim ve nedenini de anlıyorum. Ama sana sahip çıkmamamı bekliyorsan, beni hiç tanıımıyorsun demektir."

"Beni sahiplenmek mi?" Başını inanmaz bir şekilde sallamak zorunda kaldı. "Baskıya tamamen karşı olduğunu sanıyordum."

Kurdu dişlerini gösterdi. "Yapma, Jaime. Kim olduğumu inkâr etmen kurdumu ve beni senden daha çok kızdırır. hayal et."

Güzel. "Ciddi bir not olarak, kafanı falan mı çarptın, tatlım? Ya da belki şifreli konuşuyorsundur. Evet, koddan anlamam. Thundercat dilinde konuşabilirim."

"Jaime, bu oynadığın tehlikeli bir oyun bebeğim. Dur artık. Şimdi."

"Tamam, Şimdi beni korkutmaya başladın. Sanırım geri döneceğim-"

"Kımıldama, Jaime." Onunla burun buruna geldi. "Oyun oynamaya devam edebilirsin ya da eşin olduğumu kabul edersin ve bunu yetiŐkinler gibi tartıŐırız. Seçimini yap."

"EŞin mi? Şaka yapıyorsun, değil mi?" O daha ne olduğunu anlayamadan, bir kolunu ona dolayarak kendi kolunu iki yanına sıkıştırdı. Serbest eliyle, boynunun dibinde omzuyla birleştiği yerde bulunan Őahdamarındaki baroreseptöre baskı uyguladı. On saniye kadar sonra, kadın bayıldı.

Tanrım, kim inliyordu? Oh, oydu, Jaime gözlerini ağtığında Şaşkınlıkla fark etti. Neden o sersemlik içinde olduğunu tam olarak hatırlaması beş saniyeden fazla sürmedi. Bayıldıktan sonra uyanmak asla hoş bir duygu değildi, ama bunu yapan lanet olası eşiniz olduğunda daha da kötüydü
Seni rüyalar alemine gönderen. O pisliği öldürürdü.

Beyninde bunun Şu anda biraz zor olabileceği hemen canlandı. Bilekleri sadece birbirine bağlı değildi, aynı zamanda başının üzerinde de sabitlenmişti. Bir ağaca sabitlenmişti. Evet, iki kalın halat -zalim saldırı kursu için kullandığı türden- vücudunu bir ağaca sabitliyordu; biri Biri beline, diğer de bağlı bileklerine dolanmiŐti. Onu gerçekten öldürecekti.

"Dante? Dante, bu da ne böyle?"

Görünmedi ya da cevap vermedi ama orada olduğunu biliyordu. Biliyordu. Bileklerinin ve karnının etinde bıraktığı yanma hissini görmezden gelerek defalarca bağlarının içinde kıpırdandı ve debelendi. Ama ne yaparsa yapsın, hiçbir düğüm hafifçe bile gevşemedi. Benzer Şekilde, bileklerini bağlayan kravat da gevşemedi. Ellerinin bağlanma Şekli yüzünden

yakından, sanki dua eder gibi, pençelerini açarsa kesip açacağı tek şey elleriydi. Yani, evet, tamam, bir ağaca yapışmış olduğu gerçeğiyle yüzleşmek zorundaydı. "Orada olduğunu biliyorum. Buraya gel ve beni çöz." Kurdu onun boğazını parçalamaya hazırdı.

Birkaç dakika sonra Jaime, Dante'nin yavaşça ağaçların arasından çıktı. Yaklaşmadı. Ondan en az bir metre uzakta, kaskatı kesilmiş bir halde durdu. Konuşmadı, bakışlarını onunkilerden ayırmadı, hiç hareket etmedi. Bu biraz ürkütücüydü. Daha da kötüsü, ifadesi tamamen boştu.

Şeytani bir gülümseme ya da gözlerinde şakacı bir pırıltı yoktu. "Çöz beni." Yanıt yok. "Şimdi, Dante." Yanıt yok. "Dur Pislik gibi davranıyorsun, Temel Reis! Konuşmak mı istiyorsun? Tamam, konuşuruz. Şimdi çöz beni." Hala bir şey yok.

Tamam, şimdi gerçekten korkmuştu. Davetsiz misafirleri sorgularken böyle olup olmadığını, Trey'in sözünü ettiği "bölge"nin burası olup olmadığını merak ediyordu. Eşi olduğunu itiraf etmesi için ona işkence etmeyecekti, değil mi? Hayır, Dante ona zarar vermezdi. Emin olduğu bir şey varsa, o da Dante'nin ona asla zarar vermeyeceğiydi.

Dante onun yüzündeki korku parıltısını gördüğünde neredeyse pes edecekti. Ama korku geldiği gibi çabucak kayboldu. Kızın korktuğunu ve kendini savunmasız hissettiğini biliyordu ama zaten amaç da buydu. Onun ne kadar inatçı olabileceğini biliyordu. Jaime bir şey yapmak istemiyorsa, dünyadaki hiçbir şey onu zorlayamazdı. Dolayısıyla, eğer o lanet duvarlarını tekrar örmek ve onu dışarıda tutmak istiyorsa, onları tekrar indirmenin hiçbir yolu yoktu. Onu duvarlarından sıyırmadıkça olmazdı. Onu Kye'ı kollarında tuttuğu zamanki kadar savunmasız ve korumasız bırakmadıkça olmazdı. Bunu yapmanın tek yolu

Hem ona hem de kendisine gerçeği itiraf etmesi, o duvarları bir dakikalığına da olsa yıkması demekti.

Jaime'yi şaşırtan erkeğinin robotik versiyonu yavaşça ona doğru geldi. Aradaki mesafeyi kapatmamış olsa da Aralarında, ondan yayılan ve kendisini bir battaniye gibi saran sıcaklığı hissedebiliyordu. Elini uzatsa ona dokunabilirdi. Ama dokunmadı. Ve gözlerini kırpmadan bakması kelimelerle ifade edilemeyecek kadar ürkütücüydü.

Kadın adama tekme attı ama adam kadının ayağını yakaladı ve ayakkabısını çekerek kenara fırlattı.

İçgüdüsel olarak diğer ayağıyla tekme attı, ancak o da aynı lanet şeyi yaptı. İnanamayacağı kadar öfkелendi. Hırslayarak ve hırıldayarak ona defalarca tekme attı. Birkaç kez temas kurmayı başarmasına rağmen, iri yarı erkek irkilmedi bile. Aslında, bir ebeveynin öfke nöbeti geçiren bir çocuğa yapabileceği gibi sabırla bekledi.

Yorgun ve nefes nefese, sonunda sakinleştı. "Bırak beni, Dante," dedi kararsızca. Kendisini titrek hissetmesinin nedeni sadece endişesi değildi. Yoğun ve ezici bir duyguydu, Onu içine almak, onu işaretlemek ve onun da kendisini işaretlemesini sağlamak için karşı konulmaz bir dürtü. Kendini ne kadar korkmuş hissetse de, ihtiyaç karnının derinliklerinde düğümleniyordu ve ıslanmıştı. Burun delikleri alevlenirken çıkardığı alçak hırıltıya bakılırsa, bunu hissetmişti.

Sonunda boş bakışları onunkilerden kurtuldu ve gözleri tişörtüne kaydı. Aniden pençelerini çözdü ve tişörtü yırtarak açtı. Bir başka ani hareketle de sutyenini kopararak açtı ve göğüslerini serbest bıraktı.

Kot pantolonunu ve külotunu parçalamadan önce bir anlığına onlara baktı, gözlerinde açlık ve şehvet parlıyordu. Onun

Kurt onun gücünü onaylarcasına hırladı, vücudundaki güçten ve ruh halinin yoğunluğundan tahrik oldu. Görünüşe göre, onu bir ağaca bağlamış olması kurdu için artık o kadar da önemli değildi. Tuhaf hayvan.

Başını eğip dudaklarını büzerek, avını yakalamış ve değerini ölçen bir yırtıcı gibi gözlerini yavaşça onun üzerinde gezdirdi. Kızın ayaklarından boğazına kadar her santimini inceledi. Yüzünün konuyla ilgisi yokmuş gibi görünüyordu, sanki şu anda onu gördüğü tek şey uygun bir şekilde müsait vücut. Bu acıttı.

"Dante, bırak beni." Kadının çileden çıkmasına ve rahatsız olmasına rağmen Dante onun konuştuğunu kabul etmedi. Aralarında sadece bir kıl payı mesafe kalana kadar yavaşça hareket etti, gözleri kızın boğazına yapışmıştı. Olamaz. Tam şu anda, bu şekilde ona sahip olacaktı. "Dante, yeter artık, tamam mı? Yeterince eğlendin. Şimdi çöz şu lanet ipi!"

Bunun yerine öne doğru eğildi ve boynunun kıvrımlarını yaladı. Kadının omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı ve klitorisi karıncalandı, onu inletti. Yine aynı noktayı yaladı. Ve tekrar. Ve yine. Sonra dişlerini üzerinde gezdirdi ve kadın ne yapacağını bildiği ve bunun için ondan nefret ettiği için gözlerini sıkarak kapattı. Ama adam onu şaşırtarak aniden dizlerinin üzerine çöktü.

Adamın derin nefes alışını izledi, onun tahrik edici kokusunu içine çekti, ama adam onun istediği gibi öne doğru eğilmedi. bekledim. Hayır. Sonunda ona dokunduğunda. sadece parmak ucunu ayağının üzerinde gezdirmek için. Tenin tene teması karşısında rahatlayarak inlemekten kendini alamadı. Acele etmeden, en nazik dokunuşlarla bacaklarının her santimini keşfetti, Daha önce hiç görmemiş gibi ellerini üzerinde kaydırıyordu. Sanki onu öğreniyor, ona tapıyordu, Onu ezberlemek, onu işaretlemek... ama asla onun dokunuşu

baştan çıkarıcı ya da istilacı. Onun hassas bölgelerini tamamen atlamıştı. Bu onu çıldırtıyordu ve o kadar yoğun nefes alıyordu ki hiperventilasyon geçirebileceğini düşündü.

Sonra ellerini, dilini ve dişlerini kullanarak karnını keşfediyordu. Karnında bir iz bıraktığında tüm vücudu ürperdi.

diliyle göbek deliğinin etrafında bir daire çizdi. Yumuşak, nazik bir dokunuşun onu tahrik edebileceğini asla düşünmezdi ama bu onu şaşırtmıştı. Tanrım, boşalmaya çok ihtiyacı vardı ve adam da bunu biliyordu.

Sonunda tekrar karşısında durduğunda, kadın istekle titriyordu. Peki o ne yaptı? Sadece göğüslerine baktı. Baktı! Sanki bir saat geçmiş gibiydi.

Uzandı ve işaret parmağının ucunu köprücük kemiği boyunca izledi, boğazının çukurunda döndürmek için kısa bir süre durakladı. Dili de aynı yolu izledi ve kızın başı ona doğru eğilmeye çalışırken ağaca geri çarptı -Ve başarısız oldu. Yine, hareketlerinde baştan çıkarıcı bir şey yoktu ama kadın hayatında hiç olmadığı kadar tahrik olmuştu.

Dilini göbeğinde hissedene kadar adamın tekrar dizlerinin üzerine çöktüğünü fark etmedi.

Yavaşça, dilini yukarı doğru sürükledi, arada sırada etini ısırdı, göğüslerinin vadisinden geçti ve ancak boğazının çukuruna ulaştığında durdu. Kadının tüm vücudunu bir titreme sardı, Gözlerinin kapanmasına ve yüksek sesle inlemesine neden oldu.

Gözlerini açtığında, adam hâlâ yüzüne değil, göğüslerine bakıyordu. Onun gözlerinin içine bakmasını, bir şekilde onaylanmasını istiyordu. "Çöz beni." Adam parmağıyla tembelce ve alaycı bir şekilde bir meme ucunun etrafında dolaşırken, sert tomurcuğun kendisine asla tam olarak dokunmazken nefesi kesildi. O verdi

Parmağını diliyle değiştirmeden önce diğer meme ucuna da aynı muameleyi yaptı. Sonra meme ucunu ağzına çekti, sert tomurcuğu dişleriyle sıyırdı ve ısırđı. "Eğer beni çözmeyeceksen, en azından boşalmamı sağla!"

Pislik hiçbir tepki vermedi. Bir tür rahatlamaya ihtiyaç duyan Jaime, bir bacağını onun kalçalarına doladı ve klitorisini kot pantolonundaki sert çıkıntıya doğru bastırdı. Adamdan hiçbir tepki gelmedi, sanki fark etmemiş gibiydi. Ona tekrar bağırmak üzereydi ki bir parmak aniden kıvrımlarının arasından kayarak vücuduna zevk ve rahatlama titremeleri gönderdi. Aynı parmak klitorisine hafifçe dokundu ve defalarca daire çizdi ama bu hareketler onu boşaltmak için fazla tüy gibiydi.

"Dante, bunu neden yapıyorsun?" diye neredeyse hıçkırarak ağlıyordu. Dante hiçbir şey söylemedi. Sadece parmağını tekrar kıvrımlarının arasına kaydırđı, ucunu girişinin yakınında gezdirdi. "Yalvarmamı istiyorsun, öyle mi?" Hâlâ tepki yok. Çok yavaşça- çok Yavaşça korkarak parmağını içine soktu. Kadından inleme ile hıçkırık arasında bir ses çıktı. Tekrar tekrar, yavaşça ve nazikçe parmağını içine soktu, ara sıra durup parmağını döndürdü. Tanrım, boşalmaya çok yakındı ve delirmeye de çok yakındı.

Doruk noktası ona yaklaşmaya başladıkça çığlıkları daha da yükseldi. Büyük bir şey olacaktı... Ama sonra durdu ve parmağını geri çekti. Durdu!

Tam ona uykusunda sikini koparacağını söyleyecekti ki, adam dizlerinin üzerine çöktü ve dili klitorisine alay etmeye başladı. "Aman Tanrım." Kıvrımlarını ayırmak için başparmaklarını kullanarak yaladı, ısırđı ve etine karşı hırladı. Sonra klitorisini dudaklarının arasına aldı ve Başlığı kemiriyordu. O büyülü parmaklardan ikisi içine girdiğinde haykırdı. Kasları otomatik olarak onları tutmaya çalışarak etraflarını sardı. Piç kurusu

onları geri çekti. "Benimle alay etmeyi kes!" Bunun bir çığlık olması gerekiyordu ama acınası bir feryat olarak çıktı.

Daha sonra Dante ona, "Dante" kelimesinin gerçek anlamını göstermeye başladı. alay ediliyordu. Tekrar ve tekrar, diliyle ve parmaklarıyla onu zirveye çıkardı, sadece durdu ve her şeye yeniden başlamadan önce yüksekliğinden aşağı inmesini bekledi. Bazen dikkatini onun yerine göğüslerine yöneltiyor ve hayatında hiç hissetmediği kadar boş hissetmesine neden oluyordu.

Sonunda fermuarını indirip sikini serbest bıraktığında rahatlayarak sarktı. Başının girişine sürtündüğünü hissetmek o kadar güzeldi ki neredeyse ağlayacaktı. Boşalma ihtiyacıyla nefes nefese kalarak diğer bacağını da adamın kalçasına doladı; bu bir davetti. Ama adam onun içine dalmak yerine bacaklarını indirdi ve tekrar göğüslerini okşamaya başladı.

Hayal kırıklığı içinde çığlık attı ve bağlarına karşı mücadele etti, ama işe yaramadı. Sanki kıvranmıyormuş, çığlık atmıyormuş ve ona hakaret etmiyormuş gibi, Dante göğüsleriyle alay etmekten parmakla sikmeye ve kıvrımlarının arasına sikini sinsice sürtmeye devam etti. Kadın inledi. İnledi. İnledi. Hıçkırdı. Ağladı. O geçimini tehdit etti. Hatta onu tekrar tekmelemeyi bile denedi. Saatler süren şehvetli işkenceden sonra, Boşalmak için neredeyse sayıklıyordu. O kadar delirmişti ki daha önce hiç yapmadığı bir şeyi yaptı.

"Lütfen!" Hiçbir şey demedi. Parmağının ucuyla klitorisiyle alay ederken omzunu kemirmeye devam etti. Bacaklarını tekrar kalçalarının etrafında kıvırdı ve girişine karşı horozunun başını hissettiğinde inledi. "Lütfen sik beni!" Hâlâ tepki vermiyordu. Her şeyi daha da kötüleştiren şey, onun gözleriyle buluşmamasıydı, hatta

yüzüne bakmaz, onunla konuşmaz ya da cevap vermezdi. Sanki herhangi bir kadınmış gibi, sanki onun için hiç kimse değilmiş gibi.

Öfkeli, incinmiş, azgın ve huzursuz bir karışımdı. tamamen tersledi. "Bana böyle davranamazsın! Sanki yüzsüz bir sikikmişim gibi! Ben senin tek gecelik ilişkilerinden biri değilim! Senin küçük sürtüklerinden biri değilim! Ben senin eşinim!" Adam sikinin her santimini kadının içine soktu ve kadın o kadar kolay parçalandı ki. Coşku alevleri içinden geçerken gırtlaktan gelen bir çığlık koptu ve şiddetli orgazmik kasılmalar tüm vücudunu sarstı.

Gözlerini açtığı anda, adamın yüzünde parlayan ateşli açlık karşısında nefesi kesildi. Nasıl olup da gelmemişti onun anlayışının ötesindeydi. O gerçekten de kendini kontrol etmenin vücut bulmuş haliydi. Onun bakışlarıyla buluşmasına rağmen - nihayet - hâlâ onunla konuşmuyordu. O zaman adamın ne yaptığını anladı. Ne istediğini anladı. Bunu vermek istemedi.

Ona karşı koyamıyordu, gerçekten koyamıyordu ama buna da karşı koyamıyordu. Ona her yönden o kadar çok ihtiyacı vardı ki başka birine ihtiyaç duyabilir.

Onun eşi olduğunu bilmeden önce bile öyleydi.

Birdenbire zihinsel ve fiziksel olarak tükendiğini hisseden Jaime sarktı ve başı öne düşerek onun omzuna yaslandı. Ağladı ve ağladı, bu kadar zayıf ve çaresiz olmasından nefret ediyordu. Adamın saçlarını öptüğünü hissettiğinde, bakışlarını onunkilere çevirdi. Yüz ifadesi sabırlı, beklentili ve kararlıydı. Bu konuda geri adım atmayacaktı.

"Ben senin eşinim." O ödüllendirici bir şekilde iterken haykırdı bir kez içine girdi. "Eşin," diye tekrar itiraf etti ve adam yine sadece bir kez içine girdi. Onun ne beklediğini biliyordu. "Ve sen de benimsin."

Zafer, rahatlama ve memnuniyet Dante'nin içini doldurdu. "Çok doğru. Ve bunu asla unutma." Sonra kızın kıcını kavradı ve sikini kızın içine soktu. Onu alıyordu. Onu sahipleniyordu. Onu damgalıyordu.

Jaime bayılabileceğini düşündü; adamın hızı acımasız ve vahşiydi ve bu o kadar şaşırtıcı ve doğru hissettiriyordu ki gözleri yaşardı. Ağacın kabuğu tenini ısıtıyor olsa da, bu sadece içinden geçen diğer hisleri tamamlıyordu, çünkü ona binen açgözlü özlemin her bir parçası şimdi, nihayet şımartılıyordu.

"Bana ne istediğini söyle Jaime," diye emretti kısık sesle. "Söyle bana." Onu eşi olarak sahiplenme dürtüsü Dante'yi o kadar zorluyordu ki aslında acı veriyordu ama onun rızası olmadan bunu yapamazdı.

Sadece ona karşı adil olmayacağı için değil, aynı zamanda onun bunu istediğini duymaya ihtiyacı olduğu için.

İnatçı arkadaşı yapmadı. Aniden durdu ve onun buğulu duman mavisi gözlerinin derinliklerine baktı. Kızın kızgınlık seslerini duymazdan gelerek onu hareketsiz tuttu ve sikini içinde esneterek inlemesini sağladı.

"Seni sahiplenmemi istiyor musun?" diye sordu.

Büyük bir kısmı hayır diyordu, ama onun her parçasına sahip olma, en son noktayı koyma ihtiyacı tarafından bastırılıyordu, onun üzerinde geri dönülmez bir hak iddia ediyor. "Yap şunu." Aletinin sadece başı içinde kalana kadar geri çekildi. "Yeterince iyi değil. Bunu istediğini söylediğini duymam gerek."

Kısa bir duraklama. "Onu istiyorum."

Dante onun daracık amcığına girerek yüksek sesli bir çığlık atmasına neden oldu. Sonra tekrar acımasızca içine girmeye başladı,

Kime ait olduğu ve her zaman kime ait olacağı konusunda aklında hiçbir şüphe bırakmamaya kararlıydı. Hırlayarak ağzını sertçe onunkinin üzerine indirdi. Dilini içeri soktu, onunkiyle buluştu, ağzının her yarığını keşfetti. Öpücük açgözlü, derin ve aceleliydi ve dilinin her talepkâr vuruşunu eşit yoğunlukta karşıladı.

Beklediği gibi, parmaklarından biri kıcının tomurcuğunda nazikçe dolaştığında şaşkınlıkla sıçradı. "Şşş. Sana zarar vermeyeceğim bebeğim. Bunu biliyorsun. Ama yakında bu kıcı sikeceğim.

Seni kimsenin beceremediği yerde becereceğim. Çünkü sikmek, korumak ve elimle kabartmak bana ait. "Yine senin eşin olduğumu inkar et."

Jaime'den bir çığlık kopararak parmağını onun kıcına soktu. Bu acı, Jaime'nin sesindeki acıyı unutturmamıştı. Onu reddederek bunu yapmak istememişti ya da istememişti. Aksine, onu çok belirsiz bir gelecekten korumaya çalışıyordu. Ama yine de ona acı çektirmişti ve Bunun için kendinden nefret ediyordu. "Özür dilerim."

Özür Dante'yi o kadar ürküttü ki gerçekten durdu. "O zaman bana benim olduğunu söyle. Beni bir daha asla inkar etmeyeceğini söyle."

Acısı hâlâ sesinden okunuyordu. Onu almaya kararlıydı, Jaime, baskın bir dişi olarak asla yapmayı hayal edemeyeceği bir şey yaptı. Ona boğazını verdi.

Başı davet ve teslimiyetle geriye düştüğünde, Dante inledi ve neredeyse o anda boşalıyordu.

Eşi ona en üst düzeyde boyun eğiyordu. "Böyle." İtme. "A." İt. "Güzel." İt.

"Kızım." Sadece bölgesel bir hırıltı olarak tanımlanabilecek bir şeyle, ona zarar verdiğinden oldukça emin olduğu kadar sert bir şekilde vurmaya devam etti, ama bir onsunu bile geri tutmanın bir yolu yoktu.

Yüzünü kızın boynunun kıvrımlarına gömüp, dişlerini kızın gözünde canlandırdığı noktayı yaladı ve sıyırdı. işareti olurdu. "Benim iyi kızım. Benim eşim." Bunu vurgulamak için dişlerini sertçe ve derinlemesine kızın derisine batırdı, kanın tadını aldı ve ikinci bir parmağını kızın kıkına soktu.

Beyaz ateş Jaime'nin içinden geçti ve çığlık attı. Şimdiye kadar yaşadığı en yoğun ve en hareketli orgazm ona çarptı. Boynunu ısırmak için duyduğu ilkel dürtüye yenik düştü, sertçe emdi ve Onu kendisininmiş gibi damgalamak.

Amcığı sikinin etrafında kenetlenirken ve dişleri onu işaretlerken, Dante yarı hırladı, yarı inledi. Ona son bir kez daha yumruk attı ve içinde patlayarak onu tamamen eşî olarak kabul etti.

"Benim."

Bundan sonra olanlar tam da Jaime'nin annesinin anlattığı gibiydi; tüm vücudu kasıldı ve beynine acı veren bir basınç çarptı, ancak acı hızla kayboldu ve

"Sıcaklık" ve "doğruluk" onun üzerinden ve içinden aktı. Kendini rahatlamış, güvende ve emniyette hissediyordu. Dante'yle olan bağlantısını kolayca hissedebilmesine rağmen, bu sadece kısmen gelişmişti ve henüz sağlam değildi. Yine de onu ve ne yaptığını hissedebiliyordu. hissediyordu. Onu doğaüstü bir seviyede hissedebiliyor, sanki etrafını sarmış gibi bütünüyle hissedebiliyordu. Aynı olduklarında bile onu hissedeceğini, ona bağlı olduğunu hissedeceğini biliyordu. Bu şekilde, aralarındaki bağ biraz

Bir gölge gibi - dokunamayacağı bir şey, ama her zaman orada olan bir varlık.

Dante, Jaime'nin de kendisiyle aynı hisleri yaşadığını kolayca sezdi. Metafiziksel bağ, onun ne hissettiğini bilmesini sağlıyordu. Bu sayede, Jaime'nin Onun mutluluğunu ve hoşnutluğunu hissedebildiği gibi, kendisiyle bağ kurarak onu yok et. "Gerçekten de sensiz yaşamak isteyeceğimi mi sanıyorsun?" Jaime inledi. "Tanrım, bunu yapmak zorunda kalacağım.

Duygularımı her zaman hissetmenle başa çıkabilirim, değil mi?"

Artçı sarsıntılarla nefes nefese kalmış ve titrerken, hâlâ birbirlerine kilitlenmişlerdi. Adam kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı.

Bir dakika önceki sertliğine o kadar zıttı ki nazik dokunuşu.

"Evet. Bu artık sır yok demek. Bu da demek oluyor ki, ne zaman bir hata yapsam bunu bileceğim ve seni incitmeden önce düzeltebileceğim."

"Ve bu demek oluyor ki, aklın ne zaman işinde olsa benim yerime." Kadın onun bu söz karşısında biraz paniklemesini bekliyordu ama o gülümsedi.

"Bir süredir bunu yapmamıştım." İsteksizce kadının bedeninden çekildi ama onu kendine doğru tuttu. Onu ağaca bağlayan iki ipi pençeleriyle kestikten sonra bileklerini bağlayan düğümü çözdü. Kollarını indirip omuzlarını döndürürken acı içinde inledi. "Özür dilerim, bebeğim." Onu çimlerin üzerine yatırarak kollarına ve omuzlarına nazikçe masaj yaptı.

"Sana her şeyimi veremem," diye fısıldadı. Adam sadece bir saniyeliğine dondu kaldı. "Tüm duvarları yıkamam."

"Evet, yapabilirsin," diye nazikçe itiraz etti. "Kurduna boyun eğdirme yükünü paylaşmaktan korktuğunu biliyorum ve nedenini de biliyorum. Ama yardım etmek istiyorum."

"Buna mecbur kalmanı istemiyorum." İsteddiği son şey eşine yüklerle gitmekti. Dante'nin onu iyileştirmek zorunda kalmasını istemiyordu.

"Biliyorum. Ama ben açgözlüyüm ve hepinizi istiyorum, iyi ve kötü yanlarınızı. Bu bağın zaman içinde kurdun iyileşmesine yardımcı olabileceğini düşündün mü? Daha önce hiç sahip olmadığı bir çapa görevi görecek."

Jaime onun sadece kendini kandırdığını düşünmüş olabilirdi ama şu anda bile kurdunun bu bağdan duyduğu memnuniyeti hissedebiliyordu. "Ama eğer yapmazsa, seni zayıflatabilirim. Seni öldürebilirim bile."

"Ya da birbirimizi daha da güçlendirebiliriz." Kadın itiraz etmek üzereyken, adam eğildi ve onu nazikçe öptü. "Hayır. Eğer güzel bir şey söyleyemiyorsan, sus." Kadın ona dişlerini gösterdi ama gülümsedi.

"Ne olup olmayacağı umurumda değil. Sen benim dostumsun, hepsi bu."

"Ve sen de benimsin. Ve eğer bir daha başka bir dişinin sana dokunmasına izin verirsen, ikinizin de bağırsaklarını deşerim." Onun çarpık sırıtışı karşısında gözlerini devirdi. Tanrı onu kıskançlığı ateşli bulan erkeklerden korusun!

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Onlara bakan yüzlerdeki aynı şok ifadeleri neredeyse komikti. Jaime ve Dante kıyafetlerini değiştirmek için odalarında kısa bir mola vermişlerdi.

diğerlerinin onu kocaman tişörtünden başka bir şeyle görmesini istemiyordu.

-yaşam alanına gitmeden önce, diğer herkesin

Alfalar ve Kye uzanıyorlardı. Duyuruları şaşkın bir sessizlikle karşılandı.

"Bunun olacağını nasıl göremedim? Bunu fark etmeliydim." Rhett'in sesi süper gücünü kaybettiğini düşünen biri gibiydi.

Grace koltukta oturdukları yerden arkadaşına garip bir şekilde baktı. "Neden? Trey ve Taryn'i hiç fark etmedin."

"Biliyordum, sadece bir şey söylememiştim."

"Eminim öyledir, tatlım." Jaime ve Dante'ye dönerek gülümsedi. "Birbirinizi etkileyeceğinizi hissetmiştim ama bu daha da iyi."

Lydia'nın gülümsemesi daha da genişledi. "Bir günde hem doğum hem de çiftleşme. Ne kadar harika değil mi?"

"Çiftleşme töreninin ne zaman yapılmasını istiyorsun?" diye sordu Grace heyecanla.

"Yardım etmeme izin vermelisin," diye ısrar etti Lydia. Cam'in kucağında öne doğru eğildi. Sürünün diğer üyelerinin törenin büyük kısmını düzenlemesi bir gelenektir.

Cam iç geçirdi ve bu da arkadaşının ona uyarıcı bir bakış atmasına neden oldu. Jaime ve Dante'nin arasına bakarak, "Yalan söylemeyeceğim ve Jaime'nin kurdu hakkında hâlâ endişelerim olmadığını söylemeyeceğim," dedi, "ama sizin adınıza mutluyum."

Greta huffed. "Beta dişisi olarak deli bir fahişe mi? Gülünç."

Jaime tatlı bir gülümsemeyle, "Yine de doğru, o yüzden sineye çek Grinch Nine," dedi.

Tao, Jaime'ye kaşlarını çatarak alay etti. "Sanırım bu, benden daha üst rütbeli olduğun için artık sana dırdır edemeyeceğim anlamına geliyor."

Ryan dirseğiyle Tao'yu dürttü. "Tek kelime: Karma." Sonra Jaime ve Dante'ye döndü.

"Tebrikler."

Marcus Jaime'ye, "Muhteşem, ondan çok daha iyisini yapabilirsin," dedi. Tahmin edilebileceği gibi, Dante alçak bir hırıltıyla karşılık verdi.

Bu Marcus'u o kadar memnun etti ki palyaço gülümsemesi ortaya çıktı.

"İkinizi de tebrik ederim," dedi Trick. "İkinizin bir araya gelmesi her zaman olacaktı, siz olmasanız bile gerçek dostlar."

Dominic, Jaime ve Dante'nin dikkatinin kendi üzerinde olduğunu görünce omuz silkti. "Ne diyebilirim ki? Hayallerimi yıktın. Jaime, aramızdaki bu kimyayı gerçekten görmezden mi geleceksin?"

"Dominic," diye ısırdı Dante, başını uyarıcı bir şekilde sallayarak.

"Hadi ama, ondan etkilendiğim için beni suçlayamazsın. Şu vücuda, şu büyüleyici gözlere ve şu ışıltılı gülümsemeye bakın."

"Dominic, ciddi, yapma bunu."

Doğal olarak Dante'yi görmezden geldi. "Yemin ederim, gülümsediğinde karanlıktaki bir mum gibi tüm odayı aydınlatıyor." Jaime'ye göz kırptı. "Hadi yukarı çıkıp bunu kanıtlayalım." Gözleri

Dante aniden üzerine atlayınca gözleri açıldı. Dante onu odadan dışarı ve tünellere doğru kovalarken, sapık gülerek hızla yoldan çekildi.

"Çocuklar." Jaime iç çekti.

"İkisinin de sende ne bulunduğunu bilmiyorum zaten." Greta ofladı.

Jaime ona tatlı bir gülümseme verdi. "Beni rahatsız etmeyi bırakmazsan, osuracağım ve sen kokudan bayılırken keyifle izleyeceğim." Dikkatini şimdi yanında olan Gabe, Hope ve Shaya'ya çevirdi.

Hope ona saygıyla başını salladı. "Tebrik ederim. İyi bir çift oldunuz. Gabe ve Hope için mutlu olduğun için teşekkür ederim.
Ben."

Jaime omuz silkti, gülümsedi. "Onu mutlu ediyorsun." Jaime için önemli olan tek şey buydu.

"Kendinden çok memnun görünüyorsun," dedi kardeşine kuru bir sesle.

"Sana hayran olduğunu söylemiştim." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni sahiplenmek zorunda değildi Jaime, ama sahiplendi. Çekip gidebilirdi ama yapmadı."

Bu ona başka birini düşündürdü. Çok sessiz olan birini - Shaya için olağan bir şeydi bu. Jaime'nin aklına başkalarının çiftleşmesini duymanın onun için çok acı verici olabileceği geldi.

Shaya onun ne düşündüğünü biliyor olmalıydı çünkü onu kenara çekerek sessizce şöyle dedi: "Sakın senin adına mutlu olmadığımı düşünme, tamam mı? Sen ve Dante için çok heyecanlıyım.

İkiniz de mutlu olmayı hak ediyorsunuz."

Onun doğru söylediğini anlayan Jaime biraz rahatladı. "Sahiplenme dürtüsünün nasıl bir şey olduğunu hissettim. Tanrım, Shaya bunu nasıl yapıyorsun?"

"Kolay değil."

"Hâlâ gitmeyi düşünüyor musun?" Bu Jaime'nin yapmasını isteyeceği son şeydi ama Shaya'nın neden bunu yapmak zorunda hissettiğini gerçekten anlayabiliyordu.

Omuz silkti. "Belki de buna gerek kalmayacak. Bir süredir burada değil. Belki de artık uzak durmayı planlıyordur. Tanrım, ben Umarım öyledir."

"Senden uzakta olduğunda daha mı kolay oluyor?"

"Hak iddia etme dürtüsü söz konusu olduğunda daha kolay değil. Ama burada daha kolay." Elini kalbinin üzerine koydu.

"Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa aynı acı. O gün dövme salonunda bunu yüzünde gördüm."

"Duygusal acı ve fiziksel acı iki farklı şeydir. Onu sevdiğimi falan söylemiyorum. Onu tanımıyorum. Ama kendi eşiniz sizi istemediğinde, hatta sizi kabul etmediğinde...

bu acıdır."

Artık çiftleştğine göre, Jaime bunun nasıl bir his olduğunu tam olarak hayal edebiliyordu. O akşam Dante'nin üzerinde çırılçıplak yatarken, Dante hâlâ yarı sert bir şekilde içindeyken, "Trey'in bizim için diğerleri kadar mutlu olacağından emin değilim," dedi. Hâlâ Alfaları görmemişlerdi, ikisi de yeni gelenle kaliteli zaman geçiriyorlardı.

"Evet, yapacak." Dante parmaklarıyla onun sırtını karalamaya ara verdi ve saçlarını öptü. "Öpeceğini biliyorum. Seni etkilemek istediğimi öğrendiğinde bana onay verdi." İrkilerek başını kaldırıp adamın bakışlarıyla buluştu. "Beni etkilemek mi istedin?"

"Belli ki."

"Ama... Kaltak Surat'ın yaptıklarından sonra-"

Parmağını dudaklarına götürdü. "Bunların hepsi uzun zaman önceydi ve evet, ilişkilerden uzak durdum çünkü Bunu tekrar yaşamak istemiyorum. Ama senin onun gibi olmadığını biliyordum.

Oyun oynamıyorsun"-alına bir öpücük-"bencil değilsin"- yanağına bir öpücük

-"Kocaman bir kalbin var" -dudaklarına bir öpücük- "ve iliklerine kadar sadıksın."

"Ve ben kırıldım."

"Hey, sana ne demiştim? Sen kırık değilsin. Böyle söyleme. Baskı yapmayı kabul etmezdin, değil mi?"

"Sadece senin incinmeni istemediğim için. Eğer birbirimize bağlanmış olsaydık ve Trey benden ayrılmamı isteseydi bağ. Bunu ikinci kez yaşamak istemeyeceğini biliyordum ve ben de bunu yapmanı istemezdin."

"Yaptığı şeyi yaptığı için memnunum. Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama doğru, çünkü söylemeseydi şu anda seninle çiftleşiyor olmazdım." Daralmış gözlerle onu inceledi.

"Sen beni terk ederdin, değil mi?" Bu konuda en ufak bir suçluluk duymuyordu. "Seni avlardım aşağı."

"Biliyorum."

Gözlerindeki kızgınlık kıvılcımını görmezden gelerek bir elini boğazına doladı. "Şunu da bil: Bir daha aklına böyle bir fikir gelirse haberim olur bebeğim ve kıcına öyle bir şaplak atarım ki orada kalıcı bir el izi kalır."

Ona arsız bir gülümseme verdi. "Yüzünde eşdeğer bir tane olacağını anladığın sürece."

Kendisi için yaratılmış o amcığın içinde sikini esnetirken çarpık bir şekilde gülümsedi. Onu belinden kavrayarak nazikçe üzerinde aşağı yukarı hareket ettirdi. "Peki... adımı kıcına dövme yaptırmayı yeniden düşünme şansın var mı?"

Jaime onun sahipleniciliği karşısında gözlerini devirdi. Adam daha da sertleşmeye başladığında biraz nefessiz kalarak, "Hiç şansın yok," dedi. onun içinde.

"Baş harflerime ne dersin?"

"Öyle bir şey olmayacak, Temel Reis. Aş artık bunu." "İşte bu çok kaba."

"Her yerimde senin markaların var."

"Biliyorum." Ellerini kızın sırtında aşağı yukarı gezdirdi, Teninin kadifemsi hissine bayılıyordum. "Sadece sıcak olacağını düşünüyorum."

"Gerçekten birinin çıplak kıcıma dokunmasını ve bakmasını mı istiyorsun?" Adamın sırtışı tıpkı tahmin ettiği gibi kaybolurken gülümsemekten kaçındı.

Adam onun kıcını sahiplenici bir şekilde kavradı ve yine yavaşça üzerine oturttu. "Hayır, istemiyorum. Bu kık benim. Bakmak için benim ve

dokun, ısır...ve becer."

"Bunu yapmana izin vereceğime gerçekten inanıyorsun, değil mi?" Patronluk taslayarak onun başını okşadı. "Ah, çok güzelsin."

"Bana izin vereceksin. Tam ofis masamın üzerinde. Kabul etmek istemiyorsun ama bunu istiyorsun. Bunu çiftleşmeden önce de biliyordum, ve şimdi, ilgini çektiğini hissedebiliyorum." Şu lanet olası bağa lanet olsun. "Merak ve istek aynı şeyler değil, Temel Reis." Tıpkı onun başını okşadığı gibi o da kızın başını okşadı. "Ah, ne kadar da saçmalıyorsun." Kız hakaret ya da tokatla karşılık veremedi, adam onu sırt üstü çevirdi ve her ikisi de yan dönüp uyumaktan başka bir şey yapacak gücü bulamayana kadar sikti.

Dante ağzına kocaman bir parça pastırma tıktırmadan önce, "Bu sabah seninle çalışacağım," dedi.

Yemek masasındaki herkes ne yaptığına ara verdi ve Jaime bunun nedenini biliyordu. Onu işe götüreceğini söylememişti, onunla birlikte gideceğini söylemişti - oldukça farklıydı.

Dante, işinde oldukça iyi olmasına rağmen kontrolcü ve aşırı korumacı doğası, şimdi çiftleştiklerine göre, işler biraz karmaşık olacaktı. Her zamankinden daha sahiplenici, kıskanç, kontrolcü ve koruyucu olmakla kalmayacak, aralarındaki bağ tam olarak gelişmediği sürece daha da kötü olacaktı. "Neden?" Koruyucu damarına hâkim olamadığını itiraf etmek onun için bir cesaretti.

"Çünkü seninle vakit geçirmek ve sonrasında seni ögle yemeğine çıkarmak istiyorum.

Yanınızda kendi arabanız varsa bunu yapmak biraz zor." Masadakilerden bazıları gibi o da homurdandı. "Shawn'ın yüzündeki ifadeyi kaçırmak istemediğini mi söylüyorsun?

gördüğünde yüzünü buruşturacak." Omuz silkti özür dilemeden. "Ve bir de seninle ilgili küçük bir mesele var. Yirmi dört/yedi saat yanımda olmazsan başıma kötü bir şey gelecekmiş gibi paranoyak olmak."

Onun çenesini kavradı. "Sana zaten kötü bir şey oldu. Tekrar olmasına izin vermeye hazır değilim."

"Glory'nin beni vurması için başka bir yalnız kurt tutacağından şüpheliyim."

"Muhtemelen hayır," diye izin verdi. "Ama bu, kardeşlerinin henüz bir sonraki hamlelerini yapmaya hazır olmadıkları anlamına gelmiyor. Yakında başka bir hamle yapacaklarını biliyorsun. Kirli işlerini yaptıracak başka birini bulabileceklerini düşünmediğinizi kendiniz söylediniz."

Bununla gerçekten tartışamazdı. İsterdi ama yapamazdı. Her ne kadar kendi sorunlarıyla ilgilenen biri olsa da Jaime, eğer bu sorunlar onu öldürmeye niyetlenen insanlar kadar büyükse, onları kendi başına halledebileceği hayal dünyasında yaşayan biri değildi. Dante haklıydı ve yardım kabul etmemesi için intihara meyilli bir aptal olması gerekirdi.

Ayrıca, onunla ortada buluşmamak adil olmazdı. Ve onunla ortada buluşmaya çalışıyordu. Ona bu sabah yeniden işe başlayacağını söylediğinde paniklediğini hissetmişti. Onun hemen ısrar etmesini bekliyordu. Sürü bölgesinde kaldı ama o kalmadı. Geri çekildi.

"Bana işimde yardımcı oldun, şimdi ben de sana yardım etmek istiyorum," dedi masum bir omuz silkmeye.

Jaime iç çekti. "Peki."

Yüzünde şüpheli bir ifade belirdi. "Bu çok kolay oldu."

"Hayır, bu benim mantıklı davranmam ve işe gitme konusunda peşimi bırakmamanın senin için ne kadar zor olduğunu takdir etmem."

Dante, kızın onun için bu kadar mükemmel olmasının nedeni buydu, diye düşündü.

Onun küçük tuhaflıklarını -tamam, büyük tuhaflıklarını- kabul etti ve inatçı olmasına rağmen, yapabildiğinde uzlaştı. İhtiyacı olmasa da onunla ilgilenmesine izin veriyordu, üzerine titrenmesi onu sık sık rahatsız etse de. Dante onu oturduğu yerden kaldırdı ve kucağına oturttu. "Teşekkür ederim." Yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömdü ve derin derin içine çekti. Onun kokusunu çok sevmesine ve sık sık içinde kıvranmak istemesine rağmen Bağ ilerliyor ve kokuları sonunda birbirine karışıyordu. Adam dişleriyle iddia izini sıyırdığında ürperdi; ona bakmayı seviyordu, geri dönüşü olmayan bir şekilde onun olduğunu ve herkesin de bunu bileceğini bilmeyi seviyordu.

"Kahvaltı masasında olmaz çocuklar," diye şikayet etti Alfa dişileri içeri girerken şakacı bir şekilde, ama Dante sadece Jaime daha sıkı. Trey, Taryn'in arkasındaydı ve Kye onun kolunun kıvrımına sokulmuştu.

Bir anda sürünün çoğu ayağa kalktı ve Kye'ı almaya çalıştı. Trey isteksizce de olsa bebeği Shaya'ya verdi ve o da diğer herkesi uzaklaştırdı.

Taryn otururken Jaime'ye, "Kediniz kokusunu aldığı andan beri oğlumun yanından ayrılmadı," dedi. "Sanki onu koruyormuş gibi beşiğinin yanında uyuyor. Trey onu dışarı attığında kapının dışında uyudu. Çok şirin."

"Hiç de sevimli değil," diye ısrar etti Greta. "Kedilere karşı dikkatli olmalısın. Bazıları bir bebeğin yüzünde uyur ve onu boğar."

"Ne?" diye sordu Trey.

Taryn gözlerini devirdi. "Onun aşırı korumacılığı şimdi benden Kye'a geçti."

"Neden ona göbek adı olarak River'ı verdin?" Greta'nın yüzü hoşnutsuz bir ifadeyle buruşmuştu.

"Bir, ismini seviyorum. İki, nehirleri seviyorum. Üç, bundan hoşlanmayacağını biliyordum."

Trey, Jaime ve Dante'ye, "Tebrikler," dedi. "Shaya bize çiftleştüğınızı söyledi." Taryn'in yüzü aydınlandı. "Evet, tebrikler.

Üzgünüm, tamamen unutmuşum. Uyku yoksunluğunu suçluyorum." Dante ve Jaime Alfalarına başlarıyla teşekkür ettiler. "Seni işe götürmem gerek yoksa geç kalacaksın," dedi Jaime'ye, onu ayağa kaldırmadan önce ve sonra ayağa kalktı. "Sonra görüşürüz çocuklar.

OceanofPDF.com

Tao, ilgilenir misin-"

Baş infazcı elini kaldırdı. "Merak etmeyin. Ben her şeyi hallettim."

Taryn, "Seni temsilci olarak görmek tuhaf," diye yorum yaptı. "Hoşuma gidiyor." Dante sırtıttı. "Benim de."

O ve Jaime yanlarından geçerken, Rhett onu durdurmak için tişörtünü çekiştirdi. "Ve bir kadının seni parmağında oynatmasına asla izin vermeyeceğini söylemiştin." Gülümsemesi o kadar genişti ki Marcus'un palyaço gülümsemelerinden birine meydan okuyabilirdi.

"Ne?"

"Taryn ve Trey'in çiftleşme töreninde de böyle demiştin. Vay, vay, vay, işler nasıl da değişti."

Dante kaşlarını çatı. "Kapa şu lanet çeneni." Rhett sadece güldü.

Dante, tapınağa doğru yol boyunca elini Jaime'nin kalçasına koydu. Tıpkı onun kokusu gibi, bu temas da onu tahrik ediyor, sakinleştiriyor ve aynı anda kurdunu harekete geçiriyordu. Artık çiftleştiği için bu kadar farklı hissetmesi çok ediciydi.

Ruhunun diğer yarısından yoksun olduğunun her zaman farkında olmasına rağmen, Jaime ile çiftleşip aralarındaki bağın oluşmaya başladığını hissedene kadar bunun ne anlama geldiğini tam olarak anlamamıştı. Bu kadar çok boş alan olduğunu bilmiyordu. Kız boşalana ve onları doldurana kadar onun içindeydi, kızın ruhu onunkıyla birleşene kadar ne kadar eksik olduğunu fark etmemişti.

Tüm rahatlığına, kendine olan güvenine ve inancına rağmen, sadece yarım bir insandı. Şimdi metafiziksel bağ

Jaime ile arasında onu dengeleyen biri vardı.

Jaime'nin doğası, onun kusurlu olabileceği alanlarda güçlü olması ve bunun tersinin de geçerli olmasıyla Jaime'yi tamamlıyordu. Özetle, birbirlerini daha da güçlendirdiler.

Şimdi, eğer eşinin bunu kabul etmesini sağlayabilirse, duvarlarını indirmesini ve onu tamamen içeri almasını, ona her şeyini vermesini sağlama şansı olabilirdi. Ne kadar ironikti ki, tüm hayatı boyunca eşinin onu terk edeceğinden endişelenmişti.

Ondan çok fazla şey talep ediyordu ve talep eden de kendisiydi?

Konuyu kendi haline bırakırsa, tam da her zaman istediği şeyi elde edecekti: "her şeyi" olmayı istemeyecek ve ona tamamen bağımlı olmaktansa kendini tutacak bir eş.

Sorun şu ki, bunu hiç istemediğini fark etti. Jaime'nin her bir parçasını istiyordu ve karşılığında ona aynısını vermeye hazırdı. Nasıl vermesin ki? Başının belası olsa da Jaime onun için hayati önem taşıyordu.

Oraya vardıklarında Jaime, Dante'ye biraz fazla dar bir çift tulum verdi ve onu işe koymakta tereddüt etmedi. Jaime'nin onu bir daha oraya gitmekten vazgeçirmeyi umduğunu hissediyordu ama hiçbir şey onu vazgeçiremezdi. güvende olduğundan emin olmasını engelledi. Bok temizlemek ve uluyan bir binayı dinlemek bile değil, havlayan köpekler. Ne yazık ki, Shawn çiftleşme konusunda onları tebrik etti. Dante bir kavga çıkmasını umuyordu ama neyse. Cadı ve dişi aslan da aynı derecede mutluydu.

"İkiniz adına da çok sevindim." Riley neredeyse Jaime'nin canını çıkaracaktı.

"Teşekkürler," diye mırıldanmayı başardı Jaime.

Riley kızarak Dante'ye sadece tebrik eden bir gülümseme verdi. Görünüşe göre Dante hâlâ gözünü korkutuyordu.

Riley onu serbest bıraktığında, Ivy ona eşit derecede coşkulu bir sarılma. "Bunu hak eden biri varsa o da sensin tatlım." Kaşlarını çatarak Dante'ye döndü. "Eminim ona olan ilgini bu kadar uzun süre görmezden geldiğin için kendini aptal gibi hissediyorsundur."

Aslında, Dante yaptı. Yaraya tuz basmaya hiç gerek yoktu. İşten sonra Jaime'yi öğle yemeği için Steakhouse'a götürdü ama başta planladıkları gibi eve gitmek yerine bütün günü birlikte geçirdiler. Önce Jaime'nin gelmiş geçmiş en iyi dondurmayı yaptığına yemin ettiği bir dondurmacıya gittiler - gerçekten de öyleydi - sonra da Kye için kişiselleştirilmiş hediyeler almak üzere alışverişe çıktılar. Jaime'nin ne kadar anaç olduğunu daha önce fark etmemiştir. Dante onun bu yönünü seviyordu ve hamile kalırsa mutlu olacağını bilmek hoşuna gidiyordu.

Yavru sahibi olmak için acelesi yoktu ama çocuk sahibi olmak için en iyi zaman olduğuna inanan biri de değildi. Ne zaman çocuk sahibi olursanız olun, bu kaçınılmaz olarak hemen her şeyi etkileyen ruh sarsıcı bir deneyim olacaktı. Onun durumunda, işi ve çalışma saatleri üzerinde ciddi bir etkisi olacaktı. Ama Jaime'yle tanıştığından beri hayatındaki önemli insanların her zaman önce gelmesi gerektiğini öğrenmişti. Sonunda Jaime'yle birlikte hamile kaldıklarında, Jaime'nin gururlu ve kendini beğenmiş.

Alışverişlerini bitirdiklerinde saat akşam altı olmuştu. Dante onun yeni çıkan bir korku filmini izlemek için sinemaya gitmeye ikna etmesine izin verdi. Uzun zamandır gitmemiştir ve beklediğinden çok daha fazla eğlendi, özellikle de

öpüştükleri kısım. Yapacaklarına karar verdi tekrar böyle şeyler yapmak için zaman. Elbette birlikte kaliteli zaman geçiriyorlardı ama bütün bir günü yalnız geçirdikleri çok nadirdi. Gelecekte, her hafta bir gününü Jaime'yle geçirmeye ayıracaktı; sadece ikisi ne isterlerse yapacak ya da hiçbir şey yapmayacaklardı.

Nihayet toparlanmak için geri döndüklerinde saat sekiz buçuktu.

bölge. Tünellerden geçip odalarına doğru ilerlerken, filmdeki belirli bir sahne hakkında gülüşürken, Jaime birdenbire her yerin ürkütücü bir sessizliğe büründüğünü fark etti. Yaşam alanına girdiklerinde Neden? Onu görmeden önce kokusunu almıştı ve Jaime'nin kurdu hemen tetikteydi, hırlıyor ve pençelerini esnetiyordu.

"Dante! Aman Tanrım, döndüğüne çok sevindim!"

Dante şaşkınlıkla gözlerini kırıştıtırırken Laurie hantal deri koltuklara uzandı ve aniden boynundan asılı kaldı. Daha arkasındaki ürpertici hırıltıyı duymadan Laurie'yi çözmüş ve omuzlarından tutarak sırtına yatırmıştı. Kurdu başka bir dişinin dokunuşundan rahatsız olarak hırladı. Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi ve sonra gözleri Jaime'yi buldu. Muhtemelen eşi o anda dostça görünmüyordu, çünkü Laurie beyazladı ve sertçe yutkundu.

"Burada ne yapıyorsun Laurie?" Sürünün çoğunun yaşam alanında olduğunu ve hiçbirinin mutlu görünmediğini uzaktan fark etti.

"Gidecek hiçbir yerim yoktu." Gözleri yaşlarla doldu ama gerçek olup olmadıkları anlaşılmıyordu. Koltuğa geri yaslandı. "Bu Blane. O... Yumruklarını iyi kullanıyor diyelim. Yıllarca buna katlandım. O benim dostum ve oğlumun babası, buna mecburdum. Ama bunu kaldıramazdım.

ve son zamanlarda Leif'e yumruk atmaya başladı. Bu hoş göreceğim bir şey değil."

"Leif nerede?" Arkadaşının öfkesini ve aşırı rahatsızlığını hisseden Dante onun elini kendi elinin içine aldı.

"Sürü arkadaşlarından biri, Grace, yiyecek bir şeyler almak için onu mutfağa götürdü."

"Duyarsız olmak istemem ama neden buraya geldin? Baban sürünün Alfa'sı. Gideceğin kişi o olmalı."

"Ailem on gün daha tatilde. Sürüdeki hiç kimse beni ondan koruyamazdı ve başka sürülerdeki ailemin yanına da gidemezdim çünkü Blane oraya bakacağını bilirdi. Josh'a gitmeyi düşündüm ama Blane'in tarafını tutup onu aramayacağından emin olamadım. Burası bir tek Blane benim öyle olmamı asla beklemezdi."

"Ve sen burada kalmak mı istiyorsun?" diye sordu Jaime, sesi tehlikeli ama yaşadığı fiziksel acıya dair hiçbir ipucu içermiyordu. Kurdu yüzeye çıkmak için bu kadar çabalamayalı uzun zaman olmuştu ama hayvan karşısındaki dişiye çiftleşmesi için bir tehdit olarak görüyordu.

Kurdun durumunu hisseden Dante, Jaime'nin elini bıraktı ve avucunu Jaime'nin saçlarının altından geçirerek ensesini kavradı. Hiç kimse

Bakmak, kurdunu sakinleştirmek için tasarlanmış bir hareketin aksine, bunu sadece şefkatli bir dokunuş olarak yorumlayabilirdi.

Laurie kesinlikle gördü ve bundan memnun görünmüyordu. Bu hareket Jaime'nin kurdunun geri çekilmesini sağlamadı ama sakinleşmeye başlamasına neden oldu.

"Sadece ailem dönene kadar."

"Dante, Jaime," diye başladı Trey, "sanırım ofisimde konuşmalıyız. Özel olarak," diye ekledi Laurie peşinden gidince.

Ofise girip kapıyı kapattıkları anda Jaime, Alfa'sına haber verdi,

"Burada kalamaz."

Şaşırmış görünmüyordu. "Jaime, bu-"

"Hayır, gerçekten burada kalamaz yoksa onu öldürürüm." Ne kendini ne de kurdunu durdurabilirdi.

"İnanın bana, yabancılarla ilgilenmiyorum- Özellikle de Dante'yi benim sürüme yaptığı gibi inciten birini. Geçitten geçmesinin tek sebebi Çocuk ondaydı. Yaralanma ihtimali olan bir çocuğu oraya gönderme konusunda rahat değilim." Trey'in babasının tacizci olduğu düşünülürse, bu beklenen bir şeydi. Bir şey olmasaydı Jaime de aynı derecede sempatik olurdu. "Yalan söylüyor."

"İçgüdülerim bana haklı olduğunu söylüyor ama artık Kye elimde olduğuna göre..." İç çekti. "Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Sadece çocuğa karşı eskisinden biraz daha korumacı olmamı sağladı diyelim."

Arkadaşına döndü. "Ona inanıyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Oyununun ne olduğunu anlayamıyorum. Ama Trey gibi ben de Leif'i buradan gönderme konusunda rahat değilim. Blane'in neler yapabileceğini biliyorum. Daha önce onlara hiç zarar vermemiş olsa bile, bunu öğrendiğinde şüphesiz çok öfkelenecektir.

kaçtılar, özellikle de benim sürüme doğru kaçtılar. Onu buradan atma konusunda bizden daha rahat olduğunuzu sanmıyorum." Adam haklıydı, kadın rahat değildi.

onunla birlikte. "Kalmasına izin vermeyi kabul ettiniz mi?" diye sordu Trey'e.

Trey başını salladı. "Önce ikinizle de konuşmak istedim. Bunun ikiniz için de neden zor olduğunu anlayabiliyorum ve eğer siz çok zor buluyorsanız, o zaman -bana pek iyi gelmese de- ben yapacağım.

Onlara gitmelerini söyle. Benim sürüm önce gelir."

Eğer gerçekten Kaltak Surat'ın gitmesini istiyorsa, eşinin bir zamanlar sevdiği ve kısmen çiftleştiği bir kadının etrafında olmanın ne kadar zor olduğunu anlatırsa, Trey Laurie'nin gitmesi için ısrar edecekti. Bunu ne kadar takdir etse de ve gerçekten Orospu Surat'ın gitmesini istiyordu ama duygularının on yaşındaki bir çocuğun güvenliğinden daha önemli olduğunu düşünmüyordu. "Ben halledebilirim."

Eşiyle gurur duyan Dante, bir kolunu ona doladı ve onu kendi tarafına çekti. Aralarındaki bağ sayesinde onun bu durumla iyi başa çıkabileceğine inanmadığını biliyordu ama Leif'in iyiliği için bununla başa çıkmaya hazırdı. Bunu Leif'e söylemeyi çok istiyordu.

Trey onlara sığınmayı reddetti. Eşini bu acıdan kurtarmak ve onun için kötü bir anıdan başka bir şey olmayan bu kadını uzaklaştırmak istiyordu. Kendine on gün olduğunu hatırlattı. On gün sonra hayatlarından sonsuza dek çıkmış olacaktı.

"Ama önce duyması gereken bir şey var."

Dante Jaime'ye ne demek istediğini sormadan Jaime ofisten çıktı. O ve Trey de arkasından onu takip ettiler. oturma odasına doğru ilerledi. Sonra Laurie'nin sandalyesinin önüne geldi ve eğilerek göz göze.

Jaime haklı olarak temkinli davranan kadına, "Tahmin ettiğiniz gibi," diye söze başladı, "karar sizin ve oğlunuzun kal. Ama şunu dinle ve tek kelimesini bile unutma. Bir daha asla ama asla Dante'ye dokunmayacaksın. Asla," diye tısladı. "Beni yanlış anlama, umarım beni görmezden gelirsın, çünkü o zaman seni saçlarından tutup buradan sürüklemek ve ağzını burnunu kırmak için mükemmel bir bahanem olacak.

Ama bunu istemiyorsan, o küçük sürtük ellerini dostumdan uzak tut." Dante bir nefes verdi ve başını iki yana salladı. Jaime'yi kanepenin üzerine yatırıp herkesin önünde sikmenin çok ama çok kötü olacağını kendine hatırlattı. Kurdu aynı fikirde olmadığını hırladı. Onun baskınlık gösterisi doğrudan Dante'nin sikine gitmişti ve eğer İnfaz memurlarının yüzlerindeki acı dolu ifadeler bir şey ifade ediyorsa, bu onlarda da aynı etkiyi yaratmıştı.

Dante onlara "Aklından bile geçirme" der gibi baktı. Onların Alfa'sı gibi değildi; kendisine ait olana başkalarının hayranlık duyması fikrinden hoşlanmıyordu.

"Eşin mi?" Laurie uyuşmuş bir halde

tekrarladı. "Eşim."

Jaime'nin yanına gelmiş olan Dante'ye baktı. "Tekrar baskı yapacağını düşünmemiştim."

"Ben de öyle, ama Jaime'nin üzerine basacaktım. Görünüşe göre buna gerek yokmuş." Laurie'nin yüzünü tam bir şok kapladı. "Siz gerçek eşler misiniz?"

"Evet," diye onayladı Jaime. "Yani bir dahaki sefere ona saldıрма dürtüsü duyduğunda bunu düşünmek isteyebilirsin, ki kayıtlara geçmesi için söylüyorum, düpedüz acınası bir durumdu." Bununla birlikte, Jaime aniden döndü ve odadan çıktı.

Odadaki bütün kadınlar yerlerinden kalkıp Laurie'ye alaycı bakışlar fırlatarak salonu terk ederken Dante'nin kaşları çatıldı. Bu Jaime'ye bir sadakat gösterisiydi. Bu, Laurie'nin bir daha hiç kimsenin gözüne giremeyeceğini gösteren bir jestti.

kadınlar burada. Bu aynı zamanda Trey'in kararına katılmadıklarını söylemenin de bir yoluydu. Dante ona döndü. "Eğer diğer dişiler bundan hoşlanmıyorsa, Taryn de hoşlanmayacaktır."

Trey'in onaylayan gülümsemesi gergindi. "Ve yeni doğum yaptığı için onu sakinleştirmek için Pedro'yu Sakla oyununu bile oynayamıyorum. Lanet olsun."

"Dante, kalmama izin verdiğin için çok teşekkür ederim."

Dante kardeşinin arkadaşına baktı. "Teşekkür etmen gereken ben değilim. Jaime, Trey'e senin etrafta olmanla başa çıkabileceğine dair güvence vermemiş olsaydı, çoktan gitmiş olurdun." Daha önce

başka bir şey söyleyemedi, Jaime'nin peşine takıldı ve kokusunu takip ederek odalarına gitti. Jaime'nin kendini ensuite banyoya kilitletiğini görünce şaşırmadı. İpucunu anlamıştı. Yalnız kalmak istiyordu. Şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydı ki

Dante "yalnız zaman" olayına uzun süre uyum sağlayamadı.

Kapının kilidini açmadan önce kadının banyoya dalmış olduğunu anlayana kadar bekledi. Küvetin yanına çömeldiğinde gözlerini açmadı ama onun varlığının farkında olduğunu biliyordu. Ellerini daldırdı suya girdi ve baloncuklarla kaplı kolunu okşadı. "Özür dilerim bebeğim."

"Bu senin hatan değil." Bir bakıma öyle olmasını diledi, çünkü o zaman acısını çıkarabileceği biri olurdu. Ama o Dante'nin Kaltak Surat'ın yanındayken ne hissettiğini hissetti... hiçbir şey. Hiçbir şey hissetmemişti.

Ondan şüphelenmiş ve hayal kırıklığına uğramıştı. Ama onun

için? Hiçbir şey için.

Öyle bile olsa, bir zamanlar eşinin - kendi eşinin - üzerine basacak kadar sevdiği birinin etrafında olmak çok zordu. Her şeyi daha da kötüleştiren şey, çiftleşme bağı tam olarak gelişmediği için kurdu ve kendisinin zaten güvensiz hissetmesiydi.

"Böyle hissettiğini bilmekten nefret ediyorum." Kurdu da öyle. Endişe, kızgınlık, kıskançlık, huzursuzluk ve kederden oluşan baş döndürücü bir karışım içinden akıp gidiyordu. "Bu demek değil ki çiftleşme törenini ertelemek zorunda, değil mi? Onun varlığının işleri etkilemesini istemiyorum." Jaime'nin bakışları onunkilere kaydı. "Çiftleşme töreni mi istiyorsun?"

"Neden yapmayayım ki?" Cevap hemen aklına geldi. Bir eliyle ensesini tuttu ve sıktı. "Dur! Kendinizi kırık ve işe yaramaz olarak

düşünmek." "Ben kırıldım. Ve ben bir sürtüğüm."

"Sen kırık değilsin. Kurdun travma geçirmiş ama iyileşebilir. Güçlüsün, şefkatlisin, naziksin ve evet, bir sürtüksün. Sen benim sürtüğüksün. Benim olduğun için gurur duyuyorum ve Herkes bunu bilmeli." Eğilerek ağzını onunkiyle birleştirdi, dudaklarının kenarı boyunca yalayarak onu açması için ikna etti. Dudaklarını açtığı anda dilini içeri soktu ve kızın tadına iyice baktı.

"Beni onun için terk etmeyeceksin, değil mi?" Her kelimesinde ciddi olduğunu ve Kaltak Surat'a karşı hiçbir şey hissetmediğini hissetmesine rağmen, bunu ondan duymaya ihtiyacı vardı.

Onun yüzünü kavradı ve duman mavisi gözlerinin içine baktı. "Hiçbir şey ve hiç kimse seni terk etmemi sağlayamaz. O gece benden kaçmaya çalıştığında ve teneke kutun bozulduğunda seçimini yaptın. O zamandan beri geri dönüşü

olmayan bir şekilde benimsin."

"Seçim," diye homurdanarak yineledi. "Sanki sen bir hayır kabul etti." Gülümsedi. "Tabii ki kabul etmezdim. Senin benim olduğuna çoktan karar vermiştim." Burnunu boynunun kıvrımlarında gezdirmeden önce onu tekrar öptü. Hiçbir şey ve hiç kimse bu kadar güzel kokmamalıydı. Bakışlarını tekrar onun üzerinde gezdirerek yüzünü inceledi. "Onun burada olmasıyla başa çıkabileceğinden emin misin? Eğer senin ve kurdun için çok fazla olacağını düşünüyorsan, sadece söyle ve gitmesini sağlayayım."

"Leif olmasaydı onu kendim terk ederdim."

"Annesi yanında olmadan burada kalmaya razı olacağını düşünseydim, Trey'den onu akrabalarından birinin yanına göndermesini ister ve Leif'i ailesi her neredeyse dönene kadar burada tutardım. Ama amcası olmama rağmen onun için hala bir yabancıyım."

"Ve söylediklerinde doğruluk payı olup olmadığından emin değiliz. Blane'in neler yapabileceğini biliyoruz ve bir çocuğa zarar vermekten çekinmeyeceğini de biliyoruz." Böyle insanların var olması ona hiç mantıklı gelmiyordu. Ne Dünya için ne kadar önemli olabilirler ki?

"Öyle bile olsa, eğer anlaşılamazsanız, ona başka bir alternatif bulmasını söyleyeceğiz. Sen herkesten ve her şeyden önce gelirsin. Sen daha önemlisin."

Bunu gerçekten kastettiğini bilmek neredeyse boğazına bir yumru getiriyordu. "Başa çıkabilirim. Çocuğun iyiliği için, başa çıkabilirim."

Onu nazikçe öptü. "On gün sonra gitmiş olacak."

"Kaltağın on gün sonra hâlâ hayatta olacağını garanti edemem," dedi üst dudağını kıvrarak.

"Özellikle de sana tekrar dokunursa. Sürtük." Bir sıcaklık titreşimi hissettiğinde kızgınlıkla inledi.

bağ aracılığıyla. "Şu anda azgın olduğuna inanamıyorum."

"Bebeğim, sen etrafımdayken her zaman azıyorum, özellikle de böyle çıplak ve ıslak olduğunda. Ama seni bu kadar iddialı, sahiplenici ve çiftleşmemiz konusunda koruyucu görmek beni anında sertleştiriyor.

Yine jinekologculuk oynamak ister misin?"

Bu ondan isteksiz bir gülümseme aldı. "Ancak bana öyle bir çılgılık attırırsan beni duymamasına imkân yok."

Ona ukala bir sırıtış fırlattı. "Oh, bu sorun olmayacak."

ON ALTINCI BÖLÜM

Ertesi sabah, Jaime masadaki herkese -özellikle de Laurie'ye- şöyle seslenirken Dante gülümsedi

Çiftleşme töreninin tarihini bir hafta sonrası olarak belirlediklerini söyledi. Laurie'nin tören için etrafta olmak istemeyeceğini ve oyununu bırakıp gidecekti. Bu oyunun ne olduğunu henüz çözememişti. Şu anda daha çok o lanet kediye eşinden uzaklaştırmanın bir yolunu bulmakla ilgileniyordu. Çirkin, tüylü şey Dante'ye her seferinde kötü kötü baktı. Jaime'ye dokunduğu zaman. Kucağında oturmuş sevilirken, aslında kendini beğenmiş görünüyordu.

"O senin mi?" Jaime'nin karşısında oturan Leif sordu.

"Evet." Kadın gülümsedi. Jaime çocuktan hoşlanmıştı; anne babasının kim olduğu düşünüldüğünde bu kadar içten ve arkadaş canlısı olmasına şaşırmıştı. "Adı Hunk."

"Serseri mi?" diye yankılandı Kaltak Surat kıs kıs gülerek. Jaime onu görmezden gelmeye karar verdi. Son bir saat içinde çabucak öğrenmişti ki Kadına hiç ilgi gösterilmemesi onu sinirlendirdi.

"Ona ne oldu?" Leif'in gözleri tüm yara izlerini aldı.

"Tam olarak emin değiliz. Tek bildiğimiz kötü muamele gördüğü."

"Büyükannemin bir sürü kedisi var." Yüzü aydınlandı. "Onları çok seviyor ama büyükbabam onlardan nefret ediyor." Büyükanne ve büyükbabasını çok önemseydi belliydi.

"Dante Hunk'tan pek hoşlanmıyor, ya sen?" Jaime arkadaşına baktı ve onun kaşlarını çatarak kucağındaki kediye baktığını, muhtemelen ondan kurtulmanın yollarını düşündüğünü gördü.

"Bence bu her şeyden çok kıskançlık." Shaya'nın Gülümsemesi şakacıydı. "Hiç kimsenin ya da hiçbir şeyin senin zamanına, ilgine ya da şefkatine sahip olmasından hoşlanmıyor." Dante'nin yüz ifadesi pişmanlık duymuyordu. "Tabii ki hoşlanmıyorum."

"Kedileri hiç sevmezdin, değil mi?" Kaltak Surat'ın ifadesi Masanın öbür ucuna uzandığında birden nostaljik bir hal aldı. Eli Dante'ninkine değmedi ama çok yaklaştı. "Hatırlıyorum-" Hunk ona tıslayınca geri çekildi. "Ah."

Jaime ona özür dileyen bir bakış attı. "Özür dilerim. Sadece kötülüğü hissedebiliyor." Leif buna yüksek sesle güldü ama annesi onu azarlayan bir bakış atınca durdu ve dikkatini üçüncü kâse mısır gevreğine verdi. Çocuk Marcus gibi at gibi yiyordu. Annesi ise kereviz çubukları ve sade krakerlerle hayatta kalan insanlardan birine benziyordu.

Duygusal bir gülümsemeyle konuştu Kaltak Surat. "Dante, bize bir tur attırabileceğini umuyordum. Kısa bir süreliğine burada olduğumuzu biliyorum ama burası çok büyük ve Leif'in bir yerlerde kaybolmasını hiç istemem."

"Bir tur muhtemelen iyi bir fikirdir." Dante solunda oturan Ryan'a döndü. "Onlara etrafı gezdirmek için bir saatini ayırabilirsin, değil mi?" Ryan'ın her zamanki çatık kaşları derinleşti ama homurdanarak başını salladı.

"Bunu yapmayacak mısın?" diye sordu Dante'ye, sesi hem hayal kırıklığına uğramış hem de sinirli çıkıyordu.

"Ben Beta'yım. Yapacak çok işim var."

"Eğer yardıma ihtiyacın olursa-"

"Eğer yardıma ihtiyacı olursa Jaime var." Taryn'in gülümsemesi hoş değildi ve Kaltak Surat bakışlarını indirmeyi akıl etti. "Ne de olsa sürünün Beta dişisi o."

"Yeterince büyüdüğümde Beta olmak istiyorum." Leif kaşığındaki Cheerio'yu yaladı.

Dante ona gülümsedi ve omzunda duran eliyle parmaklarını eşinin saçlarında gezdirdi. "Olabilirsin."

"Büyükbabam bir gün harika bir Beta olacağımı söylüyor. Büyükannem de öyle düşünüyor." Onlardan bahsederken yüzü yine aydınlandı.

Kaltak Surat onun saçlarıyla oynadı. "Ne olmak istiyorsan olabilirsin tatlım. Bir gün Beta olmak için gereken eğitime zaten sahipsin."

Leif ona merakla baktı, sanki annesinden gelen övgü tamamen yeni bir şeymiş gibi. Bu Jaime'nin aklına Josh'un doğum günü gecesinde Leif'in hem rahatsız hem de neşeli görüldüğü anı getirdi. ve annesi ona şefkat gösterdiğinde kafası karıştı.

"Beta rolü kanda var," diye devam etti annesi. "Dante amcana bir bak. Bir gün sen de onun kadar harika olabilirsin. Değil mi, Dante?" Dante onun dikkati oğlunun üzerinden çekme çabasını görmezden geldi. "Diğer büyükbaban, yani babam, Beta'yken-"

Leif'in kaşları havaya kalktı. "O da mı Beta'ydı?"

Gerçekten mi?" Dante başını eğdi. "Bilmiyor muydun?"

"Blane değil-" Annesi sözünü kesince Leif durdu.

"Mısır gevreğini bitirdin mi?"

Blane, babam değil, diye not etti Dante. Jaime ile bakiştılar. Çocuğun kendisine sık sık vurduğu anlaşılan bir adamı babası olarak görmemesi o kadar da şaşırtıcı olmamalıydı. Ama Blane adını korku ya da öfkeyle, sanki o kişiyi kötü, acı dolu anılarla ilişkilendiriyormuş gibi söylememiştii. Leif bu ismi, çok az tanıdığı birinden bahseden biri gibi kayıtsızlıkla söylemişti.

"Bizi tura çıkaramayacağına emin misin?" Kaltak Surat'ın duygusal gülümsemesi geri gelmişti. "Leif biraz zaman geçirmeyi çok ister amcasıyla vakit geçirmek, sizi tanımak ve-" Jaime inledi. "Aman Tanrım, biraz gururlu ol be kadın!" Onun için yaltaklanmamak mümkün değildi.

Leif'in ağzı bir gülümsemeye dönüştü ama başını eğerek bunu gizledi. Her kadının, hatta her kadının

Greta, Dante'yle vakit geçirmeye niyetli görünen bu davetsiz misafiri küçümsediklerini açıkça gösterirken giyyordu.

Trey'e hırlayan Taryn dışındaki tüm dişiler. "Sadece bir erkek, çiftleşmiş bir erkeğin eski kız arkadaşının sürüde kalmasına izin verir ve aptalca bir şekilde her şeyin yoluna gireceğini düşünür." Trey, Kye'ı sanki oğluymuş gibi göğsüne bastırdı. onu bir şekilde koruyabilirdi. Küçük dostunun zaman zaman korkutucu olabildiğini inkâr etmek mümkün değildi.

"Şey, benim işe gitmem gerek." Jaime, Kaltak Surat'ın yüz ifadesinin nasıl kurnazlaştığını fark etmemişti, sanki Jaime yokken Dante'yi yalnız bırakmanın bir yolunu hayal ediyordu. Jaime konuştuğunda bu ifade yerini hayal kırıklığına bıraktı.

"Yine seninle geliyorum."

Jaime iki nedenden dolayı itiraz etmedi. Birincisi, her ne kadar

Dante'ye güveniyordu, Kaltak Surat'ın onu yalnız yakalayabileceği fikrinden gerçekten hoşlanmıyordu. İkincisi, Dante'nin onunla birlikte hareket etmesinden hoşlandığını itiraf etmek zorundaydı. Onun etrafında olması hoşuna gidiyordu. Kurdu bundan hoşlanıyordu, onun kokusuyla çevrili olmak hoşuna gidiyordu.

Her ne kadar kurdu ona duygusal olarak zarar vermeyeceğine tam olarak güvenmese de, bu bağdan memnundu ve onun eşi olduğunu kabul etti. Jaime, kurdunun birkaç ay önce bu çiftleşmeden memnun olup olmayacağını merak ediyordu. O zamanlar kurdu çok daha huysuzdu, etrafındaki herkese güvenmemeye ve onlardan uzak durmaya çok hevesliydi. Şimdi ise Dante'ye güvenmeye açık görünüyordu. Sadece henüz güvenebileceğini hissetmiyordu.

Jaime onun ara sıra kendisiyle çalışmasına pek karşı

çıkmadığı için, bu sefer onu fazla çalıştırmadı. Sadece

Beta görevlerini birlikte yaptıklarında, bir ekip olarak iyi çalıştılar, işi birlikte ele aldılar ve yaptılar barış içinde. Ancak bu, belli bir olaya kadar böyleydi. ortaya çıktı. Bir kurtarma minibüsüyle taşınan köpeklerden biri kafesinden çıkmış ve otoparkta, yaklaşmaya çalışan herkese hırıliyordu.

"Jaime bu işte en iyisi," dedi Ivy, Doberman'ı sakinleştirme ve toplama işi için onu seçerek. "Cazibesinin onun üzerinde işe yaramaması ihtimaline karşı sakinleştirici silahla hazır olacağım."

"Hayatta olmaz."

Jaime gözlerini aniden önüne dikilen deve dikti. "Çekil, Dante."

"O köpeğe yaklaşmayacaksın. Ona bir bak." Dante yanına gitme fikrinden bile ürkmüştü.

"Onu görüyorum," dedi sabırla, onun bu kadar aşırı korumacı hissetmesini anlayarak. "Şu anda kendini savunmaya çalışan korkmuş bir hayvan görüyorum ve ona yardım etmek niyetindeyim." O kollarını göğsünde kavuşturdu. "Hayır dedim."

Bu sözler, onları kaplayan baskınlık olmasaydı bu kadar rahatsız edici olmayabilirdi. Aslında onu kendisine boyun eğmesi için baskı altına almaya çalışıyor, ona Beta rolünü oynuyordu. Pislik.

"Benim üzerimde hiçbir kontrolün olmadığını zaten tespit etmemiş miydik?"

"Bu seni kontrol etmeye çalışmakla ilgili değil. Seni seve seve yiyecek olan vahşi bir köpekten korumakla ilgili."

"İşte şimdi melodramatik olmaya başladın."

"Uçuş tepkisi vermemeni telafi ediyorum."

Gözlerini devirdi, tahammülünü kaybetti ve eşinin ona boyun eğmesi için üzerinde hâkimiyet kurmaya çalışmasına izin vermeye hazır değildi. Bunu gerçekten yapması canını acıtmıştı. "Kenara çekil."

"Hayır, kolayca çıldırıp sana saldırabilecek travma geçirmiş bir hayvanın yanına yaklaşmana izin vermeyeceğim!" Ne yaptığını anlayınca

dediğinde, Dante gözlerini sıkıca kapattı. Arkasındaki köpeğin yardıma muhtaç olduğunu ve kolayca öfkelenip insanlara zarar verebileceğini ima ederek, Jaime'nin kurdu için de işlerin aynı derecede umutsuz olduğunu ima ediyordu. Aslında Jaime'nin kurdu hakkında buna pek inanmıyordu ama sözleri bambaşka bir izlenim bırakmıştı ve Jaime'nin çektiği acıyı gözden kaçırmamıştı.

arkadaşının yüzünde parladı. Bunu görmesine gerek yoktu, hissetmişti. "Jaime-" Her kelimesinden öfke damlayan kadın düz bir sesle konuştu. "Yolumdan çekil ve işimi yapmama izin ver." Dante'nin kurdunun tamamen iyileşebileceğine hiç inanmamış olmasına şaşırmamalıydı ama yine de canı yanmıştı,

Çünkü ona inanmak istemişti.

Söyleyebileceği hiçbir şeyin onu bu konuda geri adım attıramayacağını bilen Dante isteksizce kenara çekildi. Onu zaten yeterince incitmişti ve daha fazla zorlayıp tekrar incitmek istemiyordu.

Ama köpek tehditkâr bir hareket yaparsa, Dante gözünü kırpmadan peşine düşerdi.

Dante'yi görmezden gelerek ve duygularını daha sonra uğraşmak üzere bir kenara iterek Jaime onu geçti ve Ivy'yle birlikte Dante'ye kaşlarını çatan Riley'nin uzattığı tasmayı aldı. Jaime ne yapacağını bilecek kadar çok kez bu durumla karşılaşmıştı. Dişlerini göstererek meydan okuyan köpekler arasında güvenli bir mesafe bırakarak diz çöktü. Adamın üzerinde yükselmek ona kendini

Gözü korkmuştu ve bu da onun kendisini tehdit olarak görmesini sağlama şansını ortadan kaldıracaktı.

Onunla sakin bir sesle konuştu, bunun onu rahatlatacağını ve kendi sakinliğinin de onun sakinleşmesine yardımcı olacağını umuyordu. Onun hırlamalarından etkilenmedi, çünkü hırlamaların saldırganlıktan ziyade uyarı niteliğinde olduğunu biliyordu. Yine de bu uyarıları dikkate almamak bir ısırıkla sonuçlanabilirdi ve o da böyle bir şey istemiyordu. Geçmişte birkaç kez ısırılmıştı. Bulldog eline kilitlendiğinde canı çok yanmıştı.

Köpeğin, kendisinin bir tehdit oluşturmadığını anlamasını isteyerek göz temasından kaçındı, çünkü bu, köpeğin çatışmacı olarak yorumlayacağı bir şeydi. Elini tulumunun cebine sokarak, köpeğe ait birkaç mendil çıkardı. Orada tuttuğu ikramlar. Birazını onun yanına fırlattı ve bekledi.

Havayı kokladıktan sonra, sonunda ödüllerden birini ısırdı. O ödüllerin her birini yedikten sonra, kadın birkaç tane daha attı.

Yan tarafa dönerek, bir şey yapmadığını anlatmaya çalıştı. Ona meydan okuyarak yavaşça ilerledi. Sadece birkaç adım sonra durdu ve ona biraz daha ödül maması attı. O O bunları yerken sabırla bekledi ve sonra elini uzatmadan önce hafifçe yere vurarak onu teşvik etti ona doğru geldi. Bu noktada hırlamayı kesmişti ama duruşu hâlâ tetikteydi. Birkaç dakika sonra, onun varlığına alışmış ve bir tehdit olmadığına karar vermiş gibi görünüyordu, çünkü ona yaklaşmaya başladı.

Jaime onun elinin tersini koklarken tamamen hareketsiz kaldı. Ancak o sakinleştiğinde, hâlâ yatıştırıcı bir sesle onunla konuşarak diğer cebinden tasmayı yavaşça çıkardı.

Onun tasmaşını tutmadan, bir yandan onunla sessizce konuşurken bir yandan da tasmayı taktı. Her ne kadar onu okşamak istedi, ama o bundan kaçındı. Hiçbir yolu yoktu Ivy'nin "sıcak noktalar" dediğı, dokunulmasından hoşlanmadığı ve onu harekete geçirebilecek yerleri olup olmadığını bilmek.

Jaime'nin tüm vücudu şu anda sıcak bir noktaydı. Dante ona bir kez bile dokunsa, onu öldürecekti.

Sanki bunu hissetmiş gibi, vardiyalarının geri kalanında çalışırken ona dokunmak ya da onunla konuşmak için hiçbir girişimde bulunmadı. Aslında, cipte neredeyse sürü bölgesine gelene kadar uzanıp elini kızın kalçasına koymadı. O noktaya gelindiğinde, özellikle de adamın kendisine ne kadar kızgın olduğunu hissedebildiğı için, onu sarsmayacak kadar sakinleşmişti.

"Senin kurdundan bahsetmediğimi biliyorsun."

"Gerçekten mi?" diye sordu sesinde ağır bir şüphecilikle.

"Kelime seçimimin kötü olduğunu kabul ediyorum ve

bütün

Yanlış bir şey oldu ama kurdunuzun yardıma muhtaç olduğunu düşünmüyorum."

Onun doğru söylediğini hissetmesine rağmen, bu Jaime'nin ruh halini pek iyileştirmede.

"Bu sadece senin söylediklerinle ilgili değil. Evet, söylediklerin canımı yaktı. Ama bundan daha fazlası var. En başından beri bu ilişkide tüm desteğı veren bendim. Ama ne zaman bir konuda beni desteklemene ihtiyaç duysam, bunu yapmıyorsun."

"Açıkça tehlikeli bir köpeğı yaklaşırken seni desteklememi mi istedin?" Adamın gerçekten çok üzgün olduğunu görebiliyordu.

noktayı kaçırıyor. Eğer o başka biri olsaydı

tepkisini saf cehaletle karıştırabilirdi. Ama bir keresinde ona söylediği gibiydi: O kadar uzun süredir tek başınaydı ki bazen farkında bile olmadan benmerkezci olabiliyordu. "İçgüdülerin ne kadar güçlü olursa olsun Beni korumanızı, işimi yaptığımı kabul etmenizi ve takdir etmenizi istiyorum."

Onlar çevreyi geçene kadar cevap vermedi. Sürü bölgesinin kapısı. "Kendini riske atıyordun ve bu benim için kabul edilebilir bir şey değil." Alaycı ve tatlı bir sesle, "Özür dilerim. Sonuçta, sizin işiniz hiç de tehlikeli değil, bu yüzden benimkini yapmama izin vermenizi beklemeye hakkım yok. beni geride tutmaya ve yoluma çıkmaya

çalışıyor." "Bu farklı bir şey."

"Neden? Sen olduğun için mi?"

"Evet. Hayır." Kendine karşı dürüst olsaydı, hayırdan çok evet derdi. Jaime'ye bunu söylemek için acele ettiğinden değil, aralarındaki bağ sayesinde Jaime'nin bunu zaten bildiğinden şüpheleniyordu. Bazen bu bağlantı tam bir baş belası oluyordu. "Sende hiç Kendini koruma duygusu, bu yüzden seni korumaya çalışmamda şaşılacak bir şey var mı?"

"Ama bugün beni korumaya çalışmadın. İsteddiğini yaptırmak için bana hükmetmeye çalıştın.

Bu ne kadar adil? Bir an için sen Beta'yydın ve ben de sadece bir sürü arkadaşıydım. Beta dişi değil, eşin değil, sadece emir verdiğin başka bir sürü üyesi." Adamın yüz ifadesi, şimdi onun ne demek istediğini anladığını gösteriyordu.

"Yaptığım şey bu değildi." Ama öyleydi. Belki onu ve kendi başının çaresine bakma becerisini baltalamak istememişti ama baltalamıştı. Eğer Beta dişisi gibi davranıp bu yetkiyi ona patronluk taslamak için kullanmaya çalışsaydı ya da

fikirlerini yıkmak, onu içtenlikle kızdırırdı. Tabii bu yatak odasında olmadıysa.

Arabayı otoparka park ettiğinde Jaime ona döndü. "Bak, bu aşırı korumacılığın senin kimliğinin bir parçası olduğunu ve yeni çiftleştüğimiz için çok daha kötü olduğunu biliyorum ama bana istediğini yaptırmaya çalışamazsın."

"Özür dilerim, tamam." Uzandı ve ensesini avuçladı, yatıştırıcı bir şekilde ovuyordu. "Sanırım ikimiz de benim çok şey berbat edecek." Onu kendine çekerek dudaklarını nazikçe dudaklarına değdirdi ve kız gerilmeyince rahatladı. "Ama seni korumak istediğim için özür dileyemem. Her zaman isteyeceğim ve her zaman bunu yapmaya çalışacağım, bana ihtiyacın olmasa bile." İç çekerek ona doğru gevşedi. "Biliyorum. Ama yine de her seferinde sana kızacağım."

"Sorun değil. Kızdığın zaman çok seksi oluyorsun."

Hırlayarak onu itti, gülüşünü görmezden geldi ve cipten atladı. Kız üç adımdan fazla ilerleyemeden adam onun yanındaydı. Sonra hâlâ gülerek onu öpüyor, kollarını ona doluyordu. Kız şakacı bir şekilde çırpındığında, elleriyle bileklerini kavradı ve ellerini başının üzerinde sabitleyerek onu cipin içine doğru itti. Adamın ukala sırtışı kızın hırlamasına neden oldu.

"Bu tanıdık geliyor."

"Evet, beni cezalandırmak için şehvetimi kullandığın o geceyi hatırlıyorum." Dudaklarını onunkilere değdirdi. "Hayır bebeğim, o seni cezalandırmakla ilgili değildi. O benim kontrolümü kaybetmemdi. Buraya geldiğin andan beri seni istiyordum, Bu ağzı ve bu nefis vücudu istiyordum. Senin başka bir adamla birlikte olma fikrin işkenceydi ve ben de kendimi kaybettim." Karar vermek

"Aslında Shawn'la çıkmıyordum, biliyorsun" dedi. Adam durdu. "Ne?"

"Şey, yıllar önce vardı ve işleri yeniden başlatmamızı istedi, ama aslında bunu yapmadık."

"Bunu bana neden söylemedin?"

"Çünkü senin hiperventilasyonunu izlemek daha eğlenceliydi."

Gülümseyerek alt dudağını ısırıldı. "Bunun için seni tokatlamalıyım ama sana bir daha dokunmasına izin vermediğini bildiğim için umursamayacak kadar mutluyum." Tekrar kısmı onun ruh halini biraz bozmuştu. Kızın ifadesinden bunu hissettiğini anladı.

"Ne oldu?"

Alnını onunkine yasladı. "Keşke benim için kim olduğunu daha önce bilseydim. Bu şekilde başka hiç kimse sana sahiptim. Çünkü kardeşlerim her zaman Bana davranıldığında, çocukken oldukça sert duygusal bariyerler kurmuştum. Kendimi korumak için değil, karşı koymanın bir yolu olarak. Bu duvarları inşa etmek, pisliklerin istedikleri her şeyi yapabilecekleri, ancak beni asla kıramayacakları, beni gerçekten incitemeyecekleri anlamına geliyordu. İşin kötüsü, duygusal olarak bu kadar korunaklı olmasaydım, o zamanlar sana karşı daha açık olabilirdim, seni benim için kim olduğunla tanıyabilirdim." Ona karşı korumacı hissetmişti, Onun ilgisini çekmişti ama eşi olabileceğini hiç düşünmemişti. "Bunca zamandır yanımda olmanı isterdim. Sana dokunan ya da içinde olan ilk ve tek kişi ben olurum. Belki o gece seni o kurtlardan bile koruyabilirdim."

"Hey," dedi usulca, "ben de fark etmemiştim."

"Nasıl hissedebilirdin ki? Benim temkinliliğim senin bunu algılamayı engellerdi. Şimdi biraz içine kapanık olabilirsin ama çocukken hiç öyle değildin."

"Kendini hırpalaman için sana izin mi verdim? Bak, keşke o zamanlar bilseydik diyen tek kişi sen değilsin. Tıpkı senin benim ilk ve tek sevgilim olman gibi, ben de senin sevgilin olurum, yani sen asla Kaltak Surat'la çiftleşmezdin ve ben de cinayet dürtüleri duymazdım. Ama..."

sen de asla Anka Sürüsü'nün bir parçası olmazdın. Trey'in sürgün edilmesine ne kadar itiraz edersen et, beni geride bırakmak anlamına gelseydi asla onunla birlikte gitmezdin. Gerçekten bu sürünün bir üyesi olmadığınızı hayal edebiliyor musunuz? Hiç Beta olamadığını?" İç çekerek başını eğdi. "Bazı şeylerin bir sebebi vardır, Dante."

"Sen benim için bir mevkiden daha önemlisin. Bunca yıldır sensiz olmaktan nefret ediyorum." Bir daha asla Jaime'siz kalmayacaktı. Asla.

"Şimdi buradayım."

"Ve sen kalıyorsun. Her ne kadar her şeyi tekrar tekrar berbat edecek olsam da, ayağım sürekli senin lanet ayakkabılarına takılsa da, sen kalıyorsun."

"Hmm, o kadar emin değilim. Belki de birkaç ay önce burada başladığın işi bitirerek beni ikna edebilirsin."

Şakacı gülümsemesi onunkiyile eşleşti. "Şimdi kulağa-"

"Dante!" diye seslendi hem onu hem de Jaime'yi ürperten bir ses.

Cevap verirken bakışlarını Jaime'den ayırmadı. "İstediğin bir şey varsa Trey ya da Tao'ya git." Aptal kadın gitmedi. Dante yine de Jaime'nin karşısındaki pozisyonundan kıpırdamadı, bu kadının dikkatini kendi eşinden almasına izin vermeyi reddediyordu.

"Böldüğüm için özür dilerim." Sesi üzgün gelmiyordu.
"Sadece sana sormak istedim-"

"Bak," diye söze başladı Jaime, Laurie'den kurtulmak ve gerçekleri onun yüzüne vurmak istiyordu,

"Eğer izlemekten zevk almıyorsan, kaçmak isteyebilirsin. Muhtemelen anlayabileceğin gibi, ikimiz de ateşli ve azgınız ve Dante benim Yahoo'mu Google'da aramak ve klibimi Twitter'da paylaşmak üzere-"

"Seni sonra yakalarım Dante." Saniyeler içinde gitmişti.

Kahkahadan titreyen Dante, Jaime'yi usulca öptü. "Yahoo'nu Google'da arat, ha?"

"Oh evet."

"Önce 'klitorisini Twitter'lama' olayını denemek istiyorum. Geçen sefer tam burada seni tatmak istediğimi hatırlıyorum. Bu." Dizlerinin üzerine çöktü, kot pantolonunu ve külotunu çekiştirdi ve sonunda içine girip kendisine ait olanı almadan önce dört kez boşalmasını sağladı, onu tekrar işaretlediğinde adını homurdanarak söyledi.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Dante, Laurie'nin ayrıldıklarından beri intihara meyilli olduğunu tahmin edemezdi ama belli ki öyleydi. Yoksa neden bu tuhaf kadın kahvaltıda defalarca masanın öbür ucundan ona doğru eğilip onunla sohbet etmeye çalışsındı ki? Ona dokunmamaya dikkat etmişti ama çok az. Jaime'nin ona yakın olduğunu herkes söyleyebilirdi. onu ikiye böldü ama yine de ısrar etti. Oyununu anlamaya çalışmak için onunla biraz yalnız zaman geçirebilirdi ama bunun Jaime için zor olacağını biliyordu ve zaten bu kafa karıştırıcı kadının etrafında olmak istemiyordu.

Jaime'yle birlikte bir vardiya daha çalıştıktan sonra hayvan barınağından döndüklerinde, Laurie öğle yemeği boyunca sergilediği tuhaf davranışları sürdürmüştü ve şimdi de sürünün çoğunun toplandığı oturma alanında oturlurken yine aynı şeyleri yapıyordu. Laurie'ye herhangi bir cesaret vermese de, tüm bu durumun Jaime'yi incittiğini hissedebiliyordu. O incindiğinde, Jaime de inciniyordu.

Koruyucu içgüdüleri çılgına dönmüştü ve Laurie ne zaman yakınında olsa, tıpkı şu anda bir koltukta olduğu gibi, Jaime'nin etrafında kıvrılmak otomatik hale gelmişti. Dışının yapmasına izin vermeyeceği tek şey, eşinin ona olan bağlılığından şüphe etmesine neden olmaktı. Bu yüzden ne zaman

Laurie ona elini uzattı, o geri çekildi ve dokunmaktan kaçındı. Ne zaman onunla konuşsa, kibarca cevap veriyordu.

Sonra da dikkatini Jaime'ye çevirdi. Arkadaşının halihazırda yaşadığı acıya bir yenisini daha eklemek istemiyordu.

Burnunu onun boynunun kıvrımına gömdü ve Karamel ve bal kokusu vücuduna yayıldı. Aleti anında seğirdi. Kızın kulağına fısıldamadan önce iddia işaretini yaladı,

"Çok gerginsin." Adam lobu ağzına aldığı anda, kadının içinden bir titreme geçti ve oturduğu yerde kıpırdandı,

onu gülümsetiyordu. Onun üzerinde böylesine ani bir etki yaratması hoşuna gitmişti.

Sessizce, "Sadece Shaya için endişeleniyorum," diye açıkladı.

O da öyleydi. Taryn'in amcası Don, eşi ve Nick -Alfaları olduğu için- her an Kye'ı ziyarete gelebilirlerdi.

"Aslında uyarımı dikkate almayıp buraya tekrar gelmeye kalkarsa Trey'e her şeyi anlatacağıma karar vermiştim. Ama ona karşı bir parça sempati duymamak elde değil." Jaime başını salladı. "Belki de adama doğru şeyi yapması için son bir şans vermeliyiz."

"Eğer yapmazsa, bunun son ziyareti olduğunu anlamasını sağlayacağız."

"Kulağa adil geliyor." Jaime içini çekti. "Shaya'nın acı çekmesi fikri hâlâ hoşuma gitmiyor." Ona sakinleştirici bir öpücük kondurdu.

Tapınak. Bunun gerçekten işe yarayacağını düşündüğünden değil. Jaime kendisine ait olduğunu düşündüklerine karşı çok korumacıydı ve artık Beta dışı olduğuna göre, hepsi onun göz kulak olması gereken kurtlarıydı. Bu nedenle, şu anda onu pek bir şey teskin edemezdi.

"Hey, Dante, seninle buz pateni yaptığımız ve düştükten sonra beyin sarsıntısı geçirdiğim zamanı hatırlıyor musun?"

İçini çekti. Laurie "eski zamanlardan" bahsetmeyi çok severdi, bu da şimdi kollarında kaskatı kesilmiş olan Jaime'nin sinirlerini bozuyordu. Laurie'yi görmezden gelerek arkadaşına daha da sıkı sarıldı. "Durum tam tersi olsaydı benim yapacağımdan çok daha iyi yapıyorsun," dedi sessizce.

"Hayır, değilim. Sadece dikkat çekmek isteyen birini kızdırmanın en iyi yolunun ona tepki vermemek olduğunu çok iyi biliyorum." Bu, Jaime'nin sık sık Şirin'e benzeyene kadar sürtüğün hava kaynağını kesmeyi hayal etmediği anlamına gelmiyordu. Ve bu

artık bunu yapmak o kadar kolay olacaktı ki, Kaltak Surat kanepenin ucuna geçerek kendini bir kol mesafesine yerleştirdi.

Laurie devam etti, "Beni nasıl alıp götürdüğünü hatırlıyor musun-"

"İşe yaramayacak," dedi Greta Laurie'ye oflayarak ve odadaki pek çok kişinin dikkatini çekti.

Laurie gergin bir şekilde gülümsedi. "Pardon?"

"Dante ve Jaime'min arasını açmak istiyorsun. İşe yaramayacak. Onlar sağlamdır."

"Dante'yi asla böyle incitmezdim."

Greta ve Jaime'den homurtular yükselirken Dante neredeyse kahkahayı basıyordu ve birbirlerine "Bu mu yani? Gerçekten kadın mı?" Görünüşe göre, ortak bir düşmana karşı bir araya gelmeye hazırdılar.

"Yıllar önce ona ne yaptığını bilmediğimi sanma," diye hırladı Greta. "Bence sen ve Blane birbirinizi hak ediyorsunuz. Sen asla iyi bir Beta dişisi olamazdın. Bu sadakat gerektirir, görüyorsun. Bu senin hiç bilmediğin bir şey. Jaime gibi değilsin. Hayır. Beta dişimiz her gün seninle yerleri silip süpürebilir."

Jaime, kanepenin uzanmış ucunda sessizce kıkırdayan Taryn'le şaşkın bir bakış alışverişinde bulundu. "Teşekkürler, Greta."

"Sorun değil, tatlım."

Jaime Dante'ye, "Orospu Surat gittiğinde bana yine kötü davranacak," diye fısıldadı.

"Evet," diye gülümseyerek kabul etti ve metni okudu kapıyı koruyan Ryan'dan az önce aldığı mesaj. "Geldiler."

Shaya'ya mümkün olduğunca hazırlıklı olması için bir uyarıda bulunmak isteyen Jaime, Taryn'in yanında oturduğu yere baktı ve ona hafifçe başını salladı. O da küçük ama minnettar bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Birkaç dakika sonra Don, arkasında Tia, Nick ve Nick'in Beta'sıyla birlikte oturma alanına girdi.

Gülümserken gözleri odadaki herkesin üzerinde gezindi ve herkes birbiriyle kibarca selamlaştı.

Nick ve Shaya dışında.

"Yeğenim nerede?" Don, Taryn'in yanağına nazik bir öpücük kondurdu ve Shaya'nın kollarında uyuyan bebeğe baktı. Gülümsemesi gurur doluydu. "Şu küçük adama bakın. Ne kadar da küçük.

Bir dakika bekleyebilir miyim?"

"Elbette." Shaya onu dikkatle Taryn'in amcasına teslim etti. Taryn Don'a "Kye River Coleman'la tanış," dedi.

"Adı ona yakışıyor. Hoşuma gitti."

"Onu buraya ver," dedi Tia heyecanla. Don hoşnutsuz bir şekilde bebeği eşine uzattı. "Ah, o çok güzel."

Don Tia'ya, "Sakın kara kara düşünmeye başlama," dedi. "Kızlarla uğraşmak yeterince zor zaten." Nick, Trey'in elini sıktı ve Taryn'e bir gülümseme verdi. "Tebrik ederim." Kye'a bakarak kaşlarını kaldırdı. "Vay canına, Taryn'in saçlarını almış Trey olmuş."

Tia başıyla onayladı. "Beklemek ister misin?"

"Um-" Ama Tia çoktan Kye'ı onun kollarına bırakmıştı. Nick bebeği biraz beceriksizce kucağına aldı ve yüzünde küçük bir gülümseme belirdi.

Shaya'ya baktı ve aralarında öyle derin ve ilkel bir özlem geçti ki Jaime'nin nefesini kesmesine neden oldu ve birçok anıyı geri getirdi. Acı ve zevk bir aradaydı.

İkisinin de bunu bu kadar uzun süre nasıl görmezden geldiklerine dair hiçbir fikri yoktu.

Jaime bu anın kendisine ve Dante'ye yaptığını yapıp yapamayacağını merak etti: savunmalarını ve şüphelerini ortadan kaldırıp ona saf bir berraklık anı yaşatabilirdi.

Görünüşe göre öyle, çünkü Nick hemen gözlerini kaçırdı ve Kye'ı sırasını sabırsızlıkla bekleyen Grace'e teslim etti.

"Yapmam gereken bazı işler var. Don, Birkaç saat içinde seni ve Tia'yı alması için bir infazcı göndereceğim." Başka bir deyişle, oradan ve Shaya'dan hızla uzaklaşması gerekiyordu.

Kafası karışmış görünen Don, "Tamam." dedi. Sonra Alfa ve Beta gitmişti.

Shaya'nın gözlerinde hemen yaşlar birikti ve bu Jaime'nin midesine inen bir darbe oldu. Shaya, Kye'ın yarattığı dikkat dağınıklığını kullanarak gizlice odadan çıktı.

Jaime Dante'ye, "Gidip onun iyi olup olmadığına bakmam gerek," dedi ve Dante başını sallayarak ayağa kalkmasına izin verdi.

Shaya'yı yatağının kenarında otururken bulduğunda Jaime hıçkıra hıçkıra ağlayarak onun yanına oturdu ve kolunu ona doladı. "Tatlım, çok üzgünüm."

"Yine bir şey yapmadan gitmesine pek şaşırmadım. Benimle tek bir kelime bile konuşmuyor," dedi Shaya gözyaşları arasında. "Bana neden sahip çıkamadığını biliyorum. Nick dişiler arasında çok rağbet görüyor - Alfa dişi olarak bir pozisyonda kalmaya çalışsaydım her beş dakikada bir başka bir dişi bana meydan okurdu. Sanırım kader beni bir Alfa ile eşleştirdiyse, bunun bir nedeni olduğunu, hâlâ bir Alfa olmanın bir yolu olduğunu umuyordum. ona bağlı." "Hâlâ

olabilir."

"Evet, eğer Alfa pozisyonundan vazgeçerse. Bunu istememin bencillik olduğunu biliyorum." Jaime kolunu onun etrafında sıktı. "Hey, eşin söz konusu olduğunda bencil olmaya hakkın var."

İç çekti. "Sanırım daha önemli olacağımı düşünmüştüm. Öyle olmadığım çok açık." Jaime tam tekrar konuşacaktı ki Taryn aniden içeri girdi. "Shaya? Shaya, ne oldu?" En iyi arkadaşı cevap vermeyince onun önünde çömeldi. "Shaya, konuş." Hazırlayıcı bir nefes aldı, "Eşimi buldum." diye itiraf etti. Taryn önce bunun iyi bir haber olması gerektiğini düşünerek rahatlamış görünüyordu. Sonra, bunun Shaya için iyi bir haber olmadığını anlayınca yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Anlamıyorum."

"Onu buldum, ama ona sahip olamam."

"Onu alamaz mısın? Neden? Ve o kim?"

Shaya ismi söyleyemiyormuş gibi başını salladı. Jaime

onun yerine, "Az önce giden piç kurusu," diye açıkladı.

Taryn ağzı açık kaldı. "Hayır. Ne zamandır biliyorsun Shaya? Çiftleşme törenimde biliyordun," diye hemen tahmin yürüttü.

Shaya başını salladı, hâlâ göz temasından

kaçınıyordu. "Neden bana daha önce

söylemedin?"

"Nedenini biliyorsun. Beni sahiplenmesini istiyorum çünkü için." Omuz silkti. "İstemiyor.

Bana sahip çıkmayacak."

Taryn ayağa fırladı ve volta atmaya başladı. "Orospu çocuğu öyle, inan bana. Bundan emin olacağım."

Sonunda Shaya başını kaldırdı. "Peki ya Trey'in sana sahip çıkmak istemesinin tek nedeni başka birinin onu zorlamasıysa?"

Taryn volta atarken kısa bir süre durakladı. "Lanet olsun, Shaya."

"Bunun onun için neden karmaşık olduğunu anlıyorum ama belki pozisyonundan vazgeçer diye düşündüm. Ben onun Alfa dişiisi olamam. Bunu biliyorsun."

"Onu birlikte gördüğüm tüm kadınlardan daha iyi bir lider olurdun."

"Ama ben bir alfa değilim ve bunu hiçbir şey değiştiremez."

"Sizi temin ederim, o buradan sürgün edildi. Bir daha bölgemize ayak basmayacak.

İttifakını da kibirli kıçına soksun gitsin."

"Bu yeterli olmayacak," dedi Shaya sessizce. "Sen bir Alfa ile çiftleştin, Taryn. Nasıl çalıştıklarını biliyorsun."

Taryn'in acı dolu ifadesinden bu konuşmanın nereye varacağını bildiği belliydi. "Bu yüzden sana yaklaşmaması gerektiğini açıkça belirteceğiz."

"Çıkmaya karar verdiğim herhangi bir erkeğin yanına gitmesini engelleyecek misin?"

Jaime Alfa'larına, "Shaya'yla çıktığını sandığında Dominic'le yüzleşti," dedi. Shaya'nın gitmesini Taryn kadar o da istemiyordu ama bu Shaya'yla ilgiliydi, onlarla değil. "Ona ayrılmasını söyledi."

Shaya konuşurken sesi çok yorgun ve yenilmiş geliyordu ama yine de sözlerinde çelik vardı. Taryn'in anlamasını sağlamaya niyetliydi. "İlgilenen her erkeğe bunu yapmak zorunda bile değil.

İki ya da üç seferden sonra geri kalanlar Nick'i kızdırmak istemedikleri sürece benden uzak durmaya özen göstereceklerdir."

Taryn başını sertçe salladı. "Hayır, Shaya. Eğer seni sahiplenmek istemiyorsa, o zaman senden uzak durmalı. iş." "Ama

yapmayacak."

"Shaya, lütfen benden bunu onaylamamı isteme." Bu bir isterse arkadaşına kalmasını emredebileceğini bildikleri bu çok güçlü kadından gerçek bir yalvarış. "Yapamam."

"Elimdeki tek seçenek bu."

"Hayır, değil!"

Shaya ayağa kalktı, yüzünde özür dileyen ama kararlı bir ifade vardı. "Eğer kendime ait bir hayat, başka bir erkekle bir bağ kurmak istiyorsam, evet, öyle."

Başını tekrar sallayan Taryn kararsız bir sesle, "Gidemezsin. Sana burada ihtiyacım var.

Peki ya Kye, ha? Seni onun vaftiz annesi olarak seçtim, gidemezsin!"

"İstemiyorum ama-"

Kapı çalındı ve ardından Trey konuştu. "Taryn, ne oldu?" Belli ki aralarındaki bağ sayesinde eşinin sıkıntısını hissetmişti.

"Yok bir şey. Bir şey yok, hemen geliyorum."

Görünüşe göre Trey "yalnız zaman "a Dante'den daha iyi uyum sağlayamamıştı, çünkü içeri daldı. "Taryn?"

Ona döndü, dudakları titriyordu. "Shaya gidiyor."

"Ne?"

Ayrıntıya girmek yerine Shaya'nın üzerine atladı ve ellerini ona doladı. "Ne zaman?" diye fısıldadı Taryn, gözyaşları tıpkı Shaya'ninkiler gibi onun yüzünden de akıyordu.

"Jaime ve Dante'nin çiftleşme töreninden sonraya kadar olmaz. Bunu asla kaçırmam." Bu ıstırap içinde bile dişi, kendisinin olmayan bir çiftleşme törenine katılmaya ve neleri kaçırdığını hatırlamaya hazırды. Jaime buna izin veremezdi. "Shaya..."

"Yapma." Jaime'ye Taryn'in omzunun üzerinden sert bir bakış attı. "Buna sahip olmanı asla kıskanmam."

Daha fazla gözyaşı akarken Taryn'in omuzları sarsıldı. "Ondan daha iyisini hak ediyorsun. Kader bir sürtüktür."

"Evet." Shaya titreyerek güldü ve arkadaşına daha da sıkı sarıldı.

Duygusal patlamalar yaşamaya eğilimli biri olmamasına rağmen Jaime'nin kendisi de ağlamak üzereydi. Shaya'nın acısını duyan Jaime, Dante'nin de böyle mi ağladığını merak etti.

onu reddettiğinde hissettiklerini hatırlıyordu. Keşke Nick'e Shaya'ya öncelik vermesini, onu sahiplenmesini ve bundan sonra olacakların üstesinden birlikte gelebileceklerine güvenmesini söyleyebilseydi. Birlikte her zaman ayrı olduklarından daha güçlü olacaktı.

Peki neden bunu kendisi uygulamıyordu?

Belki Dante haklıydı ve bu bağ onun kurdunu dengelemeye yardımcı olacaktı. Belki de değildi.

Kurdu onu kendi kurdu olarak tanımış olsa da sürekli tetikte ve temkinli, belki de en büyük tehdidin kendisi olduğunun farkındaydı çünkü onları gerçekten incitebilir.

Zamanla kurdunun, duyguları üzerinde sahip olduğu güce rağmen Dante'nin aslında bir güvenlik ağı olduğunu fark etme şansı vardı. Tabii ki bir de Olmama ihtimali vardı. Ama Jaime geri çekildiği sürece hiç şansı yoktu, değil mi? Belki de bu riski almanın ve eşini incitmeyi bırakmanın zamanı gelmişti.

Jaime yanındaki, eşinin acısını dindirmek istediği her halinden belli olan ama nasıl yapacağını bilemediği için hüsrana uğrayan erkeğe döndü. "Bence onlara bir dakika vermeliyiz.

yalnız." Trey Jaime'ye sadece küçük bir bakış attı. Onu harekete geçirmenin başka bir yolu daha vardı. "Kye kimin elinde?"

Ebeveynlikten gelen aşırı korumacı tavrıyla anında kaskatı kesildi ve oğlunun tam olarak nerede olduğunu bilmek istedi.

"Git henüz uyanmadığından emin ol," dedi Taryn ona.
"Yakında acıkır." Sonunda başını salladı ve odadan çıktı.
Taryn, Jaime'ye "teşekkür ederim" dedikten hemen sonra o da iki en iyi arkadaşı yalnız bıraktı. Birisi vardı ki Jaime'nin şu anda yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

Yaşam alanında değildi, bu da sadece ofisinde olabileceği anlamına geliyordu. Kapıyı açtığı anda burnuna rahatsız edici bir koku çarptı ve durdu. Kurdu hırladı ve pençelerini esnetti.

"...Biliyorum, ama dediğim gibi, Jaime... Oh, işte buradasın, bebeğim." Masasının arkasındaki sandalyesinden ona verdiği kavisli gülümseme sıcaktı ve içinde bir parça rahatlama vardı.

"O-oh, h-hi," diye kekeledi Kaltak Surat endişeyle. Gergin olması akıllıcaydı. Dante'nin sözlerini duyduktan sonra, Kaltak Surat'ın onu yalnız yakalamayı umduğunu tahmin etmek zor değildi.

Jaime onu daha da çok seviyordu, çünkü ona gitmesini söylüyordu-

Bekle, onu seviyordu. Bu ne zaman oldu? Tamam, eğer eşlerse bunun doğal olduğu söylenebilirdi. Ama eşler arasında bile aşk zamanla gelişen bir şeydi. Otomatik değildi. Dante'nin bunu henüz hissetmemiş olmasına şaşırmıştı. Tanrım, umarım hissetmemiştir. Bir erkeğin bir kadın üzerinde, Dante onu sevmediği halde onu her şeyiyle sevdiğini bilmekten daha büyük bir gücü olabilir miydi?

Ya da en azından onun kendisini sevmediğini varsayıyordu. Emin olmak istiyorsa, tek yapması gereken dokunmaktır. onların bağına. Ama yapmadı. Bu onun mahremiyetine en büyük saldırı olurdu. Tamam, iyi, bakmadı çünkü

lanet olası bir korkaktı; bakmaktan ve sonra onun kendisini sevmediğini öğrenmekten korkuyordu. Aşkın her iki tarafta da denkleme girmediği bir hayal ülkesinde yaşamak daha iyiydi.

Jaime şu anda karşısındaki, her ne hikmetse Dante'yle arasına girmek isteyen kadınla baş edebilecek duygusal donanımına sahip değildi -ki böyle bir şey olmayacaktı. "Çık dışarı." Kaltak Surat konuşmaya başladığında Jaime elini kaldırdı. "Bunu duymak istemiyorum, ben gerçekten yok. Dışarı."

Kadın Dante'ye baktı, belli ki ondan bir şey bekliyordu. Nedenini bilmeseydi de onun adına müdahale etti. O müdahale etmeyince, odadan dışarı çıktı ve kapıyı arkasından çarptı. Muhteşem eşi elleri kalçalarında masaya yaklaşırken gülümsemesinin derinleştiğini hissetti. Beta dişi modundaki Jaime inanılmaz derecede ateşliydi.

"Peki eski yarı-arkadaşınızla ofisinizde yalnız olmanızın nedeni tam olarak neydi?"

"Greta hakkında konuşmak için buraya geldi. Görünüşe göre, yaşlı kadın ona zor anlar yaşatıyormuş ve bununla ilgilenip ilgilenmeyeceğimi öğrenmek istemiş."

"Bu sadece seninle konuşmak için bir bahaneydi. Eğer onun gitmesini sağlamaya çalışmasaydın, başın büyük belaya girerdi. onunla yalnız."

Her ne kadar kızının bu durumdan zarar görmesinden hoşlanmasa da Kadının içinden geçen kıskançlığı hissedebiliyordu ama bunun onu tahrik ettiğini inkâr edemezdi. Öne doğru eğildi ve kollarını masasına dayadı. "Buraya gel."

Jaime neredeyse sıçrayacaktı. Sesini yükseltmemiş ya da onu terslememişti, ama ses tonu o ince değişikliği yapmıştı.

normalden derin ve baskın

olana. "Buraya gel."

İşte yine oradaydı. İçine bir elektrik şimşeği gönderdi ve klitorisini karıncalandırdı. Ama o sadece meydan okuyan bir kaşını ona doğru kaldırdı.

"Ağzımda senin tadını istiyorum."

İşte bu kulağa ilginç geliyordu. Yavaşça masanın etrafında yürüdü, kurdu kadar uyanık ve tahrik olmuştu. Ona yaklaştığında, adam sandalyesini hafifçe ters çevirdi ve ona şöyle yapmasını işaret etti masayla arasında durdu. Sonra bazı dosyaları kenara itti ve bazılarının yere düşmesine neden oldu. Eğer o Daha sonra o pisliği temizlemesini bekliyordu, çok yanılmıştı.

"Arkana yaslan." Kız uzanmayınca, Dante yumruğunu kızın saçlarına doladı ve yüzünü kendine doğru çekerek, kızın ağzını anında ıslatacak bir güçle ağzına aldı. Sonra tişörtünden ve sütyeninden kurtuldu, onu kalçalarından kavradı ve üzerine kaldırdı.

masaya. "Arkana yaslan dedim. Ağzımda senin tadını istiyorum."

Sonunda adamın dediğini yaptı. Botlarını çıkardı ve Kot pantolonunu ve tangasını soydu; hepsi de yerdeki diğer kıyafetlerine katıldı. Sadece kendisine ait olan bu muhteşem vücudu seyretmek için bir an durdu. Gerçekten de şanslı bir orospu çocuğuydu.

Geniş bedenini onunkinin üzerine kıvıran Dante, onu tekrar sertçe öptü ve dilini ağzına aldığı anda hırladı.

Her bir meme ucunu emmek ve ısırarak için kısa bir süre duraklayarak vücudunda aşağı doğru öpüşürken, yalarken ve kemirirken çıkardığı inlemelerden zevk aldı.

Sandalyesine döndüğünde onu masaya yaklaştırdı. "Benim için bacaklarını aç." Kadın en ufak bir karşı koyma belirtisi göstermeden bunu yaptı.

Kadının amını görünce, içinden alçak, bölgesel bir homurtu yükseldi. Onu istiyordu. İhtiyacı vardı.

Bu onundu. Sadece ona aitti. Onu yalamak, emmek, ondan içmek, dilini içine sokmak, ısırarak, becermek istiyordu... Zaten değilse bile, ona takıntılı hale gelme riskiyle karşı karşıyaydı. Kadının inanılmaz, günahkâr kokusu ona saldırdı. Hem kendisi hem de kurdu için uyuşturucu gibiydi.

"Bütün gün öylece bakacak mısın yoksa-" Sözünü kesti ve klitorisine inen sert tokatla öfkeyle nefesini tuttu. "Oh, az önce şaplak atmadın-"

"Tabii ki yaptım. Bu amcığa ne istersem yapabilirim, Bebeğim. Ne zaman istersem, nasıl istersem yapmama izin vereceksin. Ve eğer şaplak atmak istersem, atacağım." Kadının kendisine tükürdüğü küfürleri duymazdan gelerek ellerini kadının altına kaydırıp kıcını avuçladı, sonra eğilip dilini kadının kıvrımlarında hafifçe gezdirdi. Kadının sarhoş edici tadı içini titretti, onu kışkırttı ve alevlendirdi. Buna dilinde ihtiyacı vardı, ağzında ihtiyacı vardı, vücudunda yanmasına ihtiyacı vardı.

Adamın dili nihayet işe koyulduğunda Jaime sarsıldı. Onu şaşırtarak, dilinin her bir yalaması ya da bıçağı telaşsız, rahattı, sanki hiçbir amacı yokmuş ve sadece onu tatmak istiyormuş gibiydi. Bacaklarını adamın omuzlarına asmak için hareket ettirmeye çalıştı ama adam onun çekilmeye çalıştığını düşünmüş olmalıydı çünkü uyarıcı bir şekilde hırladı ve onun içinde yankılandı. Tanrım, bir hırıltı neredeyse onu doruğa ulaştırıyordu.

Kısa süre sonra, orgazmı ona yaklaşmaya başladığında titriyor ve kıvranıyordu, acele etmesini ve onu becermesini istiyordu, ama mutlak piç yavaş hareketlerine devam etti. "Dante, cidden, daha fazla dayanamayacağım." Ve bunda ciddiydi. Ama bu sanki lanet olası bir duvarla konuşmak gibiydi çünkü adam o kadar

tamamen onun tadına bakmaya dalmıştı. Kız onun dikkatini çekecek ve onu yerinden oynatacak kadar sert bir şekilde kıpırdandığında bile, adam sadece homurdandı ve yapmakta olduğu şeye geri döndü. "Becerilmek istiyorum!" Hiçbir şey. Peki, onun dikkatini dağıtmak ve kendisi kadar sinirlenmesini sağlamak istiyorsa, kirli oynamak zorunda kalacaktı, değil mi?

Sıkılmış gibi yaparak, "Aşağıda birkaç arama yapsam sorun olur mu?" diye sordu. Adamın yanıtı hırlamak oldu. "Ben pizza sipariş edebiliriz diye düşündüm. Belki pepperoni." Bir hırıltı daha. "Bu arada, hangimiz balık gibi kokuyor?" Daha yüksek bir hırlama ve bir ısıruk. "Seni tekrar rahatsız etmekten nefret ediyorum ama... bu ne zaman iyi hissettirmeye başlayacak?"

Jaime anında pişman oldu, çünkü umduğu gibi sikini cezalandırıcı bir şekilde içine sokarken, aniden klitorisini dudakları arasında öyle sert emdi ki haykırdı. Amansızca klitorisini emdi, ara sıra ısırды ya da tekrar dudaklarının arasına almadan önce diliyle fiskeledi.

İç kasları kasılıyor, içinde bir şey olmasını istiyordu - belli ki Dante'nin bunu yapmasının nedeni de buydu onun yerine! Saldırısına devam etti, ta ki sonunda kadının vücudu gerildi ve titreyerek sertçe boşaldı. Gözlerini açabildiğinde, adamın kendisine baktığını gördü ve dudaklarını yalayarak temizledi. Bok lekesi.

"Şimdi seni dolduracağım ve sikeceğim," diye gürledi. Ve sonra ikisinin de bir süredir paylaştığı fanteziyi gerçekleştirecekti ama henüz bundan bahsetmeyecekti.

Jaime onun yüzünde beliren hınzır, orantısız "senin bilmediğin bir şey biliyorum" gülümsemesinden hoşlanmamıştı ama bu konuda yorum yapma niyeti, adam fermuarının düğmesini açtı, fermuarını indirdi ve

horoz dışarı fırladı. Kalçalarını araladı, kalçalarını kavradı ve kıcı masadan sarkacak şekilde vücudunu kendine doğru çekti. Jaime bacaklarını adamın beline doladı ve adamın sikinin girişini yokladığını hissedince nefesi kesildi.

"Hazır mısın?" Dante yavaş bir hareketle sikini sadece kendisi için yapılmış olan o mükemmel amcığın içine soktu ve her santimiyle onu doldurdu. Sonra, aynı yavaşlıkta bir hareketle, sadece başı içeride kalana kadar geri çekti.

Başka zaman olsa Jaime'yi kızdırmak için bir dizi yavaş hamle yapardı ama oyun oynayacak havada değildi. Onu sikmesi, etrafında parçalandığını hissetmesi gerekiyordu. Onun yalvarışını duymaya ihtiyacı vardı. Eşinin onu bunu yapabilecek kadar çok istediğini bilmeye ihtiyacı vardı.

Evet,

Bunu iddiaları sırasında yapmıştı, ama bunun nedeni oldukça sayıklıyor olmasıydı. "Seni öyle bir sikeceğim ki yürüyemeyeceksin," diye söz verdi ona. "Bunun için yalvarır yalvarmaz."

Jaime'nin ağzı açık kaldı. "Ne?" "Beni

duydun. Bunun için yalvar."

"Seni bok çuvalı!" Kadın vücudunun üst kısmını masadan kaldırmaya çalıştığında, adam ağırlığını kadının üzerine vererek onu oraya hapsetti. Adamın onu görmezden gelip gelmediğinden emin değildi.

mücadele ediyordu ya da sadece fark etmemişti, ama her halükarda, mücadelelerinin boşa çıkması onu kızdırdı.

"Yalvar bana, Jaime. Yalvar bana, ben de seni istediğin kadar sert sikeyim." Kıvrınmayı bıraktı. "İstediğim kadar sert mi?" yankılandı, aniden bu fikre o kadar da karşı değildi. Ona kaç kez sertliğini kaldırabileceğini söylediye de, her seferinde biraz geri çekilmişti. Bunu yapmadığı tek zaman iddiaları sırasındaydı ve kadın bunu tekrar istiyordu.

"Seni öyle bir sikeceğim ki, senden nefret ettiğimi sanacaksın. Yalvar bana, Jaime." İşte bu kulağa ilgi çekici geliyordu. Bir anlık sessizlikten sonra, Sonunda "Lütfen beni becer" dedi. Bakışları birbirine kilitlenmişken, adam aniden ileri doğru hamle yaptı ve tüm uzunluğunu kadının içine geri soktu. "Aman Tanrım," diye nefes aldı, adam acımasız, yoğun, gerici itişlerle ona vurmaya başladığında, ona sevdiği o dolu, doldurulmuş hissi verdi. Sanki onu yeterince sert, hızlı ya da derin beceremiyormuş gibi hızı çılgıncaydı. Jaime onu tam da böyle istiyordu: zar zor dizginlenmiş, şiddetin eşiğinde duruyordu. Onu kontrolünün sınırına getirebildiği gerçeği onu başka hiçbir şeyin heyecanlandırmadığı kadar heyecanlandırdı.

"Çok sıkısın." Kadının bacağını kaldırıp omzunun üzerinden geçirdi ve her hamlede daha da derine inmesine izin verdi. Hırlayarak parmaklarını onun yumuşak, uysal göğüslerine batırdı. "Bunları seviyorum.

Ve bu güzel meme uçları." Dik tomurcukları sertçe çimdikledi, sevdiğini bilerek. "Ve en muhteşem kıça sahipsin. Sikimi içine sokmak için sabırsızlanıyorum." Kızın itiraz etmek üzere olduğunu gören adam hemen, "Bu olacak, bebeğim."

"Belki ıslak rüyalarında, Temel Reis, ama hepsi bu."

Adam aniden geri çekilip onu ayağa kaldırdı, etrafında döndürdü ve sonra masanın üzerine eğdi. "Sen ne-"

"Merak etme bebeğim, bu amla işim henüz bitmedi." Dante onun ellerini kavradı ve masanın kenarlarına yerleştirdi. "Onları orada tut."

"Bu pozisyon benim hoşuma gitmek için biraz fazla teslimiyet kokuyor," diye öfkeyle tersledi.

"Gerçekten mi?"

Kıçına inen sert tokatla tekrar nefesi kesildi. "Bu ne-?! Bana yine mi şaplak attın?"

"Evet."

Adamın umursamaz tavrı umurunda değildi.

"Neden?" "Canım öyle istedi."

Kıçına sert bir tokat daha. Jaime sinirli bir şekilde homurdandı.

Onu neyin daha çok rahatsız ettiğinden emin değildi. ya da hoşuna gittiğini söyledi. "Beni eğmek bir şeydir, Temel Reis. Ama kıcıma şaplak atmak-"

"Senin kıçın değil, bebeğim. Benim kıçım. Üzerindeki el izlerimin görüntüsüne bayılıyorum." Kurdu el izlerini görünce onaylarcasına hırladı; onları birer marka olarak görüyordu. "İstedğin kadar sızlan ama hoşuna gidiyor, bunu biliyorsun."

Jaime onun kendinden emin ses tonuna homurdanacaktı, eğer aynı anda Jaime'nin ayaklarını kendi ayaklarıyla birbirinden ayırmasaydı ve sikinin başı Jaime'nin klitorisine sürtünmeseydi. Tanrı'ya şükür. Boşalmaya o kadar çok ihtiyacı vardı ki onu içine almak için kendini geri itiyordu. Tamam, o Geri itmeye çalıştı ama koca vücudu bir bina gibi kımıldamıyordu.

"Seni boşaltmamı ister misin?"

"Tabii ki."

"O zaman ne yapacağını

biliyorsun." "Lütfen."

"Aferin kızıma." Bununla birlikte, yumuşak, sert bir vuruşla ona çarptı. Sonra o kadar acımasızca içine giriyordu ki hayvani bir şeydi.

Jaime tam anlamıyla cennetteydi. Tüm cinsel partnerleri tam olarak ne olduklarını bildikleri için şanslıydı.

yatak odasında yapıyordu. Ama Dante... Hiçbiri yanına bile yaklaşamıyordu ve sadece onun eşi olduğu için değil.

Onu becerme şekliyle ilgili her şey - hızı, yoğunluğu, sert dokunuşu, sözleri, baskın tonu, içinde hissetme şekli - her açlığa ve

sahip olduğu özlem, onu doruğa daha da yaklaştırdı.

"Dante, boşalmam gerek." Dante bir elini onun saçlarına doladı ve başını geriye doğru çekti. "Her tarafıma boşal, Jaime." Sanki sert emri bir tetikleyici görevi görmüş gibi, vücudu kasılmaya başladığında ve kasları onun horozunun etrafında kenetlendiğinde boğazından bir çığlık patladı.

Kendini tutamadı,

Dante, içinden boşalan fıskiyeler gibi onun adını homurdandı ve eşinin içine, onu doldurdu. Sonra sanki sahip olduğu tüm enerji aniden yok oldu ve sarktı.

Yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömüp içine çekti. derinden. Kurdu hırladı ve Dante'nin kızarmış beyninin fark etmesi birkaç saniye daha süren bir şeyi hemen fark etti. "Kokun değişmiş."

"Ha?"

"Benimki de öyle. Kokularımız birbirine karıştı."

Aralarındaki bu ani gelişmenin nedenini merak ettiğini bildiği için ona, "Haklı olduğuna karar verdim," dedi.

"Ben her zaman haklıyım, bebeğim. Bu sefer hangi konuda haklıyım?" Dirseği göğsüne saplandığında homurdandı.

"Duvarları yıkma zamanının geldiğine karar verdim," dedi basitçe.

Şaşırmış ve rahatlamış olan Dante iki kolunu da onun altına soktu ve ona sıkıca sarıldı. Tatmin duygusu içinde kükreyerek Herkesin kokusundan onun kaçırıldığını anlayacağı bilgisi onundu. Bunun her iki taraf için de geçerli olmasından hoşlandığını biliyordu. "Artık benden bir parçanı saklamak yok. Hepinizi istiyorum." Bu ona bir şey hatırlattı.

Jaime, Dante'nin vücudundan kayarak çıktığını hissettiğinde, istemsizce bir şikâyet iniltisi onu terk etti. Ayağa kalkmak üzereyken sırtındaki bir el onu durdurdu.

"Kımıldama."

Her neyse. Zaten henüz kendi gücüyle ayakta durabilecek gibi değildi. Kıcını yoklayan ıslak bir parmak hissettiğinde bu rahat tavrı biraz değişti. "Bu da ne-"

"Şşş. Benim için güzel ve hareketsiz kal." "Şaka yapıyor olmalısın."

"Bana bunun olacağını görmediğini söyleme, Jaime. Seni bu masanın üzerine yatırdığımda bundan sonra ne olacağını biliyordun."

Biliyordu. Çekingenliğinin önemli olmadığı aşırı uyarılma durumunda, buna karşı koymak istememişti. Şimdi bile istemiyordu ama yapmak zorundaymış gibi hissediyordu. O baskın bir kadındı. Biri kıcını oyabilsin diye eğilmek biraz zayıf hissettiriyordu.

Ama sıradan biri değildi, değil mi? Onun eşiydi. Çok nadiren itiraf etse de, onun her anlamda ona aitti. Doğal olarak, onun her parçasını sahiplenmek isteyecekti ve kabul etmek zorundaydı ki onu istedi. İlişkilerinin çoğu boyunca, o

onunla bir konuda ya da başka bir konuda mücadele etmiş, ısrarla ondan uzak durmuştu. Kendisine artık yapmayacağını söylemişti ve bunda ciddi idi.

Jaime masaya yaslanıp gevşediğinde Dante inledi. Tanrım, teslim oluyordu. Bu manzara kurdunun onaylayarak hırlamasına neden oldu. Dante eğilerek onun omzunu öptü ve Orada bıraktığı izlerden birini yaladı. "İşte benim güzel kızım. Çok iyi hissedeceksin bebeğim, söz veriyorum."

Jaime

Muhtemelen hem onun hem de kendisinininkiyle kayganlaşan bir parmak tekrar tekrar kıkına girip çıkarken inliyordu. Yakında bir tane daha olacaktı. Ama üçüncü parmağı soktuğunda canı yandı. Dürüst olmak gerekirse, gerçekten de umurunda değildi. Zevk, hızla saf zevke dönüşen loş acıdan çok daha ağır basıyordu. Tüm zaman boyunca, cesaretlendirici sözler fısıldadı, ona ne kadar harika olduğunu ve ona boyun eğmesinin ne kadar ateşli olduğunu söyledi.

Dante onun gırtlaktan çıkardığı iniltileri seviyordu. Tanrım, çok dardı ve eğer eşi olmasaydı -onu almak için yaratılmış bir dişi- oraya asla sığamayacağını düşünürdü. O olduğu zaman

Kıvranıyor ve onun itişlerine karşı koymak için geri itiyor, hazır olduğuna karar verdi. Parmaklarını yavaşça geri çekti ve yerine sikinin başını geçirdi. Beklediği gibi, kadın gerildi. "Sorun yok bebeğim. Benim için rahatla." Jaime yardım edemedi

içine doğru itmeye başladığında tıslıyordu. Artık bundan o kadar da emin değildi.

"Dante-"

Onun endişesini hissederek bir elini omurgasında aşağı yukarı gezdirdi. "Unutma, sen beni götürmek için yaratıldın Jaime- her yere ve her yere. Bu kık benim; bırak alayım bebeğim. Ben içeri iterken sen de dışarı it." Dante bundan oldukça emindi.

hiçbir şey onun gözlerini kaçırmısına neden olamazdı.

siki kızın içine batıyordu. Sadece izlerken boşalmadığına şaşmıştı. "Çok ateşli." Sonunda tamamen kılıfına girmişti. "Bebeğim, bu harika hissettiriyor."

Jaime buna katılmak zorundaydı. Rahatlamaya başladığında, vücudu hızla uyum sağlamış ve ona uyum göstermişti. Şimdi eğer sadece biraz hareket ederdi...

"Hazır mısın bebeğim?"

"Uh-huh." Adam yavaş ve yumuşak bir hareketle geri çekilip sonra ileri ittiğinde Jaime inledi. Bunu tekrar tekrar yaptı ve ondan daha fazla inilti çekti. Neden bu kadar Onunla bu konuda savaşmak mı? Kahretsin, çok şey kaçıırıyordu.

"Tanrım, bebeğim, kışın çok sıkı. Beni alamayacakmışsın gibi görünüyor. Ama yapabilirsin, çünkü benim için yaratılmışsın. Hepsi benim için." Adam ileri doğru itti ve kadın inledi.

tekrar. "Hoşuna gitti mi? Peki ya bu?" Adam aniden kalçalarını yumrukladı ve kadın saf bir zevkle haykırdı. Hızını biraz artırarak, ona istediğini vermek için itişlerini de sertleştirdi.

Kapının yüksek sesle çalınması ikisinin de donup kalmasına neden oldu. Jaime kapıya bakıp kilidin açık olduğunu fark ettiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı. Kahretsin. Dante'nin hemen harekete geçmesini ve ama onun yerine ağırlığını onun üzerine vererek masaya yasladı ve parmağını dudaklarına götürdü.

"Kim o?" diye sordu, sesinin huysuz ve sabırsız çıkmasına dikkat ederek. "Girin" diye seslenmediği sürece, Trey'den başka hiç kimse kolayca içeri giremezdi. Ama o zaman da Trey kapıyı çalmazdı zaten.

"Ben," diye seslendi Marcus. "Daha önce Josh ile yaptığınız görüşme hakkında birkaç soru sormak

istiyorum."

Elbette Dante Marcus'a sorularını daha sonra yanıtlayacağını söyleyebilirdi. Ama bu bir tür cinsel meydan okuma gibiydi. O Jaime'nin içine piston sokup sessiz kalıp kalamayacağını test etme isteği duydu. "Sor bakalım." Onu hala kalçalarından tutuyordu,

Dante onun kulağına sessizce konuşmadan önce sert bir hamle yaptı. "Sessiz olman gerekecek Jaime. Eğer Marcus Burada cinsel bir şeyler oluyorsa, hemen içeri girecektir. "İçeri gir ve kışına sahip çıktığımı gör."

Onunla alay ediyordu, Jaime biliyordu. Ama aynı zamanda haklıydı da. Bütün şekil değiştirenler biraz röntgencilikten hoşlanırdı ve Marcus'un bir göz atma şansını kaçırmamasına imkân yoktu. Dante sikini tekrar içine sokarken Jaime nefesini yuttu.

Sonra adam kalçalarını pompalamaya başladı ve kadın tutamadığı çığlıkları bastırmak için kolunu ısıırıyordu.

Bu arada, Marcus'un her sorusuna, ona ne yaptığını ima etmeyen net bir sesle cevap verdi. Bu onu çok kızdırmıştı. Burada sessiz kalmak için çabalıyordu ve o Sesi bir süpürge sopası kadar hareketli geliyordu. Oyun alanını biraz olsun eşitlemeyi uman Jaime, sikinin etrafını sıkıttı.

Sözleri alçak bir hırıltıya dönüştü, ancak çabucak toparlandı ve konuşmasına devam etti. Öyle mi? Şimdi o ve bu oyunu başlattığı için arsız herifi kızdırmaya kesinlikle kararlıydı.

Ona yan gözle bakarak fısıldadı: "Sen bana kim olduğunu söylersen ben de sana kim hakkında hayal kurduğumu söylerim.

hayalini kuruyordum." Cümlenin ortasında durdu ve tekrar konuşmadan önce pençelerini kadının kalçalarına geçirdi. Bu, görmezden gelmeye niyetli olduğu bir uyarıydı. "Tuvalete gitmem gerek." Pençeleri daha da sertleşerek deriyi parçaladı ve kan kokusu ona doğru sürüklendi. Sanki biraz kan onu durdurabilirdi. "Biraz rol yapmaya ne dersin? Sen

Fred olursun, ben Daphne olurum ve Marcus'un bizi almaya gelen Göl Canavarı olduğunu düşünürüz. Ne, çok mu

yakında?" Boğazından alçak sesle hırladı. Hâlâ kendini kontrol etmenin timsali olarak konuşmaya devam etti. İyiydi. Bunun için tek bir şey vardı. Başını arkaya attı ve "Scooby Dooby Doo!" diye uludu.

Dante sakinleşirken, deli sürtük, diye düşündü. Bir yanı gülmek, bir yanı da onun canına okumak istiyordu.

"Jaime'nin içeride seninle olduğunu fark etmemiştim," dedi Marcus.

"Şey, evet, öyleyim," dedi. "Dinle, bu işi bitirmenin bir yolu var mı, çünkü Dante'nin bitirmesi gereken büyük bir iş var ve ayrıntılar konusunda çok titiz davranıyor."

"Tabii. Sizinle sonra konuşuruz."

Dante, Marcus'un duyamayacağından emin olduğu anda sikini kızın kıkına soktu, kızıdan yüksek sesli bir çığlık kopardı ve hınzır kıkırdamasını kesti. "Komik olduğunu mu sanıyorsun? Şimdi güldüğünü duyalım." Hırlayarak, onun üzerine katlandı ve derin, sert itişlerle ona vurmaya başladı. Hızını hiç kesmiyor, ona ne merhamet ne de erteleme tanıyordu. Zaten tüm kontrolünü kaybetmişken nasıl yapabilirdi ki? Artık ne oyun ne de şaka vardı. Sadece umutsuz bir boşalma ihtiyacı vardı.

Onu orada, altında, kendisine verdiği sert sikişi kabul ederken görmekten zevk alıyordu.

Bir elini kızın altına sokarak iki parmağını kızın amına soktu ve kız haykırdı. "Benim için boşalmanı istiyorum, Jaime. Hemen. Şimdi." Omzunu sertçe ısırdı ve kıcı onun etrafında sıkılırken inledi. Orgazmının içine çöktüğünü ve saf ve mutlak mutluluğun içinden patladığını hisseden Dante, daha fazla kendini tutamadı. Bir, iki, üç kez içine girdi ve boşaldı. Ve

geldi. Ve geldi. Ve Jaime'nin muhtemelen ona asla söylemeyeceği bir şeyi fark etti, hissetti.

Jaime onu severdi.

Başka bir şeyin daha farkına vardı. O da onu seviyordu.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Jaime, Shaya ve Taryn'in kendisini oval boy aynasına götürmesine izin verirken homurdandı. "Artık gözlerimi açabilir miyim?" diye sordu sonunda durduklarında.

Shaya heyecanla, "Evet, şimdi," diye ısrar etti.

Gözlerini açan Jaime yansımasına bakıp gülümsemekten kendini alamadı. Lydia haklıydı; Jaime için tasarladığı elbise muhteşemdi. Biraz göğüs dekoltesi gösteren diz hizasındaki ipek elbise, buz mavisi ile menekşe arasında bir yerde, alışılmadık bir renk tonundaydı; renk, ışığın malzemeyi nasıl yakaladığına bağlı olarak derinleşiyor ya da açılıyordu. Sırt kısmı V şeklindeydi, bu yüzden oldukça fazla miktarda teni açıkta bırakıyordu ancak sırtının alt kısmında durarak Dante için sürpriz olarak yaptırdığı dövme.

Törenlerini bir kovalamacayla bitiriyor olsalardı dövme uzun süre sürpriz olmazdı ama Jaime'nin kurt formuna geçmesi mümkün olmadığından Dante onu sürünün önünde sahiplenemezdi zaten. Güzel elbiseye bakınca şimdi buna seviniliyordu. Bu, elbisenin vücudundan kopup harap olmayacağı anlamına geliyordu.

"Eee?" Lydia yanacakmış gibi görünüyordu.

"Bayıldım."

Lydia ellerini iki kez ırptı. "Yapacağını biliyordum."

"ok güzel görünüyorsun, Jaime." Grace gözündeki bir damla yaşı sildi.

Shaya onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Dante'nin törende Trey'in syleyeceğı tek bir kelimeye bile konsantre olabilmesinin imknı yok."

Taryn kıkırdadı. "Ben de yleydim. Tren neredeyse bulanıktı. Trey'e bakmakla ve kirlenmeyi hayal etmekle çok meşguldüm."

"Sağını bir çeşit sa modeli ile toplamayı teklif edecektim. Süslü bir düzenleme ama buruşturulup atılamayacak kadar güzel," dedi Shaya. "Bırak kalsın." Kapı çalındı ve hemen ardından Gabe'in sesi duyuldu. "Giyinmediniz mi daha?"

"Evet, içeri gelin," diye seslendi Grace.

içeri girdiğinde, onu vermeyi planlayan erkek kardeşinin nefesi kesildi. "Vay be abla, harika görünüyorsun."

Lydia gururla gülümsedi. "yle, değıl mi?"

"Umarım hazırsınızdır," dedi, "nk neredeyse gece yarısı oldu."

"yle." Shaya ellerini Jaime'nin omuzlarına koydu ve bakışlarını onun üzerinde tuttu. "şimdi gergin olmayı bırak ve bunun tadını çıkar. Onun gelmeme ihtimali yok gibi bir şey." Belki de bu doğıuydu ama Jaime'nin sahip olduğı her güvensizlik, onun ne kadar büyük bir risk olduğunu fark edip töreni bir sreliğıne de olsa iptal etmeye karar verebileceğı konusunda onunla alay ediyordu.

Aynı güvensizlikler, Kaltak Surat'la hala bir bağı hissettiğıne karar verebileceğı konusunda onunla alay ediyordu.

ona geri dönmeyi tercih ederdi. Kaltak Surat'tan bahsetmişken... "Has

Henüz odasına gitmedi mi?" Hepsi onun gelip gelmeyeceğini merak etmişti.

Gabe aniden biraz garip göründü. "Tamam, evet, öyle yaptı. Ama bunun seni etkilemesine izin verme.

Dominic kapıda nöbet tutuyor ve onu gönderdi. Ayrıca Hope da ona göz kulak oluyor."

"Burada ne işi olduğunu anlayamıyorum."

Shaya omuz silkti. "Belki de sonsuza dek peşinden koştuğunu düşündüğü kişinin artık onu istememesinden ve tamamen hayatına devam etmesinden hoşlanmıyordur. Bu onu rahatsız edecek kadar kibirli biri. Bazı kadınlar başka kadınların erkeklerini ayartmaktan zevk alır. Glory de öyle." Yine de Jaime'nin aklına yatmamıştı. "Ama o çiftleşti." Shaya ona "Ve?" diyen bir bakış attı.

"Shaya haklı," dedi Taryn. "Çiftleşmek onun doğasını değiştirmeyecek." Jaime ellerini kaldırdı. "Onun hakkında konuşmayı bırakalım. Bugün benim günüm, onun değil."

"Aynen öyle. Doğru tavır bu." Shaya Jaime'nin yanağını tekrar öptü. "Aşağıda görüşürüz." Kızlar hızla uzaklaştılar.

"O senin için hazır, kardeşim." Gabe, kendisinin de hazır olup olmadığını soran bir hareketle kolunu uzattı.

Öyleydi. Mağaralardan çıkıp uçurumun basamaklarından inerken attıkları her adımda Jaime kendini daha da sakinleşmiş hissediyordu. Garipti. Bir çeşit Tam tersi bir tepki bekliyordu ama eşine yaklaştıkça doğal olarak daha sakin hissedecekti, değil mi? Kurdu neler olduğunu tam olarak anlamamıştı ama eşinin yakında olduğunu biliyordu ve

her zamanki gibi tetikte olmasına rağmen, adımlarını durdurmaya yetti.

Dağın dibine vardıklarında ve ağaçların arasından göle doğru ilerlediklerinde Jaime'nin içini heyecan kaplamaya başladı. Küçük bir kızken sürekli Çoğu küçük kız gibi o günü hayal ederdim. Ama ne zaman Kurdunun asla iyileşmeyeceğini düşünen Jaime, asla eşine sahip olamayacağına ya da bu deneyimi yaşayamayacağına inanmıştı. töreni. Bu da töreni daha özel ve daha dokunaklı kılıyordu. Yine de, kendi çiftleşme töreninde bile herkesin önünde ağlarsa lanet olsun.

Ağaçlar seyrelmeye başladığında Gabe durdu ve uludu. Bu ulumaya başka ulumalar da cevap verdi - hazır olduklarını ve törenin başlamak üzere olduğunu duyuran bir anons. O ve Gabe daha sonra açıklığa varana kadar son birkaç ağaç boyunca ilerlediler. Tüm sürü arkadaşları Jaime'nin Trey ve Dante'yi merkez aldığını bildiği büyük bir daire oluşturdu.

Laurie'yi görünce dişlerini sıkmak zorunda kaldı ama belki de töreni izlemesi iyi bir şeydi; belki de O zaman Dante'nin Jaime'ye ait olduğunu anlayacaktı. ve hepsi bu kadardı. Jaime'yi gördüklerinde bazı soluklanmalar ve takdir mırıldanmaları oldu. harika bir elbise. Diğer tek ses, Taryn'in kollarına rahatça yerleşmiş olan Kye'in ara sıra ağlamasıydı.

Jaime ve Gabe çembere yaklaştıklarında Dominic kenara çekilerek Jaime'ye yürümesi için yer açtı. Ancak o zaman Gabe onu serbest bıraktı. Ona son bir kez gülümseyerek arkasını döndü ve gözleri hemen Dante'ye takıldı. Sertçe yutkundu, ona aç, sahiplenici ve neredeyse saygılı bir şekilde bakıyordu. Kendi bakışlarının da hemen hemen aynı olduğunu hayal etti. Gümüş rengi elbisesinin içinde inanılmaz derecede seksi görünüyordu.

gri gömlek -eğer onunla bir ilgisi varsa uzun süre düğmeli kalmayacaktı- ve siyah chino pantolon. Onlar da uzun süre giyilmezdi.

İki erkeğin önünde durup eşinin kızıl-kahverengi gözlerine derin derin baktığında, içini tam bir doğruluk duygusunun kapladığını hissetti. O onundu, güvendeydi ve güvenlik ve ev. Kurdu o kadar rahat değildi. Aslında, Jaime'nin sakinlik hissi onu tedirgin ediyor gibiydi. Jaime Aniden endişelendi, belki de bu erkeğe karşı savunmasız hissediyordu. Onun üzerinde ne kadar güç sahibi olursa, kurdu da onu o kadar büyük bir tehdit olarak görüyordu.

Jaime'nin kurdunun gerginliğini hisseden Dante, elini nazıkçe Jaime'nin boğazına doladı ve dudaklarını Jaime'nin dudaklarına değdirmek için eğildi. "Sorun yok." Jaime'nin kurdunun ona karşı hâlâ temkinli olmasından dolayı incinmiş hissetmekten kendini alamıyordu, özellikle de Jaime'nin kurdu onu kabul edene kadar aralarındaki bağın asla tam olarak gelişmeyeceğini bildiği için. Ama sevdiği kadın Jaime - henüz ona söylememişti ve önce onun söylemesini umuyordu - onu tamamen kabul etmişti. O buradaydı, kelimelerle anlatılamayacak kadar güzeldi, ona tam bir güvenle bakıyordu. Bu Dante ve kurdu için fazlasıyla yeterliydi.

Jaime hâlâ gülümseyerek başını salladı. "Biliyorum."

Trey ritüel sözcükleri söylemeye başladığında Dante onu serbest bıraktı. Bu kısa törenin, bir şekil değiştirenin eşine kendini tamamen adadığına dair bir jest olduğunu biliyordu ve bunu önemli kişilere açıkça duyurmak istiyordu onlara. Trey, Dante ya da Jaime tarafından söylenen törensel sözlerde herhangi bir büyü ya da güç yoktu ama yine de kollarında ve ensesinde tüylerin diken diken olduğunu hissetti.

Çok geçmeden sürünün geri kalanı da Trey'in söylediği sözleri yankılayarak katılmaya başladı ve Jaime törenin neredeyse bitmek üzere olduğunu anladı. Güzeldi. Her ne kadar bu anı sevse de Olayın yoğunluğu ve kutsallığı onu daha da tahrik ediyordu. Bunun Dante üzerinde de aynı etkiyi yarattığını hissediyordu ve bu bilgi sadece onun tahrik olmuş halini besliyordu.

Son sözler söylendikten sonra Dante eşiyle arasındaki o küçük boşluğu kapattı ve kollarını ona doladı. Ona verdiği öpücük yumuşak, saygılı ve açığa vurmak istediğinden daha fazla duygu yüklüydü. Herkesin görmesi için onu işaretlemeye hazır olan adam, dudağını sertçe ısırıldı.

İnsanlar genellikle boynunu ya da omzunu ısırırdı ama onun ağız -diğer şeylerin yanı sıra- ısırarak için yaratılmıştı.

ve onun ve kurdunun bunu ne kadar sevdiğini biliyordu. bunu yaptı. Gülümseyerek ısırığa karşılık verdi ve acıyı yatıştırmak için alt dudağını ağızına aldı.

Dante ona hınzırca sırıtarak geri çekildi, ama sonra gözleri dehşetle açıldı ve nedenini anladı. Trey, Taryn ve infazcılar da bunu hissetmiş olmalıydı, çünkü Dante zar zor bağırıyordu,

"Breach!" hepsi kurt formlarına geçmeden önce, Rhett, Cam ve Gabe de onları yakından takip ediyordu. Jaime'ye "Değişmem gerek bebeğim," dedi. "Git." Sonra da kurduna özgürlüğünü verdi.

Evet, sanki tehlike olduğunda sürüsünü terk edecekmiş gibi. Jaime on kurda katılarak sürünün geri kalanını koruyucu bir şekilde çevreledi. Saniyeler sonra çok sayıda kurt -zihni hızla hesapladığında on beş- ağaçların arasından hızla geldi. Siyah bir kurt kendini Jaime'ye doğru fırlattı ama ağızına indirdiği sert, olağanüstü hızlı bir yumruk onu bir ulumayla yere serdi. Beyaz astarlı, gri-siyah bir kurt.

daha ayağa kalkmaya fırsat bulamadan saldırganın boğazını parçaladı.

Sonra başka bir kurdun üstüne çıktı, pençelerini kenetledi. boynuna sarıldı ve onu yere yatırarak saldırganın karnını yarıdı.

Bu manzara kurdu için çok fazlaydı ve birden yıllar öncesine, Jaime'yle birlikte kuşatılıp saldırıya uğradıkları zamana geri döndü. Şaşkın, öfkeli ve korku dolu haliyle, yüzeye çıkma ihtiyacı kurdu için her zamankinden daha kötüydü. Kafesinin içinde çılgınca debeleniyordu; kafesi tırmalıyor, üzerine atlıyor, defalarca kafese çarpıyordu. Çağırarak

Dante'nin ona öğrettiği her şeyi yapan Jaime, kurdunu görmezden geldi ve aklındaki tek düşüncenin hayatta kalmak olduğu o bölgeye kaydı.

Başka bir kurt ona her saldırdığında Jaime bildiği her tekniği kullanarak dövüştü; kirli dövüştü, kan akıttı, kemiklerini kırdı, hatta gerektiğinde arkadan saldırdı. Bu, adaletin önemli olduğu bir an değildi. Bu kurtlar orada olmamalıydı ve önce onlara zarar vermezse sürüsüne zarar verecek ya da öldürecekti. Hepsi bu kadardı. Doğal olarak kurt formunda savaşmak çok daha kolay olurdu. Tanrıya şükür ki Dante onu bunun için eğitmişti, eğer böyle bir şey olursa diye.

Etrafında hırıltılar, havlamalar, bağırışlar, kırılan kemiklerin ve birbirine çarpan bedenlerin sesleri vardı. Her tarafı çizikler, ısırtıklar ve kanla kaplıydı -bazıları onun, bazıları değildi- ve bileğini kırdığından ve birkaç kaburgasının kırıldığından oldukça emindi. Tüm bunları görmezden geldi - sesleri, acıyı, endişeyi, kurdunun vermeye devam ettiği mücadeleyi. Ama arkasından gelen bir ses vardı ki, onu görmezden gelmeye gücü yetmedi, Özellikle de adının geçtiği bir yerde. Dönüyor

Başını hafifçe kaldırdığında Shaya'nın çığlık atan Kye'yi kollarıyla sıkıca tuttuğunu gördü.

"Taryn yer değiştirmeden önce bana kurtların sayısı azaldığında Kye ve bana mağaralara kadar eşlik etmeni istememi söyledi."

Lanet olsun. Alfa dışından gelen bir emri görmezden gelemezdi ama Jaime mücadeleyi bırakmak, eşinin yanından ayrılmak istemiyordu. Etrafına baktığında davetsiz misafirlerin sayısının sekize ulaştığını fark etti. Rhett, Cam ve Marcus ağır yaralanmış olsalar da, adrenalinin etkisiyle hâlâ sıkı bir mücadele veriyorlardı. Dolayısıyla davetsiz misafirler sayıca üstündü ve daha fazla beklemek için hiçbir mazeretleri yoktu.

Birden sanki sırtına bir araba çarpmış gibi hissetti ve keskin dişler omzunun derinliklerine saplanırken kendini yüzüstü yatarken buldu. Sıkıdığı dişlerinin arasından çığlık attı. Acıya rağmen nefes alıp düşünerek Sağlam koluyla geri çekildi, ön ayaklarından birini kavradı ve sertçe çekti. Bu, üstündeki kurdun bir çığlıkla omzunu bırakması için yeterliydi. Bu sefer daha da sert çekti bacağından vurdu ve kurdun dengesini bozarak yanına yığılmasına neden oldu. Hırlayarak dişlerini kadının diğer omzuna geçirmeye hazırlanıyordu ki devasa gri -ve oldukça vahşi bir Alfa erkeği- kurt ona doğru hamle yaptı. Sonra gri kurt saldırganın üstüne çıktı ve boğazını parçaladı.

"Jaime, hadi!" diye yalvardı Shaya.

Yüzünü okşayan soğuk bir burun hissi başını çevirmesine neden oldu. Eşi homurdanarak başıyla onu dürttü. O da onun gitmesini istedi.

"Peki." Ayrıca, Kye ve Shaya'nın yardıma ihtiyacı vardı. Kendini ayağa sürükleyerek panik içindeki kızıla doğru koştu. Lydia,

Grace, Hope, Greta, Leif ve Bitch Face de -o zehirli kadına gerçekten yardım etmek zorunda mıydı? "Haydi. Laurie, arkada kal." Ne de olsa baskın bir dişiydi, bu yüzden savaşa katılmalıydı. Jaime gitti

Onları çemberin dışına çıkarmak istedi ama davetsiz misafirlerden üçü Jaime'nin gitmeye niyetlendiği yolun yakınında toplanınca durdu.

Normalde oyuncu olan tuz ve biber kurdu-Dominic-Hemen ardından simsiyah bir erkek kurt olan Tao ve krem sarısı Alfa dişileri Jaime'nin yolunu kesen üç kurda saldırdı. Davetsiz misafirlerin parçalanmasını izlemek için etrafta dolaşmaya zahmet etmeyen Jaime durumdan faydalandı ve dişiler ile iki yavrudan oluşan grubu ağaçların arasından mağaralara doğru götürdü.

Çok hızlı gitmenin Greta ve Leif'i çabucak yoracağıının bilincinde olan Jaime, dengeli, yapılabilir bir hızda devam etti.

Ancak tehditkâr hırıltı seslerinin onlara doğru yaklaştığını duyduğunda bu kısa sürede bir sorun haline geldi.

"Shaya, yolu biliyorsun. Git." Bununla birlikte, dişiler mağaralara doğru koşmaya devam ederken o geride kaldı. Jaime yaklaşan kurtların geçmesine izin vermemeye kararlı bir şekilde bekliyordu. Kaltak Surat, garip bir şekilde, onunla kaldı. Her neyse.

Ortak düşmanlar ve tüm bu şeyler.

Büyük bir kurt ona doğru hızla yaklaşırken, Kaltak Surat'ı unuttu ve saldırı pozisyonuna geçti. Ama saldırmaya fırsat bulamadı çünkü yaklaşan kurt havaya sıçrar sıçramaz krem rengi işaretleri olan siyah bir kurt -Ryan- ona çarparak büyük bir meşeye çarptı. Sonra aniden iki gri-kahverengi-sarı kurt -Marcus ve Trick- ona katıldı, ona ve Bitch Face'e hırladılar. Jaime anlamıştı; ondan

Onlar kalan davetsiz misafirlerle ilgilenirken diğerk dişileri ve yavruları korumaya odaklandılar.

Jaime başını sallayarak mağaralara doğru koşmaya başladı, Kaltak Surat'ın da arkasından geldiğinin farkındaydı. Dağın eteklerine ulaştığında hem kendisinin hem de kurdunun anında tehdit olarak algıladığı tanıdık bir koku aldı. O hemen durdu ve koyu tenli, kıvrımlı bir kadının gölgelerin arasından çıkmasını izledi. Glory.

"Çok acele ettin," dedi diş i oflayarak. Dikkatini Kaltak Surat'a çevirerek sırttı. "Bize gerçekten yardım edeceğinden emin değildim. Sanırım onun ölmesini en az benim kadar istiyor olmalısın."

Jaime bakışlarını iki diş i arasında gezdirdi. "Ne demek istiyor?" diye sordu Kaltak Surat'a hırlayarak.

Glory onun yerine cevap verdi. "Demek istediğim, sürü bölgesine girebilmemiz için çevre çitinde bir açıklık yaratmayı kabul etti. Töreniniz mükemmel bir fırsat sağladı.

dikkat dağıtıcı." Jaime başını salladı ve o sırada Ondan uzaklaşıyordu. "Dante'ye bir kez ihanet etmekle yetinmedin mi? Her şeyi baştan yapmak zorunda mıydın?"

"O kurşunla ölmüş olsaydın çok daha kolay olurdu," diye cevap verdi.

Birden her şey netleşti. "O yalnız kurdu kiralayan sendin."

"Dante'yi istiyorum ve sen yoluma çıkıyorsun. Glory ve benim ortak bir çıkarımız olduğu için -senden kurtulmak-birlikte hareket etmeye karar verdik."

Jaime kaşlarını çattı, inanamıyordu. "Onu da isteyen biriyle nasıl bir araya gelebilirsin?" Glory Jaime'ye bir

acıyan bir gülümseme. "Hayır tatlım, Dante'yi istemiyorum. Gerçekten istemiyorum. Ama kimse beni onun yaptığı gibi görmezden gelemes. Kardeşlerimi onun peşine takmak eğlenceli bir fikir gibi geldi. Sonra onu seninle gördüm ve seni korkutmanın daha iyi bir intikam yöntemi olacağını fark ettim. Tek istediğim buydu. Ama onun yerine bana saldırdın. Kan akıttın. Şekil değiştiren topluluğun beni öldürmesine izin verseydim ne tür bir baskın dışı olurdu? itaatkâr bir kurdun beni alabileceğine inanıyor musun? Hayatımın geri kalanında hedef olurdu. Buna izin verilemez.

"Herkes kardeşlerimin, kuzenlerimin ve benim Anka Sürüsü'nün savunmasını nasıl aştığımızı ve Beta dişilerini nasıl öldürdüğümüzü duyduğunda, dokunulmaz olacağım. Ve hayran olunacağım. Ve etraftaki hemen her alfa erkeği tarafından isteneceğim. Belki de kendime bir sürünün Alfa dişisi olarak bir pozisyon bile kazanırım. Düşünsenize."

Jaime'nin ses tonu kuruydu. "Yapamam. Bu çok gerçek dışı."

"Glory, diğerleri gelmeden önce şu işi hallet artık," diye ısrar etti Kaltak Surat, etrafına bakınarak.

"Akrabalarınız onları uzun süre oyalayamayacak."

"Eğer ben öldürülürsem Dante'nin de öleceğinin farkındasın, değil mi?" Jaime, elini umursamaz bir şekilde sallayan Kaltak Surat'a sordu.

"Bağ tamamlanmadı, Dante bundan kolayca kurtulacaktır. Özellikle de parçaları toplamak için bana sahipken. Beni hâlâ seviyor, hiç vazgeçmedi. Ama bunu itiraf edip eşini terk etmeyecek kadar onurlu biri."

Kadın çıldırmıştı. "Hasarınız nedir?"

Jaime'ye bir böceğe bakar gibi bakarak, "Seninle ilgili ne olduğunu hâlâ çözemedim," dedi.

"Bana hiç benzemiyorsun."

"Ne yani, kısmen çiftleştiği bir erkeğe ihanet eden ve sonra da bu erkeğin ona asıldığı fikrinden zevk alan birini mi kastediyorsun?"

Yüzünde öfke parladı. "Blane'e gitmek için o çekime karşı koymamın hiçbir yolu yoktu."

"Saçmalık. Dante'yle kısmen çiftleşmiş olman, o çekimi hissetmenin mümkün olmadığı anlamına geliyordu.

Onu aldattın çünkü istedin, çünkü bencilsin ve kibirli kıcını ısırsa sadakatin anlamını bilemezsin."

"Onu zaten hiç tutmayacaktın, biliyorsun. Dante'nin benim gibi birine ihtiyacı var. Baskın bir dişi olmasına rağmen kontrol ihtiyacıyla savaşmayacak birine."

"Sen ve Blane artık birlikte değilsiniz, değil mi? Ortaya ıkmanın gerçek sebebi bu.

Dante'nin seni geri almasını sağlayabileceğini düşündün."

Kaltak Surat hırladı. "O senin olmadan önce benimdi."

"İşte burada yanılıyorsun. Ben doğduğumdan beri o benim. Sadece bunu anlamamız biraz zaman aldı."

Gülümsemesi irkindi. "Leif'i öğrendiğinde senin ölümünü ne kadar kolay atlatacağını bir düşün. Dante oğlu için hayatta kalmak için savaşırdı."

Jaime ona "Ah lütfen" der gibi baktı. "O Dante'nin değil ve bunu ikimiz de biliyoruz. Sen Blane'le kaçmadan önce hamileliğin kokusunu alırdı."

Aptal sürtük kızardı. "Dante onu yine de kendi çocuğu gibi yetiştirecek."

"Tabii, tabii. Neredeyse senin için zleceğim.

Neredeyse diyorum." "Pekâlâ, pekâlâ," diye araya girdi

Glory. "Her ne kadar bu Eğlenceli, Laurie haklı. Diğerleri yakında burada olur. Hadi gidelim.
Bu iş bitti, Jaime."

Jaime, Glory'nin kazanacağından bu kadar emin olmasından hiç hoşlanmamıştı. "Lütfen demedin."

Sırıttı. "Zaten ağır yaralı olduğun için üzerine fazla gitmeyeceğim."

"Nezaketiniz beni mahvediyor."

Silahtan çıkan bir mermi gibi Jaime'ye ateş etti. Eğer duyuları Glory'ye bu kadar uyumlu olmasaydı, Jaime onu zamanında atlatamayabilirdi. Sadece bu basit kaçış Glory'nin ileriye doğru ivmesini durdurma çabasıyla yerde patinaj yapmasına neden oldu. Jaime ona tatlı tatlı gülümsedi.

Glory tekrar ona doğru geldi, bu sefer bir dizi ters takla atarak. Ona ulaştığında ne yapmayı planladığını Tanrı biliyordu. Jaime merak etmesine rağmen öğrenmek için beklemedi.

Zamanlaması doğruydu, Glory'nin vücudunun baş aşağı olduğu o küçük milisaniyede ona doğru hamle yaptı-

Jaime bir kolunu kızın beline doladı ve onu yüzüstü yere çarptı.

Glory'nin hakkını yemeyelim, çabucak toparlandı, ayağa fırladı, yüz kaslarını esnetti ve burnundan akan kanı sildi.

Glory dişlerinin arasından, "Hızlısın," diye itiraf etti.

"Lütfen bunu 'Ama yeterince hızlı mısın?' gibi sevimsiz bir cümleyle takip etmeyin."

"Bunu sana sormama gerek yok. Cevabı zaten biliyorum."

"Bu teslim olduğun anlamına mı geliyor?"

Jaime'ye karşı üst dudağını kıvırdı. "Teslim olmaktansa ölümüne savaşmayı tercih ederim."

"Kardeşlerin senin bu intihar eğilimini biliyor mu?" Glory ona doğru öyle bir hızla uçtu ki neredeyse Jaime büyük ve süslü bir tekme savurdu ama hareketi öfkeyle besleniyordu ve Dante Jaime'ye öfkeyle hareket etmenin her zaman hatalarla sonuçlandığını öğretmişti. Tekmeden kaçan Jaime yumruğunu Glory'nin çenesine indirdi ve ardından dizine bir tekme attı.

Sersemlemiş görünen Glory sendeledi ve Jaime ayağını savurup Glory'nin her iki bacağını da altından çekince dengesini kolayca kaybetti. Glory dizini tutarak büyük bir gürültüyle yere düştü. Ancak saniyeler sonra ayağa fırladı ve yumruk, tekme, vuruş ve el üstüyle Jaime'ye saldırdı.

Jaime bunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de Glory iyiydi. Tıpkı Dante'nin tahmin ettiği gibi, dişinin kendine has hareketleri vardı ve kirli dövüşmeyi seviyordu. Jaime kendisine yöneltilen darbelerin çoğunu bloke etmeyi ya da savuşturmayı başarırken, kendi darbelerini de indirmeyi başardı ama eşit şartlarda dövüşüklerini söylemek yanlış olmazdı.

Glory yorulsa da Jaime de yorulmuştu. Eğer Glory olmasaydı

Dante'nin eğitimi olmasaydı, dişi onu kolayca alt edebilirdi.

Jaime'nin özellikle sert bir avuç içi-topuk darbesinden sonra Glory geriye doğru tökezledi ve burnundan kan fışkırdı. Bu manzara Jaime'nin kurdunu sevindirdi, o da savunma ve saldırı özgürlüğü isteyerek Glory'nin sınırlarına doğru hamle yaptı. Glory hırlayarak Jaime'nin üzerine atıldı ve yine yumruk üstüne yumruk, tekme üstüne tekme ve kirli hareket üstüne kirli hareket yaptı.

Hızlı ve sert bir aparkat Glory'yi geriye doğru sendeletip bir ağaca çarptı, ama hemen kendini toparladı ve Jaime'nin solar pleksusuna, tam kırık kaburgalarının olduğu yere sert bir darbe indirdi.

vardı. Jaime nefesini içine çekti ve acıya karşı dişlerini sıkarak dizlerinin üzerine çöktü. Yüzünü hedef alan tekneyi neredeyse fark etmeyen Jaime, ayağını hızla yakaladı ve Pençelerini açıp Glory'nin Aşil tendonunu kesti.

Glory hayret dolu bir çığlık atarak tek ayağı üzerinde sallandı ve

hızla yere yığıldı. Jaime nefes alış verişini düzene sokmak için biraz çaba sarf ederek ayağa kalktı.

"Glory, geliyorlar!" diye ilan etti Kaltak Surat. "İyi, ben kendim hallederim." Jaime tam zamanında dönerek boğazını hedef alan eli kavradı. Onu geriye doğru büktü ve Kaltak Surat'ın acı çığlıklarını duymazdan gelerek, "Pençelerini geri çek," dedi. Ama bu dikkat dağınıklığı ona pahalıya patladı. Sert ve acı verici bir darbe vücuduna çarpıp sırtının sertçe yere çarpmasına neden olurken nefesi kesildi. Sonra Glory onun üstündeydi, kemikleri kırılıp vücudu yeniden şekillenirken parılıyordu. Milisaniyeler sonra kızıl bir kurt ona doğru hırlıyordu, gözleri boğazına sabitlenmişti.

Başına gelecekleri bilen Jaime yapabileceği tek şeyi yaptı. Yer değiştirdi.

Dante, Jaime'nin kurt formuna dönüştüğü anı tam olarak hissetti; kurdun öfkesini, acısını, endişesini ve

ve biriyle m¼cadele ettiğini biliyordu.
sert bir m¼cadele veriyordu. Tao'yu tutmasına yardım eden
Trick'e baktı; insan formuna geri d¼nm¼ş olsa da Baş İnfazcı
bayılmıştı ve bacağı kırılmıştı. "Onu yardım almadan
tutabilir misin?"

"Tabii. Her neyse, git."

Dante bunun ne olabileceğinden emin değildi. Davetsiz
misafirlerin hepsi yenilmişti ve teslim olan ¼ç kişi dışında
çoğu ölm¼řtü. Peki kimdi bu-?

Glory! Onun da gizlice girmiş olabileceğini nasıl
d¼ř¼nemedi? Hay sikeyim.

İnsan formunda kalmak ve acı parçalarını görmezden gelmek
Yaraları onu bıçak gibi keserken, koşarak ilerledi ve bağın
onu Jaime'ye götürmesine izin verdi. Açıkça hissediyordu ki
Bir şeyler oluyordu, Trey, Taryn, Ryan ve Gabe
arkasından takip etti. Laurie birdenbire kendini ona doğru
fırlattığında iki k¼rk topunun g¼reřini bir anlığına yakaladı.

"Tanrım, Dante, burada olmana çok sevindim. Çok
korkmuştum. Ne yapacağımı bilemedim. Jaime'yi arkada
bırakmak istemedim ama-"

Dişi kurdu zorla iterek Ryan'a uzattı, tek endişesi
kuyruğunun ucu gri olan siyah kurttu. Eşi için. Dişinin kızıl
bir kurdun ağzını keserek yere kan sıçratmasını izledi. Bu
Kanayan kurt siyah kurdun ¼zerine atılarak pençelerini
boynuna geçirmeye çalıştı. Dante korkuyla kaskatı kesildi,
bunu başarırsa siyah kurdu yere yıkacağını ve eşinin
savunmasız kalacağını biliyordu.

Ama kızıl kurt bunu başaramadı. Eşi kulağını ısırđı ve kızıl kurdun yüksek sesle sızlanmasına ve zıplamasına neden olacak kadar sert çekti. İcini bir rahatlama kapladı ama rahatlamadı. Sonra iki kurt birbirinin üzerine atladı, vücutlar çarpışıyor, pençeler çarpışıyor, dişler kürke ve ete batıyordu. Dante müdahale etmekten başka bir şey istemiyordu.

ama yapamadı. Bu onun savaşıydı ve bunu ondan alamazdı. "Hadi bebeğim," diye mırıldandı.

Sonunda siyah kurt rakibini sırt üstü yere yatırmayı başardı. Hızla Rus kurdunun üzerine çullandı ama onu yere mıhlayamadan pençeleri ağzına doğru savrılmaya başladı.

Acısını hissedenden Dante yüzünü buruşturdu ama acıya hiç tepki vermedi; rakibini öldürme ihtiyacına odaklanmıştı.

Eşi dişlerini rahatsız edici ön bacağa geçirerek diğer kurttan yüksek sesli bir çığlık kopardı.

Dante eşinin memnuniyetini hissetti; bu memnuniyeti, kızıl kurt diğer pençesini kullanarak eşinin omzunda bir şerit açana kadar paylaştı. Bunun acısı ve şaşkınlığı siyah kurdun geri sıçramasına neden oldu ve istemeden de olsa diğerine kendini düzeltme şansı verdi. "Küçük sürtük," diye mırıldandı.

Dante yumruklarını sıktı ve kurdunun sürekli yeniden ortaya çıkma çabalarına karşı dişlerini sıktı.

Kurdu kavgaya karışmazdı, dinamikleri anlıyordu ama sonunda kurt formuna girdiği için eşinin yanında olmak istiyordu. Onu şu anda içinde bulunduğu karanlık yerden geri getirmek istiyordu. Hem kurdu hem de Dante bağ aracılığıyla onun duygusal durumunu hissedebiliyordu. Bu hiç de iyi değildi.

Siyah kurt o kadar ileri gitmişti ki gerçekten korkutucuydu. Jaime'nin, kurdu tekrar kontrol altına alırsa Jaime'nin geri gelmesine izin vermeyeceği korkusunu hatırladı. Tanrı'dan korkusunun yersiz olduğunu umuyordu ama şimdi siyah kurda baktığında, onu sakinleştirmenin bu geceki asıl savaş olacağını fark etti.

Kırmızı kurttan gelen iyi hedeflenmiş bir vücut darbesi arkadaşını yere sererken keskin bir nefes aldı.

"Ayağa kalk bebeğim." Onu rahatlatan şey, kızın hızla yeniden ayağa kalkması oldu. Hırlayarak rakibinin üzerine atıldı ve ona sertçe çarptı. Adam irkildi, irkildi, hırladı, küfretti ve İki kurdun savaşıma devam etmesini izlerken yüzünü buruşturdu.

Bir dizi mücadeleden sonra, siyah kurt diğerini tekrar sırt üstü yatırdı. "İşte bu, bebeğim, bitir şunu." Eşi, pençelerini omuzlarına bastırarak kurdu yere sabitledi. Ardından, keskin bir hamleyle, eşi diğer kurdun karnını yararak tam da çenesini boğazına kenetlediği anda karnını açtı. Ani bir çekişle, Kara Kurt dövüşü bitirmişti. Kazandı.

Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Kurdunun rahatlaması da bir o kadar derindi. Ama işin zor kısmı daha yeni başlamıştı, Dante biliyordu. "Jaime? Jaime?"

Siyah kurt yön değiştirdi, tüyleri diken diken oldu ve kulakları dışa doğru yassılaştı, dudaklarını geriye doğru sıyırıp dişlerini ve diş etlerini göstererek ona doğru tehditkâr bir şekilde hırladı. Bu hiç iyi değil.

"Sorun yok," dedi Dante yumuşak bir ses tonuyla. Kurdun bu sözleri anlamayacağını biliyordu ama ses tonunu yatıştırıcı bulacağını umuyordu. Şu anda ihtiyacı olan şey sakinleşmek ve Jaime'nin yeniden ortaya çıkabilmesi için geri çekilmektir. Şimdiye kadar böyle bir şans varmış gibi görünmüyordu.

Gözleri bir insandan diğerine geçerken, üst dudağını kıvrarak onlara bakıyordu.

Kurdun ne hissettiğini biliyordu: öfke, acı, korku, kafa karışıklığı ve tehlikenin her yerde olduğuna dair bir inanç. Gördüğü ve duyduğu her şeyi bir tehdit olarak yorumluyordu. Onu bile. Kahretsin, eğer bu acıtmadıysa. Hatırlamak

Jaime sığınaktaki Doberman'a yaklaştığında, Dante o kadar da korkutucu görünmemek için kurdun boy hizasına kadar eğildi. "Sorun yok. Artık güvende." Ona tekrar hırladı, ürpertici, tehditkâr bir hırlamaydı bu, "Eşin olsun ya da olmasın, uzak dur."

"Jaime, lütfen bununla savaş," diye yalvardı Gabe. Kurt, onu ailesinden biri olarak tanımasına rağmen ona hırladı. Korku dolu bakışları her biri arasında gidip geliyor, içlerinden birinin her an kendisine saldırmasını bekliyordu.

Dante onun dikkatini çekmek için eliyle yere vurdu. İşe yaradı. Yine ona hırladı. "Şşş. Sorun yok." Bir hırlama daha. "Hadi Jaime, benim için dövüş onunla." Jaime'yi hissedebiliyordu, onun hayal kırıklığını ve çaresizliğini hissedebiliyordu. Ama bir zamanlar olduğu gibi pes etmiyor, kaçınılmaz olana boyun eğdiğine inanmıyordu. Özgürlük için savaşıyordu. Ne yazık ki, kurdu hâlâ tehlikede olduklarından o kadar emindi ki Jaime'nin mücadelesini önemsemiyordu bile.

"Dante," dedi Ryan sessizce. "Sanırım aklını kaçırdı."

"Hayır. Korkmuş ve saldırgan ama vahşi değil."

"Ama-"

"Dante haklı," dedi Trey. "Vahşiyi bilirim. Bu vahşi değil."

Taryn, "Belki de hepimiz geri çekilmeli, ona biraz yer açmalı ve buraya onu incitmek için gelmediğimizi açıkça belirtmeliyiz," diye önerdi.

"Ya da belki kurt formuma geçmeliyim. Ben onun Alfa'sıyım. Cevap verecektir."

"Yapacağını sanmıyorum, Trey." Dante başını salladı. "Şu anda sürüsünü görmüyor. Tehditleri görüyor. Onun yanında bana bile güvenmiyor, yoksa yer değiştirir ve kurdumun onunla şansını denemesine izin verirdim-

Tanrı biliyor ya, denemeye hevesli. Jaime bana ne zaman şekil değiştirse ve etrafında başka bir şekil değiştiren olsa, kurdunun onlara saldırdığını söyledi, sözde tehdit ona zarar verme şansı bulmadan önce bir tehdidi ortadan kaldırdığına inanıyordu."

Trey birkaç dakika sessiz kaldı ama siyah kurt tekrar homurdandığında içini çekti. "Deneyeceğim."

"Trey, senden yapmamamı istiyorum-"

"Bu konuda bana güven, Dante. Bence işe yarayacak."

Dante tekrar itiraz edemedi Trey kurt formuna geçiyordu. Dante'nin beklediği gibi, eşi hemen dondu ve yüksek sesle, uzun bir "geri çekil" hırlaması çıkardı. Kadının korku seviyesinin yükseldiğini hissetti. Ancak aynı anda öfkesi de artmıştı ve Dante o anda haklı olduğunu anlamıştı. Bu onun ruh halini daha da kötüleştirecekti.

Devasa gri kurt, onun uyarıcı hırıltısını duymazdan gelerek siyah kurda doğru bir adım ilerledi.

Dante ve diğerleri, gri kurttan siyah kurdu yönlendirmeyi ve kontrol etmeyi amaçlayan baskın hisler yayılırken irkildiler. Bunun yerine, hırıltısı doğal olmayan bir şekilde derinleşti ve

öne doğru meydan okuyan bir adım attı. Dante hızla iki kurdun arasına yerleşti. "Hayır." Eşinin şaşkınlığını fark etmişti. Dante onun davranışını koruyucu olarak yorumladı. Bu iyi bir şeydi. Hiç değilse onun kendisini bir müttefik olarak görmesini istiyordu. "Taryn, durum daha da kötüleşmeden Trey'i geri getirmeni istiyorum."

"Çoktan hallediyorum," diye güvence verdi.

Dante yine çömeldi ve yere vurdu. "Haydi." Siyah kurt sertleşti ve ona bir kez daha hırladı. O anda aklına belki de en iyi seçeneğin ona gitmek, potansiyel tehdit olarak gördüklerinden uzaklaşmak olduğu geldi. "Hepiniz olduğunuz yerde kalın. Ben ona doğru ilerleyeceğim."

"Dante, bu pek akıllıca olmayabilir," dedi Ryan.

"Olmayabilir. Ama o benim eşim." Başka bir şey söylemeye gerek yoktu. Hâlâ çömelmiş halde, tıpkı Jaime'nin Doberman'a yaptığını gördüğü gibi, yavaşça yan açıyla ona doğru yaklaştı. Beklediği gibi, kadın hırladı ama o kadar da değil.

eskisi gibi sert ve tehditkârdı. "Biraz daha yaklaşırsan seni öldürürüm "den çok "nasıl davrandığına dikkat et" gibiydi. Onu tam olarak karşılamıyordu ama en azından onu potansiyel bir tehditten çok potansiyel bir müttefik olarak görüyor.

Dante her adımının arasında uzun duraksamalar yaparak yavaşça siyah kurda doğru ilerledi. Gözlerini ondan hiç ayırmıyordu ama duyularının etrafındakilere de uyum sağladığını biliyordu. Ara sıra hırıliyordu ama yine de bu sesler ona ince bir buzun üzerinde olduğunu ve adımlarını dikkatli atması gerektiğini söylüyordu dikkatlice.

Ona her biraz daha yaklaştığında içini ve kurdunu iyimserlik kaplıyordu. Dante rahatlamış ya da kendinden emin değildi.

Güvenlik. Onu öldüreceğinden şüpheliydi ama Kendisini ve Jaime'yi korumak için buna ihtiyacı olduğuna inandıysa kesinlikle onu fena halde incitecekti.

Adam ondan sadece birkaç adım uzaktayken başını ona doğru uzattı ve burun delikleri açıldı. Sonra birden dişlerini gösterip ona doğru yüksek sesle hırlamaya başladı. Ani değişim karşısında şaşırان adam hemen durdu. Bunu anlaması bir anını aldı. Sadece kanla kaplı değildi -tam olarak sakinleştirici bir koku değildi- aynı zamanda Laurie'nin kokusu da üzerindeydi.

dakikalar önce. Kahretsin. Kurdun bakış açısına göre, eşi ona teni başka bir dişinin kokusuyla gelmişti.

"Sorun yok," diye yatıştırıcı bir sesle konuştu. Bu işe yaramadı. Kurdunun içinden öfke fışkırdı. Öfke, ihanet ve yeniden müttefiksiz kaldığına dair bir yalnızlık hissi. Jaime'nin ruh hali pek de iyi değildi. "Sadece seni istediğimi biliyorsun." Bu sözler Jaime içindi. Jaime'nin ona inandığını hissetmişti ama kurdu için bunun bir önemi yoktu. Kurdu için bu basit bir denklemdi: Jaime'ye zarar vermişti, bu da onun korunması gereken bir tehdit olduğu anlamına geliyordu.

İçgüdüleri -sağduyudan bahsetmiyorum bile- ona yapılacak en iyi şeyin ondan uzaklaşmak olduğunu söylüyordu. Ona biraz zaman tanımak ve sakinleşmesi için bir şans vermek. Ama bu onun eşıydı, lanet olsun ve onu istemiyordu. Böyle hissetmek. Trey'in kurdu savaşlar sırasında vahşileşme eğiliminde olsa da, Taryn onu her zaman bu durumdan kurtarabiliyordu. Dante'nin burada aynı şeyi yapamaması canını yakıyordu.

Çaresiz, sinirli ve öfkeli Dante tekrar ona doğru ilerledi. "Sana zarar vermeyeceğim, ben-" O siyah kurttan soğuk, sinir bozucu bir hırıltı çıkarken durdu ve eğilerek kıçını havaya dikti,

üzerine atılmaya hazırlanıyordu. "Hayır, st-" Onu görmezden gelerek fırladı.

Dante kendini hazırladı, darbeye dayanmaya ve daha fazla zarar vermeden onu zapt etmek için elinden geleni yapmaya hazırdı. Sıçramanın ortasında vücudu sarsıldı ve acı dolu yüksek sesli bir inilti havayı doldurdu. Kız üzerine düşerken onu yakaladı. Daha ziyade Onu pençelemeye çalışan kurt, sadece ayağa kalkıp kaçmaya çalıştı. Kollarını kurdun etrafına sımsıkı sardı ama kurt fazla karşı koyamadı. Bir saniye sonra nedenini anladı

-Böğrüne bir ok saplanmıştı. Sakinleştirici çoktan etkisini göstermeye başlamıştı ve kız adamın kollarında neredeyse gevşemek üzereydi.

Dante başını okların geldiği yöne çevirdiğinde hiç beklemediği bir manzarayla karşılaştı. Ağaçların arasında Shaya, elinde sakınleştirici bir silahla hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

"Shaya, ne oluyor lan?"

"Bunu yapmak istediğimden değil," diye ağladı temkinli bir şekilde yaklaşırken. "Bana söz verdirdi."

"Ha?"

"Jaime Glory'ye meydan okumaya karar verdikten sonra bir gece bana geldi. Bu gerçekleştiğinde yer değiştirmek zorunda kalabileceğinden endişeleniyordu. Kurdunun geri dönmesine izin vermeme ihtimali olduğunu ve eğer birine saldıracak gibi görünürse onu bunlardan biriyle vurmam gerektiğini söyledi."

Dante yüzünün kızardığını hissetti. "Tanrım, Shaya, sana yalan söylüyor olabilirdi! Ölümcül olabilirdi!"

Gözyaşlarıyla dolu gözlerini devirdi. "Bunu zaten düşünmüştüm. Öyle olmadıklarını kanıtlamak için beni onlardan biriyle vurmasını istedim. Pencereden dışarı bakıp neler olduğunu görünce silahı kaptığım gibi aşağı indim. Ve bunu getirdim." Daha önce hiç görmediği bir çantayı açtı. elinde tuttuğunu fark etti ve orada olduğunu asla tahmin edemeyeceği bir şeyi ona uzattı.

"Asla olmaz. Hayatta olmaz."

"Bu benim fikrim değildi. Sana vermem için bana söz verdirdi. Kurdunun seni ısıramayacağından emin olmak istedi."

"Eşime ağızlık takmayacağım." Bir eliyle zarif boynunun kısa, kaba tüylerini okşamaya devam etti.

"Bunu söyleyeceğini söyledi. Ayrıca onu kafese koyduktan sonra tekrar çıkarabileceğinizi söylemenizi istedi."

Dante başını salladı, çenesini ayarladı. "Ağızlık takmayacağım-Bekle, hangi kafes?"

"Şey, ona sandık diyor ama o bir kafes. Görünüşe göre, barınaktan alınmış. Çalışanlar kurtardıkları hayvanları barınağa taşımak için bunları kullanıyorlar."

"Bunu duyduğuma inanamıyorum."

"Ama bunun iyi bir şey olduğunu görmüyor musunuz?"

Adam ona inanamayarak baktı. "Bu nasıl iyi bir şey olabilir ki?"

"Bu, pes etmeye niyetli olmadığı, kurduyla savaşmaya niyetli olduğu anlamına geliyor. Ama bu konuda pek şansı olmayacak.

kurdu biraz sakinleşti. Jaime, kurdu sakinleşene kadar onu koyabileceğiniz bir yer olmasını istedi."

Dante bir açıdan Shaya'nın haklı olduğunu kabul edebilirdi. Yine de ona bunu nasıl yaşatabilirdi ki? Zalimce görünüyordu. Kurdu acı verme isteğiyle hareket etmiyordu, korkmuştu. Yeterince travma geçirmişti ve buna bir yenisini eklemek istemiyordu.

Gabe ne çıktı ve hafifçe kulaklarının arasını okşadı. Kız hiç hareket etmedi.

"Dante, ben de en az senin kadar bundan hoşlanmıyorum. Ama ya onu götürüp hapsedeceğiz ki sakinleşme şansı olsun ya da birine zarar verme veya kaçma riskini göze alacağız. Kurdu sakinleşmezse, Jaime sonunda yok olana kadar kaybolacak ve kurdu haydutlaşacak."

"Haklı," dedi Trey, sesi alışılmadık derecede hassastı. "Sakinleştiricinin etkisi yakında geçecek. Eğer onu hareket ettireceksek, bu şimdi olmalı. Bunu yapmak istemediğini biliyorum Dante, ama yapmak zorundasın. Jaime için yap. Ona bir şans ver. geri dönmek için bir fırsat."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Sakinleştiricinin etkisinin geçmesi sadece bir saat sürmüştü. şimdi eskisinden daha öfkeli görünen siyah kurt, kendisinden sadece iki kat daha uzun ve geniş olan sandığının içinde volta atıyordu. vücudu. Birkaç kez ona saldırmış, metalde bir zayıflık aramış ve Dante onun ince, zarif bedeninin ona her arpışında rpermişti. Kendini hiç bu kadar çaresiz ya da bir piç gibi hissetmemişti. Geçtiğimiz dört yıl boyunca kurdu kafese kapatılmıştı ve şimdi

Sonunda tekrar su yüzüne çıktığında, kafese geri dönmüştü. Ve onu oraya koyan da oydu.

Suçlayıcı, yargılayıcı gözlerle ona baktı. Suçluluk duygusu içini burktu. "Özür dilerim," diye mırıldandı, kadının bu sözleri anlamayacağını bilmesine rağmen. Onun yanıtı intikam yemini eden bir hırıltı oldu. Muayene odasının kapısının arkasından açıldığını duydu ama ziyaretçiye sadece yan gözle baktı.

"Eti yedi mi?" diye sordu Grace.

Başını salladı. Kurt ona burnunu sokmuştu. "Seni tanıdı mı?"

İnsanların eşinden dengesizmiş gibi bahsetmesinden gerçekten bıkmaya başlamıştı. "Evet. Herkese söyleyip duruyorum- o vahşi değil. Sadece korkmuş ve kafası karışık."

"Özür dilerim. Sadece sana saldırmaya çalıştığımı duydum." "Üzerimde Laurie'nin kokusunu aldı."

"Peki neden senin üzerinde Laurie'nin kokusunu alsın ki?" diye tersledi Grace, ona arkadaşınıninkine oldukça benzeyen suçlayıcı bir bakış atarak.

"Bak, şimdi, eğer bu şekilde tepki veriyorsan ve ben senin eşin değilsem, kan almak istemesi şaşırtıcı mı?"

"Sanırım hayır. Ama soruma cevap vermediniz."

İç çekti. "Jaime'nin kurduna ulaşmaya çalışırken Laurie kendini bana attı. Jaime'nin ve Glory'nin kurtları arasındaki düello yüzünden korkmuştu ve ne yapacağını bilmiyordu." Kurdu bu anıyı hatırlayınca hırladı.

"Korkmak mı? Gerçekten mi?"

Kadının sesindeki şüpheliğe karşılık olarak, kaşlarını sorgulayıcı bir şekilde kaldırdı.

"Bunu bilerek yaptığını düşünmüyorsun değil mi?" "Neden yapsın ki?"

Ona sabırsız bir bakış attı. "Dante, tatlım, çok dikkatli bir insan olmana rağmen çok kör bir nokta var. Kadın kıskanç. Bir zamanlar çiftleştüğün için sana karşı hâlâ biraz sahiplenici olduğundan mı bilmiyorum-"

"Kısmen çiftleşti."

"-ya da başka bir şey, ama Jaime'nin seni ona yaklaştırmaması için bunu bilerek yapmış olması beni şaşırtmaz."

"Ama geri kalanınızla birlikte mağaralara geri dönebilecekken savaşmak için Jaime'yle birlikte kaldı."

Grace omuz silkti. "Bütün cevapları bildiğimi söylemedim. Sadece kadının seni kıskandığını ve Jaime'yle birlikte olmanı istemediğini biliyorum. Çiftleşme töreninden hemen önce odana geldiğini biliyor muydun?"

Seni yalnız görmek istedi. Dominic onu kovaladı ve Hope da onu senden uzak tutmak için elinden geleni yaptı."

Bunu bilmiyordu ama şu anda anlamaya çalışmak da umurunda değildi. "Grace, şu anda bütün bunları gerçekten düşünemem. Tek düşündüğüm Jaime ve onun geri dönmesini sağlamak."

"Onu hissedebiliyor musun?"

"Evet. Yorgun ve sinirli. Kurdu şu anda ona karşı pek anlayışlı davranmıyor."

"Hâlâ kendini güvende hissetmiyor. Bu değışmediğı sürece Jaime'nin ne düşündüğüne ya da hissettiğıne pek aldıriş etmeyecek."

Başını salladı. "Biliyorum. Ziyaretçi sayısını minimumda tuttum. Etrafında ne kadar az insan ve koku olursa o kadar iyi olur diye düşündüm. Yabancı şekil değıştirenlerin şu anda etkin bir şekilde ininin etrafında dolaşacağını düşünmemesi ona yardımcı olabilir." Odanın içinde sadece Taryn, Shaya ve Gabe vardı. Hiçbiri siyah kurttan bir hoş geldin selamı almamıştı. "Jaime'nin yatarken giydiğı tişörtlerimden birini ona vermeye çalıştım, belki bulur diye düşündüm.

Jaime'nin yaptığı gibi rahatlatıcı. Onu paramparça etti." Grace'in ağır iç çekişini duyan adam merakla ona baktı. "Ne?"

"Sadece onu böyle görmek... bana şunu hatırlatıyor..."

"Louisa," diye kolayca cevap verdi, çünkü o da aynı şeyi düşünüyordu. "Jaime hain olmayacak." Bu kararlı bir ifadeydi, ama kimi kandırmaya çalıştığından emin değildi.

Kendini ya da Grace'i.

"Umarım olmaz, tatlım. Umarım olmaz."

Dante günün geri kalanını sadece siyah kurtla konuşarak geçirdi. Sözlerinin çoğı Jaime içindi ama yumuşak tonu kurt içindi. Dante'nin umduğu gibi sakinleşmemişti. Volta atmadığı ya da kafesine saldırmadığı zamanlarda, bir topun içinde toplanmış, ona uzaktan bile yaklaşan herkese hırıliyordu.

kendisi de dahil. Şimdiye kadar kurt hırlamadan ve dişlerini göstermeden kafesten sadece üç adım uzaklaşabilmişti. İki adım, o gece muayene odasındaki sandalyede uyumadan önce kendi kendine söz verdi. Bunu başaracağım.

Yarın bir metre uzağa.

Ama yemedi. Grace'in getirdiği yemeği yemesine rağmen kurdun durumu sabah daha iyi olmaktan ziyade daha kötüydü. Yine gününü onunla geçirdi, Onunla konuşuyor, sadece onun için orada olduğunu belirten bir jestle onun yanında kalıyordu. Gerçek şu ki, kurdun güvenini nasıl kazanacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Güven kazanılması gereken bir şeydi ama bu kadar kısa sürede nasıl kazanabilirdi ki? test edildiği bir durumda olmadan geçirdiği zaman? Hiçbir fikri yoktu.

Aklına gelen tek plan şu oldu
O odada kalıcı bir demirbaş haline geldi ve bir kez bile tehdit edici ya da korkutucu olmadı. Yemeklerini orada yedi, duşunu ebeveyn banyosunda aldı. İhtiyaç duyduğunda ya sandalyede ya da yatakta uyurdu. Ayrıca onu besleyen ve temizleyen kişinin kendisi olmasını sağladı. Kafesini her temizlediklerinde sakinleştirilmesi gerekse de. Onun her ihtiya ını karşılayacak, kurdun ona bakabileceğini ve bakacağını görmesini sağlayacaktı.

   nc  gün de kötü bir gündü. Kurt her sese, her gürültüye, her beklenmedik harekete atlıyordu. Onu bu kadar korkmuş ve endişeli görmek kalbini kırdı. O Jaime'nin neden o küçük köpek Ben'le birlikte mabette oturmak zorunda kaldığını o zaman anlamıştı. Dante şu anda bunu yapmak istiyordu. Sadece onunla oturmak, ona sarılmak, onu sevmek ve rahatlatmak. Sorun şuydu ki her seferinde sandığa yaklaştığında, ona saldırdı. Kurdunun eşiyle temas kurmak için duyduğu umutsuz ihtiyaca cevap vererek form değiştirdi. Bu pek işe yaramamıştı. Kurdu Onu eşi olarak tanıyordu, ama onu emniyet ya da güvenlikle ilişkilendirmiyordu, bu yüzden onu yakınında istememişti.

Dördüncü, beşinci ve altıncı günler hemen hemen aynı şekilde geçti. Neyse ki Ivy ve Riley daha fazla sakinleştirici temin etmişlerdi, böylece her seferinde kurdu bayıltmaya

devam edebilecekti.

kafesini temizlemesi gerekiyordu. Her iki kadın da bu durumdayken ona bakmak için yardım istemiş ve şunları iddia etmişlerdir
travma geçirmiş hayvanlar konusunda deneyimliydiler. Bu doğru olsa da, tekliflerini reddetti. O odada çok az koku olmasını ve onu iyileştirecek kişinin kendisi olmasını istiyordu. O onu iyileştirecek kişi olmalı.

Yedinci gün gerçekten kötü bir gündü. O saldırmıştı patilerini kesecek kadar sert bir şekilde kafese koymuştu. Ona bir sakinleştirici iğne daha yaptıktan sonra Grace'le birlikte yaralarına bakmışlardı. Kurt tekrar uyanık ve bilinçli hale gelir gelmez, dişleriyle bandajları yırttı ve sandığa eskisinden daha da sert bir şekilde saldırdı. Yine de Dante onun yanında kalma ve tüm ihtiyaçlarını karşılama planına sadık kaldı. Sorun şu ki, daha önce onun varlığına az çok tahammül ederken, şimdi bundan rahatlamak yerine öfke duyuyordu.

Günler birbirine karışmaya ve bulanıklaşmaya başladı, ta ki o farkına varmadan yedi gün daha geçmişti ve Jaime'nin kurdu hiçbir geri çekilme belirtisi göstermiyordu. Tedirginlik hafif bir kelime olurdu Dante'nin nasıl hissettiğini anlatırdı. Ara sıra Kurda bağırdı ya da tersledi, çabalarının hiçbirinin onu kurtla azıcık bile ilişkilendirmesine neden olmamasından dolayı hayal kırıklığına uğradı. Güvenlik. Ne zaman çıldırırsa, kurdu neredeyse yerinden sıçrayıp sinerdi. Ve bu onu zalim bir orospu çocuğu gibi hissettirmede mi?

Jaime'ye gelince... Kimseye söylemediği gerçek, onu artık çok iyi hissedemediğiydi. Onun ruhen zayıflamadığını ya da yenilgiyi kabul etmediğini biliyordu. Sadece kurdunun durumu artık o kadar baskındı ki Jaime'yi neredeyse boğuyordu. Kısacası, gerçekten de hayduta dönüşme riski altındaydı. Kurdu sürekli endişeli ve kaygılıydı, bu da Dante'nin ruh halini daha da

kötüleştiriyordu. Büyük olasılıkla bu yüzden Shaya onu birkaç kez

gidip biraz hava alacak ya da koşuya çıkacaktı ama arkadaşını bırakmayacaktı. Şimdiye kadar planına sadık kalmıştı ve sadık kalmaya devam edecekti.

Sorun şu ki, geçen her gün Jaime'yi biraz daha az hissediyordu. Yenilgi duygusu kısa sürede içine işlemeye başladı ve onu Jaime'nin geri dönmeyeceğini, kurdun yakında döneceğini kabul etmeye zorladı. haydut. Sonraki hafta boyunca neredeyse bunu yaptığı zamanlar oldu ama sonra kendini yenik düşerken yakaladı ve Jaime'nin aralarındaki bağ sayesinde ondan neredeyse vazgeçtiğini hissetmemiş olması için dua ederek kendine zihinsel bir tokat attı.

Yirmi üçüncü gündü - yoksa yirmi beş miydi? Trey odaya ilk kez girdiğinde Dante artık emin bile değildi. Hepsi, Alfa'nın siyah kurda hükmetmeye çalışarak onu kızdırdığı için, bunun uzak dursa daha iyi olurdu. Dante arkadaşını izledi, Trey'in varlığına tepkisini arıyordum. Hiçbir şey yok. O sadece bir topun içinde kıvrılmış bir şekilde durdu, kalbini parçalayan depresif, şaşkın gözlerle kafesten dışarı baktı. Bazı günler böyleydi.

Diğerleri ise öfke topuydu. Sabah uyandığında neyle karşılaşacağını asla bilemezdi. Her iki durumda da ona ve diğer herkese karşı anlayışsızdı.

"Hey," dedi Dante'ye. "Bugün nasıldı?"

"Sessizdi ama yemek yemedi ve çok ürkek." Sesindeki umutsuzluğu ve yorgunluğu o bile duyabiliyordu.

Trey tekrar konuşana kadar dakikalar süren mutlak bir sessizlik oldu. "Dante, belki daha nazik olur-"

"Hayır." Trey odaya girdiği andan itibaren bunun olacağını biliyordu. Birinin bunu önermesi an meselesiydi. Bunu yapabilecek tek kişi Trey'di.

Hem de çok kişisel nedenlerle. Dante bu nedenleri anlarsa da, bu onun öfkesini dindirmedi.

"Dante-"

"Hayır dedim." Sesi zar zor kontrol ediliyordu.

Trey iç çekti. "Jaime'yi düşünmüyorsun. Şu anda nasıl hissettiğini bir düşünsene."

"Gerek yok. Nasıl hissettiğini biliyorum." Bazı günler biliyordu, sadece biraz.

"Kurdun ön koltuğa geçip senin asla yapmayacağın şeyleri yaparken bir gözlemciden başka bir şey olmamanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Bazen bir hayaletin nasıl hissedeceğini düşünüyorum, eğer böyle şeyler varsa. Tüm bunları görebiliyor ve duyabiliyorsun.

Değer verdiğiniz insanlar, olan biten her şeyi biliyorsunuz ama bunların hiçbirinin parçası olamıyorsunuz, o insanlardan hiçbiriyle konuşamıyorsunuz. Sıkışıp kalıyorsunuz. Kapana kısılmışsınız. Tek başınasınız.

Çaresiz. Jaime yirmi sekiz gündür bu şekilde kapana kısılmış durumda." Yirmi sekiz mi? Hah. Düşündüğünden daha uzun.

"Bize bu ilk kez olduğunda kurdunun üç hafta sonra geri çekildiğini söylemiştin. Dört hafta oldu ve kurdu bunu yapacağına dair herhangi bir işaret göstermiyor, Dante. Kurdunun durumu bir şekilde düzelmedikçe Jaime yüzeye çıkamaz. Bunu başarması da pek mümkün görünmüyor."

"Jaime bunu yapabilecek kadar güçlü," diye ısrar etti. "Öyle olduğunu biliyorum."

"Evet, o güçlü ama kurdu da öyle. Geri çekilme emrimi görmezden gelecek kadar bile güçlüydü. Kurdu uzun zamandır kilit altındaydı ve hapsedildiğini kabullenmek yerine bununla savaştı. Savaşmayı bırakmadı ve bununla da savaşmayı bırakacağını sanmıyorum. Belki de artık -"

"Onu öldüremem, Trey. Öldürmeyeceğim."

"Bu onu öldürmek anlamına gelmez," dedi Trey hızlı bir şekilde.

Dante'nin sesindeki sertlik. "Bu ona ve kurduna biraz huzur vermek olurdu. Jaime hayatının çoğunu savaşarak geçirdi. Biraz huzuru hak eden biri varsa, o da odur."

"Peki ya bahsettiğimiz kişi Taryn olsaydı?" Trey'in

ifadesi sertleşti. "Dante-"

"Bu Taryn olsaydı?" diye ısrar etti, bu kez daha yüksek sesle.

"Tanrı'nın dürüst gerçeği mi? Ben de kendime aynı şeyi verirdim.

Sana verdiğim tavsiye. Onun hiçbir şekilde acı çekmesini istemem, özellikle de onu özleyeceğim için. Jaime'yi ilk sıraya koymalısın. Dostlar böyle yapar."

"O haklı, Dante."

O kadınsı ses konuştuğu anda -son dört hafta boyunca hiçbir şekilde özlediğini söyleyemeyeceği bir ses- arkadaşı sandığa doğru sıçradı, ziyaretçiye hırlayıp hırlıyordu. Kendi kurdu da hiç memnun değildi.

"Yapılacak en nazik şey bu olurdu," dedi Laurie, yüzü üzgün ve sempatiyle boyanmıştı. "Yani, ona bir baksana. Bir an bir köşeye büzülmüş, sonra da bu hale gelmiş. Bence bir iki gün içinde kendine gelir."

haydut. Bu Jaime'ye haksızlık." Laurie elini onun koluna koymaya gittiğinde, Dante ondan uzaklaştı ve tersledi,

"Dokunma bana." Jaime'nin kurdunun bu söz üzerine biraz gevşediğini fark etti ama hâlâ hırlıyordu.

"Dante, böyle yapma."

"Ne gibi? Gerçekten ne bekliyorsun?" Bu kadının ne istediğini hâlâ anlayamamıştı. Bu kadının şimdiye kadar gitmiş olmalıydı, ancak görünüşe göre daha uzun süre kalmak için bahane üstüne bahane bulmuştu.

"Bak, o gittiğinde zor olacağını biliyorum ama hepimiz senin için burada olacağız." Senin için burada olacağım, demedi ama o duydu. Grace'in söylediği her şey yüzerek zihninin ön saflarına geri geldi.

"Jaime'yi kaybedersem sana geri döneceğimi düşünüyorsun, öyle mi?" Elbette değildi.

"Aramızdaki bağ tam olarak yerine oturmadı. Onun ölümünden kurtulabilirsin ve biz de-"

"Delirdin mi sen? Sana asla geri dönmem, asla-Jaime olsun ya da olmasın." Yüzü biraz buruştu. "Benden nefret ediyorsan anlarım-"

"Senden nefret etmiyorum, anlamıyor musun? Hiçbir şey istemiyorum. Sen benim için hiçbir şeysin. Anladın mı?"

Hiçbir şey. O" -şimdi hareketsiz, sessiz ve meraklı bir şekilde onu izleyen kurdu işaret etti- "benim her şeyim. Her şeyi. Sağlıklı ya da travma geçirmiş, tek istediğim o ve o benim." Sonra Trey'e döndü. "Yani hayır, onu öldürmeyeceğim. Jaime'den ya da onun kurdundan vazgeçmeyi reddediyorum. Jaime savaşmaktan vazgeçmez, vazgeçmeyeceğini biliyorum. Ben de vazgeçmeyeceğim. Şimdi, ikiniz de

"Çık dışarı." Laurie ona uzandığında, "Çık dışarı!" diye bağırdı.

Siyah kurt şaşkın ve meraklı bir şekilde eşini izledi. Kendisine göz koyan dişiyi reddetmişti. Hareket etmişti. Onun dokunuşundan uzak durdu. Ona gitmesini emretmişti. Kurdu en az onun kadar şaşırtıcı bulduğu şey ise Alfa'larının gitmesini emretmiş olmasıydı. Alfa'nın ona dokunmaya çalışmasının anısı. Ona hükmetmek, istemsiz olarak düşük bir hırıltının çıkmasına neden oldu.

Ses eşinin dönmesine neden oldu. Hapishanesine doğru ilerledi. Hareketleri yavaş ve tehditkâr değildi. Kurt onun bazılarını anladığı duygularını hissetti; üzüntü, endişe, öfke. Onunla konuştu. Kelimeler ayırt edilemiyordu ama sessizce onu izledi.

"Belki de haklıdırlar." Adam başını eğdi. O da bu hareketi taklit etti. Sesi farklıydı, düzensizdi. "Belki de zalim bir piç gibi davranıyorum. Ama bunu yapamam. Seni hissedebildiğim halde elimden kayıp gidiyor Jaime, yapamam. Seni seviyorum, biliyorsun. Bunu sana söylemedim, değil mi? Önce söyleyemeyecek kadar gururluydum. Lütfen bebeğim, bana geri dönmelisin. Beni bir daha terk etmeyeceğini söylemiştin ve edemezsin. Söz vermiştin."

Havayı, odada yeri olmayan güçlü bir tuz kokusu doldurdu.

Kurt o zaman Jaime'yi güçlü bir şekilde hissetti. Jaime'nin hakimiyet istediğini biliyordu. Jaime'nin üzgün olduğunu biliyordu.

Ancak bu ayrıntılar kurt için önemsizdi. Güvensiz oldukları ve hapsedildikleri sürece bu ayrıntıların bir önemi yoktu.

Kurdu tekrar şaşırtarak, eşi gitti. O hiç gitmedi. Eşinin onunla kalması gerekiyordu. O gitmişti. Onu ve Jaime'yi yalnız bırakmıştı. Bir sızlanma duydu ve tekrar uzandı, kararsız ve temkinliydi.

Kapı aniden açıldığında başını kaldırdı. Ama gelen eşi değildi. Onu arzulayan yine bir dişiydi. Kurt hırladı, dişinin gitmesini istiyordu. Dişi durdu ve kurt onun korkusunun kokusunu aldı ama dişi gitmedi.

"Beni burada istemediğini biliyorum ama seni özgür bırakmaya geldim. Eğlenceli olmaz mı? Beni duyabildiğini biliyorum Jaime ve muhtemelen kurdunu neden serbest bıraktığını merak ediyorsundur. Cevabı basit.

Dante'nin seni öldürmeye niyeti yok gibi görünüyor. Bu yüzden seni dışarı çıkarıp birine saldırmaya izin vereceğim ve sonra seni öldürmek zorunda kalacaklar, değil mi? Kurtlarından birini parçalara ayırırken izlemenin senin için ne kadar eğlenceli olacağını hayal et. sevdiğin insanlar." Dişi hareket ettiğinde kurt tekrar hırladı. Yine de yaklaştı ve hapishanenin yanındaki nesne. Kadın cisimle hapishaneye dokundu. Bir ses, bir tıkırtı duyuldu.

Kurt daha yüksek sesle hırladı, dişlerini ve diş etlerini ortaya çıkarmak için dudağını kıvırdı. Dişi hızla uzaklaştı.

"Tamamdır. Elinden geliyorsa Dante'ye saldırmamaya çalış. Ağlamaya gitti, zavallı adam." Dişi oradan ayrıldı ama kapıyı kapatmadı. Kurt özgürlüğü gördü. Anında hapishaneye tekrar, tekrar ve tekrar saldırdı. Hapishanenin bir duvarı açıldı. Kurt dışarı çıktı.

İçgüdüsel olarak kurt sessizdi, bilinmeyenden korkuyordu, Tanıdık olmalarına rağmen kokulardan korkuyordu. Eşinin kokusu ağır ve baştan çıkarıcıydı. Ama cezbedici olan başka bir koku daha vardı. Bir koku, bir varlık. Tanıdık ve davetkâr. Güvenlik vaat ediyordu. Rahatlık. Kurdun güvenliğe ihtiyacı vardı.

Kurt sessizce büyük ine doğru ilerledi ve şu yolu izledi Kokuyu. Bir tünelin ortasındayken, yakındaki odadan gelen sesleri duydu ve hızını yavaşlattı. Zihni bu sesleri tanıdı.

sesleri, "Grace" ve "Shaya" isimleriyle ilişkilendirdi. Odadan gelen kokuları tanıdı-yemek. Kokular çekiciydi ama diğer koku kadar çekici değildi. Şimdi daha güçlüydü. Güvenlik yakındı.

Kurt odadan yavaşça, sessizce, gizlice geçti. Jaime'nin onayladığını hissetti. Kurt, Jaime'yi takip etmeye devam etti. davetkar bir koku. Fark edilmemeye dikkat ederek sessizce daha fazla tünelden geçti. Bir köşeyi dönünce durdu. Sürü arkadaşları. Sadece başı görünene kadar geri geri gitti, Alfaları ve "Dominic" olarak kokladığı kişileri gözlemleyerek.

Bunlar tehditti, tehlikeydi, onu korkutuyorlardı. İçgüdüleri "kaç" diyordu. Ama güvenlik artık çok yakındı. Çok cazipti. Sürü arkadaşları diğer yöne bakarak konuşurken, kurt vücudunu indirdi ve ilerledi. Duvara yakın durdu, kelimeler durduğunda durakladı. Her zaman sessiz, dikkatli ve sinsî olan kurt koku bastırana kadar hareket etti.

Kokuyu takip ederek bir odaya girdiğinde sürü arkadaşları hâlâ konuşuyordu. Yumuşak zeminde yavaşça ilerledi. Burada başka bir güçlü koku daha vardı. "Kedi," diye biliyordu. "Hunk." Büyük nesneye yaklaştığında tısladı. ama tehditkâr bir hareket yapmadı.

Kurt, güvenli bir yere ulaşmak için tırmanması gerektiğini biliyordu. Başka bir nesne vardı. Bir ağaca çok benziyordu. "Sandalye." Çevik bir hareketle üzerine atladı ve güvenlik içeren büyük nesnenin hapisanesi gibi olduğunu gördü. Ama tepesinde duvar yoktu. Kurt içine baktı ve soludu derinden. Bir yavru. "Kye." Tıpkı Jaime onu kucağına aldığı gibi, yavru kurt için güvenlik ve-

Hareket gözüne çarptı. Sürü arkadaşları. Dondu kaldı. Onlar da dondu.

"Dominic" konuştu. "Trey... Bana bunun Jaime olmadığını söyle." "Dante'ye saldırmış ve kaçmış olmalı."

Alfa dişisi o zaman konuştu. "Kan kokusu almıyorum."

"Dominic" gerginlik kokuyordu. "Ne yapacağız? Jaime'ye zarar vermek istemiyorum, gerçekten istemiyorum ama ya Kye'a zarar verirse?"

"Buraya neden geldiğini merak ediyorum."

Alfa erkeği eşine hırladı. "Burada yaşadığımız durumun önemli kısmı bu değil Taryn." Bir nesneyi kulağına götürdü. "Dante, iyi misin? Jaime dışarı çıktı. Benim ve Taryn'in odasında, beşiğin üzerinde asılı duruyor."

Kurt, Alfa erkeğinin sesinin artık yüksek ve öfkeli olmasından hoşlanmamıştı. Uyarırcasına hırladı. O da karşılık verdi.

"Acele et, Dante." Nesneyi kaldırdı.

Kurt, Alfa erkeğinden gelen kokuyu tanıyordu - panik. Erkek ona doğru hareket ettiğinde, tekrar hırladı. Ona meydan okuyan bu erkek tehlikeliydi. Ona hükmetmeye çalışacak, canını yakacak ve onu güvenliğinden uzaklaştıracaktı. Yavrudan, "Kye "den.

"Dominic, onu bekleyemeyiz. Üç kadar sayınca kurda dalacağım. Sen de beşiğe dal ve Kye'ı koru."

Alfa dişisinin sesi yumuşaklığını kaybetti. "Neyim ben, doğranmış ciğer mi?"

"Seni onun yanında istemiyorum. O dengesiz biri. Annemin Marcus'a ne yaptığını görmedin."

"Jaime haydut değil."

"Neredeyse öyle. İkisi arasında pek bir fark yok, inanın bana." Erkeğe döndü.

"Üçe kadar sayıyorum, Dominic. Bir...iki...üç-" "Hayır!"

Kurt sese şaşırarak irkildi. Eşi artık oradaydı. Onun önündeydi. Alfa ona ulaşamıyordu. Eşi onu korumuştı. Yine.

Dante hayatı boyunca hiç bu kadar korkmamıştı. Oğluna saldırmaya fırsat bulamadan kurda saldırdığı için Trey'i kim suçlayabilirdi ki? Ama Dante Jaime'ye zarar gelmesine izin veremezdi. İzin veremezdi. İçindeki her şey buna isyan etti, karşı çıktı. "Dante, kımılma," diye homurdandı Trey.

"Yapamam," dedi acı dolu bir fısıltıyla.

"Hey, bakın." Taryn'in sesi aynı anda hem şaşırmış, hem meraklanmış, hem de eğlenmiş gibiydi.

Dante dönüp sandalyeden zıplayarak inmiş olan eşine baktı. Trey'e hoşnutsuz bir bakış attı ve beşiğin dibindeki Hunk'ın yanına yerleşti.

"Bunu daha önce hiç düşünmediğime

inanamıyorum." Tekrar Taryn'e döndü. "Ne?"

"Büyükannem de aynıydı."

"Taryn, sen neden bahsediyorsun?" diye sordu Trey.

Onun ses tonu karşısında gözlerini devirdi. "Oğlumuz bir şifacı."

"Şifacı mı?"

"Büyükannem bir şifacıydı ama sadece psikolojik yaraları iyileştirebiliyordu. Babamın annemin ölümünden sağ çıkmasının tek sebebi oydu. Bana bu konuda yardım etmedi. Çünkü diğer kişi onun yardımını istemeli ve ben kimseden yardım istemedim. Kederimin çok derinlerindeydim." Dante kaşlarını çattı, kafası hâlâ biraz karışık. "Yani... Kye bir empatik
Şifacı mı?"

"Hayır, o farklı. Duygular konusunda yardımcı olamayacak. Sadece zihinsel yaralara. Hunk'ın koruyucu olduğu için onu takip ettiğini sanıyordum ama Hunk istismara uğramış bir kediymi, değil mi?"

Belli ki hâlâ küçük bir zihinsel travma yaşıyor ve bu yüzden Kye'a çekiliyor. Bu da onu otomatik olarak Kye'a karşı korumacı yapacaktır. Zaten büyükannem için de böyleydi." Bir aydır ilk kez Dante'nin içinden iyimserlik akıyordu. "Jaime'nin kurdunu iyileştirebileceğini mi söylüyorsun?"

"Um...hayır."

"Hayır mı?"

"O sadece bir bebek, Dante. Ama belli ki Jaime'nin kurdu onun varlığını yatıştırıcı, sakinleştirici buluyor. Akli başındayken onun güvenliğini kazanmaya çalışmalısın. sana karşı anlayışlı." Trey başını salladı. "O bu durumdayken oğlumun yanına yaklaşmasına asla izin vermem."

Üzgünüm Dante, gerçekten üzgünüm ama senin Jaime'yi koruman gerektiği gibi benim de Kye'ı korumam gerekiyor."

"Mesele de bu zaten Flintstone, o artık bir devlette değil. Yapmayacağını garanti edebileceğim tek bir şey var,

Kye'a zarar verir. Hunk gibi o da onu koruyacaktır." Trey dişlerini sıkarak Taryn'e kaşlarını çattı. "Yapamayız-"

"Kes sesini, Trey. Yardıma ihtiyacı olan ben olsaydım, başka bir melodi söylerdin. Gerçekten oğlumuzu tehlikeye atacak bir şey yapacağımı mı düşünüyorsun?"

İsteksizce de olsa onun söylediklerini kabul etmiş gibi görünerek Dante'ye döndü. "Odadan çıkmıyoruz ve eğer Kye'a zarar vermeye kalkarsa onu benden kurtaramayacaksın. Anladın mı?"

Dante ona başıyla onay verdi, ancak bunu yapmaya hiç niyeti yoktu.

Trey'in ona zarar vermesine izin vermek. Kurda ve sonra tekrar Taryn'e baktı. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Onunla otur. Onunla konuşun. Ona

dokun." "Beni asla yanında istemiyor."

"Muhtemelen daha önce kendini güvende hissetmediği içindir. Bir kafesin içindeyken kendini güvende hissetmesini bekleyemezsin, bu şansını tamamen ortadan kaldırır. Bunun için seni yargılamıyorum, başka seçeneğin yoktu. Onu serbest bırakabileceğin bir durumda değildi. Şimdi öyle."

Hâlâ kararsız ve merkezden uzak,

Dante elini yüzüne götürdü ve derin bir nefes aldı. Taryn haklıydı: Kurt Kye'ın varlığını sakinleştirici buluyordu. Bu da bir başlangıçtı.

Yavaşça çömeldi, siyah kurdun hırlayarak kendisini ondan uzaklaştırmasını bekliyordu.

Onu şaşırtacak şekilde yapmadı. Çenesini ön ayaklarına dayayarak tetikte gözlerle onu izledi. Öte yandan Hunk ona yüksek sesle tısladı. Dante bu kediden nefret etmeye çok yaklaşmıştı.

Kendini güvende hissederek onun önünde bağdaş kurup oturdu. Kurt onu izlemeye devam etti, ama hareket etmedi

ya da bir şey yapmadı.

Ses. Dört haftanın ardından hırlamamak garipti. "Hey."
Aklına başka kelime gelmedi, büyük olasılıkla
Çünkü odada başka insanlar da vardı. Kendini garip ve aptal
hissetti. Ama onlar önemli değildi, dedi kendi kendine. Şu
anda önemli olan tek şey eşiydi.

Sadece ona odaklandı ve etrafındaki diğer her şeyi
görmezden geldi. "Demek çıktın, ha?"

Bunun arkasındaki hikayeyi duymak için sabırsızlanıyorum.
Neden hâlâ geri çekilmediğini biliyorum. Hâlâ kendini ve
Jaime'yi korumak zorundaymışsın gibi hissettiğini biliyorum.
Ama hissetmiyorsun. Artık değilsin. Tüm tehlike geçti. Artık
her şey bitti. Ve ben buradayım. İkinizi de güvende
tutacağım. Jaime bunu biliyor.

O bana güveniyor ve şimdi sen de güvenmelisin. Çünkü onu
özlüyorum. Gerçekten ama gerçekten özledim. Onunla
uyanmayı, ona sarılmayı ve söylediğim her kelimeyi
duymazdan gelmesini özlüyorum. Seni.
İkinizi de koruyacağıma güvenmek zorundasın. Geri
gelmesine izin vermelisin. İnatçı, inatçı, asabi kaltağı
seviyorum."

Burnunu çeken tek kişi kendisi olmasaydı, Dante
yanaklarından süzülen gözyaşlarından utanabilirdi. Kurdu
mızımızlandığında şaşırdı, her ne kadar ondan bir parça
üzüntü hissedebilse de. Ayrıca başka bir şeyi de oldukça
güçlü bir şekilde hissedebiliyordu.
Jaime, Jaime'yi hissedebiliyordu. Umutlu, üzgün ve hoşnut
olmanın zıt bir karışımıydı. Bu duygu öyle lanet bir şeydi ki
gözlerinin daha fazla yaşla dolması inanılmazdı.

Onu daha da şaşırtan şey, siyah kurdun başını pençelerinden
kaldırıp kucağına koyması ve hafif temkinli ama artık korkulu
ve öfkeli olmayan gözlerle ona bakmasıydı. Temkinli bir
hareketle başını
elini kulaklarının arasındaki noktaya götürdü ve hafifçe
kaşıdı.

Hırlamadı, irkilmedi ya da ona çıkışmadı. Bunun yerine, o Onun dokunuşuyla biraz gevşedi, gözlerini yarı yarıya kapattı. Onun için bu bir mucizeye eşdeğerdi.

Dante saatlerce onunla öylece kaldı, o anın bozulacağı korkusuyla kıpırdamaya cesaret edemedi. Beslenme zamanı geldiğinde Kye ve bebeğin hareket ettirilmesi gerekti,
Dante kurdun tekrar o korkulu ve savunmacı haline dönmesini bekliyordu. Bunun yerine, Taryn'i izledi Kye'ı beşikten alıp beslemek için yatağa götürürken dikkatliydi. Kurt, Dante'yle birlikte beşiğin dibinde kaldı, görünüşe göre sadece Kye'ın etrafında olmaktan yeterince memnundu.

Neyse ki Taryn ve Trey, Dante'nin o gece kendi odalarında uyuyabileceği konusunda anlaştılar. Kim ne derse desin o noktadan ayrılacağından değil, ama bunu sorun etmemeleri daha kolaydı. Tedbirli davranan Trey Kye'ın kendisi ve Taryn arasındaki büyük yatakta uyuması için ısrar etti ama kurt beşiğin ve Dante'nin yanında kalmaktan mutluydu. Böylece, beşiğin yanındaki sandalyeye yaslanan Dante, eşinin başı hâlâ kucağındayken uykuya daldı.

Daha sonra göğsüne ve başına aldığı büyük bir darbeye irkilerek uyandı. Ama garip bir şekilde hiç acı hissetmiyordu.

A

Milisaniye sonra nedenini anladı ve kucağında ona sarılmış çıplak bir kadın olduğunu da fark etti. Anında kolları kadının etrafında öyle sıkı kenetlenmişti ki birkaç kaburgasını kırsa şaşırmazdı. Jaime'yi tekrar kollarına alır almaz ona onu ne kadar çok sevdiğini söyleyeceğine dair kendine söz vermişti ama tek kelime bile edemedi çünkü kendini Jaime'nin boynunun kıvrımlarına hıçkıra hıçkıra ağlarken buldu.

Aralarındaki bağı nasıl olup da yerine oturduğunu sormasına gerek yoktu. Nedenini hissedebiliyordu. Kurdunun güvenini, netliğini, onu tamamen kabullenişini ve ona olan inancını hissedebiliyordu.

onu koruma yeteneği. Ayrıca Jaime'nin kalp atışlarının kendi kalp atışlarıyla tamamen senkronize olduğunu hissedebiliyor, onu içinde, kendisinin bir parçası olarak hissedebiliyordu.

Hareket ettiğini hatırlamıyordu ama kısa süre sonra onu odalarına götürüyordu, onunla yalnız kalmaktan başka bir şey istemiyordu. Odaya girdiklerinde nihayet yüzünü onun boynundan kaldırdı ve çok özlediği o dumanlı mavi bakışları aradı.

Sonra ağzını onunkine dayadı ve neredeyse şiddetle ağzına aldı. Onu kendine doğru çekti, ellerini onun her yerinde gezdirdi, ona dokunmadan duramıyordu.

Onu duvara doğru bastırırken, fermuarını açıp sikini serbest bırakmak için aşağı uzanırken ve sonra ona çarparken tek bir kelime bile konuşulmadı. Uzun sürmedi. Bu zevkle ilgili değildi. Yeniden bağlanma, bunun gerçek olduğunu bilme, gerçekten onunla olduğunu ve onun arkasını kolladığını bilme ihtiyacıyla ilgiliydi.

Belki de bu yüzden doruğa ulaştığında hayatında hiç olmadığı kadar sert boşaldı. Çılgın, inatçı sürtüğü geri gelmişti.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Jaime ertesi sabah gözlerini açtığında Dante'yi uyanmış ve ona bakarken buldu. Yüzündeki yorgunluk ona aralarındaki bağ sayesinde zaten bildiği bir şeyi söylüyordu: Dante onu odalarına getirdikten sonra bir daha uyumamıştı. Bütün gece onun uyumasını izlemişti, gözlerini kapatırsa

Gözlerini açtığında, o durdurmak için bir şey yapamadan kurt formuna geri dönmüş olacaktı. Yumuşak bir sesle parmaklarının ucunu onun çenesinde gezdirdi. "Senin de en az benim kadar uykuya ihtiyacın vardı." Sesi hırçın çıkmıştı. "Umurumda değil. Sana bakmak istedim. Sana bakmayı özledim.

Ve kesinlikle mecbur kalmadıkça buradan ayrılmayacağım." Adam sikini içinde esnettiğinde nefesi kesildi. Sonra Dün gece onu duvara yasladığında, içinden çıkmamıştı. Bunun yerine yatağa uzanmış, hâlâ onunla birlikteydi ve bu Jaime'nin işine gelmişti. Sonra -kesinlikle Bitkin düşmüştü; sanki kafasına darbe almış gibi hemen uykuya dalmıştı.

"O kadar endişelenmene gerek yok," dedi ona. "Kurdum... iyileşmedi ama seni güvenli, 'ev' olarak görüyor. Bağ... artık onu merkeze almasına izin veriyor. Önceden bundan memnundu ama rahatlamıyordu. Sanırım eğer Onu her şey iyileştirebilir, bu bağ, bizim bağımız." Bu bağ Dante'nin bunların doğru olduğunu bilmesini sağlıyordu. Kurdunun ona bu kadar uzun süre güvenmemesinden sonra, bu en büyük Artık onu güvende gördüğünü bilmek rahatlatıcıydı. "Bir bebeğin yanında geçirilen kısa bir zamanın onu değiştirebileceğini düşünmek çok garip. her şeyi." Jaime başını salladı. "Hayır. Her şey senin Kaltak Surat'ı reddetmenle başladı. Birazdan onunla ilgili ayrı bir konuşma yapacağız bu arada. Kurdum bunu bir sadakat gösterisi olarak gördü. Sen Orospu Surat'ı Trey'i de dışarı attın. Biliyorum çünkü Beni sefaletten kurtarmanı öneriyorlardı. Şu anda Trey konusunda kendimi iyi hissetmiyorum. Ama kurdumun gördüğü şey, kendisine tehdit olarak gördüğü iki kişiyi kovaladığındı. Onu koruduğun gerçeği bir şekilde. Hışımla çıkıp gitmeseydin bunu fark edebilirdin." Bir elini saçlarında gezdirdi, ona dokunmak istiyordu, hayır, ona dokunmaya ihtiyacı vardı. Onun geri döndüğüne hâlâ tam olarak inanamıyordu. "I

Sadece hiçbir şey olmamış gibi davranmak için bir dakika yalnız kalmaya ihtiyacım vardı."

Onu hafifçe öptü. "Biliyorum. Senin kokunu takip edip seni bulmayı planlıyordu ama sonra Kye'ın kokusunu aldı. Açıklaması zor... onun kokusu kurdumu çağıran bir çağrı gibiydi. Bu Rahatlatıcı ve davetkâr. Kye'ı ilk kucağıma aldığımda kurdum ona çekildiğini hissetmişti ama ben bunu merak etmemiştim. Her neyse, biz onun odasındaiken onu ikinci kez Trey'den koruduğunda, bunu yine bir sadakat göstergesi olarak gördü. Seni onu koruyacak biri olarak gördü. Eğer bunların hiçbiri olmasaydı, Kye'ın yanında geçirdiği hiçbir zaman onu sana karşı çok açık hale getirdi.

Kye... Güven veriyor. O anda kendini güvende hissetti ve bu, savunmaya geçmediği ya da diğer herkes tarafından tehdit edildiğini hissetmediği için size açık olduğu anlamına geliyordu."

Alnını onunkiyle birleştirdi ve bir kolunu ona doladı. "Geri dönmeyeceksin diye çok korktum."

"Ben de öyleydim. Benden ya da kurdumdan vazgeçmediğin için teşekkür ederim."

"İkinizden de asla vazgeçmezdim. Trey'e çok kızma. Önerdiği şey soğuk görünebilir ama Trey mantığıyla hareket eden bir adam. Sen onun kurtlarından birisin, acının bir kısmını hissetti ve sana neler olduğunu anlayabildi. Mantık ona senin ve buna bir son vermenin senin için daha adil olacağını düşündüm." Adamın ne demek istediğini anlamasına rağmen ofladı. Eskiden hiç oflamazdı. Greta ona da bulaşmış olmalıydı; bu korkutucu bir düşünceydi. "Her neyse."

"Laurie'nin gittiğini bilmek sizi memnun edecektir."

Hem Jaime hem de kurdu hırladı. "Ne? Gitmesine izin verdiğine inanamıyorum! Gitmesine izin veren oydu-"

"Kurdunu kasadan çıkar," diye bitirdi sözlerini, onu okşayarak başparmağıyla elmacık kemiği. "Biliyoruz. Dominic anahtarda onun kokusunu aldı ve sonra onu gecenin bir yarısı Leif'le gizlice kaçmaya çalışırken yakaladı, yani büyük olasılıkla senin hayatta olduğunu ve sakinleştiğini duymuştu. Seni öldürmek istemesine imkân yoktu. hiçbir yere gitmiyor. Trick ve Ryan, Glory'nin esir tutulan akrabalarından birinden Laurie'nin onlara komplo kurduğunu öğrendi. Görünüşe göre, Taryn ve Trey her şey hakkında onunla yüzleştğinde, cezasını hafifleteceğini umarak sonunda itiraf etmiş. Yalnız kurdu kiralayanın da o olduğunu biliyor muydunuz?"

Jaime başını salladı. "Hangi cezaya karar verildi?"

"Bence Leif olmasaydı ölüm olurdu. Zavallı çocuk zaten bir ebeveynini kaybetti."

"Blane öldü mü?"

"Hayır. Ama bir insanla bar kavgasına karıştığı için insan kanunlarına göre muamele gördü."

Uzun bir süre kalacağı maksimum güvenli bir hapisanede. Laurie'nin ailesi Trey ile telefonda konuştu. Sürüsünden uzakta olacağı ama Leif'in yine de ziyaret edebileceği, kendi bölgelerinin sınırında bir kulübeye kapatılma cezasını kabul edip etmeyeceğini sordular. Bu ona birkaç yıl içinde sürüsünde bir yer edinmeye çalışma fırsatı verecek ama sonsuza kadar sürü bölgesine hapsedilmiş olacak."

Jaime yüzünü buruşturdu. Hapsedilmek bir şekil değiştirenin alabileceği en kötü cezalardan biriydi.

"Leif'e kim bakacak?"

"Büyükkannesi ve büyükbabası. Onlar iyi insanlar ve onları seviyor. Ona ailesinin asla veremeyeceği istikrarı verecekler."

ona vermişler. Anladığım kadarıyla zaten az çok onlarla birlikte yaşıyordu. Benimle bir sorunları yok. onunla temas halinde kalıyorum." Bu iyi bir haberdi. "Gerçekten banyo yapmam gerek." Adamın kolunun kendisine sarıldığını hissettiğinde gözlerini devirdi. "Ben sadece yan odada olacağım."

"Biliyorum. Ama henüz gitmene izin vermek istemiyorum."

"Biliyorum. Ama bir taneye ve sonra da yemeğe ihtiyacım var." Adam kızın ağzını ısırdı. "Grace'den bizim için kahvaltı getirmesini isteyeceğim."

"Neden? Kahvaltıya herkesle birlikte gidebiliriz."

"Seni henüz herkesle paylaşmak istemiyorum."

Bu onu gülümsetti. "En azından Gabe'i görmeliyim. İyi olduğumu öğrenene kadar kafası karışacak." Dante bunu inkâr edemezdi.

Son bir saat içinde kardeşinden birkaç mesaj almıştı; sürünün diğer üyelerinden gelenler de vardı ve hepsini görmezden gelmişti. Bahse girerdi ki Gabe'in içeri dalmamasının tek nedeni kız kardeşinin dinlenmeye ihtiyacı olduğunu bilmesiydi. "Tamam." Gülümseyerek onu öptü. "Teşekkür ederim."

"Ama önce bu konuda bir şey yapabilir miyiz?" Onun yüksek sesli iniltisine hınzırca sırtarak sikini tekrar içine soktu.

"Evet, kesinlikle yapabiliriz." O anda kapı çalındı. "Ya da çalmaz."

"Kim o?"

"Sadece kısa bir konuşma yapmam gerekiyor," diye seslendi Trey. "Tabii ki telefonuna cevap verseydin, seninle konuşmak zorunda kalmazdım. buraya gel."

Kelimenin tam anlamıyla hayal kırıklığına uğrayan Dante, Jaime'nin ağzına bir öpücük kondurarak dikkatlice ondan ayrıldı. Bir kez fermuarını ilikledi, kapıyı açtı. "Ne?" diye homurdandı.

Trey onun ses tonuna kaşlarını kaldırdı ama yüzünde eğlenerek bir ifade vardı. "Bölmek istemedim," dedi sessizce. "Sadece senin ve Jaime'nin bir şey bilmeniz gerektiğini düşündüm." Trey'in yüz ifadesinin hızla ciddileşmesi Dante'nin tüylerini diken diken etti. Koridora çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. "Ne oldu?"

"Shaya bir saat içinde gidiyor."

"Gidiyor mu?"

"Bunun olacağını görmüş olmalısın."

Evet, öyleydi ve Jaime de öyle. Bu durum ikisi için de daha kolay olacağı anlamına gelmiyordu, özellikle de Shaya'ya oldukça yakınlaşan Jaime için.

"Taryn, Jaime'yle birlikte bütün gün odanızda kalıp yeniden bağlanmak isteyebileceğinizi düşündü. Sana Shaya'dan bahsetmek istedim, böylece en azından odayı terk edip Ona veda etmek için. Ayrıca, önceden haber alırsa Jaime'nin bu haberi daha iyi karşılayacağını düşündüm."

"Teşekkürler. Yakında görüşürüz." Odasına tekrar girdiğinde, eşinin yatakta olmadığını gördü. Onu yatağın içinde buldu. Ebeveyn banyosunda, henüz dörtte biri bile dolmamış bir küvetin içinde yatıyordu. Yüzünde bir gülümsemeyle yaklaşarak, "Banyoda biraz su olana kadar bekleyemedin mi?" diye sordu. Bu mu?"

Hayır, diye düşündü Jaime, yapamazdı, çünkü o zaman sürpriz olarak yaptırdığı dövmeği görmüştü. Yeniden bir araya geldikleri için dikkati o kadar dağılmıştı ki fark etmemişti.

Henüz. "Şşş. Rahatlamaya çalışıyorum." Çömeldiğinde ve ellerini sığ suya daldırıp bacaklarının üzerinde gezdirirken, "Odanı çıkmayacaksın, değil mi?" diye tahmin etti. Hayır, hiç de değil. Belki mantıksızdı ama Dante ondan uzak kalmak istemiyordu. Onu daha yeni geri almıştı ve onu kaybetme korkusu hâlâ vücudunda tazeydi. Onun tenini kendi teninde hissetmek ve Birbirlerine karışmış kokularının eşsiz kokusunu duymak endişesini dizginleyen tek şeydi. Onu henüz gözünün önünden ayıramıyordu. İstemiyordu da.

"Peki Trey ne istedi?"

Başparmağını sevdiği ağzının üzerinde gezdirdi. "Üzgünüm bebeğim ama Shaya bugün gidiyor." Bu sadece bir zaman meselesiydi, değil mi? "Ne zaman?"

"Bir saat içinde."

"Tamam, bu banyoyu hızlıca yapacağım. Gidip bana kıyafet getirebilir ve yatağın üzerine koyabilir misin?"

"Seni yıkamayı tercih ederim," dedi şeytani bir gülümsemeyle.

"Ben de öyle, ama o zaman bir süre buradan çıkamayız."

"Doğru." Yine de, başka bir odaya gitmek için onu terk etmek bile zordu.

"İyi olacağım."

"Sana inanıyorum. Sadece senden uzak kalmak istemiyorum. Seni görebilmek, sana dokunabilmek ve seni koklayabilmek istiyorum. Ben seni özledim."

İşte yine o yetenekli ağız. "Ve ben seni özledim." Jaime dudaklarını onunkilerle birleştirdiğinde inledi, ıslak elini saçlarında düğümledi. Öpücük yavaş, ıslak ve neredeyse sıvı gibiydi. "Söz veriyorum çabuk olacağım."

Dante dövmeyi fark etmeden onun önünde giyinmek Jaime'nin beklediğinden çok daha kolay olmuştu. Jaime'nin göğüslerine bakarken dikkati o kadar dağılmıştı ki, sırtının alt kısmı ona hiç çekici gelmemişti. Siyah kot pantolonunu ve kırmızı kaşmir kazağını giydikten sonra Jaime ıslak samur saçlarını bir fırçayla taradı ve at kuyruğu şeklinde bağladı. Sonra, kolunu ona dolayarak tünellerden mutfağa doğru ilerledi.

Ara sıra saçlarını ya da şakaklarını öpüyordu, ona dokunmaya devam etme ihtiyacıyla hareket ediyordu. Jaime aralarındaki bağ sayesinde bu ihtiyacın gücünü hissedebiliyordu ve gözleri yaşarırken bir kez daha onu sevdiğini söylediğini hatırladı. Tabii ki, bu sadece insanların birbirlerine söyledikleri şeylerden biri olabilirdi.

ama Jaime bunun doğru olduğuna inanmayı tercih ederdi. Her halükârda, Jaime'nin o sözleri bugün ona geri verecekti. Ondan ya da kurdundan vazgeçmeyişinden sonra bunları hak etmişti. Onları daha fazla saklamak bencillik olurdu.

Tam da Dante'nin beklediği gibi, mutfağa girer girmez Shaya arkadaşının etrafını bir kucak gibi sarmıştı. yapışan sarmaşık. Dante sabırsızca birkaç iç çekti, çünkü her bir paket-

Kye'ı tutan Greta dışında herkes Jaime'ye sarıldı ve ona iyi olduğuna ne kadar sevindiklerini söyledi.

Dominic'in sarılması daha da sıkıydı. "Seni buralarda özledik." Kızın yüzünü inceledi ve gülümseyerek içini çekti. "Sen çok

Güzel, bana sözümü unutturdun, ama düşünüyordum da _."

Dante başını sallayarak, "Dominic," dedi.

Sapığın omuzları çöktü. Jaime'ye tekrar gülümsedi. "Biliyorum, biliyorum: replikler üzgün ve acınası insanlar içindir. Hadi sevişelim." Dante onun kafasına vurdu ama Dominic sadece güldü.

"Nefes alamıyorum," diye homurdandı Jaime, ağabeyi neredeyse bedenini onun etrafına sararken.

"Üzgünüm," dedi Gabe ama onu daha da sıkı sıktı. "Ne kadar endişelendiğimi tahmin bile edemezsin.

Benim kurdum deliriyordu çünkü senin kurdun ona cevap ver." Geri çekildi ve onun yüzünü inceledi. "O nasıl?"

"İyileşmedi ama iyileşiyor. Dante'yi ve bağı tamamen kabullendi ve bu ona demir attırıyor."

"Tıpkı dediğim gibi," diye araya girdi Dante, Jaime'nin elini sahiplenici bir tavırla tutup kendine çekmeden önce. "Tamam, tamam, hepinizin onunla geçirdiği anlar oldu." Ona söylediği gibi, henüz onu paylaşmak zorunda kalmak istemiyordu.

Jaime eşinin bu davranışı karşısında gözlerini sevgiyle devirdi ve onun kendisini masaya götürmesine izin verdi. Memnuniyetle, Shaya onun diğer yanına oturdu. "Keşke gitmek zorunda olmasaydın." Kelimeler duygu yüklü olduğu için fısıltıyla çıkmıştı.

Shaya gülümsedi; hüzünlüydü ama kararından dolayı kararsız olduğuna dair hiçbir ipucu yoktu. "İyi olduğunu bilmek için yeterince uzun kalmam gerekiyordu. Ama şimdi..."

"Nereye gidiyorsun?"

"Benim için endişelenmeyin. Nereye gittiğimi çok iyi biliyorum ve iyi olacağım."

"İletişim halinde olmalısın."

"Geleceğim. Nick'in artık nerede olduğumu bilmemeye pek de iyi tepki vermediği ortaya çıkarsa, kesinlikle beni ziyarete gelmelisiniz. Eğer bu konuda patlarsa, kimseyi nerede olduğumu söylemesi için korkutmasına izin vermeyin. Bilmemeli. Öğrenemez, Jaime." Jaime onun elini tuttu ve güven verici bir şekilde sıktı. "Sana söz veriyorum, öğrenemeyecek. I

Neden gitmek istediğini anlıyorum. Ama bir şey olursa Shaya, yardıma ihtiyacın olursa beni ara. Tamam mı?"

"Bir şeye ihtiyacı olursa bize geleceğine dair söz verdirdim zaten," dedi Taryn, Shaya'ya sözünü tuttuğunu belirten sert bir bakış atarak.

Shaya teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Yapacağım, yemin ederim." Jaime'ye dönerek omzunu sıktı. "İyi olmana çok sevindim. Bebek Kye'ın bir şifacı olduğuna inanamıyorum." Kulak misafiri olduğu belli olan Greta ofladı. Kaşları çatılmıştı.

Sadece Jaime için. "Büyük torunumu bir tür güvenlik battaniyesi olarak kullanacağını sanıyorsan yanılıyorsun."

"Greta, gidip başka bir yerde kuluçkaya yatamaz mısın?" Jaime eliyle tabağını işaret etti. "Burada yemek yemeye çalışıyorum."

"Bakıyorum da hâlâ o kötü tavrını sürdürüyorsun."

"Belli ki o kadar da kötü değil, yoksa bu kadar sıcak havayı içinde tutuyor olurdun. Bunun üzerinde çalışacağım." Shaya'nın gidişi herkesin kafasını kurcalasa da kahvaltı alışılmadık derecede neşeli geçti. Bu neşe, herkes bir araya geldiğinde hızla kayboldu.

otoparkta toplanmış, vedalaşıyorlardı. kabarcıklı kızıl saçlı. Taryn en son veda etti ve dürüst olmak gerekirse bu E.T.'nin sonunu izlemek gibiydi - birbirlerine sarılmış halde duran iki arkadaştan ayrılmak mümkün değildi.

Shaya'nın gidişini izlerken Jaime Dante'ye, "O kızı gerçekten özleyeceğim," dedi.

"Nick çok kızacak, değil mi?"

Dante, kızın etrafında kilitlediği koluyla onu kendine daha da yaklaştırarak başını salladı. "Onun gittiğini öğrendiğinde peşini bırakmayacaktır. Elinden geldiğince onun izini sürecektir. Neyse ki Ryan, Trick ve Marcus onun izini silmek için çalışıyor."

Shaya için duyduğu endişeleri bir kenara bırakan Jaime, arkadaşına muzip bir gülümseme verdi. "Beni takip edebileceğini mi sanıyorsun?" Shaya cevap veremedi gitmişti.

Bunun adil olduğunu düşünen Dante, eşine peşinden koşmadan önce ormana girmesi için yeterince zaman tanıdı. Heyecan, beklenti ve eğlence içinde dönüp duruyordu.

Daha dün depresyona girmek üzereydi, yorgun ve bıkkındı ve eşini bir daha asla kucağına alamayacağı gibi korkutucu bir ihtimalle karşı karşıyaydı.

Şimdi burada onunla oynuyor, yakalanmamak için ona öğrettiği her bir hile ve tekniği kullanıyordu. Sahip olduklarının değerini o anda Dante'den daha iyi bilen biri olduğundan şüpheliydi. Şüpheliydi-

Orospu çocuğu. Çevresel görüşü onu sağ tarafından gelen harekete karşı uyarmıştı ama yeterince hızlı uyarmamıştı. Şimdi sırt üstü yatıyordu ve seksi bir kadın ona sarılmıştı. Hiç de şikâyetçi değildi. Ellerini belini şekillendirmek için kalçalarından yukarı kaydırdı.

"Sana çok iyi öğrettim."

Kendini beğenmiş bir şekilde gülümseyen Jaime, tişörtünü ellerinin arasına aldı. "Bunu çıkarmak istiyorum." Adam kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Oh, biliyorum."

Bununla bir sorunu yoktu. Dik oturmak için yukarı doğru sıçrayan Dante, kadının tişörtü başının üzerinden geçirmesine izin verdi. Sonra ağzı onunkinin üzerindeydi, bir elini saçlarının arasına sokup nazikçe çekiştirirken onu içine çekiyordu

Kravat onu tutuyordu. Vanilya kokan uzun samur saçları aşağı döküldü, her ikisinin de omuzlarına ve sırtına döküldü. Ellerini saçlarının arasında dolaştırdı.

Geçen ay boyunca özlediği bir şeydi bu. Kadının vücudunu kendine doğru bastırdı, çakıllı meme uçlarını hissedince hırladı.

kazağının içinden göğsüne saplanıyordu. Kadının ona tam oturmasına bayılıyordu. Bu dışının ona tam oturması özellikle onun için yapılmıştı, her yönüyle onundu. "Arkana

yaslan."

Siparişine kaşlarını çatarak karşılık verdi. "Lütfen demedin, bebeğim."

"Neden yapayım ki Temel Reis?" Kadın elini adamın göğsüne bastırduğunda, adam kadının kendisini sırtına doğru itmesine izin verdi. Adamın gerçekten de harika bir vücudu vardı. Özlediği ve her yerini ısırmaya niyetlendiği bir vücut. İddia ettiği iz dışında, önceki tüm izleri iyileşmişti. Bu asla işe yaramazdı.

Jaime onun üzerine eğilerek burnunu çenesinin altından geçirdi. Adamın kokusu -kendisinin ve onun kokusunun karışımı- Jaime'nin vücuduna yayıldı, duyularını gıdıkladı, onu rahatlattı ve tahrik etti. Kız adamın boynunu ısırdığında

adam hırladı ama bu bir şikâyet sesi değildi. Bir elini onun saçlarına doladı.

ve onu adama yaklaştırdı. İpucunu alarak daha sert ısırđı ve emdi. Adam onu cesaretlendirmek için homurdandı.

Öptü, yaladı ve ısırarak göğsüne doğru ilerledi, dilini karın kaslarının olukları arasında gezdirdi ve tırnaklarını yanlarına geçirdi. Dokunuşu, dişleri ve pençeleriyle eşini tekrar tekrar işaretledi.

Adamın kot pantolonunun beline geldiğinde Jaime pantolonu çekerek açtı ve dışarı fırlayan uzun, sert alete bakarak gülümsedi. Nasıl gülümsemezdi ki? Dante'nin ateşli bakışlarını tutarak, onu tabanından ucuna kadar yaladı ve oradaki precome. Kalçasını sertçe ısırđı, bir zamanlar orada olan bir izi değıştirdi ve sikinin seğıirme şekline gülümsedi. Sonra onu ağzına aldı.

"Tanrım," diye homurdandı Dante, iki elini saçlarında düğümleyerek. Arkadaşının sikini ağzında görmek bile boşalmak istemesi için yeterliydi. Yine de yapmadı. Onun içine girmeyi, onu sikiyle doldurmayı ve boşalmayı planlıyordu, onu tekrar işaretlemek ve sahiplenmek.

"Beni derinden em, Jaime." Kız onu bütünüyle yuttuğunda homurdandı. "Kahretsin bebeğim, bunu yapmana bayılıyorum." Sertçe emerken yanakları çukurlaştı, dilini ovuşturdu Her seferinde alt tarafı boyunca. Kadının saçlarının adamın kalçaları üzerindeki hissi, duyumları daha da artırıyordu. Ama bunu onun için yapmaktan zevk aldığını hissetmek, onu tatmaktan zevk almak ve Onu memnun etmek... Bundan daha iyi bir şey olamazdı. Başını kaldırmak için saçlarından çekiştirdi. "İçine boşalmak istiyorum." Jaime ayağı kalkmadan önce ona son bir kez yaladı. Hâlâ yatmakta olan Dante botlarını çekiştirerek çıkarırken, o da kot pantolonunun fermuarını açtı ve külotuyla birlikte ayak bileklerine kadar indirdi.

Dante, süveterini ve sütyenini çıkarıp diğer giysilerinin yanına fırlatırken onlardan kurtulmasına yardım etti ve onları bir kenara attı. Jaime hızla onun sikinin üzerinde dizlerinin üzerine çöktü ve başının kıvrımlarının arasında dans etmesine izin verdi. Aniden Dante tekrar dik oturmuş, iki parmağını kadının içine sokarken omzunu sertçe ısıırıyordu.

"Benim için çoktan ıslanmışsın." Dilini meme ucunun etrafında kıvırdı, emdi ve kemirdi.

Yavaşça parmaklarıyla onu becerirken bir yandan da göğsünden göğsüne öpücükler ve ısırıklar saçıyordu. Kız inlemeye ve elinin üzerinde huzursuzca kıvranmaya başladığında, parmaklarını sikinin başıyla değıştirdi.

"O amcığın içinde olmak istiyorum, Jaime." Bu sözlerle onu zorla üzerine çekti ve her santimini aldığından emin oldu.

Jaime doldurulmanın ve gerilmenin verdiği ani hisle haykırdı ve sırtını dikleştirdi.

İlk derin penetrasyon her zaman acıtırdı, ama en iyi şekilde acıtırdı. Onu özlemişti.

Dante tekrar arkasına yaslandı, dudakları ayrılmış, saçları dağılmış ve gözleri uykulu ve ağır kapalıyken aletin üzerinde çırılçıplak çizdiği resim hoşuna gitti. "Kendini benim üzerimde becer, Jaime."

Bu onun için sorun değildi. Bakışlar kilitlendi, bedenler birleşti, Jaime tekrar tekrar kendini onun üzerine bıraktı, tam da o yukarı doğru itmek için kalçalarını kaldırırken. Parmakları Jaime'nin kalçalarına saplandı, pençeleri kan akıtıyor ve iz bırakıyordu. O da kendi pençelerini Omuzlarına sertçe vururken, onun bunu sevdiğini biliyordu.

Adam aniden onu sıkıca kavrayıp sikinin üzerinde sabit tuttuğunda, kadın şikâyetle hırladı.

"Bunun benim amım olduğunu söyle."

Adamın zihninde hâlâ gizlenen korkuyu, endişeyi ve güvensizliği hissetmeseydi, bu sahiplenici talep karşısında homurdanabilirdi. Onun geri dönölmez bir şekilde kendisine ait olduğunu, kesinlikle hiçbir yere gitmediğini ve Onun her parçasını, kontrolcü ve sahiplenici yanlarını bile kabul etti. "O senin."

"Aferin kıızıma." Kalçalarını sallayarak sikini bir kez daha kızın içine soktu. "Beni bir daha terk etmeyeceğini söyle."

"Gitmeyeceğim."

Yine ödüllendirici bir şekilde içine girdi. "Bunu özledin mi?" Kadın başını salladı ama adam tekrar içine girdiğinde kadın başını salladı. "Bekle, bırak kalkayım."

Elleri kadının kalçalarında sahiplenici bir şekilde büküldü. "Hayır." "Bırak beni. Sana bir sürprizim var."

Merakla, dudaklarının bir gülümsemeye dönüştüğünü hissetti. "Bir sürpriz, Ha? Tamam, git getir." Kızın elbiselerinin olduğu yere koşup ceplerinden bir şey çıkarmasını bekliyordu. Onun yerine ayağa kalktı ve döndü. Ve işte o zaman onu gördü. Sersemlemiş ve şaşırılmış bir halde keskin bir nefes aldı. Sırtının hemen üzerinde, kanatlarını açmış minyatür ama detaylı bir anka kuşu vardı. Kanatların ve gövdenin karşısında süslü, kalın, italik mürekkeple adı yazılıydı.

"Çiftleşme törenimizin olduğu gece için bir sürpriz olması gerekiyordu ama bunu biraz kaçırdık. Umarım beğenirsin Temel Reis, çünkü adının dövmemde yazılı olmasına en çok bu kadar yaklaşıacaksın-" dil tasarımı boyunca dalgalanıyor.

Dövmeye bir mıknatıs gibi çekilen Dante, dilini defalarca üzerinde gezdirdi. Bunu onun için yaptığına inanamıyordu. Adını orada görmek çok ateşliydi. Evet, tamam, bu muhtemelen sağlıksız olduğu anlamına geliyordu. Adının bir damga gibi eşinin teninde görülmesinden bu kadar tahrik olmak sahipleniciydi ama ne olmuş yani? Onu olduğu gibi kabul ediyor, ona olduğu gibi değer veriyordu ve Dante için önemli olan tek şey de buydu. "Buna kesinlikle bayılıyorum bebeğim." Jaime, kalçalarına kenetlenmiş iki güçlü elin

onu dizlerinin üzerine çekti ve sonra kabaca uzun, kalın, kaya gibi sert bir horozun üzerine çekti. Aynen böyle, kız Yine tıka basa doluydu. Kız ona binmeye çalıştığında, adam cinsel bir uyarı olarak dişlerini kızın omzuna kilitledi.

"Hayır bebeğim, burada kontrol bende." Dişlerini kızın omzuna geçirerek onu isyan etmeye cesaretlendiren baskın bir hareket yaptı. Of Tabii Jaime'si isyan etti. Harekete karşı koyarak hırladı. Dişlerini Jaime'nin tenine daha sert geçirdi ve etrafına uzanarak göğüslerini kabaca kavrayıp meme uçlarını sıktı.

Yine dişlerini çıkarmaya çalıştı ve şimdi isyan edenin kendisi kadar kurdu olduğunu hissetti. Bir zamanlar kurdu bunu endişe duyduğu için yapabilirken, şimdi sadece ona şakacı bir şekilde meydan okumak için yapıyordu. Bu düşünce onun omzunun etrafında gülümsemesine neden oldu. Onun kurduyla nasıl başa çıkacağını biliyordu.

Dante'nin eli boğazına dolanıp onu sıkarken Jaime hırladı. "Seni bok çuvalı." Dante kulağını ısırırken kızın nefesi kesildi.

"Seni böyle tuttuğumda bayılıyorsun. Sevdiğini biliyorum, çünkü bunu her yaptığımda amın sikimin etrafında dalgalanıyor." Bir eli onu yakalarken diğeri hâlâ kalçasında kilitliydi,

Kadının vücudunu sikinin üzerinde yukarı kaldırdı ve sonra inleyerek onu aşağı indirdi. "Beğendin mi? Tekrar yapmamı ister misin?"

"Evet," diye ısırdı, adamın haklı olmasına kızmıştı ve Bu baskın hareket sapkınca hoşuna gitmişti. Kadın doruk noktasına yaklaştığını hissedene kadar onu tekrar tekrar üzerine yatırdı. Sonra durdu.

"Gelmek istiyor musun?"

"Evet," diye hırladı.

"Ne kadar çok istiyorsun?"

Eğer bu işin sonu oraya varacaksa, tekrar yalvaracak kadar kötü değildi. Tamam, aslında mecbur kalırsa yalvarırdı ama bir dişinin de gururu vardı. Deneyimlerinden bildiği gibi, Dante'nin dikkatini dağıtmanın etkili yolları vardı. Havayı koklar gibi yaptı ve hareketli bir sesle sordu: "Bu koku da ne? Tanrım, o sen miydin? Ben değildim." Ne yaptığını anlayan Dante elini kızın boğazına doladı. "Jaime."

"Sana kediden kurt kaptığımı söylemeyi unuttum mu? Zavallı Hunk."

"Jaime."

"Birkaç kişi daha olsa daha eğlenceli olurdu, değil mi?" Şaka olsun ya da olmasın, bu ondan bir tepki aldı. Hırlayarak onu üzerine doğru itti ve boğazındaki elini saçlarına götürdü. Başını geriye doğru çekerek yüzünü görebiliyordu. "Sana benden başka kimse dokunamaz, Jaime. Hiç kimse." Kadını tekrar tekrar üzerine yatırarak ne demek istediğini anlatmaya çalıştı. Bakışlarını sürekli olarak kızın tenine damgalanmış adının görüntüsünden güzel yüzüne kaydırıyor ve yüzünde beliren çeşitli ifadeleri izliyordu. Kadın

İnledi, inledi, sızlandı ve bacaklarını pençeleyerek homurdandı. Onun neyi sevdiğini, ne kadar hızlı, sert ve derin sevdiğini çok iyi biliyordu. "Sen benimsin ve sadece benimsin."

"Ve sen de benimsin, seni sahiplenici, aşırı korumacı, kontrolcü piç." Gülümsedi. "Hepsi senin, bebeğim."

Orgazmının onu yıkamaya hazır olduğunu hissederken Jaime, "Dante, seni seviyorum," diye inledi.

"Siktir." Bu sözler vücudunda kavurucu bir zevk yarattı ve doruğa ulaşmasını sağladı. "Gel, bebeğim." Dişlerini tekrar kadının omzuna kilitledi ve kalçalarını iterek sikini kadının içine soktu. Kız onun adını haykırırken amcığı kasıldı ve etrafında kasıldı.

Nihayet tekrar hareket edebildiğinde, parmaklarını onun keçeleşmiş saçlarında gezdirdi. "Ben de seni seviyorum, bebeğim."

Gülümsedi. "Güzel, Temel Reis. O dövmeyle lazerle sildirmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Yaptırırken yeterince acıttı."

İki kolunu da ona doladı. "Dövme kalıyor, çok seksi. Adını yazdırmamı ister misin?"

Hayır demek için ağzını açtı ama hayır derse yalan söylemiş olurdu.

adının teninde bir çekiciliği olmadığını söyledi. Tanrım, o da en az onun kadar kötüleşiyordu.

"Koluma ne dersin?"

"Hayır. Bu çok sıkıcı."

"Kalbimin üzerinden geçmeye ne

dersin?" "Hayır. Bu çok klişe."

Kaşlarını çattı.

"Değil." "Öyle de."

İnatçı sürtük. "Bunu sonra konuşuruz."

Jaime temkinli bir şekilde, "Kurt formlarımızda koşmaya ne dersiniz?" diye önerirken başını çevirdi. Beklediği gibi, Dante dondu ve ona daha sıkı sarıldı.

"Jaime, kurdunun henüz buna hazır olduğunu sanmıyorum." O da henüz buna hazır değildi.

"Sadece ikimiz varız. Senin yanında kendini güvende hissediyor. Bunu kendin söyledin." Sesi kısık çıkmıştı. "Ya tekrar gelmene izin vermezse?"

"Bu korkunun benimle alay ettiği kadar seninle de alay ettiğini bilmediğimi sanma. Bunun bir bulut gibi üzerimizde dolaşmasını istemiyorum. Deneyene kadar bilemeyiz."

Kadının haklı olduğunu bilmesine rağmen, bunu ciddi olarak düşünemeyecek kadar korkuyordu.

"Jaime, ben-"

"Gerçekten geri dönmeme izin vereceğini düşünüyorum. İçimde yanıldığıma dair bir korku var ama yanıldığımı sanmıyorum. Ben olsam bunu önermezdim. Aksi takdirde." Ayrıca, bunu şimdi öğrenmek en iyisiydi.

Dante'yi denemeye ikna etmek tam bir saat sürdü. Jaime daha sonra bunu yaptığına memnun oldu çünkü haklı olduğu ortaya çıkmıştı. Onun kurdu ve Dante'nin kurdu kendi özel koşullarına çıktıklarında, sonunda insan formlarına geri dönmeden önce oynadılar, boğuştu, yarıştılar ve birbirlerini kovaladılar.

Kurdu özgürlüğün ve eşiyle geçirdiği zamanın tadını çıkarmış olsa da, Jaime yeniden ortaya çıkmak istediğinde savaştı çünkü kendini güvende hissediyordu. Eşinin ona güvenebileceğinden emindi. gerekirse onu koruyabileceğini ve onun yanında savaşacağını söyledi.

Jaime, kurdunun eşi olmadan diğer kurtların yanında hâlâ biraz temkinli olabileceğinden şüpheleniyordu ama bu onları tehdit olarak görüp saldırmaya kalkışacak kadar değildi. Jaime -uzun zamandır ilk kez- onunla barış içinde bir arada yaşamak.

El ele sürü bölgesine geri dönerlerken Jaime, "Keşke seninle de kurdumla olduğu gibi barış içinde bir arada yaşayabilseydim," dedi.

Dante kaşlarını çatı. "Barış içinde bir arada yaşıyoruz... odamızı dağıtmadığın ve söylediklerimi duymazdan gelmediğin sürece."

"Belki de temizlik manyağı olmayı bırakıp bana emir yağdırmayı bırakabilirsin."

"Düzgün ucube ifadesine içerliyorum. Ve ben havlamam." Kıs kıs güldü. "Tabii ki havlamazsın, Temel Reis."

"Ayakkabı rafını kullansan ölmezsin. Yani, hemen kapının yanında."

"CD'lerimi kronolojik sıraya koymayı bırak, ben de şu ayakkabılık meselesi üzerinde çalışayım." Kısa bir duraklama. "Alfabetik sıraya ne dersin?"

"Terapiye gitmeye ne dersin?"

Hayal kırıklığına uğramış bir hırıltı ondan kaçtı. "Sikimi ağzına sokmama ne dersin? Bu seni susturur. Hey!"

parmaklarını şakağına vurduğunda sızlandı. "Ne yapıyorsun?"

Omuz silkti. "Sadece biraz kışa vurmak istedim."

Ağız açık kaldı. Kadının sırtışı onu tekrar hırlattı. "Orospu."

"Pislik."

"Seni seviyorum,

bebeğim." "Seni

seviyorum, Temel

Reis." SON

digroup
exclusive

TEŞEKKÜRLER

Eşime desteğı ve yardımı için ve tabii ki kafamın içinde sesler duyduğumu kabul ettiğı için çok teşekkür ederim. Ayrıca iki muhteşem çocuğuma da teşekkür etmek istiyorum. Her ne kadar talepkar olsalar da, onlar benim en büyük ilham kaynağım.

Montlake Romance'deki herkese çok teşekkürler, ama Özellikle de editörüm Eleni Caminis'e, Melogy Guy'a ve Sara Brady'ye... Hepsi de işlerinde harikalar.

Son olarak, kitabımı okumak için zaman ayıran herkese çok teşekkür ederim. Ben gerçekten Umarım beğenmişsinizdir!

YAZAR HAKKINDA

Fotoğraf: Steven Wright, 2012

İngiltere doğumlu yazar Suzanne Wright, karakterler yaratmadığı ve onların hikâyelerini anlatmadığı bir zaman hatırlamıyor. Çocukken bile şiirler, oyunlar ve öyküler yazmayı seven Wright, bir yetişkin olarak Here Be Sexist Vampires, From Rags ve Feral Sins adlı üç roman yayımladı, Phoenix Pack serisinin ilk kitabı. Kocasını ve iki çocuğuyla Liverpool'da yaşayan Wright, ev temizliğinden nefret ettiğini ve yemek yapamadığını ama her zaman çikolata paylaştığını itiraf ediyor.

OceanofPDF.com

Belge Anahatları

- [Başlık Sayfası](#)
- [Telif Hakkı](#)
- [Sayfası İthaf](#)
- [Sayfası](#)
- [İÇİNDEKİLER](#)
- [BİRİNCİ](#)
- [BÖLÜM İKİNCİ](#)
- [BÖLÜM](#)
- [ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)
- [DÖRDÜNCÜ BÖLÜM](#)
- [BEŞİNCİ BÖLÜM](#)
- [ALTINCI BÖLÜM](#)
- [BÖLÜM YEDİ BÖLÜM](#)
- [SEKİZ BÖLÜM DOKUZ](#)
- [BÖLÜM ON](#)
- [ON BİRİNCİ](#)
- [BÖLÜM ON İKİNCİ](#)
- [BÖLÜM](#)
- [BÖLÜM ON ÜÇ BÖLÜM ON](#)
- [DÖRT BÖLÜM ON BEŞ](#)
- [ON ALTINCI BÖLÜM](#)
- [BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM ON](#)
- [SEKİZ BÖLÜM ON DOKUZ](#)
- [BÖLÜM YIRMI](#)
- [YAZAR HAKKINDA](#)
- [BİLGİLER](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.